

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

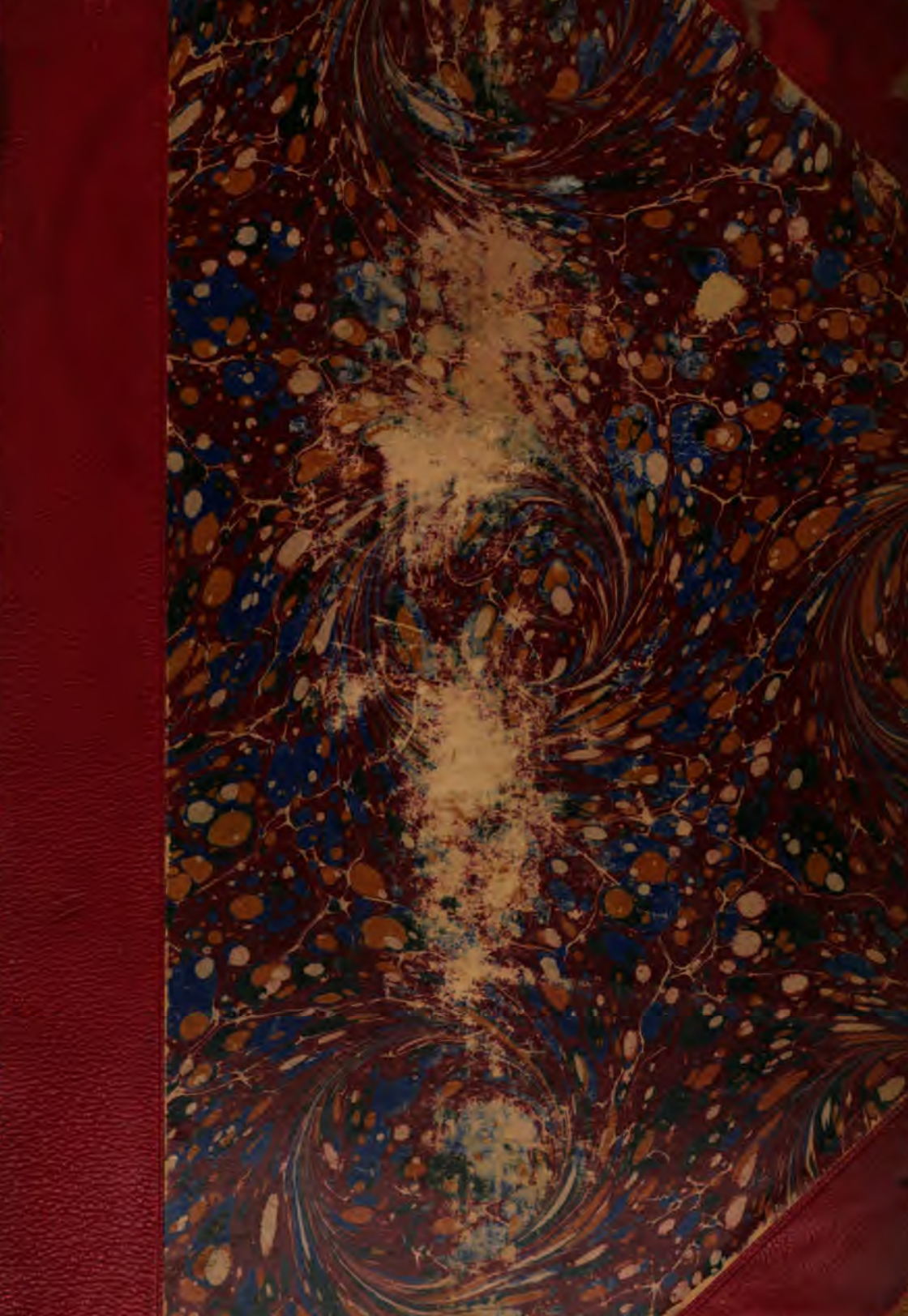
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

8169.11

Harvard College Library

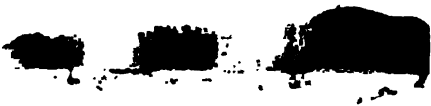
FROM THE

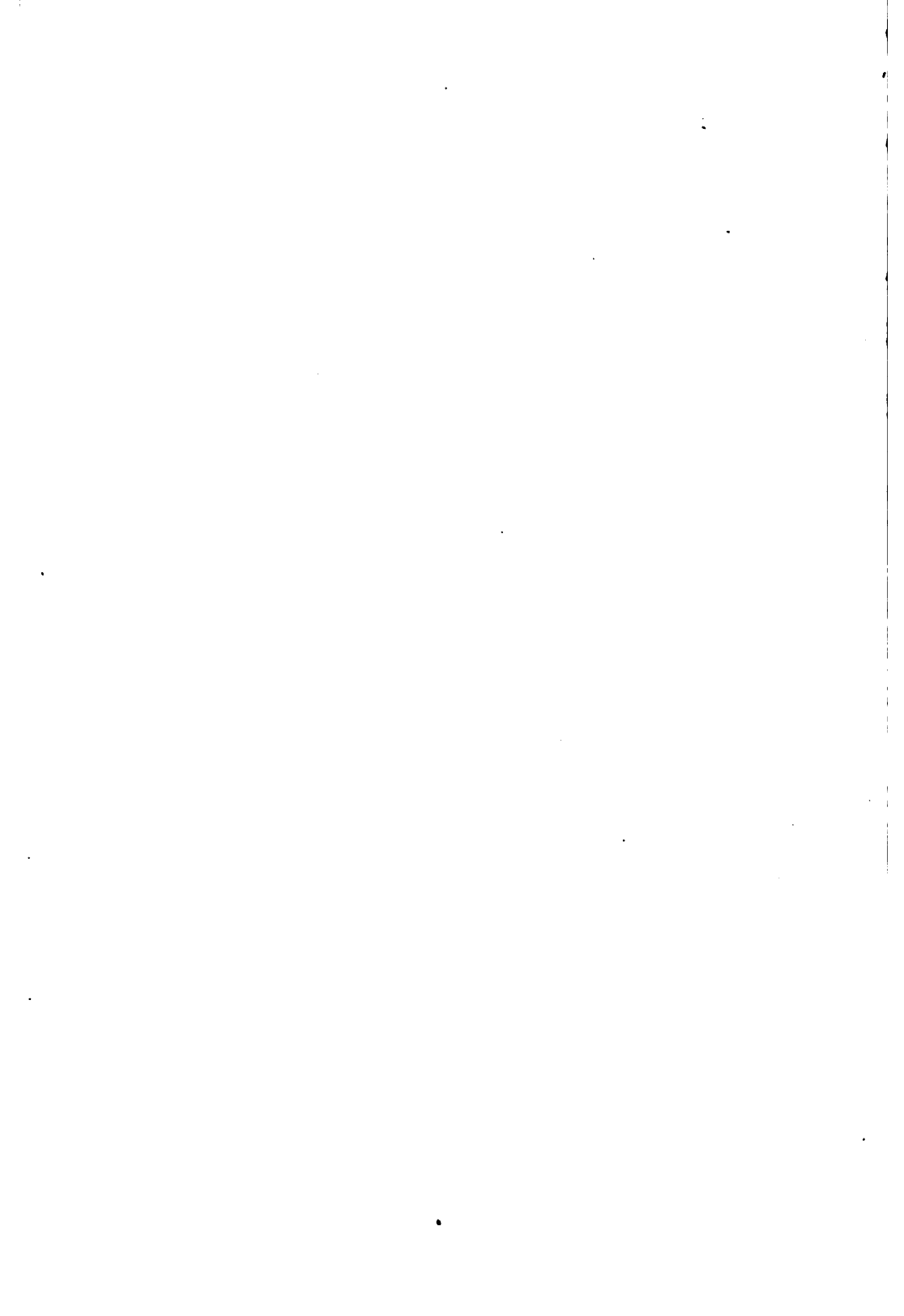
SALISBURY FUND.

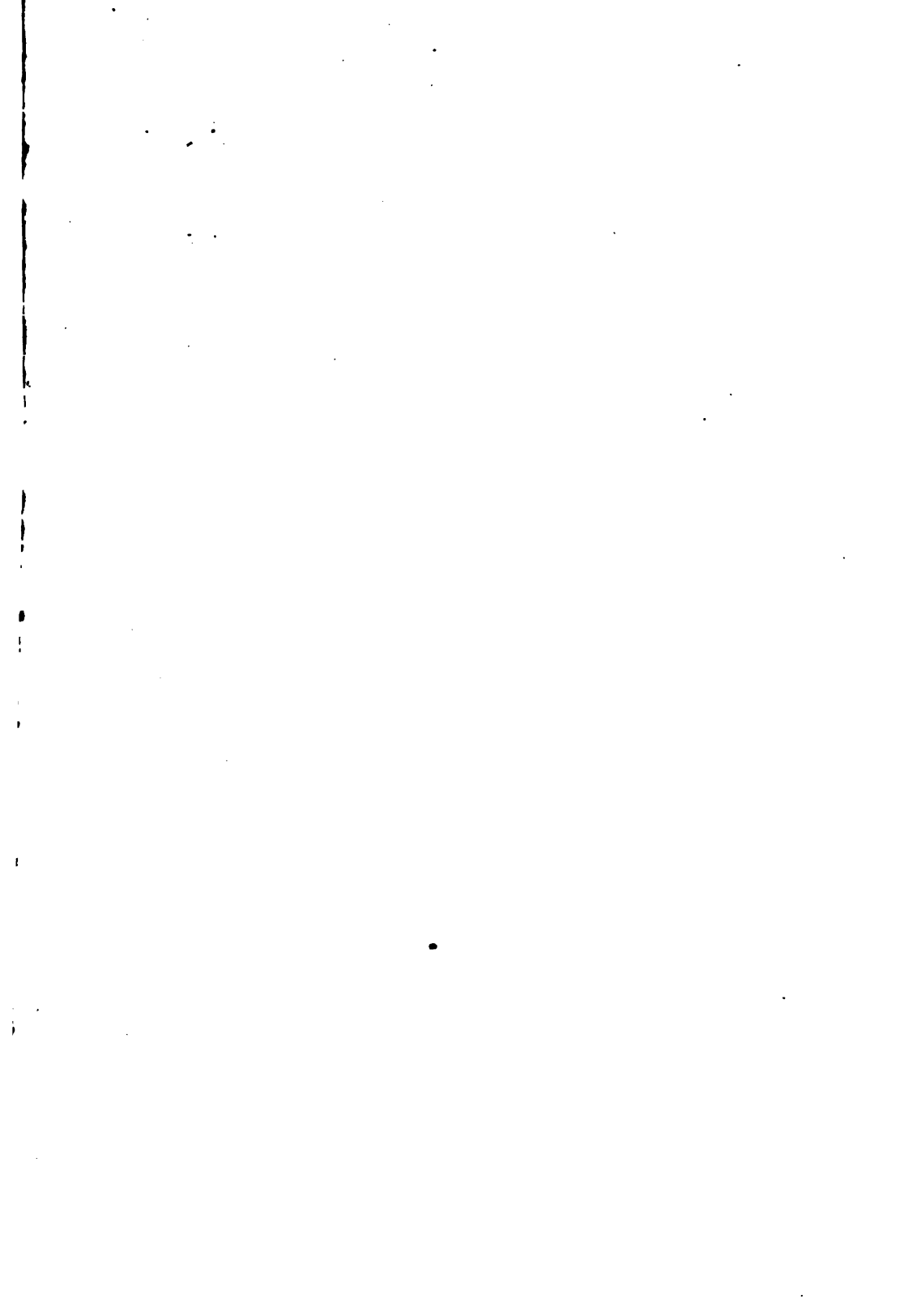
In 1858 STEPHEN SALISBURY, of Worcester, Mass.
(Class of 1817), gave \$5000, the income to be applied
to "the purchase of books in the Greek
and Latin languages, and books in
other languages illustrating
Greek and Latin
books."

26 Feb., 1902.

0

POETARVM GRAECORVM FRAGMENTA

AVCTORE VDALRICO DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
COLLECTA ET EDITA

VOLVMINIS III FASCICVLVS PRIOR

POETARVM PHILOSOPHORVM FRAGMENTA

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS

MCM

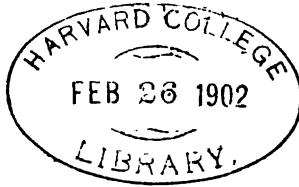
POETARVM PHILOSOPHORVM
FRAGMENTA

EDIDIT

HERMANNVS DIELS

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCM I

Q 169. 11

Salisbury fund.
(III, 1.)

PRAEFATIO

Plagulis correctis indicibusque non sine taedio confectis dum respiro et laetiore animo quid praefandum sit meditor, ecce nuntius longe tristissimus affertur, GEORGIUM KAIBELIUM nobis litterisque acerba morte ereptum esse, qui non solum studiorum societate inde a beatissimo contubernio Bonnensi mihi erat coniunctissimus, sed in hoc quoque communi amicorum opere velut auspex et signifer, cuius auctoritatem me sequi et decebat et iuvabat. nam singularis graecae artis cognitio, quae in illo fuit, in nullo genere litterarum magis enituit quam in Comicis, unde splendidum ante biennium factum est huius Corporis initium. iam adulescentem prima tirocinia in Aristophane ponere memini eundemque audio supremam fuisse moribundi curam ac querelam. inter hos vitae laboriosae et fructuosae terminos omnem graecitatem peragravit et undique messem uberrimam rettulit; at nusquam libentius et intentius versabatur quam in atticæ comoediae reliquiis. Dorienses enim, quos edidit, propter illos opinor tetigerat. quodsi verum est (quod ego nunc libere profiteor, ubi non iam invidiosum videtur laudare amicum) cum primi illius voluminis perfectione vix unam alteramve aequalium editionem recte posse comparari, quid praestaturum eum fuisse credimus, si fatum concessisset, ut ipsam atticam comoediam nobis ex fragmentis instauraret, in qua totus habitabat et spirabat! aut nemo mortalium aut, si quisquam, ille et natus erat et paratus ad Menandri et aequalium umbras ex inferis citandas et in vitae lucem revocandas. adeo in intimam eorum consuetudinem indefesso labore atque fortasse magis etiam sensus quadam cognatione se insinuaverat. nam tota eius indoles ad atticum istum saporem facta erat. ut scriptura eius elegantia apicum prae ceteris nitebat, ut suavissima sermocinatio mirum quantum amicos tenebat, priusquam morbi ingravescens tormentis animi serenitas obscurari coepta est, ita tota eius ars versus graecos et explicandi et pangendi (quae crebra fuit valenti relaxatio sicut emorienti ultima consolatio) Praxiteleo quodam perfusa erat nitore.

huius igitur tanti viri vestigiis, quoad eius licebat, insistere hoc volumen

condenti mihi iucundum fuit ac paene necessarium. splendidam quidem ingenii felicitatem, qua ille in Comicis emendandis saepe usus est, nemo sanus imitando se assequi posse opinabitur. at rationis severitatem quam ad testes colligendos ordinandos examinandos adhibuit et quam ipse primam libri sui virtutem merito praedicavit, hanc vero par est sequi eum qui optet, ut opus faustissimis auspiciis inauguratum non deteriore tela continuetur ac pertextatur. in hoc igitur editoris primario munere ad amici exemplar me libenter accomodavi (volui certe) nec minus in minutis istis rebus, ubi principia sive probanda sunt sive non probanda non deseret, nisi qui suam sibi gloriolam aucupari malit.

fuit tamen, ubi a spectato exemplo ipsa novi operis proprietate revocarer invitus. velut coeperam eius more fragmenta instruere critica adnotatione et exegetica (nam ne hanc quidem partem neglexerat ille) fragmentisque vitae artisque testimonia praefigere. sic poetas usque ad Empedoclem paene permensus eram, cum vidi, nisi difficillimos illos poetas aut inexplicatos in gravissimo quoque loco relinquere aut nimia interpretatione quasi obruere vellem, doctrinam mihi ipsam philosophorum adscribendam esse. namque etsi poetas edere, non philosophos, huius Corporis instituto iubeor, tamen sine philosophiae luce caeca fore haec carmina intellexi. itaque selecta doxographorum capita vitis singulis adnexui; quo facto quantum aequabilitati detrahetur, tantum perspicuitati additum iri spero.

praeterea testium abundantia, quae tam difficilem quam molestam reddidit huius voluminis recensionem, coactus sum lemmata a notis seiungere interpositis ipsis versibus. nec tamen hoc grave discrimen rationis. paulo gravior videatur ordinis mutatio. Kaibelius enim sic instituerat, ut ad incertae sedis fragmenta ordinanda auctorum series secundum litteras disposita valeret. quam rationem in universum vehementer probō; et ut alibi Heracliti dicta ad hanc normam disposui, ita hic Timonis sillos. nam quam olim mihi Wachsmuthius, quem honoris causa nomino, probaverat formam libri, hanc ubi accuratius examinavi, fulcris parum stabilibus niti intellexi. ergo ne in eundem ipse errorem laberer, libenter Kaibelii rationi me applicavi. ceterum ne in inertiae pulvino, quam nesciendi artem vulgo dicunt, acquievisse viderer, argumentorum tabulam ac descriptionem, qualem ipse concepi animo, fragmentis praemisi.

at longe alia condicio ipsorum philosophorum. hic enim periclitanda erat fragmentorum non fortuita collocatio. nimirum aut tantum servatum erat velut in Parmenideis, ut consilium poetae suapte sponte pateret, aut tam pauca inter varia genera distributa velut Xenophanis, ut haud facile posses deerrare itinere, aut sententiarum conexus ipso doctrinae

contextu tam clare praescriptus videbatur, ut dispositionis filum satis certo per pleraque ac gravissima fragmina persequi liceret. talis est condicio Empedocleorum, quae ad lucem amplissimae doxographorum memoriae egregie explanantur ac disponuntur.

de delectu nostro poetarum hoc breviter monendum est. recepimus Eleatas et Empedoclem tamquam medullam huius poeseos. cui Thaletis et Cleostrati Astrologias praemisimus, quia ex his studiis ionica philosophia orta est, quamvis Thaletis ipsa auctoritas dubia sit. cetera illius saeculi carmina velut Hesiodae et Orphica aliis huius Corporis partibus reservantur. sophistarum poetica non minus procul habui quam Socratis, si dis placet, Platonis Aristotelis Diogenis pericula poetica, quae inter elegiacos lyricos tragicos distribuenda erunt ut Cleanthis hymnus atque cetera eiusmodi. Scythinum tamen et Menecratem recepi quia ad Heracliti philosophiam pertinent ut Silli Timonis ad Xenophanis. omnino facetissimi eius versus tantum conferunt ad philosophos recte describendos et diiudicandos, ut non iniuria in hoc orbe numerentur. Timo autem et Cratetem paulo superiorem secum traxit et Demetrium paulo inferiorem, quem quidem primus hoc loco collocavi.

unum restat, quod egeat sive explicatione sive excusatione, dialectus. si vulgarem modum probarem, quem etiam Kaibelium caute sane secutum video, philosophorum sermonem, qui elegiaco vel epico versu utuntur, ad Iadis epicae normam recensuissem. sic quicumque ante me philosophorum poesin collegerunt inde ab Henrico Stephano Galliae decore usque ad eum hominem, qui Germanum nomen apud externos infami sua fragmentorum sylloge dehonestavit, omnes Homericum colorem sine ulla dubitatione fragmentis obduxerunt. quorum exemplum ego sequi nolui. nam Homeri carmina grammaticorum Alexandrinorum manus passa sunt varias priorum editiones comparantium et exaequantium. in quibus antea multo maiorem dialecti diversitatem fuisse ex variis lectionibus exemplorum velut Platonici et Zenodotei elucet. qui igitur deficientibus plerumque fragmentorum ipsis testibus ad hanc normam dialectum restituere atque omnia de eadem fideliter colorare studeat, ei verendum est, ne simul peculiaris sermonis, praecipue Italici et Siciliensis, tenera vestigia obliteret et obducatur. cuius generis non nulla exempla in annotatione dedi et omnino hanc rationem in Parmenide meo (Berolini 1897) p. 27 et in Musei Rhenani vol. LVI p. 35 sq. defendi. nimirum titulorum erutorum carminibus ac praecipue Solonis Bacchylidisque exemplis antiquis repertis de dialecti apud poetas constantia fortius quam antea dubitare didicimus. forsitan quae nunc arbitraria esse videntur, olim secus se habere intellegatur. nunc equidem quidquam praeiudicati in hanc

controversiam afferre nolui. immo verum mihi impraesentiarum videtur fragmenta dispari potius et incompto quam fucato sermone prodere, praesertim cum testes inde a Platone et Aristotele harum rerum minime curiosos fuisse constet. itaque ut investigatores Homericae dialecti escendant necesse est usque ad ipsam, si modo fieri potest, poetarum officinam, editores autem citra Alexandrinorum aetatem necessario contineantur, ita philosophorum poetarum sermo varia testium fide ac consuetudine varie coloratus mordicus tenendus est, ut incorruptum fundamentum eis quaestionibus substruatur, quae de Eleatarum et Siculorum poesi iam paulo commodius et certius opinor poterunt institui.

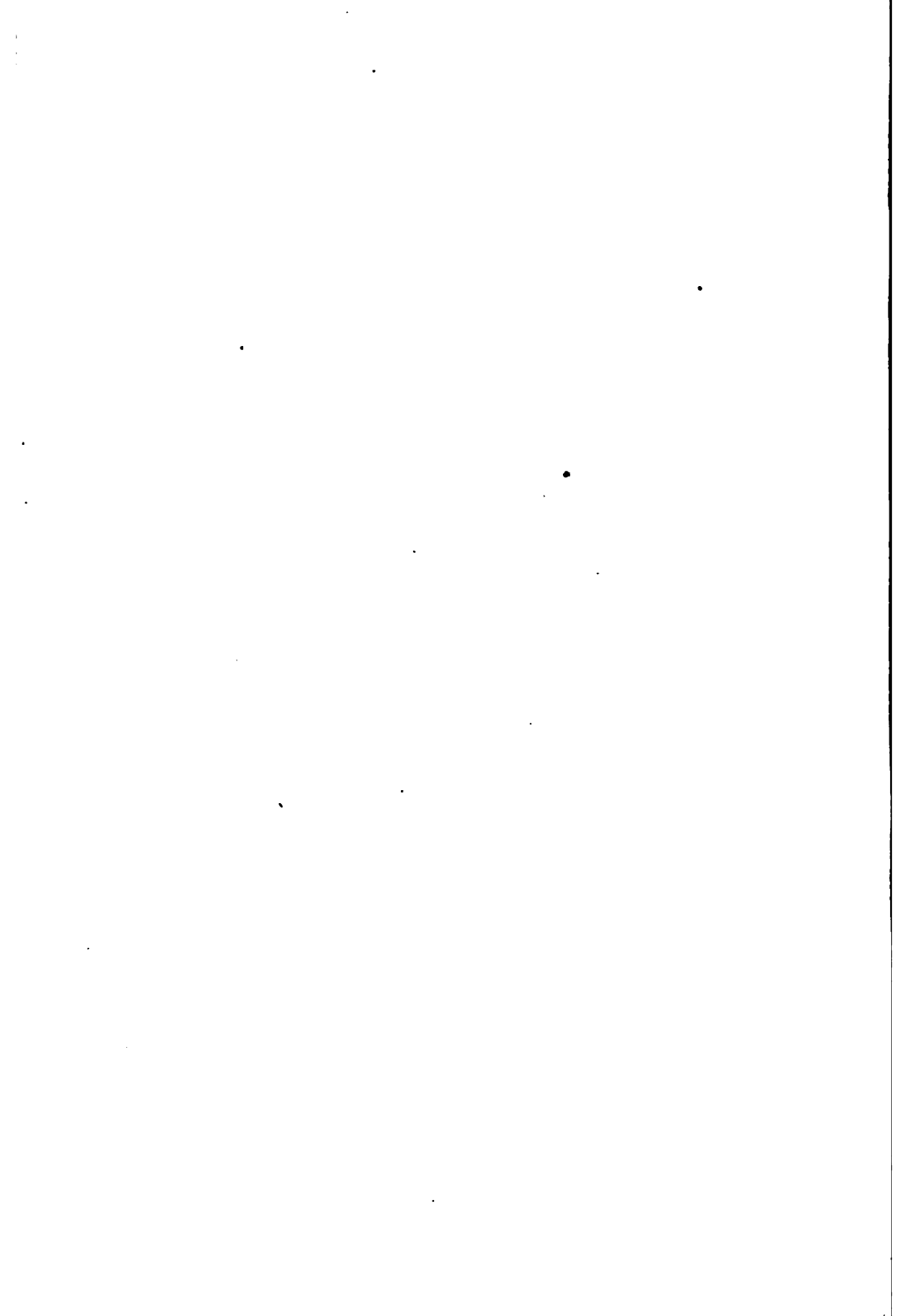
quod munus subeuntibus etiam Indicem vocabulorum plenum destinaui in hac quoque re Kaibeli exemplar secutus, etsi in tanto maiore copia verborum mihi brevitati studendum erat. propterea particularum minutarum omnes sedes indicare supersedi. immo quae aliqua observatione digna viderentur exhibui, cetera vulgaria in schedis reliqui; unde solos numeros frequentiae apposui addita supra versuum unius cuiusque poetae summa, ut singulorum proportionibus statim apparerent. quod non ideo feci, quia ex istis proportionibus secundum arcanam Neopythagoreorum doctrinam, quam illi stylometriam nuncupant, permultum disci crederem (neque illud inde extricari posse opinor, Empedoclis Physica an Lustralia priora sint), verum non iniucundum est scire, quantopere in singulis particulis adhibendis variet usus. sic γάρ particulam ab antiquioribus poetis, qui propiores sunt ionicae consuetudini, multo magis admirari observavi quam a posterioribus.

sed nolo in singula descendere, quae infinita sunt. vela contrahenda: portus adest. ergo nihil superest, quam ut Corporis gubernatori, qui huic quoque alteri cursui ipse interesse voluit adiutor peritissimus monitorque amicissimus, debitas grates ex animi mei sententia solvam.

Berolini Id. Oct. MCMI.

HERMANNUS DIELS.

POETAE PHILOSOPHI

1. THALES MILESIUS

A. TESTIMONIA VITAE SCRIPTURAE DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES I 22—44.

Ἦν τοίνυν ὁ Θαλῆς, ὡς μὲν Ἡρόδοτος [I 170] καὶ Διοῦρις 22
fr. 52, FHG II 482] καὶ Δημόκριτός φασι, πατρὸς μὲν Ἑξα-
μύου, μητρὸς δὲ Κλεοβουλῆς, ἐκ τῶν Θηλιδῶν, οἱ εἰσι Φοίνικες,
ἐγγενέστατοι τῶν ἀπὸ Κάδμου καὶ Ἀγήνορος (* * * καθὰ καὶ
5 Πλάτων [Protag. 343A] φησί· καὶ πρῶτος σοφὸς ὀνομάσθη ἀρ-
χοντος Ἀθήνησι Δαμασίου [582], καθ' ὃν καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοὶ
ἐκλήθησαν, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων
ἀναγραφῇ [fr. 1, FHG II 362]). ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ,
ὅτε ἦλθε σὺν Νεῖλεω ἐκπεσόντι Φοινίκης· ὡς δ' οἱ πλείους φασίν,
10 Ἰθαγενῆς Μιλήσιος ἦν καὶ γένους λαμπροῦ. μετὰ δὲ τὰ πολι- 23
τικὰ τῆς φυσικῆς ἐγένετο θεωρίας. καὶ κατὰ τινὰς μὲν σύγγραμμα
κατέλιπεν οὐδέν· ἢ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτικὴ ἀστρολογία
Φάκου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλίμαχος δ' αὐτὸν οἶδεν εὐ-
ρετὴν τῆς ἀρχτοῦ τῆς μικρᾶς λέγων ἐν τοῖς Ἰάμβοις [fr. 94, II 259
15 Schneid.] οὕτως·

καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμησασθαι
τοὺς ἀστερίσκους, ἦι πλέουσι Φοίνικες.

1 turbae huius § sunt compilatoris 2 ἑξαμύου BP: ἑξαμουίλου F
3 θηλιδῶν BP: θηλυδῶν F: Νηλειδῶν Bywater conl. v. 9: Βηλιδῶν Meineke
4 lacunam posui. schidulae a Laertio praeparatae, quam amanuensi inserendam
tradidit, initium omissum. deest enim ἦν δὲ τῶν ἑπτὰ σοφῶν 6 epocha Da-
masiae Pythiorum instauratio est, quo sapientes convenisse fabulabantur cf.
Diog. I 40. 99; Plut. Sol. 4 de E ap. Delph. 3 p. 385 E I 99. 8 intruso emble-
mate conexus laesus, agitur de Cadmo 9 νειλίω P: νειλίω B: νηλίω F

κατά τινος δὲ μόνα δύο συνέγραψε Περὶ τροπῆς καὶ Ἰσημερίας, τὰ ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκιμάσας. δοκεῖ δὲ κατὰ τινος πρῶτος ἀστρολογησαί καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησὶν Εὐδήμος [fr. 94 Speng.] ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀστρολογουμένων ἱστορίαι· ὁθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης [fr. 19] καὶ Ἡρόδοτος [I 74] θαυμάζει. μαρτυρεῖ δ' αὐτῷ καὶ Ἡράκλειτος [fr. 38] καὶ Δημόκριτος.

ἔτιοι δὲ καὶ αὐτὸν πρῶτον εἰπεῖν φασὶν ἀθανάτους τὰς ψυχὰς· ὧν ἐστὶ Χοιρίλλος ὁ ποιητὴς [p. 182 Naëke]. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τροπῆς ἐπὶ τροπὴν πάροδον εὗρεν, καὶ πρῶτος τὸ τοῦ ἡλλίου μέγεθος (τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου ὡσπερ καὶ τὸ τῆς σεληνῆς μέγεθος) τοῦ σεληναίου ἑπτακοσιοστὸν καὶ εἰκοστὸν μέρος ἀπεφῆναιτο κατὰ τινος. πρῶτος δὲ καὶ τὴν ὑστάτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς τριακάδα εἶπεν. πρῶτος δὲ καὶ περὶ φύσεως διελέχθη, ὡς τινες.

Ἀριστοτέλης [de anima A 2. 405^a 19] δὲ καὶ Ἰππίας [fr. 10 FHG II 62] φασὶν αὐτὸν καὶ τοῖς ἀψύχοις μεταδιδόναι ψυχῆς, τεκμαιρόμενον ἐκ τῆς λίθου τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον. παρὰ τε Αἰγυπτίων γεωμετερεῖν μαθόντα φησὶ Παμφίλη [fr. 1, FHG III 520] πρῶτον καταγράψαι κύκλον τὸ τρίγωνον ὀρθογώνιον καὶ θῆσαι βῆσιν. οἱ δὲ Πυθαγόραν φασὶν, ὧν ἐστὶν Ἀπολλόδωρος ὁ λογιστικὸς [cf. Diog. VIII 12]. (οὗτος προήγαγεν ἐπὶ πλείστον, ἃ φησὶ Καλλιμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις [fr. 83a. II 244 Schneid.] Εὐφορβὸν εὐρεῖν τὸν Φρύγα ὄλον σκαληνὰ [καὶ] τρίγωνα καὶ ὄσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας.) δοκεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἀριστα βεβουλεύσθαι. Κροίσου γοῦν πέμπσαντος πρὸς Μιλησίους ἐπὶ συμμαχίαι ἐκώλυσεν· ὅπερ Κύρου κρατήσαντος ἔσωσε τὴν πόλιν. καὶ αὐτὸς δὲ φησὶν, ὡς Ἡρακλείδης [Ponticus fr. 47 Voss.] ἱστορεῖ, μονήρη αὐτὸν γεγονέναι καὶ ἰδιαστήν. ἔτιοι δὲ καὶ 26

1 μόνα δύο sic libri 2 ἄλλα καταληπτά libri 3 προειπεῖν male excerptum, melius Hesych. cf. schol. Plat. infra p. 12. 6 αὐτὸ P 11 lacunam fortasse Laertii operis tribuendam explevi Herm. XXIV 306; cf. Roeper *Z. f. d. Alterthumsw.* 1852, 443; nitor Apuleo (infra p. 16, 3); Cleomed. cycl. th. II p. 136, 28 Z.; Archim. aren. 1, 10 p. 248, 19. tradita intellegere studet Hultsch *Abh. z. Gesch. d. Math.* IX 194². 13 ὑστάτην Scaliger (in exemplo Leidensi): ὑστέραν libri 16 μεταδιδόναι BP¹: δίδοναι FP² 17 ψυχῆς Stephanus: ψυχὰς libri 20 (ὅτε) καὶ Bywater 21 αὐτὸς B οὗτος—θεωρίας (24) emblemata olim ad Pythagoram pertinens ut Diod. X 6, 4 docet cf. Walth. Volkman *Quaest. de Diog. L. I* (Bresl. 1890) p. 5 22 πλείον Emperius ἃ om. B 23 καὶ del. Meibom cf. Callim. 24 γραμματικῆς B 27 καὶ αὐτὸς libri: Κλύτος Menagius [FHG II 393 fr. 3], Πάταικος Voss.; ego dubito conl. Laert. VIII 4; accus. c. inf. posuisse videtur perspicui causa propter parenthesis

- γῆμαι αὐτὸν καὶ Κύβισθον υἱὸν σχεῖν· οἱ δὲ ἀγαμὸν μεῖναι, τῆς δὲ ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. ὅτε καὶ ἐρωτηθέντα διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, διὰ φιλοτεκνίαν εἰπεῖν. καὶ λέγουσιν ὅτι τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι ἔλεγεν ‘οὐδέπω καιρὸς’, εἶτα ἐπειδὴ 5 παρήβησεν ἐγκειμένης εἰπεῖν ‘οὐκέτι καιρὸς’. φησὶν δὲ καὶ Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ δευτέρῳ Τῶν σποράδην ὑπομνημάτων [fr. 8 Hiller], ὅτι βουλόμενος δεῖξαι ράιδιον εἶναι πλουτεῖν, φορᾶς ἐλαιῶν μελλούσης ἔσεσθαι, προνοήσας ἑμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα καὶ πάμπλειστα συνείλε χρήματα.
- 10 ἀρχὴν δὲ τῶν πάντων ὕδωρ ὑπεστήσατο, καὶ τὸν κόσμον ἔμ-27 ψυχον καὶ δαιμόνων πλήρη. τὰς τε ὄρας τοῦ ἐνιαυτοῦ φασιν αὐτὸν εὐρεῖν καὶ εἰς τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας διελεῖν.
- οὐδεις δὲ αὐτοῦ καθηγῆσατο, πλὴν ὅτι εἰς Ἀγυπτον ἐλθὼν τοῖς ἱερεῦσι συνδιέτριψεν. ὁ δὲ Ἰερώνυμος [fr. 21 Hiller] καὶ ἐκ- 15 μετρησαί φησιν αὐτὸν τὰς πυραμίδας, ἐκ τῆς σκιᾶ παρατηρήσαντα ὅτε ἡμῖν ἰσομεγέθης ἐστίν. συνεβλῶ δὲ καὶ Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίῳ τυράννῳ, καθὰ φησι Μινύης [FHG II 335, 3]. τὰ δὲ περὶ τὸν τρίποδα φανερὰ τὸν εὐρεθέντα ὑπὸ τῶν ἀλιέων καὶ διαπεμφθέντα τοῖς σοφοῖς ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Μιλησίων. φασὶ γὰρ 28
- 20 Ἴωνικοὺς τινὰς νεανίσκους βόλον ἀγοράσαι παρὰ Μιλησίων ἀλιέων. ἀνασπασθέντος δὲ τοῦ τρίποδος ἀμφισβήτησις ἦν, ἕως οἱ Μιλησιοὶ ἐπεμψαν εἰς Ἀελφούς· καὶ ὁ θεὸς ἐχρησεν οὕτως·

ἔχοντε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωταῖς,

τίς σοφῆαι πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ’ αὐδῶ.

- 25 διδοῦσιν ὅν Θάλῃ· ὁ δὲ ἄλλω καὶ ἄλλος ἄλλω ἕως Σόλωνος. ὁ δὲ ἔφη σοφῆαι πρῶτον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἀελφούς. ταῦτα δὲ ὁ Καλλιμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Λεανδρίου [fr. 3, FHG II 335] λαβὼν τοῦ Μιλησίου. Βαθυκλέα γὰρ τινὰ Ἀρχάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπισκῆψαι ‘δοῦναι τῶν 30 σοφῶν ὀνηῖστωι’ [om. Schneid., cf. fr. 95, II 260]. ἐδόθη δὲ Θάλῃ καὶ

1 Κύβισθον Plut. Sol. 7: κίβισθον BP²; κίδισθον P¹: κίβισσον F σχεῖν Scaliger: ἔχειν libri 5 καὶ post ἱερώνυμος BP: om. F: corr. Cobet 7 ράιδιον Aristoteles (infra p. 14 n. 10, unde Hieronymus): ράον libri ἐλαιῶν F: om. BP 9 συνείλε libri: συνέλεξε ex Arist. Cobet; συνείρε Emperius 13 δὲ F (P?): τε BP² ὅτι F: ὅτ’ PB 15 αὐτόν φησι F 16 ἰσομεγέθεις εἰσὶ libri: corr. Menagius cf. A 21 (p. 16) συνεβλῶν B 17 μινύης ? F¹ 24 ὃς Val. Max. et schol. Aristoph. σοφῆαι BP: σοφῆ F πάντων om. F 25 διδοῦσιν BP, mrg. F: δηλοῦσιν F 27 δὴ ὁ BP: δὲ F ἱαμβίοις F 28 λεανδρίου PF (cf. p. 10, 16): δὲ ἀνδρίου B, verum est Μαυανδρίου 29 τῶν libri: τῷ Cobet 30 ὀνηῖστω B (? P): τῷ πρωτίστω P² F cf. Phoenix ap. Ath. XI 495 D δῆ] δὲ F²

κατὰ περίοδον πάλιν Θαλήμ· ὁ δὲ τῷ Διδυμῷ Ἀπόλλωνι ἀπέ- 29
στείλειν εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον [fr. 95, II 260 Schn.]·

Θαλῆς με τῷ μεθεῦντι Νείλω δήμου
δίδωσι, τοῦτο δις λαβῶν ἀριστεῖον.

- 5 τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει· Ἐξαμῶν Μιλήσιος Ἀπόλλωνι
Δελφινίῳ Ἑλλήνων ἀριστεῖον δις λαβῶν· ὁ δὲ περιενεγκὼν τὴν
φιάλην τοῦ Βαθυκλέους παῖς Θυρίων ἐκαλεῖτο, καθὰ φησιν Ἐλευσίς
ἐν τῷ Περὶ Ἀχιλλέως [FHG II 336, 3] καὶ Ἀλέξων ὁ Μόνδιος ἐν
ἐνάτῳ Μυθικῶν.
- 10 Εὐδοξος δ' ὁ Κνίδιος καὶ Εὐάνθης ὁ Μιλήσιος [FHG III 2*]
φασὶ τῶν Κροίσου τινὰ φίλων λαβεῖν παρὰ τοῦ βασιλέως ποτή-
ριον χρυσοῦν, ὅπως ὀδοῖ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων· τὸν δὲ δοῦναι
Θαλήμ, καὶ περιελθεῖν εἰς Χίλωνα. ὃν πυνθάνεσθαι τοῦ Πυθίου 30
τις αὐτοῦ σοφώτερος· καὶ τὸν ἀναιπεῖν Μύσωνα, περὶ οὗ λέξομεν.
15 (τοῦτον οἱ περὶ τὸν Εὐδοξον ἀντὶ Κλεοβούλου τιθέασι, Πλάτων
δ' ἀντὶ Περιάνδρου.) περὶ αὐτοῦ δὴ τάδε ἀνεῖπεν ὁ Πύθιος·
Οἰκαῖόν τινὰ φημι Μύσων' ἐνὶ Χῆνι γενέσθαι
σοῦ μᾶλλον πραπίδεσσι ἀρηρότα πενκαλλμησίω.
ὁ δὲ ἐρωτήσας ἦν Ἀνάχαρις. Δαίμαχος δ' ὁ Πλατωνικός [fr. 6,
20 FHG II 442] καὶ Κλέαρχος [fr. 44a, FHG II 317] φιάλην ἀποστα-
λῆναι ὑπὸ Κροίσου Πιπτακῶδι καὶ οὕτω περιενεχθῆναι.
Ἄνδρων δ' ἐν τῷ Τρίποδι [fr. 1, FHG II 347] Ἀργεῖους δῶλον
ἀρετῆς τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων τρίποδα θεῖναι· κριθῆναι δὲ
Ἀριστοδήμον Σπαρτιάτην, ὃν παραχωρήσαι Χίλωνι. μέμνηται 31
25 τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος [fr. 49 Bergk] οὕτως·
ὡς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φασ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν Σπάρ-
[ται λόγον
εἰπεῖν· χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδαὶς πέλει' ἐσλός .
ἐνιοὶ δὲ φασὶν ὑπὸ Περιάνδρου Θρασυβούλῳ τῷ Μιλησίῳ τυ-
30 ράννῳ πλοῖον ἐμφορτον ἀποσταλῆναι· τοῦ δὲ περὶ τὴν Κώϊαν θά-
λασσαν ναυαγήσαντος, ὕστερον εὔρεθῆναι πρὸς τινῶν ἀλιέων τὸν

1 Διδυμῷ scripsi cf. p. 7, 14: διδυμὶ B: διδυμαίω PF 5 ἑξαμῶν sic libri
6 Διδυμαίω Menagius περι· αγωγῶν F 7 παιδὸς F 8 ἀλέξων BF mrg. P¹
(i. e. Ἀλέξανδρος): λαέξων P (ante ras.) 13 Χίλωνα sic libri 14 αὐτοῦ
libri 15 τοῦτον — Περιάνδρου del. Menagius cf. § 41 τὸν om. F 16 ἀνεῖ-
λεν Casanbonus (ex Plut. Sol. 4, Schol. Arist. Plut. 9) 19 Δαίμαχος Casan-
bonus: δαίδαχος BP: δαίδαλος an δαίδαχος incertum F Πλατωνικός] proba-
bilitate Πλαταιικός Casanbonus 26 φασ' scripsi: φασί Schneidewin: φασίν
BF: δν (sed exp. P¹) φασίν P 28 εἶπην Schneidewin οὐδὲ τίμος add. Schol.
Pind. Isthm. II 17

τρίποδα. Φανόδικος [fr. 4, FHG IV 473] δὲ περὶ τὴν Ἀθηναίων
θάλασσαν εὐρεθῆναι καὶ ἀνενεχθέντα εἰς ἄστρῳ γενομένης ἐκκλήσιας
Βλαντι πεμφθῆναι· διὰ τί δέ, ἐν τῷ περὶ Βλαντος λέξομεν. 32

ἄλλοι φασὶν ἠφαιστότευκτον εἶναι αὐτὸν καὶ δοθῆναι πρὸς
5 τοῦ θεοῦ Πέλοπι γαμοῦντι· ἀθίς τε εἰς Μενέλαον ἐλθεῖν καὶ σὺν
τῇ Ἑλένῃ ἀρπασθέντα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ριπῆναι εἰς τὴν Κώϊαν
θάλασσαν πρὸς τῆς Λακαίνης, εἰπούσης ὅτι περιμάχητος ἔσται.
χρόνῳ δὲ Λεβαθίων τινῶν αὐτόθι γρῖφον ἀνησαμένων καταλη-
φθῆναι καὶ τὸν τρίποδα, μαχομένων δὲ πρὸς τοὺς ἀλιέας, γενέσθαι
10 τὴν ἀνοδὸν ἕως τῆς Κῶ· καὶ ὡς οὐδὲν ἦντων, τοῖς Μιλησίοις
μητροπόλει οδοσὴν μηνύουσιν. οἱ δ' ἐπειδὴ διαπρεσβευόμενοι ἠλο-
γοῦντο, πρὸς τοὺς Κώϊους πολεμοῦσι. καὶ πολλῶν ἐκατέρωθεν
πιπτόντων ἐκπίπτει χρησιμὸς δοῦναι τῷ σοφωτάτῳ· καὶ ἀμφοτέρω
συνήνεσαν Θαλῆι. ὁ δὲ μετὰ τὴν περιόδον τῷ Διδυμεῖ τίθησιν 33
15 Ἀπόλλωνι. Κώϊοις μὲν οὖν τοῦτον ἐχρησθῆ τὸν τρόπον·

οὐ πρότερον λήξει νεῖκος Μερόπων καὶ Ἰώνων,
πρὶν τρίποδα χρύσειον, ὃν Ἥφαιστος βάλε πόντῳ,
ἐκ πόλιος πέμψητε καὶ ἐς δόμον ἀνδρὸς ἱκῆται,
δς σοφῆαι τὰ τ' ἔόντα τὰ τ' ἐσσύμενα πρὸ τ' ἔόντα.

20 Μιλησίοις δέ·

ἔιγνε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωταῖς;
καὶ ὡς προεῖρηται. καὶ τόδε μὲν οὕτως.

Ἔριμπος δ' ἐν τοῖς Βλοῖς [fr. 12, FHG III 39] εἰς τοῦτον
ἀναφέρει τὸ λεγόμενον ὑπὸ τινῶν περὶ Σωκράτους. ἔφρασε γάρ,
25 φησί, τριῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχειν τῇ τύχη· πρῶτον μὲν ὅτι
ἀνθρωπος ἐγενόμην καὶ οὐ θηρίον, εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή,
τρίτον ὅτι Ἕλλην καὶ οὐ βάρβαρος. λέγεται δ' ἀγόμενος ὑπὸ 34
γραδὸς ἐκ τῆς οἰκίας, ἵνα τὰ ἄστρα κατανοήσῃ, εἰς βόθρον ἐμπε-
σεῖν καὶ αὐτῷ ἀνοιμώξαντι φάσαι τὴν γραῦν· σὺ γάρ, ὦ Θαλῆ,
30 τὰ ἐν ποσὶν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἷσι γνώσε-
σθαι; οἶδε δ' αὐτὸν ἀστρονομούμενον καὶ Τίμων, καὶ ἐν τοῖς Σιλ-
λοῖς [fr. 6 W.] ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων·

οἶον θ' ἑπτὰ Θάλητα σοφῶν σοφῶν ἀστρονόμημα.

8 γρῖφον P (a. r.): γρῖφων B: γρύπων F 9 δὲ F: δὴ BP 11 οὕσῃ sic
BF: οὐαί P 14 θαλῆ PF¹ corr.: θαλῆν B: θαλῆν F¹ διδυμεῖ BP¹: διδυ-
μαίω F: ἀνοιμώω P² τίθησιν BP: ἀνατίθησιν F 16 οὐ BF: μὴ P λήξει
(superscr. v) P 18 σοφῆα B (F¹?) Diodorus IX 3: δεδάωκε P¹ a. r.: δεδάωκε P²;
fuit σοφός ἢ πρὸ τ' ἔόντα libri: προδέδορακεν Diodorus 20 ἐρωτᾶς om.
B. 21 καὶ ante ὡς del. falso Froben 23 ἐπὶ B 31 οἶον θ' ἑπτὰ BP¹:
οἶον ἔπειτα FP²

τὰ δὲ γεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ φησι Λόβων ὁ Ἀργεῖος [FHG III 27**] εἰς ἔπη τείνειν διακόσια. ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰκόνης τόδε·

- τόνδε Θαλήν Μίλητος Ἰᾶς Θρέψασ' ἀνέδειξεν
 5 ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφία.
 τῶν τε αἰδομένων αὐτοῦ τάδε εἶναι· 35
 οὐ τι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
 ἐν τι μάτευε σοφόν,
 ἐν τι κεδνὸν αἰροῦ·
 10 λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κοτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.
 φέρεται δὲ καὶ ἀποφθέγματα αὐτοῦ τάδε· πρεσβύτατον τῶν
 ὄντων θεός· ἀγένητον γάρ. κάλλιστον κόσμος· ποίημα γὰρ θεοῦ.
 μέγιστον τόπος· ἅπαντα γὰρ χωρεῖ. τάχιστον νοῦς· διὰ παντός
 γὰρ τρέχει. ἰσχυρότατον ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων. σοφώ-
 15 τατον χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. οὐδὲν ἔφη τὸν θάνατον
 διαφέρειν τοῦ ζῆν. 'σὺ οὖν' ἔφη τις 'διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις';
 'οὐκ', ἔφη, 'οὐδὲν διαφέρει'. πρὸς τὸν πνυθόμενον τί πρότερον 36
 γέγονοι, νῆξ ἢ ἡμέρα, 'ἢ νύξ' ἔφη 'μιαῖ ἡμέραι πρότερον'. ἠρώ-
 τησέ τις αὐτόν, εἰ λήθοι θεοὺς ἀνθρώπος ἀδικῶν· 'ἀλλ' οὐδὲ
 20 διανοούμενος' ἔφη. πρὸς τὸν μοιχὸν ἐρόμενον, εἰ ὁμόσειε μὴ
 μεμοιχευκέναι, 'οὐ χεῖρον' ἔφη 'μοιχείας ἐπιτοχία.' ἐρωτηθεὶς τί
 δύσκολον, ἔφη 'τὸ ἑαυτὸν γινῶναι· τί δὲ εὐκόλον, 'τὸ ἄλλω ὑποθέ-
 σθαι· τί ἡδιστον, 'τὸ ἐπιτυγχάνειν· τί τὸ θεῖον, 'τὸ μήτε ἀρχὴν ἔχον
 μήτε τελευτήν· τί δύσκολον εἶη τεθεαμένος, ἔφη· 'γέροντα τύ-
 25 ραννον'. πῶς ἂν τις ἀτυχίαν θᾶιστα φέροι, 'εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον
 πράσσοντας βλέποι· πῶς ἂν ἀριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσαιμεν,
 'ἐὰν ἂ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ ὀρθῶμεν· τίς εὐδαί- 37
 μων, 'ὁ τὸ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπορος, τὴν δὲ φύσιν
 εὐπαίδευτος'. φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μεμνήσθαι φησι·
 30 μὴ τὴν ὄψιν καλλωπιζέσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν εἶναι καλόν.
 'μὴ πλοῦται' φησί 'κακῶς μὴδὲ διαβαλλέτω σε λόγος πρὸς τοὺς

2 αὐτῶι Bywater conl. §§ 79 et 96, at cf. § 89 5 ἀστρολόγων Reiske:
 ἀστρολόγον libri σοφία BP: σοφίη F 6 αὐτόν B 8 ἐν τι P: ἐντι, corr.
 ex ἐόντει? F: εοντι B 10 βύσεις Cobet ex Ambrosii obstinues: potius δήσεις
 12 ἀγένητον B: ἀγένητον PF 13 τόπος in ras. F¹ 18 γέγονοι B: γε-
 γόνει PF ἢ νύξ] aliter Plut. Alex. 64 cf. Clem. Al. Strom. VI, 731 Pott.
 19 Pittaci Theo II 97, 30 Sp. λήθοι BF: λάθοι F 20 ὁμόσειε Cobet: ὁμόσει
 libri ὁ τι χεῖρον F 22 ὑποτίθεσθαι P 23 τὸ (αὐτὸ) ἐπιτυγχάνειν F: om. BP
 24 δύσκολον falso iteratum ex v. 14: παραδοξότατον Plutarchus VII sap. conv. 2:
 καινότατον idem de genio Socr. 6, unde τί δὲ καινόν conl. Menagius 28 ψυ-
 χὴν BP¹: τύχην F φύσιν BP¹: ψυχὴν F

πίστεως κεκοινωνηκότας'. ὅς ἂν ἐράνοὺς εἰσενέγκῃς' φησὶ
'τοῖς γονεῦσιν, τοὺς αὐτοὺς προσδέχου καὶ παρὰ τῶν τέκνων.
τὸν Νεῖλον εἶπε πληθύνει ἀνακοπτομένων τῶν δευμάτων ὑπὸ τῶν
ἐτησίων ἐναντίων ὄντων.

5 φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς [fr. 76, FHG I 445]
γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτῆς
Ὀλυμπιάδος [640]. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἐβδομήκοντα ὀκτώ (ἢ, ὡς 38
Σωσιγράτης [fr. 10, FHG IV 501] φησὶν, ἐνεήκοντα)· τελευτῆσαι
γὰρ ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόῃς Ὀλυμπιάδος [548—5], γεγονότα
10 κατὰ Κροῖσον, ὧι καὶ τὸν Ἄλυν ὑποσχέσθαι ἀνευ γεφύρας περᾶσαι,
τὸ φεῖθρον παρατρέψαντα.

γεγόνασιν δὲ καὶ ἄλλοι Θαλαῖ, καθὰ φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγνης
ἐν τοῖς Ὀμωνόμοις, πέντε· φήτωρ Καλλατιανὸς κακόζηλος· ζωγράφος
Σικωνίος μεγαλοφῆς· τρίτος ἀρχαῖος πάντων κατὰ Ἡσιόδον καὶ
15 Ὀμηρον καὶ Λυκοῦργον· (τέταρτος οὐ μέμνηται Λούρις ἐν τῷ Περὶ
ζωγραφίας [fr. 77, FHG II 487]· πέμπτος νεώτερος, ἄδοξος, οὐ μνη-
μονεύει Διονύσιος ἐν Κριτικοῖς).

ὁ δ' οὖν σοφὸς ἐτελεύτησεν ἀγῶνα θεώμενος γυμνικὸν ὑπὸ 39
τε καύματος καὶ δλίψους καὶ ἀσθενείας, ἤδη γηραιός. καὶ αὐτῷ
20 ἐπιγέγραπται τῷ μνήματι [Anth. Pal. VII 84]·

ἢ ἄλλῃον τόδε σᾶμα (τὸ δὲ κλέος οὐρανόμακες)

τῷ πολυφροντίστῳ τούτῳ Θάλητος δρη.

ἔστι καὶ παρ' ἡμῖν ἐς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐπιγραμμάτων
ἢ Παμμέτρῳ τόδε τὸ ἐπιγράμμα [Anth. Pal. VII 85]·

25 γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἠέλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἠρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅτι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες· ἢ γὰρ ὁ πρέσβυς
οὐκέθ' ὄρᾳν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

τούτου ἐστὶν τὸ Γνωθὶ σαυτὸν, ὅπερ Ἀντισθένης ἐν ταῖς 40
30 Διδοχαῖς [FHG III 182*] Φημονόης εἶναι φησιν, ἐξειδιοποιήσα-
σθαι δὲ αὐτὸ Χίλωνα.

3 πληθύνει sic BPF 6 γεγενῆσθαι BP: γεγόνεσθαι F πέμπ-
της] Ἔης F: Ἐ restituebam Apollodoro Mus. Rh. 31, 16 7 ἐτελεύτησεν omisso δ' B
13 καλλατιανὸς Cobet: καλλαντιανὸς B: καλαντιανὸς P: καλαντιανὸς F
15 quartus (= alter) et quintus (= primus) post Dem. additi 16 ζωγράφος BP:
ζωγράφων F 17 Κρητικοῖς Casaubonus 18 γοῦν F 19 γηραιὸς ὦν F
20 ἐπέγραψε F 21 ἢ ὁ' Anth. (Plan.) σᾶμα Anth.: σῆμα P¹F: σῶμα B οὐρανό-
μακες BP: οὐρανόμηκες F Anth. 22 τῷ P²: τῷ δὲ vel τῷδε BF¹P¹ ὄρη BP¹
Anth.: ὄρει FP² 23 ἡμῖν BP¹: ἡμῶν P²F. tum delendum esset παρ' ἐς BP: εἰς F
25 αὖ P, Anth.: ἂ B¹: eras. B² om. F¹ ἠέλιε (cf. καύματος 19)] Ἥλιε Casau-
bonus 26 σταδίου F Anth.: σταδίων BP 28 τῆς B¹ 31 ἐαντῷ F

Περὶ δὲ τῶν ἐπτὰ (ἄξιον γὰρ ἐνταῦθα καθολικῶς κάκεινων ἐπιμηθεῖσθαι) λόγοι φέρονται τοιοῦτοι. Λάμων ὁ Κυρηναῖος γεγραφὼς Περὶ τῶν φιλοσόφων [FHG IV 277] πᾶσιν ἐγκαλεῖ, μάλιστα δὲ τοῖς ἐπτὰ. Ἀναξιμένης δὲ φησι πάντας ἐπιθέσθαι ποιητικῆ· ὁ δὲ Δικαιαρχος [fr. 28, FHG II 243 cf. Ineditum Vaticanum ed. de Arnim Herm. XXVII 120. 126] οὔτε σοφὸς οὔτε φιλοσόφους φησὶν αὐτοὺς γεγονέναι, συντετοὺς δὲ τινὰς καὶ νομοθετικούς. Ἀρχέτιμος δὲ ὁ Συρακούσιος [FHG IV 318] ὀμίλιαν αὐτῶν ἀναγέγραφε παρὰ Κυψέλωι, ἣ καὶ αὐτὸς φησι παρατυχεῖν· Ἔφορος [fr. 101, FHG I 262] δὲ παρὰ Κροίσωι πλήν Θαλοῦ. φασὶ δὲ τινες καὶ ἐν Πανωνίωι καὶ ἐν Κορίνθωι καὶ ἐν Λελοφοῖς συνελθεῖν αὐτούς. διαφωνοῦνται δὲ καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ ἄλλου ἄλλο φασὶν εἶναι, ὡς ἐκεῖνο·

ἦν Λακεδαιμόνιος Χίλων σοφός, δὲ τὰδ' ἐλεξε·
 15 μηδὲν ἄγαν· καιρῶι πάντα πρόσσει καλὰ.
 στασιάζεται δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν. Λεάνδριος [fr. 4, FHG II 336] μὲν γὰρ ἀντὶ Κλεοβούλου καὶ Μύσωνος Λεώφαντον Γοργιάδα Λεβέδιον ἢ Ἐφέσιον ἐγκρίνει καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτη· Πλάτων δὲ ἐν Πρωταγόρῃ [p. 343A] Μύσωνα ἀντὶ Περιάνδρον· Ἔφορος [fr. 101, FHG I 262] δὲ ἀντὶ Μύσωνος Ἀνάχαρσιν· οἱ δὲ καὶ Πυθαγόραν προσγράφουσιν. Δικαιαρχος [fr. 28, FHG II 244] δὲ τέσσαρας ὁμολογημένους ἡμῖν παραδίδωσιν Θαλῆν, Βιαντα, Πιττακόν, Σόλωνα. ἄλλους δὲ ὀνομάζει ἕξ, ὧν ἐκλέξασθαι τρεῖς, Ἀριστόδημον, Πάμφυλον, Χίλωνα Λακεδαιμόνιον, Κλεόβουλον, Ἀνάχαρσιν, Περιάνδρον. ἐνιοὶ προστιθέασιν Ἀκουσίλαον Κάβα ἢ Σκάβρα Ἀργεῖον. Ἐμπεπος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν σοφῶν [fr. 8, 42 FHG III 37] ἐπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἐπτὰ ἄλλους ἄλλως αἰρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν, Πιττακόν, Βιαντα, Χίλωνα, (Μύσωνα), Κλεόβουλον, Περιάνδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην, Ἀριστόδημον, Πυθαγόραν, Λᾶσον Χαρμαντίδου ἢ Σισυμβρίνου, ἢ ὡς Ἀριστόξενος, Χαβρίνου, Ἐμμονέα, Ἀναξαγόραν. Ἰππόβοτος δὲ ἐν τῇ τῶν Φιλοσόφων ἀνα-

3 ὁ γεγραφὼς Bywater 4 ποιητικῆ· ὁ δὲ Stephanus: ποιητικῆς δὲ BP¹: ποιητικῆ ὁ δὲ F 8 δὲ BF: τε P 9 παρατυχεῖν BP¹: περιτυχεῖν F ἔφορος PF 11 αὐτοῖς F¹ 12 αἱ B: om. PF ἀποφάσεις F αὐτῶν om. B¹ φασὶν εἶναι P: εἶναι φασὶν F: φασὶν B¹ (fortasse recte) 16 Λεάνδριος cf. § 28 18 Γοργιάδα Reiske: γορραῖα PB: κορσίλλα F, mrg. P²: γρ. γοργασιάδα F 21 δὲ superscr. F 22 ὁμολογουμένους F 24 Πάμφυλον Froben at cf. Boeserius in Z. f. Altert. 1852, 453; turbas non expedio 26 σκάβα F 27 ἄλλος B 29 Μύσωνα inseruit Casaubonus 31 χαρμαντίδος B

γραφῆι· Ὀρφέα, Αἰνον, Σόλωνα, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Κλεόβουλον,
Μύσωνα, Θαλῆν, Βίαντα, Πιπτακόν, Ἐπίχαρμον, Πυθαγόραν.
φέρονται δὲ καὶ τοῦ Θαλοῦ ἐπιστολαὶ αἰδέ·

Θαλῆς Φερεκύδει.

5 πυνθάνομαι σε πρῶτον Ἰώνων μέλλειν λόγους ἀμφὶ τῶν θείων 43
χρημάτων εἰς τοὺς Ἕλληνας φαίνειν. καὶ τάχα μὲν ἡ γνώμη τοι
δικαῖη ἐς τὸ ξυγνόν καταθέσθαι γραφὴν ἢ ἐφ' ὁποιοισοῦν ἐπιτρέ-
πειν χρέμα εἰς οὐδὲν ὄφελος. εἰ δὴ τοι ἦδιον, ἐθέλω γενέσθαι
λεσχηνώτης περὶ ὁτέων γράφεις· καὶ ἦν κελύτης, παρὰ σὲ ἀφίξο-
10 μαι εἰς Σύρον. ἢ γὰρ ἂν οὐ φρενήρεις εἴημεν ἐγὼ τε καὶ Σόλων
ὁ Ἀθηναῖος, πλώσαντες μὲν ἐς Κρήτην κατὰ (τὴν) τῶν κείθι
ἱστορίην, πλώσαντες δὲ ἐς Αἴγυπτον ὁμιλήσοντες τοῖς ἐκείνηι ὄσοι
ιερεῖς τε καὶ ἀστρονόμοι, παρὰ σὲ δὲ μὴ πλώσαιμεν. ἦξει γὰρ
καὶ ὁ Σόλων, ἦν ἐπιτρέπτης. σὺ μέντοι χωροφιλέων ὄλγα φοι-
15 τέεις ἐς Ἴωνίην, οὐδέ σε ποθὴ ἴσχει ἀνδρῶν ξείνων· ἀλλ' ὡς ἐλ- 44
πομαι, ἐνὶ μόνῳι χρέματι πρόσκειαι τῆι γραφῆι. ἡμεῖς δὲ οἱ μηδὲν
γράφοντες περιχωρέωμεν τὴν τε Ἑλλάδα καὶ Ἀσίην.

Θαλῆς Σόλωνι.

ὑπαποστάς ἐξ Ἀθηνέων δοκέεις ἂν μοι ἀρμοδιώτατα ἐν Μι-
20 λήτῳ οἶκον ποιέσθαι παρὰ τοῖς ἀποίκιοις ὑμέων· καὶ γὰρ ἐνταῦθα
τοὶ δευγνόν οὐδέεν. εἰ δὲ ἀσχαλήσεις ὅτι καὶ Μιλήσιοι τυραννεύ-
μεθα — ἐχθαίρεις γὰρ πάντας αἰσυνμήτας — ἀλλὰ τέρποι' ἂν
σὺν τοῖς ἐταίροις ἡμῖν καταβιούς. ἐπέστειλε δὲ σοὶ καὶ Βίης ἦκειν
ἐς Πριήνην· σὺ δέ, εἰ προσηρέστερόν τοι τὸ Πριηνέων ἄστυ, κείθι
25 οἰκίειν, καὶ αὐτοὶ παρὰ σὲ οἰκήσομεν.

6 ἐς F ἔ•• ηρας B¹ 7 ἦ P¹ (cf. Herod. IX 26): μᾶλλον ἢ B: καὶ μᾶλλον ἢ
F¹P² 8 ὄημα Emperius, at cf. v. 16 fortasse ὡς οὐδὲν ὄφελος cf. Diog. IX 40
9 λεσχηνώτης libri: λεσχηνεντής Scaliger; illud retinui et in Anaximenes vita ter
traditum neque analogia destitutum cf. Lobeckii Rhemat. p. 204 11 ante πλώ-
σαντες add. ei Casaubonus ἐς PF: εἰς B τὴν τῶν Menagius: τῶν libri
12 ὁμιλήσοντες P et (ὁ superscripto et, ex corr.) B: ὁμιλήσαντες F ἐκεῖ Cobet
13 τε superacr. F ἀστρολόγοι F πλώσαιμεν PF: πλώσεμεν B: πλωσόμοιοι
Bywater: del. rectius Cobetus 14 ὁ om. F 16 ἡμέεις Menagius 17 πε-
ριχωρέωμεν B: περιχωρεύομεν P: περιχωρέομεν F καὶ τὴν Ἀσίην F
19 ἀθηνέων P²: ἀθηναίων BP¹F δοκέ•οις F ἀρμοδιώτατα om. P 20 ἐν-
ταῦθα sic libri 21 τυραννεύομεθα B: τυραννεόμεθα PF 22 πάντως Bergk
αἰσυνμήτας, in ras., B τέρποι' scripsi: τρέποι' B: τέρποιο, sed τερπ in ras.,
PF ἐταίροις P: ἐτέρους B: ἐτάροις F 23 δέ τοι Menagius 24 κείθι P:
κειοι B: * κείθι F 25 οἰκήσομεν BF

2. SUIDAS.

Θαλῆς Ἐξαμίου καὶ Κλεοβουλῆς Μιλήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος [I 170] Φοῖνιξ, γεροντῶς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λε δὴλυπιάδος [640 — 637], κατὰ δὲ Φλέγοντα [cf. Mus. Rh. 31, 18²] γνωρίζομενος ἦδη ἐπὶ τῆς ζ [752—749]. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραῖος θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πιληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος [ex Hesychio].

πρῶτος δὲ τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον, ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατέληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ τὸ θρυλούμενον 'γνώθι σαυτὸν.' τὸ γὰρ 'ἔγγυα πάρα δ' ἅτα' Χίλωνός ἐστι μᾶλλον ἰδιοποιησαμένου αὐτοῦ καὶ τὸ 'μηδὲν ἄγαν' [ex Laertio cf. Cedren. I 275, 14]

Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος ἐπὶ Δαρείου (!) προειπὼν τὴν τοῦ ἡλλου ἐκλείψιν.

3. SCHOL. PLATONIS IN REMP. 600 A.

Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός. εἶρε γὰρ τὸν ἡλίον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης καὶ μικρὰν ἀρχτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων καὶ περὶ μεγέθους ἡλλου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ αἴψυχα ψυχὴν ἔχειν ὀπωσοῦν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ. τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γνώθι σαυτὸν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης γηραῖος γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος ὑπὸ καύματος ἐκλυθεὶς [ex Hesychio].

4. HERODOT. I 170 χρηστή δὲ καὶ πρὶν ἢ διαφραθῆναι Ἰωνίην θάλαω ἀνδρὸς Μιλήσιου ἐγένετο [sc. ἡ γνώμη], τὸ ἀνέκαθεν γένος ἑόντος Φοίνικος, ὃς ἐκέλευε ἐν βουλευτήριον Ἴωνας ἐκτῆσθαι, τὸ δὲ εἶναι ἐν Τέωι (Τέων γὰρ μέσον εἶναι Ἰωνίης), τὰς δὲ ἄλλας πόλιας οὐκ ἐπέμενας μηδὲν ἡσσαν νομίζεσθαι κατὰ περ εἰ δῆμοι εἰεν. cf. I 146 de Cadmeis Ioniae et imprimis Miletii conditionibus.

5. IDEM I 74 (bellum inter Alyatten et Cyaxaren) ἀφερόνσι δὲ σφι ἐπ' ἰσῆς τὸν πόλεμον τῷ ἔκτωι ἔτει συμβολῆς γενομένης συνήνεκε ὥστε τῆς μάχης συνεστεώσης τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι. τὴν δὲ μεταλλαγὴν ταύτην τῆς ἡμέρης Θαλῆς ὁ Μιλήσιος τοῖσι Ἴωσι προηγόρευσε ἔσεσθαι, οὐρον προθέμενος ἐναντὸν τούτου ἐν τῷ δὴ καὶ ἐγένετο ἡ μεταβολή. CLEM. Strom. I 65 p. 354 P. Θαλῆν δὲ Εὐδῆμος ἐν ταῖς Ἀστρολογικαῖς ἱστορίαις τὴν γενομένην ἐκλείψιν τοῦ ἡλλου προειπεῖν φησι, καθ' οὓς χρόνους συνήψαν μάχην

πρὸς ἀλλήλους Μῆδοί τε καὶ Ἀνδοὶ βασιλεύοντος Κναξάρου μὲν τοῦ Ἀστυά-
 γου πατρὸς Μῆδων, Ἀναΐτου δὲ τοῦ Κροίσου Ἀνδῶν . . . εἰσὶ δὲ οἱ χρόνοι
 ἀμφὲ τὴν ᾗ Ὀλυμπιάδα [580—77] (extrema ex Tatiano 41 περὶ τῆς τῶν ἑπτὰ σο-
 φῶν ἡλικίας ἀναγράφουσα· τοῦ γὰρ προεσβυτάτου τῶν προειρημένων Θαλήτος
 γενομένου περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα cf. Eus. Chr. Ol. 50 [Cyrill. c. Iul. I
 p. 13 E]). PLIN. N. H. II 53 *apud Graecos autem investigavit* [sc. defectus rationem]
primus omnium Thales Milesius olympiadis XLVIII anno quarto [585/4 a. Chr.]
praedicto solis defectu qui Alyatte rege factus est urbis conditae CLXX. EUSEB.
 Chron. (Hieron.) *solis facta defectio, cum futuram eam Thales ante dixisset, Aly-*
attes et Astyages dimicaverunt a. Abr. 1432 [585 a. Chr.]; 1433 [584] ARM. —
 Recentes astronomi plerique ponunt defectum 28. Maii 585 cf. Ginzel *Spez. Kanon*
 Berl. 1899 p. 171.

6. HEROD. I 75 ὡς δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν Ἄλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος τὸ ἐν-
 θεῦτεν, ὡς μὲν ἐγὼ λέγω, κατὰ τὰς ἐούσας γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν,
 ὡς δὲ ὁ πολλὸς λόγος Ἑλλήνων, Θαλῆς οἱ ὁ Μιλήσιος διεβίβασε. ἀπορέοντος
 γὰρ Κροίσου, ὅπως οἱ διαβήσεται τὸν ποταμὸν ὁ στρατός . . . λέγεται παρε-
 ὄντα τὸν Θαλῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ ποιῆσαι αὐτῷ τὸν ποταμὸν ἐξ ἀριστερῆς
 χειρὸς ῥέοντα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκ δεξιῆς ῥεῖν, ποιῆσαι δὲ ὧδε· ἀνωθεν τοῦ
 στρατοπέδου ἀρξάμενον διώρυχα βαθῆαν ὀρύσσειν ἄγοντα μνηοειδέα, ὅπως ἂν
 τὸ στρατόπεδον ἰδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, ταύτη κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτρα-
 πόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων καὶ αὐτὶς παραμειβόμενος τὸ στρατόπεδον
 ἐς τὰ ἀρχαῖα ἐσβάλλοι. ὥστε ἐπειτε καὶ ἐσχίσθη τάχιστα ὁ ποταμός, ἀμ-
 φορτέρῃ διαβατὸς ἐγένετο.

7. EUSEB. Chron. graece ap. Cyrill. c. Iul. I p. 12 *τριακοστῇ πέμπτῃ Ὀλυμ-
 πιάδι* [640—37] Θ. *Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος γενέσθαι λέγεται, παρα-
 τείνεσθαι δὲ τὴν ζωὴν αὐτοῦ φασιν ἕως πεντηκοστῆς ὀγδόης ὀλ.* [548—5];
 Hieron. (AP) Ol. 35, 1 [640], Armen. Ol. 35, 2 [639] olympiadis annum definiunt.
 pro mortis epocha ol. 58 [sic etiam Hieron.] Arm. habet ol. 48 [588—5], sed idem
 sub lemme *Thales moritur* Ol. 58, 1 (ut Hier. APSR [cet. 58, 2]). ABULFARAGIUS
 p. 33 Pococke: *tradit Cyrillus in libro suo quo respondet Iuliano . . . fuisse*
Thaletem ante initium regni Nebuchadnesaris XXVIII annis. dicit autem Por-
phyrius floruisse Thaletem post Nebuchadnesarem CXXIII annis. cum Cyrilli
 epocha constet (Ol. 35 cf. supra), Nebuchadnesaris annus unde Arabs proficiscitur
 est Ol. 42 [612—9]. ergo Porphyrii epocha incideret in ol. 72, 73 [489—486],
 quod absurdum. unde Röper Arabum confusione regum cognominum [Boch-
 tenasr I et II] nisus Nabonassaris aeram [ergo 747—123 = 624] intellexit. quem
 olim secutus sum cf. ad p. 9, 6. lenius Unger correcto numero CXXIII in CXXII
 epocham Porphyrii in 592 posuit. at cum initium Nebuchadnesaris sec. Abul-
 faragium incidat in Ol. 42, Porphyrii epocha erit Ol. 47. 48 [589—6]. ergo veri
 simile est ἀκμὴν [floruisse] sec. illum poni in Ol. 48, 4 (solis defectiois anno, de
 quo cf. n. 5).

8. Ἐκλογία Ἱστοριῶν Parisina [Cramer An. Par. II 263 cf. Leo Bekkeri
 p. 36, 4] sub sexto Ezecliae anno: κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Θ. Μιλήσιος ἐν
 Τενέδοι ἀπέθανε καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία ἐγνωρίζετο. ecloga non Eusebiana
 incerti est auctoris [Africani sec. Gelzer *Africanus* II 154; aliter 315], unde etiam
 СИБОН. pasch. 214, 20 Bekk. sub Ezecliae anno 5 (ol. 10, 3) τούτῳ τῷ ἔτει Θ. ὁ

Μιλῆσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδωι ἀπέθανεν. Sibylla Erythraea in Eusebio iuxta Ezechiam Ol. 9, 3 collocatur. de huius epochae natura cf. Phlegon supra p. 12 n. 2. Tenedum propter Cleostratum (v. p. 18) scholae astronomicae quasi diadochum fictam esse vidit Wilamowitz.

9. ΠΛΑΤΟ Theaet. 174 A. ὡσερ καὶ Θαλῆς ἀστρονομούντα καὶ ἄνω βλέποντα, πεσόντα εἰς φρέαρ, θοραϊτὰ τις ἐμμελής καὶ χαρῆσσα θεραπευτὴς ἀποσκῶσαι λέγεται, ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῶι προθυμοῖτο εἰδέναι, τὰ δ' ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λαθάνοι αὐτόν.

10. ΑΡΙΣΤΟΤ. Pol. A 11 1259^a6 πάντα γὰρ ὠφέλιμα ταῦτ' ἐστὶ τοῖς τιμῶσι τὴν χρηματιστικὴν, οἷον καὶ τὸ θάλαω τοῦ Μιλήσιου. τοῦτο γὰρ ἐστὶ κατανόημά τι χρηματιστικόν, ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν διὰ τὴν σοφίαν προσάπτουσι. τυγχάνει δὲ καθόλου τι ὄν. ὄνειδιζάντων γὰρ αὐτοῖσι διὰ τὴν πενίαν ὡς ἀνωφελοῦς τῆς φιλοσοφίας οὐσης, κατανοήσαντά φασι αὐτόν ἐλαιῶν φορὰν ἐσομένην ἐκ τῆς ἀστρολογίας, ἔτι χεμῶνος ὄντος εὐπορήσαντα χρημάτων ὄλγων ἀρραβῶνας διαδοῦναι τῶν ἐλαιουργέων τῶν τ' ἐν Μιλήτῳ καὶ Χίῳ πάντων ὄλγων μισθωσάμενον ἂτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος. ἐπειδὴ δ' ὁ καιρὸς ἦκε, πολλῶν ζητούμενων ἅμα καὶ ἐξαίφνης ἐκμισθοῦντα ὄν τρόπον ἠβούλετο, κολλὰ χρημάτων συλλέξαντα ἐπιδειξαι, ὅτι φάιδιόν ἐστι πλουτεῖν τοῖς φιλοσόφοις, ἂν βούλονται, ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἐστὶ περὶ ὃ σπουδάζουσιν.

11. ΠΛΟΥΤ. Sol. 2 καὶ Θαλῆν δὲ φασι ἐμπορίαὶ χρῆσασθαι καὶ Ἰπποκράτην τὸν μαθηματικόν, καὶ Πλάτωνι τῆς ἀποδημίας ἐφόδιον ἐλαίου τινὸς ἐν Αἰγύπτῳ διάθεσιν γενέσθαι. de Is. et Osir. 34 οἴονται δὲ καὶ Ὅμηρον ὡσερ Θαλῆ μαθόντα παρ' Αἰγυπτίων ὕδωρ ἀρχὴν ἀπάντων καὶ γένεσιν τίθεσθαι. ΙΩΣΕΦΗ. c. Ap. I 2 ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θεῶν πρῶτους παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφήσαντας οἷον Φερεκύδην τε τὸν Σύριον καὶ Πυθαγόραν καὶ Θάλητα πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων γενομένους μαθητὰς ὀλίγα συγγράφαι καὶ ταῦτα τοῖς Ἑλλήσι εἶναι δοκεῖ πάντων ἀρχαῖότατα καὶ μόλις αὐτὰ πιστεύουσιν ὑπ' ἐκείνων γεγράφθαι. ΑἴΤΙΩΝ de plac. I 3, 1 [Dox. 276] φιλοσοφῆσας ἐν Αἰγύπτῳ ἦλθεν εἰς Μίλητον πρεσβύτερος. ΙΑΜΒΛ. V. Pythag. 12 προετρέφατο [Thales] τὸν Πυθαγόραν εἰς Αἴγυπτον διαπλεῦσαι καὶ τοῖς ἐν Μέμφιδι καὶ Διοσπόλει μάλιστα συμβαλεῖν ἱερεῦσι· παρὰ γὰρ ἐκείνων καὶ ἑαυτὸν ἐφωδιάσθαι ταῦτα, δι' ἃ σοφὸς παρὰ τοῖς πολλοῖς νομιζέται. ΠΡΩΟΚL. in Eucl. 65, 3 [ex Eudemo] ὡσερ οὖν παρὰ τοῖς Φοίνιξιν διὰ τὰς ἐμπορίας καὶ τὰ συναλλάγματα τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἢ τῶν ἀριθμῶν ἀκριβῆς γνώσις, οὕτω δὴ καὶ παρ' Αἰγυπτίους ἢ γεωμετρία διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν εὗρεται. Θαλῆς δὲ πρῶτον εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν μετήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν θεωρίαν ταύτην καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς εὔρεν, πολλῶν δὲ τὰς ἀρχὰς τοῖς μετ' αὐτόν ὑφηγήσατο τοῖς μὲν καθολικώτερον ἐπιβάλλον, τοῖς δὲ αἰσθητικώτερον.

DOCTRINAE.

12. ΑΡΙΣΤΟΤ. Metaphys. A 3. 983^b18 τὸ μέντοι πλήθος καὶ τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ Θαλῆς μὲν ὃ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ εἶναι φησι (διο καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφαίνεται εἶναι), λαβῶν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ταύτην ἐκ τοῦ πάντων ὄραν τὴν τροφήν

ὕγραν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον καὶ τούτωι ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάντων), διὰ τε δὴ τούτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην καὶ διὰ τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὕγραν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ ἀρχὴ τῆς φύσεως ἐστὶ τοῖς ὕγρασι. εἰσι δὲ τινες οἱ καὶ τοὺς παμμαλαίους καὶ πολλοὺς πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἰοῦνται περὶ τῆς φύσεως ὑπολαβεῖν· Ὀκεανόν τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γενέσεως πατέρας, καὶ τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλουμένην ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν τιμωτάτον μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμωτάτον ἐστίν.

13. SIMPL. Phys. 23, 21 [ex Theophrasti Phys. Dox. fr. 1. Doxogr. 475, 1] τῶν δὲ μίαν καὶ κινουμένην λεγόντων τὴν ἀρχὴν, οὗς καὶ φυσικούς ἰδίως καλεῖ [Aristoteles] οἱ μὲν πεπερασμένην αὐτὴν φασιν, ὥσπερ Θαλῆς μὲν Ἑξαμῶν Μιλήσιος καὶ Ἰππων, οὗς δοκεῖ καὶ ἄθεος γεγονέναι, ὕδωρ ἔλεγον τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἰσθησιν εἰς τούτο προαχθέντες· καὶ γὰρ τὸ θερμὸν τοῖι ὕγρασι ζῆι καὶ τὰ νεκρούμενα ξηραίνεται καὶ τὰ σπέρματα πάντων ὕγρα καὶ ἡ τροφή πᾶσα χυλώδης· ἐξ οὗ δὲ ἐστὶν ἕκαστα τούτωι καὶ τρέφεσθαι πέφυκε· τὸ δὲ ὕδωρ ἀρχὴ τῆς ὕγρας φύσεως ἐστὶ καὶ συνεκτικὸν πάντων· διὸ πάντων ἀρχὴν ὑπέλαβον εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφήναντο κείσθαι.

14. ARIST. de caelo B 13. 294^a28 οἱ δ' ἐφ' ὕδατος κείσθαι [sc. τὴν γῆν]. τοῦτον γὰρ ἀρχαιότατον παρελήφαμεν τὸν λόγον, ὃν φασιν εἰπεῖν Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὡς διὰ τὸ πλωτὴν εἶναι μένουσαν ὥσπερ ξύλον ἢ τι τοιοῦτον ἔφερον (καὶ γὰρ τοῦτων ἐπ' ἀέρος μὲν οὐθὲν πέφυκε μένειν, ἀλλ' ἐφ' ὕδατος), ὥσπερ οὐ τὸν αὐτὸν λόγον ὄντα περὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ὄχουντος τὴν γῆν.

15. SENECA Nat. Quaest. III 14 *Thaletis inepta sententia est. ait enim terrarum orbem aqua sustineri et vehi more navigii mobilitateque eius fluctuare tunc cum dicitur tremere* (e Posidonio cf. VI 6).

16. HEROD. II 20 Graecarum de Nili inundatione opinionum ἡ ἑτέρα μὲν λέγει τοὺς ἔτησις ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύνειν τὸν ποταμὸν κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον (significatur Thales cf. Dox. 228).

17. DERCYLLIDES ap. Theon. astr. 198, 14 H. *Εὐδῆμος ἱστορεῖ ἐν ταῖς Ἀστρολογίαις, ὅτι Οἰνοπίδης εὖρε πρῶτος τὴν τοῦ ζωδιακοῦ διάζωσιν* [i. λόζωσιν] καὶ τὴν τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ περιστάσιν, Θαλῆς δὲ ἄλλον ἔκλειψιν καὶ τὴν κατὰ τὰς τροπὰς αὐτοῦ περιόδον, ὡς οὐκ ἴση αἰεὶ συμβαίνει.

18. PLIN. N. H. XVIII 213 *occasum matutinum Vergiliarum Hesiodus (nam huius quoque nomine exstat Astrologia) tradidit fieri, cum aequinoctium autumni conficeretur Thales XXV. die ab aequinoctio, Anaximander XXIX, Euctemon XLVIII. cf. p. 17 B 1.*

19. APULEIUS Flor. 18 *Thales Milesius ex septem illis sapientiae memoratis viris facile praecipuus . . . maximas res parvis lineis repperit: temporum ambitus, ventorum flatus, stellarum meatus, tonitruum sonora miracula, siderum obliqua curricula, solis annua reverticula, idem lunae vel nascentis incrementa*

vel senescentis dispendia vel delinquentis obstiticula. idem sane iam proclivi senectute divinam rationem de sole commentus est, quam equidem non didici modo, verum etiam experundo comprobavi, quotiens sol magnitudine sua circum quem permeat metiatur. id a se recens inventum Thales memoratur edocuisse Mandraytum [1. Mandrolytum] Priensem, qui nova et inopinata cognitione impendio delectatus optare iussit quantam vellet mercedem sibi pro tanto documento rependi: 'satis' inquit 'mihi fuerit mercedis' Thales sapiens, 'si id quod a me didicisti cum perferre ad quosdam coeperis, tibi non adsciveris, sed eius inventi me potius quam alium repertorem praedicaveris.'

20. PROCL. in Eucl. 157, 10 (ex Eudemo) τὸ μὲν οὖν διχοτομεῖσθαι τὸν κύκλον ὑπὸ τῆς διαμέτρου πρῶτον Θαλῆν ἐκείνον ἀποδείξει φασιν. 250, 20 τῶι μὲν οὖν Θαλῆι τῶι καλαιῶι πολλῶν τε ἄλλων εὐρέσεως ἕνεκα καὶ τοῦδε τοῦ θεωρήματος χάρις. λέγεται γὰρ δὴ πρῶτος ἐκεῖνος ἐπιστῆσαι καὶ εἰπεῖν, ὡς ἄρα παντὸς ἰσοσκελοῦς αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι ἴσαι εἰσίν, ἀρχαιώτερον δὲ τὰς ἴσας ὁμοίας προσηγήκεναι. 299, 1 τοῦτο τοῖνυν τὸ θεωρήμα δεικνύσιν, ὅτι δύο εὐθειῶν ἀλλήλας τεμνουσῶν αἱ κατὰ κορυφὴν γωνίαι ἴσαι εἰσίν, εὐρημένον μὲν, ὡς φησιν Εὐδήμος, ὑπὸ Θαλοῦ πρῶτου. 352, 14 Εὐδήμος δὲ ἐν ταῖς Γεωμετρικαῖς ἱστορίαις εἰς Θαλῆν τοῦτο ἀνάγει τὸ θεωρήμα [triangulorum identitatem, si bini anguli et singula latera eadem sunt]· τὴν γὰρ τῶν ἐν Θαλάττῃ πλοίων ἀπόστασιν, δι' οὗ τρόπου φασὶν αὐτὸν δεικνύναι, τούτῳ προσχρησθῆαι φησὶν ἀναγκαῖον.

21. PLIN. H. Nat. 36, 82 *mensuram altitudinis earum [scil. pyramidum] deprehendere invenit Th. Milesius umbram metiendo qua hora par esse corpori solet* (cf. Hieronym. supra p. 5, 14). PLUT. CONV. VII SAP. 2 p. 147 A. τὴν βακτηρίαν στήσας ἐπὶ τῶι πέρατι τῆς σκιάς ἦν ἡ πυραμῆς ἐποίηι, γενομένων τῆι ἐπαφῆι τῆς ἀκτίνος δυοῖν τριγῶνων ἕδειξας, ὃν ἡ σκία πρὸς τὴν σκίαν λόγον εἶχε, τὴν πυραμίδα πρὸς τὴν βακτηρίαν ἔχουσαν.

22. ARIST. de anima A 5. 411^a7 καὶ ἐν τῶι ὄλωι δὲ τινες αὐτὴν [sc. τὴν ψυχὴν] μεμετῆσθαι φασιν, ὅθεν ἴσως καὶ Θ. ὠλήθη πάντα πλήρη θεῶν εἶναι. ib. A 2. 405^a19 ἔοικε δὲ καὶ Θ., ἐξ ὧν ἀπομνημονεύουσι, κινήτικόν τι τὴν ψυχὴν ἰπολαβεῖν, εἶπερ τὸν λίθον ἔφη ψυχὴν ἔχειν, ὅτι τον σίδηρον κινεῖ.

23. AET. I 7, 11 (D. 301) Θ. νοῦν τοῦ κόσμου τὸν θεόν, τὸ δὲ πᾶν ἔμψυχον ἅμα καὶ δαιμόνων πλήρες· διήκειν δὲ καὶ διὰ τοῦ στοιχειώδους ὕγρου δύναμιν θείαν κινήτικὴν αὐτοῦ.

ΑΠΟΡΗΤΗΓΜΑΤΑ (cf. Diog. § 35 sqq. p. 8, 11).

24. PLATO Protag. 343 A τούτων [sc. τῶν φιλοσόφως λακωνιζόντων] ἦν καὶ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ Πιττακὸς ὁ Μυτιληναῖος καὶ Βίας ὁ Πριηνεὺς καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Κλέοβουλος ὁ Αἰνίδιος καὶ Μύσων ὁ Χηνεὺς καὶ ἔβδομος ἐν τούτοις ἔλεγετο Λακεδαιμόνιος Χίλων· οὗτοι πάντες ζηλωταὶ καὶ ἔρασταὶ καὶ μαθηταὶ ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας· καὶ καταμάθοι ἂν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὐσαν δῆματα βραχέα ἀξιωμακόμενα ἐκάστωι εἰρημὴν ἄ οὗτοι καὶ κοινῆι ξυνηθόντες ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῶι Ἀπόλλωνι εἰς τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελοῖς, γράψαντες ταῦτα, ἃ ὅη πάντες

ἡμνοῦσι; Γνωθὶ σαυτὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν. τοῦ δὴ ἕνεκα ταῦτα λέγω; ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ἦν τῶν παλαιῶν τῆς φιλοσοφίας, βραχυλογία τις Δακωνική.

25. Stob. flor. 1, 172 Hense Δημητρίου Φαληρέως τῶν ἐπὶ σοφῶν ἀποφθέγματα. δ. Θ. Ἐξαμῶνος Μιλήσιος ἔφη 1. ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. 2. φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο [Laert. § 37]. 3. μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός [ibid.]. 4. μὴ πλοῦνται κακῶς. 5. μὴ σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας [4. 5 coniungit Laert. ib.]. 6. κολακεῦναι γονεῖς μὴ ὀκνεῖ. 7. μὴ προσδέχου τὸ φαῦλον [πατρός λουδορίαν μὴ προσδέχου· φαῦλον γάρ gnom. Boissonadii cod. Par. 1630]. 8. οἴους ἂν ἐράνους ἐνέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τοιοῦτους αὐτὸς ἐν τῇ γῆραι παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου [οἴους—τοιοῦτους Maximus; οἴους—τούτους Stob.: οὗς—τούς αὐτούς Laert., Paris. εἰσενέγκῃς Laert., Paris. ceterum est flos Demosthenicus cf. 21, 101—184]. 9. χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γινῶναι [τὸ εὐ Stob.; Vatic. 742: ἑαυτὸν Stob. (Brux.), Paris.; cf. Laert. § 36]. 10. ἥδιστον οὐ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν [οὐ ἐπιθ. Paris.; τοῦ ἐπιθυμίας Stob. A¹]; ut 1 et 9 ex Pythii templi, sic 10 ex Deli Letoi vestibulo translata (cf. Ar. Eth. Nic. 1099^b 27. Eudem. 1214^a 5. Theogn. 256. Sophocl. ap. Stob. flor. 103, 15). 11—13. ἀνιαρὸν ἀργία, βλαβερὸν ἀκρασία, βαρὺ ἀπαυδενσία. 14. ὀδασκε καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον. 15. ἀργὸς μὴ ἴσθι μηδ' ἂν πλουτήης. 16. κακὰ ἐν οἴκῳ κρύπτε [τὰ καλά Paris. 1630]. 18. φθονοῦ μᾶλλον ἢ οἰκτεῖρον [φθόνου χάριν μὴ οἰκτεῖρου Stob.: correxi cl. Pind. P. I 85. Herod. 3, 52]. 18. μέτρῳ χρῶ. 19. μὴ πᾶσι πίστευε. 20. ἄρχων κόσμει σεαυτὸν.

B. THALETIS QUAE FEREBANTUR SCRIPTA.

1. ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Diog. I 23 [cf. supra p. 3, 11] κατὰ τινὰς μὲν σύγγραμμα κατέλιπεν οὐδέν· ἢ γὰρ εἰς αὐτὸν ἀναφερομένη Ναυτική ἀστρολογία Φάικου λέγεται εἶναι τοῦ Σαμίου. Καλλίμαχος δ' αὐτὸν ὀδεν εὐρετὴν τῆς ἄρκτου τῆς μικρᾶς λέγων ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὕτως· 'καὶ τῆς ἀμάξης ἐλέγετο σταθμῆσθαι τοὺς ἀστερισκούς ἢ πλέουσι Φοίνικες'. SIMPL. phys. 23, 29 Θ. δὲ πρῶτος παραδέδοται τὴν περὶ φύσεως ἱστορίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐκφῆναι, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων προγεγονότων, ὡς καὶ τῷ Θεοφράστῳ [Phys. dox. 1, D. 475] δοκεῖ, αὐτὸς δὲ πολὺ διενεγκῶν ἐκεῖνων ὡς ἀποκρίναι πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ. λέγεται δὲ ἐν γραφαῖς μηδὲν καταλιπεῖν πλην τῆς καλουμένης Ναυτικῆς ἀστρολογίας. SIMP. [cf. p. 12 n. 2] ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπει. Plut. Pyth. or. 18. 402 E πρότερον μὲν ἐν ποιήμασιν ἐξέφερον οἱ φιλόσοφοι τὰ δόγματα καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ Ὀρφεὺς καὶ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς [καὶ Θαλῆς]. . . οὐδὲ ἀστρολογίαν ἀδοξότεραν ἐποίησαν οἱ περὶ Ἀρίσταρχον καὶ Τιμόχαρον καὶ Ἀρίστυλλον καὶ Ἰππαρχον καταλογάδην γράφοντες, ἐν μέτροις πρότερον Εὐδόξου καὶ Ἡσίοδου καὶ Θαλοῦ γραφόντων, εἴ γε Θ. ἐποίησεν ὡς ἀληθῶς τὴν εἰς αὐ-

τὸν ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. hoc sexti saeculi carmen fuit astrorum catalogus in ionicorum nautarum usum compositum anonymum, cui postea nomina nobilia fuere indita. similia Cleostrati et Hesiodi q. f. ἀστρονομία. cf. A 18. mathematici libri indicium habes A 20.

2. ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΑΒ

GALEN. in Hipp. de hum. I 1 [XVI 37 K.] Θ. μὲν οὖν καίπερ ἐκ τοῦ ὕδατος φήσας συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὁμως καὶ τοῦτο βούλεται [sc. μεταβάλλειν εἰς ἄλλα τὰ στοιχεῖα]. ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου Περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσαν ὡδὲ πως· 'τὰ μὲν οὖν πολυθρύλητα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναι φαμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πηγνυσιν καὶ σύστασιν τῶν ἐγκοσμίων πρὸς ἄλλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ'. impudenter fictus liber Romana opinor aetate.

3. 4. ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΗΣ. ΠΕΡΙ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ

ΔΙΟΓ. I 23 [p. 4, 1] κατὰ τινος δὲ μόνα δύο συνέγραψε· Περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τα ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκιμάσας. cf. Suid. p. 12. quia Thales auctor perhibebatur doctrinae de aequinoctio cett. sexto saeculo in Graeciam perlatae (cf. supra p. 4, 10. 12. n. 3), libri in hunc finem postea fraudulentè compositi.

2. CLEOSTRATUS TENEDIUS

TESTIMONIA (cf. Thaletis A 8).

1. THEOPHIL. de sign. 4 διὸ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηται κατὰ τόπους τινὰς ἀστρονόμοι ἔνιοι οἶον Ματρικέτας ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ τοῦ Λεπετύμνου, καὶ Κλεόστρατος ἐν Τενέδω ἀπὸ τῆς Ἰδῆς καὶ Φαιινὸς Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ Ἀνακρηττοῦ τὰ περὶ τὰς τροπὰς συνείδε.

2. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 10 Maass. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραφαν καὶ Κλεόστρατος [κλεοπάτρης: corr. Bergk, Meineke] καὶ Σμίνθης (v. infra) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀκατῆς καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί.

3. ATHEN. VII 278 A ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησὶ Ἀνακρέων ἐν τοῖς Περὶ κωμωιδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησίν.

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

1.

SCHOL. EURIP. in Rhes. 528 ὁ μὲν οὖν Παρμενίσκος πρῶτα σημεῖα φησὶ λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρῶτας μοῖρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι, διότι ταύταις ὁ Βοώτης ἅμα ἀρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενεδίον ἀρχαίων * * * οὕτως·

ἀλλ' ὀπότεν τρίτον ἡμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα μένησι
σκορπίου εἰς ἄλα πλπτει δμ' ἧοῖ φαινομένηφι.

versum unum (vel plures) inter 1 et 3 incipientem a voce σκορπίος intercidisse credo, quo sec. antiquiorem opinionem πρῶται μοῖραι scorpii i. e. Chelae Bootae occasum secum ferre dicebantur (cf. Hipparch. II 2, 20 p. 146, 22 Man.). σκορπίος Meinekei et πέλησι Schwartzii non sufficient. lacunam post alterum versum ponere mavult Wilamowitz, ut subiectum significans πρῶτας μοῖρας (velut τὰ πρῶτα) tertii versus initio intercidit: 'at cum LXXIII^{um} diem manserint Scorpii primores partes in mare cadunt'.

2.

PLIN. h. nat. II 31 obliquitatem eius [sc. caeli] intellexisse, hoc est rerum foras aperuisse, Anaximander Milesius traditur primus olympiade quinquagesima octava [548—5], signa deinde in eo Cleostratus et prima arietis et sagittari; sphaeram ipsam ante multo Atlas. hinc sagittarii Sileni imaginem, ex ionica certe arte ad posteritatem propagatam, e Cleostrati 'sphaera' deduxit Bethé Mus. Rh. LV 428.

τὸν ἀναφερομένην Ἀστρολογίαν. hoc sexti saeculi carmen fuit astrorum catalogus in ionicorum nautarum usum compositum anonymum, cui postea nomina nobilia fuere indita. similia Cleostrati et Hesiodi q. f. ἀστρονομία. cf. A 18. mathematici libri indicium habes A 20.

2. ΠΕΡΙ ΑΡΧΩΝ ΑΒ

GALEN. in Hipp. de hum. I 1 [XVI 37 K.] Θ. μὲν οὖν καίπερ ἐκ τοῦ ὕδατος φήσας συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο βούλεται [sc. μεταβάλλειν εἰς ἄλλα τὰ στοιχεῖα]. ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου Περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσαν ὡδὲ πως· 'τὰ μὲν οὖν πολυφύλητα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναι φάμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πήγνυσιν καὶ σύστασιν τῶν ἔγκοσμίων πρὸς ἄλλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ'. impudenter fictus liber Romana opinor aetate.

3. 4. ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΗΣ. ΠΕΡΙ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ

DIOP. I 23 [p. 4, 1] κατὰ τινὰς δὲ μόνα δύο συνέγραψε· Περὶ τροπῆς καὶ ἰσημερίας, τὰ ἄλλ' ἀκατάληπτα εἶναι δοκιμάσας. cf. Suid. p. 12. quia Thales auctor perhibebatur doctrinae de aequinoctio cett. sexto saeculo in Graeciam perlatae (cf. supra p. 4, 10. 12. n. 3), libri in hunc finem postea fraudulentè compositi.

2. CLEOSTRATUS TENEDIUS

TESTIMONIA (cf. Thaletis A 8).

1. THEOPH. de sign. 4 διὸ καὶ ἀγαθοὶ γεγένηται κατὰ τόπους τινὰς ἀστρονόμοι ἔνιοι οἷον Ματρικέτας ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ τοῦ Δεπετύμνου, καὶ Κλεόστρατος ἐν Τενέδω ἀπὸ τῆς Ἰσθμῆς καὶ Φαινὸς Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ Δυκαβηττοῦ τὰ περὶ τὰς τροπὰς συνείδε.

2. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 10 Maass. πολλοὶ γάρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραφαν καὶ Κλεόστρατος [κλεοπάτρης: corr. Bergk, Meineke] καὶ Σμίνθης (v. infra) καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Δυκατῆς καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰκπαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί.

3. ATHEN. VII 278 A ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ (οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαι φησι Δυκόφρων ἐν τοῖς Περί κωμωιδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου Ἀστρολογίαν) περὶ τῆς ἀμίας φησίν.

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

1.

SCHOL. EURIP. in Rhes. 528 ὁ μὲν οὖν Παρμενίαιος πρῶτα σημεῖα φησι λέγεσθαι τὰς τοῦ σκορπίου πρῶτας μοίρας διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οὕτως αὐτὰς λέγεσθαι, διότι ταύταις ὁ Βοώτης ἅμα ἀρχεται καταδύεσθαι. Κλεόστρατον γοῦν τὸν Τενεδίον ἀρχαίον * * * οὕτως·

ἀλλ' ὀπότεν τρίτον ἡμαρ ἐπ' ὀγδώκοντα μένησι
σκορπίου εἰς ἄλα πλπτει δμ' ἡοῖ φαινομένηφι.

versum unum (vel plures) inter 1 et 3 incipientem a voce σκορπίος intercidisse credo, quo sec. antiquiorem opinionem πρῶται μοῖραι scorpii i. e. Chelae Bootae occasum secum ferre dicebantur (cf. Hipparch. II 2, 20 p. 146, 22 Man.). σκορπίος Meinekei et πέλησι Schwartzii non sufficiunt. lacunam post alterum versum ponere mavult Wilamowitz, ut subiectum significans πρῶτας μοίρας (velut τὰ πρῶτα) tertii versus initio intercederet: 'at cum LXXIII^{um} diem manserint Scorpii primores partes in mare cadunt'.

2.

PLIN. h. nat. II 31 obliquitatem eius [sc. caeli] intellexisse, hoc est rerum foras aperuisse, Anaximander Milesius traditur primus olympiade quinquagesima octava [548—5], signa deinde in eo Cleostratus et prima arietis et sagittari; sphaeram ipsam ante multo Atlas. hinc sagittarii Sileni imaginem, ex ionica certe arte ad posteritatem propagatam, e Cleostrati 'sphaera' deduxit Bethé Mus. Rh. LV 428.

3. XENOPHANES COLOPHONIUS

A. TESTIMONIA VITAE CARMINUM DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES IX 18—20.

Ξενοφάνης Δεξίου ἤ, ὡς Ἀπολλόδωρος, Ὀρφομένους Κολο-18
φώνιος ἐπαινείται πρὸς τοῦ Τίμωνος· φησὶ γοῦν Ἑπειοφάνην —
ἐπικόπτῃν [fr. 40 W.]. οὗτος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος ἐν Ζάγκλη τῆς
Σικελίας * * * διέτριβε δὲ καὶ ἐν Κατάνη. διήκουσε δὲ κατ' ἐνίους
5 μὲν οὐδενός, (κατ' ἐνίους δὲ Βότωνος Ἀθηναίου ἤ, ὡς τινες, Ἀρ-
χελαίου). καὶ, ὡς Σωτίων φησὶ, κατ' Ἀναξίμανδρον ἦν. γέγραφε
δὲ ἐν ἔπεσι καὶ ἐλεγείας καὶ λάμβους καθ' Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου,
ἐπικόπτων αὐτῶν τὰ περὶ θεῶν εἰρημένα. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐρ-
ραψώιδει τὰ ἑαυτοῦ. ἀντιδοξάσαι τε λέγεται Θαλήη καὶ Πυθα-
10 γόραι, καθάψασθαι δὲ καὶ Ἐπιμενίδου. μακροβιωτάτος τε γέγονεν,
ὡς πον καὶ αὐτὸς φησιν· ἤδη—ἐτύμως [fr. 8].

19

φησὶ δὲ τέτταρα εἶναι τῶν ὄντων στοιχεῖα, κόσμους δὲ ἀπει-
ρους, οὐ παραλλακτοῦς δέ. τὰ νέφη συνίστασθαι τῆς ἀφ' ἡλλίου
ἀτμίδος ἀναφερομένης καὶ αἰρούσης αὐτὰ εἰς τὸ περιέχον. οὐσίαν
15 θεοῦ σφαιροειδῆ, μὴδὲν ὁμοιον ἔχουσαν ἀνθρώποι· ὄλον δὲ δρᾶν
καὶ ὄλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν· σύμπαντά τε εἶναι νοῦν
καὶ φρόνησιν καὶ αἰδίων. πρῶτός τε ἀπεφήνατο, ὅτι πᾶν τὸ γινώ-
μενον φθαρτὸν ἐστὶ καὶ ἡ ψυχὴ πνεῦμα·

ἐφη δὲ καὶ τὰ πολλὰ ἦσσω νοῦ εἶναι. καὶ τοῖς τυράννοις

4 lacunam posui, qua etiam Veliae mentionem haustam putat Wilamowitz
δὲ καὶ BP: δὲ del. P¹F 5 κατ' ἐνίους—Ἀρχελαίου pertinent alio, fort. ad
Xenophontem, cuius initia in Archelai, ultimi physicorum, aetatem et Botonis
cuius technas Theramenes usurpasse videtur [V. X or. 837 A] incidere dici poterat.
cf. A 6 7 δὲ καὶ ἐν ἔπεσιν ἐλ. F 13 οὐ παραλλακτοῦς BP¹: ἀπαρράλλακ-
τους P² 16 ἀναπνεῖν] ut Pythagoras docuerat Ar. Phys. I 6. 213^b23 19 καὶ
τοῖς τυράννοις] idem de Aesopo Diod. IX 28, simile Callistheni suasiase Aristo-
telem refert Val. Max. VII 2 extr. 11; Amm. Marc. XVIII 3, 7

ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἤμισα ἢ ὡς ἡδίστα. Ἐμπεδοκλέους δὲ εἰπόντος 20 αὐτῷ δι' ἀνεύρετός ἐστιν ὁ σοφός, 'εἰκότως' ἔφη 'σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ τὸν ἐπιγνωσόμενον τὸν σοφόν'. φησὶ δὲ Σωτῶν πρῶτον αὐτὸν εἰπεῖν ἀκατάληπτα εἶναι τὰ πάντα, πλανώμενος.

- 5 ἐποίησε δὲ καὶ Κολοφῶνος κτίσιν καὶ τὸν εἰς Ἑλέαν τῆς Ἰταλίας ἀποικισμὸν ἐπη διαχίλια. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐξηκοστὴν ὀλυμπιάδα [540—537]. φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ Περὶ γήρων καὶ Παναίτιος ὁ Στωικός ἐν τῷ Περὶ εὐθυμίας [fr. 17 Fowler] ταῖς ἰδίαις χερσὶ θάψαι τοὺς νεῖς αὐτόν, καθάπερ καὶ 10 Ἀναξαγόραν. δοκεῖ δὲ πεπραῖσθαι ὑπὸ (* καὶ λελύσθαι ὑπὸ) τῶν Πυθαγορικῶν Παρμενίσκου καὶ Ὀρυστάδου, καθά φησι Φαβωρίνος ἐν Ἀπομνημονευμάτων πρῶτῳ [fr. 2, FHG III 577]. γέγονε δὲ καὶ ἄλλος Ξενοφάνης Λέσβιος ποιητὴς ἰάμβων.

1 Maxim. 17 p. 585 [XCI 826, 3 Migne] Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός πρὸς τὸν λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι 'κατὰ λόγον' εἶπε 'τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν cf. Anton. Mel. I 50 p. 91 [CXXXVI 985 B Migne] 'Io. Dam.' II 141 [Stob. IV 226, 12 Mein.]. haec recensio fortasse verior ex auctore Laertii nescio quo pacto fluxit in Gnomol. Parisin. 160 Sternbach (Act. Ac. Crac. XX p. 152); v. Emped. test.; de Empedoclis cum Xen. commercio cf. infra n. 5 5 ἐποίησε—διαχίλια videtur Lobonis fraus Hillero Mus. Rhen. XXXIII 529; contra Immisch Philol. XLIX 208 10 intercidit nomen velut Hieronis (nam res ad Platonis exemplar ficta videtur), cetera supplēvi.

2 IDEM IX 21 Ξενοφάνους δὲ δῆκονσε Παρμενίδης Πύρητος Ἑλεάτης. τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [fr. 6a Dox. 482] Ἀναξιμάνδρου φησὶν ἀκοῦσαι. cf. Parmen. testim. A 1.

3. HERACLITUS fr. 40 πολυμαθὴ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· Ἥσιδον γὰρ ἂν εἰδάξει καὶ Πυθαγόρην αὐτίς τε Ξενοφάνεα καὶ Ἐραταίον.

4. CICERO Acad. II 118 (e Theophr.) Xenophanes paulo etiam antiquior (Anaxagora) unum esse omnia.

5. DIOG. VIII 56 Ἐρμῆπος [FHG II 42, 27] οὐ Παρμενίδου, Ξενοφάνους δὲ γεγονέναι ζηλωτὴν (Empedoclem), ὃ καὶ συνδιατρίβει καὶ μιμήσασθαι τὴν ἐποποιίαν (cf. supra v. 1).

6. LUCIAN. Macrobian. 20 Ξ. ὁ Δελίνου μὲν υἱός, Ἀρχελαίου δὲ τοῦ φυσικοῦ μαθητής, ἐβίωσεν ἕτη ἐν καὶ ἐνεηέκοντα. error magisterii ut in Diog. § 18 (p. 20, 5); uterque biographo lemmata confundere solito utitur.

7. CENSOR. 15, 3 X. Colophonius maior annorum centum fuit.

8. CLEM. Strom. I 353 P. τῆς Ἑλεατικῆς ἀγωγῆς Ξ. ὁ Κολοφώνιος κατάρχει, ὃν φησι Τιμαιος [fr. 92, FHG I 215] κατὰ Ἰέρωνα τὸν Σικελίας δυνάστην καὶ Ἐπίχαμμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι, Ἀπολλόδορος [fr. 77, FHG I 445] δὲ

κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα [620—61] γενόμενον, παρατετακῆναι ἄχρῃ Δαρειῶν τε καὶ Κύρον χρόνων. ex eodem compendio Sext. adv. math. I 257: *Ξ. Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ὀλυμπιάδα* [cf. Mus. Rh. 31, 22. v. ad fr. 8].

9. EUS. Chron. a) sub Ol. 56 [556—3] *Ξ. Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο* (anni variantur: Arg. Hier. A 2, ceteri 3 et 57, 1. 2). b) sub Ol. 59 [544—1] sec. Cyll. Ἴβυκὸς ὁ μελοποιὸς καὶ Φερεκύδης ὁ ἱστοριογράφος καὶ Φωκκλίδης καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικὸς παρωιδῶν ποιητής [sic scripsi: τραγωιδῶν ποιητα Cyt.: scriptor tragœdiarum Hier. Arg.: τραγωιδοποιός Sync.], variatur in ceteris annis: Arg. Ol. 60, 1 Pherecydes; 60, 4 Xenophanes: Hier. 59, 4 Xenoph. (P); 60, 1 (AF) 61, 3 (cett.), vera est ol. 60, 1 [540] cf. Diog. § 20. aliter Eus. P. E. X 14, 14 [cf. XIV 15, 11. 17, 10] κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τῷ Ἀναξαγόρῃ χρόνον ἤκμασαν ἄνδρες φυσικοὶ Ξ. τε καὶ Πυθαγόρας . . . τὸν δὲ Ξενοφάνην λέγεται ὁ Παρμενίδης διαδέξασθαι [e diadocharum compendio; Anaxagorae natalis annus et Pythagorae fatalis est ol. 70 [500] sec. Eus. Chron. [Ol. 70, 4 Hier. (APF) vel 69, 3. 70, 2 Arg.].

10. THEOL. arithm. p. 40 Ast. $\bar{\varphi}$ γὰρ καὶ $\bar{\iota}$ [numerus corruptus] ἐτι ἔγιστα ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἱστορεῖται μέχρι Ξενοφάνους τοῦ φυσικοῦ καὶ τῶν Ἀνακρεόντος τε καὶ Πολυκράτους χρόνων καὶ τῆς ὑπὸ Ἀρπάγων τοῦ Μήδου Ἰώνων πολιουρίας καὶ ἀναστάσεως, ἣν Φωκαεῖς φυγόντες Μασσαλλίαν ὤκισαν· πᾶσι γὰρ τούτοις ὁμόχρονος ὁ Πυθαγόρας.

11. PLUT. reg. apophth. p. 175 C [cf. Gnomol. Paris. ed. Sternbach (Act. Ac. Cracov. philol. XX) p. 152] πρὸς δὲ Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον εἰκόντα μόλις οἰκέτας δύο τρέφειν· ἄλλ' Ὀμηρος' εἶπεν (Hiero) 'ὄν σὺ διασύρεις, πλείονας ἢ μυρίους τρέφει τεθνηκώς.' de Zoilo et Philadelpho idem Vitruv. VII praef.

12. ARIST. Rhet. B 23. 1999^b 5 ἄλλος [sc. τόπος] ἐκ τοῦ, τὸ συμβαῖνον ἐὰν ἦι ταῦτόν, ὅτι καὶ ἐξ ἄν συμβαίνει ταῦτά' οἷον Ξ. ἔλεγεν ὅτι 'ὁμοίως ἀσεβοῦσιν οἱ γενέσθαι φάσκοντες τοὺς θεοὺς τοῖς ἀποθανεῖν λέγουσιν' ἀμφοτέρως γὰρ συμβαίνει μὴ εἶναι τοὺς θεοὺς ποτε. apophthegmatices hoc ut proxima.

13. IDEM ibid. B 26. 1400^b 5 οἷον Ξ. Ἐλεάταις ἐρωτῶσιν, εἰ θύοσι τῇ Λευκοθέῃ καὶ θρηνώσιν ἢ μή, συνεβούλευεν, εἰ μὲν θεὸν ὑπολαμβάνουσιν, μὴ θρηνεῖν, εἰ δ' ἄνθρωπον, μὴ θύειν. transformat PLUT. Amat. 18, 12. 736 D Ξ. Αἰγυπτίους ἐκέλευσε τὸν Ὀσίριν εἰ θνητὸν νομίζουσι μὴ τιμᾶν ὡς θνητὸν, εἰ δὲ θεὸν ἡγοῦνται μὴ θρηνεῖν. de Is. et Os. 70. 379 B εὖ μὲν οὖν Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἠείωσε τοὺς Αἰγυπτίους, εἰ θεοὺς νομίζουσι, μὴ θρηνεῖν, εἰ δὲ θρηνοῦσι, θεοὺς μὴ νομίζειν. [similiter de Heraclito Epiphanius Anc. 104 I 206, 10 Dindorf et Aristocritus Theos. ed. Buresch Klaros p. 118 n. 69 cf. qui eodem fonte abusus videtur Clem. Protr. 4, 50 p. 44 P.] de superst. 13 p. 171 E Ξ. ὁ φυσικὸς τοὺς Αἰγυπτίους κοπτομένους ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ θρηνοῦντας ὄρων ὑπέμνησεν οἰκέτας· 'οὗτοι' φησὶν 'εἰ μὲν θεοὶ εἰσὶ, μὴ θρηνεῖτε αὐτούς· εἰ δ' ἄνθρωποι, μὴ θύετε αὐτοῖς' [idem de Lycurgo ad Thebanos Leucotheam colentibus Ps. Plut. apophth. Lac. 26 p. 228 E].

14. ARIST. Rhet. A 15. 1377^a 19 καὶ τὸ τοῦ Ξενοφάνους ἀρμόττει ὅτι οὐκ ἴση πρόκλησις αὐτῆ (iuris iurandi) ἀσεβείᾳ πρὸς εὐσεβῆ, ἀλλ' ὁμοία καὶ εἰ ἰσχυρὸς ἀσθενῆ πατάξει ἢ πληγῆναι προκαλέσταιτο.

15. IDEM Metaph. Γ 5. 1010^a 4 διὸ εἰκότως μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ δὲ λέγουσιν· οὕτω γὰρ ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὄσπερ Ἐπίχαρμος εἰς Ξενοφάνην (adnotat Alex. ad. h. l. p. 308, 12 Hayd. ὡς Ἐπιχάρμου τοῦ τῆς κωμωδίας ποιητοῦ εἰς Ξενοφάνην βλασφημότερά τινα καὶ ἐπηραστικά εἰρηκότος, δι' ὧν εἰς ἀμαθίαν τινα καὶ ἀγνοσίαν τῶν ὄντων σκώπτων διέβαλεν αὐτόν). Epicharmum de pantheismo Xenophanis dixisse: εἰκότως μὲν οὐκ ἔφα τόδ', ἀλλ' ἀλαθέως ἔφα statuit Gomperz Wien. Sitz. 78, 569 cf. Arist. Poet. 25. 1460^b 35. 1461^b 15. 18. 1456^a 24 Rhet. B 24. 1402^b 8 cf. ad fr. 25.

16. PLUT. de vit. pud. 5 p. 530 E μὴ δυσωπηθῆις μηδὲ δεισις σκωπτόμενος, ἀλλ' ὡσπερ Ξ. Δάσον τοῦ Ἐρμιοπέως μὴ βουλόμενον αὐτῶι συγκυβεῖναι δειλὸν ἀποκαλοῦντος ὠμολόγει καὶ πάνν δειλὸς εἶναι πρὸς τὰ ἀσχερά καὶ ἄτολμος.

17. IDEM de commun. notit. 46, 3 p. 1084 F ὁ μὲν οὖν Ξ. διηγούμενον τινὸς ἐγγέλεις ἑωρακέναι ἐν ὕδατι θερμῶι ζώσας· 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ἐν ψυχρῶι αὐτὰς ἐψήσομεν'.

CARMINUM.

18. DIOG. IX 22 καὶ αὐτὸς (Parmenides) δὲ διὰ ποιημάτων φιλοσοφεῖ καθάπερ Ἡσιόδος τε καὶ Ξ. καὶ Ἐμπεδοκλῆς. cf. p. 17 B 1 et p. 21 A 5.

19. IDEM IX 18 (cf. 20, 6) γέγραφε δὲ ἐν ἔπεισι (i. e. hexametris, Περὶ φύσεως fr. 24—42) καὶ ἐλεγείας (fr. 1—8) καὶ λάμβονς καθ' Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου (Σίλλους fr. 10—22), ἐπικόπτων αὐτῶν τα περὶ θεῶν εἰρημένα. II 46 [ex Aristotelis Περὶ ποιητῶν fr. 75 Rose³] ἀποθανόντι δὲ [scil. Ὀμήρωι ἐφιλονίκει] Ξ. ὁ Κολοφώνιος καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδωι ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξ.

20. STRABO XIV p. 643 Ξ. ὁ φυσικὸς ὁ τοῦς Σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων.

21. APUL. Florida c. 20: canit enim Empedocles carmina, Plato dialogos . . . Xenocrates [Xenophanes Casaubonus, veri simillius Crates Rohde] satiras.

22. PROCL. ad Hesiod. opp. 284 (e Plutarcho): Ξενοφάνης διὰ δὴ τινα πρὸς τοῦς κατ' αὐτὸν φιλοσόφους καὶ ποιητὰς μικροψυχίαν Σίλλους ἀτόπους ἐκθεῖναι (συνθεῖναι Paris. 2771) λέγεται κατὰ πάντων φιλοσόφων καὶ ποιητῶν.

23. SCHOL. ABT ad B 212: ἤδη δὲ οὐ Ξενοφάνει, ἀλλ' Ὀμήρωι πρώτῳι Σίλλοι κεποιοῦνται, ἐν οἷς αὐτὸς τε τὸν Θεραίτην σιλλᾶνι καὶ ὁ Θεραίτης τοῦς ἀρίστους. cetera de sillis testim. in Timone posui.

24. ARIUS DID. ap. Stob. ecl. II 1, 18 (p. 6, 14 W.) Ξενοφάνους πρώτου λόγος ἦλθεν εἰς τοῦς Ἕλληνας ἀξίος γραφῆς ἅμα παιδιᾷ τὰς τε τῶν ἄλλων τόλμας ἐπιπλήττοντος καὶ τὴν αὐτοῦ παριστάντος εὐλάβειαν, ὡς ἄρα θεὸς μὲν οἶδε τὴν ἀλήθειαν, 'δόχος—τέτυχται' (fr. 34, 4). cf. Timon fr. 45 W.

25. CICERO Acad. Prior. II 23, 74 Parmenides, Xenophanes, minus bonis quamquam versibus (antecedit Empedoclis mentio), sed tamen illi versibus increpant eorum adrogantiam quasi irati, qui cum sciri nihil possit, audeant se

scire dicere. versuum iudicium opinor ex Aristotelis de poetis dialogi libro I (cf. post. I. 1447^b 18) fluxit ut n. 26.

26. PHILO de provid. II 39: *Non ita tamen Xenophanes aut Parmenides aut Empedocles sive alii quicumque theologi a poesi capti sunt divini viri [sc. deos mendaces finierunt], sed potius theoriam naturae gaudio amplexi et vitam omnem ad pietatem laudemque deorum dedicantes optimi quidem viri comperti sunt, poetae tamen non felices: quos oportebat divinitus spiritum sortiri gratiamque de caelo, metrum carmen rhythmumque caelestem ac divinum, ut poemata vera relinquerent velut prototypum libri perfectum et pulcrum cunctis exemplar.* Ibid. 42 *at quare Empedocles, Parmenides, Xenophanes aemulatoque istorum chorus non sortiti sunt spiritum Musarum, cum theologiam exercuerunt?* 48 *age interim ponamus inter nos universum ingenitum ac sempiternum iuxta illud quod suggerit sermo celeberrimorum philosophantium sicut conscribunt Parmenides, Empedocles, Zeno, Cleanthes aliique divi homines ac velut verus quidam proprieque sacer coetus* (cf. Wendland Philo üb. d. Vorsehung Berl. 1892, 58. 60 et test. Parmenid.).

27. ATHEN. XIV 632 C *ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκειντο οἱ ἀρχαῖοι ὄηλον καὶ ἐξ Ὀμήρου ὅς διὰ τὸ μεμελοποικῆναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποιησὶν ἀφροντιστοῖ [τούς] πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαροὺς ἔτι δὲ μειούρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θέογνις καὶ Φωκυλῆς, ἔτι δὲ Περιανδρὸς ὁ Κορινθῖος ἐλεγείοποιός καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελωιδίαν ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων καὶ σκοποῦσιν ὅπως αὐτῶν μηδεὶς (μήτε) ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγαρὸς μήτε μειούρος.*

DOCTRINAE.

28. ARIST. *q. f. de Melisso Xenophane Gorgia cc. 3. 4.*

Hic liber a Peripatetico eclecticō (i. e. sceptica, platonica, stoica admiscente) circa Christi natalem conscriptus videtur (cf. Act. ac. Berol. 1900, unde Xenophanea capita excerp̄si). codices L(ipsiensis gr. 16 s. XIV) et R(omanus Vaticanus gr. 1902 s. XIV).

[ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ] ΠΕΡΙ ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

3.

ed. Bekker
p. 977^a

Ἀδινάτον φησὶ εἶναι, εἴ τι ἔστι, γενέσθαι, τοῦτο λέγων 1
15 ἐπὶ τοῦ θεοῦ· ἀνάγκη γὰρ ἦτοι ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνομοίου
γενέσθαι τὸ γενόμενον· δυνατόν δὲ οὐδέτερον· οὔτε γὰρ
ὅμοιον ἢ ὁμοίου προσήκειν τεκνωθῆναι μᾶλλον ἢ τεκνώσαι
(ταῦτά γὰρ ἅπαντα τοῖς γε ἴσοις καὶ ὁμοίως ὑπάσχειν πρὸς
ἄλληλα) οὔτ' ἂν ἐξ ἀνομοίου τάνομιον γενέσθαι. εἰ γὰρ 2

977^a 12 ἀριστοτέλους L: om. R 15 ὁμοίων ἢ ἐξ ὁμοίων R 18 ἴσοις
ἢ ὁμοίους R 19 ἂν) αὐ Apelt τάνομιον L: οὔτ' ἀνόμοιον R

- 977^a 20 γίγνεται ἐξ ἀσθενεστερόν τὸ ἰσχυρότερον ἢ ἐξ ἐλάττονος το
μείζον ἢ ἐκ χειρόνος τὸ κρείττον, ἢ τουναντίον τὰ χειρῶ ἐκ
τῶν κρείττόνων, τὸ οὐκ ὄν ἐξ ὄντος (ἢ τὸ ὄν ἐξ οὐκ ὄντος)
ἂν γενέσθαι· ὅπερ ἀδύνατον.
ἄϊδιον μὲν ὄν δια ταῦτα εἶναι τὸν θεόν. εἰ δ' ἔστιν ὁ θεὸς 3
ἀπάντων κράτιστον, ἕνα φησὶν αὐτὸν προσήκειν εἶναι. εἰ γὰρ
25 δύο ἢ πλείους εἴεν, οὐκ ἂν ἔτι κράτιστον καὶ βέλτιστον αὐτὸν
εἶναι πάντων. ἕκαστος γὰρ ὢν θεὸς τῶν πολλῶν ὁμοίως ἂν
τοιούτος εἴη. τοῦτο γὰρ θεὸν καὶ θεοῦ δύναμιν εἶναι, κρατεῖν,
ἀλλὰ μὴ κρατεῖσθαι, καὶ πάντων κράτιστον εἶναι. ὥστε
καθὸ μὴ κρείττων, κατὰ τοσοῦτον οὐκ εἶναι θεόν. πλείονων 4
30 ὄν ὄντων, εἰ μὲν εἴεν τα μὲν ἀλλήλων κρείττους τα δὲ ἴ-
τους, οὐκ ἂν εἶναι θεοὺς· πεφωκέναι γὰρ τὸ θεῖον μὴ κρατεῖ-
σθαι. ἴσων δὲ ὄντων, οὐκ ἂν ἔχειν θεοῦ φύσιν, ὃν δεῖν εἶναι 5
κράτιστον· τὸ δὲ ἴσον οὔτε βέλτιον οὔτε χείρον εἶναι τοῦ ἴσου·
ὥστ' ἔπειρ εἴη τε καὶ τοιοῦτον εἴη θεός, ἕνα μόνον εἶναι τὸν
35 θεόν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πάντα δύνασθαι ἂν ἄ βούλοιο. οὐ
γὰρ ἂν δύνασθαι πλείονων ὄντων· ἕνα ἄρα εἶναι μόνον. ἕνα δ' 6
ὄντα ὁμοιον εἶναι πάντη, ὁρῶντα καὶ ἀκούοντα τὰς τε ἄλλας
αἰσθήσεις ἔχοντα πάντη· εἰ γὰρ μὴ, κρατεῖν ἂν καὶ κρα-
τεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων τὰ μέρη θεοῦ [ὄντα], ὅπερ ἀδύνατον.
977^b 1 πάντη δ' ὁμοιον ὄντα σφαιροειδῆ εἶναι· οὐ γὰρ τῇ μὲν τῇ 7
δ' οὐ τοιοῦτον εἶναι, ἀλλὰ πάντη. αἰδιον δὲ ὄντα καὶ ἕνα 8
καὶ (ὁμοιον καὶ) σφαιροειδῆ οὔτε ἀπειρον οὔτε πεπεράσθαι.
ἀπειρον μὲν (γὰρ) τὸ μὴ
ὄν εἶναι· τοῦτο γὰρ οὔτε μέσον οὔτε ἀρχὴν καὶ τέλος οὔτ'
5 ἄλλο οὐδὲν μέρος ἔχειν, τοιοῦτον δὲ εἶναι τὸ ἀπειρον· ὅλον
δὲ τὸ μὴ ὄν, οὐκ ἂν εἶναι τὸ ὄν· περαινεῖν δὲ πρὸς ἀλλήλα,
εἰ πλείω εἴη. τὸ δὲ ἕν οὔτε τῷ οὐκ ὄντι οὔτε τοῖς πολλοῖς
ὁμοιωσθαι· ἕν γὰρ (ὄν) οὐκ ἔχειν, πρὸς ὅτι περανεῖ. τὸ δὲ τοι- 9
οῦτον ἕν, ὃν τὸν θεὸν εἶναι λέγει, οὔτε κινεῖσθαι οὔτε ἀκίνη-
10 τον εἶναι· ἀκίνητον μὲν γὰρ εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὔτε γὰρ ἂν
εἰς αὐτὸ ἕτερον οὔτ' ἐκεῖνο εἰς ἄλλο ἐλθεῖν. κινεῖσθαι δὲ
τὰ πλείω ὄντα ἐνός· ἕτερον γὰρ εἰς ἕτερον δεῖν κινεῖσθαι.

977^a 22 ὄν prius om. R. add. Brandis ἂν om. R. γίγνεσθαι Blass
24 φησὶ προσήκειν αὐτὸν (om. εἶναι) R. 25 δίο: L: δὴ R. ἢ L: ἢ ἔτι R,
at cf. ^b15 αὐτῶν L. 26 ὢν (ex ὢν?) L: ἂν R. ὁμοίως ἂν L: ὁμοιος ὢν R
28 πάντα LR corr: Karsten κράτιστον Karsten: κρατεῖσθαι LR. 29 κρεί-
των R. 30 τὸ θεῖον L: ἔν R. 32 θεοῦ Bonitz: θεόν LR. φύσιν ὄν M.
P. Hoffmann: φύσιμ^α in ras. R: φύσιν L. 33 χέριον R. 35 ἄρα om. R
35. 36 οὐ δύνασθαι del. Blass. 37 ὁρῶν τε καὶ ἀκούειν LR: corr. Wendland
cf. 39. 39 ὄντα (olim adscriptam ad ἀκούειν 37 emendationem) del. vli

977^b 2 ὄντα R: οὕτω L. 3 ὁμοιον καὶ add. Wendland πεπεράσθαι R
μὲν γὰρ τὸ Bonitz (cf. 10): μὲν δ' L: δ' R. 4 οὐδὲν μέρος L: μέρος οὐδὲν R
7 εἴεν R. 8 ὄν add. Blass. ἔχει LR: corr. Bonitz. περανεῖ R: περανεῖθ L
δὲ Bekker. 9 ἕν, ὄν scripsi: ἕν, ὄν L: ὄν, ἕν ὄν R. ἀκίνητον L: κινήτον R
10 ἀκίνητον L: ἀνόνητον R

- 977^b 13 εἰς μὲν οὖν τὸ μὴ ὄν οὐδὲν ἂν κινηθῆναι. τὸ γὰρ μὴ ὄν 10
 οὐδαμῆ εἶναι, εἰ δὲ εἰς ἄλλα μεταβάλλοι, πλείω ἂν τὸ ἔν
 15 εἶναι ἑνός. διὰ ταῦτα δὴ κινεῖσθαι μὲν ἂν τὰ δύο ἢ πλείω
 ἑνός, ἤρεμιν δὲ καὶ ἀκίνητον εἶναι τὸ οὐδέν. τὸ δὲ ἔν οὔτε 11
 ἀτρεμεῖν οὔτε κινεῖσθαι· οὔτε γὰρ τῷ μὴ ὄντι οὔτε τοῖς πολ-
 λοις ὁμοίον εἶναι. κατὰ πάντα δὲ οὕτως ἔχοντα τὸν θεόν,
 αἰδιὸν τε καὶ ἕνα, ὁμοίον τε καὶ σφαιροειδῆ ὄντα, οὔτε ἀπει-
 20 ρον οὔτε πεπερασμένον οὔτε ἡρεμοῦντα οὔτε κινητὸν εἶναι.

4.

- Πρῶτον μὲν οὖν λαμβάνει τὸ γινόμενον καὶ οὗτος 1
 ἐξ ὄντος γίνεσθαι, ὥσπερ ὁ Μέλισσος. καίτοι τί καλύει
 μήτ' ἐξ ὁμοίου (μήτ' ἐξ ἀνομοίου) τὸ γινόμενον γίνεσθαι,
 ἀλλ' ἐκ μὴ ὄντος;
 ἔτι οὐδὲν μᾶλλον ὁ θεὸς ἀγένητος ἢ καὶ τᾶλλα πάντα, εἰ-
 25 περ ἅπαντα ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνομοίου γέγονεν (ὅπερ ἀδύνατον).
 ὥστε ἢ οὐδὲν ἔστι παρά τὸν θεὸν ἢ καὶ τὰ ἄλλα αἰδία πάντα.
 ἔτι κράτιστον τὸν θεὸν λαμβάνει, τοῦτο δυνατώτατον καὶ 2
 βέλτιστον λέγων· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦτο κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ
 πολλὰ κρείττους εἶναι ἀλλήλων οἱ θεοί. οὐκ οὖν ἐκ τοῦ δο-
 30 κούντος εἴληφε ταύτην κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν ὁμολογίαν. τὸ τε 3
 κράτιστον εἶναι τὸν θεὸν οὐχ οὕτως ὑπολαμβάνειν λέγεται,
 ὡς πρὸς ἄλλο τι τοιαύτη ἢ τοῦ θεοῦ φύσις, ἀλλὰ πρὸς τὴν
 αὐτοῦ διάθεσιν, ἐπεὶ τοῖ γε πρὸς ἕτερον οὐδὲν ἂν καλύοι μὴ
 τῇ αὐτοῦ ἐπιεικείᾳ καὶ ῥώμῃ ὑπερέχειν, ἀλλὰ διὰ τὴν
 35 τῶν ἄλλων ἀσθένειαν. θέλοι δ' ἂν οὐδεὶς οὕτω τὸν θεὸν
 φάναι κράτιστον εἶναι, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἔχει ὡς οἶόν τε
 ἄριστα, καὶ οὐδὲν ἐλλείπει καὶ εὖ καὶ καλῶς ἔχειν αὐτῷ· ἅμα
 γὰρ ἴσως (οὕτως) ἔχοντι κάκεινο ἂν συμβαίνοι. οὕτω δὲ δια- 4
 39 κείσθαι καὶ πλείους αὐτοὺς ὄντας οὐδὲν ἂν καλύοι, ἅπαντας ὡς
 978^a 1 οἶόν τε ἄριστα διακειμένους, καὶ κράτιστους τῶν ἄλλων, οὐχ
 αὐτῶν ὄντας. ἔστι δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἄλλα. κράτιστον γὰρ 5
 εἶναι τὸν θεὸν φησι, τοῦτο δὲ τινῶν εἶναι ἀνάγκη· ἕνα τ' ὄντα

977^b 14 ἂν τὸ ἔν (vel ὄν) Karsten: αὐτὸν LR 15 διὰ] κατὰ Wendland
 ἂν deleverim 6 δὲ καὶ L: γὰρ R 18 fortasse δὴ ἔχοντα Apelt: ἔχ^{ss}
 (ἔχεις) L: ἔχοις R 20 ἡρεμοῦντα scripsi: ἡρεμῖν (comp.) L: ἡρεμῖν R κιν-
 τὸν Fülleborn: ἀκίνητον sic LR 21 καὶ οὗτος τὸ γινόμενον γίνεσθαι ἐξ
 ὄντος R 23 ὁμοίος R add. Brandis 24 ἢ L: εἰ R 25 ἢ ἐξ] ἢ καὶ ἐξ
 L: ἢ R 26 παρά L: περὶ R 30 κατὰ R: om. L 31 ὑπολαμβάνων LR:
 corr. Vahlen; ὑπολαμβάνοντων Blass λέγεται] ἐνδέχεται Vahlen; at cf. 975^b 17
 32 τοιαύτη LR: corr. in τοῦ αὐτῆ R¹ 33 τοι γε L: τοῦ γὰρ R 34 fort.
 ἐπικρατεῖται διὰ τὴν R: τὴν διὰ L 35 θέλει R 37 ἐλλείπει L: ἐκλείπει R
 αὐτὸν Bergk ἅμα] ἀλλὰ Bergk; ἄριστα Wendland 38 add. Wilson κά-
 κείνοι L συμβαίνοι R 39 οὐδὲν ἂν καλύοι L: οὐδένα καλύει R

978^a 1 οἶόν τε L: οἶονται R 3 ἕνα· τὸν τὰ πάντα L: ἕνα τὰ πάντα
 R: corr. Franc. Kern; δὲ malebat Mullach

978^a πάντα ὄραν καὶ ἀκούειν οὐδὲν προσήκει· οὐδὲ γὰρ εἰ μὴ καὶ
 5 τῆδ' ὄραϊ, χεῖρον ὄραϊ ταύτη, ἀλλ' οὐχ ὄραϊ. ἀλλ' ἴσως τοῦτο
 βούλεται τὸ πάντῃ αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὕτως ἂν βέλτιστα ἔχοι,
 ὁμοίος ᾧν πάντῃ. ἔτι τοιοῦτος ᾧν διὰ τί σφαιροειδῆς ἂν εἴη, 6
 ἀλλ' οὐχ [ὅτι] ἐτέραν τιὰ μᾶλλον ἔχων ἰδεῖν, ὅτι πάντῃ
 ἀκούει καὶ πάντῃ κρατεῖ; ὥσπερ γὰρ ὅταν λέγωμεν τὸ
 10 ψιμυθιον ὅτι πάντῃ ἐστὶ λευκόν, οὐδὲν ἄλλο σημαίνο-
 μεν ἢ ὅτι ἐν ἅπασιν αὐτοῦ τοῖς μέρεσιν ἐγκέχρωσται ἢ
 λευκότης· τί δὴ καλύει οὕτως κακεῖ τὸ πάντῃ ὄραν καὶ
 ἀκούειν καὶ κρατεῖν λέγεσθαι, ὅτι ἅπαν ὃ ἂν τις αὐτοῦ
 λαμβάνῃ μέρος, τοῦτ' ἔσται πεπονθός; ὥσπερ δὲ οὐδὲ τὸ
 15 ψιμυθιον, οὐδὲ τὸν θεὸν ἀνάγκη εἶναι διὰ τοῦτο σφαιροειδῆ.
 ἔτι μῖτε ἄπειρον (εἶναι) μῖτε πεπεράνθαι σῶμα γε ὄντα καὶ ἔχοντα 7
 μέγεθος πῶς οἶόν τε, εἴπερ τοῦτ' ἐστὶν ἄπειρον ὃ ἂν μὴ ἔχη
 πέρασ δεκτικόν ὃν πέρατος, πέρασ δ' ἐν μεγέθει καὶ πλη-
 θει ἐγγίγνεται καὶ ἐν ἅπαντι τῷ ποσῶι, ὥστε εἰ μὴ ἔχει
 20 πέρασ μέγεθος ὃν ἄπειρόν ἐστιν; ἔτι δὲ σφαιροειδῆ ὄντα 8
 ἀνάγκη πέρασ ἔχειν· ἔσχατα γὰρ ἔχει, εἴπερ μέσον ἔχει
 αὐτοῦ, οὐ πλειστον ἀπέχει. μέσον δὲ ἔχει σφαιροειδῆς ᾧν·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ σφαιροειδῆς ὃ ἐκ τοῦ μέσου ὁμοίως πρὸς τὰ
 ἔσχατα. σῶμα δ' ἔσχατα ἢ πέρατα ἔχειν, οὐδὲν διαφέρει. *** εἰ 9
 25 γὰρ καὶ τὸ μὴ ὃν ἄπειρόν ἐστι, τί οὐκ ἂν καὶ τὸ ὃν ἄπειρον; τί γὰρ
 καλύει ἕνα ταῦτ' ἂν λεχθῆναι κατὰ τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος;
 τό τε γὰρ ὃν οὐκ ὃν οὐδεὶς νῦν αἰσθάνεται, καὶ ὃν δὲ τις οὐκ
 ἂν αἰσθάνοιτο ἂ νῦν· ἀμφω δὲ λεκτὰ καὶ διανοητὰ *** οὐ λευ-
 κὸν τε τὸ μὴ ὄν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο τὰ ὄντα πάντα λευκὰ, ὅπως
 30 μὴ τι ταῦτὸ κατὰ τοῦ ὄντος σημῆνωμεν καὶ μὴ ὄντος, ἢ οὐ-

978^a 4 οὐ γὰρ LR: δὲ superscr. L¹ εἰμὶ καὶ R: εἰ μὴ (μ ex κ) L 7 διὰ
 τί L: διότι R, unde ὅτι varia l. in v. 8 8 ὅτι del. Karsten πάντῃ (ὄραϊ
 καὶ πάντῃ) Wendland 10 πάντα R ἄλλο τι R 11 ἢ om. L ἐγκέχρω-
 σται R 14 λαμβάνει R 15 διὰ τοῦτο εἶναι R 16 add. Karsten: post
 ἄπειρον coeperat εἰ L; corr. μῖτε L¹ ὄντα Spengel: ᾧν L: om. R ἔχον sic
 R: ἔχων L: corr. Speng. 18 λεκτικόν R 19 ἐν γίγνεται R ὥστε ἂν μὴ
 ἔχη R 20 ὃν L: ὅσον R 22 αὐτοῦ. ῥ οὐ sic. L: αὐτοῦ τοῦ R cf. p. 6;
 explicio: *extrema habet deus, siquidem centrum sibi habet, a quo illa longissime*
absunt ἀπέχει sic LR σφαιροειδῆς ὃν LR: corr. Spengel 23 ὃ ῥ ἐκ L:
 ὃν ἐκ R πρὸς] πρὸς R 24 δ' L: om. R οἶον διαφέρει (fuit διαφέρειν,
 corr. L¹) L: οἶον διαφορεῖ R: corr. Bergk lacunam statui 25 ἄπειρόν ἐστι,
 τί οὐκ ἂν scripsi (similia Didotiana): ἀπεστι, οὐκ ἂν (οὐκ in corr., cuius prima
 litterae fortasse τ fuit) L: ἀπλοῦν οὐκ ἂν R 26 ταῦτα R: ταῦτα, corr. in
 ταῦτ' ἂν L 27 ὃν δὲ R: sententia corrupta. vix haec sufficient: τό τε γὰρ
 ὃν ἢ ὃν οὐδεὶς νῦν αἰσθάνεται καὶ ὁμοίως δὲ τις οὐκ ἂν αἰσθάνοιτο (τὸ) μὴ
 ὃν ἂ R: om. L 28 καὶ L: ὅπ (om. compendium ερ simillimum insequentis
 litterae δ?) R (ὅπη Bern. 402); fortasse καὶ διανοητὰ vel ὅπερ διανοητὰ glos-
 sema, quo hausta sint οἶον λευκὸν μὲν τὸ ὃν 28. 29 λευκὸν τὲ (sic) LR; λ.
 δὲ Brandis 29 ἢ Brandis: εἰ LR 30 ταῦτὸ κατὰ τοῦ ὄντος R: κατὰ τοῦ
 ex κατ' αὐτοῦ (om. ταῦτό) L¹ σημῆνωμεν L: σημαίνωμεν R

- 978^a 31 δέν, οἶμαι, κωλύει καὶ τῶν ὄντων τι μὴ εἶναι λευκόν· οὕτω δὲ
καὶ μᾶλλον ἂν ἀπόφασιν δέξαιτο, τὸ ἄπειρον, εἰ κατὰ τὸ πά-
λαι λεχθέν τι [μᾶλλον] παρὰ τὸ μὴ ἔχειν (πέρας) ἐστὶν ἄπει-
ρον· ὥστε καὶ τὸ ὄν ἢ ἄπειρον ἢ πέρας ἔχον ἐστίν. ἴσως δὲ 10
35 ἄτοπον καὶ τὸ προσάπτειν τῷ μὴ ὄντι ἀπειρίαν· οὐ γὰρ πάν,
εἰ μὴ ἔχει πέρας, ἄπειρον λέγομεν, ὥσπερ οὐδ' ἄνισον οὐκ ἂν
φαίμεν εἶναι τὸ μὴ ἴσον. ἔ(τι) τί οὐκ ἂν ἔχοι ὁ θεὸς πέρας εἰς 11
ὄν, ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν; εἰ δὲ ἔν μόνον ἐστὶν ὁ θεός, (ἔν) ἂν εἴη
978^b 1 μόνον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ μέρος. ἔτι καὶ τοῦτ' ἄτοπον, εἰ τοῖς 12
πολλοῖς ξυμβέβηκεν πεπεράνθαι πρὸς ἄλληλα, διὰ τοῦτο
τὸ ἔν μὴ ἔχειν πέρας. πολλὰ γὰρ τοῖς πολλοῖς καὶ τῷ
ἐνὶ ὑπάρχει ταῦτά, ἐπεὶ καὶ τὸ εἶναι κοινὸν αὐτοῖς ἐστίν.
5 ἄτοπον οὖν ἴσως ἂν εἴη, εἰ διὰ τοῦτο μὴ φαίμεν εἶναι τὸν
θεόν, εἰ τὰ πολλὰ ἐστίν, ὅπως μὴ ὅμοιον ἔσται αὐτοῖς ταύτη.
ἔτι τί κωλύει πεπεράνθαι καὶ ἔχειν πέρατα ἔν ὄντα τὸν 13
θεόν; ὡς καὶ ὁ Παρμενίδης λέγει ἔν ὄν εἶναι αὐτὸν πάν-
τοθεν εὐκύνκλου σφαιρας ἐναλίγκιον ὄγκωι, μεσόθεν ἴσοπα-
10 λές'. τὸ γὰρ πέρας τινὸς μὲν ἀνάγκη εἶναι, οὐ μέντοι
πρὸς τί γε, οὐδὲ ἀνάγκη τὸ ἔχον πέρας πρὸς τι ἔχειν πέ-
ρας, ὡς πεπερασμένον πρὸς τὸ [μὴ] ἐφεστῆς ἄπειρον, ἀλλ'
ἔστι τὸ πεπεράνθαι ἔσχατα ἔχειν, ἔσχατα δ' ἔχον οὐκ
ἀνάγκη πρὸς τι ἔχειν. ἐνίοις μὲν οὖν συμβαίνοι 14
14^a γ' ἂν, καὶ πεπεράνθαι (καὶ) πρὸς τι συνάπτειν, τοῖς
14^b δὲ πεπεράνθαι μὲν, μὴ μέντοι πρὸς τι πεπεράν-
15 θαι. πάλιν περὶ τοῦ ἀκίνητον εἶναι τὸ ὄν καὶ το (μὴ) ὄν 15
15^a (λεκτέον ὅτι τὸ ὑπολαμβάνειν ἀκίνητον εἶναι τὸ μὴ ὄν),
ὅτι καὶ τὸ ὄν κινεῖται, ἴσως ὁμοίως τοῖς ἔμπροσθεν ἄτοπον.
καὶ ἔτι· ἀρά γε οὐ ταῦτ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ μὴ κινεῖσθαι

978^a 31 οἶμαι om. R τι μὴ L: τιμιον R 31 οὕτω—ἐστίν (34) ut
potui emendavi (cf. 978^b 29): οὕτω δὲ καὶ ἄλλην οὖν ἀπόφασιν δέξονται τὸ ἄπει-
ρον. εἰ μὴ τὸ πάλαι λεχθέν τί μᾶλλον παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν ἐστὶν
ἅπαν· ὥστε καὶ τὸ ὄν ἢ ἄπειρον ἢ πέρας ἔχον ἐστίν [tum ἅπαν—ἐστίν omisso
priori ἢ iterat L, om. R] LR; praeivit ἂν—δέξαιτο Bekker 32 τὸ ἄπειρον
appositum ad ἀπόφασιν (subjectum τὸ ὄν) dubito an glossema sit 33 λε-
χθέν) *17 35 ἄτοπον καὶ τὸ vulg.: ἄτοπον τὸ καὶ L: τὸ ἄτοπον καὶ R: τὸ
ἄτοπον τὸ καὶ L¹ 36 οὐκ] fortasse ἅπαν 37 ἴσον Spengel: ὄν LR; cf.
978^b 10 add. Brandis (ἐτί sic L) 38 ἀλλ' οὐ R: ἄλλον L; cf. *10 ἔν
alterum add. Urbinas 108: om. LR (fortasse extrusum interpretamento ὁ θεός)
978^b 1 ἔτι Kern: ἐπεὶ LR 2 συμβέβηκε R 5 φαρμέν L 6 ταύτη
R: ταν vacuum in litt. L; scil. τῷ εἶναι 8 Παρμενίδης] fr. 8, 43, 44 λέγει
L: corr. L¹ αὐτὸ L 9 ὄν τῷ R μεσόθεν LR 10 ἀνάγκη sic L: ἀνάγ-
κη ἴσως sic R 12 μὴ del. Mullach ἀπειρον LR: corr. Mullach; ὡς—ἀπει-
ρον del. Wilson 13 οὐκ ἂν L 14 σχεῖν R οὖν L: οὐ R συμβαίνει πᾶν
LR: corr. Wilson 14^a καὶ πεπεράνθαι—πρὸς τι (14^b) L: om. R καὶ (post
πεπεράνθαι) add. Brandis 15 τὸ ὄν καὶ τὸ ἔν L: τὸ ὄν καὶ τὸ ὄν R: corr.
Urb. 108 15^a addidi 16 ἔμπροσθεν] cf. § 9sq. 17 τις] τι R

- 978^b 18 και τὸ ἀκίνητον εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπόφασιν τοῦ κινεῖσθαι, ὡςπερ τὸ μὴ ἴσον, ὅπερ και κατὰ τοῦ μὴ ὄντος εἰπεῖν
20 ἀληθές, τὸ δὲ ἀκίνητον τῷ ἔχειν πως ἤδη λέγεσθαι, ὡςπερ τὸ ἄνισον, και ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ τοῦ κινεῖσθαι, τῷ ἡρεμεῖν, ὡς και σχεδον αἱ ἀπὸ τοῦ ἄ ἀποφάσεις ἐπὶ ἐναντίοις λέγονται; τὸ μὲν οὖν μὴ κινεῖσθαι ἀληθές ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος, τὸ δὲ ἡρεμεῖν οὐχ ὑπάρχει τῷ μὴ ὄντι. ὁμοίως δὲ οὐδὲ (τὸ)
25 ἀκίνητον εἶναι σημαίνει ταυτόν. ἀλλ' οὗτος ἐπὶ τῷ ἡρεμεῖν αὐτῷ χηται, και φησὶ τὸ μὴ ὄν ἡρεμεῖν, ὅτι οὐκ ἔχει μεταβάσιν. ὅπερ τε και ἐν τοῖς ἄνω εἶπομεν, ἄτοπον ἴσως, 16 εἴ τι τῷ μὴ ὄντι προσάπτομεν, τοῦτο μὴ ἀληθές εἶναι κατὰ τοῦ ὄντος εἰπεῖν, ἄλλως τε κἂν ἀποφάσις ἢ τὸ λεχθέν, οἶον
30 και τὸ μὴ κινεῖσθαι μηδὲ μεταβαίνειν ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἄν, καθάπερ και ἐλέχθη, ἀφαιροῖτο τῶν ὄντων κατηγορεῖν. οὐδὲ γὰρ ἄν πολλὰ ἀληθές εἰπεῖν εἴη μὴ ἔν, εἴπερ και τὸ μὴ ὄν ἐστὶ μὴ ἔν. ἔτι ἐπ' ἐνίων τάναντία ζυμβαίνειν δοκεῖ κατὰ τὰς αὐτὰς ἀποφάσεις· οἶον ἀνάγκη ἢ ἴσον
35 ἢ ἄνισον, ἄν τι πληθος ἢ μέγεθος ἢ, και ἄρτιον ἢ περιτόν, ἄν ἀριθμὸς ἢ· ὁμοίως δ' ἴσως και τὸ (ὄν ἢ) ἡρεμεῖν ἢ κινεῖσθαι ἀνάγκη, ἄν σῶμα ἢ· ἔτι εἰ και διὰ τοῦτο μὴ 18 κινεῖται ὁ θεός τε και τὸ ἔν, ὅτι τὰ πολλὰ κινεῖται τῷ
979^a 1 εἰς ἄλληλα λέναι, τί κωλύει και τὸν θεὸν κινεῖσθαι εἰς ἄλλο; οὐδα(μοῦ γὰρ λέγει) ὅτι (ἔν ἐστι) μόνον, ἀλλ' ὅτι εἰς μόνος θεός. εἰ δὲ και 19 οὕτως, τί κωλύει εἰς ἄλληλα κινουμένων τῶν μερῶν τοῦ (θεοῦ) κύκλωι φέ(ρεσθαι τὸν) θεόν; οὐ γὰρ δὴ τὸ τοιούτον ἔν, ὡςπερ ὁ Ζήνων,
5 πολλὰ εἶναι φήσει. αὐτὸς γὰρ σῶμα λέγει εἶναι τὸν θεόν, εἴτε τόδε τὸ πᾶν εἴτε ὃ τι δήποτε αὐτὸ λέγων· ἀσώματος γὰρ ὦν πῶς ἄν σφαιροειδῆς εἴη; ἔτι μόνως γ' ἄν 20 οὕτως οὐτ' ἄν κινεῖτο οὐτ' ἄν ἡρεμοὶ μῆδαμῶ γε ὦν; ἐπεὶ δὲ σῶμά ἐστι, τί ἄν αὐτο κωλύοι κινεῖσθαι, ὡς ἐλέχθη;

978^b 18 τοῦ Bekker: τῷ L: om. R 19 ὡςπερ μὴ τὸ ἴσον ὡςπερ R εἰπεῖν Bonitz: εἴπερ LR 24 addidi 25 σημαίνει R: συμβαίνει L; scil. et τὸ μὴ κινεῖσθαι et τὸ ἡρεμεῖν ἐπὶ τὸ L 27 τε L: om. R: δὲ Apelt ἄνω] 978^a 35 29 ἀπόφασιν R τὸ λεχθέν, οἶον Apelt: τὸ ÷λε÷χθέν L: τὸ ἐλεγχθέντων R 30 μεταλαμβάνειν LR: corr. Felicianus 31 κατηγορεῖ LR: corr. Walse 33 ἔν. ἔτι Spengel: ἔν· εἴτε sic LR 34 τὰς αὐτὰς L: τοσαύτας R: αὐτὰς τὰς Wilson οἶον Bonitz: ὦν R: ὄν L 35 ἢ μέγεθος ἢ Felicianus: ἢ. μὴ ὡς ἢ L: ἢ και μὴ ὡς ἢ R 36 ἄν R: κἂν L δ' ἴσως L: δ' ἔως R ὄν ἢ addidi; nam ἡρεμεῖν, η ex o, L¹

979^a 2 οὐδα (lac. x litt. L, v R) ὅτι (τι R) (lac. vii litt. L, v R) μόνον (μον B) LR: suppl. pleraque Kern 3 οὗτος L: αὐτὸς R: corr. Apelt 4 θεοῦ in lac. v litt. om. LR φε (lac. vii litt.) L: om. R: suppl. Bergk 6 post εἴτε add. δὲ R αὐτὸ sic LR 7 ἔτι μόνως Apelt: ἐπιμόνως R: ἐπεὶ μόνως L γ' ἄν Bergk: τᾶν L: ὅταν R 8 γε] τε R 9 αὐτὸν Bergk κωλύει R.

29. PLATO Sophist. p. 242 C. D [hospes Eleaticus loquitur] μῦθόν τινα ἑκα-
 στος φαίνεται μοι διηγεῖσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῶν, ὁ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πο-
 λεμεῖ δὲ ἀλλήλοισι ἐνόστε αὐτῶν ἅττα πη, τοτὲ δὲ καὶ φίλα γιγνόμενα γάμοις
 τε καὶ τόκοις καὶ τροφᾷ τῶν ἐκγόνων παρέχεται [Pherecydes]: δύο δὲ ἕτεροι
 εἰπῶν, ὕγρον καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, συνοικίξει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι
 [cf. Archelaus]: τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἑλεατικὸν ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ
 ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον [cf. Phileb. p. 16 C. D], ὡς ἐνός ὄντος τῶν πάντων
 καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις. cf. Philop. ad Phys. A 5 p. 125, 27
 Vitell. ὁ Πορφύριος φησι τὸν Ξενοφάνη τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν δοξάσαι ἀρ-
 χᾶς, τὴν γῆν λέγω καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ χηρὸν αὐτοῦ παρατίθεται τοῦτο δηλοῦσαν
 'γῆ — γίνονται' [fr. 29]: ταύτης δὲ τῆς δόξης δοκεῖ καὶ Ὁμηρος εἶναι ἐν οἷς
 φησιν 'ἀλλ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένεοιθε' [H 99]. Porphyrius
 utitur Allegoariarum corpore cf. Prob. Verg. p. 21, 3. [Plut.] Vit. Hom. 93 [Dox. 92]

30. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 18 Παρμενίδης μὲν γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ
 τὸν λόγον ἐνός ἄπεισθαι, Μέλισσος δὲ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πε-
 περασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων
 ἐνίστας (ὁ γὰρ Παρμενίδης τούτου λέγεται γενέσθαι μαθητής) οὐδὲν διεσαφῆν-
 σεν οὐδὲ τῆς φύσεως τούτων οὐδετέρας ἔοικε θιγεῖν, ἀλλ' εἰς τὸν ὄλον οὐ-
 ρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἓν εἶναι φησι τὸν θεόν· οἷοι μὲν οὖν, καθάπερ εἴκομεν,
 ἀφετέοι πρὸς τὴν νῦν παροῦσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ κάμπαν ὡς ὄντες
 μικρὸν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος [Orvieto πρῶτος — οὐδὲ can-
 cellavit cf. Dox. 110].

31. SIMPL. Phys. 22, 22—23, 20. ἀνάγκη τοίνυν τὴν ἀρχὴν ἢ μίαν εἶναι 1
 ἢ οὐ μίαν, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν πλείους, καὶ εἰ μίαν, ἦτοι ἀκίνητον ἢ κινουμένην.
 καὶ εἰ ἀκίνητον, ἦτοι ἄπειρον ὡς Μέλισσος ὁ Σάμιος δοκεῖ λέγειν, ἢ πεπε-
 ρασμένην ὡς Παρμενίδης Πύρρος Ἑλεάτης, οὐ περὶ φυσικοῦ στοιχείου λέγον-
 τες οὔτοι, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὄντος ὄντος.

μίαν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦτοι ἐν τὸ ὄν καὶ πᾶν (καὶ οὔτε πεπερασμένον 2
 οὔτε ἄπειρον οὔτε κινούμενον οὔτε ἡρεμοῦν) Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον τὸν
 Παρμενίδου διδάσκαλον ὑποτίθεσθαι φησιν ὁ Θεόφραστος, ὁμολογῶν ἑτέρας
 εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς περὶ φύσεως ἱστορίας τὴν μνήμην τῆς τούτου δόξης.

τὸ γὰρ ἐν τούτῳ καὶ πᾶν τὸν θεὸν ἔλεγεν ὁ Ξενοφάνης· ὄν ἓνα μὲν 3
 δεικνύσιν ἐκ τοῦ πάντων κράτιστον εἶναι. πλείωνων γὰρ, φησὶν, ὄντων ὁμοίως
 ὑπάρχειν ἀνάγκη ἅσι τὸ κρατεῖν· τὸ δὲ πάντων κράτιστον καὶ ἄριστον θεός.

ἀγένητον δὲ ἐδείκνυν ἐκ τοῦ δεῖν τὸ γινόμενον ἢ ἐξ ὁμοίου ἢ ἐξ ἀνο- 4
 μοίου γίνεσθαι. ἀλλὰ τὸ μὲν ὁμοίον ἀπαθές φησιν ὑπὸ τοῦ ὁμοίου· οὐδὲν
 γὰρ μᾶλλον γεννᾶν ἢ γεννάσθαι προσήκει τὸ ὁμοίον ἐκ τοῦ ὁμοίου· εἰ δὲ ἐξ
 ἀνομοίου γίνοιτο, ἔσται τὸ ὄν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. καὶ οὕτως ἀγένητον καὶ αἰ-
 διον ἐδείκνυ.

οὔτε δὲ ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον εἶναι, ἀοίτι ἄπειρον μὲν τὸ μὴ ὄν 5
 ὡς οὔτε ἀρχὴν ἔχον οὔτε μέσον οὔτε τέλος, περαινέιν δὲ πρὸς ἄλλα τα κλείω.

παραπλησίως δὲ καὶ τὴν κίνησιν ἀφαιρεῖ καὶ τὴν ἡρεμίαν. ἀκίνητον 6
 μὲν γὰρ εἶναι τὸ μὴ ὄν· οὔτε γὰρ ἂν εἰς αὐτὸ ἕτερον οὔτε αὐτὸ πρὸς ἄλλο
 ἔλθειν· κινεῖσθαι δὲ τὰ πλείω τοῦ ἐνός· ἕτερον γὰρ εἰς ἕτερον μεταβάλλειν
 [μεταβάλλει codd.: corr. Usener].

ὥστε καὶ ὅταν ἐν ταῦτάι μένειν λέγη καὶ μὴ κινεῖσθαι, αἰεὶ δ' — 7

ἀλλήλ᾽ [fr. 26] οὐ κατὰ τὴν ἡρεμίαν τὴν ἀντικειμένην τῇ κινήσει μένειν αὐτό [DE: αὐτόν E·F] φησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπὸ κινήσεως καὶ ἡρεμίας ἐξηρημαμένην μονήν.

Νικόλαος δὲ ὁ Λαμασκηνός ὡς ἄπειρον καὶ ἀκίνητον λέγοντος αὐτοῦ 8 τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ Περί Θεῶν ἀπομνημονεύει, Ἀλέξανδρος δὲ ὡς πεπερασμένον αὐτό καὶ σφαιροειδές.

ἀλλ' ὅτι μὲν οὔτε ἄπειρον οὔτε πεπερασμένον αὐτό δείκνυσι, ἐκ τῶν 9 προειρημένων δήλον· πεπερασμένον δὲ καὶ σφαιροειδές αὐτό διὰ τὸ πανταχόθεν ὁμοιον λέγειν. καὶ πάντα νοεῖν δέ φησιν αὐτὸ λέγων [λέγειν codd.: corraxi] ἀλλ' — κραδαίνει [fr. 25].

Simplicius ex Alexandro parum diligenter transcripsit primum Theophrasti ex Physicorum Placitis eclogam (fr. 5 Dox. p. 480), ubi etiam versus Xenophanis citati esse videntur, tum Aristotelis q. f. de MXG [cf. A 28] excerpta, et sunt quidem: § 1 paraphr. Ar. Phys. 184^b 15, § 2 Theophrastea admixta parenthesi ex Ar. de MXG; § 3 ex l. de MXG 977^a 14. 23—28, § 4 indidem 977^a 15—22; § 5 ind. 977^b 2—7; § 6 ex 977^b 8—12; § 7 Theophrastea admixto l. de MXG 977^b 17 sqq.; § 8 ex Alexandro ipso; § 9 Simplicii iudicium adiecto versu ex Theophrasteis Alexandri. cetera Theophrasti excerpta eaque magis sincera continuo n. 32 sqq.

32. [PLUT.] Strom. 4 [Eus. P.E I 8, 4. Dox. 580] Ξ. δὲ ὁ Κολοφώνιος ἰδίαν τινὰ ὁδὸν πεπορευμένος καὶ παρηλαχίαν πάντας τοὺς προειρημένους [Thaletas, Anaximandrum, Anaximenes] οὔτε γένεσιν οὔτε φθορὰν ἀπολείπει, ἀλλ εἶναι λέγει τὸ πᾶν αἰεὶ ὁμοιον· εἰ γὰρ γίγνοιτο τοῦτο, φησὶν, ἀναγκαῖον προ τοῦτου μὴ εἶναι· τὸ μὴ ὄν δὲ οὐκ ἂν γένοιτο οὐδ' ἂν τὸ μὴ ὄν ποιήσει τι οὔτε ὑπὸ τοῦ μὴ ὄντος γένοιτο' ἂν τι. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τὰς ἀσθήσεις ψευδεῖς καὶ καθόλου σὺν αὐταῖς καὶ αὐτὸν τὸν λόγον διαβάλλει. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τῷ χρόνῳ καταφερομένην συνεχῶς καὶ κατ' ὀλίγον τὴν γῆν εἰς τὴν θάλασσαν χωρεῖν. φησὶ δὲ καὶ τὸν ἥλιον ἐκ μικρῶν καὶ πλείονων πυρῶν [πυρῶν δίων Τουρ] ἀθροίζεσθαι. ἀποφαίνεται δὲ καὶ περὶ θεῶν ὡς οὐδεμιᾶς ἡγεμονίας ἐν αὐτοῖς οὔσης· οὐ γὰρ ὅσιον δεσπόζεσθαι τινὰ τῶν θεῶν· ἐπιδεισθαι τε μηδέως αὐτῶν μηδένα μῆδ' ὅλως· ἀκούειν δὲ καὶ ὄραν καθόλου καὶ μὴ κατὰ μέρος. ἀποφαίνεται δὲ καὶ τὴν γῆν ἄπειρον εἶναι καὶ κατὰ πᾶν μέρος μὴ [μὴ ante κατὰ transp. Brandis] περιέχεσθαι ὑπὸ ἀέρος· γίνεσθαι δὲ ἅπαντα ἐκ γῆς· τὸν δὲ ἥλιον καὶ τὰ ἄστρα ἐκ τῶν νεφῶν γίνεσθαι.

33. HIPPOL. Ref. I 14 [Dox. 565] Ξ. δὲ ὁ Κολοφώνιος Ὁρθομένους υἱός. 1 οὕτως ἔως Κύρον διέμεινεν. οὗτος ἔφη πρῶτος ἀκαταληφίαν εἶναι πάντων ἐπιπῶν οὕτως· εἰ γὰρ — τέτυκται [fr. 34, 3, 4].

λέγει δὲ ὅτι οὐδὲν γίνεται οὐδὲ φθίρεται οὐδὲ κινεῖται καὶ ὅτι ἐν τὸ 2 πᾶν ἐστὶν ἔξω μεταβολῆς. φησὶ δὲ καὶ τὸν θεὸν εἶναι αἰδῖον καὶ ἕνα καὶ ὁμοιον πάντῃ καὶ πεπερασμένον καὶ σφαιροειδῆ καὶ πᾶσι τοῖς μορίοις ἀσθητικόν. τὸν δὲ ἥλιον ἐκ μικρῶν πυρῶν ἀθροισμένων γίνεσθαι καθ' ἑκά- 3 σταν ἡμέραν, τὴν δὲ γῆν ἄπειρον εἶναι καὶ μῆτε ὑπ' ἄερος μῆτε ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιέχεσθαι. καὶ ἀπειρους ἡλίους εἶναι καὶ σελίνας, τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ γῆς. οὗτος τὴν θάλασσαν ἄλυρὰν ἔφη διὰ τὸ πολλὰ μεγέματα συρρέειν 4 ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ Μητροδώρος διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ διηθεσθαι τούτου χάριν γίνεσθαι ἄλυρὰν. ὁ δὲ Ξενοφάνης μῆξιν τῆς γῆς πρὸς τὴν θάλασσαν γίνεσθαι 5

δοκεῖ καὶ τῷ χρόνῳ ὑπὸ τοῦ ἕγροῦ λύεσθαι, φάσκων τοιαύτας ἔχειν ἀποδείξεις, ὅτι ἐν μέσῃ γῆι καὶ ὄρεσιν εὐρίσκονται κόγχοι, καὶ ἐν Συρακούσαις δὲ ἐν ταῖς λατομίαις λέγει εὐρησθαι τύπον ἰχθύος καὶ φασκῶν [φασκῶν Gomperz], ἐν δὲ Πάρῳ τύπον ἀφῆς [ἀάφης libri: corr. Gronov] ἐν τῷ βάθει τοῦ λίθου, ἐν δὲ Μελίτῃ [μελίτῃ libri: corr. Karsten] πλάκας συμπάντων θαλασσιῶν. ταῦτα δὲ φησι γενέσθαι ὅτε πάντα ἐπηλώθησαν πάλαι, τὸν δὲ τύπον ἐν τῷ πηλῷ ἐξηρανθῆναι. ἀναιρεσθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους πάντας, ὅταν ἡ γῆ κατενεχθεῖσα εἰς τὴν θάλατταν πηλὸς γένηται, εἶτα πάλιν ἄρχεσθαι τῆς γενέσεως, καὶ ταύτην πᾶσι τοῖς κόσμοις γίνεσθαι μεταβολήν [καὶ τοῦτο — καταβάλλειν libri: correcti]. e biographo est ducta § 1, cetera e Theophrasto.

34. CIC. Acad. II 118 X. paulo etiam antiquior [scil. Anaxagora] unum esse omnia neque id esse mutabile et id esse deum neque natum umquam et sempiternum, conglobata figura. d. n. deor. I 11, 28 tum Xenophanes qui mente adiuncta omne praeterea quod esset infinitum deum voluit esse, de ipsa mente item reprehenditur [reprehenderetur archetypus] ut ceteri, de infinitate autem vehementius, in qua nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse.

35. GALEN. hist. phil. 7 (Dox. 604, 17) . . . Ξενοφάνην μὲν περὶ πάντων ἠγορηκότα, δογματίζοντα δὲ μόνον τὸ εἶναι πάντα ἕν καὶ τοῦτο ὑπάρχειν θεὸν πεπερασμένον, λογικόν, ἀμετάβλητον.

36. THEODORET. IV 5 ex Aët. [Dox. 284 not.] Ξ. μὲν οὖν ὁ Ὀρθομέ-
 νους ὁ Κολοφώνιος ὁ τῆς Ἐλεατικῆς αἰρέσεως ἠγησάμενος ἕν εἶναι τὸ πᾶν ἔφησε σφαιροειδὲς καὶ πεπερασμένον, οὐ γενητὸν ἀλλ' αἰδῖον καὶ κάμπαν ἀκί-
 νητον. πάλιν δὲ αὐ τῶνδε τῶν λόγων ἐπιλαθόμενος ἐκ τῆς γῆς φῦναι ἅπαντα εἴρηκεν· αὐτοῦ γὰρ δὴ τότε τὸ ἔπος ἐστὶν· ἐκ γῆς — τελευτᾷ'. [fr. 27]. Ex Allegoriis homericiis Stob. ecl. I 10, 12 Ξ. ἀρχὴν τῶν ὄντων πάντων εἶναι τὴν γῆν. γράφει γὰρ ἐν τῷ Περί φύσεως· ἐκ — τελευτᾷ'. OLYMPIOD. de arte sac. 24 [Berthelot Collect. des Alchim. gr. I 2] p. 82, 21 τὴν μὲν γὰρ γῆν οὐδεὶς ἐδόξασεν εἶναι ἀρχὴν, εἰ μὴ Ξ. ὁ Κολοφώνιος. GALEN. in Hippocr. d. nat. hom. XV 25 K. κακῶς δὲ καὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔνιοι κατεψεύσαντο Ξενοφάνους ὥσπερ καὶ Σαβίνος ὡδὲ πως γράψας αὐτοῖς ὀνόμασιν· οὔτε γὰρ κάμπαν ἀέρα λέγω τὸν ἀνθρώπον ὥσπερ Ἀναξιμένης οὔτε ὕδωρ ὡς Θαλῆς οὔτε γῆν ὡς ἕν τινι Ξενοφάνης· οὐδαμῶθεν γὰρ εὐρίσκειται ὁ Ξ. ἀποφηνάμενος οὕτως . . . καὶ Θεόφραστος ὃ' ἂν ἐν ταῖς τῶν Φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομαῖς τὴν Ξενοφάνους δόξαν, εἴπερ οὕτως εἶχεν, ἐγγράφει cf. Arist. Metaph. A 8. 989^a 5.

37. AET. II 1, 3 [D. 327] Ἀναξίμανδρος, Ἀναξιμένης, Ἀρχέλαος, Ξενοφάνης Διογένης, Δεύκπιος, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος ἀπειρους κόσμους ἐν τῷ ἀπέλωι κατὰ πᾶσαν περιαγωγὴν [περίστασιν Plat.], sc. γίνεσθαι καὶ φθειρεσθαι; II 4, 11 [D. 332] Ξ. ἀγένητον καὶ αἰδῖον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον.

38. IDEM II 13, 14 [D. 343] Ξ. ἐκ νεφῶν μὲν πεπυρωμένων [sc. τὰ ἄστρα γίνεσθαι] σβεννυμένους δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναζωπυρεῖν νύκτωρ καθάπερ τοὺς ἀνθρακας· τὰς γὰρ ἀνατολάς καὶ τὰς δύσεις ἐξάψεις εἶναι καὶ σβέσεις.

39. IDEM II 18, 1 [D. 347] Ξ. τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινόμενους οἶον ἀστέρας, οὓς καὶ Διοσκύρους καλοῦσι τινες, νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κί-
 νησιν παραλάμποντα.

40. — 20, 3 [D. 348] Ξ . ἐκ νεφῶν πεπυρωμένων εἶναι τὸν ἥλιον. [hoc ex Theophrasto per Posidonium, sequitur ipsius Theophr. ecloga:] Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς [fr. 16] γέγραφεν ἐκ πυριδίων τῶν συναθροισζομένων μὲν ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως, συναθροισζόντων δὲ τὸν ἥλιον.

41. — II 24, 4 [D. 354] Ξ . κατὰ σβέσιν [sc. τὴν ἔκλειπιν, rectius δύσιν, ἡλίου γίνεσθαι] ἕτερον δὲ πάλιν ταῖς ἀνατολαῖς γίνεσθαι. παριστόρηκε δὲ καὶ ἔκλειπιν ἡλίου ἐφ' ὄλον μῆνα καὶ πάλιν ἔκλειπιν ἐντελῆ, ὥστε τὴν ἡμέραν νύκτα φανῆναι [in censum veniunt eclipses totales a. 542. 551. 530. 517. 503. 502. 493. 477. 470 cf. Ginzler Kanon p. 54 sqq.].

41. — II 24, 9 [D. 355] Ξ . πολλοὺς εἶναι ἡλόους καὶ σελήνας κατὰ κλίματα τῆς γῆς καὶ ἀποτομὰς καὶ ζώνας, κατὰ δὲ τινα καιρὸν ἐκπίπτειν τὸν ὀσκον εἰς τινα ἀποτομὴν τῆς γῆς οὐκ οἰκουμένην ὑφ' ἡμῶν καὶ οὕτως ὥσπερ κενεμβατοῦντα ἔκλειπιν ὑποφαίνειν· ὁ δ' αὐτὸς τὸν ἥλιον εἰς ἀπειρον μὲν προίεναι, δοκεῖν δὲ κυκλισθαι διὰ τὴν ἀπόστασιν.

42. — II 30, 8 [D. 362] Ξ . τὸν μὲν ἥλιον χρήσιμον εἶναι πρὸς τὴν τοῦ κόσμου καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ ζώων γένεσιν τε καὶ διοίκησιν, τὴν δὲ σελήνην παρέλκειν.

43. — II 25, 4 [D. 356] Ξ . νέφος εἶναι πεπλημένον [sc. τὴν σελήνην]. II 28, 1 [D. 358] Ἀναξίμανδρος, Ξενοφάνης, Βήρωσος ἴδιον αὐτὴν ἔχειν φῶς. II 29, 5 [D. 360] Ξ . καὶ τὴν μηνιαίαν ἀπόκρυψιν κατὰ σβέσιν [sc. γίνεσθαι].

44. — III 2, 11 [D. 367] Ξ . πάντα τὰ τοιαῦτα [sc. κομήτας, διάκτοντας, δοκίδας] νεφῶν πεπυρωμένων συστήματα ἢ κινήματα [κλήματα Zeller].

45. — III 3, 6 [D. 368] Ξ . ἀστραπὰς γίνεσθαι λαμπυρομένων τῶν νεφῶν κατὰ τὴν κίνησιν.

46. — III 4, 4 [D. 371] Ξ . ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὡς ἀρκτικῆς αἰτίας τὰν τοῖς μεταρσίοις συμβαίνειν. ἀνελκομένον γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης τοῦ ὑγροῦ τὸ γλυκὺ διὰ τὴν λεπτομέρειαν διακρινόμενον νέφη τε συνιστάνειν ὀμιχλοῦμενον καὶ καταστάζειν ὀμβροὺς ὑπὸ πιλήσεως καὶ διατυμίζειν τὰ πνεύματα. γράφει γὰρ διαρρηθὴν 'πηγὴ δ' — ὕδατος' [fr. 30, 1].

47. ARISTOT. de caelo B 13. 294^a 21 οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἀπειρον τὸ κάτω τῆς γῆς εἶναι φασιν, ἐπ' ἀπειρον αὐτὴν ἐρριζῶσθαι λέγοντες ὥσπερ Ξ . ὁ Κολοφώνιος, ἵνα μὴ πράγματ' ἔχωσι ζητοῦντες τὴν αἰτίαν. διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς οὕτως ἐπέπληξεν εἰπὼν ὡς 'εἴπερ — ἰδόντων [fr. 39]; cf. Simplic. ad Ar. l. c. p. 522, 7 Heib. ἀγνοῶ δὲ ἐγὼ τοῖς Ξενοφάνους ἔπει τοῖς περὶ τοῦτον μὴ ἐντυχῶν, πότερον τὸ κάτω μέρος τῆς γῆς ἀπειρον εἶναι λέγων διὰ τοῦτο μένει αὐτὴν φησιν ἢ τὸν ὑποκάτω τῆς γῆς τόπον καὶ αἰθέρα ἀπειρον καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἀπειρον καταφερομένην τὴν γῆν δοκεῖν ἡρμεῖν. οὔτε γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης διεσάφησεν οὔτε τὰ Ἐμπεδοκλέους ἔπη διορῆζει σαφῶς· 'γῆς' γὰρ 'βάθ' ἢ λέγοιτο ἂν καὶ ἐκεῖνα εἰς ἃ κάτεισιν. ex Aristotele Pseudar. de MIX 2, 21 p. 976^a 32 ἔτι τί κωλύει καὶ πλείω ὄντα ἐνός μεγέθει ἀπειρα εἶναι; ὡς καὶ ὁ Ξ . ἀπειρον τὸ τε βάθος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος φησιν εἶναι (tum citat ex Arist. Emp. fr. cit). Αἰτ. III 9, 4 [D. 376] Ξ . ἐκ τοῦ κατωτέρου μέρους εἰς ἀπειρον [μέρους] ἐρριζῶσθαι [scil. τὴν γῆν], ἐξ ἀέρος δὲ καὶ πυρὸς συμπαγῆναι. III 11, 1. 2 [D. 377] οἱ ἀπὸ Θάλεω τὴν γῆν μέσσην, Ξ . πρώτην· εἰς ἀπειρον γὰρ ἐρρι-

ζῶσθαι [cf. fr. 26]. Cic. Acad. pr. II 99, 122 *sed equid nos eodem modo rerum naturas persequere aperire dividere possumus, ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haereat an media pendeat?* 123. *habitari ait Xenophanes in luna eamque esse terram multarum urbium et montium.* Cicero dum Theophrasti Opiniones excerptit [cf. fr. 18 D. 492, 9] lemmata confudit. terra radicibus suis haerens pertinet ad Xenophanem, luna habitata ad Anaxagoram (ipsum Ciceronem errasse apparet ex Lact. I. d. III 23 qui § 123 et 82 conflavit).

48 [ARIST.] Mirab. 38. 833^a 15 [fortasse e Timaeo] τὸ δ' ἐν τῇ Διπάραι [scil. πῦρ] ποτὲ καὶ ἐκλείπειν Ἔ. φησὶν ἐπ' ἔτη ἑκατάδεκα, τῷ δ' ἑβδόμῳ ἐπανελθεῖν.

49 ARISTOCLES Περὶ φιλοσοφίας ἢ [Eus. XIV 17, 1] οἶονται γὰρ δεῖν τὰς μὲν αἰσθήσεις καὶ τὰς φαντασίας καταβάλλειν, αὐτῷ δὲ μόνον τῷ λόγῳ πιστεύειν. τοιαῦτα γὰρ τινα πρότερον μὲν Ἔ. καὶ Παρμενίδης καὶ Ζήνων καὶ Μέλισσος ἔλεγον, ὕστερον δ' οἱ περὶ Στίλπωνα καὶ τοὺς Μεγαρικούς. ὅθεν ἤξιον οὐτοὶ γε τὸ ὄν ἔν εἶναι καὶ τὸ ἕτερον μὴ εἶναι μηδὲ γεννᾶσθαι τι μηδὲ φθειρῆσθαι μηδὲ κινεῖσθαι τὸ παράπαν. ΔΕΤ. IV 9, 1 [D. 369] Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ἔ. . . ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

50 MACROB. S. Scip. I 14, 19 X. *ex terra et aqua* [sc. animam esse].

51 TERTULL. de anima c. 43 *Anaxagoras cum Xenophane defetiscentiam* [i. e. κόπον τῆς σωματικῆς ἐνεργείας, esse somnum].

52 CIC. de divin. I 3, 5 *philosophorum vero exquisita quaedam argumenta cur esset vera divinatione collecta sunt* [nimirum a Posidonio], *e quibus, ut de antiquissimis loquar, Colophonius X., unus qui deos esse diceret, divinationem funditus sustulit; reliqui vero omnes praeter Epicurum balbutientem de natura deorum divinationem probaverunt.* ΑἘΤ. V 1, 1 [D. 415] Ἔ. καὶ Ἐπικουρὸς ἀναίροῦσι τὴν μαντικὴν.

Xenophanis reliquias edidit et illustravit S. Karsten (*Philos. gr. vet. rel.* I 1) Amstelod. 1830. carmina coll. Crusius *Anth. lyr.* 4 50; elegias Bergk *Poet. lyr.* II 3 111, sillos Wachsmuth *Sillogr. rel.* (Lips. 1885). de philosophia recenter Freudenthal *Ueber die Theologie des X.* Breslau 1886, Orvieto *Filosofia di Senofane* Fir. 1899, omnino Zeller *Phil. d. Gr.* I 3 521 sqq.

B. FRAGMENTA.

ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

1 (21 Karsten, 1 Crusius)

ΑΘΗΝ. XI 462 C ὄρων οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον κατὰ τὸν Κο-
λοφῶνιον Ξενοφάνη πλήρες ὃν πάσης θυμηδίας·

- νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
 ἄλλος δ' εὐώδεις μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρατῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς ἐυφροσύνης,
 5 ἄλλος δ' οἶνος ἔτοιμος, ὃς οὐποτε φησι προδώσειν,
 μείλιχος ἐν κεράμοισ' ἀνθεὸς ὀσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἔησι·
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὸ καὶ καθαρὸν·
 πάρεκνεται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρῆ τε τράπεζα
 10 τυροῦ καὶ μέλιτος πλοῖος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἀνθεῖσι ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλλή.
 χερὶ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
 15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρήσσειν (ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον)
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἀνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος.
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον ὃς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει,
 20 ὧς οἱ μνημοσύνη καὶ τόνος ἀμφ' ἀρετῆς.

2 ἀμφιτιθεῖς Ath.: corr. Dindorf; imitatur Meleag. A. P. V 135 ἀμφιτιθεῖ
 στέφανον eadem sede 3 ἄλλος· (ὁ) δ' G. Hermann 4 κρατῆρ Schneide-
 win; at cf. ad Parm. 1, 24 5 οἶνος ἔστιν ἔτοιμος AE: corr. apogr. 11 ἀν
 τὸ μέσον cf. Theogn. 839 13 δὴ Bergk ὑμνὸν A 15 δὲ Bergk: τε Ath.
 προχειρότερον] cf. ad fr. 38 17 ὕβρις πίνειν δ' Ath.: corr. Musurus et Bergk
 18 γηραλέος] cf. fr. 9; Xen. Lac. resp. 5, 7; Eur. Andr. 761: γηραλέος Wilam.
 19 ἐσθλ' ἀπίων metrum emendaret, non sensum. agitur nimirum de scoliis
 ἀναφαίνει Ath.: corr. G. Hermann; ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων praelit Hom. Ψ 411
 20 ὦση A: ὦσα ἢ E: corr. Coraes τὸν ὃς Ath: πόνος Schneidewin. intellego
 qui potius proba exempla edat, quomodo sibi memoria et vocis intentio vigeat in
 virtute canenda. de Mnemosyna cf. Plato Crit. 108 D [inde Plut. Amat. 749 B,
 inde Ath. XI 503]. τόνος quid sit cf. Eur. Med. 201. Dem. 18, 280. cum ob-
 trectet Xenoph. fr. 2 optimatum ἀρετῆ, ipse altius eam repetitam esse et recen-
 titius definitam consentaneum. cf. Plato R. p. II 378C πολλοῦ δὲ γιγαντο-
 3*

21 οὐτι μάχας διέπειν Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων
 οὐδ(ὲ) (αδ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσις σφεδανάς, τοῖς' οὐδὲν χρηστὸν ἐνεστι,
 θεῶν (δδ) προμηθεῖν ἀλὲν ἔχειν ἀγαθόν.

μαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλιέον καὶ ἄλλος ἔχθρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς θεῶν τε καὶ ἡρώων . . . ὧν δὴ ἴσως ἕνεκα περὶ παντὸς ποιητέον ἃ πρῶτα ἀκούουσιν, ὅτι κάλλιστα μεμυθολογημένα πρὸς ἀρετὴν ἀκούειν. praeterea cf. Arist. Vesp. 1179 21 διέπειν A (sc. ἀγαθόν v. 24, sic Karsten): διέπει E 22 suppl. Bergk; τι Meineke; τὰ G. Hermann πλασμάτων πρ. Ath.: corr. Schweighäuser 23 σφεδανάς Osann: φενδόνας Ath. 21 suppl. Scaliger ἀγαθὴν Ath.: corr. G. Hermann

2 (19 K. 2 Cr.)

ΑΤΗ. X p. 413 F Euripidis fr. ex Antolyco primo (282 N.) allato: ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρη-
 κότης 'ἀλλ' — πόλεως'. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἀχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλη-
 σεως εἶδος.

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτήτι ποδῶν νίκην τις ἄροίτο
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
 παρὸ Πίσσο ροῆισ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινδέουσαν ἔχων,
 5 εἴτε τι δεινὸν ἀεθλον δ' παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροίτο,
 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλεως καὶ δῶρον δ' οἱ κειμήλιον εἴη.
 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι
 οὐκ ἔων ἀξίος ὧσπερ ἐγώ. θώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομιζέται, οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν θώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην,

cf. Tyr. 10, 1.2, Eur. fr. cit., Isocr. 4, 1.2. 1 ἄροίτο cf. κῦδος ἄροίτο
 K 307 5 τι Ath.: τὸ Wakefield. an simulat acerbe se nescire quid sit arti-
 ficium? 6 προσεραν Ath.: Jacobs 8 σιτειη Ath.; cf. Ar. Equ. 575 νῦν δ'
 ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, οὐ μαγεῖσθαι φαίν (praec. σίτησιν)
 δημοσίων κτεάνων cf. Solon 4, 12 9 πόλιος ut 22 Schneidewin δῶρον κτλ.]
 ex α 311 10 κ' εἰπάντα Ath.: Schweigh. 15 λαοῖσιν ἔτ' εἴη Ath.: corr.
 Stephanus

οὐδὲ μὲν εἰ ταχυντήτι ποδῶν, τόπερ ἔστί πρότιμον
 φώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶι Πίσσο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχούς πόλεως.

20 πόλι Renner cf. Ω 706 μέγα χάσμα πόλι τ' ἦν παντί τε δήμῳ 21 cf.
 Ξανθοῖο παρ' ὄχθας Homeri

3 (20 K. 3 Cr.)

ΑΤΗ. XII 526 A Κολοφώνιοι δ' ὡς φησι Φύλαρχος [FHG I 353] τὴν
 ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τροφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς
 φίλαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διακημένοι τὰς κόμας χρυσῶι
 κόσμῳ, ὡς καὶ Ξ. φησὶν ἄβροσύνας—δενόμενοι' — 5 ΠΕΥΣΤΗ. ἀχα-
 λέοι: σεμνοὶ

ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφειλάς παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἀνευ στυγερῆς,
 ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
 5 ἀχαλέοι, χαίτησιν ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν
 ἀσκητοῖσ' ὀδμήν χρίμασι δενόμενοι.

1 ἀβροσύνας Ath.: corr. Schneider Saxo 2 ἦσα|νευ A.: Dindorf
 3 ἦσαν Meineke 4 χέλλιοι Hiller; hic interpunxit A vix recte εἰς| ὡς
 Schweighäuser 5 ἀχαλέοι (ab ἀχη ut ῥωμαλέος a ῥώμη cf. test. ad v. 5)
gloriadumdi χαιτισιν A: Musurus ἀγαλλομεν A. tolero vulgarem elisionem
 Delphis crebram (cf. Valaori *Delph. Dial.* § 18, 5), poetis insolitam (A 272; Pind.
 O. XIII 7?). clausula Homerica B 462 ἀγαλλόμενοι πτερύγεσσι usus Aristaeus
 fr. 2 χαιτισιν ἀγαλλόμενοι ταναῆσι (quod restituebat etiam Xenophani Schneide-
 win), χ. ἀγαλλόμενοι χρυσέησι Meineke (cf. test.). ἀγάμενοι: Wilamowitz; olim
 putabam ἀγαλλόμεθ' 6 cf. Emp. 128, 5

4

ΡΟΛΛΥΧ IX 83 εἶτε Φεῖδων πρῶτος ὁ Ἄργεῖος ἔκοψε νόμισμα εἶτε Δη-
 μοδίκη ἢ Κυμαία στροικίγασσα Μίδαί τῷ Φρυγί (παῖς δ' ἦν Ἀγαμέμνονος Κυ-
 μαίων βασιλέως) εἶτε Ἀθηναῖοις Ἐριχθόνης καὶ Λύκος, εἶτε Λυδοί, καθά φησι
 Ξ. cf. Herod. I 94 Λυδοὶ γὰρ δὴ καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νό-
 μισμα χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ κοψάμενοι ἐχρήσαντο

5 (23 K. 4 Cr.)

ΑΤΗ. XI 18. 782 A ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμ-
 βάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης·

οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον

ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

2 *ἐγγέας* Ath.: corr. Casaub. — ὕδωρ in thesi (praeter h. Cer. 381?) in antiqua poesi inauditam: ὄφ' ὕδωρ Wilamowitz

6 (22 K. 5 Cr.)

ATHEN. IX 368 E: *Ξ. δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησὶ 'πέμψας*
— *Ἑλλαδικῶν* — 4 HESYCH. *ἀοιδῶν: οἰδῶν. φωνῶν*

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινού, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδῶν ἦι γένος Ἑλλαδικῶν.

3 *ἀφίξεται* Ath.: corr. Karsten 4 *Ἑλλαδικῶν* A: corr. C

7 (18 K. 6 Cr.)

1—5 LAERT. DIOG. VIII 86 *περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενῆσθαι (Pythagoram) Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείαι προσημαρτυρεῖ, ἧς ἀρχὴ 'νῦν — κέλευθον'. δὲ δὲ περὶ αὐτοῦ (Pythagora) φησιν, οὕτως ἔχει 'καὶ — αἰών'. [hinc 2—5 Anth. Pal. Plan. VII 120, Suid. (a) s. v. Ξενοφάνης, 2—4 Suid. (b) s. v. στυφελίξαι]. cf. A 1 p. 20, 9*

νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον.

* * *

καὶ ποτέ μιν στυφελιζόμενον σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτιῖραι καὶ τότε φάσθαι ἔπος·

'παῦσαι μὴδὲ θάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλον ἀνέρος ἐστίν
5 *ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγγαμένης αἰών.'*

2 *δὴ τότε* Plan. 3 *φασὶν* Laert. (B) Anth. Pal. Plan. Suid. (a): *φασὶ γ'*
Laert. (P) Suid. (b) *φάσθαι ἔπος; de correptione cf. Theogn. 226*

8 (24 K. 7 Cr.)

LAERT. IX 18. 19 (cf. p. 20, 10) *μακροβιώτατός τε γέγονεν (Xenophanes), ὧς που καὶ αὐτός φησὶν·*

ἦδη δ' ἑπτὰ τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρελίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν ἑξήκοντι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

3 *τότ' ἤ* nimirum Ionia capta (cf. fr. 22, 5), cum exul Graeciam obiit. quod ai sub ol. 60 (540) ponas (cf. A 1 p. 21, 6), natalis sub ol. 53 (accuratius 585), carminis tempus sub ol. 76 (473) figetur.

9 (26 K. 8 Cr.)

ΕΠΥΜ. GEN. s. v. γῆρας (ex Herod. π. καθ.) ἡ γενική 'γηρέντος' ὡσπερ
τιθέντος. Ξενοφάνης (Ξενοφῶν Et.: corr. Sylburg) ὄλον
ἀνδρὸς γηρέντος πολλῶν ἀφανρότερος
'ἀνδρὸς γηρέντος' etiam Cramer A. O. IV 39.

ΣΙΛΛΟΙ

Sillis tribui quae titulum aut invectivarum vestigia prae se ferunt. nonnulla
ut fr. 18 utrum huc an ad Physica referenda sint dubium.

10 (18 Cr. 4 Wachsm. Sillogr.)

HERODIAN. π. διχρ. p. 296, 6 [Cramer A. O. III 296, 7] οἱ μέντοι ποιηταὶ
πολλάκις ἐπὶ τούτοις ουστολάς ποιοῦνται, ὡς παρὰ Ξενοφάνει

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὀμηρον ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες . . .

sequitur fr. 36. iteravit Choerob. can. in Theod. IV 88, 27 Hilgard. in-
tellego: quia antiquitus omnes secundum Homerum didicere deos nefarios esse.
cf. Plato Rep. X 600 E οὐκοῦν τιθώμεν ἀπὸ Ὀμήρου ἀρξάμενους πάντας τοὺς
ποιητικῶνς μιμητὰς εἰδώλων ἀρετῆς εἶναι καὶ τῶν ἄλλων περὶ ὧν ποιοῦσι, τῆς
δὲ ἀληθείας οὐχ ἄπτεσθαι;

11 (7 K. 16 Cr. 2 W.)

SEXT. adv. math. IX 193 ἐνθεν καὶ ὁ Ξενοφάνης διελέγχων τοὺς περὶ
Ὀμηρον καὶ Ἡσιόδον φησι 'πάντα — ἀπατεῦειν' LAMERT. II 46 (ex Arist. de
poetis fr. 75 B.) ἐφιλονίκει . . . Οἶαρος [σάγαρος libri cf. Ael. V. H. XIV 21]
Ὀμήρωι ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδωι
ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξενοφάνης (cf. Timon fr. 40 W.).

πάντα θεοῖσ' ἀνέδηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσιόδός τε,
δσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεῦειν.

12 (7 K. 16 Cr. 2 W.)

SEXT. adv. math. I 289 Ὀμηρος δὲ καὶ Ἡσιόδος κατὰ τὸν Κολοφώνιον
Ξενοφάνη

ὡς πλεῖστ' ἐφθέγγξαντο θεῶν ἀθεμιστία ἔργα,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεῦειν.

Κρόνος μὲν γὰρ ἐφ' ὃ τὸν εὐδαίμονα βίον γεγονέναι λέγουσι τον κα-
τέρα ἠνδροτόμησε καὶ τὰ τέκνα κατέπειν Ζεὺς τε ὁ τούτου καις ἀφελόμενος
αὐτὸν τῆς ἡγεμονίας 'γαίης νέρθε καθεῖσε' κτλ. (Ξ 204).

1 ὃς πλεῖστα ἐφθέγγατο Sext.: corr. Fabricius; pro ὡς conii. οἱ Stephanus,
καὶ Karsten, ὡς Wachsm. qui deleto v. 2 primum fragmento 11 subiunxit.

13 (31 K. 5 W.)

GELLIUS N. A. III 11 *alii Homerum quam Hesiodum maiorem natu fuisse scripserunt, in quibus Philochorus et Xenophanes, alii minorem.*

14 (5 K. 30 Cr.)

CLEM. Str. V 110 p. 714 P. [unde Eus. P. E. XIII 13 et Theodor. III 72] inter fr. 23 et 15 *καὶ πάλιν*.

*ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς,
τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνήν τε δέμας τε*

1 sic Clem., Eus., Theod. codd., vulgo *ἀλλὰ βροτοὶ δοκέουσι θεοὺς γεννᾶσθαι*, unde addito *ὁμοίως* sim. hexametrum efficiebant. iambum ad exemplar Margitæ carminis Colophonii interpositum esse duobus pluribusve hexametris docuit Wilamowitz Ind. hib. Gryph. 1880 p. 7. cf. Crusius Philol. LV, 5 2 *καὶ ἴσῃν τ' αἰσθηθῆν ἔχειν* interpol. Theodor.; *ἐσθῆτά τ'* deleto δ' Karsten; cf. Ψ 67 et τ 381.

15 (6 K. 17 Cr.)

CLEM. Str. V 110 p. 715 P. (inde Eus. P. E. XIII 13 et Theodor. III 72) post fr. 14 *καὶ πάλιν*.

*ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες
ἢ γράψαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἀπερ' ἄνδρες,
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι βόες δέ τε βουσὶν ὁμοίας
καὶ (κε) θεῶν ἰδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποιοῦν
5 τοιαῦθ' ὁλόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον ὁμοῖον*

1 *εἰ* Eus.: *εἴ τοι* Clem., Theod. *ἔχον* Eus.: *εἶχον* Clem., Theod.: *γ' εἶχον* Stephanus; ego ab Eus. profectus conicio *ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες (ἵπποι τ')* ἢ λέοντες; contra qui illud verum credunt corrigunt propter v. 3 *ἢ κέλιπτες* Schultess, ἢ *κελίοντες* ego olim (*Berl. Sitz.* 1891, 578); exemplum variasse postea poeta credit Wilamowitz nihil aut mutans aut addens ἢ *ἐλέφαντες* Theod. 2 *γράψαι* sc. *εἶχον χεῖρεσσι* fort. *χοιῶνισι*; pictores et sculptores distinguuntur 3 *ὁμοίας* Theod. (scil. *ἰδέας*): *ὁμοιοι* Clem. Eus. 4 suppl. Sylburg 5 *ὁμοῖον* falso transl. ex v. 3: *ἕκαστοι* Hiller; cf. Clem. ad fr. 16

16

CLEM. Str. VII 22 p. 841 P *Ἕλληνες δὲ ὥσπερ ἀνθρωπομόρφους οὕτως καὶ ἀνθρωποπαθεῖς τοὺς θεοὺς ὑποτίθενται καὶ καθάπερ τὰς μορφὰς αὐτῶν ὁμοίας ἑαυτοῖς ἕκαστοι διαζωγραφοῦσιν, ὡς φησὶν ὁ Ξ. Αἰθιοπὲς τε μέλανας σιμούς τε Θρακίκες τε πυρροὺς καὶ γλανκούς', οὕτως καὶ τὰς ψυχὰς ὁμοιοῦσιν καὶ τοῖς αὐτοῖς (πάθεισιν ἐνεχομένους) ἀναπλάττουσιν. amplificat Theodor. III 73 τοὺς μὲν γὰρ Αἰθιοπας μέλανας καὶ σιμούς γράφειν ἔφησε τοὺς οἰκειοὺς θεοὺς, ὅποιοι δὴ καὶ αὐτοὶ περὶ κασι. τοὺς δὲ γε Θρακίικας γλανκούς τε καὶ ἐρυθρούς. καὶ μέντοι καὶ Μήδους καὶ Πέρσας σφίσιν αὐτοῖς εἰκότας καὶ Αἰγυπτίους ὡσαύτως αὐτοῖς διαμορφοῦν πρὸς τὴν οἰκειαν μορφήν. versus incerti, velut*

*Αἰθιοπὲς τε (θεοὺς σφετέρους) σιμούς μέλανας τε
Θρακίικας τε γλανκούς καὶ πυρροὺς (φασὶ πέλεσθαι)*

17 (27 K. 10 Cr. 1 W.)

SCHOL. ARIST. EQU. 408 Βάκχον οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελούντας τὰ ὄργια Βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους, οὓς οἱ μῦθοι φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σίλλοις ἔστ᾿ αἰνῶ δ' ἐλάτης πυκινὸν περὶ δῶμα'. cf. Hesych. Βάκχος: . . . καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς.

Ξενοφάνης libri: corr. Kuster — ἐλάτε Θ: ἐλάτη V: corr. Wachsmuth (cf. Eur. Bacch. 110): ἐλατῶν Lobeck. supplet Wachsmuth Βάκχοι post ἐλάτης, πυκινὸν περὶ δῶματα Βάκχοι Lobeck; πυκινὸν δόμον homericum.

18 (16 K. 28 Cr.)

STOB. ECL. I 8, 2 (a) et III (Flor.) t. 29, 41 (b) sub lemmate Ξενοφάνους.

οἷτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον

1 ὑπέδειξαν (occulta monstraverunt) b: παρέδειξαν a: ἐπέδειξαν Trinca-velli; θνητοῖσιν ἔδειξαν Meineke 2 ζητέοντες Hiller ἐφευρίσκουσιν b: ἐφεύρισκον (a). sententiam circumscrisit Arat. 768 sqq.

19

LAERTIUS DIOG. I 23 de Thalete (cf. p. 4, 2) δοκεῖ δὲ κατὰ τινὰς πρῶτος ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησὶν Ἐϋδημος ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀστρολογουμένων ἱστορίᾳ· ὄθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἡρόδοτος θαυμάζει. cf. A 1 p. 20, 9.

20 (32 K.)

LAERTIUS DIOG. I 111 ὡς δὲ Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἀκηκοέναι φησὶ, τέτταρα πρὸς τοῖς πενήκοντα καὶ ἑκατόν (vixisse Epimenidem).

primus Xenophanes rumorem longaevitatis rettulit quem sine dubio irrisit cf. A 1 p. 20, 19. ortum eum esse exeunte s. VI ex fraudibus tum Epimenidi suppositis conieci Berl. Sitz. 1891, 401

21 (28 K.)

SCHOL. ARISTOPH. PAC. 697 ὁ Σιμωνίδης διεβέβητο ἐπὶ φιλαργυρίαι . . . χαριέντως δὲ πάντῳ αὐτῷ λόγῳ διέσυρε [β̄ τοῦ λαμποποιού] καὶ μέμνηται ὅτι μικρολόγος ἦν. ὄθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει. καὶ Σοφοκλέα καὶ Σιμωνίδην διέσυρεν ὡς μικρολόγους. cf. Ath. XIV 656 D ὄντως δὲ ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκερδής, ὡς Χαμαιλέων φησὶν. aequales poetas in Sillis tetigisse confirmat Plutarchus v. A 22 p. 23

ΠΑΡΩΙΔΙΑΙ

22 (17 K. 9 Cr. 3 W.)

ATHEN. Epitome II p. 54 E Ξ. ὁ Κολοφώνιος ἐν Παρωιδίαις [παρωΐδαις libri: corr. Menagius].

παρ πυρὶ χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὄρηι
ἐν κλίηνι μαλακῆι κατακείμενον, ἐμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὸν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἔρβινθους·
'τίς πόθεν εἰς ἀνθρώπων, πόσα τοι ἔτε' ἔστί, φέριστε;
5 πηλλικος ἦσθ', δθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

titulus epitomatoris fide parum stabilitus; Athenaeus fortasse dixerat παρωιδήσας τὰ Ὀμήρου (Wilam.). hoc quoque fuerit Sillorum fr., etsi in illis minus parodiae fortasse propter fragmentorum penuriam cernitur. ceterum cf. A 9 p. 22.

1 παρ πυρὶ eadem sede η 154 2 cf. χ 196 εὐνῆι ἐνι μαλακῆι κατακείμενος 3 ἐπιτρῶγοντα Coraes, at cf. Plato Rep. II 972 D 4 cf. α 170 al.
ἔτη Ath. φέριστε homericum 5 Μῆδος] Harpagus cf. A 10 p. 22.

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

23 (1 K. 12 Cr.)

CLEM. Str. V 109 p. 714 P. [hinc Eus. P. E. XIII 13] εὐ γοῦν καὶ Ζ. ὁ Κολοφώνιος διδάσκων ὅτι εἰς καὶ ἀσώματος ὁ θεὸς ἐπιφέρει 'εἰς — νόημα'. secantur fr. 14. 15. — significat Arist. Metaph. A 5. 998^b 24 εἰς τὸν ὄλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι τὸν θεόν.

εἰς θεός, ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὔτε νόημα.

1 εἰς θεός] scil. ὁ οὐρανός cf. Arist. ἐν κτλ.] cf. Aristoph. Nub. 573 Sol μέγας ἐν θεοῖς ἐν θνητοῖσι τε δαίμων; Plato Symp. 178 A ὅτι μέγας θεός εἴη ὁ Ἔρως καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς. loquitur ex vulgi opinione more antithetico pervulgato cf. Hom. Θ 27; T 95. θεοὶ populariter etiam fr. 1, 24; 18, 1; 34, 2 cf. Valerius Soranus fr. 4 p. 278 Bähr. Iuppiter omnipotens rerum regumque repletor progenitor genetricumque deum deus unus et omnes 2 οὐ τι δέμας Clem. Eus.: corr. Sylburg

24 (2 K. 13 Cr.)

SEXT. adv. math. IX 144 εἰ γὰρ ἔστι τὸ θεῖον, ζωῖόν ἐστιν· εἰ ζωῖόν ἐστιν, ὄρᾱ ὄλος 'οὐλος γὰρ ὄρᾱι, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δὲ τ' ἀκούει'. LAERT. IX 19 (cf. A 1 p. 20, 15) ὄλον δ' ὄρᾱν καὶ ὄλον ἀκούειν, μὴ μέντοι ἀναπνεῖν. PSEUDARIST. de MXG 3. 977^a 37 (A 28 p. 25) ἔνα δ' ὄντα ὁμοῖον εἶναι πάντη, ὄρᾱν τε καὶ ἀκούειν τὰς τε ἄλλας αἰσθησεις ἔχοντα πάντη. PSEUDOPLOT. Strom. 4 (Dox. 580, 16) ἀκούειν δὲ καὶ ὄρᾱν καθόλου καὶ μὴ κατὰ μέρος. HIPPOCR. Phil. 14, 2 (Dox. 565, 26) καὶ πᾶσι τοῖς μορφοῖς αἰσθητικόν (sc. θεόν). CYRILL. Hierosol. catal. VI p. 82 ὄλος ὢν ὀφθαλμὸς καὶ ὄλος ἀκοή καὶ ὄλος νοῦς, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐν μέρει νοῶν καὶ ἐν μέρει μὴ γινώσκων cf. Iren. ap. Epiph. haer. 33 et Plin. nat. h. II 14 quisquis est deus, si modo est alius (sc. praeter Solem) et quacumque in parte, totus est sensus, totus visus, totus auditus, totus animae, totus animi, totus sui. posteriorum aliam memoriam collegit Weymann Woch. f. cl. Phil. 1894, 1030. Wien. Stud. 1896, 316. E Theophrasti memoria (nam inde omnes videntur pendere) versus refingunt forma non certa:

ὄλος ὄρᾱι, οὐλος δὲ νοεῖ οὐλος δὲ τ' ἀκούει'

cf. Epicharm. 249 νοῦς ὄρηι καὶ νοῦς ἀκούει· τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά (ubi testim. adde Schol. Aristoph. Plut. 48). de Epicharmi et Xenophanis commercio cf. A 15 p. 23

25 (3 K. 14 Cr.)

ΣΙΜΠΛ. phys. 23, 19 [cf. A 31, 9 p. 31]

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει

κραδαίνει] cf. Hes. theog. 879 οὐρανὸς εὐρὺς σειόμενος Xenophontis paraphr. Stob. ecl. II 1, 33 ὁ γοῦν πάντα σειῶν — Mem. IV 3, 13 ὁ τὸν ὅλον κόσμον συντάττων. deus Xenophanis κινῶν νοῦ ἀκίνητος ut Aristoteles; πάντα sc. τὰ γενητά; cf. ad fr. 34, 2.

26 (4 K. 15 Cr.)

ΣΙΜΠΛ. phys. 22, 9 [cf. A 31, 7 p. 30]

αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳι μίμνει κινούμενος οὐδὲν
οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλῃ

1 imitatur Parm. 8, 29; cf. Epicharm. 170, 15 αἰεὶ Simpl. κινούμενος
E^rF: κινούμενον DE: κινούμενον Hiller

27 (8 K. 11 Cr.)

Ex Λεττιο Theodor. IV 5 [cf. A 36 p. 32] ἐκ — τελευτᾷ. ex Allegoriarum corpore: Sext. adv. math. X 313 [hinc Hippol. ref. X 6] Ἐ. δὲ κατ' ἐπίουσι ἐκ γῆς· ἐκ — τελευτᾷ; Stob. ecl. I 10, 12 [A 36 p. 32]. Schol. Hom. H 99 ABT (continuant fragmento 34) ἐκ — τελευτᾷ.

ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ

γαίης γὰρ Sext.: γῆς γὰρ Hom. Schol., Hipp.: γῆς γὰρ τὰ Stob.: γῆς γὰρ τὰδε Theodor. πάντα ἐστὶ καὶ Hipp.

28 (12 K. 22 Cr.)

ΑΘΗΛΛ. Isag. 4 p. 34, 11 Maass Ἐ. δὲ οὐκ οἶεται μετέωρον εἶναι τὴν γῆν, ἀλλὰ κάτω εἰς ἄπειρον καθήκειν· γαίης μὲν γὰρ φησὶ τὸδε — ἰκνεῖται

γαίης μὲν τὸδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὄραται
ἤερι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκνεῖται

1 γαίης γὰρ φησὶ V: φησὶ γὰρ γαίης μὲν M πείρας M: πείραν V: πείραρ Maass; at cf. Parm. 8, 42 παρὰ ποσσὶν V: πὰρ ποσσὶν M 2 ἤερι scripsi: καὶ φησὶ (corruptum ex φησὶ) VM: αἰθέρι Karsten ἄπειρον] indefinitum potius quam infinitum cf. Zeller I^o 539³ v. A 47 et Emped. fr. 39. nitabantur tamen hoc fr. qui οὐτ' ἄπειρον οὐτε πεπεράνθαι mundum et deum docuisse X. dicerent cf. [Ar.] de XMG 977^b2 (A 28 p. 25) ἰκνεῖται cf. Parm. 8, 46

29 (10 K. 20 Cr.)

ΣΙΜΠΛΙΟ. phys. 188, 32 ὁ μόντοι Πορφύριος οικειότερον εἰς Ἀναξιμένην (sic libri) τὴν δόξαν ἀνέπεμψε ταύτην εἰπόντα· γῆ — φύονται. ΦΗΛΟΡ. phys. 125, 27 [supra A 29 p. 30]

γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα γίνονται ἢ δὲ φύονται
 πάντ' ἐσθ' Philop.: πᾶν ἐστ' Simpl. γίνονται ἢ δὲ φύονται Simpl.:
 φύοντ' ἢ δὲ γίνονται Phil.

30 (11 K. 11 a. 23 Cr.)

1—5 SCHOL. GENAV. ad Φ 196 (ed. Nicole I 199, 1 cf. Diels *Sitzungsb. d. Berl. Ak.* 1891, 572) ex Cratete Mallota: Ξενοφάνης ἐν τῷ Περι φύσεως· 'πηγή — ποταμῶν', ὡς Ὅμηρος (Φ 196) 'ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοί'. 1 ΔΕΠΙΥΣ III 4, 4 [cf. A 46 p. 33] 'πηγή — ὕδατος'. cf. Arist. Meteor. B 2. 354^b15

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσα(α) ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο·
 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ἔσωθεν ἀνευ πόντου μέγαλοιο
 οὔτε φοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰθέρος δμβριον ὕδωρ,
 ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφῶν ἀνέμων τε
 5 καὶ ποταμῶν

1 θάλασσα Aet.: θαλάσση Genav. 2 aut lacuna post νέφεσιν explenda
 velut πνοιαι κ' ἀνέμοιο φύοιντο ἐκπνεύοντος aut corrigendum cum Wachsmuthio
 γὰρ ἂν νέφε' ἔσκεν ἄνα πόντοιο Gen.: corr. Nicole 3 αἰϋϋϋϋϋ (pellucante
 θ): suppl. Nicole 4 νεφῶν sic Gen.

31 (deest)

HERACLITUS Alleg. Hom. ex Alleg. corp. [ex Her. Schol. B ad Σ 468] c. 44
 ὑπερλονα δὲ νομιστέον αὐτὸν (solem) τὸν ὑπεριέμενον ἀεὶ τῆς γῆς ὡπερ οἶμαι
 καὶ Ξ. ὁ Κολοφώνιος φησιν·

ἠέλιός θ' ὑπεριέμενος γαῖαν τ' ἐπιθάλλων

32 (13 K. 24 Cr.)

SCHOL. BLT Eust. ad Hom. A 27 Ἴρισιν ἐοικότες: τῷ κυρτώματι ἢ τῷ
 χρώματι· φησὶ γὰρ Ξ·

ἦν τ' Ἴριν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε,
 πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι

καὶ τοῦτο] ut Sol et cetera astra, quae cum in nebulas evanescerent, deo-
 rum simul opinio casura erat cf. Arch. f. G. d. Phil. X 533

33 (9 K. 21 Cr.)

Ex Alleg. corpore: SEXT. adv. math. X 314 [hinc Hippol. X 6] συμφέρεσθαι
 δ' αὐτῷ [Homero H 99] δοκεῖ κατ' ἐνόους καὶ ὁ Κολοφώνιος Ξ. φησὶ γάρ·
 'πάντες — ἐκ γενόμεσθα' (idem vers. interpolatur IX 361); ΡΕΨΥΔΟΥΛΟΥ. Vit.
 Hom. 93 (Dox. p. 43) μετ' ἐκείνον (Hom.) δὲ Ξ. ὁ Κολοφώνιος ὑφιστάμενος
 τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ τὴν γῆν ἔοικε σπάσαι τὴν ἀφορμὴν ταύ-
 την ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν τούτων [H 99]; SCHOL. HOM. H 99 ABT ταῦτα οὖν φησὶ
 τὴν ἀκίνησιαν ὀνειδίζων καὶ Ξ. 'πάντες — ἐκ γενόμεσθα', quibus continent
 falso fr. 28. nam divisa haec fuerunt in Allegoriis cf. Prob. ad Verg. p. 21, 3
 (Dox. p. 91 sqq.); Heracl. Alleg. c. 22 ἀλλ' ὁ Κλαζομένιος Ἀναξαγόρας [debebat

ὁ Κολοφώνιος Ξενοφάνης] κατὰ διαδοχὴν γνώριμος ὡς Θάλητος συνέζησε τῷ ὕδατι δεύτερον στοιχείον τὴν γῆν κτλ.

πάντες γὰρ γαλῆς τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα

34 (14 K. 19 Cr.)

1—4 SEXT. adv. math. VII 49 de Scepticis: ὡς Ξ. μὲν κατὰ τινὰς εἰπὼν πάντα ἀκατάληπτα ἐπὶ ταύτης ἐστὶ τῆς φορᾶς, ἐν οἷς γράφει 'καὶ — τέτυκ-
γαί'. explicat 50. 51 ἀμφὶ θεῶν δὲ ὑποδειγματικῶς περὶ τινος τῶν ἀδήλων, δόκον δὲ τὴν δόκῃσιν καὶ τὴν δόξαν . . . τὸ μὲν οὖν ἀληθὲς καὶ γνώριμον οὐδεὶς ἄνθρωπος οἶδε το τε ἐν τοῖς ἀδήλοις πράγμασιν· κἄν γὰρ ἐκ τύχης ἐπι-
βάλλῃ τούτοι, ὁμῶς οὐκ οἶδεν ὅτε ἐπιβέβληκεν αὐτῷ, ἀλλ' οἶεται καὶ δοκεῖ; idem 110. VIII 326. tangunt ARIST. Poet. 25. 1460^b35 οἷον τὰ περὶ θεῶν· ἴσως γὰρ οὔτε βέλτιον [οὔτε] λέγειν οὔτ' ἀληθῆ, ἀλλ' ἔτυχεν ὡσερ Ξενοφάνης [sc' λέγει, ὄντα]· ἀλλ' οὖν φασὶ et VARRO ap. Augustin. C. D. VII 17 de diis p. r. publicis . . . in hoc libro scribam, sed ut Xenophanes Colophoniensis scripsit, quid putem non quid contendam ponam. hominis est enim haec opinari, dei scire. — 1. 2 PLUT. aud. post. 2 p. 17E καὶ τὰ Ξενοφάνους 'καὶ — πάντων'; LAERT. IX 72 ἐν οἷς [Scepticis] Ξ. μὲν φησὶ 'καὶ — εἰδῶς' — 3. 4 GALEN. de diff. pula. III 1 [VIII 636 sq. K.] κατὰ δὲ τὸν φιλόσοφον τὸν εἰπόντα 'ἦν γὰρ — τέ-
τυκται'. HIPPOCR. philos. 14, 1 (565, 21 DOX.) οὗτος ἔφη πρώτος ἀκατάληπτον εἶναι πάντων οὕτως· 'εἰ — τέτυκται' — 4 SEXT. Pyrrh. H. I 18 Ξ. ὁ Κολο-
φώνιος λέγων 'δόκος — τέτυκται' cf. Arius supra A 24 p. 23; Eriphan. exp. fid. p. 1987 B Pet.; Procl. in Tim. p. 16 Schneid.

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ γένητ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδῶς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπὼν,
αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

1 γένητ' Plut.: ἴδεν Sext. Laert. 2 θεῶν populares deos intellego i. e. inprimis astra et elements cf. ad fr. 23, 1 περὶ πάντων, ἄσσα λέγω (sic iun-
gendum) explico περὶ τῶν γενητῶν, non περὶ παντός (cf. fr. 25). illa dubia, hoc (quod est unum et deus) certum Xenophani, Parmenidis magistro 3 ἦν —
τύχη τετελεσμένα Gal. 4 τέτυκται] ut μοῖρα τέτυκται Γ 101

35 (15 K. 26 Cr.)

PLUT. quaest. conv. IX 7 p. 746 B τούτοις ἐπιφανήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ τοῦ Ξενοφάνους, ὡσερ εἰσθῆι,

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι

καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαινεσθαι καὶ λέγειν τὸ δοκοῦν ἕκαστον κτλ.

δεδόξασθαι Plut.: corr. Karsten. fortasse praestat Wilamowitzii δεδοξάσθω.

36 (27 Cr.)

HERODIAN. π. διχρ. 296, 9 [Gram. A. Ox. III 296; Choerob. in Theod. p. 88, 30 Hilg.] post fr. 10

ὀπιπόσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράσθαι . . .

πεφήνασιν Herod.: πεφήνασθ' Choer. O: πεφίκασιν Choer. CV intell-
genda videntur astra, quae nubes non deos esse docet

37 (29 Cr.)

HERODIAN. π. μον. λέξ. 30, 30 ὁ τε Ξ. φησι

καὶ μὲν ἐνὶ σπεάτεσσι τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ

καὶ μὴν codex: correxi; olim αἰὲν, alii aliud σπεάτεσι cod. τεοῖς] quaedam antra dicit, quorum stillicidia argumento sint terram subsidere ex aqua. idem conluserat ex conchis et petromatis montium; v. Lucr. I 348. cf. Orph. 252 Abel. καὶ βέδν νυμφάων καταλείβεται ἀγλαὸν ὕδωρ.

38 (25 Cr.)

HERODIAN. π. μον. λέξ. p. 41, 5 σημειῶδες ἄρα τὸ παρὰ Ξενοφάνει [ξeno-
φῶντι cod.] γλύσσων 'εἰ μὴ—πέλεσθαι [Lex. Gud. 301, 15 κέχρηται δὲ Ξ. τῷ
ὀνόματι ὄλον' γλύσσωνα σῦκα; Et. gen. ex Her. π. παθ. s. v. γλύσσων: ὁ γλυκῦ-
τερος παρὰ ἀριστοφάνει 'γλύσσωνα σῦκα'; indidem s. v. κάρρων: κέχρηται
δὲ ξενοφάνης [ξenoφῶν B] τῷ ὀνόματι ὄλον' γλύσσωνα σῦκα].

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον
γλύσσωνα σῦκα πέλεσθαι.

πολλῶν cod.: Lehrs an ἔφασκ' ἄν? γλύσσωνα] quam cetera cf. 1, 16

39 (20 K.)

POLLUX VI 46 (cf. Athen. II 51 B sqq.) σικάμυνα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα
Αἰσχυλος ὠνόμασεν οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάτου· τάχα δ' ἄν τις καὶ κεράσια
φαίη [cf. Gal. VI 588 K.], κέρασον τὸ δένδρον ἐν τῷ Περι φύσεως Ξενο-
φάνους εὐρών.

40 (30 K.)

ETYM. GEN. s. v. βρόταχον τὸν βάτραχον Ἴωνες [καὶ Ἀριστοφάνης φησι]
καὶ παρὰ Ξενοφάνει· βάτραχος καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν βράταχος καὶ βρόταχος.
cf. Hesych. βρόταχος: βάτραχος καὶ Ἀριστοφάνης del. Dindorf ξενοφῶντι Flor.

41

TZETZ. ad Dion. Perieg. v. 940 p. 1010 Bernhardy περι τῶν εἰς ὄρος κα-
ρῶν (de voce σιρός)

συλλογράφος δὲ τις τὸ σι μακρὸν γράφει

τῷ ῥῶ, δοκεῖ μοι, τοῦτο μηκύνας τάχα,

συλλογράφος νῦν ὁ Ξενοφάνης ἐστὶ καὶ ὁ Τίμων καὶ ἕτεροι.

Timonem grammatici non citant; Xenophanem sine dubio adhibuerat
Herodianus. cf. Et. m. 714, 18 Ἀμμώνιος δὲ ἱστορεῖ ὡς οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνοντες,
τὸ ὄνομα τὸ βραχύνουσι καὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει αὐτό· εὐρί-
σκεται δὲ καὶ τὸ βραχύν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φοῖξωι ἀνοῖξαι μὲν σιρούς οὐκ ἤξιον.

DUBIA

42

HERODIAN. π. μον. λέξεως 7, 11 καὶ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν διονύλλων [sic

Havn.: ἐν δ' συλλάβῳ, ωι in ras. longiore i. e. ων, Vind.; cf. Ludwich Arist. II 685]

καὶ <κ'> ἐπιθυμήσειε νεὸς νῆς ἀμφιπόλοιο

suppl. Dindorf. Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι coniciens. Seidler Ξενοφάνει ἐν δ' Σίλλων, quod commendat Wil., addens, nisi rescribatur ἐν ᾧ Σ., quartum non Sillorum sed totius operis librum intellegendum esse. utique ionica contractio Seidleri coniecturam adiuvat.

43

SCHOI. HOM. B ad I 539 χλοῖνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλονδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβοπιῶν τινα φάναι ἄνηρ ὄσ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἀπ' οὐν ἔθρησε χλοῖνην' (Meineke Chol. p. 121 sq.). Ξενοφῶντα [Ξενοφάνην G. Hermann] δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλοῖνην εἶναι καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς ἄμα κροσσελῆς μὲν; ἀρα μὴ χλοῖνης τις ἦν' [FT 62 Nauck*].

44

ATHEN. IV p. 174 F ἄγγρατνοῖσι γὰρ οἱ Φοινίκες, ὡς φησὶν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς σπιθαμαλοῖς τὸ μέγεθος ὁξὺ καὶ γοερόν φθεγγόμενοις'. τοῦτους δὲ καὶ οἱ Κῆρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἔκαλετο, ὡς παρὰ Κορίνθην καὶ Βακχυλίδην ἔστιν εὐρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αἰλοὶ γίγγοροι ἢ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἄδωνιν θρήνων· τὸν γὰρ Ἄδωνιν Γίγγρον καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοινίκες, ὡς ἱστορεῖ Δημοκλείδης.

Ξενοφάνης pro tradito ξενοφῶν commendavit Dümmler Mus. Rh. XLII 139. nam Xenophontis Atheniensis nulla est talis forma, neque plures citare videntur quam nos tenemus et Demetrius enumerat Xenophontis libros grammatici. ab his certe alienum est fragmentum sive potius paraphrasis ex Mem. IV 3, 13 ap. Stob. ecl. II 1, 33 (et Clem.), ubi ἀνθρώποισιν ἐπιφαίνονται et sensu et exemplari cogente in ἀνθρώποις ἐμφαίνονται mutandum est. (Γοργυλοῖσι Symposii [Ath. XI 504 E] Platonis continere irrisionem vidit Wilamowitz). at res per dubia. nam nil impedit quominus Xenophonti geographo Lampsaceno haec Athenaei tribuantur

45

SCHOI. ΗΙΡΡΟΣΑ. ad Epid. I 13, 3 [edidit primus II 686 Littré] βληστρισμός· ὁ ῥιπτασμός· οὐτῶ Βακχεῖος τίθησιν· ἐν ἐνλοῖς δὲ ἀντιγράφοις εὐρομέν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ. ὄντως δὲ τὸν ῥιπτασμὸν σημαίνει καθῶς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος [κολώνιος U: κωλώνιος D: κωκωνίος LQ] φησιν· ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήστριζον· ἀντὶ τοῦ ἐρριπταζόμεν. [πόλιν iterat V, φέρων UV: om DLQ] intercidiasse post φησιν fr. 8 et verba ἐγὼ κτλ. alio sum spectare verisimiliter coniecit Meineke. sin Xenophanis sint verba, iambum excipere inde ab ἐβλήστριζον hexametrum conicias. frustra temptata a viris doctis collegit Daremberg Not. et extr. des MSS. méd. I (Paris 1853) p. 206; Klein Erotian. p. 13; Bergk PLG p. 116.

4. PARMENIDES ELEATES.

A. TESTIMONIA VITAE CARMINIS DOCTRINAE

VITAE

1. LAERTIUS DIOGENES IX 21—23.

Ξενοφάνους δὲ διήκουσε Παρμενίδης Πύρρητος Ἐλεάτης. τοῦ-21
τον Θεόφραστος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [Physic. Op. fr. 6a Dox. 482, 14]
Ἀναξιμάνδρου φησὶν ἀκούσαι. δμως δ' οὖν ἀκούσας καὶ Ξενο-
φάνους οὐκ ἠκολούθησεν αὐτῷ. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Ἀμεινίαι Διο-
5 χαίτα τῷ Πυθαγορικῷ, ὡς εἶφη Σωτίων, ἀνδρὶ πένητι μὲν, καλῷ
δὲ κάγαθῷ. ὧι καὶ μᾶλλον ἠκολούθησε καὶ ἀποθανόντος ἡρώδιον
ιδρύσατο γένους τε ὑπάρχων λαμπροῦ καὶ πλούτου, καὶ ὑπ' Ἀμει-
νίου, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ Ξενοφάνους εἰς ἡσυχίαν προετρέπη. πρῶ-
τος δὲ οὗτος τὴν γῆν ἀπέφαινε σφαιροειδῆ καὶ ἐν μέσῳ κει-
10 σθαι. δύο τε εἶναι στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆν, καὶ τὸ μὲν δημιουργοῦ
τάξιν εἶχειν, τὴν δὲ ὄλησ. γένεσίν τε ἀνθρώπων ἐξ ἡλίου πρῶτον 22
γενέσθαι· αὐτὸν δὲ ὑπάρχειν τὸ θερμοῦν καὶ τὸ ψυχρὸν, ἐξ ὧν τὰ
πάντα συνεστάναι. καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν ταῦτόν εἶναι, καθὰ
μέμνηται καὶ Θεόφραστος ἐν τοῖς Φυσικοῖς [fr. 6a. Dox. 483, 2]
15 πάντων σχεδὸν ἐκτιθέμενος τὰ δόγματα. δισσὴν τε εἶφη τὴν φιλο-
σοφίαν, τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν. διὸ καὶ φησὶ
πov· 'χρεὼ — ἀλήθειαν' [fr. 1, 18—30]. καὶ αὐτὸς δὲ διὰ ποιη-

1 τοῦτον] Xenophanem primarius auctor Laertii intellexerat. errorem
Laertii vel eius auctoris Anaximenis vita II 3 monstrat, ubi Παρμενίδην — αὐτοῦ
olim lectum esse videtur 5 διοχαίτη BP: restitui patris nomen Herm. 35,
197; καὶ διοχέτη F 7 πλούτου καὶ libri: vulgo πλούσιος deleto καὶ
9 ἀπέφαινε libri: ἀπέφηνε vulgo 11 ἡλίου libri cf. fr. 12, 3: ἕως ex Aldobr.
limo vulgo: πηλοῦ Ziegler 12 αὐτὸν libri: ταῦτόν Usener recte, si καὶ γῆς
addatur post ἡλίου v. 11; αἴτια conieci Dox. 142. 166. cf. Laert. II 16 13 τὸν
νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν F 14 καὶ om. B ἐν τοῖς στωικοῖς πάντων (om. σχεδόν) B
15 εἶφη BP¹: εἶφη εἶναι P²

μάτων φιλοσοφεῖ, καθάπερ Ἡσίοδος τε καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς. κριτήριον δὲ τὸν λόγον εἶπε· τὰς τε αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν· ‘μηδέ — ἐλεγχον’ [fr. 1, 34—36]
 διδὸ καὶ περὶ αὐτοῦ φησὶν ὁ Τίμων· [fr. 4 W.] ‘Παρμενίδου-²³
⁵ νόσεις’. εἰς τοῦτον καὶ Πλάτων τὸν διάλογον γέγραφε ‘Παρμενίδην’ ἐπιγράψας ‘ἢ περὶ ἰδεῶν’. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐξηκοστὴν ὀλυμπιάδα [504—501]. καὶ δοκεῖ πρῶτος πεφωρακεῖναι τὸν αὐτὸν εἶναι Ἔσπερον καὶ Φωσφόρον, ὡς φησὶ Φαβωρίνος ἐν πέμπτῳ Ἀπομνημονευμάτων· οἱ δὲ Πυθαγόραν. Καλλίμαχος
¹⁰ δὲ φησὶ μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸ ποίημα. λέγεται δὲ καὶ νόμους θεῖναι τοῖς πολίταις, ὡς φησὶ Σπένσιππος ἐν τῷ Περὶ φιλοσόφων. καὶ πρῶτος ἐρωτήσαι τὸν Ἀχιλλεῖα λόγον, ὡς Φαβωρίνος ἐν Παντοδαπῇ ἱστορίᾳ. γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Παρμενίδης, φήτωρ τεχνολογίας.

5 καὶ Πλάτων τὸν om. B 8 post πέμπτῳ add. τῶν vulgo 9 Πυθαγόραν] cf. VIII 14 10 αὐτοῦ] Pythagorae

2. SUIDAS.

Παρμενίδης Πύρητος Ἐλεάτης φιλόσοφος μαθητὴς γεγωνὸς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἱατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι’ ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων [Soph. 237 A].

3. DIOG. II 3 Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου Μιλήσιος, ἤκουσεν Ἀναξιμάνδρου, ἔνοι δὲ καὶ Παρμενίδου φασὶν ἀκοῦσαι αὐτόν [cf. ad A 1, 1].

4. LAMBELICHUS V. Pyth. 166 [ex Nicomacho] καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ὅσοι τινὰ μνεῖαν πεπολήνται πρῶτον Ἐμπεδοκλέα καὶ Παρμενίδην τὸν Ἐλεάτην προφερόμενοι τυγχάνουσι (scil. ut Italiam floruisse philosophiae laude a Pythagora demonstratur). PROCLUS in Parm. I p. 619, 4 (Cous. Par. 1864) ταύτης δ’ οὖν ὅπερ εἴπομεν τῆς ἐορτῆς οὐσης ἀφίκοντο Παρμενίδης καὶ Ζήνων Ἀθήναζε, διδάσκαλος μὲν ὁ Π. ὦν μαθητὴς δ’ ὁ Ζήνων, Ἐλεᾶται δ’ ἄμφω καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ διδασκαλείου μεταλαβόντες, καθάπερ πού καὶ Νικόμαχος [sic CD et Gogava: ceteri Καλλίμαχος]. VITA Pythagorae Photiana c. 249 p. 439* 36 Ζήωνα καὶ Παρμενίδην τοὺς Ἐλεάτας· καὶ οὗτοι δὲ τῆς Πυθαγόρου ἦσαν διατριβῆς.

5. PLATO Theaet. 183 E [Socrates loquitur] Π. δέ μοι φαίνεται τὸ τοῦ Ὀμήρου αἰδοῖός τέ μοι εἶναι ἅμα δεινός τε· σὺνπροσέμειξα γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ πᾶν νέον πᾶν πρεσβύτερι καὶ μοι ἐφάνη βάθος τι ἔχειν παντάπασι γενναίων. Sophist. 217 C δι’ ἐρωτήσεων, οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδη χρωμένωι καὶ διεξιόντι

λόγους παγκάλους παρεγενόμενην ἐγὼ νέος ὦν ἐκείνου μάλα δὴ τότε ὄντος πρεσβύτου. PARM. 127 A ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἄντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφιλοκίοντο ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα Ζήνων τε καὶ Π. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα δὴ πρεσβύτερον εἶναι σφόδρα πολὺν καλὸν δὲ κάγαθόν τὴν ὄψιν περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα τότε εἶναι εὐμήκη δὲ καὶ χαριέντα ἰδεῖν· καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ Πυθόδωρῳ ἐκτός τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλοὺς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων· τότε γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι· Σωκράτη δὲ εἶναι τότε σφόδρα νέον [cf. Procl. in h. l. p. 684, 21]. contra: ATHEN. XI 505 F Παρμενίδη μὲν γὰρ καὶ ἔλθειν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλάτωνος Σωκράτην μόλις ἢ ἡλικία συγχωρεῖ οὐχ ὡς καὶ τοιοῦτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ πάντων σχετλιώτατον καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγουσῆς χρείας ὅτι παιδικὰ γεγονότι τοῦ Παρμενίδου Ζήνων ὁ πόλιτις αὐτοῦ. [hinc MACROB. Sat. I 1, 5 nec mihi fraudi sit, si uni aut alteri ex his quos coetus coegit matura aetas posterior saeculo Praetextati fuit: quod licito fieri Platonis dialogi testimonio sunt, quippe Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius pueritia vix illius adprehenderit senectutem]. DIOG. IX 25 Ζήνων Ἐλεάτης. τοῦτον Ἀπολλόδωρός φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς [Πύρρος τὸν δὲ Παρμενίδην] φύσει μὲν Τελενταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου . . . ὁ δὲ Ζήνων διακήκοε Παρμενίδου καὶ γέγονεν αὐτοῦ παιδικὰ.

6. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 22 ὁ γὰρ Π. τοῦτον λέγεται γενέσθαι μαθητής (scil. Xenophanis).

7. ALEX. in Metaphys. A 3. 984^b 3 p. 31, 7 Hayduck περὶ Παρμενίδου καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τῶν φυσικῶν [fr. 6 Dox. 482, 5] οὕτως λέγει· 'τούτῳ δὲ ἐπιγεγόμενος Π. Πύρρος ὁ Ἐλεάτης' (λέγει δὲ καὶ [καὶ dele] Ξενοφάνη) 'ἐπ' ἀμφοτέρας ἦλθε τὰς δόξας. καὶ γὰρ ὡς αἰδιόν ἐστι τὸ πᾶν ἀποφαίνεται καὶ γένεσιν ἀποδίδοναι πειράται τῶν ὄντων, οὐχ ὁμοίως περὶ ἀμφοτέρων δοξάζων, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν τῷ πᾶν καὶ ἀγένητον καὶ σφαιροειδὲς ὑπολαμβάνων, κατὰ δόξαν δὲ τῶν πολλῶν εἰς τὸ γένεσιν ἀποδοῦναι τῶν φαινομένων δύο ποιῶν τὰς ἀρχάς. πῦρ καὶ γῆν, τὸ [τὴν κοινεσί] μὲν ὡς ὕλην τὸ δὲ ὡς αἴτιον καὶ ποιῶν'. SIMPL. phys. 22, 27 . . . Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον τὸν Παρμενίδου διδάσκαλον (ε Theophr.).

8. SIMPL. phys. 28, 4 (ex Theophr. Phys. Op. fr. 8 Dox. 483, 11) Δεύκιππος δὲ ὁ Ἐλεάτης ἢ Μιλήσιος (ἀμφοτέρας γὰρ λέγεται περὶ αὐτοῦ) κοινωρήσας Παρμενίδη τῆς φιλοσοφίας οὐ τὴν αὐτὴν ἐβάδισε Παρμενίδη καὶ Ξενοφάνη περὶ τῶν ὄντων ὁδόν, ἀλλ' ὡς δοκεῖ τὴν ἐναντίαν. ἐκείνων γὰρ ἐν καὶ ἀκίνητον καὶ ἀγένητον καὶ πεπερασμένον ποιούντων τὸ πᾶν καὶ τὸ μὴ ὄν μὴδὲ ζητεῖν συγχωροῦντων οὗτος ἄπειρα καὶ ἀεὶ κινούμενα ὑπέθετο στοιχεῖα τὰς ἀτόμους.

9. LAERTIUS DIOG. VIII 55 ὁ δὲ Θεόφραστος [fr. 3 D. 477] Παρμενίδου φησὶ ζηλωτὴν αὐτὸν [sc. Empedoclem] γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασιν· καὶ γὰρ ἐκείνον ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεως ἐξενεγκεῖν λόγον.

10. SIMPL. phys. 25, 19 Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαγντίνος οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονώς, Παρμενίδου δὲ ζηλωτῆς καὶ πλησιαστής καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν Πυθαγορείων [ε Theophr. v. n. 9].

11. EUSEB. Chron. a) Hieron. Ἐμπεδοκλῆς καὶ Π. φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο ad a. Abr. 1561; arn. Ol. 81, 1 [456]

b) τότε καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντίνος Ζήνων τε καὶ Π. οἱ φιλόσοφοι καὶ Ἴπποκράτης Κῳιος arn. Hier. ad a. Abr. 1581 [436]. cf. CHRONIC. HENZENIAN. (Inscr. Sic. et It. n. 1297, 30) inter Xerxem et bellum Pelop. oblitteratis numeris: ἀφ' οὗ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀναξαγόρας καὶ Π. καὶ Ζήνων ἔτη...

12. STRABO VI 1 p. 252 κάμψαντι δ' ἄλλος συνεχῆς κόλπος, ἐν ᾧ πόλις, ἦν οἱ μὲν κτίσαντες Φωκαεῖς Ἐέλην οἱ δὲ Ἕλην ἀπὸ κρήνης τινός, οἱ δὲ νῦν Ἑλέαν ὀνομάζουσιν, ἐξ ἧς Π. καὶ Ζήνων ἐγένοντο ἄνδρες Πυθαγόρειοι. δοκεῖ δέ μοι καὶ δι' ἐκείνους καὶ ἔτι πρότερον εὐνομηθῆναι [cf. A 1 p. 49, 11]. PLUTARCH. adv. Col. 32 p. 1226 A: Π. δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διεκόσμησε νόμοις ἀρίστοις, ὥστε τὰς ἀρχὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐξορκοῦν τοὺς πολίτας ἐμμενεῖν τοῖς Παρμενίδου νόμοις.

13. DIOG. I 16 οἱ δὲ [sc. κατέλιπον] ἀνὰ ἓν σύγγραμμα· Μέλισσος, Π. Ἀναξαγόρας.

CARMINIS (cf. supra p. 23 A. 18. 25. 26; p. 49 sqq. A 1, 22; 2. 9).

14. SIMPL. de caelo 556, 25 ἢ ὅτι Περὶ φύσεως ἐπέγραψεν τὰ συγγράμματα καὶ Μέλισσος καὶ Π. . . . καὶ μέντοι οὐ περὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν μόνου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς συγγράμμασι διελέγοντο καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐ παρητιοῦντο Περὶ φύσεως ἐπιγράψαι.

15. PLUTARCH. Quomodo adul. poet. aud. deb. 2 p. 16 C τὰ δ' Ἐμπεδοκλέους ἔπη καὶ Παρμενίδου καὶ Θηριακὰ Νικάνδρου καὶ Γνωμολογία Θεόγγυδος λόγοι εἰσι κεχωρημένοι (κιχράμενοι Madvig) παρὰ ποιητικῆς ὥσπερ ὄχημα τὸ μέτρον καὶ τὸν ὄγκον, ἵνα τὸ πεζὸν διαφύγῃσιν.

16. IDEM De audiendo 13 p. 45 B μέμψαιτο δ' ἄν τις Ἀρχιλόχου μὲν τὴν ἰπὸθεσίαν, Παρμενίδου δὲ τὴν στιχοποιίαν, Φωκυλλίδου δὲ τὴν εὐτέλειαν, Εὐρπίδου δὲ τὴν λαλιάν, Σοφοκλέους δὲ τὴν ἀνωμαλίαν.

17. PROCL. in Tim. p. 105 Bas. p. 248 Schn. ὁ δὲ γε Π. καίτοι διὰ ποιήσιν ἀσαφῆς ὢν ὅμως καὶ αὐτὸς ταῦτα ἐνδεικνύμενός φησιν.

18. IDEM in Parm. I p. 665, 17 αὐτὸς ὁ Π. ἐν τῇ ποιήσει· καίτοι δι' αὐτὸ δῆπου τὸ ποιητικὸν εἶδος χρῆσθαι μεταφοραῖς ὀνομάτων καὶ σχήμασι καὶ τροπαῖς ὀφείλων ὅμως τὸ ἀκαλλώπιστον καὶ ἰσχυρὸν καὶ καθαρὸν εἶδος τῆς ἀπαγγελίας ἡσπάσατο. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἐν τοῖς τοιοῦτοις (citantur fr. 8, 25, 5. 44. 45) καὶ πᾶν ὃ τι ἄλλο τοιοῦτον· ὥστε μᾶλλον πεζὸν εἶναι δοκεῖν ἢ ποιητικὸν (τὸν) λόγον.

19. SIMPL. phys. 36, 25 ἐπειδὴ δὲ καὶ Ἀριστοτέλους ἐλέγχοντος ἀκουσόμεθα τὰς τῶν προτέρων φιλοσόφων δόξας καὶ πρὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ὁ Πλάτων τοῦτο φαίνεται ποιῶν καὶ πρὸ ἀμφοῖν ὅ τε Π. καὶ Ξενοφάνης, ἰστέον ὅτι τῶν ἐπιπολαιότερον ἀκροαμένων, οὗτοι κηδόμενοι τὸ φαινόμενον ἄτοπον ἐν τοῖς λόγοις αὐτῶν διελέγχουσιν, ἀνιγματοδῶς εἰσθότων τῶν παλαιῶν τὰς ἑαυτῶν ἀποφαίνεσθαι γνώμας.

20. IDEM ibid. 146, 29: εἰ δ' ἐὺκύκλου σφαιρῆς ἐναλίγκιον ὄγκωι τὸ ἐν ὄν φησι (fr. 8, 43), μὴ θαυμάσις· διὰ γὰρ τὴν ποιήσιν καὶ μυθικοῦ τινος

παραίτητα πλάσματος, τί οὖν διέφερε τοῦτο εἶπεν ἢ ὡς Ὀρφεὺς εἶπεν ᾠδὸν ἀργύφρον; MENANDER (IMMO GENETHLIUS) rhet. I 2, 2 φυσικοὶ [sc. ὕμνοι] δὲ ὁποῖους οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐτίμησαν [ἐποίησαν Burg.], τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις, τίς ἢ τοῦ Διὸς παρατιθέμενοι· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφεύς τούτου τοῦ τρόπου; id. I 5, 2 εἰσὶν δὲ τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἤλιον αὐτὸν εἶναι φάσκωμεν καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλεγόμεθα καὶ περὶ Ἥρας ὅτι ἀήρ, καὶ Ζεὺς τὸ θερμόν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. καὶ χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ Π. τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀκριβῶς . . . Π. μὲν γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐξηγοῦνται, Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀναμνησκει.

21. SIMPLIC. phys. 144, 25 καὶ εἴ τῳ μὴ δοκῶ γλίσχρος, ἡδέως ἂν τὰ περὶ τοῦ ἐνός ὄντος ἔπη τοῦ Παρμενίδου μὴδὲ πολλὰ ὄντα τοιοῦτά τοις ὑπομνήμασι παραγράψαιμι διὰ τε τὴν πίστιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ Παρμενίδειου συγγράμματος.

DOCTRINAE.

22. [PLUT.] Strom. 5 [Eus. P. E. I 8, 5 Dox. 580] Π. δὲ ὁ Ἐλεάτης, ἐταῖρος Ξενοφάνους, ἅμα μὲν καὶ τῶν τούτου δοξῶν ἀντεποιήσατο ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐναντίαν ἐνεχείρησεν στάσιν. αἰδιον μὲν γὰρ τὸ πᾶν καὶ ἀκίνητον ἀποφαίνεται [καὶ] κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν· εἶναι γὰρ αὐτὸ ἡμῶν — ἀγένητον [fr. 8, 4]. γένεσιν δὲ τῶν καθ' ὑπόληψιν ψευδῆ δοκούντων εἶναι. καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκβάλλει ἐκ τῆς ἀληθείας. φησὶ δὲ ὅτι εἴ τι παρὰ τὸ ὄν ὑπάρχει, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὄν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τοῖς ὄλοις οὐκ ἔστιν. οὕτως οὖν τὸ ὄν ἀγένητον ἀπολείπει· λέγει δὲ τὴν γῆν τοῦ πυκνοῦ καταρρυστός ἀέρος γεγενῆσθαι [e Theophrasto ut pleraque quae sequuntur]

23. HIPPOCR. Ref. I 11 [Dox. 564] καὶ γὰρ καὶ Π. ἐν μὲν τὸ πᾶν ὑποτίθεται αἰδιόν τε καὶ ἀγένητον καὶ σφαιροειδὲς οὐδὲ αὐτὸς ἐκφεύγων τὴν τῶν πολλῶν δόξαν πῦρ λέγων καὶ γῆν τὰς τοῦ παντός ἀρχάς, τὴν μὲν γῆν ὡς ὕλην τὸ δὲ πῦρ ὡς αἴτιον καὶ ποιούν. τὸν κόσμον ἔφη φθειρῆσθαι, ὡς δὲ τρόπῳ, οὐκ εἶπεν. ὁ αὐτὸς δὲ εἶπεν αἰδιον εἶναι τὸ πᾶν καὶ οὐ γενόμενον καὶ σφαιροειδὲς καὶ ὁμοιον, οὐκ ἔχον δὲ τόπον ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον.

24. ARISTOT. Metaph. A 5. 986^b 18 Π. μὲν γὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ τὸν λόγον ἐνός ἄπτεσθαι κτλ. cf. p. 30 n. 30. tum ^b27 Π. δὲ μᾶλλον βλέπων [βλέπων om. E et Simpl. d. cael. 560, 3] ἔοικέ πον λέγειν. παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν οὐδὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἷται εἶναι τὸ ὄν καὶ ἄλλο οὐδὲν . . . ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις καὶ τὸ ἐν μὲν κατὰ τὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἰσθησιν ὑπολαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο τὰς ἀρχάς πάλιν τίθησι, θερμόν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων. τούτων δὲ κατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμόν τάττει θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν [cf. Alex. h. l. p. 45, 2].

25. IDEM de caelo Γ 1. 298^b 14 οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ὅλως ἀνεῖλον γένεσιν καὶ φθοράν· οὐθὲν γὰρ οὔτε γίνεσθαι φασιν οὔτε φθειρῆσθαι τῶν ὄντων, ἀλλὰ μόνον δοκεῖν ἡμῖν οἷον οἱ περὶ Μέλισσόν τε καὶ Παρμενίδην, οὓς εἰ καὶ τᾶλλα λέγουσι καλῶς, ἀλλ' οὐ φυσικῶς γε δεῖ νομίσαι λέγειν· τὸ γὰρ εἶναι ἅττα τῶν ὄντων, ἀγένητα καὶ ὅλως ἀκίνητα μᾶλλον ἔστιν ἑτέρας καὶ προτέρας ἢ τῆς φυσικῆς σκέψεως. de gen. et corr. A 8 p. 325^a 13 ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν λόγων ὑπερβάντες τὴν αἰσθησιν καὶ παριδόντες αὐτὴν ὡς τῷ λόγῳ δεόν ἀκολουθεῖν ἐν καὶ ἀκίνητον τὸ πᾶν εἶναι φασὶ καὶ ἄπειρον ἔνιοι· τὸ γὰρ πέρας

περαινεῖν ἂν πρὸς τὸ κενόν. οἱ μὲν οὖν οὕτως καὶ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας ἀπεφίησαντο περὶ τῆς ἀληθείας. ἔτι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν λόγων δοκεῖ ταῦτα συμβαίνειν, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων μανίαι παραπλήσιον εἶναι τὸ δοξάζειν οὕτως (Philop. ad h. l. 157, 27 μέμφεται τοὺς περὶ Παρμενίδην, ὅτι ἐνόμισαν τῇ μὲν ἐναργεῖαι τῶν πραγμάτων μὴ δεῖν ὄλως προσέχειν, μόνῃ δὲ τῇ τῶν λόγων ἀκολουθίαι).

26. PLATO Theaet. 181 A ἂν δὲ οἱ τοῦ ὄλου στασιώται ἀλθρότερα λέγειν δοκῶσι, φραξόμεθα παρ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτῶν τὰ ἀκίνητα κινούντων. ΣΕΚΤ. adv. math. X 46 μὴ εἶναι δὲ [sc. τὴν κίνησιν] οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Μέλισσον, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης [scil. in dialogis, Platonis l. c. secutus, non recte om. Rose Ar. Pseudop. 718] στασιώτας τε καὶ ἀφυσίλους κέκληκεν, στασιώτας μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, ἀφυσίλους δὲ ὅτι ἀρχὴ κινήσεώς ἐστιν ἡ φύσις. ἦν ἀνεῖλον φάμενοι μηδὲν κινεῖσθαι.

27. ARIST. Phys. Γ 6. 207^a οὕτω γὰρ ὀριζόμεθα τὸ ὄλον οὐ μὴδὲν ἄπεστιν ὅλον ἀνθρώπων ὄλον ἢ κιβωτόν. ὥσπερ δὲ τὸ καθ' ἕκαστον οὕτω καὶ τὸ κυρίως ὅλον τὸ ὄλον οὐ μὴδὲν ἐστὶν ἕξω· οὐ δ' ἐστὶν ἀπουσία ἕξω, οὐ πᾶν ὅτι ἂν ἀπῆ. ὄλον δὲ καὶ τέλειον ἢ τὸ αὐτὸ πάμπαν ἢ συνεγγυς τῆν φύσιν ἐστίν. τέλειον δ' οὐδὲν μὴ ἔχον τέλος· τὸ δὲ τέλος πέρας. διὸ βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην Μελίσσου εἰρηκέναι· ὁ μὲν γὰρ τὸ ἄπειρον ὄλον φησὶν, ὁ δὲ τὸ ὄλον πεπεράνθαι 'μεσσοθέεν Ἰσοπαλές' (fr. 8, 44).

28. SIMPL. phys. 115, 11 τὸν Παρμενίδου λόγον, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος ἱστορεῖ, ὁ μὲν Θεόφραστος [Phys. Op. 7; Dox. 483] οὕτως ἐκτίθεται ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Φυσικῆς ἱστορίας 'τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν· τὸ οὐκ ὄν οὐδέν· ἐν ἄρα τὸ ὄν' Εὐδήμος δὲ οὕτως 'τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν, ἀλλὰ καὶ μοναχῶς λέγεται τὸ ὄν· ἐν ἄρα τὸ ὄν'. ταῦτο δὲ εἰ μὲν ἀλλαχού ποιν γέγραφεν οὕτως σαφῶς Εὐδήμος, οὐκ ἔχω λέγειν· ἐν δὲ τοῖς Φυσικοῖς [fr. 11] περὶ Παρμενίδου τάδε γράφει, ἐξ ὧν ἴσως συναγαγεῖν τὸ εἰρηκέναι δυνατόν· Π. δὲ οὐ φαίνεται δεικνύειν ὅτι ἐν τὸ ὄν, οὐδὲ εἴ τις αὐτῷ συγχωρήσειε μοναχῶς λέγεσθαι τὸ ὄν, εἰ μὴ τὸ ἐν τῷ τί κατηγορούμενον ἐκάστων ὥσπερ τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀνθρώπος. καὶ ἀποδομιένων τῶν λόγων καθ' ἕκαστον ἐνυπάρξει ὁ τοῦ ὄντος λόγος ἐν ἅπασιν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὥσπερ καὶ ὁ τοῦ ζώου ἐν τοῖς ζώοις. ὥσπερ δὲ εἰ πάντα εἶη τὰ ὄντα καλὰ καὶ μὴδὲν εἶη λαβεῖν ὁ οὐκ ἐστὶ καλόν, καλὰ μὲν ἔσται πάντα, οὐ μὴν ἐν γε τὸ καλὸν ἀλλὰ πολλά (τὸ μὲν γὰρ χρῶμα καλὸν ἔσται τὸ δὲ ἐπιτήδευμα τὸ δὲ ὀτιδίηποτε), οὕτω δὴ καὶ ὄντα μὲν πάντα ἔσται, ἀλλ' οὐκ ἐν οὐδὲ τὸ αὐτό· ἔτερον μὲν γὰρ τὸ ὕδωρ, ἄλλο δὲ τὸ πῦρ. Παρμενίδου μὲν οὖν (οὐκ ἂν) ἀγαθὴ τὴν ἀναξιοπιστοῖς ἀκολουθήσαντος λόγοις καὶ ὑπὸ τοιούτων ἀπατηθέντος, ἃ οὐπὼ τότε διεσαφείτο (οὔτε γὰρ τὸ πολλαχῶς ἔλεγεν οὐδεὶς ἀλλὰ Πλάτων πρῶτος τὸ δισδὸν εἰσήγαγεν, οὔτε τὸ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμβεβηκός) φαίνεται τε ὑπὸ τούτων διαφανεσθῆναι. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν λόγων καὶ ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν ἐθεωρήθη καὶ τὸ συλλογίζεσθαι· οὐ γὰρ συνεχωρεῖτο, εἰ μὴ φαίνοντο ἀναγκαῖον. οἱ δὲ πρότερον ἀναποδείκτως ἀπεφίησαντο·

29. ΑΕΤ. I 24, 1 [Dox. 320] Π. καὶ Μέλισσος ἀνήγιρον γένεσιν καὶ φθορὰν διὰ τὸ νομίζειν τὸ πᾶν ἀκίνητον.

30. ΑΜΜΟΝ. de interpr. p. 133, 16 Busse πρῶτον μὲν γὰρ, ὡς ὁ Τίμαιος [p. 27 C] ἡμᾶς ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης θεολογῶν ἀποφαίνεται καὶ προ

τούτων ὁ Π., οὐχ ὁ παρὰ Πλάτωνι μόνον [p. 137 A], ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν τοῖς οὐκείοις ἔπεσι, οὐδέν ἐστι παρὰ τοῖς θεοῖς οὔτε παρεληλυθὸς οὔτε μέλλον, εἴ γε τούτων μὲν ἑκάτερον οὐκ ὄν, τὸ μὲν οὐκέτι τὸ δὲ οὐπα, καὶ τὸ μὲν μεταβεβληκὸς τὸ δὲ πεφικὸς μεταβάλλειν, τὰ δὲ τοιαῦτα τοῖς ὄντως οὐσι καὶ μεταβολῆν οὐδὲ κατ' ἐπίνοιαν ἐπιδεχομένοις προσαρμόττειν ἀμήχανον.

31. AET. I 7, 26 [Dox. 303] Π. τὸ ἀκίνητον καὶ πεπερασμένον σφαιροειδές [sc. θεὸν εἶναι].

32. IDEM I 25, 3 [Dox. 321] Π. καὶ Δημόκριτος πάντα κατ' ἀνάγκην τὴν αὐτὴν δὲ εἶναι εἰμαρμένην καὶ δίκην καὶ πρόνοιαν καὶ κοσμοποιόν. [Theodor. add. καὶ δαίμονα fort. ex Aet. II 7, 1 v. n. 37].

33. CLEM. PROT. 5, 64 p. 55 Pott. Π. δὲ ὁ Ἐλεάτης θεοὺς εἰσηγήσατο πῦρ καὶ γῆν.

34. PLUT. ADV. COLOI. 13 p. 1114 D ὁ δ' [Parm.] ἀναιρεῖ μὲν οὐδετέραν φύσιν [sc. τῶν νοητῶν καὶ δοξαστῶν], ἑκατέραι δ' ἀποδίδουσιν τὸ προσήκον εἰς μὲν τὴν τοῦ ἑνὸς καὶ ὄντος ἰδέαν τίθεται τὸ νοητόν, ὃν μὲν ὡς αἰδιον καὶ ἀφθαρτον, ἐν δ' ὁμοίωτι πρὸς αὐτὸ καὶ τῶι μὴ δέχεσθαι διαφορὰν προσαγορεύσας, εἰς δὲ τὴν ἄτακτον καὶ φερομένην τὸ αἰσθητόν, ὧν καὶ κριτήριον ἰδεῖν ἔστιν ἡ μὲν — ἡ τορ' [fr. 1, 29] τοῦ νοητοῦ καὶ κατὰ ταῦτα ἔχοντος ὡσαύτως ἀπτόμενον ἡ δὲ — ἀληθῆς' [fr. 1, 30] διὰ τὸ παντοδαπὰς μεταβολὰς καὶ πάθη καὶ ἀνομοιότητας δεχομένοις ὁμλεῖν πράγμασι. SIMPL. PHYS. 39, 10 δοξαστόν οὐκ ἀπατηλὸν τοῦτον καλεῖ τὸν λόγον οὐχ ὡς ψευδῆ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῆς νοητῆς ἀληθείας εἰς τὸ φαινόμενον καὶ δοκοῦν τὸ αἰσθητὸν ἐκπεπωκότα. *ibid.* p. 25, 15 καὶ τῶν πεπερασμένων [sc. ἀρχὰς λεγόντων] οἱ μὲν δύο, ὡς Π. ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἢ μᾶλλον φῶς καὶ σκότος.

35. ARIST. DE GEN. ET CORR. B 3. 330^b 13 οἱ δ' εὐθύς δύο ποιοῦντες ὥσπερ Π. πῦρ καὶ γῆν, τὰ μεταξὺ μείγματα ποιοῦσι τούτων οἶον ἀέρα καὶ ὕδωρ. B 9. 336^a 3 ἐπειδὴ γὰρ πέφυκεν, ὡς φασι, τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάναι καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκ τούτων λέγονσι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα τάλλα γίνεσθαι καὶ φθείρεσθαι. CIC. AC. II 37, 118 P. *ignem qui moveat, terram quae ab eo formetur* [e Theophr. Phys. op. cf. p. 52 n. 23].

36. AET. II 1, 2 [Dox. 327] Θαλῆς . . . Παρμ . . . ἔνα τὸν κόσμον. 4, 11 [Dox. 332] Ξενοφάνης, Π. Μέλισσος ἀγένητον καὶ αἰδιον καὶ ἀφθαρτον τὸν κόσμον.

37. IDEM II 7, 1 [D. 335] Π. στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας, ἐπαλλήλους, τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ, τὴν δὲ ἐκ τοῦ πυκνοῦ· μικτὰς δὲ ἄλλας ἐκ φωτός καὶ σκότους μεταξὺ τούτων. καὶ τὸ περιέχον δὲ πάσας τειχὸς δίκην στερεὸν ὑπάρχειν, ὅφ' ὅι πυρῶδης στεφάνῃ, καὶ τὸ μεσαίτατον πασῶν [scil. στερεὸν ὑπάρχειν], περὶ ὃν [sic F, nec aliud vult ὧν P; δ Böckh. sed fortasse lacuna post πασῶν] πάλιν πυρῶδης [scil. στεφάνῃ]. τῶν δὲ συμμιγῶν τὴν μεσαίτατην ἀπάσαις <ἀρχήν> τε καὶ <αἰτίαν> [ἀρχήν et αἰτίαν addidi conl. Simpl. ph. 34, 16 ad fr. 12, 3. vulgo τε καὶ mutant in τοκέα (Davis) vel αἰτίαν (Krische)] κινήσεως καὶ γενέσεως ὑπάρχειν, ἤντινα καὶ δαίμονα [καὶ add. P] κυβερνήτην καὶ κληροῦχον [κληροῦχον ex fr. 1, 14 Fülleborn] ἐπονομάζει δίκην τε καὶ Ἀνάγκην [fr. 8, 30 al.]. καὶ τῆς μὲν γῆς ἀπόκρισιν εἶναι τὸν ἀέρα διὰ τὴν βιαιότεραν αὐτῆς ἔξατμισθέντα πλῆσιν, τοῦ δὲ πυρὸς ἀναπνοὴν τὸν ἥμιον καὶ τὸν

γαλαξίαν [cf. fr. 11, 2] κύκλον. συμμυγῆ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἶναι τὴν σελήνην, τοῦ τ' ἀέρος καὶ τοῦ πυρός. περιστάντος δ' ἀνωτάτω πάντων τοῦ αἰθέρος ἐπ' αὐτῶι τὸ πυρῶδες ὑποταγῆναι τοῦθ' ὅπερ κεκλήκαμεν οὐρανόν, ἕφ' ὧι [οὗ libri: corr. Krische] ἦσθ τὰ περιγυα. Cic. de nat. deor. I 12, 28 nam P. quidem commenticium quiddam coronae simile efficit (stefanen appellat), continente ardore [continentem ardorem B!] lucis orbem, qui cingit caelum, quem appellat deum, in quo neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest, multaque eiusdem (modi) monstra: quippe qui Bellum, qui Discordiam, qui Cupiditatem ceteraque generis eiusdem ad deum revocat quae vel morbo vel somno vel oblivione vel vetustate delentur; eademque de sideribus, quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur.

38. ΔΕΤ. Π 11, 1 [D. 339] Ἀναξίμενης καὶ Π. τὴν περιφορὰν τὴν ἐξωτάτω τῆς γῆς εἶναι τὸν οὐρανόν. § 4 [D. 340] Π. Ἡράκλειτος, Στράτων, Ζήνων πύρινον εἶναι τὸν οὐρανόν.

39. ΙΔΕΜ Π 13, 8 [D. 342] Π. καὶ Ἡράκλειτος πλῆματα πυρός τὰ ἄστρα.

40. ΑΝΟΝΥΜ. ΒΥΖΑΝΤ. ed. Treu p. 52, 19 [Isag. in Arat. Π 14 p. 318, 15 Maass] καὶ τῶν μὲν ἀπλανῶν τῶν σὺν τῶι παντὶ περιαιγομένων τὰ μὲν ἀκατονόμαστα ἡμῖν καὶ ἀπερίληπτα, ὡς καὶ Π. ὁ φυσικὸς εἴρηκε, τὰ δὲ κατωνομασμένα ἕως ἔκτου μεγέθους χιλιά εἰσι κατὰ τὸν Ἄρατον.

41. ΔΕΤ. Π 20, 8 [D. 349] Π. καὶ Μητρόδωρος πύρινον ἐπάρχειν τὸν ἥλιον.

42. ΙΔΕΜ Π 25, 3 [D. 356] Π. πυρίνην [sc. εἶναι τὴν σελήνην]. 26, 2 [D. 357] Π. ἴσην τῶι ἡλίω [sc. εἶναι τὴν σελήνην]· καὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ φωτίζεται [γὰρ Stob. Plut. (Eus.): om. Plut. (ABGal.); φωτίζεσθαι Zeller]. 28, 5 [D. 358] Θαλῆς πρῶτος ἔφη ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι. Πυθαγόρας, Παρμ. . . ὁμοίως.

43. ΙΔ. Π 20, 8^a [D. 349] Π. τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοῦ γαλαξίου κύκλου ἀποκριθῆναι, τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ἀραιότερον μίγματος δὲ δὴ θερμόν, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ πυκνοτέρου ὅπερ ψυχρόν.

44. ΙΔΕΜ VIII 48 de Pythagora: ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανόν πρῶτον ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στοργύλην, ὡς δὲ Θεόφραστος [Phys. Op. 17] Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων Ἡσιόδον. cf. A 1 p. 48, 10. ΔΕΤ. III 15, 7 [D. 380] Π., Δημόκριτος διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον ἀφροσῶσαν μὲν ἐπὶ τῆς ἰσορροπίας οὐκ ἔχουσαν αἰτίαν δι' ἣν δεῦρο μᾶλλον ἢ ἐκεῖσε δέψειεν ἂν διὰ τοῦτο μόνον μὲν κραδαίνεσθαι, μὴ κινεῖσθαι δέ. THEOLOG. arithm. p. 68sq. Ast. ex Anatolio πρὸς τούτοις φασὶ περὶ τὸ μέσον τῶν τεσσάρων στοιχείων κείσθαι τινα ἑναδικὸν διάπυρον κύβον, οὗ τὴν μεσότητα τῆς θέσεως [sic Monac. gr. 384 f. 57'] καὶ Ὀμηρον εἰδέναι λέγοντα 'τόσσον ἔνερθ' Αἰδῶ οὐσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης'. εἰλοκασί δὲ κατὰ γε ταῦτα κατηκολυθηκέναι τοῖς Πυθαγορείοις οἱ τε περὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ Παρμενίδην καὶ σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν παλαι σοφῶν, φάμενοι τὴν μοναδικὴν φύσιν Ἐστίας τρόπον ἐν μέσφ ἰδρῶσθαι καὶ διὰ τὸ ἰσόρροπον φυλάσσειν τὴν αὐτὴν ἔδραν.

45. ΔΕΤ. IV 3, 4 [D. 386] Π. δὲ καὶ Ἰππασος πυρώδη [sc. εἶναι τὴν ψυχὴν]. ΜΑCROB. S. S. I 14, 20 Parmenides ex terra et igne [sc. animam esse]. ΔΕΤ. IV 5, 5 [D. 391] Π. ἐν ὄλφ τῶι θῶρακι τὸ ἡγεμονικόν. Π. καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος ταῦτόν νοῦν καὶ ψυχὴν, καθ' οὓς οὐδὲν ἂν εἴη ζῶιον ἄλογον κυρίως.

46. THEOPHR. de sensu 1 [D. 499] περι δ' αισθήσεως αἱ μὲν πολλὰ καὶ καθόλου δόξαι οὗ' εἰσιν· οἱ μὲν γὰρ τῷ ὁμοίῳ ποιούσιν, οἱ δὲ τῷ ἐναντίῳ. Π. μὲν καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Πλάτων τῷ ὁμοίῳ, οἱ δὲ περι Ἀναξαγόραν καὶ Ἡράκλειτον τῷ ἐναντίῳ. § Π. μὲν γὰρ ὅλως οὐδὲν ἀφώρικεν ἀλλὰ μόνον ὅτι οὐοῖν ὄντων στοιχεῖον κατὰ τὸ ὑπερβάλλον ἐστὶν ἡ γνῶσις. ἐὰν γὰρ ὑπεράρῃ τὸ θερμὸν ἢ τὸ ψυχρὸν, ἄλλην γίνεσθαι τὴν διάνοιαν, βέλτιω δὲ καὶ καθαρωτέραν τὴν διὰ τὸ θερμὸν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταύτην δεῖσθαι τινος συμμετρίας· ὡς γὰρ ἐκάστοτε, φησὶν, ἔχει — νόημα' (fr. 16). τὸ γὰρ αἰσθάνεσθαι καὶ τὸ φρονεῖν ὡς ταῦτό λέγει· διὸ καὶ τὴν μνήμην καὶ τὴν λήθην ἀπὸ τούτων [a duobus principiis] γίνεσθαι διὰ τῆς κρᾶσεως· ἂν δ' ἰσαῶσι τῇ μίξει, πότερον ἔσται φρονεῖν ἢ οὐ, καὶ τίς ἢ διάθεσις, οὐδὲν ἔτι διώρικεν. ὅτι δὲ καὶ τῷ ἐναντίῳ καθ' αὐτὸ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, φανερόν ἐν οἷς φησι τὸν νεκρὸν φωτὸς μὲν καὶ θερμοῦ καὶ φωνῆς οὐκ αἰσθάνεσθαι διὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ πυρός, ψυχροῦ δὲ καὶ σιωπῆς καὶ τῶν ἐναντίων αἰσθάνεσθαι. καὶ ὅλως δὲ πᾶν τὸ ὄν ἔχειν τινὰ γνῶσιν. οὕτω μὲν οὖν αὐτὸς ἔοικεν ἀποτεμένεσθαι τῇ φάσει τὰ συμβαίνοντα δυσχερῆ διὰ τὴν ὑπόληψιν.

47. ΔΕΤ. IV 9, 6 [D. 397b1] Π., Ἐμπεδοκλῆς, Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετρίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι τοῦ οἰκείου τῶν αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστη ἐναρμόττοντος.

48. IDEM(?) IV 13, 9. 10 [D. 404] Ἰππάρχος ἀκτίνας φησὶν ἀφ' ἑκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτεινομένας τοῖς πέρασιν αὐτῶν οἰονεῖ χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπτούσας τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν πρὸς τὸ ὄρατικὸν ἀναδύοναι. ἔνιοι καὶ Πυθαγόραν τῇ δόξῃ ταύτῃ συνεπιγράφουσιν ἅτε δὴ βεβαιωτῆν τῶν μαθημάτων καὶ πρὸς τούτῳ Παρμενίδην ἐυφαινοντα τοῦτο διὰ τῶν ποιμάτων.

49. PHILODEM. Rhet. fr. inc. 3, 7 [II 169 Sudh.] οὐδὲ κατὰ Π. καὶ Μέλισσον ἐν τῷ πᾶν λέγοντας εἶναι καὶ διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ψευδεῖς εἶναι. ΔΕΤ. IV 9, 1 [D. 396, 12] Πυθαγόρας, Ἐμπεδοκλῆς, Ξενοφάνης, Π. ψευδεῖς εἶναι τὰς αἰσθήσεις.

50. ΔΕΤ. IV 9, 14 [D. 398] Π., Ἐμπεδοκλῆς ἐλλεῖπει τροφῆς τὴν δρεξίν [sc. γίνεσθαι].

51. CENSORIN. 4, 8 Empedocles . . . tale quiddam confirmat. primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam igni simul et umori permixtam . . . haec eadem opinio etiam in Parmenide Veliensi fuit pauculis excerptis ab Empedocle dissensis (?). cf. ΔΕΤ. V 19, 5 (Emped.)

52. ARIST. de part. anim. B 2 648^a 25 ἔνιοι γὰρ τὰ ἔνδρα τῶν πεζῶν θερμότερά φασιν εἶναι, λέγοντες ὡς ἐπανισοῖ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἢ τῆς ρύσεως αὐτῶν θερμότης καὶ τὰ ἀναίμα τῶν ἐναιμῶν καὶ τὰ θήλα τῶν ἀρρένων οἷον Π. τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμότερας εἶναι φησὶ καὶ ἔτεροι τινες, ὡς διὰ τὴν θερμότητα καὶ πολυαιμούσας γινομένων τῶν γυναικείων, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τούναντιον.

53. ΔΕΤ. V 7, 2 [D. 419] post Empedoclem Π. ἀντιστρόφως· τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἄρρενα βλαστῆσαι (τοῦ γὰρ πυκνοῦ μετέχειν πλειονος), τὰ δὲ πρὸς ταῖς μεσημβρίαις θήλα παρὰ τὴν ἀραιότητα. § 4 [D. 420] Ἀναξαγόρας Π. τὰ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν [sc. σπέρματα] καταβάλλεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς μήτρας

τα δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ ἀριστερά. εἰ δ' ἐναλλαγεῖν τὰ τῆς καταβολῆς, γίνεσθαι θήλεα. cf. ARIST. de gen. anim. A 1. 763^b 30 φασὶ γὰρ οἱ μὲν ἐν τοῖς σπέρμασιν εἶναι ταύτην τὴν ἐναντίωσιν εὐθύς, οἷον Ἀναξαγόρας καὶ ἕτεροι τῶν φυσιολόγων· γίνεσθαι τε γὰρ ἐκ τοῦ ἄρρενος τὸ σπέρμα τὸ δὲ θῆλυ παρέχειν τὸν τόπον καὶ εἶναι τὸ μὲν ἄρρεν ἐκ τῶν δεξιῶν τὸ δὲ θῆλυ ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ τῆς ὑστέρας τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς εἶναι τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. CENSORIN. 5, 2 igitur semen unde exeat inter sapientiae professores non constat. Parmenides enim tum ex dextris tum e laevis partibus oriri putavit.

54. AET. V 11, 2 [D. 422] Π. ὅταν μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς μήτρας ὁ γόνος ἀποκριθῆι, τοῖς πατράσιν, ὅταν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ, ταῖς μητράσιν [sc. ὅμοια τὰ τέκνα γίνεσθαι] CENSORIN. 6, 8 ceterum Parmenides sententia est cum dexterarum partes semina dederint, tunc filios esse patri consimiles, cum laevae, tunc matri. 6, 5 at inter se certare feminas et maris et penes utrum victoria sit, eius habitum referri auctor est Parmenides. conferri potest LACTANT. de opificio 12, 12 (§ 6 citantur Varto et Aristoteles) disparae quoque naturae hoc modo fieri putantur: cum forte in laevam uteri partem masculinae stirpis semen inciderit, marem quidem gigni opinatio est, sed quia sit in feminina parte conceptus, aliquid in se habere femineum supra quam decus virile patiatur, vel formam insignem vel nimium candorem vel corporis levitatem vel artus delicatos, vel staturam brevem vel vocem gracilem vel animum indecillum vel ex his plura. item si partem in dexteram semen feminini generis influxerit, feminam quidem procreari, sed quoniam in masculina parte concepta sit, habere in se aliquid virilitatis ultra quam sexus ratio permittat, aut valida membra aut immoderatam longitudinem aut fuscum colorem aut hispida faciem aut vulvum indecorum aut vocem robustam aut animum audacem aut ex his plura (cf. fr. 18).

Parmenidis reliquias coll. ill. Karsten (*Phil. gr. vet. rel. I* 2), Stein (*Symbola phil. Ritschel* p. 766, ego *Parmenides gr. u. deutsch* Berl. 1897. cf. Wilamowitz *Herm.* 34, 203 et *Patin Jahrb. f. cl. Phil. Suppl.* 25, 491 sqq.

B. FRAGMENTA.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

1 [1—32. 52—57 Karst., 1—32. 34—37 Stein.]

1—30. 33—38 SEKT. VII 111 sqq. ὁ δὲ γνώριμος αὐτοῦ [Xenophanis] Π. τοῦ μὲν δοξαστοῦ λόγον κατέγνω, φημι δὲ τοῦ ἀσθενεῖς ἔχοντος ὑπολήψεις, τὸν δ' ἐπιστημονικόν, τουτέστι τὸν ἀδιάπτωτον, ὑπέθετο κριτήριον, ἀποστάς καὶ τῆς τῶν ἀλοθῆσεων πίστεως· ἐναρχόμενος γοῦν τοῦ Περὶ φύσεως γράφει τὸν τρόπον τοῦτον· Ἴπποι — λέλεται'. sequitur paraphrasis § 112—114: ἐν τούτοις γὰρ ὁ Παρμενίδης Ἴππους μὲν φησιν αὐτὸν φέρειν τὰς ἀλόγους τῆς ψυχῆς ὁρμᾶς τε καὶ ὀρέξεις (1), κατὰ δὲ τὴν πολύφημον ὁδὸν τοῦ δαίμονος πορεύεσθαι τὴν κατὰ τὸν φιλόσοφον λόγον θεωρίαν, ὃς λόγος προπόμπου δαίμονος τρόπον ἐπὶ τὴν ἀπάντων ὁδηγεῖ γυνῶσιν (2. 3), κούρας δ' αὐτοῦ προάγειν τὰς

αισθήσεις (5), ὧν τὰς μὲν ἀκοὰς αἰνίττεται ἐν τῷ λέγειν 'δοιοῖς — κύκλοις' (7. 8), τουτέστι τοῖς τῶν ὠτῶν, τὴν φωνὴν δι' ὧν καταδέχονται, τὰς δὲ ὁράσεις 'Ἡλιάδας κούρας κέκληκε' (9), δῶματα μὲν Νυκτὸς ἀπολιπούσας (9), 'ἐς φάος δὲ ὠσαμένας' (10), διὰ τὸ μὴ χωρὶς φωτὸς γίνεσθαι τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τὴν 'πολύποιονον' ἐλθεῖν Δίκην καὶ ἔχουσαν 'κλητῖδας ἀμοιβούς' (14), τὴν διάνοιαν ἀσφαλεῖς ἔχουσαν τὰς τῶν πραγμάτων καταλήψεις. ἦτις αὐτὸν ὑποδεξαμένη (22) ἐπαγγέλλεται ὄσο ταῦτα διδάξειν 'ἡμὲν — ἦτορ' (29), ὅπερ ἐστὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης ἀμετακίνητον βῆμα, ἕτερον δὲ 'βροτῶν δόξας — ἀληθῆς' (30), τουτέστι τὸ ἐν δόξει κείμενον πᾶν, ὅτι ἦν ἀβέβαιον. καὶ ἐπὶ τέλει προσδιασάφει τὸ μὴ δεῖν αἰσθήσεσι προσέχειν ἀλλὰ τῷ λόγῳ (33—36). μὴ γάρ σε, φησὶν, 'ἔθος — φηθέντα' (34—37). ἀλλ' οὕτως μὲν καὶ αὐτός, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων συμφανές, τὸν ἐπιστημονικὸν λόγον κανόνα τῆς ἐν τοῖς οὐσίῳ ἀληθείας ἀναγορεύσας ἀπέστη τῆς τῶν αἰσθήσεων ἐπιστάσεως. 11—21 significat PARMEN. antr. nymph. c. 22 sqq. 28—32 SIMPL. cael. 557, 20 οἱ δὲ ἄνδρες ἐκεῖνοι διττὴν ὑπόστασιν ὑπετίθεντο, τὴν μὲν τοῦ ὄντος ὄντος τοῦ νοητοῦ, τὴν δὲ τοῦ γινόμενου τοῦ αἰσθητοῦ, ὅπερ οὐκ ἤξιον καλεῖν ὄν ἀπλῶς, ἀλλὰ δοκοῦν ὄν. διὸ περὶ τὸ ὄν ἀλήθειαν εἶναι φησι, περὶ δὲ τὸ γινόμενον δόξας. λέγει γοῦν ὁ Π. 'χρεῶ — περῶντα'. 28—30 LAEBT. IX 22 ὡσὴν τε ἔφη τὴν φιλοσοφίαν τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν· διὸ καὶ φησὶ πον' χρεῶ — ἀληθῆς' 29. 30 PLUT. Colot. 1114 DE [cf. A 34] CLEM. Strom. V 60 p. 682 P. PROCL. Tim. p. 248 Schn. (continuans fr. 4) 34—36 LAEBT. IX 22 τὰς τε αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν 'μηδὲ — ἔλεγχον'.

Ἴπποι ταί με φέρουσιν, ὄσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἰκάνοι,
πέμπον, ἐπεὶ μ' ἐς ὄδδον βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι
δαίμονος, ἣ κατὰ πάντα τῆ φέρει εἰδὸτα φῶτα
τῆι φερόμην· τῆι γὰρ με πολύφραστοι φέρον Ἴπποι
5 ἄρμα τιταίνουσαι, κοῦραι δ' ὄδδον ἠγεμόνονον.
ἄξων δ' ἐν χροίησιν (λεῖ) σύριγγος αὐτῆν
αἰθόμενος (δοιοῖς γὰρ ἐπειγετο δινωτοῖσιν
κύκλοις ἀμφοτέρωθεν), ὅτε σπερχολάτο πέμπειν

Prooemium parum clare conceptum ex variis carminibus colores duxisse videtur. praeter mystica, quorum vestigia evanida in Parmenidis prooediosi p. 13 quaerebam, Hesiodi Phaethon adhibitus ac detortus videtur; inde currus, via Solis (v. 2), fortasse Heliades (cf. Robert Herm. 18, 435⁴), *bifores valvae* (Ovid. M. II 4 cf. Hom. E 759, Hes. Theog. 748) transferri potuerunt.

1 cf. 25 2 πέμπον iterative βῆσαν cf. Pind. O. 6, 24 ὄφρα κελεύθωι τ' ἐν καθαρῇ βάσομεν ὄχρον 3 δαίμονος antiquis ut videtur eadem dea quae v. 14. 22. 12, 3. unde Proclo Parm. p. 640, 39 propter 11 sqq. ὡμψη 'Υριπύλη audit: δαίμονες Stein, Wilamowitz sc. Heliades. utique Solis orbita videtur intellegenda, quam poeta lucido mentis curru, felicior ille Phaethonte, quotiens libebat escendebat πάντα τῆ Sext.; minus ceteris coniecturis (cf. Parm. nostr. 48, quibus addo πανταγῆ nostram, πάντα τατῆ L. D. Barnettii et Wilamowitzii) displicet G. Hermannii πάντ' αὐτῆ, quod intellego quae via sola gnarum virum per omnia ducit 6 ἔει add. Karsten 7 αἰθόμενος fervidus cf. Eur. Hipp. 1277 αἰθόμενος ἄλιος

- Ἠλιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δώματα Νυκτός,
 10 εἰς φάος, ὠσάμεναι κράτων ἄπο χερσὶ καλύπτρας.
 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἥματός εἰσι κελεύθων,
 καὶ σφας ὑπέρφυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάϊνος οὐδός·
 αὐταὶ δ' αἰθέριαι πλῆνται μεγάλοισι θυρέτρους.
 τῶν δὲ Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας ἀμοιβούς·
 15 τὴν δὴ παρφαμέναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν
 πείσαν ἐπιφραδέως, ὡς σφιν βαλανωτὸν ὄχηα
 ἀπτερέως ὥσειε πυλέων ἄπο· ται δὲ θυρέτρων
 χάσμ' ἀχανές ποιήσαν ἀναπτάμεναι πολυχάλκους
 ἄξονας ἐν σύριγξιν ἀμοιβαδὸν εἰλιξασαί
 20 γόμφους καὶ περόνησιν ἀρηρότε· τῆι φα δι' αὐτῶν
 ἰθὺς ἔχον κοῦραι κατ' ἀμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵππους.
 καὶ με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ
 δεξιτερῆν ἔλεν, ὦδε δ' ἔπος φάτο καὶ με προσῆυδα·
 ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἠνιόχοισιν,
 25 ἵπποις ται σε φέρουσιν ἰκάνων ἡμέτερον δῶ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὔτι σε μοῖρα κακῆ προὔπεμπε νέεσθαι
 τήνδ' ὁδὸν (ἧ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἔκτος πάτου ἐστίν),
 ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε. χρεὼ δέ σε πάντα πνθέσθαι
 ἡμὲν Ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμὲς ἦτορ
 30 ἠδὲ βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἐνί πιστις ἀληθείης.
 (ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὡς τὰ δοκοῦντα

9 δώματα Νυκτός sqq. cf. Hes. theog. 744 10 κράτων Karsten: κρα-
 τερῶν Sext. 13 πλῆνται singulariter cf. 12, 1 14 Δίκη πολύποινος etiam
 Orph. fr. 125 ἀμοιβούς, fortasse vices et aequas mensuras Noctis et Diei mo-
 derans soc. Heracliti fr. 94 (Patin p. 640) aut simpliciter claves duplices mutuo
 claustrum seram praeccludentes, quales Dantis Purg. IX 117 15 cf. Hom. π 287.
 M 24 q. 16 ἐπιφραδέως imitatur Apoll. Rhod. 17 ἀπτερέως ex Hes. fr. 253
 18 ἀχανές primus Parmenides, tum Soph. fr. 926 ἀναπτάμεναι singulariter
 19 ἀμοιβαδὸν alterum post alterum cf. h. Cer. 326 20 ἀρηρότε Bergk: ἀρη-
 ρότα libri. ἀρηρότας ἢ Scaliger, at τῆι φα sqq. constat ex Hom. E 752 22 θεὰ
 — δαίμων (S); clausula versus homerica 23 sqq. cf. Hom. α 120 sqq. 24 ἀθα-
 νάτοισιν Brandis at cf. Parm. 53 24 συνήορος homerice (θ 99) Brandis; at cf.
 κρᾶσιν 16, 1; δίκρανοι 6, 5. Xenoph. 1, 4. Emped. 20, 6 25 cf. Σ 385. 424
 26 μοῖρα κακῆ cf. N 602 al. 29 ἡμὲν] τὸ μὲν Procl. εὐκυκλέος Simpl.(DE;
 εὐκυκλῆος A): εὐπεγγέος Procl.: εὐπειθέος Plut., Clem., Sext., Laert. ἀτρεμὲς
 Clem., Sext. paraphr. Simpl.: ἀτρεκέος Plut., Sext. text., Laert. Veritatis cor intre-
 pidum est Ens globosum, immotum 30 δόξαι vel δόξαις Procl. ταῖς Clem.,
 Sext., Simpl.: αἰς Plut.: τῆς Laert. ἐνί] ἔτι Laert. 31. 32 transsiluit homoe-
 areto deceptus Sextus; plus ommissa rati plerique fr. 2—7 intercalant 31 μα-
 θήσεται DE: μαθήσεται A: μνησσομαι F

χρῆν δοκιμῶς εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα).

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα
μηδὲ σ' ἔθος πολύπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω,
35 νωμῶν ἀσκοπον ὄμμα καὶ ἤχησσαν ἀκούην
καὶ γλῶσσαν, κρῖναι δὲ λόγῳ πολύδῃριν ἔλεγχον
ἐξ ἐμέθεν φηθέντα. μόνος δ' ἔτι θυμὸς ὁδοῖο
λείπεται . . .

32 χρῆν vel χρῆν Simpl.: χρῆ Peyron 32 δοκιμῶς εἶναι libri, quod Wilm. explicabat: *die Hypothesen, die sich durch das ganze Lehrgebäude hindurch bewähren, haben in einer probehaltigen Weise Realität*, id quod pugnat contra ontologiam Parmenidis, quae nisi in uno ente nihil probabile aut reale agnoscat. nam hypotheses fingere si voluisset suae Veritati consonas, monismum, sicut antiqui Iones, non dualismum commendavisset. teneo *δοκιμῶς(αι) εἶναι* vulgari elisione (cf. ad Xenoph. 3, 5) *‘wie man bei gründlicher Durchforschung annehmen müsste, dass sich jenes Scheinwesen verhalte’*, scil. si ista via esset omnino ingredienda. minus placent coniecturae velut *εἶναι, θεῖναι* meae vel *κρῖναι* Karstenii, σ' *λέναι* Cobeti διὰ παντὸς πάντα Heraclitum, quem hic potissimum petit, imitatus rhetorice cf. *Parm.* p. 60 *περῶντα* Simpl.(A): *περ ὄντα* (DEF) 33 = 7, 2, ~ 6, 3 34 σ' ἔθος Sext.: *σε θεός* Laert. 36 *πολύδῃριν* Laert.: *πολύπειρον* Sext. (ex 34): *intellege pugnantium opinionum disquisitionem* 37 *φηθέντα* cf. 31. 22 *θυμὸς* sic Sext., quod si verum sit, explicetur *vinida vis Rationis* i. e. *ἀτρεμὲς ἦτορ Ἀληθείης* (29); vulgo *μῦθος ὁδοῖο* secundum 8, 1.

2 [89—92 K., 37—40 St.]

1—4 CLEM. Strom. 5, 15 p. 659 P. ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ Φιλότιθα συγκρατεῖται συγκριτικὴν τινα ἀγάπην νοῶν. ‘ἦν — τεθηγῶς’ (fr. 17, 2). ἀλλὰ καὶ Παρμενίδης ἐν τῷ αὐτοῦ ποιήματι περὶ τῆς ἐλπίδος ἀνιστόμενος τὰ τοιαῦτα λέγει: ‘λεῦσσε — συνιστάμενον’, ἐπεὶ καὶ ὁ ἐλπίζων καθάπερ ὁ πιστεύων τῷ νῶι ὄρῃ τὰ νοητὰ καὶ τὰ μέλλοντα. εἰ τοίνυν φαμέν τι εἶναι δίκαιον, φαμέν δὲ καὶ καλόν, ἀλλὰ καὶ ἀλήθειάν τι λέγομεν. οὐδὲν δὲ πῶποτε τῶν τοιούτων τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδομεν, ἀλλ’ ἢ μόνου τῷ νῶι [hinc v. 1 Theodoret. I 72 p. 36 Gaisf.] 1 PROCL. *Parm.* (Paris. 1864) 1152, 37 2 DAMASCUS I 67, 21 Ruelle οὐδὲ τὸ ὄν ἄρα πρόεισιν εἰς πολλὰ ἢ κατὰ ὕφεισιν ἢ κατὰ μερισμὸν ἢ ὀπωσοῦν κατὰ πρόοδον ‘οὐ — ἔχουσθαι’ φησὶν ὁ Παρμενίδης· διὸ καὶ ἐν ἄρα τὸ ὄν ἐκεῖνος ἔλεγεν οὐδὲ ἄρα προιεῖναι φαίη τις ἄν, εἴπερ μηδὲ ἀποτμήσεσθαι.

λεῦσσε δ' ὁμῶς ἀπέοντα νόφ παρεόντα βεβαίως
οὐ γὰρ ἀποτμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχουσθαι
οὔτε σκιδνόμενον πάντη πάντως κατὰ κόσμον
οὔτε συνιστάμενον.

1 *‘quamvis remota tanquam praesentia menti contemplare’* Bergk; *Clementis vana de Spe interpretatio de conexu nihil certi prodit* 2 *ἀποτμήξει* (active ὁ νοῦς vel i. q. ἀποτμήξει) Clem.: *ἀποτμήσει* Dam. *ἔχουσθαι* Dam.: *ἔχουσθαι* Clem. 3 *contextus rerum omnium nec dissipata nec contracta usquam structura rumpitur*; tangi Heracl. fr. 91 conicit Patin p. 571

3 [41. 42 K. St.]

PROCL. in Parm. I p. 708, 16 (post 8, 25) και πάλιν·

ξυνόν δέ μοι ἔστιν

διπλόθεν ἀρξωμαι· τόθι γάρ πάλιν ἴξομαι αὐθις.

1 cf. Heraclit. 103 ξυνόν γάρ ἀρχή και πέρας ἐπὶ κύκλον περιφερειας, itemque in Parmenideae Veritatis globo.

4 [33—40 K., 43—50 St.]

1—6. 7. 8. PROCL. Tim. p. 248 Schn. (post 1, 30) και πάλιν 'εἰ δ' — ἀταρπὸν' και 'οὔτε — φράσαις' 3—8 SIMPL. Phys. 116, 25 εἰ δέ τις ἐπιθυμεί και αὐτοῦ τοῦ Παρμενίδου ταύτας λέγοντος ἀκούσαι τὰς προτάσεις, τὴν μὲν τὸ παρὰ τὸ ὄν οὐκ ὄν και οὐδὲν λέγουσαν, ἥτις ἡ αὐτὴ ἔστι τῆι τὸ ὄν μοναχῶς λέγεσθαι, εὐρήσει ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔπεσιν· 'ἡ μὲν — φράσαις'; PROCL. Parm. 1078, 1 και γὰρ ἡ μὲν εἶναι φάσκουσα αὐτὸ κέλευθος Πειθοῦς ἔστι κατ' αὐτόν. ἡ δὲ μὴ εἶναι λέγουσα 'και ὡς χρεῶν — ἀταρπὸν'.

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας,
αἰπερ ὁδοὶ μῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι·

ἡ μὲν διπῶς ἔστιν τε και ὡς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι
Πειθοῦς ἔστι κέλευθος (Ἀληθείη γὰρ ἀπηδεῖ),

5 ἡ δ' ὡς οὐκ ἔστιν τε και ὡς χρεῶν ἔστι μὴ εἶναι,
τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθέα ἔμμεν ἀταρπὸν·
οὔτε γὰρ ἀν γνῶλης τό γε μὴ ἔδν (οὐ γὰρ ἀνυστόν)
οὔτε φράσαις.

1 ἄγ' ἐγὼν Karsten: ἄγε τῶν Procl. 2 μῦναι Procl. C(oisl.): μούσαι Procl. AB 3 ἔστι τε Procl. Simpl. ὡς Simpl.: om. Procl. 4 ἀληθείη Procl. Simpl.: corr. Bywater 5 ἔστι τε Simpl.: ἔστι γε Procl. χρεῶν libri: fortasse χρεῶν cf. 8, 45 6 παναπευθέα Simpl.(EF, παραπευθέα D) cf. 8, 21 et Hom. γ 88: παναπειθέα Procl. ἔμμεν Simpl. (DE, ἔμμεναι E) 7 ἀνυστόν Simpl.: ἐφικτόν Procl.

5 [40 K., 50 St.]

CLEM. Strom. VI 23 p. 749 P. Ἀριστοφάνης ἔφη 'δύναται γὰρ ἴσον τῶι δρᾶν τὸ νοεῖν' [fr. 691 K.] και πρὸ τούτου ὁ Ἐλεάτης II. 'τὸ γὰρ — εἶναι' PLOTIN. Enn. V 1, 8 ἤπτετο μὲν οὖν και II. πρότερον τῆς τοιαύτης δόξης καθόσον εἰς ταῦτο συνῆγεν ὄν και νοῦν και τὸ ὄν οὐκ ἐν τοῖς ἀλοθητοῖς ἐτίθετο. 'τὸ γὰρ — εἶναι' λέγων και ἀκίνητον λέγει τοῦτο, καιτοι προστιθεὶς τὸ νοεῖν σωματικὴν πᾶσαν κίνησιν ἐξαιρῶν ἀπ' αὐτοῦ. memoria lapsus et supplens PROCL. Parm. 1152, 33 ταῦτόν δ' ἔστιν ἐκεῖ νοεῖν τε και εἶναι·

... τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἔστιν τε και εἶναι.

continuandum veri similiter fr. 4.

6 [43—51 K., 51—59 St.]

1—9 SIMPL. phys. 117, 2 (post fr. 4) ὅτι δὲ ἡ ἀντιφασίς οὐ συναληθεύει, δι' ἐκείνων λέγει τῶν ἐπῶν δι' ὧν μέμφεται τοῖς εἰς ταῦτο συνάγουσι τὰ ἀντικείμενα· εἰπὼν γὰρ 'ἔστι γὰρ εἶναι — διζήσιος (εἴργω) ἐπάγει· haec duo

verba addidi) 'αὐτὰρ — κέλευθος' 1. 2 IDEM *ibid.* 86, 25 ἀλλὰ καὶ τὸ πάντων ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον τὸν τοῦ ὄντος ὁ Παρμενίδης φησὶν ἐν τούτοις 'χρῆ — ἔστιν'.

χρῆ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι· ἔστι γὰρ εἶναι, μηδὲν δ' οὐκ ἔστιν· τὰ γ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα. πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος (εἰργω), αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδὲν
5 πλάττονται, δίκρανοι· ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον· οἱ δὲ φοροῦνται κωφοὶ ὁμῶς τυφλοὶ τε, τεθηπότες, ἀκριτα φύλα, οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτόν νενομίσται κοῦ ταῦτόν, πάντων δὲ παλίντροπος ἔστι κέλευθος.

De ordine fr. 6—8 cf. *Simpl. phys.* 78, 2 μεμψάμενος γὰρ τοῖς τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν συμφέρονσιν ἐν τῷ νοητῷ 'οἷς — ταῦτόν' (6), καὶ ἀποστρέφας τῆς ὁδοῦ τῆς τὸ μὴ ὄν ζητούσης 'ἀλλὰ — νόημα' (7), ἐπάγει 'μοῦνος κτλ.' (8).

1 τ' ἐὼν *Simpl.(F)*: τὸ ὄν (DE) 2 μηδὲν δ' *Simpl.* 86: μηδεοῖδ 117; τὸ μηδὲν i. q. τὸ μὴ ἐὼν cf. 8, 10 τὰ γ' ἐγὼ *Simpl.(D)*: τοῦ ἐγὼ (E): τὰ γε (F): τὰ σε Aldus: τὰ σ' ἐγὼ verisimiliter Bergk cf. *Hea. Opp.* 367 3 εἰργω *supplevi* *conl.* 1, 93; 7, 2 5 πλάττονται *Simpl.*: πλάζονται a: πλάσσονται eodem sensu in exemplo *Simplicii* fuisse coniecti in *Parm.* 72 δίκρανοι debebat; tanguntur Heraclitei 6 πλακτὸν libri cf. *Hea.* πλακτός: παράφρων, πεπλανημένος cf. 8, 28 φοροῦνται Karsten 8 τωῦτόν Stein et sic deinceps; sententiam Heracliteam brevissime comprehendit [Hipp.] de victu I 5 πάντα ταῦτὰ καὶ οὐ ταῦτὰ 9 παλίντροπος ἀρμονίη significatur Heracliti fortasse huic v. continuandum fr. 7.

7 [52 K., 60. 61 St.]

1. 2 ΠΛΑΤΟ Soph. 237 A Παρμενίδης δὲ ὁ μέγας, ὃ καί, παιοῖν ἡμῖν οὖσιν ἀρχόμενός τε καὶ διὰ τέλους τοῦτο ἀπεμαρτύρατο, πεζῆι τε ὡς ἐκάστοτε λέγων [sc. sermonibus] καὶ μετὰ μέτρων· οὐ γὰρ μήποτε τοῦτ' οὐδαμῆι (sic libri), φησίν, εἶναι μὴ ἐόντα· ἀλλὰ — νόημα'. IDEM *ibid.* 258 D 'οὐ γὰρ — νόημα' (1. 2 ex Platone *Simpl. phys.* 135, 20; 143, 29; 244, 1; 2 *ibid.* 650, 13) 1 ΑΡΙΣΤΟΤ. *Metaph.* N 2. 1089^a 2 ἔδοξε γὰρ αὐτοῖς πάντ' ἔσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει καὶ ὁμοσε βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ 'οὐ γὰρ — ἐόντα' ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἔστιν (Ps. Alex. ad h. l. 805, 19 ἐν δὲ τῇ λέξει τῇ 'οὐ γὰρ — ἐόντα', ἀλλ' ἀνάγκη εἶναι τὸ μὴ ὄν, τοῦ Παρμενίδου οὕση αἰ ὅσο ἀποφάσεις ἀντι μιᾶς καταφάσεως κείμεναι καὶ τὸ 'ἀλλὰ' ἀντι τοῦ 'ὥστε' πλείστην ἀσάφειαν πεποιθήκασιν· δεῖ δὲ καὶ ὑπερβατικῶς τὴν λέξιν ἀναγινώσκειν 'οὐ γὰρ μήποτε μὴ τοῦτο ἐόντα μηδαμῆι εἶναι, ὥστε ἀνάγκη τὸ μὴ ὄν εἶναι δεῖξαι') 2 *Simpl. phys.* 78, 6 (ad fr. 6 adl.).

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆι εἶναι μὴ ἐόντα

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἰργε νόημα.

1 τοῦτο δαμῆ Arist.(E), *Simpl.* 135, 143, 244 (E et 143 D): τοῦτ' οὐδαμῆ Plat., Arist. (A^b alii), *Simpl.* 143, 244 (F): τοῦτο μηδαμῆ *Simpl.* 135 (D), Ps. Alex.

έόντα Arist.: όντα Plato (Simpl.) 2 όζήσιος Plat. 258 (Simpl.): όζήμενος Plat. 237.

8 [58—120 K., 62—124 St.]

1—52 SIMPL. phys. 144, 25 [post A 21] έχει δέ ούτως τα μετά την του μη όντος άναρσειν (145)· ‘μοῦνος — άκούων’ 1—3 IDEM ibid. 78, 5 (post fr. 7, 2) έπάγει ‘μοῦνος — πολλα μάλα’; 142, 31 ότι μεν ούν οῦ των γινομένων τε και φθειρομένων ό Παρμενίδης τό έν όν τίθεται, δηλοί τό σημεϊον αυτού έν τό άγένητον και άφθαρτον λέγον, έν οίς φησι ‘μόνος — άνώλεθρόν έστιν’ 3—14 IDEM ib. 78, 11 post l. c. και παραδίδωσι λοιπόν τά του κυρίως όντος σημεϊα· ώς άγένητον — πέδισιν· ταῦτα δη περι του κυρίως όντος λέγων έναργώς άποδείκνυσιν, ότι άγένητον τουτο τό όν· ουτε γάρ έξ όντος· οῦ γάρ προϋπήρχεν άλλο όν· ουτε έκ του μη όντος· ουδέ γάρ έστι τό μη όν. και δια τί δη τότε, αλλά μη και πρότερον ή ύστερον έγένητο; άλλ· ουδέ έκ του πῆι μεν όντος πῆι δε μη όντος ώς τό γενητόν γίνεται (Platonica, non Parmenidea opinio)· οῦ γάρ αν του άπλως όντος προϋπαρχει τό πῆι μεν όν πῆι δε μη όν, αλλά μετ’ αυτό ύφέστηκε. 3—4 CLEM. Strom. V 113 p. 716 P. II. δέ . . . άδέ πως περι του θεου γραφει. ‘πολλα — άτρεμες ήδ’ άγένητον’ [hinc Eus. P. E. XIII 13, 39. Theodor. IV 7] 3—5 SIMPL. phys. 29, 26 ούτως μεν ούν εις τό κατά χρόνον άναρχον και άτελευτητον και άει όν τό Μέλισσος άπιδών άπειρον άπεφήνατο· τό δε τοιούτον και ό Παρμενίδης αυτωϊ μαρτυρεί λέγων δι’ αυτών σχεδόν τῶν ρημάτων· ‘ώς άγένητον — πῶν’ 4 PLUT. Colot. 1114 C του νοητου δ’ έτερον είδος ‘έστι γάρ οῦλομελής τε και άτρεμες ήδ’ άγένητον’, ώς αυτός (Parm.) είρηκε; PSEUDOPLUT. Strom. 5 [supra A. 22] είναι γάρ αυτό (scil. τό πάν) ‘μοῦνον μονογενές — άγένητον’; SIMPL. cael. 557, 17 ‘οῦλον — άγένητον’; ID. phys. 120, 23 item; PHILOP. phys. 65, 7 τί ούν φησιν έν τοίς έπεισιν αυτός περι του όντος; ‘οῦλον — άγένητον’; PROCL. Parm. 1152, 24 λέγει γοῦν εκείνος ποτε μεν ‘οῦλομελής — άγένητον’; SIMPL. phys. 87, 21 όλον αυτό φησιν ‘οῦλον μονογενές τε’; PROCL. Parm. 1077, 24 και γάρ οῦλομελής φησιν αυτό είναι και άτρεμες, similiter 1084, 29 4 respicit PLAT. Phaedr. 250 C δλόκληρα δε και άπλά και άτρεμη και ενδαίμονα φάσματα 5 AMMON. de interp. 136. 21 τό έστι και τουτο οῦ τό συναριθμούμενον τῶι τε ήν και τῶι έσται και αντιδιαρούμενον αυτοίς, αλλά τό πρό πάσης χρονικής εμφάσεως έπινοούμενον και τό άτρεπτον αυτών και άμετάβλητον σημαϊνον. όπερ και ό μέγας Παρμενίδης παντί τῶι νοητῶι ύπαρχειν άποφαινεται· ‘οῦ γάρ ήν οῦδ’ έσται, φησίν, όμοῦ πῶν έστι δε μοῦνον’ [inde Gram. A. P. I 388 et Philop. phys. 65, 9]; SIMPL. phys. 143, 13 ‘έπει — πῶν’, ibid. 147, 13 ‘όμοῦ’ τό ‘πῶν’; PROCL. Parm. 665, 26 ‘έπει — όμοῦ’ 6—10 SIMPL. phys. 162, 15 ‘όλος γάρ, φησίν (Parm.), ει έκ του μη όντος, τίς ή άποκλήρωσις του τότε γενέσθαι ότε έγένητο, αλλά μη πρότερον ή ύστερον; γραφει δε οὔτως· ‘τίνα — φύν’· 6—9 SIMPL. cael. 137, 1 έν τοίς έπεισιν περι του άγένητον είναι τό έν τάδε γέγραφε ‘τίνα — έστι’ 21 SIMPL. cael. 559, 14 αλλά και γένεσιν από του όντως όντος άναρροῦσιν· έπ’ εκείνον γάρ και II. είπε τό ‘γένεσις — όλεθρος’ 22 SIMPL. phys. 143, 3 ‘οῦδῃ — όμοϊον’; ibid. 86, 23 και άδιαιρέτόν έστιν, έπει πῶν έστιν όμοϊον’ cf. Plut. Col. 1114 D 24 DAMASC. II 146, 5 τό γάρ έόν έν πλειον έόντος φάναι και τόν έν έπεισιν Παρμενίδην . . . και λέγει ‘πῶν’ καλῶς 25 SIMPL. phys. 86, 22; 87, 23; PLOTIN. Enn. VI 4, 4 όμοῦ γάρ πῶν τό όν, κῶν πολῶ οὔτως

ἦι· ἐὸν γὰρ εἶναι πελάζει· cf. Procl. Parmen. 665, 24; 708, 13; 1080, 1; PHILOP. phys. 65, 11; DAMASC. I 131, 7 26—28 SIMPL. phys. 39, 25 ἀντάρ — ἀληθής; 79, 32 ἀντάρ — ἐπλάγχθησαν 26 PROCL. PARM. 1152, 27 29—33 SIMPL. phys. 30, 5 τὴν δὲ τοῦ πέρατος ἐννοίαν δ' ἐκείνων ἐδήλωσε τῶν ἐπῶν ταυτόν — ἐδεῖτο 29—32 PROCL. PARM. 1134, 22 29 PROCL. PARM. 1152, 29; 1177, 5; SIMPL. phys. 143, 15; PROCL. PARM. 639, 29 ταυτόν — μίμνον SIMPL. phys. 77, 30 ἐν ταύτῳ μένον 30—33 SIMPL. phys. 40, 2 καὶ τὴν αἰτίαν δὲ τῆς ἀκινήσιας ἐπάγει οὕτως — ἐδεῖτο, ὡς γὰρ τὸ μὴ ὄν, φησὶν, ἐνδεὲς πάντων ἐστίν. οὕτως τὸ ὄν ἀνευδέες καὶ τέλειον 30 PROCLUS PARM. 1152, 31 οὕτως — μένει 34—36 SIMPL. phys. 87, 13 ταυτόν — νοεῖν, item 143, 22 35—36 PROCL. PARM. 1152, 35 οὐ γὰρ — νοεῖν 36—38 SIMPL. phys. 86, 29 οὐδὲν — ἔσται 38 PLATO Theaet. 180 D ἄλλοι αὐτὰναντία τούτοις ἀπεφώνησαν ὅλον — ὄνομ' εἶναι καὶ ἄλλα ὅσα Μελίσσοι τε καὶ Παρμενίδαι ἐναντιούμενοι πᾶσι τούτοις δυσχερίζονται [in de Eus. P. E. XIV 4, 6; Theodor. II 15; Simpl. phys. 29, 18; 143, 10] 39 resp. MELISSUS fr. 7 Covotti 42 cf. γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ . . . καὶ τὰ ἄλλα ὅσα φασὶν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀληθῆ 42 cf. SIMPL. phys. 147, 13 εἴπερ ἔν ἐστι ὁμοῦ τὸ πᾶν καὶ πείρας πύματον 43—45 PLAT. Soph. 244 E εἰ τοίνυν ὅλον ἐστὶν ὡσπερ καὶ Π. λέγει πάντοθεν — τῆι ἢ τῆι' τοιούτῳ γε ὄν τὸ ὄν μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει [hinc Ps. Arist. de MXG 2. 976^b6. Stob. Ecl. I 14, 2 p. 144, 11 Wachsm. Simpl. phys. 52, 26. 89, 22 Procl. theol. III 20] 43. 44 PARM. Tim. 379 Sch. πάντοθεν — ἰσοπαλές; SIMPL. phys. 126, 22; 137, 16; PROCL. PARM. 1084, 28 σφαίρης — πάντη itemque 1129, 31 43 [ex Platone Ps. Arist. de MXG 4. 978^b 8, Boeth. Consol. III 12, 95 [cf. p. 28] Simpl. phys. 52, 23; 127, 31. Plotin. V 1, 8 (post fr. 5) καὶ ὄγκω σφαιρᾶς ἀπεικάζων, ὅτι πάντα ἔχει περιειλημμένα καὶ ὅτι τὸ νοεῖν οὐκ ἔξω, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ]. EUDEM. ap. Simpl. phys. 143, 4 ὥστε οὐδὲ τῷ οὐρανῷ ἐφαρμόττει τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα, ὡς τινὰς ὑπολαβεῖν ὁ Εὐδήμοσι φησὶν [fr. 13 Sp.] ἀκούσαντας τοῦ πάντοθεν — ὄγκωι' οὐ γὰρ ἀδιαιρέτος ὁ οὐρανός, ἀλλ' οὐδὲ ὁμοῖος σφαῖραι, ἀλλὰ σφαῖρά ἐστὶν ἢ τῶν φυσικῶν ἀκριβεστάτη 44 SIMPL. phys. 107, 26 Π. δὲ ἀγένητον ἀποφαίνων τὸ ὄν μεσσόθεν — πάντη; ARIST. phys. Γ 6. 207^a 15 βέλτιον οἰητέον Παρμενίδην Μελίσσον εἰρηκέναι. ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀπειρον ὅλον φησὶν, ὁ δὲ τὸ ὅλον πεπεράνθαι μεσσόθεν ἰσοπαλές; idem EUDEM. ap. Simpl. phys. 133, 27; PROCL. PARM. 708, 19; SIMPL. phys. 502, 6 44. 45 PROCL. PARM. 665, 28 οὐτε τι μείζον — χρεόν ἐστὶ 50—61 SIMPL. phys. 38, 28 συμπληρώσας γὰρ τὸν περὶ τοῦ νοητοῦ λόγον ὁ Π. ἐπάγει ταυτί . . . ἐν τῷ — παρελάσση 50—59 SIMPL. phys. 30, 13 μετελθὼν δὲ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ ὁ Π. ἦτοι ἀπὸ ἀληθείας, ὡς αὐτὸς φησὶν, ἐπὶ δόξαν ἐν οἷς λέγει ἐν τῷ — ἀκούων τῶν γεννητῶν ἀρχᾶς καὶ αὐτὸς στοιχειώδεις μὲν τὴν πρῶτην ἀντίθεσιν ἔθετο, ἦν φῶς καλεῖ καὶ σκότος (ἦ) πῦρ, καὶ γῆν ἢ πυκνὸν καὶ ἀραιὸν ἢ ταῦτόν καὶ ἕτερον, λέγων ἐφεξῆς τοῖς πρότερον παρακειμένοις ἔπεισιν μορφᾶς — ἐμβριθές τε 50—52 SIMPL. cael. 558, 5 ἐν τῷ — ἀκούων 50. 51 SIMPL. phys. 41, 6 ἐν τῷ — ἀληθείας 52 SIMPL. phys. 147, 28 ἀπατηλὸν καλεῖ τῶν ἐπῶν τὸν κόσμον τὸν περὶ τὰς βροτειοὺς δόξας 53—59 SIMPL. phys. 179, 31 καὶ γὰρ οὗτος ἐν τοῖς πρὸς δόξαν θερμοὺς καὶ ψυχρὸν ἀρχᾶς ποιεῖ ταῦτα δὲ παραγορεύει πῦρ καὶ γῆν [Arist. p. 188^a 20] καὶ φῶς καὶ νύκτα ἦτοι σκότος· λέγει γὰρ μετὰ τὰ περὶ ἀληθείας (p. 190) μορφᾶς — ἐμβριθές τε'.

μῦθος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο

λείπεται ὡς ἔστιν· ταύτηι δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι
πολλὰ μάλ', ὡς ἀγένητον ἔδον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν
οὐλον μουννογενές τε καὶ ἀτρεμὲς ἢ δ' ἀτέλεστον·

5 οὐδὲ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν,
ἐν, συνεχές· τίνα γὰρ γένναν διζήσασαι αὐτοῦ;

πῆ πόθεν ἀυξηθέν; οὐτ' ἐκ μὴ ἔοντος εἰάσω
φάσθαι σ(ε) οὐδὲ νοεῖν· οὐ γὰρ φατόν οὐδὲ νοητόν
ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι. τί δ' ἂν μιν καὶ χρεός ὄρσεν

10 ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενοῦς ἀρξάμενον, φῦν;
οὕτως ἢ πάμπαν πελέναι χρεῶν ἔστιν ἢ οὐχί.

οὐδὲ ποτ' ἐκ μὴ ὄντος ἐφήσει πλίστιος ἰσχύς
γίγνεσθαι τι παρ' αὐτό· τοῦ εἰνεκεν οὔτε γενέσθαι
οὐτ' ὀλλυσθαι ἀνήκε δίκη χαλάσασα πέδησιιν,

15 ἀλλ' ἔχει· ἢ δὲ κρίσις περὶ τούτων ἐν τῶιδ' ἔστιν·

1 Continuum fr. 7, 2 cf. Simpl. phys. 78, 2. 144, 29. deest velut οὐδὲ γὰρ ἔστι φατόν μῦθος Simpl. 145 (DE): μόνος 142; 145 (F) 2 ἔστι Simpl. 4 οὐλον Simpl. (phys. cael.), Clem., Philop.: μῦθον Pseudopl.: ἔστι γὰρ Plut. (Colot.) μουννογενές Simpl. phys., Pseudopl., Clem., Philop.: μονογενές Simpl. cael.: οὐλομελές Plut., Procl., (interpolatio posterioris originis cf. Simpl. phys. 137, 15) τε om. Philop. ἀτέλεστον Simpl. phys. 29. 78. 145: ἀγένητον (ex v. 3) Simpl. phys. 120. cael., Plut., Pseudoplut., Clem., Procl., Philoponus; ἢ δ' ἀτέλεστον clausula Homericā Δ 26, de vi vocis (fine temporis carens i. e. aeternus) v. π 111, cf. ἄπαντοσιν v. 27 5 οὐ γὰρ ἔην οὐδ' ἔσται ὁμοῦ πᾶν, ἔστι δὲ μῦθον Ammon. et varians οὐκ ἦν οὐκ ἔσται Philop., ex Neoplatonici alicuius auctoris fallaci memoria πᾶν om. Procl. 6 ζυνεχές Karsten cf. v. 25. 23 διζήσασαι Simpl. cael.: διζήσεο phys. (E): διζήσεται phys. (F) 7 post ἀυξηθέν; prius dilemmatis membrum velut οὐτ' ἐκ τευ ἔοντος ἔγενετ' ἂν· ἄλλο γὰρ ἂν πρὶν ἔην omissum statui Parm. 77; cf. Simpl. phys. 78, 25 (test. ad v. 3—14) οὔτε γὰρ ἐξ ὄντος· οὐ γὰρ προῦπηρχεν ἄλλο ὄν. contra οὔτε' explicabat οὔτοι Wilamowitz; at pronomina tantum isto modo eliduntur cf. α 60 ἔοντος Simpl. cael., phys. 78(E): ὄντος Simpl. phys. 78(DF); 145 εἰάσω Simpl. cael.(D); phys. 145(F): εἰάσω Symp. phys. 78. 145: εἰασέω cael.(AB) 8 σε Simpl. phys. 78. 162; cael.(DE): σ' phys. 145: ἄ cael.(AB) οὐ ἢ οὐ δὲ Simpl. cael.(AB) 10 φῦν Simpl. phys. 78. 162(DEF). 145(DE): φῦν 78: φῦν . . . 145(F): φῦναι 78(D) χρεῶν cf. 4, 5 οὐκί Karsten 12 ἐκ μὴ ὄντος Simpl. phys. 78(DE); 145(DE): ἐκ γε μὴ ὄντος 78(F); 145(F): scribe ἐκ μὴ ἔοντος ut v. 7. noli Simpl. 78 (vid. p. 63 ad 3—14) abuti, ut ἐκ πρὶ ἔοντος conicias 13 γίγνεσθαι Simpl. 145(E): γίνεσθαι 78. 145(DF) 14 ὀλλυσθαι paulatim interire πέδησιιν Simpl. 78. 145: πέδησι (i. e. πέδησι) 78(D). intellego nunc χαλάσασα quasi οὐ κατέχουσα. nam praeludit animo ἔχει v. 15; similiter Homerus Z 226 ἔγχει δ' ἀλλήλους ἀλεώμεθα i. e. μὴ βᾶλλωμεν (Zenodoti lectio, quae cum non intellegeretur, interpolata est). πέδησιιν verbo novicio Bergk 15 post ἔχει lacunam statuebat Stein, qua intereundi lemma haustum esset ἢ δὲ κρίσις — ἔστιν est στίχος λογοειδής nec ta-

16 ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· κέκριται δ' οὖν, ὡσπερ ἀνάγκη,
 τὴν μὲν εἶν ἀνόητον ἀνώνυμον (οὐ γὰρ ἀληθῆς
 ἔστιν ὁδός), τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
 πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλοι τὸ ἐόν; πῶς δ' ἂν κε γένοιτο;
 20 εἰ γὰρ ἔγενε', οὐκ ἔστι(ι), οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἐσεσθαι.
 τῶς γένεσις μὲν ἀπέσβεσται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος.
 οὐδὲ διαίρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστιν ὁμοῖον·
 οὐδέ τι τῆι μᾶλλον, τὸ κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι,
 οὐδέ τι χειρότερον, πᾶν δ' ἔμπλεκόν ἐστιν ἐόντος.
 25 τῶι ξυνεχῆς πᾶν ἐστιν· ἐὸν γὰρ ἐόντι πελάζει.
 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν
 ἔστιν ἀναρχον ἄπαστον, ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθρος
 τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθῆς.
 ταυτὸν τ' ἐν ταυτῶι τε μένον καθ' ἑαυτὸ τε κείται
 30 χοῦτως ἔμπεδον αἴθρι μένει· κρατερῆ γὰρ Ἀνάγκη
 πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τὸ μιν ἀμφὶς ἔεργει.
 οὐνεκεν οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐὸν θέμις εἶναι·
 ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές, [μῆ] ἐὸν δ' ἂν παντός ἐδεῖτο.
 ταυτὸν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκὲν ἐστὶ νόημα.

men quasi pedestris nota Simplicii delendus cf. *Parm.* 78 sq., 155 ἔστι Simpl.
 (D): ἔνεστιν (EF) 17 ἀνόητον Simpl. (F): ἀνόητον (DE) 19 αὐ κε Stein
 20 ἔγενε' Bergk: ἔγετ' Simpl. (D): ἐγένετ' (EF) 21 τῶς Simpl. phys. (EF):
 πῶς phys. (D): τὸ (?) cael. (cf. testim.) ἄπυστος Simpl. phys. (F); cael. (A):
 ἄπυστος phys. (DE): ἄπαστος cael. (DE) 22 sqq. cf. Plato *Parm.* 150 E. Emped.
 17, 32 sqq. Zeno ap. Simpl. phys. 141, 1 23 μᾶλλον, sc. ἐόν, quod velut tuber
 globi circuitum pertrumpat 24 δ' ἔμπλεον Simpl. (DE): δὲ πλέον Simpl. (F): δ'
 ἐν πλέον Damasc. (cf. test.) 25 τῶι Simpl. 86 (F), 87 (F), 145: τὸ 86 (DE), 87 (DE)
 26 ἀκινήτων Simpl. D; ἀκίνητον (= ἀτρεμές v. 4) i. q. ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον
 28 τῆλε Scaliger: τῆδε Simpl. ἐπλάχθησαν Simpl. phys. 145: ἐπλάγχθησαν
 39. 79 29 ταυτὸν τ' Simpl. phys. 30 (E*); 145: ταυτὸν δ' Procl.: ταυτὸν ὄν
 Simpl. 143: ταυτὸν τε ὄν Simpl. 30 (DF): ταυτὸν τε ὄν καὶ Simpl. 30 (E); for-
 tasse ταυτ' ἐὸν τε μένον Simpl. 30 (E*F); 145; 149 (cf. 77, 30): μένον καὶ Simpl.
 30 (DE): μίμον Procl. 639: μίμνει 1152. 1177 cf. Xenophanes 26, 1 τε (ante
 κείται) om. Simpl. 30 30 χοῦτως Simpl. 145 (DF): οὕτως Simpl. 30; Procl.: οὐχ
 οὕτως Simpl. (E) Ἀνάγκη cf. Plat. *Symp.* 195 C 31 τὸ Simpl. 145: τέ Simpl.
 30; Procl. 32 ἀτελεύτητον Simpl.: ἀτέλευτον Procl.; ἀτελεύτητον i. q. ἄπειρον
 cf. Simpl. phys. 30, 11 τὸ ἐὸν Simpl. 40 (F): τεον Simpl. 30; 145; 40 (DE): τοῖον
 εἰ Procl. εἶναι Simpl.: εἶπειν Procl. 33 ἐπιδευές Simpl. 30 (E*F); 40 (E*); 145:
 ἐπιδεδές 40 (DEF), 30 (DE) μῆ ἐὸν Simpl. 30, 40: μῆ ὄν 145: μῆ delevit Bergk
 etsi lectum a Simpl. 40, 7 ἐὸν scil. ἀτελεύτητον δ' ἂν Simpl. 145: δὲ ἂν 30
 (DEE*). 40: γὰρ ἂν 30 (F) 34 explicat Simpl. 87, 14 ἔνεκα γὰρ . . . τοῦ ὄντος
 ἐστὶ τὸ νοεῖν τέλος ὄν αὐτοῦ

- 35 οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφρατισμένον ἐστίν, εὐρήσεις τὸ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ (ἦ) ἐστὶν ἢ ἔσται ἄλλο πᾶρεξ τοῦ ἐόντος, ἐπεὶ τὸ γε Μοῖρ' ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι· τῷ πάντ' ὄνομα(α) ἔσται ὄσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ,
- 40 γίγνεσθαι τε καὶ ἄλλυσθαι, εἶναι τε καὶ οὐχί, καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χροῶ φανὸν ἀμείβειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πείρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν, εὐκύκλου σφαίρης ἐναλλήκιον ὄγκωι, μεσσοθέν ἰσοπαλὲς πάντη· τὸ γὰρ οὔτε τι μείζον
- 45 οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρεόν ἐστὶ τῆι ἢ τῆι. οὔτε γὰρ οὐ τεον ἐστὶ, τὸ κεν παύοι μιν ἰκνεῖσθαι εἰς ὄμῶν, οὔτ' ἐὼν ἐστὶν ὅπως εἶη κεν ἐόντος τῆι μᾶλλον τῆι δ' ἦσσον, ἐπεὶ πᾶν ἐστὶν ἄσυλον· οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει.
- 50 ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα ἀμφὶς ἀληθείης· δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων.
μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν, τῶν μίαν οὐ χρεῶν ἐστὶν (ἐν ᾧ πεπλανημένοι εἰσίν).
- 55 ἀντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο

36 οὐδὲν γὰρ Simpl. 86: οὐδ' εἰ χρόνος 146: ἦ add. Preller, unde οὐδ' ἦν γὰρ ἢ ἔστιν coniecit Bergk 38 οὐλον ἀκίνητον τελέθει τῷ παντὶ ὄνομ' εἶναι licenter Plato ἔμεναι Simpl. 86. 145 ὄνομα ἔσται Simpl. 86 (F): οὐνομα ἔσται 86 (D): ὀνόμασται 86 (E): ὠνόμασται 145; verte: verba inaniam erunt 41 cf. Hom. T 858 Emp. 21, 14 42 cf. 30 sqq. 45 πελέμεν ut vid. Ps. Arist. χρεόν Plato, Procl. Simpl. 145 (E): χρεῶν Ps. Arist. Simpl. 145 (DF) οὐ τεον (= οὐ τι cf. Parm. 90) scripsi: οὔτε ἐὼν Simpl. (D): οὔτε ὄν Simpl. (EF): οὐκ ἐὼν Aldus 46 ἰκνεῖσθαι Simpl. (DE): κινεῖσθαι (F); cf. Xenoph. 28, 2 47 κεν Karsten: καὶ ἐν Simpl. 49 οἱ scripsi: οἱ Simpl.; intellego: centrum, quo undique tantundem spatii, petit (ἐγκύρει) aequabiliter fines i. e. in globo via a superficie ad centrum et invicem eadem cf. Aët. Plac. II 10, 1 (399, 11) μηδὲν γὰρ εἶναι τῶν οὕτως διαστημάτων λεγομένων (velut ἄνω, κάτω) περὶ τὸν κόσμον διὰ τὸ περὶ τὸ ἑαυτοῦ μέσον αὐτὸν συνιστάναι, ἀφ' οὗ πρὸς ἅπαν ἐστὶ καὶ πρὸς δ πανταχόθεν ταυτό ἰσονάμως F κύρει Stein: κυρεῖ Simpl. (EF): κυροῖ (D); cf. Timon fr. 38, 5 W. 50 παύω Simpl. phys. 30; 41 (F); 145: παύσω cael., phys. 30, 41 (DEE*) 51 βροτείας Simpl. phys. 145: βροτείους 30 (cf. 147, 28) 53 γνώμας Simpl. 38; 180 (F): γνώμαις 30; 180 (DE); γνώμας κατέθεντο (i. q. ἔγνωσαν) δύο μορφὰς ὀνομάζειν 54 χρεῶν cf. 4, 5; verte: quarum formarum unam nominari (quod iubet Parm. 8, 17, non plures) vetant; ἐστὶν i. q. εἶη πεπλανημένοι doxastici, unum Parmenideum negantes 55 δ' ἐκρίναντο (vel δὲ κρίναντο) Simpl. 30, 179, 139 (F): δ' ἐκρίνοντο 139 (DE): δὲ κρινον-το sic 39 (E*)

χωρίς ἀπ' ἀλλήλων, τῆι μὲν γλογοῖς αἰθέριον πῦρ,
ἥπιον ὄν, μέγ' [ἀραιὸν] ἑλαφρόν, ἐωντιῶι πάντοσε τωῦτόν,
τιῶι δ' ἑτέρωι μὴ τωῦτόν· ἀτὰρ κάκεινο κατ' αὐτό
τάντια νύκτι' ἀδαῆ, πυκινὸν δέμας ἐμβριδῆς τε.

60 τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον εὐικότα πάντα φατίζω,
ὡς οὐ μὴ ποτέ τις σε βροτῶν γνώμη παρελάσσει.

Simpl. phys. 31, 3 καὶ δὴ καὶ καταλογάδην μεταξὺ τῶν ἐπῶν ἐμφέρεται
τι ῥησιδίον ὡς αὐτοῦ Παρμενίδου ἔχον οὕτως [est antiquum ad 56—59 scho-
lion]· ἐπὶ τῶιδέ ἐστι τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ φάος καὶ τὸ μαλ-
θακὸν καὶ τὸ κοῦφον, ἐπὶ δὲ τῶι πυκνῶι ὠνόμασται τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ
ζόφος καὶ σκληρὸν καὶ βαρὺ· ταῦτα γὰρ ἀπεκριθῆ ἑκατέρως ἑκάτερα [vocabula
partim ex Parmenideis composita partim vulgaria, de extremis cf. *Parm.* p. 99].

57 ἥπιον cf. Emp. 17, 18 (v. l.) αἰθέρος ἥπιον ὕψος ὄν Simpl. 30 et 38 (F):
τὸ 30 (DE): om. 38 (DEE²). 180; ὄν etai nullo loco Parmenidis certum est nec ἔόν
monosyllabum invenitur, tamen ideo addubitari non potest; nec praefero ἥπιόνον
(*Parm.* p. 153) μέγ' ἀραιὸν ἑλαφρόν Simpl. 30. 38. (F): ἀραιὸν ἑλαφρόν 38
(DEE²); 180 (E): ἀρ ἑλαφρόν 180 (DF): delevi glossema ἀραιὸν in archetypo
compendiose scriptum ut ex scholio (cf. supra) arreptum; μέγ' ἑλαφρόν est ἑλαφρό-
τατον quod Platonis Tim. p. 56 A de igne praedicat 58 κατ' αὐτό Simpl. 30 (F);
38 (E·F); 180 (F): κατὰ ταῦτό 30 (DE): 38 (DE). 180 (DE) 59 τάντια Simpl. 30
(F). 38 (E·F); 180 (E): τάναντια 30 (DE); 180 (DF); κατ' αὐτό τάντια i. q. κατ'
αὐτό τούναντιον. αὐτό adverbialiter ut in αὐτό δέκα Thuc. 5, 20 αὐτό ἄνθρω-
πος sim. Aristotelis, quae falso coniunctim scribunt 60 τόν] τῶν Karsten
φατίζω Meineke; at iam coepit dea 61 γνώμη pulcrius quam Steinii γνώμη

9 [121—124 K., 125—128 St.]

Simpl. phys. 180, 8 (post 8, 59) καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν 'αὐτὰρ — μηδέν'.
εἰ δὲ 'μηδετέρωι μετὰ μηδέν' καὶ ὅτι ἀρχαὶ ἀμφω καὶ ὅτι ἐναντία δηλοῦται.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νῦξ ὠνόμασται
καὶ τὰ κατὰ σφετέρως δυνάμεις ἐπὶ τοῖσι τε καὶ τοῖς,
πᾶν πλεον ἐστὶν ὁμοῦ φάος καὶ νυκτὸς ἀφάντων
ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρω μετὰ μηδέν.

1 ὠνόμασται F: ὠνόμασται DE; formam haud indubiam confirmare vide-
tur scholion ad 8, 56 2 τὰ om. F intellege: καὶ ταῦτα τὰ ὠνόματα κατὰ
τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρωι ὠνόμασται cf. Emped. 8, 4. δυνάμεις velut
θερμόν — ψυχρόν, σκληρόν — μαλθακόν 4 Simpl. intellexisse videtur ἐπεὶ
οὐδετέρωι (φάει καὶ νυκτί) οὐδετέρου μέτεσι τὸ μηδέν cf. Plat. Tim. 77 B
μετέχει γε μὴν τοῦτο τοῦ τρίτου ψυχῆς εἶδους . . . ὡι δόξης μὲν λογισμοῦ τε
καὶ νοῦ μέτεσι τὸ μηδέν, αἰσθήσεως δὲ κτλ.; supplendum οὐδετέρου ut saepe
fit in πότερος. sensus igitur sit: utrumque principium alteri par dignitate, cum
nulla notionis communio alterutri sit; contra ceterae qualitates (θερμόν —
ψυχρόν κτλ.) alterutri principio subiunctae sunt. φάος et νῦξ sunt ἀντίστοιχα,
φάος et θερμόν σύστοιχα. Karsten vertit 'neutri inane inest'. at hoc et arbi-

trarium et doctrinae contrarium, si quidem ex 8, 57 fit veri simile lucem τῶι ἐόντι, contrarium τῶι μὴ ἐόντι adsimilari.

10 [132—138 K., p. 797 St.]

1—7 CLEM. Strom. V 139 p. 732 P. ἀφικόμενος σὺν ἐπὶ τὴν ἀληθῆ μάθησιν ὁ βουλόμενος ἀκούετω μὲν Παρμενίδου τοῦ Ἐλεάτου ὑπισχυνομένου ἔῤῃσι — ἄστρον cf. Plut. adv. Col. 1114 B de Parmenide: ὅς γε καὶ διάκοσμον πεπολιῆται καὶ στοιχεῖα μὲν τὸ λαμπρὸν καὶ σκοτεινὸν ἐκ τούτων τὰ φαινόμενα πάντα καὶ διὰ τούτων ἀποτελεῖ· καὶ γὰρ περὶ γῆς εἴρηκε πολλὰ καὶ περὶ οὐρανοῦ καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄστρον καὶ γένεσιν ἀνθρώπων ἀφήγηται· καὶ οὐδὲν ἀρητον, ὡς ἀνὴρ ἀρχαῖος ἐν φυσιολογίαι καὶ συνθεῖς γραφῆν ἴδιαν, . . . τῶν κυρίων παρήκεν.

εἴσηι δ' αἰθέριαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα
 σήματα καὶ καθαρὰς εὐαγέος ἡελίοιο
 λαμπάδος ἔργ' αἰθέρα καὶ ὀπτόθεν ἐξεγένοντο,
 ἔργα τε κύκλωπος πύσσηι περιφοῖτα σελήνης
 5 καὶ φύσιν, εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα
 ἐνθεν [μὲν γὰρ] ἔφην τε καὶ ὡς μιν ἀγούσ(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη
 πεῖρατ' ἔχειν ἄστρον.

est prooemium universae phaenomenon explicationis cf. Emped. 38
 1 αἰθέρι in siderum regione cf. Aët. II 15, 7 (345^b 14) 2 σήματα inprimis zodiaci 3 ἔργ' αἰθέρα ex Homeri ante Aristarchum E 757. 872 cf. Hesiod. fr. 148 R. ὀπτόθεν Clem.: corr. Sylburg 4 κύκλωπος imitatur Emp. 84, 8 οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα i. e. caelum planetarum (et lactei orbis fr. 11) quod et olympum (fr. 11) et tellurem distinctet cf. 1, 12 6 μὲν γὰρ del. Sylburg ἔφυγε καὶ codex

11 [139—142 K., 129—132 St.]

SIMPL. cael. 559, 20 Π. δὲ περὶ τῶν αἰσθητῶν ἀρξασθαί φησι λέγειν·

πῶς γὰρ καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη
 αἰθέρ τε ξυνοῦς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος
 ἔσχατος ἡδ' ἄστρον θερμὸν μένος ὠρμήθησαν
 γίγνεσθαι.

καὶ τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων μέχρι τῶν μορίων τῶν ζώων τὴν γένεσιν παραδίωσι.

1 orditur cosmologiam; initio ἀρξάμενος e Simpl. suppleas 2 ξυνοῦς] omnia sidera commune habent principium ignis οὐράνιον cf. fr. 10, 5 ὄλυμπος extrema caeli sphaera universum includens 3 μένος ex Hom. Z 182 al., inde Emp. 111, 3. 115, 9 4 γίνεσθαι AF

12 [125—130 K., 133—138 St.]

1—3 SIMPL. phys. 39, 12 (post fr. 8, 61) μετ' ὀλίγα δὲ πάλιν περὶ τῶν οὐκ στοιχείων ἐπιπὼν ἐπάγει καὶ τὸ ποιητικὸν λέγων οὕτως· αἱ γὰρ — κυβερναῖ· 2—6 IDEM ib. 31, 10 καὶ ποιητικὸν δὲ αἴτιον οὐ σωμάτων μόνον τῶν ἐν τῇ γενέσει ἀλλὰ καὶ ἀσωμάτων τῶν τὴν γένεσιν συμπληρούντων σαφῶς

παραδέδωκεν ὁ Π. λέγων 'αἱ δ' ἐπὶ — θηλυτέρωι' 4 IDEM ib. 34, 14 καὶ ποιητικὸν αἴτιον ἐκείνος μὲν ἐν κοινὸν τὴν ἐν μέσῳ πάντων ἰδουμένην καὶ πάσης γενέσεως αἰτίαν δαίμονα τίθησιν. cf. Theophr. A n. 37.

αἱ γὰρ στεινότεραι πλήντο πυρὸς ἀκρότητοιο,
αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἶσα·
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ·
πάντα γὰρ (ἢ) στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιός ἀρχεῖ
5 πέμπουσ' ἄρσενι θήλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αὐτίς
ἄρσεν θηλυτέρωι.

fragmentum nondum prorsus explicatum 1 στεινότεραι utrum minoris orbitae an latitudinis? πλήντο Bergk: παήντο Simpl. (E·D): πύήντο (E): om. (F) cf. Hom. P 499 πλήτο φρένας ἀμφεμελαίνας. mirum ni πλήνται v. 1, 13: intellego igneas duas coronas quae et infra olympum et infra tellurem (?) ardent; ceterae coronae quae interlacent siderum non puri, sed mixti sunt ignis ἀκρότητοις E·D: ἀκρίτοις EF μετὰ] in medijs coronis, unde ipsum sidus lumen fundit 3 μέσῳ aut coronarum omnium (Theophr. ap. Aet. l. c.) ubi sol locari videtur aut universi (Simpl. 34 l. c.) 4 πάντη vel παντός vel πᾶσιν corrigebant; ego ἢ addere malui ἀρχῆ F 5 μιγῆν Stein: μιγὲν Simpl. αὐτίς F: αὐθίς DE

13 [131 K., 139 St.]

ARISTOT. Metaph. A 4 p. 984^b 23 ὑποπιεῖσει δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, κἄν εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὐσίαν ἔθηκεν ὡς ἀρχὴν οἶον καὶ Παρμενίδης· οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντός γενέσιν πρῶτιστον μὲν, φησὶν, Ἔρωτα — πάντων' [hinc Sext. IX 9 et scholion Platon. Symp. 178 B antiquitus in textum receptum Ἡσίοδος — πάντων] et ex Platone interpolato Stob. Ecl. I 9, 6. 113, 3] PLUT. Amat. 13 p. 756 F διὸ Π. μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρᾶσιβιτατον ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων πρῶτιστον — πάντων'. SIMPL. phys. 39, 18 (post fr. 12, 3) ταύτην καὶ θεῶν αἰτίαν εἶναι φησὶ λέγων πρῶτιστον — πάντων' κτέ. καὶ τὰς νυχὰς πέμπειν ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ ἀειδές, ποτὲ δὲ ἀνάπαλιν φησιν.

πρῶτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

πρῶτιστον Plut.; Sext.; Simpl.; Plat.: πρῶτιστα Stob.: πρῶτον Arist. (libri boni)

14 [143 K., 140 St.]

PLUT. Colot. 15 p. 1116 A οὐδὲ γὰρ ὁ πῦρ μὴ λέγων εἶναι τὸν πεπυρωμένον σίδηρον ἢ τὴν σελήνην ἥλιον, ἀλλὰ κατὰ Παρμενίδην

νυκτιφάδες περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς

ἀναίρει σίδηρον χρῆσιν ἢ σελήνης φύσιν.

νυκτὶ φάος Plut.: corr. Scaliger ἀλλότριον φῶς Indibunde ex Hom. E 214 κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς; sequitur Emp. 45. ἀλλότριον explicat Theophr. (Aet. II 30, 4) ψευδοφαῖς; cf. Plut. ad fr. 15 et 21.

15 [144 K., 141 St.]

PLUT. de fac. lun. 16, 6 p. 929 A τῶν ἐν οὐρανῶι τοσοῦτων το πληθος δύν-
των μόνη φωτὸς ἄλλοτριον δεομένη περιεῖσι [luna] κατὰ Π. 'αἰεὶ — ἡελίοιο';
idem Aet. Rom. 76 p. 282 B

αἰεὶ παπαταίνουσα πρὸς ἀγὰς ἡελίοιο
exprimit μ 233 ipse expressus ab Emp. 44

16 [145—148 K., 149—152 St.]

1—4 ARIST. Metaph. Γ 5. 1009^b 21 Π. δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον
'ὡς — νόημα' [hinc Alex. ad h. l. p. 306, 28 Hayd. 'ὡς — παριστάται'. καὶ
γὰρ οὗτος διὰ τούτων λέγει ὅτι ὡς ἂν ἔχη κράσεως τὸ σῶμα καὶ ἔξωθεν ἐκά-
στῳ, οὕτω καὶ τὸ φρονεῖν ἀκολουθεῖ ὡς ἀκολουθούσης τῆς φρονήσεως τῆι τοῦ
σώματος κράσει τε καὶ ἀλλοιώσει ἧτις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν γίνεται. οἱ ταῦτό
φῆσιν εἶναι τὸ εἰρημένον καὶ αὐτὸ ὑπὸ Παρμενίδου· τῷ γὰρ προειρημένῳ
τῷ 'ὡς — πολυκάμπτων' ὁ αὐτὸς εἶπε τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ ὁ πάλιν λέγει διὰ
τοῦ 'ὅπερ — πλεον λέγεται νόημα'. ὡς γὰρ τοῦ φρονεῖν ἠρημένον τῆς
σωματικῆς κράσεως καὶ αἰεὶ κατὰ τὸ πλεονάζον καὶ ἐπικρατοῦν ἐν τῆι σωμα-
τικῆι διαθέσει αὐτοῦ γενομένου; 1. 2. 4 Asclep. ad eund. l. 277, 19 Hayd. ὡς —
πολυκάμπτων οὕτως καὶ ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων παριστάται. . . τὸ γὰρ
πλεον νόημα προσγίνεται ἐκ τῆς πλειονος αἰσθήσεως καὶ ἀκριβεστέρας];
THEOPHR. de sens. 3 (cf. A 46) 'ὡς γὰρ ἐκάστοτε, φῆσιν, ἔχει — νόημα'.

ὡς γὰρ ἐκάστοτ' ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυπλάγκτων,
τῶς νόος ἀνθρώποισι παριστάται· τὸ γὰρ αὐτὸ
ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν
καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεον ἔστι νόημα.

1 ἐκάστοτ' Arist. (SBC); Theophr.: ἐκάστῳ Arist. (A); ἕκαστος Arist. (E;
Alex): ἕκαστον Asclep. ἔχει vel ἔχη Arist.: ἔχειν Theophr. κρᾶσιν om.
Ascl.: desideratur κρῆσιν πολυπλάγκτων Theophr.: πολυκάμπτων Aristot.;
intelliguntur sensus passim vagantes 2 τῶς Arist.; Theophr.: ὡς Arist. (E;
Alex.) παριστάται (quod ipse legerit παριστάται) Arist.: παρέστηκε Theophr.;
praesens et sensu et Emp. 108, 2 postulatur, forma Parmenidea fortasse fuit παρι-
σταιται 3 ἀνθρώποισιν om. Alex. 4 πλεον] ubi plus calidi, ibi plus sensi

17 [149 K., 142 St.]

GALEN. in Epid. VI 48 (XVII A 1002 K.) τὸ μέντοι ἄρρεν ἐν τῷ δεξιῷ
μέρει τῆς μήτρας κλισεσθαι καὶ ἄλλοι τῶν παλαιωτάτων ἀνδρῶν εἰρηκασιν·
ὁ μὲν γὰρ Π. οὕτως ἔφη 'δεξιτεροῖσι — κούρας' [hinc Pallad. in eund. l.
(Schol. Hippocr. ed. Diez. II 71) et hoc idem Parmenides affirmavit inquiring 'in
dextris quidem pueros, in sinistris vero puellas'].

δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ κούρας
δεξιτεροῖσι et δ' αὖ Gal.: corr. Karsten, at elumbis versus

18 [150—155 K., 143—148 St.]

1—6 CAEL. AURELIANUS Morb. chron. IV 9 p. 545 Amman. (Amst. 1709):
Parmenides libris quos de natura scripsit, eventu, inquit conceptionis molles

aliquando seu subactos homines generari. cuius quia graecum est epigramma, et hoc versibus intinabo. Latinos enim ut potui simili modo composui, ne linguarum ratio misceretur. 'femina — sexum.' vult enim seminum praeter materias esse virtutes quae si se ita miscuerint, et [l. ut] eiusdem corporis faciant unam, congruam sexui generent voluntatem. si autem permixto semine corporeo virtutes separatae permanserint utriusque veneris natos adpetentia sequatur [ex Sorani cognomine opere].

*femina virque simul Veneris cum germina miscent,
venis informans diverso ex sanguine virtus
temperiem servans bene condita corpora fingit.
nam si virtutes permixto semine pugnent
5 nec faciant unam permixto in corpore, dirae
nascentem gemino vexabunt semine sexum.*

graeca temptavi Parm. 44 2 venis] ἐκ τῶν σπερματικῶν φλεβῶν in-
formans] fort. conformans virtus] δύναμις 4 nam liber: at corr. vulgo
6 gemino semine Caelius explicat utriusque veneris adpetentes ut Suidas s. v.
ἀνδρόγυνος ὡς καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιῶν καὶ γυναικῶν πάσχων. aliter Plato Symp.
191 D et multi alii. mihi simpliciter ἀνδρόγυνον ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε
ἄρρενος καὶ θήλεος (Plato l. c. 189 E) nulla libidinis notione adiecta Parmenides
intellexisse videtur cf. Lact. supra A 54

19 [157—159 K., 153—155 St.]

1—3 SIMPL. cael. 558, 8 παραδοὺς δὲ τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν ἐπή-
γαγε πάλιν

*οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφην τάδε καὶ νυν ἔασι
καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τελευτήσουσι τραφέντα·
τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπισημον ἐκάστωι.*

DUBIUM

20

HERPOL. Ref. V 8 p. 115, 76 μικρὰ δέ, φησὶν [auctor gnosticus] ἐστὶ τὰ
μυστήρια τὰ τῆς Περσεφόνης κάτω, περὶ ὧν μυστηρίων καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀγούσης ἐκεῖ οὐσῆς πλατείας καὶ εὐρυχώρου καὶ φερούσης τοὺς ἀπολλυμένους
ἐπὶ τὴν Περσεφόνην καὶ ὁ ποιητὴς δέ φησιν.

*αὐτὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστὶν ἀταρπιτὶς δορυδέσσα,
κοίλη, πηλώδης· ἢ δ' ἠγήσασθαι ἀρίστη
ἄλσος ἐς ἱμερόθεν πολυτιμήτου Ἀφροδίτης.*

tribuit Parmenidī Meineke per dubia coniectura, alii Pampho.

FALSA

21

Αἴτ. II 30, 4 (Dox. 361^b 24) *περὶ ἐμφάσεως σελήνης διὰ τὴν γεώδη φαίνεται . . . Π. διὰ τὸ παραμεμῆχθαι τῷ περὶ αὐτὴν πυρῶδει τὸ ζοφῶδες· ὄθεν ψευδοφανῆ τὸν ἀστέρα καλεῖ. vox est Theophrastea cf. ad fr. 14. Laert. II 1. Dox. 361^a 16^b 20. vide *Parm.* p. 111.*

22

SUIDAS s. v. *ὤς*: *λιαν. Παρμενίδης· ἑθανμασίως ὤς δυσανάπειστον. cf. Plato Parm. p. 135 A.*

23

IDEM s. v. *μακάρων νῆσοι*: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Παρμενίδης. emendavit Ἀρμενίδας ex Photii lexico s. v. *μακάρων νῆσοι* et Apoll. Rhod. Schol. I 551 Fiorillo (1801).

24

SUETONIUS *Milleri* (Mél. 417) *Τελχίνες . . . τούτους οἱ μὲν θαλάσσης παιδάς φασί, Παρμενίδης δ' ἐκ τῶν Ἀπταίωνος κυνῶν γενέσθαι μεταμορφωθέντων ὑπὸ Διὸς εἰς ἀνθρώπους. lege φασί, Ἀρμενίδας cf. Bergk PLG III 232. Parmenidae vel rhetor [cf. A 1 p. 49, 13] vel grammaticus [Diog. I 107, ubi Roepert *Παρμενίσκος* correxit] procul habendi.*

25

Stob. Ecl. I 144, 19 Wachsm. *ἀλλ' ὄγε πάντοθεν ἴσος κτλ.* lemma *Parmenidis* in Heerenii errore niti (cf. *Emp. fr. 28*) demonstravi *Parm.* p. 88.

5. EMPEDOCLES.

A. TESTIMONIA VITAE CARMINUM DOCTRINAE

VITAE. 1. LAERTIUS DIOG. VIII 51—77.

- Ἐμπεδοκλῆς, ὡς φησιν Ἰππόβοτος, Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους Ἀκραγαντίνος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ Τιμαίος ἐν τῇ πεντε-51
καίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν [FHG I 215 fr. 93] ἐπίσημον ἄνδρα γε-
γονέναι τὸν Ἐμπεδοκλέα τὸν πάππον τοῦ ποιητοῦ. ἀλλὰ καὶ
Ἐρμῖππος [FHG III 42 fr. 27] τὰ αὐτὰ τούτῳ φησίν. ὁμοίως
5 Ἡρακλείδης ἐν τῷ Περὶ νόσων [fr. 74 Voss], ὅτι λαμπρᾶς ἦν οἰκίας
ἵπποτροφηκός τοῦ πάππου. λέγει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς
Ὀλυμπιονίκαις τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα [496]
νεκικῆναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει
[fr. 71]. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς
10 [FHG I 447 fr. 87] φησιν ὡς 52
ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους
αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
(δ) Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.
εἰθ' ὑποβάς·
15 οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς πεφηνγῶς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελῶς ἀγνοεῖν μοι
δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπεργεγηρακῶς, ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

1 Hippobotus hausit e Timaeo, maxime ex eius contra Heraclidis Pontici Περὶ νόσων disputatione 3 post ἱστοριῶν videtur intercidisse προσιστορῶν; pro τῶν ἱστοριῶν prop. ἱστορῶν E. Schwartz Herm. 34, 488 5 ὁμοίως καὶ FP² 11 μέτωνος μὲν BP: μέτωνος, superscr. μὲν F: corr. Clinton 13 ὁ add. Cobet 15 οἴκοθεν πεφηνγῶς libri: corr. Clinton 17 versus certo recuperari non potest. temptabam (Mus. Rh. XXXI 98) πρὸς Ἀθηναίους ἔμοιγε τελῶς ἀγνοεῖν 19 οὐχὶ Clinton: οὐ libri. Apollodorus ita ratiocinatur: Empedocles exul (ergo ἀκμάσας) Thurios venit nuper coaditos sec. Glaucum. ergo ἀκμῇ incidit in ol.

Ἀριστοτέλης [fr. 71 cf. infra § 74] γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἑτῶν φησι τετελευτηκέναι. ὁ δὲ (τὴν) μίαν καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκώς

κέλητι τούτου πάμπκος ἦν δμώνυμος,

5 ὡσθ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι. 53
Σάτυρος δὲ ἐν τοῖς Βλοῖς [FHG III 162 fr. 11] φησὶν ὅτι Ἐμπεδοκλῆς υἱὸς μὲν ἦν Ἐξαινέτου, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν Ἐξαινετον· ἐπὶ τε τῆς αὐτῆς ὀλυμπιάδος τὸν μὲν Ἰππῶι κέλητι νενικηκέναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ πάλῃ η, ὡς Ἡρακλείδης ἐν τῇ Ἐπιτομῇ [FHG III 169 fr. 6], δρόμῳ. ἐγὼ δὲ εἶρον ἐν τοῖς ὑπομνήμασι Φαβωρίνου ὅτι καὶ βουὴν εἶδυσε τοῖς θεωροῖς ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκ μέλιτος καὶ ἀλφίτων, καὶ ἀδελφὸν εἶχε Καλλικρατίδην. Τηλαύγης δ' ὁ Πυθαγόρου παῖς ἐν τῇ πρὸς Φιλόλαον ἐπιστολῇ φησι τὸν Ἐμπεδοκλέα Ἀρχινόμου εἶναι υἱόν. ὅτι δ' ἦν Ἀκραγαντίνος ἐκ 54
15 Σικελίας, αὐτὸς ἐναρχόμενος τῶν Καθαρυμῶν φησὶν· ὦ — πόλλος [fr. 112]. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ τάδε.

ἀκοῦσαι δ' αὐτὸν Πυθαγόρου Τίμαιος διὰ τῆς ἐνάτης [FHG I 211 fr. 81] ἱστορεῖ, λέγων ὅτι καταγνωσθεῖς ἐπὶ λογοκλοπίαι τότε (καθὰ καὶ Πλάτων) τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχειν. μεμνήσθαι 20 δὲ καὶ αὐτὸν Πυθαγόρου λέγοντα· ἦν — πλοῦτον· [fr. 129]. οἱ δὲ τοῦτο εἰς Παρμενίδην αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα. φησὶ δὲ Νεάνθης 55 [FHG III 6 fr. 20] ὅτι μέχρι Φιλολάου καὶ Ἐμπεδοκλέους ἐκοινωνοῦν οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν λόγων. ἐπεὶ δ' αὐτὸς διὰ τῆς ποιήσεως ἐδημοσίωσεν αὐτά, νόμον εἶδεντο μηδεὶ μεταδώσειν ἐποποιῶι (τὸ δ' αὐτὸ 25 καὶ Πλάτωνα παθεῖν φησι· καὶ γὰρ τοῦτον κωλυθήναι). τίνος μέντοι γε αὐτῶν ἤκουσεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς, οὐκ εἶπε· τὴν γὰρ περιφερομένην πρὸς Τηλαύγους ἐπιστολὴν ὅτι τε μετέσχεν Ἰππάσου καὶ Βροτίνου,

84 (444—441) cf. § 74. ergo natus circa 484 et mortuus sec. Aristotelem lx annos natus Atheniensium expeditionem Siciliensem attigisse non potest. at istos expeditionem priorem a. 427 (Thuc. III 86) intellegere potuisse monet Steinhart. re vera vitae neque spatium neque flos certa cf. v. 7 et 79, 2 1 Ἡράκλειτον B'PF: Ἡράκλειτος B superscr.: Ἡρακλείδης (scil. Ponticus) Sturz (cf. § 61) verisimiliter; alioquin Apollodorus ὡς Ἡ. dixisset. versus post Meinekeum temptabam l. c. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντ' ἑτῶν, ἔτι θ' Ἡρακλείδης, φησὶ τετελευτηκέναι 2 τὴν add. Cobet μίαν B'PF: πρώτην P³ 3 ἐξηκοστήν (sed corr. postea) F 4 πάμπκος Karsten: πάντως libri 6 Ἐμπεδοκλέους — Ἐξαινετος Schwartz cf. Eus. chron. I 204 Diodor. 13, 82, 6, unde Exaenetum Agrigentinum 416 et 412 stadio vicisse constat 8 μὲν ἐν B 11 θεωροῖς] cf. infra A 11 26 περιφερομένην PF: προσφερομένην B 27 πρὸς] conicio ὡς τε BP: μὲν F. explica: et Telaugis epistula [cf. fr. 155] et Hippasi Brotinique magisterium fide carent βροτίνου BF

μη εἶναι ἀξιόπιστον. ὁ δὲ Θεόφραστος Παρμενίδου φησὶ ζῆλωτὴν αὐτὸν γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιήμασι· καὶ γὰρ ἐκείνον ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεως ἐξεγεγκεῖν λόγον. "Ἐμπίπτος [FHG III 56 42 fr. 27] δὲ οὐ Παρμενίδου, Ξενοφάνους δὲ γεγονέναι ζῆλωτὴν, 5 ὧι καὶ συνδιατρέψαι καὶ μιμήσασθαι τὴν ἐποποιίαν· ὕστερον δὲ τοῖς Πυθαγορικοῖς ἐντυχεῖν. Ἀλκιδάμας δ' ἐν τῷ Φυσικῶι [OA II 156^b 6 Sauppe] φησὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ζήνωνα καὶ Ἐμπεδοκλέα ἀκοῦσαι Παρμενίδου, εἰδ' ὕστερον ἀποχωρῆσαι, καὶ τὸν μὲν Ζήνωνα κατ' ἰδίαν φιλοσοφῆσαι, τὸν δὲ Ἀναξαγόρου διακοῦσαι 10 καὶ Πυθαγόρου· καὶ τοῦ μὲν τὴν σεμνότητα ζῆλωσαι τοῦ τε βίου καὶ τοῦ σχήματος, τοῦ δὲ τὴν φυσιολογίαν. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν 57 τῷ Σοφιστῇ [fr. 65] φησὶ πρῶτον Ἐμπεδοκλέα ῥητορικὴν εὐρεῖν, Ζήνωνα δὲ διαλεκτικὴν. ἐν δὲ τῷ Περὶ ποιητῶν [fr. 70] φησὶν ὅτι καὶ Ὀμηρικὸς δ' Ἐμπεδοκλῆς καὶ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέγονεν, 15 μεταφορητικὸς τε ὢν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος· καὶ διότι γράψαντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα ποιήματα τὴν τε Ξέρξου διάβασιν καὶ προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα, ταῦθ' ὕστερον κατέκαυσεν ἀδελφῆ τις αὐτοῦ (ἢ θυγάτηρ, ὧς φησὶν Ἰερώνυμος [fr. 24 Hiller]) τὸ μὲν προοίμιον ἄκουσα, τὰ δὲ Περσικὰ βουληθεῖσα 20 διὰ τὸ ἀτελεῖωτα εἶναι. καθόλου δὲ φησὶ καὶ τραγωιδίας αὐτὸν 58 γράψαι καὶ πολιτικούς· Ἡρακλείδης δὲ ὁ τοῦ Σαραπίωνος ἐτέρου φησὶν εἶναι τὰς τραγωιδίας. Ἰερώνυμος δὲ τρισὶ καὶ τετταράκοντά φησὶν ἐντετυχηκέναι, Νεάνθης [FHG III 6 fr. 21] δὲ νέον ὄντα γεγραφέναι τὰς τραγωιδίας καὶ αὐτῶν ἑπτὰ ἐντετυχηκέναι. φησὶ 25 δὲ Σάτυρος ἐν τοῖς Βίοις [FHG III 162 fr. 12] ὅτι καὶ ἰατρὸς ἦν καὶ ῥήτωρ ἀριστος. Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντῖνον αὐτοῦ γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ καὶ τέχνῃ ἀπολελοιπότη· ὃν φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς [FHG I 447 fr. 88] ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι. τοῦτόν φησὶν ὁ Σάτυρος λέγειν, 59 30 ὡς αὐτὸς παρεῖη τῷ Ἐμπεδοκλεῖ γοητεύοντι. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαγγέλλεσθαι τοῦτό τε καὶ ἄλλα πλεῖω, δι' ὧν φησὶ· φάρμακα — ἀνδρός' [fr. 111]. φησὶ δὲ καὶ Τίμαιος 60

1 φησὶ non in Φυσικῶν δόξαις, sed fortasse in Περὶ λέξεως 3 λόγον ἐξεγεγκεῖν F 4 οὐ παρμενίδου corr. P¹: ὁ παρμενίδου PB: om. F¹: οὐ παρμενίδης F² 12 idem IX 25 cf. A 19 15 μεταφορητικὸς (—ριτικός) BP¹: μεταφορικὸς P²F; illa forma posterioribus usitatior (cf. e. g. κυκλοφορητικὸς). 16 διότι PF: ὃ ὅτι B 17 post τε add. τοῦ P²F 21 πολιτικούς (sc. λόγους) BPF: πολιτικά vulgo 21 σεραπίωνος F 24 αὐτὸν libri: correxi; αὐτὸς Cobet ἑπτὰ scripsi: ἔπειτα libri 29 ἑκατὸν] τεσσεράκοντα F¹ 30 παρεῖη P: παρῆναι B: παρήει F

ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ [FHG I 215 fr. 94] κατὰ πολλοὺς τρόπους
 τεθναμάσθαι τὸν ἄνδρα. καὶ γὰρ ἐτησίῳ ποτὲ σφοδρῶς πνευ-
 σάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυμῆρασθαι, κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι
 καὶ ἀσχοὺς ποιῆσαι περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε
 5 πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα· λήξαντος δὲ Κωλυσανέμαν κληθῆναι.
 Ἡρακλείδης τε ἐν τῷ Περὶ νόσων [fr. 75 Voss.] φησὶ καὶ Πανσανταί
 ὑφηγήσασθαι αὐτὸν τὰ περὶ τὴν ἄπνουν. ἦν δ' ὁ Πανσαντίας, ὡς
 φησὶν Ἀρίστιππος καὶ Σάτυρος, ἐρώμενος αὐτοῦ, ὧι δὴ καὶ τὰ
 Περὶ φύσεως προσπεφάνηκεν οὕτως 'Πανσαντιῆ — υἱέ' [fr. 1].
 10 ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησεν· 'Πανσαντιῆν — ἀδύ- 61
 τῶν' [fr. 156]. τὴν γοῦν ἄπνουν ὁ Ἡρακλείδης [fr. 72 Voss] φησὶ
 τοιοῦτόν τι εἶναι, ὡς τριάκοντα ἡμέρας συντηρεῖν ἄπνουν καὶ
 ἄσφυκτον τὸ σῶμα· ὁθεν εἶπεν αὐτὸν καὶ ἰητρὸν καὶ μάντιν, λαμ-
 βάνων ἅμα καὶ ἀπὸ τούτων τῶν στίχων· 'ὦ φίλοι — βᾶξιν' 62
 15 [fr. 112]. μέγαν δὲ τὸν Ἀκράγαντα εἰπεῖν φησὶ [ποταμὸν ἄλλα], 63
 ἐπεὶ μυριάδες αὐτὸν κατώικουν ὀγδοήκοντα· ὁθεν τὸν Ἐμπεδοκλέα
 εἰπεῖν τρυφάντων αὐτῶν· 'Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὡς ἀθρῖον
 ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον
 βιωσόμενοι'. αὐτοὺς δὲ τούτους τοὺς Καθαρμοὺς [ἐν] Ὀλυμπίᾳσι
 20 φασιωιδῆσαι λέγεται Κλομένη τὸν φασιωιδόν, ὡς καὶ Φαβωρίνος
 ἐν Ἀπομνημονεύμασι. φησὶ δ' αὐτὸν καὶ Ἀριστοτέλης [fr. 66] ἐλεύθε-
 ρον γεγενῆσθαι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον, εἰ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ
 διδομένην παρητήσατο, καθάπερ Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει,
 τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. τὰ δ' αὐτὰ καὶ Τιμαίος 64
 25 [FHG I 214 fr. 88a] εἰρηχε, τὴν αἰτίαν ἅμα παρατιθέμενος τοῦ

1 ὀκτωκαιδεκάτῃ] β̄ verisimiliter Beloch 3 λυμῆρασθαι Cobet: λυμῆ-
 ναι BPF Suidas s. v. ἄπνους 4 ποιῆσθαι Cobet περὶ BP¹F: πρὸς P²
 6 δὲ vulgo (P?) 5 κωλυσανέμον Suid. l. c. 11 Ἡρακλείδης Mercurialis: ἡρά-
 κλειτος P: ἡράκλητος BF 13 ἄσφυκτον Mercurialis (cf. Galen. VIII 414 K.
 λέγεται γὰρ ἄπνους τε καὶ ἄσφυκτος ἐκεῖνη ἡ ἀνθρώπος γεγενῆσθαι τῶν νεκρῶν
 ἐνὶ μόνῳ διαλλάττουσα τῷ βραχεῖαν ἔχειν θερμότητα κατὰ τὰ μέσα μέρη
 τοῦ σώματος· ἐπιγέγραπται γοῦν τὸ βιβλίον Ἄπνους Ἡρακλείδου): ἄσφυκτον
 libri: ἄσιτον Suidas l. c. post ὁθεν add. καὶ P²F ἰητρὸν BP¹: ἰατρὸν
 P²F; cf. fr. 146, 1 ποταμὸν ἄλλα (vel ἄλλ.) P²F. scholion antiquum (cf. Usener
 Episc. p. 21, 15] delevi; scilicet alia commentaria Ἀκράγαντος urbem, alia flu-
 vium explicabant: ποταμίλλα BP¹ 15 φησι om. F; sc. Timaeus cf. § 61
 16 αὐτὴν P¹: corr. P² ὀγδοήκοντα] multo minus Diodor. XIII 3 17 Platoni
 ab Ael. VH. XII 29 tribuitur, Diogeni cynico a Tertull. apol. 39, a Plutarcho de
 avar. 6 p. 525 B Stratonico 19 cf. A 12 ἐν Ὀλυμπίᾳ φασιωιδῆσαι BP: ἐν
 Ὀλυμπίᾳ διαφανῶδῆσαι P²F: correxi ex Ath. ἐν ex v. 21 migravit 21 ἐν
 ante ἀπομνημονεύμασι om. BPF: add. B²P²

δημοτικὸν εἶναι τὸν ἄνδρα. φησὶ γὰρ διτι κληθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἀρχόντων, ὡς προβαλόντος τοῦ πότου τὸ δείπνον οὐκ εἰσφέρειτο, τῶν [δ'] ἄλλων ἡσυχάζοντων, μισοπονήρως διατεθεὶς ἐκέλευσεν εἰσφέρειν· ὁ δὲ κεκληκὼς ἀναμένειν βραχὴ τὸν τῆς βουλῆς ὕπηρετήν, ὡς δὲ παρεγένετο, ἐγενήθη συμποσιαρχος, τοῦ κεκληκὸτος δηλονότι καταστήσαντος, δεῦπεγράφετο τυραννίδος ἀρχήν· ἐκέλευσε γὰρ ἢ πίνειν ἢ καταχεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. τότε μὲν οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἡσύχασε· τῆι δ' ὕστεραλαὶ εἰσαγαγὼν εἰς δικαστήριον ἀπέκτεινε καταδικάσας ἀμφοτέρους, τὸν τε κλήτορα καὶ τὸν συμποσιαρχον. ἀρχὴ μὲν οὖν αὐτῶι τῆς πολιτείας ἦδε. πάλιν δὲ 65 Ἄκρωνος τοῦ ἱατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς κατασκευὴν πατρῷου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱατροῖς ἀκρότητα παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καὶ τι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· 'τί δὲ ἐπιγράψομεν ἐλεγείον; ἢ τοῦτο; ἄκρον — ἀκροτάτης [fr. 157]'; τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στίχον οὕτω προφέρονται,

'ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.'

τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι. ὕστερον δ' ὁ Ἐμπεδοκλῆς 66 καὶ τὸ τῶν χιλίων ἄθροισμα κατέλυσε συνεστῶς ἐπὶ ἑτῆ τρία, ὥστε 20 οὐ μόνον ἦν τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ τῶν τὰ δημοτικὰ φρονούντων. ὁ γέ τοι Τιμαῖος ἐν τῆι ια καὶ ιβ̄ [FHG om.] (πολλάκις γὰρ αὐτοῦ μνημονεύει) φησὶν ἐναντίαν ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν τῆι τε πολιτεία * * * φαίνεσθαι· ὅπου δὲ ἀλαζόνα καὶ φίλαντον ἐν τῆι ποιήσει· φησὶ γοῦν· 'χαίρετ' — πωλεῦμαί' καὶ τὰ ἐξῆς [fr. 112, 25 4. 5]. καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπεδήμει Ὀλυμπιασιν, ἐπιστροφῆς ἤξιοντο πλειονος, ὥστε μηδενὸς ἐτέρου μνησθῆναι ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἢ 7 τσαύτην ὄσην Ἐμπεδοκλέους. ὕστερον μὲντοι τοῦ Ἀρχάγατος 67

2 τοῦ πότου τὸ δείπνον BP: τοῦ δείπνον τὸ ποτὸν F ὡς] καὶ libri 3 δ' del. Cobet 10 αὐτῶι Aldobrandinus: αὐτῆ (vel αὐτῆ vel αὐτῆ) libri ἠδὲ om. F 14 τι BP: ὅτι F 18 τοῦτον P² 19 χιλιάδων F; si mille civium potentia illico post Thrasydæi cladem (ca. 470) instituta esset (de quo dubitari potest propter Diod. XI 53, 5 δημοκρατίαν), Empedoclem ca. 467 plenam libertatem attulisse credibile esset. at si Timæi hæc excerpta cum Neanthe (§ 72) componas, concicias democratiam a Metone conditam post eius mortem ab oligarchis repressam, tum ab Empedocle instauratam esse διέλυσε B 19 συνεστὸς B 21 ια καὶ ιβ̄ Beloch: πρώτη καὶ δευτέρα libri πολλάκι P¹F 22 τῆι τε πολιτεία φαίνεσθαι om. F; lacunam signavit sententiamque supplevit Reiske, quem in universum secutus propono ἐσχηκέναι γνώμην αὐτὸν ἐν τε τῆι πολιτεία (καὶ ἐν τῆι ποιήσει· ὅπου μὲν γὰρ μέτριον καὶ ἐπιεικῆ [ἐν τῆι πολιτεία]) φαίνεσθαι ὅπου δ' ἀλαζόνα καὶ φίλαντον [ἐν τῆι ποιήσει]

οικιζόμενοι, ἀντέστησαν αὐτοῦ τῆι καθόδωι οἱ τῶν ἐχθρῶν ἀπόγονοι· διότις εἰς Πελοπόννησον ἀποχωρήσας ἐτελεύτησεν. οὐ παρήκε δ' οὐδὲ τοῦτον ὁ Τίμων, ἀλλ' ὠδ' αὐτοῦ καθάπτεται λέγων·
καὶ Ἐμπεδοκλῆς — ἄλλων' [fr. 49 W.].

- 5 περὶ δὲ τοῦ θανάτου διάφορός ἐστιν αὐτοῦ λόγος· Ἡρακλείδης [fr. 76 Voss] μὲν γὰρ τὰ περὶ τῆς ἀπνου διηγησάμενος, ὡς ἐδοξάσθη Ἐμπεδοκλῆς ἀποστείλας τὴν νεκρὰν ἀνθρώπων ζῶσαν, φησὶν ὅτι θυσίαν συντέλει πρὸς τῶι Πεισιάνακτος ἀγρῶι. συνεκέληντο δὲ τῶν φίλων τινές, ἐν οἷς καὶ Πausanias. εἶτα μετὰ τὴν εὐ- 68
10 ωχίαν οἱ μὲν ἄλλοι χωρισθέντες ἀνεπαύοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τοῖς δένδροις ὡς ἀγροῦ παρακειμένου, οἱ δ' ὀπηι βούλοιντο, αὐτὸς δὲ ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ τόπου ἐφ' οὗπερ κατεκέλιτο. ὡς δὲ ἡμέρας γενηθείσης ἐξανέστησαν, οὐχ ἠρέθη μόνος. ζητούμενου δὲ καὶ τῶν οἰκετῶν ἀνακρινόμενων καὶ φασκόντων μὴ εἰδέναί, εἰς τις ἔφη
15 μέσων νυκτῶν φωνῆς ὑπερμεγέθους ἀκοῦσαι προσκαλουμένης Ἐμπεδοκλέα, εἶτα ἐξαναστάς ἐωρακέναί φῶς οὐράνιον καὶ λαμπάδων φέγγος, ἄλλο δὲ μηδέν· τῶν δὲ ἐπὶ τῶι γενομένω ἐκπλαγέντων, καταβάς ὁ Πausanias ἐπεμψέ τινας ζητήσοντας. ὕστερον δὲ ἐκώλυεν πολυπραγμαοεῖν, φάσκων εὐχῆς ἀξία συμβεβηκέναί καὶ θύειν
20 αὐτῶι δεῖν καθαιρεῖ γεγονότι θεῶι. Ἐρμῆπος [FHG III 42 69 fr. 27] δὲ φησι Πάνθειάν τινα Ἀκραγαντινήν ἀπηλιπισμένην ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπεῦσαι αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο τὴν θυσίαν ἐπιτελεῖν· τοὺς δὲ κληθέντας εἶναι πρὸς τοὺς ὀδοήκοντα. Ἰππόβοτος [Heraclidis fr. 77 Voss] δὲ φησὶν ἐξαναστάντα αὐτὸν ὠδευκέναί ὡς ἐπὶ
25 τὴν Αἴτην, εἶτα παραγενόμενον ἐπὶ τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς ἐναλέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι ὅτι γεγόνοι θεός, ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρριπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑποδεῖσθαι. πρὸς τοῦθ' ὁ Πausanias ἀντέλεγε. (Λισδώρος δ' ὁ Ἐφέσιος περὶ 70
30 Ἀναξιμάνδρον γράφων φησὶν ὅτι τοῦτον ἐζηλώκει, τραγικὸν ἀσκήν τυφρον καὶ σεμνὴν ἀναλαβῶν ἐσθῆτα). τοῖς Σελινονντιοῖς ἐμπεσόντος

1 locus dubius. οικιζόμενοι post 405? cf. 74, 16. 75, 7 3 δ' P²F: τ' BP
ἀλλ' ὠδ' Q(descr. ex P¹): ἄλλων δ' BP²F 5 τοῦ om. F αὐτοῦ post θανάτου
transp. edd. λόγος BP: ὁ λόγος F 13 ἠρέθη P¹: εὐρέθη P²BF .15 μέ-
σον νυκτὸς φωνῆς ἐπακοῦσαι ὑπερμεγέθους F 18 ἐκώλυε Reiske: ἐκωλύθη
libri: ἐκώλυσε Cobet 20 δεῖ P²F γεγονότι om. F 29 Πausanias] scil.
in Heraclidis dialogo θεόδωρος F § 70 intempestive inter Hippoboti eclo-
gam inserta 31 post τοῖς add. δὲ P², at turbarum vestigium non delendum

Selinuntiorum memoria e nummis quinti saeculi (Head *hist. num.* 147 sqq.)
translata

λοιμοῦ διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ δυσωδίας, ὥστε
καὶ αὐτοὺς φθείρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστοκεῖν, ἐπινοῆσαι τὸν
Ἐμπεδοκλέα καὶ δύο τινὰς ποταμοὺς τῶν σύγγγυς ἐπαγαγεῖν ἰδίαις
δαπάναις· καὶ καταμιζαντα γλυκῆραι τὰ ρεύματα. οὕτω δὴ λή-
5 ξαντος τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν Σελινουντιῶν ἐνωχουμένων ποτὲ παρὰ
τῷ ποταμῷ, ἐπιφανῆσαι τὸν Ἐμπεδοκλέα· τοὺς δ' ἐξαναστάντας
προσκυνεῖν καὶ προσεύχεσθαι καθάπερ εἰ θεῷ. ταύτην οὖν θέ-
λοντα βεβαιῶσαι τὴν διάληψιν εἰς τὸ πῦρ ἐναλέσθαι. τούτοις 71
δ' ἐναντιοῦται Τιμαῖος [FHG I 218 fr. 98] φητῶς λέγων ὡς ἐξεχώ-
10 ρησεν εἰς Πελοπόννησον καὶ τὸ σύνολον οὐκ ἐπανήλθεν· ὄθεν
αὐτοῦ καὶ τὴν τελευταίην ἀδηλον εἶναι. πρὸς δὲ τὸν Ἡρακλείδην
καὶ ἐξ ὀνόματος ποιεῖται τὴν ἀντίρρῃσιν ἐν τῇ ἰδ'. Συρακό-
σιόν τε γὰρ εἶναι τὸν Πεισιάνακτα καὶ ἀγρὸν οὐκ ἔχειν ἐν Ἀκρά-
γαντι· Πανσανίαν τε μνημεῖον (ἀν) πεποικημένοι τοῦ φίλου, τοιοῦτου
15 διαδοθέντος λόγου, ἢ ἀγαλμάτιόν τι ἢ σηκὸν οἷα θεοῦ· καὶ γὰρ
πλούσιον εἶναι. 'πῶς οὖν, φησὶν, εἰς τοὺς κρατήρας ἤλατο ὧν
σύγγγυς ὄντων οὐδὲ μνηεῖαν ποτὲ ἐπεποιήτο; τετελεύτηκεν οὖν ἐν
Πελοποννήσῳ. οὐδὲν δὲ παράδοξον τάφον αὐτοῦ μὴ φαίνεσθαι· 72
μηδὲ γὰρ ἄλλων πολλῶν· τοιαῦτά τινα εἰπὼν ὁ Τιμαῖος ἐπιφέρει·
20 'ἀλλὰ διὰ παντός ἐστιν Ἡρακλείδης τοιοῦτος παραδοξολόγος, καὶ
ἐκ τῆς σελήνης πεπτωκέναι ἀνθρώπων λέγων.' Ἰππόβοτος δὲ φησὶν
ὅτι ἀνδρῶς ἐγκεκαλυμμένος Ἐμπεδοκλέους ἔκειτο πρότερον μὲν ἐν
Ἀκράγαντι, ὕστερον δὲ πρὸ τοῦ Ῥωμαίων βουλευτηρίου ἀκάλυφος
δηλονότι μεταθέντων αὐτὸν ἐκεῖ Ῥωμαίων. γραπταὶ μὲν γὰρ εἰκόνες
25 καὶ νῦν περιφέρονται. Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς δὲ καὶ περὶ τῶν
Πυθαγορικῶν εἰπὼν φησὶ [FHG III 6 fr. 22] Μέτωνος τελευτήσαντος
τυραννίδος ἀρχὴν ὑποφύεσθαι· εἶτα τὸν Ἐμπεδοκλέα πείσαι τοὺς
Ἀκραγαντινοὺς παύσασθαι μὲν τῶν στάσεων, ἰσότητα δὲ πολιτικὴν
ἀσκεῖν. ἔτι τε πολλὰς τῶν πολιτικῶν ἀπροκόους ὑπαρχούσας 73
30 αὐτὸν προικίσει διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον· διὸ δὴ πορφύραν τε
ἀναλαβεῖν αὐτὸν καὶ σιρόφιον ἐπιθέσθαι χρυσοῦν, ὡς Φαβωρίνος
ἐν Ἀπομνημονεύμασιν, ἔτι τ' ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ στέμμα Δελφικόν.
κόμη τε ἦν αὐτῷ βαθεῖα καὶ παῖδες ἀκόλουθοι· καὶ αὐτὸς αἰεὶ
σκυθρωπὸς ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἦν. τοιοῦτος δὲ προήει, τῶν πολι-
35 τῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦτο ἀξιωσάντων οἰονεὶ βασιλείας τινὸς παρὰ-

4 γλυκῆραι BF: γλυκῆραι P¹: γλυκῆραι P² δὲ F 8 διαβεβαιῶσαι FP²
9 ἐξεώρησεν B 12 ἰδ scripai: ἰδ libri 14 ἀν add. C. Müller 16 ὧν ὡς
et 17 πεποιήται inscite Cobet 19 οὐδὲ scripserat Timaeus 24 εἰκόνες
Sturz: εἰσι τινὲς libri 34 ἦν σχήματος F

- σημον. ὕστερον δὲ διὰ τινὰ πανήγυριν πορευόμενον ἐπ' ἀμάξης
ὡς εἰς Μεσσήνην πεσεῖν καὶ τὸν μηρὸν κλάσαι· νοσήσαντα δ' ἐκ
τούτου τελευτῆσαι ἐτῶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. εἶναι δ' αὐτοῦ
καὶ τάφον ἐν Μεγάρους. περὶ δὲ τῶν ἐτῶν Ἀριστοτέλης δια- 74
5 φέρεται· φησὶ γὰρ ἐκείνος ἐξήκοντα ἐτῶν αὐτὸν τελευτῆσαι· οἱ δὲ
ἐννέα καὶ ἑκατόν. ἤμαζε δὲ κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστήν
ὄλυμπιάδα [444/1]. Δημήτριος δ' ὁ Τροιζήνιος ἐν τῷ Κατὰ
σοφιστῶν βιβλίῳ [FHG IV 383] φησὶν αὐτὸν καθ' Ὀμηρον
ἀψάμενον βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ κρανεῖης
10 αὐχέν' ἀποκρεμάσαι, ψυχὴν δ' Ἀιδόσδε κατελθεῖν.
ἐν δὲ τῷ προειρημένῳ Τηλαύγου ἐπιστολίῳ λέγεται αὐτὸν εἰς
θάλατταν ὑπὸ γήρωσ ὀλισθόντα τελευτῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ
τοῦ θανάτου καὶ τσαῦτα.
φέρεται δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἐν τῇ Παμμέτρῳ σκωπτικῶν
15 μὲν, τοῦτον δ' ἔχον τὸν τρόπον·
καὶ σύ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῆι φλογὶ σῶμα καθήρας 75
πῦρ ἀπὸ κρατήρων ἐκπιεῖς ἀθάνατον·
οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαντὸν ἐκὼν βάλες ἐς θόον Αἴτης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπειρες οὐκ ἐθέλων.
20 καὶ ἄλλο·
ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος ὡς ποτ' ἀμάξης
ἔκπεσε καὶ μηρὸν κλάσσατο δεξιτερόν·
εἰ δὲ πυρὸς κρατήρας ἐσήλατο καὶ πῖε τὸ ζῆν,
πῶς ἂν ἐτ' ἐν Μεγάρους δαίκνυτο τοῦδε τάφος;
25 ἐδόκει δ' αὐτῷ τάδε· στοιχεῖα μὲν εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωρ, 76
γῆν, ἀέρα· Φιλλαν τε ἦι συγκρίνεται καὶ Νεῖκος διὰ διακρίνεται.
φησὶ δ' οὕτω· 'Ζεὺς — βρότειον' [fr. 6, 2. 3], Δία μὲν τὸ πῦρ
λέγων, Ἥρην δὲ τὴν γῆν, Ἀιδωνέα δὲ τὸν ἀέρα, Νῆστιν δὲ τὸ ὕδωρ.
'καὶ ταῦτα, φησὶν, ἀλλάττοντα — λήγει' [fr. 17, 6], ὡς ἂν
30 αἰδίου τῆς τοιαύτης διακοσμήσεως οὕσης· ἐπιφέρει γοῦν· 'ἄλλοτε
— ἐχθεῖ' [fr. 17, 7. 8]. καὶ τὸν μὲν ἠλιὸν φησὶ πυρὸς ἀθροισμα 77
μέγα καὶ τῆς σελήνης μείζω· τὴν δὲ σελήνην δισκοειδῆ, αὐτὸν δὲ
τὸν οὐρανὸν χρυσταλλοειδῆ. καὶ τὴν ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζώων
καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι· φησὶ γοῦν· 'ἦδη — ἰχθύς' [fr. 117].
85 τὰ μὲν οὖν Περὶ φύσεως αὐτῷ καὶ οἱ Καθαρμοὶ εἰς ἔπη

1 ἐφ' ἀμάξης B²F 6 ἐννέα καὶ ἑκατόν) a Gorgia discipulo translatum
cf. Quint. III 1, 8. 9 7 δημόκριτος F 8 Ὀμηρον] λ 278 11 προειρημένῳ]
§ 55 17 κρητήρων P² ἀθάνατον Anth. Pal. VII 124: θάνατον libri cf. v. 23
23 κάκπυε Casaubonus

τείνουσι πεντακισχίλια, ὁ δὲ Ἰατρικὸς λόγος εἰς ἔπη ἑξακόσια.
περὶ δὲ τῶν τραγωιδιῶν προειρήκαμεν.

1 πεντακισχίλια] πάντα τρισχίλια propositi Berl. Sitz. 1898, 398 cf. A 2,
21 2 προειρήκαμεν] § 58.

2. SUIDAS.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δὲ Ἀρχινόμου [ex Hesychio],
οἱ δ' Ἐξαινέτου. καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην [ex Laert.
§ 58].

5 ἠκροάσατο δὲ πρώτου Παρμενίδου, οὗτινος, ὡς φησι Πορ-
φύριος ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίαι, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ ἔφρασαν
μαθητὴν Τηλαύγου, τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ, τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέ-
σθαι [ex Porphyg. Hist. philos. fr. 8 Nauck]

Ἀκραγαντίνος δὲ φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός [ex Hesych.]
10 οὗτος δ' Ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν
καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς
χερσὶν ἐπήμει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασεῖν ὡς περὶ
θεοῦ βουλόμενος. ἐπειδὴ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριψεν
ἑαυτὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ
15 οὕτως ἀπώλετο τοῦ σανδαλλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός.
ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμον πολλοῦ ἐπιθεμένου
τῇ Ἀκραγαντί ἐξελάσαι αὐτὸν δορᾶς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει
[ex Porph. cf. A 16].

ἔγρονε δὲ τούτου μαθητῆς Γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντίνος [ex
20 Laert. § 53].

καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν Περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία β' (καὶ
ἔστιν ἔπη ὡς δισχιλία), Ἰατρικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλὰ
[ex Hes.].

5 παιδικά] Platonis Parm. 127 A [supra p. 50, 6] memoriam confudit
20 β' libri: γ' (fortasse ex Tzetzae Chil. VII 522) editor princeps Demetrius Chal-
condyles 21 Ἰατρικὰ — Ἰατρικὸς λόγος Laert. § 77.

3. PLINIVS Nat. Hist XXIX 1, 5 *alia factio (ab experimentis cognominant empiricem) coepit in Sicilia, Acrone Agragantino Empedoclis physici auctoritate commendato.* SUID. s. v. Ἀκρων, Ἀκραγαντίνος υἱὸς Ξένωνος. ἔσοφίστευον ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἰπποκράτους. ἔγραψε Περὶ ἱατρικῆς ὁριδί διαλέκτῳ, Περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ᾧ. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν τινα πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τούτον ἐποίησεν Ἐ. τωθαστικὸν ἐπίγραμμα [fr. 157]. PLUT. de Is. et Os. 80 p. 383 B Ἀκρωνα γούν τὸν ἱατρὸν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι λέγοναι πῦρ κελύ-

οντα παρακαλειν τοις νοσοῦσιν. [cf. M. Wellmann *Fr. d. gr. Ärzte* I 108 sqq.] GALEN. meth. ther. I 1 [X 5 K.] και πρόσθεν μὲν ἕρις ἦν οὐ σμικρὰ νικήσαι τῷ πλήθει τῶν εὐρημάτων ἀλλήλους ὀριγνωμένων τῶν ἐν Κῶι και Κνίδωι· διττὸν γὰρ ἔτι τοῦτο τὸ γένος ἦν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἀσκληπιαδῶν ἐκλειπόντος τοῦ κατὰ Ῥόδον· ἤριζον δ' αὐτοῖς τὴν ἀγαθὴν ἕριν ἐκείνην, ἣν Ἡσίοδος ἐπήνει και οἱ ἐκ τῆς Ἰταλίας Ιατροί, Φιλιστιῶν τε και Ἐμπεδοκλῆς και Πανσανίας και οἱ τούτων ἑταῖροι.

4. ARIST. de anima A 2. 405^b1 τῶν δὲ φορτικωτέρων και ὕδωρ τινὲς ἀπεφάναντο καθάπερ Ἴππων· πεισθῆναι δ' εὐλοκασιν ἐκ τῆς γονῆς ὅτι πάντων ὕγρα. και γὰρ ἐλέγχει τοὺς αἵμα φάσκοντας τὴν ψυχὴν, ὅτι ἡ γονὴ οὐχ αἷμα. Empedoclis, non popularem quandam opinionem, tangi ab Hippone veri simile cf. Hippocr. q. f. de morb. I 30 [VI 200 L.] τὸ αἷμα τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πλεῖστον ξυμβάλλεται μέρος συνέσιος· ἐνιοι δὲ λέγουσι τὸ πᾶν. de sacro morbo 17 [VI 392 L.] λέγουσι δὲ τινες ὡς φρονέομεν τῆς καρδίας και τὸ ἀνώμενον τοῦτο ἔστι και τὸ φροντίζον· τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. inter aequales etiam Ion Chius Empedoclis doctrinam tangere videtur, qui dum incipit ἀρχὴ δὲ μοι τοῦ λόγον· πάντα τρία και (οὐδὲν) πλέον οὐδὲ ἔλασσον τούτων τῶν τριῶν. ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς, σύνσεις και κράτος και τύχη et naturae elementa tum recenset tria πῦρ, γῆν, ὕδωρ (Philop. d. gen. et corr. 207, 17. 227, 12) quaternionem istius oblique significaverit voce πλέον (cf. Isocr. antid. 268).

5. SUIDAS s. v. Ζήνων Τελενταγόρου Ἐλεάτης φιλόσοφος τῶν ἐργιζόντων Πυθαγόρου και Δημοκρίτου κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οἴῃ Ὀλυμπιάδος) [468—5] μαθητῆς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν Ἐριδας, Ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, Πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. — τούτων φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ὀητορικῆς. extrema e Laertio IX 25 sqq. — Hesychii catalogum librorum genuinum credo; ἐξήγησιν commentarium criticum explicavi *Berl. Sitz.* 1884, 859^a. 1898, 408^a.

6. ARISTOT. *Metaph.* A 3. 984^a 11 Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλαζομένιος τῇ μὲν ἡλικίαι πρότερος ὢν τούτου [Empedocle], τοῖς δ' ἔργοις ὕστερος ἀπειρους εἶναι φησι τὰς ἀρχάς. *Anaxagoram quod dicit Aristoteles aetate priorem esse Empedocle τοῖς δ' ἔργοις ὕστερον, illud quidem apparet τὰ ἔργα ipsam eius esse doctrinam et philosophiam. sed ὕστερος dubium est utrum ad tempus referendum sit quo vel coeperit philosophari vel placita sua proposuerit Anaxagoras, an ad doctrinae Anaxagoreae dignitatem et auctoritatem.* Bonitz comm. p. 67, qui alteram explicationem recte magis Aristotelem dixit.

7. SIMPLICIUS *phys.* 25, 19 e Theophrasti *Phys. Op.* [fr. 3. 477, 17 Dox.] Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντινός οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ Ἀναξαγόρου γενοιάς, Παρμενίδου δὲ ζηλωτῆς και πλησιαστῆς και ἔτι μᾶλλον τῶν Πυθαγορείων. cf. A 1 § 54. Suid. s. v. Ἀρχύτας in additamento τούτου φανερωῶς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέους. pertinet fortasse ad Alcmaeonem.

8. EUS. P. E. X 14, 15 [ex anonymo biographo] Τηλαύγους δὲ Ἐ. ἀκουστῆς γίνεται, καθ' ὃν Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἐγνωρίζετο (i. e. Ol. 69 [504—1] sec. Chron.).

9. IDEM *Chron.* sub ol. 81, 1 [456] Ἐ. και Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. GELL. XVII 21, 14 [fort. ex Nepotis Chronicis] inter cladem

Cremerensem [477] et decemviros [450]: *inacta ea tempora E. Agrigentinus in philosophiae naturalis studio floruit.*

10. EUS. Chron. sub ol. 86, 1 [436] cf. p. 51 n. 11b.

11. ATHEN. I 3 E [hinc Suid. s. v. Ἀθηναίος] Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντινος Ἰπποις Ὀλύμπια νικήσας Πυθαγορικὸς ὢν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασιν. victoria aut avi (A 1 § 51) aut Exaenetii f. (ib. 53) in eum translata.

12. IDEM XIV 620 D τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους Καθαροὺς ἐραυώδησεν Ὀλυμπίᾳσι Κλεομένης ὁ θραυωιδός, ὡς φησιν Δικαιάρχος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ [FHG II 249 fr. 47].

13. NICOMACHUS (restitutus ex Porph. V. Pyth. 29, Iamb. V. P. 135) de Pythagorae miraculis praefatus: ὢν μεταλαβόντας Ἐμπεδοκλέα τε τὸν Ἀκραγαντινὸν καὶ Ἐπιμενίδην τὸν Κρήτην καὶ Ἀβαριν τὸν Ὑπερβόρειον πολλαχῆ καὶ αὐτοὺς τοιαῦτά τινα ἐπιτετελεκέναί. ἧλα δ' αὐτῶν τὰ ποιήματα ὑπάρχει, ἄλλως τε καὶ ἄλεξανέμας μὲν ὃν τὸ ἐπώνυμον Ἐμπεδοκλέους, καθαρῆς δὲ τὸ Ἐπιμενίδου, αἰθροβάτης δὲ τὸ Ἀβάριδος.

14. PLUTARCH. de curiis. 1 p. 515 C ὁ δὲ φυσικὸς Ἐμπεδοκλῆς ὄρους τινὰ διασφάγα βαρὺν καὶ νοσώδη κατὰ τῶν πεδίων τὸν νότον ἐμπνέουσαν [ἐκπνέουσαν Reiske] ἐμψράξας λοιμὸν ἔδοξεν ἐκκλείσαι τῆς χώρας. IDEM adv. Colot. 32, 4 p. 1126 B Ἐ. δὲ τοὺς τε πρώτους τῶν πολιτῶν ὑβρίζοντας καὶ διαφοροῦντας τὰ κοινὰ (ἐξέβαλεν) ἐξελέγξας τὴν τε χώραν ἀπήλαξεν ἀκαρπίας καὶ λοιμοῦ διασφάγας ὄρους ἀποτειχίσας δι' ὃν ὁ νότος εἰς τὸ πεδίον ὑπερέβαλλε. CLEM. Strom. VI 30 p. 754 P. Ἐ. τε ὁ Ἀκραγαντινὸς Κωλοσανέμας ἐπεκλήθη. λέγεται οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ὄρους πνέοντός ποτε ἀνέμου βαρὺ καὶ νοσώδες τοῖς ἐγγυφροῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν ἀγονία αἰτίου γινομένου παῦσαι τὸν ἄνεμον. citantur tum fr. 111, 3—5. 112, 10—12. PHILOSTRAT. V. Apoll. VIII 7, 8 p. 158 τίς δ' ἂν σοφὸς ἐκλιπεῖν σοι δοκεῖ τὸν ὑπὲρ πόλεως τοιαύτης ἀγῶνα, ἐνθυμηθεῖς μὲν Δημοκρίτον ἐλευθερώσαντα λοιμοῦ ποτε Ἀβδηρίτας, ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμουσ θάλλει τῆς ὥρας πέρα πνεύσαντας, ἀκηκῶς δὲ τὰ Ἐμπεδοκλέους ὃς νεφέλης ἀνέσχε φορᾶν ἐπ' Ἀκραγαντινοὺς θάγελσης; cf. I 2 Ἐ. τε γὰρ καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημοκρίτος ὀμύλησαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὕτω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ. PLIN. h. nat. 30, 1, 9 certe Pythagoras, E., Democritus, Plato ad hanc [sc. magicam] descendam navigavere ex illis verius quam peregrinationibus susceptis. hanc reversi praedicavere, hanc in arcanis habuere.

15. LAMBLICH. V. Pyth. 113 [ex Nicomacho] Ἐμπεδοκλῆς δὲ σπασαμένον τὸ ξίφος ἤδη νεανίου τινὸς ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ξενοδόχον Ἀχιτον, ἐπεὶ δικάσας δημοσίου τὸν τοῦ νεανίου πατέρα ἐθανάτωσε καὶ αἰζάντος ὡς εἶχε συγγύσεως καὶ θυμοῦ, ξιφῆρους παῖσαι τὸν τοῦ πατρὸς καταδικαστήν ὥσπερ φονέα Ἀχιτον, μεθαρμοσάμενος ὡς εἶχε τὴν λύραν καὶ πεπαντικὸν τι μέλος καὶ κατασταλτικὸν μεταχειρισάμενος εὐθὺς ἀνεκρούσατο τὸ ἠηπενθὲς ἄγρολόν τε κακῶν ἐπιληθῆς ἀπάντων' κατὰ τὸν ποιητὴν [δ 221], καὶ τὸν ἐκεῖνοῦ ξενοδόχον Ἀχιτον θανάτου ἐρρύσατο καὶ τὸν νεανίαν ἀνδροφονίας. ἱστορεῖται δ' οὗτος τῶν Ἐμπεδοκλέους γνωρίμων ὁ δοκιμώτατος ἔκτοτε γενέσθαι [hinc Plan. in Herm.

V 459, 1 Walz]. fabula a Pythagoreis posterioribus ex fr. 1 concinnata; adulescens intellegitur sine dubio Pausanias Anchiti filius. itaque inepte patris nomen translatum ad hospitem, quod num Iamblichus an Nicomachus an princeps auctor confuderit, nescitur, cum idem referens e Nic. Boethius de mus. I 1 p. 185, 23 Friedl. nomen taceat.

16. STRABO VI p. 274 νομιζεῖν δ' ἐκ τῆς τοιαύτης ὄψεως [Aetnae] πολλὰ μυθεύεσθαι καὶ μάλιστα οἷά φασί τινες περὶ Ἐμπεδοκλέους, ὅτι καθάλοιο εἰς τὸν κρατῆρα καὶ καταλίποι τοῦ πάθους ἔχνος τῶν ἐμβάδων τὴν ἑτέραν ἄς ἐφόρει χαλκᾶς. εὐρεθῆναι γὰρ ἔξω μικρὸν ἀπῶθεν τοῦ χεῖλους τοῦ κρατῆρος ὡς ἀνερριμμένην ὑπὸ τῆς βίας τοῦ πυρός [cf. p. 276].

HORAT. Art. Poet. 458

*si veluti merulis intentus decidit auceps
in puteum foveamve, licet 'succurrite' longum
clamet 'io cives!' non sit qui tollere curet.
si curet quis opem ferre et demittere funem
'qui scis, an prudens huc se deiecerit atque
servari nolit?' dicam, Siculique poetae
narrabo interitum. deus immortalis haberi
dum cupit Empedocles, ardentem frigidus Aetnam
insiluit. sit ius liceatque perire poetis:
inuitum qui servat, idem facit occidenti.*

CLAUDIAN XVII 72

*alter in Aetnaeas casurus sponte favillas
dispergit revocaturque deum rursusque receptis
nectit amicitiiis quidquid discordia solvit.*

GREGORIUS NAZ. carm. II 7, 281 sqq. [XXXVII 1573 Migne]

*Ἐμπεδοκλεῖς, σέ μὲν αὐτίκ' ἐτώσια φροσίουατα
καὶ βροτῶν Αἰτναλοῖο πυρὸς κρητῆρες ἔδειξαν
σάνδαλ' ἀποβράσσαντες ἐλαφρονόοιο θεοῖο
χάλκεα καὶ σε βροτοῖσιν ἐπαλοχεα πᾶσιν ἔθηκαν
κύδεος ἡμείροντα δι' ἄλματος ἀνομόροιο.*

(cf. II 69). ex Porphyrio cf. A 2, 14. idem tangunt Lucian. Fugitiv. 2 saepe alias. Tertull. Apol. 50 al. Tatian. 3. Lactant. inst. d. III 18, 5. Herm. irris. 8.

17. [ARIST.] Probl. 30, 1 p. 953*26 τῶν δὲ ὕστερον Ἐ. καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης καὶ ἕτεροι συχνοὶ τῶν γνωρίμων (scil. melancholici erant) cf. Luc. fug. 2 post saltum in Aetnam commemoratum μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις.

18. AELIAN V. H. XII 32 Ἐμπεδοκλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαντινὸς ἀλουργεῖ ἐχρήσατο καὶ ὑποδήμασι χαλκοῖς [cf. Favorin. A 1 § 73]. PHILOSTR. V. AP. VIII 7 p. 156 Ἐ. μὲν γὰρ καὶ στροφίον τῶν ἀλουργοτάτων περὶ αὐτὴν [sc. τὴν κόμην] ἀρμόσας ἐσόβει περὶ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀγνίας ὕμνος ξυντιθεῖς, ὡς θεὸς ἐξ ἀνθρώπου ἔσοιτο [cf. fr. 112, 6 sqq.].

19. SEXTUS adv. math. VII 6 Ἐμπεδοκλέα μὲν γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης (in Sophista cf. A 1 § 57) φησὶ πρῶτον φητορικὴν κεινηκέναι. ex eiusdem Aristotelis Συναγωγῆι τεχνῶν QUINT. III 1, 8 nam primus post eos quos poetae tradiderunt movisse aliqua circa rhetoricen Empedocles dicitur. artium autem

scriptores antiquissimi Corax et Tisias Siculi, quos insecutus est vir eiusdem insulae Gorgias Leontinus, Empedoclis, ut traditur, discipulus. cf. Arist. soph. el. 33 p. 183^b 31 οἱ δὲ νῦν εὐδοκιμοῦντες [sc. ῥήτορες] παραλαβόντες παρὰ πολλῶν οἶον ἐκ διαδοχῆς κατὰ μέρος προαγαγόντων οὕτως πρῆξι κασι Τεισίας μὲν μετὰ τοῖς πρώτους [i. e. Homericos oratores] Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τεισίαν κτλ. Schol. Iamblich. V. P. p. 198 ed. Nauck ὅτι καὶ ὁ Παρμενίδης ὁ ἐξ Ἐλέας Πυθαγόρειος ἦν· ἐξ οὗ δῆλον ὅτι καὶ Ζήνων ὁ ἀμφοτερόγλωσσος ὁ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς διαλεκτικῆς παραδούς. ὥστε ἐκ Πυθαγόρου ἤρξατο ἡ διαλεκτική, ὡσαύτως δὲ ἡ ῥητορική· Τισίας γὰρ καὶ Γοργίας καὶ Πῶλος Ἐμπεδοκλέους τοῦ Πυθαγορείου μαθηταί.

20. LAERT. DIOG. IX 29 τοῦτόν [Zenonem Eleatam] φασὶ λοιδοροῦμενον ἀγανακτῆσαι· αἰτιασάμενον δὲ τινος φάναι· ἐὰν μὴ λοιδοροῦμενος προσποιώμαι, οὐδὲ πικρῶς αἰσθῆσομαι [sic libri]. errore ad Zenonem translata, quae Empedoclis re vera sunt ut fortasse etiam placita quae praecedunt. cf. GNOM. PARIS. n. 158 [Ac. Cracov. XX 152] Ἐμπεδοκλῆς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί σφοδρὰ ἀγανακτεῖ κακῶς ἀκούων ἔφη· ὅτι οὐδὲ ἐπαινούμενος ἠσθῆσομαι, εἰ μὴ κακῶς ἀκούων λυπηθήσομαι; cf. GNOM. VATIC. n. 274 [Wien. Stud. X 236] ὁ αὐτὸς [Euripides?] ἐρωτηθεὶς — ἠσθῆσομαι — ἀκούων ἀχθεσθήσομαι GNOM. PAR. 158 Ἐ. πρὸς τὸν λέγοντα [an Xenophanem, conl. Diog. IX 20 [p. 21, 1] ?], ὅτι οὐδένα σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι, 'κατὰ λόγον' εἶπε· τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν αὐτὸν πρῶτον εἶναι δεῖ σοφόν. GNOM. VAT. 283 Ἐ. ὁ φυσικός — αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ [unde MAX. 17 supra p. 21 not. 1].

21. LUCRET. I 714 sqq.

- et qui quattuor ex rebus posse omnia ventur*
 715 *ex igni terra atque anima prorescere ex imbris*
quorum Acragantinus cum primis Empedocles est,
insula quem triquetris terrarum gessit in oris,
quam fluitans circum magnis anfractibus aequor
Ionium glaucis aspargit virus ab undis,
 720 *angustoque fretu rapidum mare dividit undans*
Italiae terrarum oras a finibus eius.
hic est vasta Charybdis, et hic Aetnaea minantur
murmura flammaram rursus se colligere iras,
faucibus eruptos iterum vis ut vomat ignis
 725 *ad caelumque ferat flammae fulgura rursus.*
quae cum magna modis multis miranda videtur
gentibus humanis regio visendaque fertur,
rebus opima bonis, multa munita virum vi,
nil tamen hoc habuisse viro praeclarium in se
 730 *nec sanctum magis et mirum carumque videtur,*
carmine quin etiam divini pectoris eius
vociferantur et exponunt praeclara reperta,
ut vix humana videatur stirpe creatus.

22. ARISTOT. POET. 1. 1447^b 17 οὐδὲν δὲ κοινόν ἐστιν Ὀμήρωι καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον. διὸ τὸν μὲν ποιητὴν δίκαιον καλεῖν, τὸν δὲ φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητὴν.

23. MENANDER [IMMO GENETHL.] I 2, 2 φυσικοί [sc. ὕμνοι] δὲ οὐσίους οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐποίησαν τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φύσις [cf. ad fr. 134], τίς ἢ τοῦ Διὸς [fr. 6, 2] παρατιθέμενοι. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφέως τούτου τοῦ τρόπου. *ibid.* 5, 2 εἰσὶν δὲ τοιοῦτοι, ὅταν Ἀπόλλωνος ὕμνον λέγοντες ἤλιον αὐτὸν εἶναι φάσκωμεν καὶ περὶ τοῦ ἡλίου τῆς φύσεως διαλεγώμεθα καὶ περὶ Ἥρας ὅτι ἄῤῥ καὶ Ζεὺς τὸ θερόν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ὕμνοι φυσιολογικοί. καὶ χρῶνται δὲ τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ Παρμενίδης καὶ Ἐ. . . Παρμενίδης μὲν γὰρ καὶ Ἐ. ἐξηγούνται Πλάτων δὲ ἐν βραχυτάτοις ἀναμνησίσει.

24. LACTANT. *Inst. div.* II 12, 4 *Empedocles quem nescias utrumne inter poetas an inter philosophos numeres quia de rerum versibus scripsit ut apud Romanos Lucretius et Varro, quattuor elementa constituit.* QUINT. I 4, 4 *propter Empedoclea in Graecis Varronem ac Lucretium in Latinis qui praecepta sapientiae versibus tradiderunt.* DIOMED. *gramm.* p. 483, 1 (de specie poematos exegetici) *didascalice est qua comprehenditur philosophia Empedoclis et Lucreti, item astrologia ut Phaenomena Arati et Ciceronis et Georgica Vergili et his similia.* AVICENNA de poetica c. 1 (Margoliouth *Anal. orient.* p. 79) *aliud genus [scil. poeseos] ἀμφὶ γενέσιος [= περὶ φύσεως?] dictum inventum ab Empedocle, qui in eo physicam aliasque res tractavit.*

25. SCHOL. ad DIONYS. Thrac. [Bekk. A. 734, 11. Cramer A. O. IV 312, 14] ποιητῆς δὲ κεκόσμηται τοῖς τέσσαρασι τούτοις μέτρῳ, μῦθῳ, ἱστορίᾳ καὶ ποιῆσιν λέξει, καὶ πᾶν ποίημα μὴ μετέχον τούτων οὐκ ἔστι ποίημα, εἰ καὶ μέτρῳ κέχρηται. ἀμέλει τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ Τυρταλον οὐ καλοῦσι ποιητάς, εἰ καὶ μέτρῳ ἐχρήσαντο διὰ τὸ μὴ χρῆσασθαι αὐτοὺς τοῖς τῶν ποιητικῶν [Kaibel ποιητῶν] χαρακτηριστικοῖς. *ibid.* 733, 13 οὐκ ἔστι ποιητῆς ὁ μέτρῳ μόνῳ χρώμενος· οὐδὲ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς ὁ τὰ Φυσικὰ γράψας οὐδ' οἱ περὶ ἀστρολογίας εἰπόντες οὐδὲ ὁ Πύθιος ἐμμέτρως χρησμοιδῶν [cf. Kaibel *Abh. d. Gött. Ges.* 1898, 20; Usener *Mus. Rh.* XXV 608. *Münchn. Sitz.* 1892, 606; nos ad *Parm.* 5 sqq.]. PLUTARCH. *quom.* ad. *poet. aud.* 2 p. 16 C θυσίας μὲν γὰρ ἀχόρους καὶ ἀναίλους ἴσμεν, οὐκ ἴσμεν δ' ἄμυθον οὐδ' ἀμυθῆ ποιῆσιν. τὰ δ' Ἐμπεδοκλέους ἐπη καὶ Παρμενίδου καὶ Θηριακὰ Νικάνδρον καὶ Γνωμολογία Θεόγνιδος λόγοι εἰσὶ κηράμενοι παρὰ ποιητικῆς ὥσπερ ὄχημα τὸν ὄγκον καὶ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πῆξόν διαφύγῃ. ARIST. *Rhet.* Γ 5. 1407^a 30 δεύτερον δὲ τὸ τοῖς ἰδίῳ ὀνόμασι λέγειν . . . τρίτον μὴ ἀμφιβόλοισ· ταῦτα δέ, ἂν μὴ τάναντία προαιρηθῆται, ὅπερ ποιούσιν ὅταν μῆθρον μὲν ἔχῃσι λέγειν προσποιῶνται δὲ τι λέγειν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἐν ποιήσει [cf. *Meteor.* B3. 357^a 26] λέγουσιν ταῦτα ὡς Ἐμπεδοκλῆς. φενακίζει γὰρ τὸ κύκλωι πολὺ ὄν, καὶ πάσχουσιν οἱ ἀκροαταὶ ὅπερ οἱ πολλοὶ παρὰ τοῖς μάντεσιν. ὅταν γὰρ λέγῃσιν ἀμφίβολα, συμπαρανεύουσιν Ἐκροῖσος Ἄλῳν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει'. CICERO de oratore I 50, 217 *liceat ista ratione dicamus pila bene et duodecim scriptis ludere proprium esse iuris civitatis, quoniam utrumque eorum P. Mucius optime fecerit; eademque ratione dicantur ei quos physicos Graeci nominant, eidem poetae, quoniam Empedocles physicus egregium poema fecerit.*

26. DIONYSIUS de comp. verb. 32 (de austera harmonia) ταύτης δὲ τῆς ἀρμονίας πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ζηλωταὶ κατὰ τε ποιῆσιν καὶ ἱστορίαν καὶ λόγους πολιτικούς, διαφέροντες δὲ τῶν ἄλλων ἐν μὲν ἐπιπέδῳ ποιήσῃ ὃ τε Κολοφώνιος Ἀντίμαχος καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός, ἐν δὲ μελοποιίᾳ Πίνδαρος, ἐν δὲ τραγωιδίᾳ Αἰσχύλος.

27. CICERO ad Qu. fr. II 9, 3 *Lucretii poemata ut scribis ita sunt: multis luminibus ingenii, multae etiam artis; sed (cum veneris) virum te putabo, si Sallustii Empedoclea legeris, hominem non putabo.*

DOCTRINAE.

De principiis.

κυρίως

28. SIMPL. phys. 25, 21 (e Theophrasto) post A 7 οὗτος δὲ τὰ μὲν σω-
ματικά στοιχεία ποιεῖ τέτταρα, πῦρ καὶ ἀέρα καὶ ὕδωρ καὶ γῆν, αἶδια μὲν
ὄντα πλήθει καὶ ὀλιγότητι, μεταβάλλοντα δὲ κατὰ τὴν σύγκρισιν καὶ διάκρισιν,
τὰς δὲ ἐνρίπας ἀρχάς, ὅψ' ὧν κινεῖται ταῦτα, Φίλιαν καὶ Νεῖκος. δεῖ γὰρ δια-
τελεῖν ἐναλλάξ κινούμενα τὰ στοιχεῖα, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς Φιλίας συγκινηόμενα, ῥ²
5 ποτὲ δὲ ὑπὸ τοῦ Νείκου διακινούμενα· ὥστε καὶ ἕξ εἶναι κατ' αὐτὸν τὰς
ἀρχάς. καὶ γὰρ ὅπου μὲν ποιητικὴν δίδωσι δύναμιν τῷ Νεῖκει καὶ τῇ Φιλίαι
ὅταν λέγῃ· ἄλλοτε — ἔχθει' [fr. 17, 7. 8] ποτὲ δὲ τοῖς τέτταρον ὡς ἰσόστοιχα
συντάττει καὶ ταῦτα ὅταν λέγῃ· τότε — κλάτος τε' [fr. 17, 17—20].
- 10 29. PLATO Soph. 242 CD μῦθόν τινα ἕκαστος φαίνεται μοι διηγέσθαι
παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν, ὃ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πολεμεῖ δὲ ἀλλήλοις ἐνίοτε αὐ-
τῶν ἅττα πη, τότε δὲ καὶ φίλα γινόμενα γάμους τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς
τῶν ἐγγόνων παρέχεται [inprimis Pherecydes tangitur]. δύο δὲ ἕτερος εἰπῶν,
ὑγρὸν καὶ ξηρὸν ἢ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, συνοικίξει τε αὐτὰ καὶ ἐκδώσει [Ar-
15 chelaus?]. τὸ δὲ παρ' ἡμῶν Ἑλεατικὸν ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἑπι πρό-
σθεν ἀρξάμενον [ab Orphicis], ὡς ἐνὸς ὄντος τῶν πάντων καλουμένων οὕτω
διεξέρχεται τοῖς μύθοις. Ἰάδης δὲ καὶ Σικελίατινες ὕστερον Μοῦσαι [Hera-
clitus et Empedocles] ἐκνεύσαν, ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλέστατον ἀμφοτέρα καὶ
λέγειν, ὡς τὸ ὄν πολλά τε καὶ ἕν ἐστίν, ἔχθραι δὲ καὶ φιλῖαι συνέ-
20 χεται. διαφερόμενον γὰρ αἰεὶ ζυμφέρεται, φασὶν αἱ συντονώτεραι τῶν Μου-
σῶν. αἱ δὲ μαλακώτεραι τὸ μὲν αἰεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐχάλασαν,
ἐν μέρει δὲ τότε μὲν ἕν εἶναι φασὶ τὸ πᾶν καὶ φίλον ὅπ' Ἀφροδι-
της, τότε δὲ πολλά καὶ πολέμιον αὐτὸ αὐτῷ διὰ Νεῖκος τε.
30. PSEUDOPLOT. Stomat. ap. Eus. P. E. I 8, 10 [D. 582 ex Theophrasto
25 ut 31 sqq.] Ἐ. ὁ Ἀκραγαγίνος στοιχεῖα τέσσαρα, πῦρ ὕδωρ αἰθέρα γαίαν. αἰ-
τίαν δὲ τούτων Φίλιαν καὶ Νεῖκος. ἐκ πρώτης φησὶ τῆς τῶν στοιχείων κρά-
σεως ἀποκριθέντα τὸν ἀέρα περιχυθῆναι κύκλω· μετὰ δὲ τὸν ἀέρα τὸ πῦρ
ἐκθραμὸν καὶ οὐκ ἔχον ἕτεραν χώραν ἄνω ἐκτρέχειν ὑπὸ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα
πάγου. εἶναι δὲ κύκλω περὶ τὴν γῆν φερόμενα δύο ἡμισφαίρια τὸ μὲν κα-
30 θόλου πυρός, τὸ δὲ μικτὸν ἐξ ἀέρος καὶ ὀλίγου πυρός, ὅπερ οἰεταὶ τὴν νύκτα
εἶναι. τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς κινήσεως συμβῆναι ἀπὸ τοῦ τετυχηκένα κατὰ τὸν
ἀθροισμὸν ἐπιβρίσαντος τοῦ πυρός [l. ἐπιβρίσάν ποτε τὸ πῦρ]. ὃ δὲ ἥλιος
τὴν φύσιν οὐκ ἔστι πῦρ, ἀλλὰ τοῦ πυρός ἀντανάκλασις ὁμοία τῇ ἀφ' ὕδατος
γινομένη. σελήνην δὲ φησὶν συστῆναι καθ' ἑαυτὴν ἐκ τοῦ ἀποληφθέντος ἀέρος
35 ὑπὸ τοῦ πυρός. τούτου γὰρ παγῆναι καθάπερ καὶ τὴν χάλαζαν. τὸ δὲ φῶς
αὐτὴν ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ἡγεμονικὸν οὔτε ἐν κεφαλῇ οὔτε ἐν θώ-
ρακι, ἀλλ' ἐν αἵματι. ὅθεν καθ' ὅτι ἂν μέρος τοῦ σώματος πλεῖον ἢ παρε-
σπαρμένον (τὸ ἡγεμονικὸν οἰεταί), κατ' ἐκεῖνο προτερεῖν τοὺς ἀνθρώπους.
31. HIPPOL. Ref. I 3 [D. 558] Ἐ. δὲ μετὰ τούτους [Pythagoreos] γενό- 1
40 μενος καὶ περὶ δαιμόνων φύσεως εἶπε πολλά, ὡς ἀναστρέφονται διοικούντες

τὰ κατὰ τὴν γῆν, ὄντες πλείστοι. οὗτος τὴν τοῦ παντὸς ἀρχὴν Νεῖκος καὶ Φίλιαν ἔφη καὶ τὸ τῆς μονάδος νοερὸν πῦρ τὸν θεὸν καὶ συνετάναι ἐκ πυρὸς τὰ πάντα καὶ εἰς πῦρ ἀναλυθῆσθαι. ὧι σχεδὸν καὶ οἱ Στωικοὶ συντίθενται δόγματι ἐκπύρωσιν προσδοκῶντες. μάλιστα δὲ πάντων συγκατατίθεται τῇ 2
5 μετενσωματώσει οὕτως εἰπὼν ἤτοι — ἰχθύς' [fr. 117]. οὗτος πάσας εἰς 3
πάντα τὰ ζῶια μεταλλάττει εἶπε τὰς ψυχάς. καὶ γὰρ ὁ τούτων διδάσκαλος Πυθαγόρας ἔφη ἑαυτὸν Εὐφορβὸν γεγονέναι τὸν ἐπὶ Ἰλιον στρατεύσαντα φάσκαν ἐπιγινώσκειν τὴν ἀσπίδα.

32. AET. I 7, 28 [D. 303 cf. Stob. I 35, 17 W.] (Ἐμπεδοκλῆς σφαιροειδῆ
10 καὶ αἰδίον καὶ ἀκίνητον τὸ ἓν) καὶ τὸ μὲν ἓν τὴν ἀνάγκην, ὕλην δὲ αὐτῆς τὰ
τέτταρα στοιχεῖα, εἶδη δὲ τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φίλιαν. λέγει δὲ καὶ τὰ στοιχεῖα
θεοὺς καὶ τὸ μῦγμα τούτων τὸν κόσμον καὶ πρὸς τούτοις τὸν Σφαῖρον, εἰς
ὃν πάντα ταῦτ' ἀναλυθῆσεται, τὸ μονοειδές. καὶ θείας μὲν οἰεται τὰς ψυχάς,
θείους δὲ καὶ τοὺς μετέχοντας αὐτῶν καθαρὸς καθαρῶς.

33. AET. I 3, 20 [D. 287] 'E., Μέτωνος Ἀκραγαντινὸς τέτταρα μὲν λέγει
στοιχεῖα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ γῆν. δύο δὲ ἀρχικὰς δυνάμεις, Φίλιαν τε καὶ Νεῖκος,
ὧν ἡ μὲν ἐστὶν ἐνωτικὴ, τὸ δὲ διαιρετικόν. φησὶ δὲ οὕτως ἑτάρσαρα —
βρότειον' [fr. 6]. Δία μὲν γὰρ λέγει τὴν ζέσιν καὶ τὸν αἰθέρα, Ἥρην δὲ φε-
ρέσβιον τὸν ἀέρα, τὴν δὲ γῆν τὸν Ἄιδωνέα. Νῆστιν δὲ καὶ κρούνωμα βρό-
20 τειον οἰονεὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ. Allegor. hom. script. (fort. Plutarch.) ap.
Stob. Ecl. I 10, 11^b p. 121 W. (cf. Plut. Vit. Hom. 99) 'E. Δία μὲν λέγει τὴν ζέσιν
(καὶ) τὸν αἰθέρα, Ἥρην δὲ φερέσβιον τὴν γῆν, ἀέρα δὲ τὸν Ἄιδωνέα, ἐπειδὴ
φῶς οἰκεῖον οὐκ ἔχει, ἀλλὰ ὑπὸ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστρῶν καταλάμπεται,
Νῆστιν δὲ καὶ κρούνωμα βρότειον τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ. ἐκ
25 τεσσάρων οὖν στοιχείων τὸ πᾶν, τῆς τούτων φύσεως ἐξ ἐναντιῶν συνεστάσης,
ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος καὶ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ τῆς πρὸς
ἄλλα ἀναλογίας καὶ κράσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν καὶ μεταβολὰς μὲν
μερικὰς ὑπομενούσης τοῦ δὲ παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδεχομένης. λέγει γὰρ οὕτως
'ἄλλοτε — ἔχθει' [fr. 17, 7. 8]. Hippol. Ref. VII 29 post fr. 6 [ex Plutarchi
30 Empedocleis?, cf. V 20 p. 144, 13] Ζεὺς ἐστὶ τὸ πῦρ, Ἥρην δὲ φερέσβιος ἡ γῆ
ἢ φέρουσα τοὺς τοὺς πρὸς τὸν βίον καρπούς, Ἄιδωνεὺς δὲ ὁ ἀῆρ, ὅτι πάντα
δι' αὐτοῦ βλέποντες μόνον αὐτὸν οὐ καθορῶμεν, Νῆστις δὲ τὸ ὕδωρ· μόνον
γὰρ τοῦτο ὄχημα τροφῆς αἴτιον γινόμενον πᾶσι τοῖς τρεφόμενοις αὐτὸ καθ'
αὐτὸ τρέφειν οὐ δυνάμενον διὰ τρεφόμενα. εἰ γὰρ ἔτρεφε, φησὶν, οὐκ ἂν ποτε
35 λιμῶι κατελήφθη τὰ ζῶια, ὕδατος ἐν τῷ κόσμῳ πλεονάζοντος ἀέλ. διὰ τοῦτο Νῆ-
στιν καλεῖ τὸ ὕδωρ ὅτι τροφῆς αἴτιον γινόμενον τρέφειν οὐκ εὐτονεῖ τὰ τρεφόμενα.

34. GALEN. in Hipp. nat. hom. XV 32 K. 'E. ἐξ ἀμεταβλήτων τῶν τετάρων
στοιχείων ἠγεῖτο γίνεσθαι τὴν τῶν συνθέτων σωμάτων φύσιν, οὕτως ἀναμε-
μειγμένων ἀλλήλοις τῶν πρώτων, ὡς εἰ τις λειώσας ἀκριβῶς καὶ χροῶδη ποι-
40 ῆσας ἰὸν καὶ χαλκτίν καὶ καθμίαν καὶ μίσον μείξειεν, ὡς μηδὲν ἐξ αὐτῶν δύ-
νασθαι μεταχειρίσασθαι χωρὶς ἑτέρου.

35. AET. II 7, 6 [D. 336] 'E. ἔλεγε μὴ διὰ παντὸς ἐστῶτας εἶναι μὴδ'
ὠρισμένους τοὺς τόπους τῶν στοιχείων, ἀλλὰ πάντα τοῖς [sic antiquo vitio,
l. πάντα πως] ἀλλήλων μεταλαμβάνειν cf. Achill. p. 34, 20 M. ὁ δὲ 'E. οὐ δίδωσι
45 τοῖς στοιχείοις ὠρισμένους τόπους, ἀλλ' ἀντιπαραχωρεῖν ἀλλήλοις φησὶν, ὥστε
τὴν γῆν μετέωρον φέρεσθαι καὶ τὸ πῦρ ταπεινότερον.

36. ARIST. de gen. et corr. B 3. 930^b 19 ξνιοι δ' εὐθὺς τέτταρα λέγουσιν οἶον Ἐ. συνάγει δὲ καὶ οὗτος εἰς τὰ δύο· τῷ γὰρ πυρὶ τάλλα πάντα ἀντιτίθουσι.

37. IDEM Metaph. A 4. 985^a 21 καὶ Ἐ. ἐπὶ πλεόν μὲν χρῆται τούτου [Ἀναξαγορα] τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὐθ' ἱκανῶς οὐτ' ἐν τούτοις εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον· πολλαχοῦ γοῦν αὐτῷ ἢ μὲν Φιλία διακρίνει τὸ δὲ Νεῖκος συγκρίνει. 5 ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα διλιστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ Νεῖκου τὸ τε πῦρ εἰς ἔν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς Φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἔν, ἀναγκαῖον ἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐ. μὲν οὖν παρὰ τοὺς πρότερον πρῶτος τὸ τὴν αἰτίαν διελεῖν [sic A^b] εἰσήνεγκεν, 10 οὐ μίαν ποιήσας τὴν τῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἑτέρας τε καὶ ἐναντίας. ἔτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα πρῶτος εἶπεν. οὐ μὴν χρῆται γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς ὄσιν οὗσι μόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς δ' ἀντικειμένοις ὡς μᾶι φύσει, γῆι τε καὶ ἀέρι καὶ ἕδατι. λάβοι δ' ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν.

38. IDEM phys. Θ 1. 252^a 7 ἔοικεν Ἐ. ἂν εἰπεῖν ὡς τὸ κρατεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν Φιλίαν καὶ τὸ Νεῖκος ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀνάγκης, ἡρεμεῖν δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον.

39. IDEM Metaph. A 4. 984^b 32 ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόντα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξιν καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία 20 καὶ τὸ ἀίχρὸν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλοις τις Φιλίαν εἰσήνεγκε καὶ Νεῖκος, ἑκάτερον ἑκατέρων αἰτιον τούτων. εἰ γὰρ τις ἀκολουθοῖη καὶ λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἄφελλίζεται λέγων Ἐ., εὐρήσει τὴν μὲν Φιλίαν αἰτίαν οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ Νεῖκος τῶν κακῶν· ὡστ' εἴ τις φαίη τρόπον τινὰ καὶ λέγειν καὶ πρῶτον 25 λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτιον αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστί [καὶ τῶν κακῶν τὸ κακόν].

40. IDEM de gen. et corr. B 6. 933^b 20 καίτοι τὰ γε στοιχεῖα διακρίνει οὐ τὸ Νεῖκος ἀλλ' ἢ Φιλία, τὰ φύσει πρότερα τοῦ θεοῦ· θεοὶ δὲ καὶ ταῦτα.

41. PHILOP. de gen. et corr. 19, 3 Vitelli πρὸς μὲν γὰρ τὰ φαινόμενα 30 ἐναντία λέγει ἀναιρῶν τὴν ἀλλοίωσιν ἐναργῆ οὖσαν, πρὸς ἑαυτὸν δὲ διότι λέγει μὲν ἀμετάβλητα τὰ στοιχεῖα, καὶ αὐτὰ μὲν μὴ γίνεσθαι ἐξ ἀλλήλων τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τούτων. πάλιν δὲ φησι τῆς Φιλίας κρατούσης τὰ πάντα ἐν γίνεσθαι καὶ τὸν Σφαῖρον ἀποτελεῖν ἀποιον ὑπάρχοντα, ὡς μηκέτι μήτε τὴν τοῦ πυρὸς μήτε τῶν ἄλλων τινὸς σωζέσθαι ἐν αὐτῷ ἰδιότητα, ἀποβάλλοντος ἑκάστου 35 τῶν στοιχείων τὸ οἰκεῖον εἶδος.

42. ARIST. de caelo Γ 2. 301^a 14 ἐκ διεστώτων δὲ καὶ κινουμένων οὐκ εὐλογον ποιεῖν τὴν γένεσιν. διὸ καὶ Ἐ. παραλείπει τὴν ἐπὶ τῆς Φιλότητος· οὐ γὰρ ἂν ἠδύνατο συστήσαι τὸν οὐρανὸν ἐκ κεχωρισμένων μὲν κατασκευάζων, σύγκρισιν δὲ ποιῶν διὰ τὴν Φιλότητα· ἐκ διακεκριμένων γὰρ συνέστηκεν ὁ 40 κόσμος τῶν στοιχείων. ὡστ' ἀναγκαῖον γίνεσθαι ἐξ ἐνὸς καὶ συγκεκριμένον.

43. AET. I 13, 1 [D. 312] Ἐμπεδοκλῆς ἔφη πρὸ τῶν τεττάρων στοιχείων θραύσματα ἐλάχιστα οἶονεῖ στοιχεῖα πρὸ τῶν στοιχείων ὁμοιομερῆ. 17, 3 [D. 315] Ἐ. καὶ Ξενοκράτης ἐκ μικροτέρων ὄγκων τὰ στοιχεῖα συγκρίνει, ἅπερ ἐστὶν ἐλάχιστα καὶ οἶονεῖ στοιχεῖα στοιχείων. GALEN. in Hipp. de nat. h. XV

- 49 K. *κακείνος γὰρ* [Emp.] *ἐκ μὲν τῶν αὐτῶν στοιχείων, ὧν καὶ Ἰπποκράτης, γεγονέναι φησὶν ἡμᾶς γε καὶ τὰ ἄλλα σώματα πάντα τὰ περὶ τὴν γῆν, οὐ μὴν κεκραμένων γε δι' ἀλλήλων, ἀλλὰ κατὰ μικρὰ μόρια παρακειμένων τε καὶ ψανόντων* [cf. IV 762 κατὰ μικρὰ μόρια καταθραυομένων].
- 5 44. Aët. I 24, 2 [D. 320] Ἔ. Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος καὶ πάντες ὅσοι κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι συγκρίσεις μὲν καὶ διακρίσεις εἰσάγουσι, γενέσεις δὲ καὶ φθοράς οὐ κυρίως· οὐ γὰρ κατὰ τὸ ποῖον ἐξ ἀλλοιώσεως, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν ἐκ συναθροισμοῦ ταύτας γίνεσθαι.
- 10 45. IDEM I 26, 1 [D. 321] Ἔ. οὐσίαν ἀνάγκης αἰτίαν χρηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων. PLUT. de an. procr. 27, 2 p. 1026 B ἀνάγκην, ἣν εἰμαρμένην οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, Ἔ. δὲ Φίλλαν ὁμοῦ καὶ Νεῖκος.

De mundo.

46. ARISTOT. Phys. A 4. 187^a 20 οἱ δ' ἐκ τοῦ ἐνὸς ἐνούσας τὰς ἐναντιό-
τητας ἐκκρίνεσθαι, ὥσπερ Ἀναξίμανδρός φησι καὶ ὅσοι δ' ἐν καὶ πολλά φασιν
15 εἶναι, ὥσπερ Ἔ. καὶ Ἀναξαγόρας. ἐκ τοῦ μείγματος γὰρ καὶ οὕτοι ἐκκρίνουσι
τάλλα. διαφέρουσι δ' ἀλλήλων τῶι τὸν μὲν [Emp.] περίοδον ποιεῖν τούτων,
τὸν δ' [Anaxag.] ἄπαξ, καὶ τὸν μὲν ἄπειρα τὰ τε ὁμοιομερῆ καὶ τὰναντία,
τὸν δὲ τὰ καλούμενα στοιχεῖα [μόνον].
47. Aët. I 5, 2 [Dox. 291] Ἐμπεδοκλῆς δὲ κόσμον μὲν ἓνα, οὐ μέντοι τὸ πᾶν
20 εἶναι τὸν κόσμον, ἀλλὰ ὄλιγον τι τοῦ παντός μέρος, τὸ δὲ λοιπὸν ἀργὴν ὕλην.
48. PLATO leg. X 889 B πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα
εἶναι καὶ τύχη φασί [Empedocleus tangit], τέχνη δὲ οὐδὲν τούτων, καὶ τὰ μετὰ
ταῦτα αὐτὰ σώματα, γῆς τε καὶ ἡλλου καὶ σελήνης ἄστρον τε πέρι, διὰ τούτων
γεγονέναι παντελῶς ὄντων ἀψύχων. τύχη δὲ φερόμενα τῆι τῆς δυνάμεως
25 ἕκαστα ἐκάστων ἢ ἐμπέπτακεν ἀριόττονα οἰκειῶς πως, θερμὰ ψυχροῖς ἢ
ξηρὰ πρὸς ὑγρὰ καὶ μαλακὰ πρὸς σκληρὰ, καὶ πάντα ὅποσα τῆι τῶν ἐναντίων
κράσει κατὰ τύχην ἐξ ἀνάγκης συνεκεράσθη ταύτη καὶ κατὰ ταῦτα οὕτω γε-
γεννηθέναι τὸν τε οὐρανὸν ὅλον καὶ πάντα ὅποσα κατ' οὐρανόν, καὶ ζῶια αὐ-
καὶ φυτὰ ξύμπαντα, ὡρῶν πασῶν ἐκ τούτων γενομένων, οὐ διὰ νοῦν, φασίν,
30 οὐδὲ διὰ τινα θεὸν οὐδὲ διὰ τέχνην, ἀλλὰ ὃ λέγομεν, φύσει καὶ τύχη.
49. PHILO de provid. [conversus ex armen. ab Auchero, quem correxī sec.
Conybearii notas ap. Wendland Philo ūb. d. Vors. 64sq.] II 60 p. 86 eodem modo
[sc. ut leviora a gravioribus sursum pellantur] etiam mundi partes confici videntur,
ut dicit Empedocles. postquam enim secretus est aether (μετὰ τὸ διακριθῆναι
35 τὸν αἰθέρα), aer et ignis sursum volaverunt et caelum formatum quod in latissimo
spatio circumferebatur. ignis autem qui caelo paulo inferior manserat, ipse
quoque in radios solis coacervatus est. terra vero in unum concurrrens et ne-
cessitate quadam concreta (πυλθείσα) in medio apparens conседit. porro circa
eam undique aether, quia multo levior erat, volvitur neque umquam desistit.
40 quietis autem inde causa per deum [male intellexit quale τοῦ δ' ἡρεμεῖν (τὴν
γῆν) αἴτιον τὸ θεῖν (τὸν αἰθέρα) vel τὸν δῖον (hoc Wendland)], non vero per
sphaeras multas super se invicem positas, quarum circumrotationes poliverint
figuram, quia circa eam [sc. terram] compressa fuit sphaera ignis mirabilis
(magnae enim et multiplicis theoriae(?) vim habet), ideo nec huc nec illuc cadit

ista. Αἴτ. Π 6, 3 [D. 334] Ἔ. τὸν μὲν αἰθέρα πρῶτον διακριθῆναι, δευτέρον δὲ τὸ πῦρ, ἐφ' ᾧ τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἄγαν περισφιγγομένης τῆι φύμῃ τῆς περιφορᾶς ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ· ἐξ οὗ θυμαθῆναι τὸν ἄερα, καὶ γενέσθαι τὸν μὲν οὐρανὸν ἐκ τοῦ αἰθέρος, τὸν δὲ ἥλιον ἐκ τοῦ πυρός, πιληθῆναι δὲ ἐκ τῶν
5 ἄλλων τὰ περιγεια.

50. Αἴτ. Π 31, 4 [D. 363] Ἔ. τοῦ ὕψους τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, ἧτις ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν ἀνάτασις, πλείονα εἶναι τὴν κατὰ τὸ πλάτος διάστασιν κατὰ τοῦτο τοῦ οὐρανοῦ μᾶλλον ἀναπεπταμένου διὰ τὸ ὠϊὺ παραπλησίως τὸν κόσμον κείσθαι. 1, 4 [D. 328] Ἔ. τὸν τοῦ ἡλίου περιδρομον εἶναι περι-
10 γραφὴν τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου. 10, 2 [D. 339] Ἔ. δεξιὰ μὲν αὐτοῦ [scil. τοῦ κόσμου] τὰ κατὰ τὸν θερινὸν τροπικόν, ἀριστερὰ δὲ τὰ κατὰ τὸν χειμερινόν.

51. Αἴτ. Π 11, 2 [D. 339] Ἔ. στερέμνιον εἶναι τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀέρος συμπαγέντος ἐπὶ πυρός κρυσταλλοειδῶς, τὸ πυρῶδες καὶ τὸ αἰρῶδες ἐν ἐκατέρῳ τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα. LACTANTI. de opif. dei 17, 6 *an si mihi quiesciant*
15 *dixerit aeneum esse caelum aut vitreum aut ut Empedocles ait, aereum glaciatum, statimne assentiar?* [ex Varronis Tuberone cf. § 5. Dox. 198¹].

52. Αἴτ. Π 4, 8 [D. 331] Ἔ. τὸν κόσμον φθειρεσθαι κατὰ τὴν ἀντεπικρά-
τειαν τοῦ Νείκου καὶ τῆς Φίλιας. SIMPL. de caelo 293, 18 *οἱ δὲ ἐναλλάξ γίνεσθαι καὶ φθειρεσθαι τὸν αὐτὸν καὶ πάλιν γινόμενον πάλιν φθειρεσθαι* [sc. τὸν
20 *κόσμον*] *λέγουσι, καὶ αἰδίων εἶναι τὴν τοιαύτην διαδοχὴν, ὥσπερ Ἔ. τὴν Φιλίαν λέγων καὶ τὸ Νείκος παρὰ μέρος ἐπικρατοῦντα τὴν μὲν συνάγειν τὰ πάντα εἰς ἓν καὶ φθίρειν τὸν τοῦ Νείκου κόσμον καὶ ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸν Σφαῖρον, τὸ δὲ Νείκος διακριθῆναι πάλιν τὰ στοιχεῖα καὶ ποιεῖν τὸν τοιοῦτον κόσμον* [tum citat fr. 17, 7sq.]. 905, 21 *Πλάτων καὶ Ἔ. καὶ Ἀναξάγορας καὶ οἱ ἄλλοι*
25 *φυσικοὶ τὴν τῶν συνθέτων ἀπὸ τῶν ἀπλῶν γένεσιν κατὰ τὸν ἐξ ὑποθέσεως τοῦτον τρόπον* [i. e. *διδασκαλίας χάριν* 304, 5] *φαίνονται παραδιδόντες... ὥσει καὶ προῦπῆρχον τῷ χρόνῳ τὰ ἐξ ἧν γίνεται τὰ γινόμενα.* contra ARIST. *Metaph. B 4. 1000^b 18* *οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτά, τὰ δ' ἀφθαρτα ποιεῖ τῶν ὄντων, ἀλλ' ἅπαντα φθαρτά πλὴν τῶν στοιχείων.*

30 53. Αἴτ. Π 13, 2 [D. 341] Ἔ. πύρινα [sc. εἶναι τὰ ἄστρα] ἐκ τοῦ πυρῶδους, ὅπερ ὁ ἀῆρ ἐν ἑαυτῷ περιέχων ἐξανέθλιψε κατὰ τὴν πρώτην διάκρισιν.

54. IDEM Π 13, 11 [D. 342] Ἔ. τοὺς μὲν ἀπλανεῖς ἀστέρας συνδεδέσθαι τῷ κρυστάλλῳ, τοὺς δὲ πλανήτας ἀνεῖσθαι.

55. ACHILL. in Arat. 16 p. 43, 2 Maass. *εἰσι δὲ οἱ πρῶτον τὸν ἥλιον λέ-
35 γουσιν δευτέραν δὲ τὴν σελήνην, τρίτον δὲ τὸν Κρόνον. ἡ δὲ πλείων δόξα πρώτην τὴν σελήνην, ἐπεὶ καὶ ἀπόσπασμα τοῦ ἡλίου λέγουσιν αὐτήν, ὡς δὲ* [καὶ Maass] Ἔ. *ἔκλυτοτερές — φῶς* [fr. 45].

56. Αἴτ. Π 20, 13 [D. 350] Ἔ. δύο ἡλίους· τὸν μὲν ἀρχέτυπον, πῦρ ὃν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἡμισφαιρίῳ τοῦ κόσμου, πεπληρωκὸς τὸ ἡμισφαίριον, αἰεὶ κατ'
40 ἀντικρὺ τῆι ἀνταυγείᾳ ἑαυτοῦ τεταγμένον· τὸν δὲ φαινόμενον, ἀνταύγειαν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἡμισφαιρίῳ τῷ τοῦ ἀέρος τοῦ θερμομογούς πεπληρωμένῳ, ἀπὸ κυχλοτεροῦς τῆς γῆς κατ' ἀνάκλασιν γιγνομένην [cf. Plut. ad fr. 44] εἰς τὸν ἥλιον τὸν κρυσταλλοειδῆ, συμπεριελκομένην δὲ τῆι κινήσει τοῦ πυρίνου. ὡς δὲ βραχέως εἰρησθαι [συντεμόντα], ἀνταύγειαν εἶναι τοῦ περι τὴν γῆν πυρός τὸν
45 ἥλιον. 21, 2 [D. 351] ἴσον τῆι γῆι τὸν κατὰ τὴν ἀνταύγειαν.

57. **ARIST.** de anima B 6. 418^b 20 οὐκ ὀρθῶς ἔ. οὐδ' εἴ τις ἄλλος οὕτως εἴρηκεν, ὡς φερομένον τοῦ φωτός καὶ γιγνομένον [sic etiam Them. Philop.: τεινομένον EV] ποτὲ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ περιέχοντος, ἡμᾶς δὲ λανθάνοντος . . . ἐν μικροῖσι μὲν γὰρ διαστήματι λάθοι ἂν, ἀπ' ἀνατολῆς δ' ἐπὶ δυσμᾶς τὸ λανθάνειν μέγα λαν τὸ αἴτημα. de sensu 6. 446^a 26 καθάπερ καὶ ἔ. φησιν ἀφικνεῖσθαι πρότερον τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου πῶς εἰς τὸ μεταξὺ [τὸν μεταξὺ EM fort. recte, scil. τὸν φαινόμενον ἥλιον], πρὶν πρὸς τὴν ὄψιν ἢ ἐπὶ τὴν γῆν. cf. **PHILOP.** de anima 344, 34 (ad Ar. 418^b 20) ἔ. ὅς ἔλεγεν ἀπορροεῖν τὸ φῶς σῶμα ὃν ἐκ τοῦ φωτίζοντος σώματος γίνεσθαι πρῶτον ἐν τῷ μεταξὺ τόπῳ τῆς τε γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ εἰτα ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, λανθάνειν δὲ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ κίνησιν διὰ τὴν ταχυτητα.

58. **AET.** II 8, 2 [D. 338] ἔ. τοῦ ἀέρος εἴξαντος τῆι τοῦ ἡλίου ὀρμῆι, ἐπι κλιθῆναι τὰς ἀρκτους, καὶ τὰ μὲν βόρεια ὑψωθῆναι, τὰ δὲ νότια ταπεινωθῆναι, καθ' ὃ καὶ τὸν ὅλον κόσμον. 23, 3 [D. 353] ἔ. ὑπὸ τῆς περιεχούσης αὐτὸν 15 σφαίρας κωλυόμενον ἄχρι παντός εὐθυπορεῖν καὶ ὑπὸ τῶν τροπικῶν κύκλων [sc. τὸν ἥλιον τρέπεσθαι].

59. **IDEM** II, 24, 7 [D. 354] σελήνης αὐτὸν ὑπερχομένης [sc. ἥλιον ἐκλείπειν].

60. **IDEM** II 25, 15 [D. 357] ἔ. ἀέρα συννεστραμμένον, νεφοειδῆ, πεπηγότα 60 ὑπὸ πυρός, ὥστε σύμμικτον [sc. τὴν σελήνην]. **PLUT.** de fac. in orbe lun. 5, 6 p. 922 C καὶ γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ δυσκολαινοῦσι πάγον ἀέρος χαλαζώδη ποιοῦντι τὴν σελήνην ὑπὸ τῆς τοῦ πυρός σφαίρας περιεχόμενον. **AET.** II 27, 3 [D. 358] 65 δισκοειδῆ; cf. **PLUT.** quaest. Rom. 101 p. 288 B τὸ γὰρ φαινόμενον σχῆμα τῆς σελήνης, ὅταν ἦ διχόμορος, οὐ σφαιροειδὲς ἀλλὰ φακοειδὲς ἐστὶ καὶ δισκοειδὲς, ὡς δ' ἔ. οἶεται, καὶ τὸ ὑποκείμενον. **AET.** II 28, 5 [D. 358] Θαλῆς πρῶτος ἔφη 25 ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι. Πυθαγόρας, Παρμενίδης, ἔ. . . ὁμοίως.

61. **IDEM** II 31, 1 [D. 362] ἔ. διπλάσιον ἀπέχειν τὴν σελήνην ἀπὸ τῆς γῆς ἤπερ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, Aetli vitio corruptum, quod esse debebat ἀπέχειν τὸν ἥλιον ἀπὸ τῆς γῆς ἤπερ τὴν σελήνην.

62. **HIPPOC.** I 4, 3 [D. 558] ὡςπερ δ' ἔ. πάντα τὸν καθ' ἡμᾶς τόπον ἔφη 30 κακῶν μεστὸν εἶναι καὶ μέχρι μὲν σελήνης τὰ κακὰ φθάνειν ἐκ τοῦ περὶ γῆν τόπου ταθέντα περαιτέρω δὲ μὴ χωρεῖν ἄτε καθαρωτέρου τοῦ ὑπὲρ τὴν σελήνην παντός ὄντος τόπου, οὕτω καὶ τῷ Ἡρακλείτῳ ἔδοξεν.

63. **ARIST.** Meteor. B 9. 369^b 12 (de ἀστραπῆι) τινὲς λέγουσιν ὡς ἐν τοῖς 35 νέφεσιν ἐγγίνεται πῦρ. τοῦτο δ' ἔ. μὲν φησὶν εἶναι τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. **AET.** III 3, 7 [D. 368] ἔ. ξιπτωσὶν φωτός εἰς νέφος ἐξείργοντος τὸν ἀνθεστώτα ἀέρα, οὐ τὴν μὲν σβέσειν [? σχίσιν cf. § 3] καὶ τὴν θραῦσιν κτίπον ἀπεργάζεσθαι, τὴν δὲ λάμπειν ἀστραπῆν, κεραυνὸν δὲ τὸν τῆς ἀστραπῆς τόνον.

64. **OLYMPIOD.** in Meteor. A 13. 102, 1 Stäve τί τὸ κινοῦν αὐτοὺς [ventos] 40 λοξῆν κίνησιν; ὅτι οὐ τὸ γεῶδες καὶ τὸ πυρῶδες τὴν ἐναντίαν κινούμενα κίνησιν, ὡς ἔ. αἶετο, ἀλλ' ὁ κύκλωι κινούμενος ἀήφ.

65. **AET.** III 8, 1 [D. 375] ἔ. καὶ οἱ Στωικοὶ χεμιῶνα μὲν γίνεσθαι τοῦ ἀέρος ἐπικρατούντος τῆι πυκνώσει εἰς τὸ ἀνωτέρω βιαζομένου, θερεῖαν δὲ τοῦ πυρός, ὅταν εἰς τὸ κατωτέρω βιάζηται.

66. ΡΗΠΟ de prov. Π 61 p. 86 Aucher (sec. Conybear.) *deinde ratiocinatus* [sc. Empedocles] *de mari ait: postquam concretum est id quod erat in extremitate orae maxime grandinis more* [i. e. postquam astra in πάγον αέρος χαλαζώδη (supra n. 51 et n. 30 p. 88, 35) concreta sunt], *aqua limosa (facta est).*
- 5 *quidquid enim in terra humidis est, in demissis depressisque eius locis a ventis certatim flantibus necibus quam fortissimis undique comprimi solebat.* ΔΕΤ. III 16, 3 [D. 981] *Ἐ. ἰδρωτα τῆς γῆς ἐκκαυμένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον πύλησιν* [cf. Π 6, 3 et fr. 55]. Aelian Hist. an. IX 64 λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, καὶ Δημόκριτος πρὸ ἐκείνου, Θεόφραστος τε ἐκ τρίτων καὶ αὐτὸς φησὶ μὴ τῷ ἄλμυρῷ ὕδατι τρέφεσθαι τοὺς ἰχθύς, ἀλλὰ τῷ παρακειμένῳ τῇ θαλάττῃ γλυκεῖ ὕδατι [cf. caus. pl. VI 10, 2]. καὶ ἐπεὶ δοκεῖ πως ἀπιστον, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων βεβαιῶσαι βουληθεὶς τὸ λεχθὲν ὁ τοῦ Νικομάχου λέγει [Hist. anim. Θ 2. 590^b 24] εἶναι. τι πότιμον ὕδωρ ἐν πάσῃ θαλάττῃ, καὶ ἐλέγχεσθαι τούτῳ· εἴ τις ἀγγεῖον ἐκ κρηρῷ ποιήσας κοῖλον καὶ λεπτὸν καθελὴ κενὸν ἐς τὴν θάλατταν, ἐξάψας
- 15 ποθὲν ὥστε ἀνιμίσασθαι δύνασθαι, νυκτὸς δὲ διελθοῦσης καὶ ἡμέρας ἀρνεύεται πεπλησμένον, γλυκέος τε καὶ ποτίμου ὕδατος μεστὸν αὐτό. καὶ Ἐ. δὲ ὁ Ἀκραγαντίος λέγει τι εἶναι γλυκὺ ἐν τῇ θαλάττῃ ὕδωρ οὐ πάσι ὄηλον, τρόφιμον δὲ τῶν ἰχθύων. καὶ τὴν αἰτίαν τοῦδε τοῦ ἐν τῇ ἄλμυι γλυκαινομένου λέγει φυσικῆν, ἣν ἐκείθεν εἴσεσθε.
- 20 67. ARIST. de caelo B 13. 295^a 13 διὸ δὴ καὶ τὴν γῆν πάντες ὅσοι τὸν οὐρανὸν γεννώσιν ἐπὶ τὸ μέσον συνελθεῖν φασιν. ὅτι δὲ μένει, ζητοῦσι τὴν αἰτίαν καὶ λέγουσιν οἱ μὲν τοῦτον τὸν τρόπον, ὅτι τὸ πλάτος καὶ τὸ μέγεθος αὐτῆς αἰτίον, οἱ δ' ὥσπερ Ἐ. τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν κύκλῳ περιθέουσαν καὶ θάπτον φερομένην τὴν τῆς γῆς φορὰν κωλύει καθάπερ τὸ ἐν τοῖς κνᾶθοις ὕδωρ· καὶ γὰρ τοῦτο κύκλῳ τοῦ κνᾶθου φερομένου πολλακίς κάτω τοῦ χαλκοῦ γινόμενον ὄμως οὐ φέρεται κάτω πεφυκὸς φέρεσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.
- 25 68. SENECA nat. quaest. III 24, 1 *E. existimat ignibus, quos multis locis terra opertos tegit, aquam calescere, si subiecti sunt ei solo, per quod aquis transcursus est. facere solemus dracones et miliaria et complures formas, in quibus aere tenui fistulas struimus per declive circumlatas, ut saepe eundem ignem ambiens aqua per tantum fluat spatii quantum efficiendo calori sat est. frigida itaque intrat, effluit calida. idem sub terra E. existimat fieri.*
69. [ARIST.] probl. 24, 11. 937^a 11 διὰ τί ὑπὸ τῶν θερμῶν ὑδάτων μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ψυχρῶν πύρηνται λίθοι; πότερον ὅτι τῇ τοῦ ὑγροῦ ἐκλείψει
- 35 γίνεται λίθος, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἢ τοῦ ψυχροῦ ἐκλείπει τὸ ὑγρὸν· καὶ ἀπολιθοῦται δὴ διὰ τὸ θερμόν, καθάπερ καὶ Ἐ. φησὶ τὰς τε πέτρας καὶ τοὺς λίθους καὶ τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι [hinc fortasse fabulosa nota Alberti M. de mineral. I 1, 4 (Π 213 Jammy) adscito simul fr. 96 ex Aristotele] Psell. de lap. p. 38 Bernard. τούτων δὲ τῶν παρὰ τοῖς λίθοις δυνάμεων (τὰς) αἰτίας πολλοὶ ἐθάρρησαν ἀποδοῦναι, τῶν μὲν ἀρχαιότερων σοφῶν Ἀναξαγόρας καὶ Ἐ. καὶ Δημόκριτος, τῶν δὲ οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν (!) ὁ ἐκ τῆς Ἀφροδισίας Ἀλέξανδρος. PLUTARCH. prim. frig. 19, 4 p. 95^b E ταυτὶ δὲ τὰ ἐμφανῆ κρημνούς καὶ σκοπέλους καὶ πέτρας Ἐ. μὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς οἶεται τοῦ ἐν βάθει τῆς γῆς ἐστάναι καὶ ἀνέχεσθαι διερειδόμενα φλεγμαίνοντος.

De plantis, animalibus, hominibus.

70. AET. V 26, 4 [D. 439] 'E. πρῶτα τὰ δένδρα τῶν ζώων ἐκ γῆς ἀναφῶ-
 ναι φησι, πρὶν τὸν ἥλιον περιπλασθῆναι [recte si archetypī solis (A 56) me-
 mineris] καὶ πρὶν ἡμέραν καὶ νύκτα διακριθῆναι· διὰ δὲ συμμετρίας τῆς
 5 κρᾶσεως τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον. αὐξεσθαι δὲ ὑπὸ
 τοῦ ἐν τῇ γῇ θερμοῦ διαιρόμενα ὥστε γῆς εἶναι μέρη καθάπερ καὶ τὰ ξμβρονα
 τὰ ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μήτρας μέρη· τοὺς δὲ καρποὺς περιττώματα εἶναι τοῦ
 ἐν τοῖς φυτοῖς ὕδατος καὶ πυρός· καὶ τὰ μὲν ἑλλιπὲς ἔχοντα τὸ ὑγρὸν ἐξικμαζο-
 μένου αὐτοῦ τῷ θέρει φυλλορροεῖν, τὰ δὲ πλείον, παραμένειν [cf. fr. 77. 78]
 ὥσπερ ἐπὶ τῆς δάφνης καὶ τῆς ἐλάιας καὶ τοῦ φοίνικος· τὰς δὲ διαφορὰς τῶν
 10 χυμῶν (παρὰ) παραλλαγὰς τῆς (γῆς) πολυμερείας καὶ τῶν φυτῶν γίνεσθαι διαφο-
 ρως ἐλκόντων τὰς ἀπὸ τῶν τρέφοντος ὁμοιομερείας ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων· οὐ
 γὰρ αἱ διαφοραὶ τούτων χρηστὸν τὸν οἶνον ποιοῦσιν, ἀλλ' αἱ τοῦ τρέφοντος
 ἐδάφους. THEOPHR. d. c. pl. I 12, 5 ἔν γάρ τι τὸ γεννῶν οὐχ ὥσπερ 'E. διαιρεῖ
 καὶ μερίζει τὴν μὲν γῆν εἰς τὰς ῥίζας, τὸν δ' αἰθέρα εἰς τοὺς βλαστοὺς ὡς
 15 ἑκάτερον ἑκατέρον χωρίζομενον, ἀλλ' ἐκ μιᾶς ὕλης καὶ ὑφ' ἑνὸς αἰτίου γεν-
 νῶντος. ARIST. de anima B 4. 415^b 28 'E. δ' οὐ καλῶς εἴρηκε τοῦτο προστιθεὶς
 τὴν αὐξήσιν συμβαίνειν τοῖς φυτοῖς κάτω μὲν συρριζομένους διὰ τὸ τὴν γῆν
 οὕτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, ἄνω δὲ διὰ τὸ πῦρ ὡσαύτως. PLUT. quaest. cony.
 VI 22, 6 p. 688 A τηρεῖται δὲ [sc. ἡ τροφή] τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ
 20 περιέχοντος, ὡς φησιν 'E., ἰδρευομένοις τὸ πρόσφορον. [ARIST.] de plant. A 1.
 815^a 15 Arabice Alfredo interprete Anaxagoras autem et Abrucalis [i. e. Empedocles]
 desiderio eas [plantas] moveri dicunt, sentire quoque et tristari delectari-
 que asserunt . . . Abr. autem sexum in his permixtum opinatus est. ^b16 Anaxa-
 goras autem et Democritus et Abr. illas intellectum intelligentiamque habere
 25 dicebant. 817^a 1 quod dicit Abr. videlicet si invenitur in plantis sexus feminus
 et sexus masculinus sive species commixta ex his duobus sexibus. 817^b 35 dixitque
 Abr. quod plantae habent generationem, mundo tamen diminuto et non perfecto
 in complemento suo; et eo completo generabatur animal [cf. fr. 79].

71. HIPPOCR. de prisc. med. 20 [sec. cod. A] λέγουσι δὲ τινες ἰητροὶ καὶ
 30 σοφισταί, ὡς οὐκ εἴη δυνατόν ἰητρικὴν εἶδέναι ὅστις μὴ οἶδεν ὃ τί ἐστὶν ἄν-
 θρωπος, ἀλλὰ τοῦτο δεῖ [δεῖν?] καταμαθεῖν τὸν μέλλοντα ὀρθῶς θεραπεύσειν
 τοὺς ἀνθρώπους. τείνει δὲ αὐτοῖς ὁ λόγος ἐς φιλοσοφίαν καθάπερ 'E. ἢ ἄλλοι,
 οἱ περὶ φύσιος γεγράφασιν, (φασίν), ἐξ ἀρχῆς ὃ τί ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ὅπως
 ἐγένετο πρῶτον καὶ ὁπόθεν συνεπάγη· ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν, ὅσα τινὲ εἴρηται ἢ
 35 σοφιστικῇ ἢ ἰητρικῇ ἢ γέγραπται περὶ φύσιος ἤσσαν νομίζω τῇ ἰητρικῇ τέχνῃ
 προσήκειν ἢ τῇ γραφικῇ. νομίζω δὲ περὶ φύσιος γινῶναι τι σαφὲς οὐδαμῶθεν
 ἄλλοθεν εἶναι ἢ ἐξ ἰητρικῆς. Empedocles physiologia ab Alcmaeone profecta
 quomodo ad posteriores medicos translata sit exp. Fredrich Hippocr. Unters.
 1899 (Wilamowitz' Philol. Unters. XV) 126 sqq.

72. AET. V 19, 5 [D. 430] 'E. τὰς πρώτας γενέσεις τῶν ζώων καὶ φυτῶν
 40 μῆδαμῶς ὀλκλήρους γενέσθαι, ἀσυμφῆσι δὲ τοῖς μορφοῖς διεξενγμέναις, τὰς δὲ
 δευτέρας συμφυομένων τῶν μερῶν εἰδωλοφανεῖς, τὰς δὲ τρίτας τῶν ὀλοφυνῶν, τὰς
 δὲ τετάρτας οὐκέτι ἐκ τῶν ὁμοίων [ὁμοιομερῶν cf. v. 11] οἶον ἐκ γῆς καὶ ὕδατος
 45 ἀλλὰ δι' ἀλλήλων ἦδη, τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς, τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐ-
 μορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερεθισμὸν τοῦ σπερματικῶν κινήματος ἐμπουσιάσης·
 τῶν δὲ ζώων πάντων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιὰς κρᾶσεις· τὰ μὲν οἶ-

- κειότερα [ύγρότερα?] εἰς τὸ ὕδωρ τὴν ὀρυμὴν ἔχειν, τὰ δὲ εἰς ἀέρα [ἀναπνεῖν] ὅσ' ἂν πυρῶδες ἔχη τὸ πλεόν, τὰ δὲ βαρύτερα ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ δὲ λούμοιρα τῆι κράσει πᾶσι τοῖς θώραξι πεφωρημένα [τοῖς χωρίοις σύμφωνα εἶναι.]
- CENSORIN. 4, 7 *E. autem egregio suo carmine . . . tale quiddam confirmat.*
- 5 *primo membra singula ex terra quasi praegnate passim edita, deinde coisse et effecisse solidi hominis materiam igni simul et umori permixtam* [cf. Parmen. A 51]. Varro Eumenid. sat. fr. 27 Büch. *E. natos homines ex terra ait ut blitum* (cf. Luc. Philopseud. 3 τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῆναι καθάπερ τὰ λάχανα et Censor. l. c. § 11 sqq.).
- 10 73. ARIST. de part. anim. B 2. 648^a 25 [cf. p. 56 n. 52] ἔνιοι γὰρ τὰ ἔνυδρα τῶν πεζῶν θερμότερά φασι εἶναι λέγοντες ὡς ἐπανισοὶ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου ἢ τῆς φύσεως αὐτῶν θερμότης καὶ τὰ ἀναίμα τῶν ἐναίμων καὶ τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων, οἷον Παρμενίδης τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμότερας εἶναι φησι καὶ ἕτεροὶ τινες, ὡς διὰ τὴν θερμότητα καὶ πολυαιμούσας γινόμενων τῶν γυναικείων, Ἐ. δὲ τὸναντίον. ARIST. de resp. 14. 477^a 32 Ἐ. δ' οὐ καλῶς τοῦτ' εἰρηκε φάσκων τὰ θερμότερα καὶ πῦρ ἔχοντα πλείστον τῶν ζώων ἔνυδρα εἶναι φεύγοντα τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐν τῇ φύσει θερμότητος. THEOPHR. caus. pl. I 21, 5 ὡσπερ καὶ Ἐ. λέγει περὶ τῶν ζώων· τὰ γὰρ ὑπέρπυρα τὴν φύσιν ἄγειν εἰς τὸ ὑγρόν [cf. 22, 2].
- 15 20 74. AET. IV 22, 1 [D. 411] Ἐ. τὴν πρώτην ἀναπνοὴν τοῦ πρώτου ζώου [sc. in cosmogonia cf. V 7, 1] γενέσθαι τῆς (μὲν) ἐν τοῖς βρέφειν ὑγρασίας ἀποχώρησιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρακνωθὲν ἐπεισόδον [τῆς ἔξωθεν] τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων· τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἤθη τοῦ ἔμφυτον θερμοῦ τῆι πρὸς τὸ ἐκτὸς ὀρυμὴ τὸ ἀερώδες ὑπαναθλιβοντος τὴν ἐκπνοήν, τῆι δ' εἰς τὸ ἐντὸς [ἐκτὸς libri: corr. Bernardakis] ἀνθροχωρήσει τῷ αερώδει τὴν ἀντεπείσοδον παρεχομένον τὴν εἰσπνοήν. τὴν δὲ νῦν κατέχουσαν φερομένου τοῦ αἵματος ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ αερώδες διὰ τῶν ῥινῶν ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιρροαῖς ἀναθλιβοντος κατὰ τὴν ἐκχώρησιν αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοήν, παλινδρομοῦντος δὲ καὶ τοῦ ἀέρος ἀντεπείσοδος εἰς τὰ διὰ τοῦ αἵματος ἀραιώματα τὴν εἰσπνοήν· ὑπομμνήσκει δὲ τὸ ἐπὶ τῆς κλεψύδρας [fr. 100, 9]. idem minus recte exposuit V 15, 3 [D. 425].
- 25 75. AET. V 18, 1 [D. 427] Ἐ. ὅτε ἐγενᾶτο τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ τῆς γῆς, τοσαύτην γενέσθαι τῷ μήκει τοῦ χρόνου διὰ τὸ βραδυροεῖν τὸν ἥλιον τὴν ἡμέραν, ὅποση νῦν ἐστὶν ἡ δεκάμηρος· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, τοσαύτην γενέσθαι τὴν ἡμέραν, ὅποση νῦν ἐστὶν ἡ ἐπτάμηρος· διὰ τοῦτο καὶ τὰ δεκάμηρα καὶ τὰ ἐπτάμηρα, τῆς φύσεως τοῦ κόσμου οὕτω μεμελετηκίας, ἀξέσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ τίθεται νυκτὶ [τίκτεται νυν] Casaub. τὸ βρέφος [hinc Tzetz. exeg. II. p. 42, 17].
- 30 76. PLATO Phaedo 96 AB (Socrates loquitur) ἐγὼ γὰρ, ἔφη, ὦ Κέβης, νέος ὢν θανμαστῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας, ἦν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν. ὑπερήφανός γάρ μοι ἐδόκει εἶναι εἰδέναι τὰς αἰτίας ἐκάστων διὰ τί γίνεται ἕκαστον καὶ διὰ τί ἀπόλλυται καὶ διὰ τί ἐστίν. καὶ πολλὰκις ἔμανθόν ἄνω κάτω μετέβαλλον σκοπῶν πρώτων τὰ τοιαῦτα· ἀρ' ἐπειδὴν τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν [ὑγρὸν Sprengel, at cf. Dox. 564, 3] σηπεδόνα τινὰ λάβηι, ὡς τινες [Empedocles, Archelaus] ἔλεγον, τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται; καὶ πότερον τὸ αἷμα ἐστὶν ὧι φρονοῦμεν [Empedocles] ἢ ὁ

ἀήρ [Anaximenes, Diogenes] ἢ τὸ πῦρ; [Heraclitus] ἢ τούτων μὲν οὐδέν, ὁ δ' ἑγκέφαλός ἐστιν; [Alcmaeo] κτλ.

77. ΔΕΤ. V 27, 1 [D. 440] Ἐ. τρέφασθαι μὲν τὰ ζῶια διὰ τὴν ἐπόστασιν τοῦ ὕγρου [ύγρου arcessivi ex 28, 1, cuius in locum οἰκείου hic traditum vicissim relegant], αὔξασθαι δὲ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ, μειοῦσθαι δὲ καὶ φθίνειν διὰ τὴν ἔκλειψιν ἐκατέρων. τοὺς δὲ νῦν ἀνθρώπους τοῖς πρώτοις συμβαλλομένων βρεφῶν ἐπέχειν τάξιν. [GAL.] def. med. 99 (XIX 372) πῶς Ἰπποκράτης καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Ἐ. καὶ Ἀσκληπιάδης τὰς πέψεις τῆς τροφῆς φασὶ γίνεσθαι . . . Ἐ. δὲ σήπει. cf. fr. 68. 81. (idem ex Emp. Diocles Pseudosoran. Quaest. med. 61. V. Rose Anecd. gr. II 255, 27. 30. M. Wellmann *Fragm. d. Aerete* p. 34).

78. ΔΕΤ. V 22, 1 [D. 434] Ἐ. τὰς μὲν σάρκας γεννᾶσθαι ἐκ τῶν ἴσων τῆ κρᾶσει τεττάρων στοιχείων, τὰ δὲ νεῦρα πυρός καὶ γῆς ὕδατι [sic Gal. B] διπλασίονι [διπλασίον, διπλασίονα libri: corr. Bernardakis] μυχθέντων, τοὺς δὲ ὄνυχας τοῖς ζώιοις γεννᾶσθαι τῶν νεύρων καθ' ὃ τῶι ἀέρι συνέτυχε περιψυχθέντων, 15 ὅσα δὲ δεῖν μὲν ὕδατος καὶ γῆς, τεττάρων δὲ πυρός, ἔσω γῆς [sic transposui cf. fr. 96, 1] τούτων συγκραθέντων μερῶν. ἰδρωτὰ (δὲ) καὶ σακρον γίνεσθαι τοῦ αἵματος τηκομένου καὶ παρὰ τὸ λεπτύνεσθαι διαχωμένου. ARIST. de part. an. A. 1. 642^a 17 ἀρχὴ γὰρ ἡ φύσις μᾶλλον τῆς ὕλης, ἐνιαχοῦ δὲ πού αὐτῇ καὶ Ἐ. περιπλεῖται, ἀγόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν 20 ἀναγκάζεται φάναι τὸν λόγον εἶναι, οἷον ὅσοι ἄποιδούς τί ἐστιν· οὔτε γὰρ ἐν τι τῶν στοιχείων λέγει αὐτὸ οὔτε δύο ἢ τρία οὔτε πάντα, ἀλλὰ λόγον τῆς μίξεως αὐτῶν. ARIST. de anima A. 4. 408^a 13 ὁμοίως δὲ ἀποπον καὶ (τὸ) τὸν λόγον τῆς μίξεως εἶναι τὴν ψυχὴν· οὐ γὰρ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον ἢ μίξις τῶν στοιχείων καθ' ἣν σὰρξ καὶ καθ' ἣν ὄστοι· συμβήσεται οὖν πολλάς τε ψυχὰς 25 ἔχειν καὶ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, εἴπερ πάντα μὲν ἐκ τῶν στοιχείων μεμιγμένον, ὁ δὲ τίς μίξεως λόγος ἀρμονία καὶ ψυχὴ. ἀπαιτήσεται δ' ἂν τις τοῦτο γε καὶ παρ' Ἐμπεδοκλέους· ἕκαστον γὰρ αὐτῶν λόγῳ τινὶ φησὶν εἶναι· πότερον οὖν ὁ λόγος ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ἢ μᾶλλον ἕτερόν τι οὐσα ἐγγίνεται τοῖς μέλεσι [var. l. μέρεσι vel μυχθεῖσι]. ἔτι δὲ πότερον ἡ Φύλλα τῆς τυχοῦσης αἰτία μίξεως ἢ τῆς κατὰ 30 τὸν λόγον; καὶ αὕτη πότερον ὁ λόγος ἐστὶν ἢ παρὰ τὸν λόγον ἕτερόν τι; cf. *Metaph.* A. 10. 998^a 15. [ARIST.] de spiritu 9. 485^b 28 Ἐ. αἰτίαν ἀπλῶς τὴν τοῦ ὄστου φύσιν. (ἔτι δὲ) εἴπερ ἅπαντα τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει τῆς μίξεως, ἀδιάφορα ἐχρῆν ἵππον καὶ λέοντος καὶ ἀνθρώπου εἶναι. PLUTARCH. quaest. nat. 20, 2 p. 917 A ἔνιοι δὲ φασὶν ὡσπερ γάλακτος ὄρρον τοῦ αἵματος ταραχθέντος ἐκ 35 κρούεσθαι τὸ δάκρυον, ὡς Ἐ.

79. SORANUS Gynaec. I 57 p. 225, 16 (Rose) de umbilico: συγκέκριται δ' ἐκ τεττάρων τὸν ἀριθμὸν ἀγγείων δύο φλεβωδῶν καὶ δύο ἀρτηριῶν, δι' ὧν εἰς θρέψιν ὕλη αἱματικὴ καὶ πνευματικὴ παρακομίζεται τοῖς ἐμβρύοις. ἐμφύεσθαι δὲ ταῦτα Ἐμπεδοκλῆς μὲν εἰς τὸ ἥπαρ οἶεται, Φαίδρος δὲ εἰς τὴν καρδίαν.

80. IDEM I 21 p. 185, 18 de menstruis: ἔστι γὰρ ὅτε καὶ προπαραλαμβάνει τινὰς ἡμέρας ἢ ἐφυστερεῖ. τοῦτο δὲ ἐν ἑκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν ἀπανταῖ προθεσμίαν καὶ οὐκ αἰεὶ) κατὰ τὰς αὐτὰς (περιοδούς) ὡσπερ ὁ Διοκλῆς [fr. 171] (φησὶ) πάσαις, καὶ πάλιν Ἐ., ἐλαττουμένον τοῦ φωτός τῆς σελήνης. αἱ μὲν γὰρ πρὸ εἰκάδος αἱ δὲ ἐν εἰκάδι καθαιρονται, καὶ πάλιν αἱ μὲν αὐξανόμενον τοῦ φω- 45 τὸς τῆς σελήνης αἱ δὲ μειουμένον. [cf. *Ag. de anim. hist.* H 2. 582^a 34].

81. ARIST. de gener. anim. A 1. 764^a 1 (de sexus differentia) οἱ δ' ἐν τῇ μήτραι καθάπερ Ἐ: τὰ μὲν γὰρ εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρυνα γίνεσθαι φησι, τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλεα, τῆς δὲ θερμότητος καὶ τῆς ψυχρότητος τὴν τῶν καταμηρίων αἰτίαν εἶναι ὅσιν ἢ ψυχροτέραν οὖσαν ἢ θερμοτέραν καὶ ἢ παλαιότεραν ἢ προσφατωτέραν. . . τοῦτο γὰρ ὡς ἀληθῶς Ἐ. φαιδνυμότερον ὑπέληπεν οἴομενος ψυχρότητι καὶ θερμότητι διαφέρειν μόνον ἀλλήλων, ὁρῶν ὅλα τὰ μόρια μεγάλην ἔχοντα διαφορὰν τὴν τε τῶν αἰθῶν καὶ τὴν τῆς ὑστέρας. *ibid.* 765^a 8 ἀναγκαῖον ἀπαντᾶν καὶ πρὸς τὸν Ἐμπεδοκλέους λόγον, δς διορίζει τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν θερμότητι καὶ ψυχρότητι τῆς ὑστέρας. AET. V 7, 1
- 10 [D. 419] Ἐ. ἄρρυνα καὶ θήλεα γίνεσθαι παρὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα· ὄθεν ἱστορεῖται τοὺς μὲν πρώτους ἄρρυνας πρὸς ἀνατολῇ καὶ μεσημβρίαι γεγενῆσθαι μᾶλλον ἐκ τῆς γῆς, τὰς δὲ θηλείας πρὸς ταῖς ἄρκτους. 11, 1 [D. 422] Ἐ. ὁμοιότητος [scil. τῶν γονέων καὶ τῶν προγόνων] γίνεσθαι κατ' ἐπικρατίαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν τῷ σπέρματι θερμοσίας ἐξαιτμοθείσης [cf. Hipp. de genit. 8. VII 480 h.]. 8, 1 [D. 420] Ἐ. τέρατα γίνεσθαι παρὰ πλεονασμὸν σπέρματος ἢ παρ' ἔλλειψιν ἢ παρὰ τὴν τῆς κινήσεως ταραχὴν ἢ παρὰ τὴν εἰς κλειῶ διαίρεσιν ἢ παρὰ τὸ ἀπονέυειν. οὕτω προεληφῶς φαίνεται σχεδόν τι πάσας τὰς αἰτιολογίας. 10, 1 [D. 421] Ἐ. δίδυμα καὶ τρίδυμα γίνεσθαι κατὰ πλεονασμὸν καὶ περιορισμὸν τοῦ σπέρματος. 11, 1 [D. 422]
- 20 πόθεν γίνονται τῶν γονέων αἱ ὁμοιώσεις καὶ τῶν προγόνων. Ἐ. ὁμοιότητος γίνεσθαι κατ' ἐπικρατίαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητος δὲ τῆς ἐν τῷ σπέρματι θερμοσίας ἐξαιτμοθείσης. 12, 2 [D. 423] πῶς ἄλλοις γίνονται ὅμοιοι οἱ γεννώμενοι καὶ οὐ τοῖς γονεῦσιν. Ἐ. τῆς κατὰ τὴν σύλληψιν φαντασίας τῆς γυναικὸς μορφοῦσθαι τὰ βρέφη· πολλάκις γὰρ ἀνδρῶντων καὶ ἐκόνων ἠράσθησαν γυναῖκες καὶ ὅμοια τούτοις ἀπέτεκον [cf. Soran. p. 204, 18 Rose; Dionys. de imit. p. 17, 18 Usen.]. CENSORIN. 5, 4 *illud quoque ambiguum facit inter auctores opinionem, utrumne ex patris tantummodo semine partus nascatur . . . an etiam ex matris, quod Anaxagorae et Alcmaeoni nec non Parmenidi Empedocleae et Epicuro visum est.* 6, 6 *ex dextris partibus profusa semine mares gigni, at e laevis feminas Anaxagoras Empedoclesque consentiunt. quorum opiniones, ut de hac specie congruae, ita de similitudine liberorum dispariles. super qua re Empedoclis, disputata ratione, talis profertur. si par calor in parentum seminibus fuit, patri similem marem procreari; si frigus, feminam matri similem. quodsi patris calidius erit et frigidius matris, puerum fore qui*
- 35 *matris vultus representet: at si calidius matris, patris autem fuerit frigidius, puellam futuram quae patris reddat similitudinem.* 6, 9. 10 *sequitur de geminis, qui ut aliquando nascantur modo seminis fieri Hippon ratus (est): id enim cum amplius est quam uni satis fuit, bifariam deduci. id ipsum ferme E. videtur sensisse: nam causas quidem cur divideretur non posuit; partiri tantum modo ait et si utrumque sedes aequae calidas occupaverit, utrumque marem nasci, si frigidae aequae utramque feminam, si vero alterum calidiorum, alterum frigidiorum, dispari sexu partum futurum.*

82. ARIST. de gen. anim. B 8. 747^a 24 τὸ δὲ τῶν ἡμίονων γένος ὄλον ἄγονόν ἐστιν. περὶ δὲ τῆς αἰτίας, ὡς μὲν λέγουσιν Ἐ. καὶ Δημόκριτος, λέγων ὁ μὲν οὐ σαφῶς, Δημόκριτος δὲ γνωρίζων μᾶλλον, οὐ καλῶς εἰρήκασιν. λέγουσι γὰρ ἐπὶ πάντων ὁμοίως τὴν ἀπόδειξιν τῶν παρὰ τὴν συγγένειαν συνδυαζομένων. . . Ἐ. δ' αἰτιᾶται κτλ. cf. ad fr. 92. AET. V 14, 2 [D. 425] διὰ τὶ

αὶ ἡμίονοι στεῖραι. Ἐ. [?] διὰ τὴν σμικρότητα καὶ ταπεινότητα καὶ στενότητα τῆς μήτρας κατεστραμμένως προσπεφυκυίας τῇ γαστρὶ μήτε τοῦ σπέρματος εὐθυβολούντος εἰς αὐτὴν μήτε, εἰ καὶ φθάσειεν, αὐτῆς ἐκδεχομένης.

83. AET. V 21, 1 [D. 433] ἐν πόσῳ χρόνῳ μορφοῦται τὰ ζῶια ἐν γαστρὶ 5 ὄντα. Ἐ. ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἄρχεσθαι τῆς διαρθρώσεως ἀπὸ ἑκτης καὶ τριακοστῆς, τελειοῦσθαι δὲ τοῖς μοριοῖς ἀπὸ πεντηκοστῆς μᾶς δευτέρας (cf. n. 82). ORIBASIVS ex Athenaeo III 78, 13 [Diocles fr. 175] περὶ δὲ τὰς τέσσαρας ἐννεΐδας ὁρᾶται πρῶτον διακεκριμένον ὄλον τὸ σῶμα ἔ τὸ τελευταῖον μᾶς προστεθείσης 10 τετραδὸς περὶ τὴν τεσσαρακοντάδα. συμφωνεῖ δὲ τοῖς χρόνοις τῆς παντελοῦς τῶν ἐμβρύων διακρίσεως καὶ ὁ φυσικὸς Ἐ. καὶ φησὶν, ὅτι θᾶσσον διαμορφοῦται τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος καὶ τὰ ἐν τοῖς δεξιῶς τῶν ἐν τοῖς εὐωνύμοις. CENSORIN. 7, 5 *serpimo mense parere mulierem posse plurimi adfirmant ut . . . Empredocles, Epigenes multique praeterea.*

84. CENSORIN. 6, 1 *E., quem in hoc Aristoteles secutus est, ante omnia cor 15 iudicavit increscere, quod hominis vitam maxime contineat.*

85. AET. V 24, 2 [D. 435] Ἐ. τὸν μὲν ὕπνον καταψύξει τοῦ ἐν τῷ αἵματι 5 θερμοῦ συμμετρῶι γίνεσθαι, τῇ δὲ παντελεῖ θάνατον. 25, 4 [D. 437] Ἐ. τὸν θάνατον γίνεσθαι διαχωρισμῶι τοῦ πυρώδους (καὶ ἀερώδους καὶ ὕδατώδους καὶ γεώδους) ἐξ ὧν ἡ σύγκρισις τῷ ἀνθρώπῳ συνεστάθη· ὥστε κατὰ τοῦτο 20 κοινὸν εἶναι τὸν θάνατον σώματος καὶ ψυχῆς· ὕπνον δὲ γίνεσθαι διαχωρισμῶι τοῦ πυρώδους.

De anima.

86. THEOPHRAST. de sensu 1sq. [D. 499sq.] Παρμενίδης μὲν καὶ Ἐ. καὶ 1 Πλάτων τῷ ὁμοίῳ [sc. ποιοῦσι τὴν αἰσθησιν], οἱ δὲ περὶ Ἀναξαγόραν καὶ 2 Ἡράκλειτον τῷ ἐναντίῳ . . . περὶ ἐκάστης δὲ τῶν κατὰ μέρος οἱ μὲν ἄλλοι 2 σχεδὸν ἀπολείπουσιν, Ἐ. δὲ πειράται καὶ ταύτας ἀνάγειν εἰς τὴν ὁμοιότητα. [D. 500] Ἐ. δὲ περὶ ἀπασῶν ὁμοίως λέγει καὶ φησι τῷ ἐναρμόττειν εἰς 7 τοὺς πόρους τοὺς ἐκάστης αἰσθάνεσθαι· διὸ καὶ οὐ δύνασθαι, τὰ ἀλλήλων κρῖνειν, ὅτι τῶν μὲν εὐρύτεροί πως, τῶν δὲ στενωτέρου τυγχάνουσιν οἱ πόροι 30 πρὸς τὸ αἰσθητόν, ὡς τὰ μὲν οὐχ ἀπτόμενα διεντονεῖν τὰ δ' ὅλως εἰσελθεῖν οὐ δύνασθαι. πειράται δὲ καὶ τὴν ὄψιν λέγειν, ποία τίς ἐστὶ· καὶ φησὶ τὸ μὲν ἐντὸς αὐτῆς εἶναι πῦρ [cf. fr. 84. 85], τὸ δὲ περὶ αὐτὸ [scil. τὸ πῦρ] (ὔδωρ καὶ) γῆν καὶ ἀέρα δι' ὧν διέναι λεπτόν ὃν καθάπερ τὸ ἐν τοῖς λαμπτήροι φῶς. τούτῳ δὲ πόρους ἐναλλάξ κείσθαι τοῦ τε πυρὸς καὶ τοῦ ὕδατος, ὧν τοῖς μὲν τοῦ 35 πυρὸς τὰ λευκά, τοῖς δὲ τοῦ ὕδατος τὰ μέλανα γνωρίζειν· ἐναρμόττειν γὰρ ἐκατέροις ἐκάτερα. φέρεσθαι δὲ τὰ χρώματα πρὸς τὴν ὄψιν διὰ τὴν ἀπορροήν. συγκείσθαι δ' οὐχ ὁμοίως, (ἀλλὰ τὰς μὲν ἐκ τῶν ὁμοίων), τὰς δ' ἐκ 8 τῶν ἀντικειμένων, καὶ ταῖς μὲν ἐν μέσῳ, ταῖς δ' ἐκτὸς εἶναι τὸ πῦρ διὸ καὶ τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐν ἡμέρῳ τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὀξυπωπεῖν· ὅσα μὲν πυρὸς 40 ἔλαττον ἔχει, μεθ' ἡμέραν· ἐπανισοῦσθαι γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐντὸς φῶς ὑπὸ τοῦ ἐκτὸς· ὅσα δὲ τοῦ ἐναντίου νύκτωρ· ἐπαναπληροῦσθαι γὰρ καὶ τούτοις τὸ ἐνδεές· ἐν δὲ τοῖς ἐναντίοις (ἐναντίως) ἐκάτερον. ἀμβλυπωπεῖν μὲν γὰρ καὶ οἷς ὑπερέχει τὸ πῦρ· ἐπαυξηθὲν (γὰρ) ἔτι μεθ' ἡμέραν ἐπιπλάττειν καὶ καταλαμ- βάνειν τοὺς τοῦ ὕδατος πόρους· οἷς δὲ τὸ ὕδωρ, ταῦτό τοῦτο γίνεσθαι νύκτωρ· 45 καταλαμβάνεσθαι γὰρ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος. (γίνεσθαι δὲ ταῦτα), ἕως ἄν 7*

τοῖς μὲν ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν φωτὸς ἀποκριθῆι τὸ ὕδωρ, τοῖς δ' ὑπὸ τοῦ ἀέρος [Empedocles epico usu, ut aquosus aer significetur cf. p. 101, 4] τὸ πῦρ. ἑκατέρων γὰρ ἴσων εἶναι τὸ ἐναντίον. ἄριστα δὲ κεκράσθαι καὶ βελτιστήν εἶναι τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἴσων συγκειμένην. καὶ περὶ μὲν ὄψεως σχεδὸν ταῦτα λέγει.

- 5 τὴν δ' ἀκοὴν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν [ἔσωθεν Schneider e p. 102, 13] γίνεσθαι ψόφω, ὅταν γὰρ [l. ὁ ἀήρ] ὑπὸ τῆς φωνῆς κινήθην [l. —εις] ἤχη ἐντός. ὥσπερ γὰρ εἶναι κώδωνα τῶν ἴσων [? ἔσωθεν] ἤχων τὴν ἀκοήν, ἣν προσαγορεύει σάρκινον ὄζον· κινουμένην [κινουμένης?] δὲ καίειν τὸν ἀέρα πρὸς τὰ στερεὰ καὶ ποιεῖν ἤχον. ὄσφρησιν δὲ γίνεσθαι τῆι ἀναπνοῇ. διὸ καὶ μάλιστα 9
10 ὀσφραίνεσθαι τούτους, οἷς σφοδρατῆ τὸ ἄσθματος ἢ κίνησις· ὁσμὴν δὲ πλείστην ἀπὸ τῶν λεπτῶν καὶ τῶν κοίφων ἀπορρεῖν. περὶ δὲ γεύσεως καὶ ἀφῆσις οὐ διορίζεται καθ' ἑκατέραν οὔτε πῶς οὔτε δι' ἃ γίνονται, πλὴν τὸ κοινὸν ὅτι τῶι ἐναρμόττειν τοῖς πόροις αἰσθησίς ἐστιν· ἦδεσθαι δὲ τοῖς ὁμοίοις κατὰ τε (τὰ) μόρια καὶ τὴν κρᾶσιν [l. θ. κατὰ τὴν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα
15 μορίοις τοῦ σώματος κρᾶσιν τῶν στοιχείων cf. § 10], λυπεῖσθαι δὲ τοῖς ἐναντίοις.

ὡσαύτως δὲ λέγει καὶ περὶ φρονήσεως καὶ ἀγνοίας. τὸ μὲν γὰρ φρο- 10
νεῖν εἶναι τοῖς ὁμοίοις, τὸ δ' ἀγνοεῖν τοῖς ἀνομοίοις, ὡς ἢ ταῦτόν ἢ παρα-
πλήσιον ὃν τῆι αἰσθήσει τὴν φρόνησιν. διαριθμησάμενος γὰρ, ὡς ἕκαστον
ἐκάστου γνωρίζομαι, ἐπὶ τέλει προσέθηκεν ὡς ἕκ τούτων — ἀνωῶντα ι
20 [fr. 107] διὸ καὶ τῶι αἵματι μάλιστα φρονεῖν· ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα κεκράσθαι
[ἐστὶ] τὰ στοιχεία τῶν μερῶν. 11

ὅσοις μὲν οὖν ἴσα καὶ παραπλήσια μέμεικται καὶ μὴ διὰ πολλοῦ μῆδ' 1
αὐ μικρὰ μῆδ' ὑπερβάλλοντα τῶι μεγέθει, τούτους φρονιμωτάτους εἶναι καὶ
κατὰ τὰς αἰσθησίς ἀκριβεστάτους, κατὰ λόγον δὲ καὶ τοῖς ἐγγυτάτω τούτων,
25 ὅσοις δ' ἐναντίως, ἀφρονεστάτους. καὶ ὧν μὲν μανὰ καὶ ἀραιὰ κεῖται τὰ
στοιχεῖα, νωθροὺς καὶ ἐπιπόνους· ὧν δὲ πυκνὰ καὶ κατὰ μικρὰ τεθραυσμένα,
τούς δὲ τοιούτους ὀξεῖς φερομένους καὶ πολλοῖς ἐπιβαλλομένους ὄλλα ἐπιτελεῖν
διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς τοῦ αἵματος φοράς. οἷς δὲ καθ' ἐν τι μῶριον ἢ μέση
κρᾶσις ἐστὶ, ταύτηι σοφοὺς ἐκάστους εἶναι· διὸ τοὺς μὲν ῥήτορας ἀγαθοὺς,
30 τοὺς δὲ τεχνίτας, ὡς τοῖς μὲν ἐν ταῖς χερσὶ, τοῖς δὲ ἐν τῆι γλώττῃ τὴν κρᾶσιν
οὐσαν· ὁμοίως δ' ἔχει καὶ κατὰ τὰς ἄλλας θυνάμεις.

Ἐ. μὲν οὖν οὕτως οἶεται καὶ τὴν αἰσθησιν γίνεσθαι καὶ τὸ φρονεῖν, 12
ἀπορήσειε δ' ἂν τις ἐξ ὧν λέγει πρῶτον μὲν, τί διοίσει τὰ ἔμψυχα πρὸς τὸ
αἰσθάνεσθαι τῶν ἄλλων. ἐναρμόττει γὰρ καὶ τοῖς τῶν ἀψύχων πόροις· ὅπως
35 γὰρ ποιεῖ τὴν μίξιν τῆι συμμετρῳι τῶν πόρων· διόπερ ἔλαιον μὲν καὶ ὕδωρ
οὐμειγνύσθαι, τὰ δὲ ἄλλα ὕγρα καὶ περὶ ὧσων δὴ καταριθμεῖται τὰς ἰδίας κρᾶ-
σεις. ὥστε πάντα τε αἰσθῆσεται καὶ ταῦτόν ἐσται μίξις καὶ αἰσθησίς καὶ αὔ-
ξησις· πάντα γὰρ ποιεῖ τῆι συμμετρῳι τῶν πόρων, ἐὰν μὴ προσθῆι τινα
διαφοράν.

40 ἔπειτα ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐμψύχοις τί μᾶλλον αἰσθῆσεται τὸ ἐν τῶι ζώῳι 13
πῦρ ἢ τὸ ἐκτός, εἴπερ ἐναρμόττονται ἀλλήλοισι; ὑπάρχει γὰρ καὶ ἡ συμμετρία
καὶ τὸ ὅμοιον. ἔτι δὲ ἀνάγκη διαφορὰν τινα ἔχειν, εἴπερ αὐτὸ μὲν μὴ δύναται
συμπληροῦν τοὺς πόρους, τὸ δ' ἔξωθεν ἐπεισιόν· ὥστ' εἰ ὅμοιον ἦν πάντῃ
καὶ πάντως, οὐκ ἂν ἦν αἰσθησίς. ἔτι δὲ πότερον οἱ πόροι κενοὶ ἢ πλήρεις;
45 εἰ μὲν γὰρ κενοὶ, συμβαίνει διαφρονεῖν ἑαυτῶι. φησὶ γὰρ ὅπως οὐκ εἶναι κερόν·
εἰ δὲ πλήρεις, αἰεὶ ἂν αἰσθάνοιτο τὰ ζῶια· δῆλον γὰρ ὡς ἐναρμόττει, καθάπερ
φησὶ, τὸ ὅμοιον.

καίτοι κἄν αὐτὸ τοῦτό τις διαπορήσειεν, εἰ δυνατόν ἐστι τηλικαῦτα μεγέθη 14
γενέσθαι τῶν ἑτερογενῶν, ὡστ' ἐναρμόττειν, ἄλλως τε κἄν συμβαίη, καθάπερ
φησί, τὰς ὄψεις ἂν ἀσύμμετρος ἢ κραῖσις δὲ μὲν ὑπὸ τοῦ πυρός, δὲ δὲ ὑπὸ
τοῦ ἀέρος ἐμπλαττομένων τῶν πόρων ἀμανροῦσθαι. εἰ δ' οὖν ἐστι καὶ τού-
5 των συμμετρία καὶ πλήρεις οἱ πόροι τῶν μὴ συγγενῶν, πῶς, ὅταν αἰσθάνηται,
καὶ ποῦ ταῦτα ὑπεξέρχεται; δεῖ γὰρ τινα ἀποδοῦναι μεταβολήν. ὥστε πάντως
ἔχει δυσκολίαν· ἢ γὰρ κενὸν ἀνάγκη ποιεῖν, ἢ αἰετὰ ζωῖα αἰσθάνεσθαι πάν-
των, ἢ τὸ μὴ συγγενὲς ἀρμόττειν οὐ ποιοῦν αἰσθῆσθαι οὐδ' ἔχον μεταβολήν
οἰκείαν τοῖς ἐμποιοῦσιν.

10 ἔτι δὲ εἰ καὶ μὴ ἐναρμόττοι τὸ ὅμοιον, ἀλλὰ μόνον ἄπτοίτο, καθ' ὅτι οὖν 15
εὐλογον αἰσθῆσθαι γίνεσθαι· δυοῖν γὰρ τούτων ἀποδίδωσι τὴν γνώσιν τῷ τε
ὁμοίῳ καὶ τῇ ἀφῆι· διὸ καὶ τὸ 'ἀρμόττειν' εἴρηκεν. ὡστ' εἰ τὸ ἕλαττον
ἀναίται τῶν μειζόνων, εἴη ἂν αἰσθησις. ὅλως τε κατὰ γε ἐκείνον ἀφαιρεῖται
καὶ τὸ ὅμοιον, ἀλλὰ ἡ συμμετρία μόνον ἰκανόν. διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ αἰσθά-
15 νεσθαι φησὶν ἀλλήλων, ὅτι τοὺς πόρους ἀσύμμετρος ἔχουσι· εἰ δ' ὅμοιον ἢ
ἀνόμοιον τὸ ἀπορρέον, οὐδὲν ἔτι προσαφώρισεν. ὥστε ἢ οὐ τῷ ὁμοίῳ ἢ
αἰσθησις ἢ οὐ διὰ τινα ἀσύμμετρίαν οὐ κρίνουσι, ἀπάσας (τ') ἀνάγκη τὰς
αἰσθήσεις καὶ πάντα τὰ αἰσθητὰ τὴν αὐτὴν ἔχειν φύσιν.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν ἡδονὴν καὶ λύπην ὁμολογουμένως ἀποδίδωσιν ἡδεσθαι 16
20 μὲν ποιῶν τοῖς ὁμοίοις, λυπεῖσθαι δὲ τοῖς ἐναντίοις· 'ἐχθρὰ' γὰρ εἶναι, διότι
'πλείστον — ἐκμακτοῖσιν' [fr. 22, 6. 7]. αἰσθήσεις γὰρ τινὰς ἢ μετ' αἰ-
σθήσεως ποιοῦσι [Anaxagoram simul intellegere videtur cf. § 17] τὴν ἡδονὴν καὶ
τὴν λύπην, ὥστε οὐκ ἅπασι γίνεται τοῖς ὁμοίοις. ἔτι εἰ τὰ συγγενῆ μάλιστα
ποιεῖ τὴν ἡδονὴν ἐν τῇ ἀφῆι, καθάπερ φησί, τὰ σύμμετρα μάλιστα ἂν ἡδοίτο
25 καὶ ὅλως αἰσθάνονται· διὰ τῶν αὐτῶν γὰρ ποιεῖ τὴν αἰσθῆσθαι καὶ τὴν ἡδονὴν.
καίτοι πολλάκις αἰσθανόμενοι λυπούμεθα κατ' αὐτὴν τὴν αἰσθῆσθαι, ὡς (δ') 17
'Ἀναξαγόρας φησὶν, αἰεὶ πᾶσαν γὰρ αἰσθῆσθαι εἶναι μετὰ λύπης. ἔτι δ' ἐν ταῖς
κατὰ μέρος· συμβαίνει γὰρ τῷ ὁμοίῳ γίνεσθαι τὴν γνώσιν· τὴν γὰρ ὄψιν
ὅταν ἐκ πυρός καὶ τοῦ ἐναντίου συστήσῃ, τὸ μὲν λευκὸν καὶ τὸ μέλαν δύναται'
30 ἂν τοῖς ὁμοίοις γνωρίζειν, τὸ δὲ φαῖον καὶ τᾶλλα χρώματα τὰ μεικτὰ πῶς;
οὔτε γὰρ τοῖς τοῦ πυρός οὔτε τοῖς τοῦ ὕδατος πόροις οὐτ' ἄλλοις ποιεῖ κοι-
νοῖς ἐξ ἀφοῖν· ὀρώμεν δ' οὐδὲν ἦττον ταῦτα τῶν ἀπλῶν.

ἀτόπως δὲ καὶ ὅτι τὰ μὲν ἡμέρας, τὰ δὲ νύκτωρ μᾶλλον ὄραϊ. τὸ γὰρ 18
ἕλαττον πῦρ ὑπὸ τοῦ πλείονος φθίρεται, διὸ καὶ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ ὅλως 19
35 τὸ καθαρόν οὐ δυνάμεθ' ἀντιβλέπειν. ὥστε ὅσοις ἐνδεέστερον τὸ φῶς, ἦττον
ἐχρὴν ὄραν μεθ' ἡμέραν· ἢ εἴπερ τὸ ὅμοιον συναυξήσει, καθάπερ φησί, τὸ δὲ
ἐναντίον φθίρει καὶ κωλύει, τὰ μὲν λευκὰ μᾶλλον ἐχρὴν ὄραν ἅπαντας μεθ'
ἡμέραν καὶ ὅσοις ἕλαττον καὶ ὅσοις πλείον τὸ φῶς, τὰ δὲ μέλανα νύκτωρ.
νῦν δὲ πάντες ἅπαντα μεθ' ἡμέραν μᾶλλον ὄρωσι πλην ὀλίγων ζώων. τού-
40 τοις δ' εὐλογον τοῦτ' ἰσχύειν τὸ οἰκείον πῦρ, ὥσπερ ξηρα καὶ τῆι χροαὶ δια-
λάμπει μᾶλλον τῆς νυκτός.

ἔτι δ' οἷς ἢ κραῖσις ἐξ ἴσων, ἀνάγκη συναυξέσθαι κατὰ μέρος ἐκάτερον· 19
ὡστ' εἰ πλεονάζον κωλύει θάτερον ὄραν, ἀπάντων ἂν εἴη παραπλησία πῶς ἢ
διάθεσις. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ὄψεως πάθη χαλεπωτέρον ἐστὶ διελεῖν. τὰ δὲ
45 περὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πῶς κρίνωμεν τῷ ὁμοίῳ; τὸ γὰρ ὅμοιον ἀόριστον.
οὔτε γὰρ ψόφωι τὸν ψόφον οὔτ' ὄσμῃ τὴν ὄσμήν οὔτε τοῖς ἄλλοις τοῖς ὁμο-
γενέσιον, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς εἰπεῖν τοῖς ἐναντίοις. ἀπαθῆ γὰρ δεῖ τῆν αἰσθῆσθαι

προσάγειν ἤχου δὲ ἐνότος ἐν ὤσιν ἢ χυλῶν ἐν γένσει καὶ ὁσμῆς ἐν ὄσφρησει κωφότεραι πᾶσαι γίνονται (καὶ) μᾶλλον ὄσσει ἂν πλήρεις ὡσι τῶν ὁμοίων, εἰ μὴ τις λεχθεῖη περὶ τούτων διορισμός.

ἔτι δὲ τὸ περὶ τὴν ἀπορροήν, καίπερ οὐκ ἱκανῶς λεγόμενον περὶ μὲν 20
5 τὰς ἄλλας ὁμᾶς ἔστι πως ὑπολαβεῖν, περὶ δὲ τὴν ἀφῆν καὶ γεῦσιν οὐ φαίδιον. πῶς γὰρ τῆ ἀπορροῆ κρινώμεν ἢ πῶς ἐναρμόττον τοῖς πόροις τὸ τραχὺ καὶ μόνον γὰρ δοκεῖ τῶν στοιχείων τοῦ πυρὸς ἀπορροεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων οὐδενός. ἔτι δ' εἰ ἢ φθίσις διὰ τὴν ἀπορροήν, ὡπερ χρῆται κοινοτάτῳ σημεῖω, συμβαίνει δὲ καὶ τὰς ὁμᾶς ἀπορροῆ γίνεσθαι, τὰ πλείστην ἔχοντα 10 ὁσμὴν τάχιστ' ἐχρῆν φθειρεσθαι. νῦν δὲ σχεδὸν ἐναντιῶς ἔχει τὰ γὰρ ὁσμωδέστατα τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐστὶ χρονιώτατα. συμβαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Φιλίας ὄλως μὴ εἶναι αἰσθησιν ἢ ἤττον διὰ τὸ συγκρίνεσθαι τότε καὶ μὴ ἀπορροεῖν.

ἀλλὰ περὶ μὲν τὴν ἀκοήν ὅταν ἀποδῶι τοῖς ἔσθθεν γίνεσθαι ψόφοις, 21
ἀτοπον τὸ οἰεσθαι δῆλον εἶναι πῶς ἀκούουσιν, ἔκδοι κοιθεύοντα ψόφον ὡπερ 15 κώδωνος. τῶν μὲν γὰρ ἔξω δι' ἐκείνον ἀκούουσι, ἐκείνου δὲ ψοφούντος διὰ τί; τοῦτο γὰρ αὐτὸ λείπεται ζητεῖν. ἀτόπως δὲ καὶ τὸ περὶ τὴν ὄσφρησιν εἰρηκεν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ κοινήν αἰτίαν ἀπέδωκεν· ἕνια μὲν γὰρ ὄλως οὐδ' ἀναπνέει τῶν ὄσφραινομένων. ἔπειτα τὸ μάλιστα ὄσφραίνεσθαι τοὺς πλείστον ἐπισπωμένους εὐήθεις· οὐδὲν γὰρ ὄφελος μὴ ὑγαινούσης ἢ μὴ ἀνεωιγμένης πως 20 τῆς αἰσθήσεως. πολλοὺς δὲ συμβαίνει πεπηρωσθαι καὶ ὄλως μὴδὲν αἰσθάνεσθαι. πρὸς δὲ τούτοις οἱ δῦσπνοοι καὶ οἱ πονούντες καὶ οἱ καθυδόντες μᾶλλον ἂν αἰσθάνονται τῶν ὁσμῶν· τὸν πλείστον γὰρ ἔλκουσιν ἀέρα. νῦν δὲ συμβαίνει τοῦναντίον. οὐ γὰρ ἴσως καθ' αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν αἴτιον τῆς ὄσφρήσεως, 22 ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ὡς ἔκ τε τῶν ἄλλων ζώων μαρτυρεῖται καὶ διὰ τῶν 25 εἰρημένων παθῶν· ὁ δ' ὡς ταύτης οὐσης τῆς αἰτίας καὶ ἐπὶ τέλει πάλιν εἰρηκεν ὡπερ ἐπισημαινόμενος ὥδε — ὁσμῶν [fr. 102]. οὐκ ἀληθές (δὲ) οὐδὲ τὸ μάλιστα ὄσφραίνεσθαι τῶν κούφων, ἀλλὰ δεῖ καὶ ὁσμὴν ἐναρμόττειν. ὁ γὰρ ἀῆρ καὶ τὸ πῦρ κωφώτατα μὲν, οὐ ποιοῦσι δὲ αἰσθησιν ὁσμῆς.

ὡσαύτως δ' ἂν τις καὶ περὶ τὴν φρόνησιν ἀπορήσειεν, εἰ γὰρ τῶν αὐτῶν 23
30 ποιεῖ καὶ τὴν αἰσθησιν. καὶ γὰρ ἅπαντα μεθέξει τοῦ φρονεῖν. καὶ ἅμα πῶς ἐνδέχεται καὶ ἐν ἀλλοιώσει καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμοίου γίνεσθαι τὸ φρονεῖν; τὸ γὰρ ὁμοιον οὐκ ἀλλοιοῦται τῷ ὁμοίῳ. τὸ δὲ δὴ τῷ αἵματι φρονεῖν καὶ παντελῶς ἀτοπον· πολλὰ γὰρ τῶν ζώων ἀναίμα. τῶν δὲ ἐναίμων τὰ περὶ τὰς αἰσθήσεις ἀναιμώτατα τῶν μερῶν. ἔτι καὶ ὄστοιν καὶ θορῆ αἰσθάνονται ἂν, ἐπεὶ οὖν ἐξ ἅπαν 35 τῶν ἐστὶ τῶν στοιχείων. καὶ συμβαίνει ταῦτόν εἶναι τὸ φρονεῖν καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ ἡδέσθαι καὶ (τὸ) λυπεῖσθαι καὶ (τὸ) ἀγνοεῖν· ἄμφω γὰρ ποιεῖ τοῖς ἀνομοίοις. ὡσθ' ἅμα τῷ μὲν ἀγνοεῖν ἔδει γίνεσθαι λύπην, τῷ δὲ φρονεῖν ἡδονήν.

ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τὰς δυνάμεις ἐκάστοις ἐγγίνεσθαι διὰ τὴν ἐν τοῖς μο- 24
ριοῖς τοῦ αἵματος σύγκρασιν, ὡς ἢ τὴν γλῶτταν αἰτίαν τοῦ εὐ λέγειν (οὐσαν 40 ἢ) τὰς χεῖρας τοῦ δημιουργεῖν, ἀλλ' οὐκ ὄργανον τάξιν ἔχοντα. διὸ καὶ μᾶλλον ἂν τις ἀποδοῖη τῇ μορφῇ τὴν αἰτίαν ἢ τῇ κράσει τοῦ αἵματος, ἢ χωρὶς διανοίας ἐστίν· οὕτως γὰρ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. Ἐ. μὲν οὖν ἔοικεν ἐν πολλοῖς διαμαρτάνειν.

87. ARIST. de gen. et corr. A 8. 324^b26 τοῖς μὲν οὖν δοκεῖ πάσχειν ἕκαστον διὰ 45
τινων πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιοῦντος ἐσχάτον καὶ κρυωτάτον, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ὄραν καὶ ἀκούειν ἡμᾶς φασὶ καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις αἰσθάνεσθαι πάσας, ἔτι δὲ ὀραῖσθαι διὰ τε ἀέρος καὶ ὕδατος καὶ τῶν διαφανῶν, διὰ τὸ πό-

ρους ἔχειν ἀόρατους μὲν διὰ μικρότητα, πυκνὸν δὲ καὶ κατὰ στοιχόν, καὶ μᾶλλον ἔχειν τὰ διαφανῆ μᾶλλον. οἱ μὲν οὖν ἐπὶ τινῶν οὕτω διώρισαν, ὥσπερ καὶ 'Ε., οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ποιούτων καὶ πασχόντων, ἀλλὰ καὶ μειγνυσθῆαι φησιν [sic L] ὅσων οἱ πόροι συμμετροὶ πρὸς ἀλλήλων εἰσίν. ΡΗΙΟΡ. ad h. c. 5 p. 160, 3 Vitelli ἀναγκαῖον, φησί, τῷ Ἐμπειδοκλεῖ λέγειν εἶναι τινα στερεὰ καὶ ἀδιαιρέτα διὰ τὸ μὴ εἶναι πάντη τοῦ σώματος πόρους συνεχεῖς. τοῦτο γὰρ ἀδύνατον· πόρος γὰρ ἂν εἴη τὸ πᾶν σῶμα καὶ κενόν. ὥστε εἰ τοῦτο ἀτοπον, ἀνάγκη τὰ μὲν ἀπτόμενα μέρη τοῦ σώματος στερεὰ εἶναι ἀδιαιρέτα, τὰ δὲ μεταξὺ αὐτῶν κενά, οὗς 'Ε. πόρους ἐκάλεσεν. Ib. 178, 2 ἴσμεν δὲ ὅτι οἱ τοὺς 10 πόρους ὑποτιθέμενοι οὐ κενὸν ὑπεκρίθητο τούτους, ἀλλὰ πεπληρωμένους λεπτομερεστέρον τινὸς σώματος οἷον ἀέρος. ταῦτη γὰρ διέφερον τῶν τὸ κενὸν ὑποτιθεμένων.

88. ΔΕΤ. IV 14, 1 (D. 405) περὶ κατοπτρικῶν ἐμφάσεων. 'Ε. κατ' ἀπορροίας τὰς σνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πιλουμένας δ' 15 ὑπὸ τοῦ ἐκκρινόμενου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκειμένον ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ ρεῖματα, συμμεταφέροντος.

89. ALEX. quaest. II 23 p. 72, 9 Bruns (probabiliter e Theophr. Phys. Op.) περὶ τῆς Ἡρακλείας λίθου διὰ τί ἔλκει τὸν σίδηρον. 'Ε. μὲν ταῖς ἀπορροίαις ταῖς ἀπ' ἀμφοτέρων καὶ τοῖς πόροις τοῖς τῆς λίθου συμμετροῖς οὖσιν ταῖς 20 ἀπὸ τοῦ σιδήρου τὸν σίδηρον φέρεσθαι λέγει πρὸς τὴν λίθον· αἱ μὲν γὰρ τοῦτο ἀπόρροιαὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐπὶ τοῖς πόροις τοῦ σιδήρου πόρους ἀπωθοῦσι τε καὶ κινουσι τὸν ἐπιπωματίζοντα αὐτούς· τούτων δὲ χωρισθέντος ἀθροῦσιν ἀπορροιαὶ ρεοῦσιν τὸν σίδηρον ἔπαισθαι· φερομένων δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἀπορροϊῶν ἐπὶ τοὺς τῆς λίθου πόρους, διὰ τὸ συμμετροὺς τε αὐτοῖς εἶναι καὶ ἐναρμόζειν καὶ 25 τὸν σίδηρον σὺν ταῖς ἀπορροίαις ἔπαισθαι τε καὶ φέρεσθαι [cf. ad fr. 91].

90. ΔΕΤ. IV 9, 6 (D. 397) Παρμενίδης, 'Ε., Ἀναξαγόρας, Δημόκριτος, Ἐπίκουρος, Ἡρακλείδης παρὰ τὰς συμμετροίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι τοῦ οὐκείων τῶν αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστη ἐναρμόττοντος. ΔΕΤ. IV 13, 4 (D. 403) 'Ε. καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν ἀκτίνων καὶ πρὸς τὸ διὰ τῶν 30 εἰδῶλων ἐκδοχὰς παρέχεται [scil. τῶν ὄρατῶν]. πλείους δὲ πρὸς (τὸ) δευτέρου· τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀποδέχεται.

91. ARIST. de sensu 2. 437^b 9 (de igne ex oculo saliente) ἐκείνως δ' ἀντὸς αὐτὸν ὄρᾷ ὁ ὀφθαλμὸς, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ ἀνακλάσει, ἐπεὶ εἴ γε πῦρ ἦν, καθάπερ 'Ε. φησὶ . . . καὶ συνέβαινε τὸ ὄρᾷ ἐξίόντος ὥσπερ ἐκ λαμπτήρος τοῦ 35 φωτός [fr. 84, 3], διὰ τί οὐ καὶ ἐν τῷ σκότει ἐώρα ἂν ἡ ὄψις; Id. de gen. anim. E 1. 779^b 15 τὸ μὲν οὖν ὑπολαμβάνειν τὰ μὲν γλαυκὰ [sc. ὄμματα] πυρώδη, καθάπερ 'Ε. φησιν, τὰ δὲ μέλανα πλείον ὕδατος ἔχειν ἢ πυρός, καὶ διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἡμέρας οὐκ ὀξὺ βλέπειν, τὰ γλαυκὰ, δι' ἔνδειαν ὕδατος, θάτερα δὲ νύκτωρ δι' ἔνδειαν πυρός, οὐ λέγεται καλῶς, εἴπερ μὴ πυρὸς τὴν ὄψιν θετέον, 40 ἀλλ' ὕδατος πᾶσιν.

92. ΠΛΑΤΟ ΜΕΝΟ p. 76 C Βούλει οὖν σοι κατὰ Γοργίαν ἀποκρίνωμαι ἢ ἂν σὺ μάλιστα ἀκολουθήσῃς; — Βούλομαι· πῶς γὰρ οὐ. — Οὐκοῦν λέγετε ἀπορροίας τινὰς τῶν ὄντων κατὰ Ἐμπειδοκλέα; — Σφόδρα γε. — Καὶ πόρους εἰς οὓς καὶ δι' ὧν αἱ ἀπόρροιαὶ πορεύονται; — Πάνν γε. — Καὶ τῶν ἀπορ- 45 ροῶν τὰς μὲν ἀρμόττειν ἐνίοις τῶν πόρων, τὰς δὲ ἐλάττους ἢ μελλοῦς εἶναι; — Ἔστι ταῦτα. — Οὐκοῦν καὶ ὄψιν καλεῖς τι; — Ἐγώ γε. — Ἐκ τούτων δὴ

‘σύνες ὁ τοι λέγω’ ἔφη Πίνδαρος, ἔστιν γὰρ χροά ἀπορροή σῆμάτων [σωμάτων Alex., 1. χρήματων cum T corr. cf. Berl. Sitz. 1884, 349] ὄψει σύμμετρος καὶ ἀλοθιτός. ΔΕΓ. I 15, 3 [D. 313] Ἐμπεδοκλῆς χροά εἶναι ἀπεφαίνοτο τὸ τοῖς πόροις τῆς ὄψεως ἐναρμόττον. τέτταρα δὲ τοῖς στοιχείοις ἰσάριθμα, λευκὸν μέλαν ἐρυθρὸν ἄχρὸν [an i. q. χλωρὸν cf. Galen. XV 554? at cf. Heraclit. fr. 10].

93. Id. IV 16, 1 [D. 406] Ἐ. τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ τὴν πρόσπτωσιν πνεύματος τῷ χονδρώδει, ὅπερ φησὶν ἐξηροτῆσθαι ἐντὸς τοῦ αὐτὸς κωδωνος δίκην αἰωρούμενον καὶ τυπτόμενον [cf. fr. 99].

94. Id. IV 17, 2 [D. 407] Ἐ. ταῖς ἀναπνοαῖς ταῖς ἀπὸ τοῦ πνεύματος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὁσμὴν· ὅταν γοῦν ἡ ἀναπνοῆ βαρεία γένηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν ρευματιζομένων. Arist. de sensu 4. 441^b3 ἡ δὲ γεῦσις ἀφή τις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν τοῦ ὕδατος φύσις βούλεται ἀχμος εἶναι. ἀνάγκη δ’ ἡ ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ ἔχειν τὰ γένη τῶν χυμῶν ἀναίσθητα διὰ μικρότητα, καθάπερ Ἐ. φησιν.

95. Id. IV 9, 14 [D. 398] Παρμενίδης Ἐ. ἐλλείπει τροφῆς τὴν ὄρεξιν. ἴ5. Ἐ. τὰς ἡδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν ὁμοίοις (ἐκ) τῶν ὁμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλείπον πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν, ὅστε τῷ ἐλλείποντι ἡ ὄρεξις τοῦ ὁμοίου. τὰς δ’ ἀλγῆδονας τοῖς ἐναντίοις· ἡλλοτριωθῆναι γὰρ πρὸς ἄλλα ὅσα διαφέρει κατὰ τε τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κρᾶσιν. V 28 [D. 440] Ἐ. τὰς μὲν ὄρέξεις γίνεσθαι τοῖς ζώοις κατὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀποτελούντων ἕκαστον στοιχείων, τὰς δὲ ἡδονὰς ἐξ οὐκείων [ύγρου libri cf. ad n. 84] καὶ [κατὰ?] τὰς τῶν κινδύνων [συγγενῶν?] καὶ ὁμοίων κινήσεις [κράσεις?], τὰς δὲ ὀχλήσεις καὶ τὰς (ἀλγῆδονας ἐξ ἀνοικείου).

96. IDEM IV 5, 12 [D. 392] Παρμενίδης καὶ Ἐ. καὶ Δημόκριτος ταῦτόν νοῦν καὶ ψυχὴν, καθ’ οὓς οὐδὲν ἂν εἴη ζώιον ἄλογον κυρίας.

97. Id. IV 5, 8 [D. 391] Ἐ. ἐν τῇ τοῦ αἵματος συστάσει [sc. τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι] cf. Theodor. V 22 Ἐ. . . τὴν καρδίαν ἀπεκλήρωσαν τούτῳ. καὶ τούτων δ’ αὐτὸ πάλιν οἱ μὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, οἱ δὲ ἐν τῷ αἵματι.

98. CAELIUS Aurel. morb. chron. I 5 (de furore) *Empedoclem sequentes alium dicunt ex animi purgamento fieri, alium alienatione mentis ex corporis causa sive iniquitate; de quo nunc scripturi sumus, quem Graeci, siquidem magnam faciat amentatam, adpellant maniam.* (ex Sorano, cuius etymologiae vocis mania continuantur).

99. PLATO Phaedr. 248 C [imitatio Καθαρωῶν cf. fr. 115] θεομός τε Ἀδραστείας ὅδε· ἥτις ἂν ψυχῇ θεῶν ξυνοπαδὸς γενομένη κατῴμι τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τε τῆς ἐτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κἂν αἰετὸ τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰετὸ ἀβλαβῆ εἶναι. ὅταν δὲ ἀθνατήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τινι συντυχίᾳ χρῆσαμένη λήθῃς τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆι, βαρυνθεῖσα δὲ πτερορροήσῃ τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεύσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλεῖστα ἰδοῦσαν εἰς γοιῆν ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἐρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόδου (ἢ) γυμναστικοῦ ἢ περὶ σώματος ἱασίν τινα ἐσομένου, πέμπτην μαντικὸν βλον ἢ τινα τελεστικὸν ἐξουσαν· ἕκτηι ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησιν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἐβδόμη δημοου-

- γικὸς ἢ γεωργικὸς, ὀγδοὴ σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς, ἐνάτη τυραννικὸς. ἐν δὴ τοῦτοις ἅπασιν, ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγη, ἀμείνωνος μοίρας μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος. εἰς μὲν γὰρ τὸ αὐτό, ὅθεν ἦκει ἢ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων· οὐ γὰρ πτεροῦνται πρὸ τοσοούτου χρόνου,
- 5 πλὴν ἢ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως ἢ παιδευραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας. αὐταὶ δὲ τρίτην περιόδου τῇ χιλιετεί, ἐὰν ἔλθωνται τρεῖς ἐφεξῆς τὸν βίον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶ ἔτει ἀπέρχονται· αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιοσύνην ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνοσιν, αἱ δ' εἰς τοῦρανου τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς
- 10 δίκης κενωθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὐ ἐν ἀνθρώπων εἶδει ἐβίωσαν βίον. τῶν δὲ χιλιοστῶ ἀμφοτέρω ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἰρεσίν τοῦ δευτέρου βίου αἰροῦνται ὅν ἂν θέλη ἐκάστη. ἔνθα καὶ εἰς θηρίων βίον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου, ὅς ποτε ἀνθρώπος ἦν, πάλιν εἰς ἀνθρώπων. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. de provid. 1 (66, 1213 A Mign.) κεῖται δὲ Θέμιδι νόμος ἀγορευῶν ψυχαῖς ἦτις
- 15 ἂν ὀμλήσασα τῇ τῶν ὄντων ἐσχατιᾷ τηρήσῃ τὴν φύσιν καὶ ἀμόλυντος διαγένηται, ταύτην δὴ τὴν αὐτὴν ὁδὸν αἰθερῶν ἀναρροῦνται καὶ εἰς τὴν οἰκείαν ἀναχθῆναι πηγὴν ὥσπερ γε καὶ τὰς ἐκ τῆς ἑτέρας, μερίδος τρόπον τινὰ ἐξορμησαμένας, φύσεως ἀνάγκη ἐς τοὺς συγγενεῖς ἀύλισθηναὶ κενθμῶνας ἔνθα— ἢ λάσκουσιν' [fr. 121, 2—4].

Empedoclis carmina ed. ill. Karsten (Philos. gr. reliqu. v. III Amstelod. 1838; ed. Stein Bonn 1852; de vitae auctoribus Bidez *Biographie d'Empedocle* Gand 1894; critica scripsi: *Empedoclea*, Herm. XV 161 sqq.; *Ueber ein Fragm. d. E., Berl. Sitzungsbd.* 1897; 1062; *Ueber die Ged. des Emp.* ibid. 1898, 396; *Symbola Empedoclea*, Mélanges Weil. Paris 1898, 125.

B. FRAGMENTA.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΒ

(libros AB certo distingui per testimoniorum paucitatem non licet)

1 [54 Karsten, 1 Stein]

LAERT. VIII 60 [A 1 p. 77, 9] ἦν δ' ὁ Πανσανίας, ὡς φησιν Ἀριστιππος καὶ Σάτυρος ἐρώμενος αὐτοῦ, ᾧ δὴ καὶ τὰ Περί φύσεως προσεφώνηκεν οὕτως:

Πανσανίη, σὺ δὲ κλυθὶ δαίφρονος Ἀγγίτου νιέ.

πανσανίη P: πανσανίης B: πανσανία F δαίφρονος hac in sede Homericum Ἀγγίτου legit etiam Iamblicheae narrationis (A 15 p. 84 sq.) auctor: frustra Ἀγγίτω (cf. fr. 156) tuetur Meineke (*Anal. Al.* 210)

2 [32—40 K., 2—10 St.]

1—9 SEXT. Emp. adv. meth. VII 122—124 ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λέγοντες κατὰ τὸν Εμπεδοκλέα κριτήριον εἶναι τῆς ἀληθείας οὐ τὰς αἰσθήσεις, ἀλλ'

τὸν ὀρθὸν λόγον, τοῦ δὲ ὀρθοῦ λόγου τὸν μὲν τινα θεῖον ὑπάρχειν τὸν δὲ ἀνθρώπινον. ἂν τὸν μὲν θεῖον ἀνέξοιστον εἶναι τὸν δὲ ἀνθρώπινον ἐξοιστόν. λέγει δὲ περὶ μὲν τοῦ μὴ ἐν ταῖς αἰσθήσεσι τὴν κρίσιν τάληθους ὑπάρχειν οὕτως· 'στεινωποὶ — περιληπτὰ (2—8) περὶ δὲ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ παντελὲς ἀληπτον τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἰκνεῖται ὁ ἀνθρώπινος λόγος ληπτὴν ὑπάρχειν, διασαφεῖ τοῖς προκειμένους ἐπιφέρων 'σὺ δ' οὖν — ὄρωρεν (8—9). cf. Cic. Ac. II 5, 14 I 12, 44 1 EPICUREUS Vol. Herc. VII² f. 23 col. 29 φαίνεται ποτε καὶ Ἐμπ. συνεμφαίνων τοῦτο διὰ τοῦ. 'στεινωποὶ — τέτανται' LACTANT. I. D. III 28, 12 (epit. 85, 3) *Empedocles angustias esse sensuum semitas* 2 PROCL. in Tim. p. 175 [C p. 414 Schn.] 4 PLUT. de Is. 24 p. 360 C 7. 8. 5 LAERT. IX 78 'οὕτως — περιληπτὰ'. καὶ ἐπάνω 'αὐτὸ — ἕκαστος' 7. 8 PLUT. aud. poet 2 p. 17 E 'οὕτως — περιληπτὰ'

στεινωποὶ μὲν γὰρ παλάμαι κατὰ γυῖα κέχυνται·
πολλὰ δὲ δεῖλ' ἔμπαια, τὰ τ' ἀμβλύνοσι μερίμνας.
παῦρον δὲ ζωῆς ἰδίου μέρος ἀθρήσαντες
ἠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀπέπταν
5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτιω προσέκυρσεν ἕκαστος
πάντος' ἐλαυνόμενοι, τὸ δ' ὄλον πᾶς εὔχεται εὐρεῖν·
οὕτως οὗτ' ἐπιδερχτὰ τὰδ' ἀνδράσιν οὐδ' ἐπακουστά
οὔτε νόωι περιληπτὰ. σὺ δ' οὖν, ἐπεὶ ὦδ' ἐλιάσθης,
πεύσειαι οὐ πλέον ἢ ἐβροτεῖη μῆτις ὄρωρεν.

1 κέχυνται Sext.: τέτανται (ex fr. 100, 2) Epicureus (cf. Berl. Sitz. 1897, 1072). est clausula homerica cf. E 141 (ubi Oxyrrh. pap. 223 item τέτανται), κ 387 2 δεῖλ' Sext. Procl. F: οἰν' Procl. A ἔμπαια Emperius: ἔμπεα Sext.: ἔπεα Procl. cf. fr. 110, 7 3 ζωῆσι βλου Sext.: correxi: ζωῆς ἀβλου Scaliger ἀθροίσαντος Sext.: corr. Scaliger 4 καπνοῖο δίκην color homericus Ψ 100 5 πεισθέντες ὅτω Sext.: πεισθὲν τὸ τῷ Laert. ὅτωι π. ξ.] cf. Heraclit. fr. 17 6 πάντος' ἐλαυνόμενοι, similiter Hom. E 508 cf. Parmen. fr. 6, 5 sqq. πᾶς suppl. Bergk cf. [Hipp.] de vict. I 1 ἄλλοι δὲ ἄλλο ἐπέτυχον τὸ δὲ ὄλον οὐδεὶς πω τῶν πρότερον 7 οὕτως ἐπεὶ τὰδ' ἔρχτὰ Laert. 8 ἐλιάσθης in secretum secessisti, ut Achilles νόσφι λιασθείς. cf. ad fr. 111 9 οὐ πλείον γε Sext.: corr. Karstenium secutus Stein (cf. Sexti paraphr. et fr. 4, 7 10 πεύσειαι principium homericum itemque ὄρωρεν clausula homerica

3 [deest]

PLUT. quaest. conviv. VIII 8, 1 p. 728 E ἔλεγε δὲ τῆς ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι τοὺς ἰχθύς καλεῖν (ἔλλοπος) οἷον εἰλλομένην τὴν ὄπα καὶ καθειρογομένην ἔχοντας. καὶ τὸν ὁμώνυμον ἐμοὶ [Empedocli, Plutarchei dialogi personae] τῷ Πανσανίαι [correxi: τῷ πανσαμένωι archetypus Vind.] Πυθαγορικῶς παραινεῖν [Wytttenbach: περαίνειν codex] τὰ δόγματα

στεγάσαι φρενὸς ἔλλοπος εἶσω.

στέγουσαι φρενὸς ἀλλ' ὅπερ ἐλάσω Vind.: correxi, nisi quod ἔλλοπος praeivit Wytttenbach. ἀποστεγάσῃ fr. 100, 14 (42, 1?), ἀπέστεγον 84, 10. de secretis doctrinae cf. ad 1, 8.

4 [41—53 K., 11—23 St.]

1—13 SEXT. VII 124 (post fr. 2, 9) *καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιπλήξας τοῖς πλέον ἐπαγγελλομένοις γινώσκειν παρίστην ὅτι τὸ δι' ἐκάστης ἀλαθῆσεως λαμβανόμενον πιστόν ἐστι τοῦ λόγον τούτων ἐπιστατοῦντος, καίπερ πρότερον [fr. 2] καταδραμῶν τῆς ἀπ' αὐτῶν πίστεως. φησὶ γάρ 'ἀλλὰ — ἔκαστον.'*

6. 7 sine nomine CLEM. STR. V 60 p. 682 Pott. 7 HES. ἀνελέσθαι: ἐξελεσθαι (?) 8 PROCL. in Tim. p. 106 [E p. 252 Schn.] 'Ἐ. δὲ αὐτὴν ἐπαγγέλλεται παραδώσειν [sic] τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰδε τοι σοφ. ἐ. ἀ. θοάζει'. ταῦτα γὰρ οὐ κατὰ τὴν φιλόσοφον εὐλάβειαν. PLUT. de mult. am. 1 p. 93 B 'σοφίας — θραμίζειν' 10—13 significat fortasse PLATO Phaedon. 65 E cf. B

ἀλλὰ θεοὶ τῶν μὲν μανίην ἀποτρέψατε γλώσσης,
ἐκ δ' ὄσιων στομάτων καθαρήν ὀχετεύσατε πηγῆν.
καὶ σέ, πολυμνήστη λευκώλενε παρθένε Μοῦσα,
ἄντομαι, ὧν θέμις ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν,
5 πέμπε παρ' Εὐσεβίης ἐλάουσ' εὐήνιον ἄρμα.
μηδὲ σέ γ' εὐδόξιοιο βιήσεται ἄνθεα τιμῆς
πρὸς θνητῶν ἀνελέσθαι, ἐφ' ὧι θ' ὄσιης πλέον εἰπεῖν
θάρασεὶ καὶ τότε δὴ σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.
ἀλλ' ἄγ' ἄθρει πάσῃ καλάμηι, πῆι δῆλον ἕκαστον,
10 μῆτε τι ὄψιν ἔχων πίστει πλέον ἢ κατ' ἀκοῆν
ἢ ἀκοῆν ἐρίδουπον ὑπὲρ τρανώματα γλώσσης,
μῆτε τι τῶν ἄλλων, ὀπόσῃ πόρος ἐστὶ νοῆσαι,
γυῖων πίστιν ἔρκε, νόει θ' ἦι δῆλον ἕκαστον.

1 τῶν] scil. τῶν πλέον ἐπαγγελλομένων γινώσκειν, qualis Parmenides ἀπετρέψατε Sextus (etiam R): corr. Stephanus ὀχετεύσατε Stephanus: ὀχεύσατε Sext. 3 λευκώλενε homericum καθαρήν V: καθαρὰν RCG 4 ἐφημερίοισιν Stephanus: ἐφ' ἡμέροισιν G: ἐφημέροισιν C 5 παρ' cf. fr. 5, 2, 23, 11 ἄρμα carmen lyricæ; hinc pendet ὧν (4) 6 σέ γ' Musam: μέ γ' Stein βιήσεται Bergk 7 ἐφ' ὧι θ' ὄσιης Clem.: ἐφωθοείης Sext. 8 θάρασεὶ cf. Bacchyl. 17, 62 θοάζει (vel θοάζη) Sext., Procl.: θαμλίζειν Plut. corr. G. Hermann 9 ἀλλὰ γὰρ ἄθρει πᾶς Sext.: corr. Bergk 10 τι R (opt. lib.): τιν' ceteri ἔχων πίστει cf. Hom. B 33 οὐ σῆσιον ἔχε φρεσὶ ἢ κατ' ἀκοῆν quam si auditum comparaveris 12 ἄλλων — γυῖων iunge ὀπόσῃ quot viis cf. ἦ v. 13 et fr. 59, 2, 112, 9, 133, 2: ὀπηι Karsten; ὀπόσων Stein θ' Sext.: δ' Karsten

5 [94—96 K., 55—57 St.]

1—3 CLEM. STR. V 3 18 p. 655 Pott. 'ἀλλὰ — λόγιοιο. τοῖς μὲν γὰρ κακοῖς τοῦτο σὴνθηδες, φησὶν δ' Ἐ., τὸ ἐθέλειν κρατεῖν τῶν ἀληθῶν διὰ τοῦ ἀπιστεῖν [2. 3 e Clem. Theodoret. I 71 p. 13, 54] 3 Hesych. ἐνὶ σπλάγγχοισιν. ἐν τοῖς ἐντέροις

ἀλλὰ κακοῖς μὲν κάρτα πέλει κρατέουσιν ἀπιστεῖν.

1 vix sanus. conicio χαρτά; mali homines gaudent diffidere eis, qui optinent, sive philosophis sive rationibus sive deis Φιλίαι et Νεῖκει (cf. 17, 29 et

ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης,
γνώθι διατηθέντος ἐνὶ σπλάγγνοισι λόγοιο.

quae praec.); ἄπιστον, ante Clementem corruptum id ratus Wilamowitz, *κάρτα* et *κρατέουσι* assonantibus 2 ὡς δὲ παρ' Clem.: ὡδε (vel ὠ δὲ) γὰρ Theodor. 3 *διατηθέντος* vix recte interpretantur *mente in praecordiis divisa* quasi *διάνδιχα μερμηρίζαντος*. temptabam *διασσηθέντος* (ratio mente velut cribro percolata); *διατισθέντος* Wilamowitz

6 [55—57 K., 33—35 St.]

Memoriae duplex radix: una THEOPHRASTI (Phys. opin.), unde 1—3 AETIUS (cf. A 33 p. 89, 15 — Stob. ecl. I 1, 11^a p. 121, 10—14 W. et [Plut.] d. plac. I 3, 20 [Eus. P. E. XIV, 6]); SEXTUS X 317 [hinc Hipp. I. X 7 p. 313, 60—68]; v. 1 *τέσσαρα — ριζώματα* PHILOP. phys. 88, 6; CLEM. Strom. VI 17 p. 746P. [addens fr. 17, 18, 21, 9 et Athamanta compilatorem Pythagoreum conferens] altera ALLEGORIARUM Homericarum [Dox. p. 88] a Cratete Mallota per Heracleonem ad posteros propagatarum: SELEUCUM [Et. Gud. p. 247, 37. Baroce. in Cram. A. Ox. II 445, 4] 2 *Ζεὺς — φερέσβιος*. HERACLITUM alleg. 24 (v. 2. 3); ATHENAG. 22 p. 26, 9 Schwartz (2. 3), SEXTUM X 316 [hinc IX 362 et Hippol. X 7 p. 313, 67]; LAERT. DIOG. VIII 76 [A 1 p. 81, 27, 28, priora sunt Theophrastea; e Diog. Tzetz. schol. hom. 137 p. 58 Schirach]; STOB. (e Plutarchi alleg. hom.?) I 10, 11^b p. 121, 16—20 W. cf. A 33 p. 89, 21; PROBUM ad Verg. 11, 4 Keil. TZETZEM exeg. Iliad. 53, 20 Herm. *ἀκούσατε μικρὸν καὶ τοῦ πρώτου τῶν Φυσικῶν Ἐμπεδοκλέους 'τέσσαρα — βρότειον' πάντως ἀλληγορικῶς*. v. tamen ad fr. 8. cf. ACHILL. in Arat. 3 p. 31, 14 Maass.; HIPPOL. VII 29 [A 33 p. 89, 29]; MENAND. ep. 5, 2 [A 23 p. 87].

τέσσαρα γὰρ πάντων ριζώματα πρῶτον ἀκουε'
Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἡδ' Ἀιδωνεύς
Νῆστις θ', ἡ δακρύοις τέγγει κροῦνωμα βρότειον.

1 γὰρ Alleg. (Sext.): τῶν memoriter Theophr. (Aët., Philop., Sext. X 317) δὴ Probus: om. Tzetz. *ἀκουε*] ἔασιν Prob. 2 *ἀργῆς*] *αἰθῆρ* Plut. d. plac. [codd.]: *ἀρης* Plut. [Euseb.]: γὰρ γῆς [i. e. γ' ἀργῆς] Seleuc., unde Usener τ' ἀργῆς ut poetico usui satisfaceret (at cf. Hes. Theog 245. 339. Hom. Σ 41. 47. 48): om. Hippol. VII 29 3 *Νῆστις*] *Σικελὴ θεός*. Ἀλεξίς Phot. v. Kalbelli Com. I 1, 216 n. 216 *τέγγει*] TEPH Laert. (cf. Suid. s. v. *Νῆστις*: *N. θ'* ἡ δακρύοις γε πικροῖς νομᾷ βρότειον γένος, τὸ ὕδωρ λέγων, unde Egnatius Probum corruptum interpolavit). antiqui ante *κροῦνωμα* quasi appositum Nestidos interpungunt. immo: *Nestis quae lacrimis suis laticem fundit mortalibus destinatum.*

7 [deest]

ἀγέννητα [i. ἀγέννητα]: *στοιχεῖα*. παρ' Ἐμπεδοκλεῖ HESYCH. cf. Philop. in Ar. de gen. et corr. B 11 [p. 388^b 18] p. 314, 5 *εἰ λέγοι τις καὶ ἀνὰ ταῦτα, τὰ στοιχεῖά φημι, κατ' ἀριθμὸν τὰ ἀνὰ μένειν, ὧν ἦν Ἐ., φητέον ὅτι ὁ τοιοῦτος ἀγέννητα φήσει εἶναι τὰ στοιχεῖα*

8 [77—80 K., 36—39 St.]

1—4 PLUT. adv. Col. 10. p. 1111 F ὁ δὲ Κολώτης . . . ἐξάπτεται τοῦ Ἐμπεδοκλέους ταῦτ' ὀνειδίζωντος. ἄλλο — ἀνθρώποισι' AETIUS I 30, 1 [Dox.

326, 10] Ἐ. φύσιν μηδενὸς εἶναι, μίξιν δὲ τῶν στοιχείων καὶ διάστασιν· γράφει γὰρ οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ Φυσικῶν ἄλλο — ἀνθρώποισιν' [exc. Tzet. in *Psad.* p. 54, 24 Herm.] 1. 3. 4 ARIST. *Metaph.* Δ 4. 1014^b 35 ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἢ φύσις ἢ τῶν φύσει ὄντων οὐσία οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι τὴν πρώτην συνδεσιν ἢ ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι φύσις — ἐόντων, ἀλλὰ — ἀνθρώποισιν' [Al. in h. l. p. 359, 17 Hayd. Asclep. p. 311, 30 Hayd.]

1. 3 exc. ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 7 [Philop. in h. l. 14, 17; 15. 7

3 Id. eod. l. B 6. 333^b 14. SIMPL. *Phys.* 161, 19. 180, 30; 235, 23 D. de caelo 306, 5 Heiberg. PHILOP. *phys.* 840, 7. 896, 26 Vit. cf. Tzet. *Alleg.* ed. Boissonade p. 376 de gen. et corr. 3. 4 [Ar.] de MXG 2 p. 975^b 7 οὐδεμία γὰρ ἐτέρα, ὡς οἴεται, γένεσις ἐστι τοῖς οὖσιν ἄλλα — ἀνθρώποισιν' (post fr. 12 et ante 17, 32)

ἄλλο δὲ τοι ἐρέω· φύσις οὐδενός ἐστιν ἀπάντων
 θνητῶν, οὐδὲ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή,
 ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων
 ἐστί, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

1 ἄλλο — ἐρέω homeric formula cf. A 297 al. οὐδὲν Aët. ἀπάντων Aët.: ἐόντων Aristot.: ἐκάστου Plut. Col. 2 οὐλομένη θανάτοιο γενέθλη Plut.; imitantur οὐλομένου θανάτοιο Or. Sib. XIII 4 4 δ' ἐπὶ τοῖς [Ar.] Mel. et Ar. Met. (EA^b), Plut. Col.: δ' ἐπὶ τοῖσδ' Ar. (vulg. codd.): δὲ βροτοῖς Aët.

9 [342—346 K., 40—44 St.]

1—5 PLUT. adv. Col. 11 p. 1113 AB [cf. fr. 10] 1 ΗΕΣΥΧΗ. κατὰ φῶτα: κατὰ ἀνθρώπων 4 δυσδαίμονα πότμον PLUT. [cf. ad fr. 10] 5 PLUT. praec. r. p. g. 28 p. 820 F; IDEM adv. Col. 11 p. 1112 F νόμω — αὐτός

οἱ δ' ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγνεν φῶς αἰθέρι . . .

ἢ κατὰ θηρῶν ἀγροτέρων γένος ἢ κατὰ θάμνων

ἢ κατ' οἰωνῶν, τότε μὲν τὸν γενέσθαι·

εἴτε δ' ἀποκριθῶσι, τὰ δ' αἶ δυσδαίμονα πότμον

5 ἢ θέμις (οὐ) καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίρημι καὶ αὐτός.

1 μὲν E: om. B post αἰθέρι lac. 6—8 litt. BE vulgo placet Mullachii οἱ δ' ὅτε κεν κατὰ φῶτα μίγνεν φῶς αἰθέρος Ἰκη, postrema praeunte Panzerbietero. at subiectum secundarii enuntiati est στοιχεῖα (cf. v. 4 et Plut. ad fr. 10 cit. *μικρομένων τῶν στοιχείων*). fortasse φῶς [sic BE] Byzantinorum more vocis φῶτα explicandae causa superscriptum. sensus: οἱ δ' (vulgus) ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγνεν' εἰς αἰθέρ' ἴκωνται (elementa) 2 ἢ κατ' ἀγροτέρων θηρῶν bene transp. Ritschl; etsi non multo melior est fr. 39, 2 3 τὸν BE: τὸ λέγουσι Reiske, τάδε φασὶ Xylander 4 ἀποκριθῶσι Plut.: corr. Panzerbieter τὸ δ' αὐτὸ Reiske cf. fr. 15, 2 6 ἢ θέμις Plut. 820: εἶναι Plut. 1113 οὐ add. Wyttenbach; ordo: πότμον (καλοῦσιν), ἢ θέμις (οὐκ ἐστι τοῖς) καλοῦσι? καλοῦσι vel καλοῦσιν Plut. νόμῳ Plut. 820. 1112: ὁμῶς Plut. 1113 BE

10 [deest]

PLUT. adv. Col. 11 p. 1113 A τοσοῦτον ἐδέησε [Empedocles] τοῦ κινεῖν τὰ ὄντα καὶ μάχεσθαι τοῖς φαινομένοις, ὥστε μηδὲ τὴν φωνὴν [scil. γένεσις] ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς συνθεῖας, ἀλλ' ὅσον εἰς τὰ πράγματα βλάπτουσαν ἀπάτην

παρεῖχεν ἀφελών, αὐθις ἀποδοῦναι τοῖς ὀνόμασι τὸ νενομισμένον ἐν τούτοις 'οἱ δ' — αὐτός' [fr. 9]. ἃ ὁ Κολώτης παραθέμενος οὐ συνείδεν, ὅτι φῶτας μὲν καὶ θῆρας καὶ θάμνους καὶ οἰωνοὺς ὁ Ἔ. οὐκ ἀνήρμοκεν, ἃ γέ φησι μινυμένων τῶν στοιχείων ἀποτελεῖσθαι, τοὺς δὲ τῆ συγκρίσει ταῦτη καὶ διακρίσει φύσιν τινὰ [fr. 8, 1] καὶ πότμον ὀνομαζόμενα [fr. 9, 4] καὶ θάνατον ἀλοίτην ἐπικατηγοροῦντας ἢ σφάλλονται διδάξας, οὐκ ἀφείλετο τὸ χρησθαι ταῖς εἰθισμέναις φωναῖς περὶ αὐτῶν.

Θάνατον . . . ἀλοίτην.

ut Ἀθηνᾶ ἀλοίτις Lycophr. 935 est sceleris vindex, sic Mors peccatorum ultrix, quae et ortu et victu mortales sibi consciscunt

11 [347—349 K., 45—47 St.]

PLUT. adv. Col. 12 p. 1113 C ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ μὴ τοῦτο κινεῖν τὸ ἐκφορικὸν ὁ Ἔ., ἀλλ' ὡς πρότερον εἰρηται, πραγματικῶς διαφέρεσθαι περὶ τῆς ἐξ οὐκ ὄντων γενέσεως, ἣν φύσιν τινὲς καλοῦσι. ὁλοῖ δὲ μάλιστα διὰ τούτων τῶν ἐπῶν

νήπιοι· οὐ γὰρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναι,
οἱ δὴ γλιγεσθαι πάρος οὐκ ἔδον ἐλπίζουσιν
ἢ τι καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι ἀπάντη.

ταῦτα γὰρ τὰ ἔπη μέγα βοῶντός ἐστι τοῖς ὠτα ἔχουσιν ὡς οὐκ ἀναίρει γένεσιν ἀλλὰ τὴν ἐκ μὴ ὄντος οὐδὲ φθορὰν ἀλλὰ τὴν πάντη, τουτέστι τὴν εἰς τὸ μὴ ὄν ἀπολλύουσαν.

1 cf. δολιχόφρονα· πολύφρονα Hesych. 3 ἢ τι Reiske: ἢ τοι Plut. ἀπάντη Stephanus: πάντη Plut.

12 [81—83 K., 48—50 St.]

1—3 [AR.] de MXG 2 p. 975^b (cf. ad fr. 8, 3, 4) ἅπαντα γὰρ κακείνος [scil. Empedocles] ταῦτα ὁμολογήσας ὅτι 'ἐκ — ἐρείδῃ', ὅμως τῶν ὄντων τὰ μὲν αἰδιὰ φησιν εἶναι, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα, τὰ δ' ἄλλα γίνεσθαι τε καὶ γεγόναι ἐκ τούτων. 1. 2 PHILO de aetern. mundi 2 p. 3, 5 Cum. ὥσπερ γὰρ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος οὐδὲν γίνεται οὐδ' εἰς τὸ μὴ ὄν φθίρεται τι· 'ἐκ — ἄπυστον'.

ἐκ τε γὰρ οὐδ' αὖ' ἔόντος ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
καὶ τ' ἔδον ἐξαπολέσθαι ἀνήυστον καὶ ἄπυστον·
αἰεὶ γὰρ θῆσεσθαι ὅπηι κέ τις αἰὲν ἐρείδῃ.

1 ἐκ τε γὰρ scripsi Herm. XV 162: ἐκ τοῦ γὰρ Philo: ἐκ τε [AR.] R: ἐκ τοῦ [AR.] L οὐδ' αὖ' ἔόντος scripsi: οὐδαμῆ ὄντος Philo: μὴ ὄντος [AR.] 2 καὶ τ' ἔδον Stein: τό τε ὄν [AR.], Philo, quod Rzach male tuebatur allato P 352 ἐξαπολέσθαι Philo (V) ut conieceram l. c.: ἐξαπολείσθαι Philo (ceteri): ἐξόλλυσθαι [AR.] ἄπυστον Mangey: ἄπυστον Philo: ἀπρηκτον [AR.] imitatur Parmenidis 8, 21 3 corrupta probabiliter sanabat αἰεὶ γὰρ τῆι γ' ἔσται Panzerbieter

13 [68 K., 91 St.]

Αἆπυς I 18, 2 [Dox. 316, 1 i. e. Stob. Ecl. I 18, 1; Plut. I 18, 2; Theodor. IV 14] Ἔ. 'οὐδὲ — περισσόν. [AR.] de MXG 2 p. 976^b 26 οὐδὲν, φησί, τό γε κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν (praecedat fr. 14)

οὐδέ τι τοῦ παντός κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν.

οὐδέν τι Plut. κενεὸν Theod.: κενὸν Plut.; Stob. περισσόν Plut. Arist.: περιττόν Stob.; Theod. τοῦ παντός pendere ex κενεὸν ratus Gomperz (*Gr. Denk.* 448) Empedoclem vacuum negasse negat. at cf. Parmen. 8, 22. 45 sqq., unde etiam περισσόν intellegitur.

14 [deest]

[Ar.] de MXG 2 p. 976^b 23 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἔ. κινεῖσθαι μὲν αἰετῶς συγκρινόμενα τὸν ἅπαντα ἐνδελεχῶς χρόνον, (κενὸν) δὲ οὐδὲν εἶναι λέγων ὡς

τοῦ παντός ὁ οὐδὲν κενεὸν· πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι;

ὅταν δὲ εἰς μίαν μορφήν συγκριθῆι, ὡσθ' ἐν εἶναι 'οὐδέν', φησί, 'τό γε κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσόν'. (fr. 13)

οὐδέν Lips.: οὐδὲ ceteri πόθεν] πόθον Lips. vulgo credunt fr. 14 per errorem conflatum esse ex fr. 13 et 17, 32. at continuat [Ar.] ipsum fr. 13

15 [350—353 K., 51—54 St.]

Plut. adv. Col. 12 p. 1113 D (post fr. 11) τὸ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ τούναντιον ἄν αἰτιάσασθαι παράσχοι τοῦ Ἐμπεδοκλέους λέγοντος·

οὐκ ἂν ἀνῆρ τοιαῦτα σοφὸς φρεσὶ μαντεύσασαιτο,

ὡς θρα μὲν τε βιώσει, τὸ δὴ βίωτον καλέουσι,

τόθρα μὲν οὖν εἰσὶν, καὶ σφιν πάρα δειλὰ καὶ ἐσθλά,

πρὶν δὲ πάγειν τε βροτοὶ καὶ (ἐπεὶ) λύθεν, οὐδὲν ἄρ' εἰσιν.

ταῦτα γὰρ οὐκ ἀρνούμενον μὴ εἶναι τοὺς γεγονότας καὶ ζῶντάς ἐστιν, εἶναι δὲ μᾶλλον ολομένον καὶ τοὺς μηδέπω γεγονότας καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας.

1 φρεσὶ post ἀνῆρ iterant BE μαντεύσασαιτο orinetur cum ironia ut apud Platonem et Aristotelem 2 τε; fort. κε cf. Hom. s 361, ζ 259 3 δειλὰ Bergk: δεινὰ Plut. 4 ἐπεὶ add. Reiske λύθεν Xylander: λυθέντ' Plut. BE

16 [deest K., 110—111 St.]

Hippol. Ref. VII 29. 247, 14 καὶ ἔστι πάντων τῶν γεγονότων τῆς γενέσεως δημιουργὸς καὶ ποιητὴς τὸ Νεῖκος τὸ ὀλέθριον, τῆς δὲ τοῦ κόσμου τῶν γεγονότων ἐξαγωγῆς καὶ μεταβολῆς καὶ εἰς τὸν ἕνα [sc. κόσμον] ἀποκαταστάσεως ἢ Φιλία· περὶ ὧν ὁ Ἔ. ὅτι ἔστιν ἀθάνατα δύο καὶ ἀγένητα καὶ ἀρχὴν τοῦ γενέσθαι μηδέποτε εἰληφότα ἅμα [ἀλλὰ codex] λέγει τοιοῦτόν τινα τρόπον· 'εἰ γὰρ — αἰών'. τίνων τούτων; τοῦ Νεϊκούς καὶ τῆς Φιλίας. IDEM VI 25, 180, 31 lemmate praefixo οἱ Πυθαγορικοί.

ἦι γὰρ καὶ πάρος ἔσχε, καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', οἷω,

τούτων ἀμφοτέρων κενώσεται ἄσπετος αἰών.

1 ἦι Nauck (Iamblich. p. 236): ἦν Hipp. 180: εἰ 247 ἔσχε καὶ scripsi: ἦν καὶ Hippolyt. vulgaria mutans: ἦν ὡς Nauck; καὶ γὰρ καὶ πάρος ἦν τε καὶ Schneidewin cf. fr. 29, 3 ἔσσεται — οἷω Miller: ἔσται οὐδέπω τοῖω Hipp. 2 κενώσεται Roeser (cf. fr. 13. 14): κενώσεται Hipp.: κεινώσεται Miller ἄσπετος Hipp.: corr. Miller

17 [98—123 K., 61—95 St.]

1—35 [omisso v. 9] SIMPL. phys. 157, 25 ὁ δὲ Ἐ. . . οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φυσικῶν παραδίδοσι 'δίπλ' — ὁμοῖα' 1. 2 SIMPL. phys. 161, 14 τὰ εὐθύς ἐν ἀρχῇ παρατεθέντα 'τοτὲ — εἶναι'. 6—8 LAERT. VIII 76 [A 1 p. 81, 29. hinc Tzetzes Homer. 137 Schol. p. 58 Schirach] 7—13 [omisso v. 9] SIMPL. de caelo 141, 1. 293, 15 Heib. 7. 8 ALLEGORIAR. script. ap. Stob. I 10, 11 [122, 3 W. p. 89, 29 cf. test. A 33] et ap. Plut. V. Hom. 99; SIMPL. phys. 25, 29; 1318, 22; de caelo 530, 14 14 STOB. Ecl. II 6 [201, 9 W.]; CLEM. Strom. V 86 p. 697 P. ὡς δὲ ἡ μάθησις κατ' Ἐμπ. τὰς φρένας αὐξεῖ 17 'τοτὲ' 20 'πλάτος τε' Simpl. phys. 26, 1 18—20 SEXT. adv. math. IX 10 (e Theophr. ut vid.). 18. 20 ATHENAG. 22 [26, 18 Schw.] 'πῦρ — τοῖσιν' 18 PLUT. Quom. adul. ab amico 22 p. 63 D; CLEM. Strom. VI 17 p. 746 P (inter fr. 6 et 21, 9) 19. 20 SEXT. adv. math. X 317 [unde Hippolyt. X 7 p. 313, 69] 20. 21 PLUT. Amat. 13 p. 756 D ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους ἀκούσις λέγοντος, ὡς ἑταῖρε, 'καὶ — τεθηπῶς' ταῦτ' οἰεσθαι χρὴ λέγεσθαι περὶ Ἐρωτος· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁρατὸς ἀλλὰ δοξαστὸς ἡμῶν ὁ θεὸς ἐν τοῖς πάντων παλαιοῖς 21 CLEM. Strom. V 15 p. 653 Pott. ὁ δὲ Ἐ. ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ Φιλότητα συγκαταριθμεῖται συγκριτικὴν τινα ἀγάπην νοῶν ἣν — τεθηπῶς'. SIMPL. phys. 188, 26 27 sqq. imitatur [HIPR.] de nat. hom. cf. Fredrich in Wilamowitzii Phil. Unters. XV 26 sqq. 27 ARIST. de gen. et corr. B 6. 333^a 19 'ταῦτα — πάντα' [Philop. ad h. l. 258, 4. 261, 23 Vit.]. 32 [AR.] de MXG c. 2. 975^b 11

δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι
 ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέρνυ πλεόν' ἐξ ἐνός εἶναι.
 δοιὴ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιὴ δ' ἀπολείψει·
 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέκει τε,
 5 ἡ δὲ πάλιν διαφνομένων θρηφθεῖσα διέπτῃ.
 καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα,

1. 2 = 16. 17 1—5 sic intellego: rota naturae duplicem volvitur viam, alteram ab elementorum in pleno discidio ad sphaeri unionem, alteram hinc rursus ad elementa discreta. in utraque via media est et oriendi et intereundi opportunitas. nam et coeuntibus elementis haec σύνοδος res gignit atque aucto miscendi studio ad sphaeri conglobationem usque interim (τίκτει τ' ὀλέκει τε, 4) et redeuntibus elementis in discidium (διαφνομένων, 5) res iterum e sphaeri chaos in ordinem elementorum redintegrantur atque deinceps aucto discedendi studio separantur (διέπτῃ). ergo θρηφθεῖσα (5) otiosum iuxta διαφνομένων et διέπτῃ; contra θρηφθεῖσα quod coniecit Panzerbieter si addatur, egregie illustrat oriendi et intereundi vices et concinne respondet contrapositionis τίκτει τ' ὀλέκει τε. τὴν μὲν et ἡ δὲ valent de γένεσι, at valent etiam mutatis mutandis de ἀπολείψει. ergo alterum sufficit 3—6 et 7—10 aequabilitate caesurae respondent sententiarum concinnitati: prior periodus hephthemimere (non penthemimere), altera trochaica distinguitur 6 καὶ om. Tzetzes ἀλλαττόμενα Laert.: ἀμειβόμενα Tzetzes οὐδαμοῦ Laert. Tzetz. 7 συνερχόμενα τάδε πάντα Stob.

- ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φροσούμενα Νεῖκος ἐχθρι.
 (οὕτως ἦι μὲν ἐν ἕκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι)
 10 ἠδὲ πάλιν διαφύντος ἐνός πλεόν' ἐκτελέθουσι,
 τῆι μὲν γίνονται τε καὶ οὐ σφισιν ἐμπυδος αἰών·
 ἦι δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
 ταύτηι δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.
 ἀλλ' ἄγε μύθων κλυθι· μάθη γάρ τοι φρένας ἀξζει·
 15 ὡς γὰρ καὶ πρὶν ἔειπα πιφανύσκων πείρατα μύθων
 δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι
 ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ δέφου πλεόν' ἐξ ἐνός εἶναι,
 πύρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἠέρος ἀπλετον ὕψος,
 Νεῖκος τ' οὐλόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντηι,
 20 καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκος τε πλάτος τε·
 τὴν σὺ νόωι δέρεκεν, μηδ' ὀμμασιν ἴσο τεθηπῶς·
 ἦτις καὶ θνητοῖσι νομίζεται ἐμφυτος ἀρθροῖς,
 τῆι τε φίλα φρονέουσι καὶ ἀρθμια ἔργα τελοῦσι,
 Γηθοσύνην καλέοντες ἐπάνυμον ἠδ' Ἀφροδίτην·
 25 τὴν οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλισσομένην δεδάηκε

8 αὖ δίχ' αὐτε Stob.: αὐτίς Pa. Plut. ἕκαστα Simpl. phys. 1318, 22; de caelo 293. 530; Laert., Alleg.: ἅπαντα Simpl. phys. 25. 158; de caelo 141 φροσούμενα Simpl. de cael. 293: φρουρούμενα Stob. 9—13 = fr. 26, 8—12, unde v. 9 in exemplo Simpliciano hic omissus restituitur 11 γίνονται Simpl. phys. 158 12 διαλλάσσοντα (cf. 8, 3. 35, 15) hic consentitur: τὰδ' ἀλλάσσοντα in iteratis fr. 26, 11 13 δ' (quod necessarium) testes consentiunt ἀκίνητοι] Alexandri, Themistii, Simplicii explicationes habes Simpl. phys. 1125, 6 sqq. intellego στοιχεῖα Ionem, Iunonem ceteros iamiam deos αἰὲν ἔόντας significari. frustra ἀκίνητον Beck (Act. Soc. Lips. II 396), ἀκίνητι Panzerbieter vel quae quis alia temptet ἀκίνητ', οὐ κατὰ κύκλον vel ἀκίνηθ' ὄν κ. κ. 14 μάθη Bergk: μέθη Simpl.: μάθησις Stob. cf. Clem. τοι Simpl.: om. Stob. 15 ante πείρατα distinguebat Sturz, post μύθων rectius Stein cf. v. 1 18 ἠέρος Sext.; Athen., Simpl.: αἰθέρος Plut., Clem., at cf. 38, 3. 78 γαῖαν ἰδ' (propter conexum mutatum) Clem. ἀπλετον Clem. Simpl. (cf. fr. 135, 2): ἥπιον Plut., Athen., Sext. (cf. Parm. 8, 57) 19 ἀπάντη Sext. IX 10. X 317: ἕκαστον Simpl. 26. 157: ἐκαστοι Panzerbieter; eadem varietas v. 8. praefero ἀπάντη propter v. 20 et Parmen. 8, 24 (pendentem ex Hes. Theog. 524) et Aratum 22 20 Φιλότης Simpl. 26. 157; Sext. IX 10: Φιλῆ Sext. X 317; Athenag. cf. fr. 18 ἐν Plut.; Simpl. 25. 157: μετὰ Sext. IX 10; X 317; Athenag. τοῖς Plut. ἴσον Sext. IX 10; cf. Zeller I⁶ 771, 2 21 τὴν σὺ νόωι Simpl. 157[DE]: ἦν σὺ νόωι Clem.: τὴν σὺν νόωι Simpl. 157(F); Plut.: ἀλλὰ νόωι Simpl. 188 δέρεκεν Clem.: δέροκον Simpl.; Plut. 24 cf. Hom. I 562 25 μετὰ τοῖσιν [scil. elementis cf. v. 20. 27] Brandis; fuitque hoc ipsum olim in versum 20 delatum utpote simillimum cf. var. lect.: μετ' ὀμοσιων Simpl.(DE): μετ' ὄσοισιν Simpl.(F); sperno Knatzii μετὰ θεοῖσι [scil. elementis], μεθ' ὄλοισιν Panzerbieteri aliaque

θνητός ἀνήρ· σὺ δ' ἄκουε λόγου στόλον οὐκ ἀπατηλόν.
ταῦτα γὰρ ἴσά τε πάντα καὶ ἤλικα γένναν ἔασι,
τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει, πάρα δ' ἤθος ἐκάστωι,
ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνοιο.

30 καὶ πρὸς τοῖς οὗτ' ἄρ τι ἐπιγίγνεται οὐδ' ἀπολήγει·
εἶτε γὰρ ἐφθείροντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν,
τοῦτο δ' ἐπανξήσεις τὸ πᾶν τί κε καὶ πόθεν ἐλθόν;
πῆι δέ κε κῆξαπόλοιτο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐρημον;
ἀλλ' αὐτ(ά) ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὸς αἰὲν ὁμοῖα.

26 λόγου Simpl. (DE) cf. fr. 35, 2. 131, 4: λόγων Simpl.(F). respicitur Parm. 8, 52; cf. Hom. A 526 27 ταῦτα elementa Arist. recte expl. l. c. cf. ἄλλης ἄλλο et ἐκάστωι; male Φίλιαν et Νεῖκος intellegit Simpl. phys. 159, 7 propter v. 29 ἴσα] Philop. l. c. εἰ μὴ κατὰ ποσὸν συμβλητά ἐστὶ τὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰρημένην ἀναλογίαν, καθὼς δ' Ἐ. ἔλεγε 'ταῦτα γὰρ — πάντα'· τὸ μὲν γὰρ ἴσον ἐν ποσότητι, τὸ δὲ ὅμοιον ἐν ποιότητι. ἔδει οὖν ὁμοῖα καὶ μὴ ἴσα ἤλικα γένναν coaeva i. e. pariter aeterna cf. fr. 38, 1 29 = fr. 26, 1 de elementis dici videtur deinceps in mundo obtinentibus (cf. Zeller I 787) 30 ἄρτι ἐπιγίγνεται (ἐπιγίνεται D) Simpl. DE: ἄρ ἐπιγίνεται F. conicias ἄρ τέ τι γίγνεται (vel ἄρ τι ἐπαύξεται) οὗτ' cf. Lucr. II 296 nam neque adaugescit quicquam neque deperit inde; sed despero, cf. Berl. Sitz. 1897, 1069 31 εἶτε non respondet alterum, quia alterum lemma variata forma v. 32 continuatur. lemma alterum intercidisse censebat Karsten. fuit cum εἴ τι conicerem conlato Melisai fr. 7 (Simpl. phys. 111, 23. 27) 32 [A.R.] de MXG. liberius: πῶς γὰρ, φησί, καὶ ἐπανξήσεις τὸ πᾶν τί τε [τε om. Lips.] καὶ πόθεν ἐλθόν [ἐλθῶν Lips.] cf. fr. 14. subest homericum ο 423 τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι sim. 35 κε καὶ [καὶ om. F] κῆρξ ἀπόλοιτο Simpl.: καὶ ἐξαπόλοιτ' ἂν Karsten; καὶ ἐξαπολοῖατο Stein. crasis κῆξαπόλοιτο legitima cf. Herond. Buecheleri p. 93 34 iteratur fr. 21, 13. 26, 3 35 de ἄλλοτε(v) cf. Usener Jahrb. f. cl. Phil. 1878, 62 ἡνεκὸς imitantur Aratus, Nicander, Maximus, hymn. Iovis Inscr. Pergam. 324, 21; ἡνεκῶς Emped. fr. 135, 2. cf. ad 59, 3

18 [deest]

Φιλίη

PLUT. de Is. et Os. 48 p. 370 D. Ἐ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθουργὸν ἀρχὴν Φιλότῆτα καὶ Φιλίαν πολλάκις, (ἔτι) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερῶπιον (fr. 123, 2, ubi vide). Φιλότης apparet in fr. 17, 7. 20; 20, 2; 21, 8; 26, 6; 35, 4. 13 Φιλίη varia lectio fr. 17, 20.

19 [p. 349 K., 209 St.]

σχεδύνην Φιλότητα

PLUT. de prim. frig. 16 p. 952 B καὶ ὅλως τὸ μὲν πῦρ διάστατικόν ἐστὶ καὶ διαιρετικόν, τὸ δ' ὕδωρ κολλητικόν καὶ σχετικόν τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον· ἢ καὶ παρέσχεν Ἐ. ὑπόνοιαν ὡς τὸ μὲν πῦρ Νεῖκος οὐλόμενον, σχεδύνην δὲ Φιλότητα τὸ ὑγρὸν ἐκάστοτε προσαγορεύων.

licenter interpretari Plutarchum conici licet ex fr. 17, 19. *σχεδόνην* (quod Plut. explicat *σχετικόν*) frustra suspectaverunt Buttman et Lobeck *Prol. Fañ.* p. 228

20 [335—341 K., 247—253 St.]

SIMPL. phys. 1124, 9 *καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φύλαν παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ ἰχθύων καὶ θηρίων καὶ ὀρνέων ὁ Ἐ. φησι τάδε γράφων·*

*τοῦτο μὲν ἂν βροτέων μελέων ἀριδείκτεον ὄγκον·
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα
γυῖα, τὰ σῶμα λέλογχε, βίον θαλέθοντος ἐν ἀκμῆι·
ἄλλοτε δ' ἄπτε κακῆμισι διατηθέντι Ἐρίδεσι
5 πλάζεται ἀνδιχ' ἕκαστα περὶ ῥογγυῖνι βλοιο.
ὡς δ' ἄπτεως θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὕδρομελάθροισι
θηροσί τ' ὀρειλεχέεσσιν ἰδὲ πτεροβάμοσι κύμβαις.*

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον [sed o alterum in rasura A'] Simpl. verte: hoc (certamen Concordiae et Discordiae) *manifestum est per mortalium membrorum molem*, quae aut Concordia coeunt ad vivorum corporum vegetam unitatem aut Discordiae vi singillatim errantia monstra fiunt (cf. fr. 57) 2 = fr. 17, 7; 26, 5 3 *σώματα* FM θαλέθοντος AM: θαλέοντος F 4 *ἐρίδει* Simpl.: corr. Aldus 5 *πλάζεται*: de anacoluthia cf. fr. 21, 6 *περὶ ῥογγυῖνι* A (cf. ad fr. 30, 1); *περὶ ῥογγυῖνι* M: *περὶ ῥογγυῖνι* F βλοιοις F 7 *θηροσί* τε F ὀρειμελέεσσιν AM: ῥογγυῖνι F: corr. Schneider ex fr. 127, 1. illud esset in saltu canentes; at intelleguntur ferae πτεροβάμοσι A: πτεροβάσι M: περ F: πτεροβήμοσι Merzdorf, at cf. ad Parm. 1, 24. mergi pinnis nixi per undas gradi videntur.

21 [124—137 K., 96—109 St.]

1—14 SIMPL. phys. 159, 13 (post fr. 17) *πλεονα δὲ ἄλλα εἰπὼν ἐπάγει ἐκάστον τῶν εἰρημένων τὸν χαρακτῆρα, τὸ μὲν πῦρ ἥλιον (v. 3) καλῶν, τὸν δὲ ἀέρα αὐγῆν (v. 4) καὶ οὐρανόν (22, 2), τὸ δὲ ὕδωρ δμβρον (5) καὶ θάλασσαν (22, 2). λέγει δὲ οὕτως· 'ἀλλ'—ἀμείβει'* 3—12 IDEM 33, 8 3. 5 ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 20 [cf. Philop. ad h. l. 17, 10]. GALEN. de simpl. med. temp. II 1 [XI 461 K.]; PLUT. de primo frig. 13 p. 949 F 3 signif. ARIST. de gen. et corr. A 1. 315^a 10 9—11 IDEM Metaph. B 4. p. 1000^a 29 *ἐξ ὧν πάνθ'—δολιχαίωνες* [cf. Alex. ad h. l. 220, 5. Asclep. 197, 33; ex Ar. Pseudar. de mundo c. 6. p. 399^b 25] 9 CLEM. Strom. VI 17. p. 746 P. cf. ad fr. 7

*ἀλλ' ἄγε, τῶνδ' ὀρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέρεω,
εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἐπλετο μορφῆι,
ἥλιον μὲν θερμόν ὄραν καὶ λαμπρόν ἅπαντι,*

1 τῶνδ' Simpl.: τῶν Stein 2 intellego: *si quid materiae etiam in priore numeratione elementorum relictum erat formae explicandae μορφῆ* Simpl.: corr. Aldus 3 *θερμόν—λαμπρόν* Simpl. 33. 159; Gal.: *λαμπρόν—θερμόν* Plut.: *λευκόν—θερμόν* Arist. 314. 315 ὄραν Arist. Simpl. 33(DE); 159: ὄρα Plut.; Arist.(EL): ὄρα Simpl. 33(F)

θνητὸς ἀνήρ· σὺ δ' ἄκουε λόγον στόλον οὐκ ἀπατηλόν.
ταῦτα γὰρ ἴσα τε πάντα καὶ ἤλικα γένναν ἔασι,
τιμῆς δ' ἄλλης ἄλλο μέδει, πάρα δ' ἦθος ἐκάστωι,
ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο χρόνοιο.

30 καὶ πρὸς τοῖς οὐτ' ἄρ τι ἐπιγίγνεται οὐδ' ἀπολήγει·
εἶτε γὰρ ἐφ' εἰρόντο διαμπερές, οὐκέτ' ἂν ἦσαν,
τοῦτο δ' ἐπαυξήσεις τὸ πᾶν τί κε καὶ πόθεν ἔλθόν;
πῆι δέ κε κήξαπόλοιο, ἐπεὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐρημον;
ἀλλ' αὐτ(ά) ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
35 γίγνεται ἄλλοτε ἄλλα καὶ ἡνεκὲς αἰὲν ὁμοῖα.

26 λόγων Simpl. (DE) cf. fr. 35, 2. 131, 4: λόγων Simpl.(F). respicitur Parm. 8, 52; cf. Hom. A 526 27 ταῦτα elementa Arist. recte expl. l. c. cf. ἄλλης ἄλλο et ἐκάστωι; male Φίλιαν et Νεῖκος intellegit Simpl. phys. 159, 7 propter v. 29 [ῶα] Philop. l. c. ei μὴ κατὰ ποσὸν συμβλητὰ ἐσσι τὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰρημέτην ἀναλογίαν, κακῶς δ' Ἐ. ἔλεγε 'ταῦτα γὰρ — πάντα' τὸ μὲν γὰρ ἴσον ἐν ποσότητι, τὸ δὲ ὁμοιον ἐν ποιότητι. ἔδει οὖν ὁμοια καὶ μὴ ἴσα ἤλικα γένναν σοεσα i. e. pariter aeterna cf. fr. 38, 1 29 = fr. 26, 1 de elementis dici videtur deinceps in mundo obtinentibus (cf. Zeller I 787) 30 ἄρτι ἐπιγίγνεται (ἐπιγίνεται D) Simpl. DE: ἄρ ἐπιγίνεται F. conicias ἄρ τέ τι γίγνεται (vel ἄρ τι ἐπαύξεται) οὐτ' cf. Lucr. II 296 nam neque adaugescit quiesquam neque desepit inde; sed desepo, cf. Berl. Sitz. 1897, 1069 31 εἶτε non respondet alterum, quia alterum lemma variata forma v. 32 continuatur. lemma alterum intercidisse censebat Karsten. fuit cum ei' τι conicerem conlato Melissi fr. 7 (Simpl. phys. 111, 23. 27) 32 [AR.] de MXG. liberius: πῶς γὰρ, φησί, καὶ ἐπαυξήσει τὸ πᾶν τί τε [τε om. Lips.] καὶ πόθεν ἔλθόν [ἐλθῶν Lips.] cf. fr. 14. subest homerico o 423 τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι sim. 33 κε καὶ [καὶ om. F] κήρξ ἐπόλοιο Simpl.: καὶ ἐξαπόλοιτ' ἂν Karsten; καὶ ἐξαπολοῖο Stein. crasis κήξαπόλοιο legitima cf. Herond. Buecheleri p. 93 34 iteratur fr. 21, 13. 26, 3 35 de ἄλλοτε(v) cf. Usener Jahrb. f. cl. Phil. 1878, 62 ἡνεκὲς imitantur Aratus, Nicander, Maximus, hymn. Iovis Inscr. Pergam. 324, 21; ἡνεκῶς Emped. fr. 135, 2. cf. ad 59, 3

18 [deest]

Φιλίη

PLUT. de Is. et Os. 48 p. 370 D. Ἐ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργον ἀρχὴν Φιλότητα καὶ Φιλίαν πολλάκις, (ἔτι) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερωπῖν (fr. 123, 2, ubi vide). Φιλότης apparet in fr. 17, 7. 20; 20, 2; 21, 8; 26, 6; 35, 4. 13 Φιλίη varia lectio fr. 17, 20.

19 [p. 349 K., 209 St.]

σχεδόνην Φιλότητα

PLUT. de prim. frig. 16 p. 952 B καὶ ὅλως τὸ μὲν πῦρ διαστατικόν ἐστι καὶ διαιρειτικόν, τὸ δ' ὕδωρ κολλητικόν καὶ σχετικόν τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον· ἢ καὶ παρέσχευ Ἐ. ὑπόνοιαν ὡς τὸ μὲν πῦρ Νεῖκος οὐλόμενον, σχεδόνην δὲ Φιλότητα τὸ ὑγρὸν ἐκάστοτε προσαγορεύων.

licenter interpretari Plutarchum conici licet ex fr. 17, 19. *σχεδόνην* (quod Plut. explicat *σχετικόν*) frustra suspectaverunt Buttman et Lobeck *Prol. Path.* p. 228

20 [335—341 K., 247—253 St.]

SIMPL. phys. 1124, 9 *καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ Νεῖκος καὶ τὴν Φιλίαν παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν ἐπὶ τε ἀνθρώπων καὶ ἰχθύων καὶ θηρίων καὶ ὀρνέων ὃ Ἔ. φησι τάδε γράφων·*

*τοῦτο μὲν ἀν βροτέων μελέων ἀριδείκτεον ὄγκον·
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἅπαντα
γυῖα, τὰ σῶμα λέλογχε, βίον θαλέθοντος ἐν ἀκμῆι·
ἄλλοτε δ' αὖτε κακῆισι διατηθέντ' Ἐρίδεσσι
5 πλάζεται ἀνδιχ' ἕκαστα περιρρηγμῖνι βίοιο.
ὡς δ' αὖτως θάμνοισι καὶ ἰχθύσιν ὑδρομελάθροισι
θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν ἰδὲ πτεροβάμοσι κύμβαις.*

1 τοῦτο scripsi: τοῦτον [sed o alterum in rasura A'] Simpl. verte: hoc (certamen Concordiae et Discordiae) *manifestum est per mortalium membrorum molem*, quae aut Concordia coeunt ad vivorum corporum vegetam unitatem aut Discordiae vi singillatim errantia monstra fiunt (cf. fr. 57) 2 = fr. 17, 7; 26, 5 3 σῶματα FM θαλέθοντος AM: θαλέοντος F 4 ἐρίδεσι Simpl.: corr. Aldus 5 πλάζεται] de anacoluthia cf. fr. 21, 6 περιρρηγμῖνι A (cf. ad fr. 30, 1); *περὶ ῥηγμῖνι M: περὶ ῥηγμῖνισι F βίους F 7 θεροί τε F ὀρειμελέεσσιν AM: ῥημελέεσσιν F: corr. Schneider ex fr. 127, 1. illud esset in saltu canentes; at intelleguntur ferae πτεροβάμοσι A: πτεροβάσι M: περ F: πτεροβήμοσι Merzdorf, at cf. ad Parm. 1, 24. mergi pinnis nixi per undas gradi videntur.*

21 [124—137 K., 96—109 St.]

1—14 SIMPL. phys. 159, 13 (post fr. 17) *πλείονα δὲ ἄλλα εἰπὼν ἐπάγει ἕκαστον τῶν εἰρημένων τὸν χαρακτήρα, τὸ μὲν πῦρ ἥλιον (v. 3) καλῶν, τὸν δὲ αἶρα ἀνύγην (v. 4) καὶ οὐρανόν (22, 2), τὸ δὲ ὕδωρ δμβρον (5) καὶ θάλασσαν (22, 2). λέγει δὲ οὕτως: 'ἀλλ'—ἀμείβει' 3—12 IDEM 33, 8 3. 5 ARIST. de gen. et corr. A 1. 314^b 20 [cf. Philop. ad h. l. 17, 10]. GALEN. de simpl. med. temp. Π 1 [XI 461 K.]; PLUT. de primo frig. 13 p. 949 F 3 signif. ARIST. de gen. et corr. A 1. 315^a 10 9—11 IDEM Metaph. B 4. p. 1000^a 29 ἔξ ὧν πάνθ'—δολιχαίωνες [cf. Alex. ad h. l. 220, 5. Asclep. 197, 33; ex Ar. Pseudar. de mundo c. 6. p. 399^b 25] 9 CLEM. Strom. VI 17. p. 746 P. cf. ad fr. 7*

*ἀλλ' ἄγε, τῶνδ' ὀάρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέρκευ,
εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἐπλετο μορφῆι,
ἠέλιον μὲν θερμόν ὀρᾶν καὶ λαμπρόν ἀπάντη,*

1 τῶνδ' Simpl.: τῶν Stein 2 intellego: *si quid materiae etiam in priore numeratione elementorum relictum erat formae explicandae μορφῆ Simpl.: corr. Aldus 3 θερμόν—λαμπρόν Simpl. 33. 159; Gal.: λαμπρόν—θερμόν Plut.: λευκόν—θερμόν Arist. 314. 315 ὀρᾶν Arist. Simpl. 33 (DE); 159: ὄρα Plut.; Arist. (EL): ὀρᾶι Simpl. 33 (F)*

ἄμβροτα δ' ὄσσοι ἴδου τε καὶ ἀργέτι δέυεται ἀργῆι,
 5 δμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφρόντα τε θιγαλέον τε
 ἐκ δ' αἴης προρέουσι θέλυμνά τε καὶ στερεωπά.
 ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἀνδιχα πάντα πέλονται,
 σὸν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι καὶ ἀλλήλοισι ποθεῖται.
 ἐκ τούτων γὰρ πάνθ' ὄσα τ' ἦν ὄσα τ' ἔστι καὶ ἔσται,
 10 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες,
 θήρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμοιες ἰχθύες,
 καὶ τε θεοὶ δολιχαίωνες τιμήσι φέριστοι.
 αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κρήσις ἀμείβει.

4 ὄσσοι ἴδου τε scripsi (Berl. Sitz. 1884, 366 cf. fr. 62, 5. 73, 2): ὄσσοι δὲ τε
 Simpl. 33 F: ὄσσοι ἔδειται Simpl. 33(DE): ὄσσοι ἐδέετο Simpl. 159; intelleguntur
 planetae, οὐρανοῦ (22, 2) corpora 5 δνοφρόντα Arist. Plut.: δνοφρόντα Simpl.
 33. 159: ζοφρόντα Arist. (HL) 6 θέλυμνα Sturz: θελυμνά Simpl. 33(D² E):
 θελυμνά Simpl. 33(D¹ F). 159 στερέωπα Simpl. 159: στερέωμα Simpl. 33
 7 πέλονται Simpl. 33: πέλοντα Simpl. 159 9 ἐκ — ἔσται tradit Simpl. 33. 159:
 ἐξ ὧν πάνθ' ὄσα τ' ἦν ὄσα τ' ἔσθ' ὄσα τ' ἔσται ὁπίσω memoriter Arist.; similiter
 labens Clem. ἐκ γὰρ τῶν ὄσα γ' ἦν ὄσα τ' ἔσσειται ὄσα τ' ἔσσειν. ceterum ἐξ
 ὧν intellegit Arist. Νεῖκος (vel Νεῖκος et Φίλλαν) cf. fr. 26 10—12 ~ fr. 23,
 6. 7 10 δένδρεά τ' ἐβλάστησε Arist., Simpl. 159: δένδρεα [δένδρα F] τε βεβλά-
 στησε Simpl. 33, unde ἐβλάστησε aliquis coniciat 13 ἔστι Simpl.: corr. Stein
 θέοντα Simpl. F: θέντα Simpl. DE 14 τόγον διάκρισις Simpl. D: τογον διά-
 κρισις E: om. F: correxī. cf. fr. 22, 4. 7 et ad Parm. (Berl. 1897) p. 26. 112

22 [326—334 K., 186—194 St.]

1—9 SIMPL. phys. 160, 26 καὶ ἐκ τούτων δὲ ἂν τις τὸν διττὸν αἰνίττεσθαι
 διάκοσμον οἴοιτο· ἄρθμια — ὀργᾶι. καὶ γὰρ ὅτι καὶ ἐν τοῖς θνητοῖς (9)
 ἤρμονται ταῦτα, δεδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς νοητοῖς μᾶλλον ἦνῶται καὶ ἀλλήλοισι
 — Ἀφροδίτηι (5) καὶ ὅτι κἂν πανταχοῦ ἀλλὰ τὰ μὲν νοητὰ τῆι Φιλίαι ὁμοιωται,
 τὰ δὲ αἰσθητὰ ὑπὸ τοῦ Νεῖκου κρατηθέντα καὶ ἐπὶ πλέον διασπασθέντα ἐν
 τῆι κατὰ τὴν κρᾶσιν γενέσει ἐν ἐκμακτοῖς (7) καὶ εἰκονικοῖς εἴδεσιν ὑπέ-
 στησαν τοῖς νεικεογενέσι (cf. 9) καὶ ἀήθως ἔχουσι (8) πρὸς τὴν ἔνωσιν τὴν
 πρὸς ἀλλήλα IDEM p. 159, 11 τὸ μὲν πῦρ ἦλιον καλῶν, τὸν δὲ ἀέρα ἀνῆν
 καὶ οὐρανόν, τὸ δὲ ὕδωρ ὄμβρον καὶ θάλασσαν 6. 7 THEOPHR. de sens.
 16 [A 86 p. 101, 21]

ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα μέρεσιν,
 ἠλέκτωρ τε χθῶν τε καὶ οὐρανόσ ἠδὲ θάλασσα,
 ὄσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν.

1 fortasse continuatur 17, 35 ἄρθμια DE: ἄρτια F ἐαυτὰ ἐαυτῶν DE:
 αὐτὰ ἐαυτῶν F: correxī cf. 17, 6. 34 2 ἠλέκτωρ sol. cf. Z 513 οὐρανόσ ἠδὲ
 θάλασσα claus. hom. (μ 404 al.) 3 φιν nunc tueor: quotquot (sc. μέρη) eis (sc.
 puris elementis) disiuncta extant in mortali mundo. ea igitur, quae sunt eiusdem
 originis, amica, itemque ea quae similiter mixta (v. 4. 5) ἀποπλαχθέντα D [cf.
 Parm. 8, 28]: ἀποπλαχθέντα EF

- ὡς δ' αὐτως ὅσα κρᾶσιν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν,
 5 ἀλλήλοις ἔστρεφται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτη.
 ἐχθρὰ (δ' α) πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα
 γέννηι τε κρήσει τε καὶ εἶδασιν ἐκμακτοῖσι
 πάντη συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρά
 Νεικεὸς ἐννεσίησιν, ὅτι σφίσι γένναν ἔοργεν.

4 initium homericum cf. γ 64 al. κρᾶσιν hic libri ἐπαρκέα Karsten
 6 ἐχθρὰ Theophr.: ἐχθρα [i. e. ἐχθραι] Simpl.(F): ἔργα Simpl.(DE) δ' α
 supplevi cf. ὅσα 3. 4; ἐχθρὰ δ' ἀπ' ἀλλ. πλεῖστον διέχουσι ἄμκτα fingebat
 Stein partim Karstenium secutus 7 γέννηι Simpl.: γένει Theophr. κρήσει
 hic servatum in corrupto κρήσει Simpl.: κρᾶσει Theophr. 9 νεικεογεννέστησιν
 Simpl. in exemplo suo invenit quod νεικεογενεῖσι circumscribit [v. s.], quae
 νεικεογεννήτησι (vel νεικεογεννήτοισιν, quod con. Lobeck): corr. Panzer-
 bieter ὄργα Simpl.: correxī

23 [154—164 K., 119—129 St.]

Simpl. phys. 159, 27 καὶ παράδειγμα δὲ ἐναργὸς παρέθετο τοῦ ἐκ τῶν
 αὐτῶν [fr. 21, 13] γίνεσθαι τὰ διάφορα ὡς — ἀκούσας. (cf. Ps. Alex. in
 Metaph. 827, 28 Hayd.) 9 ΗΕΣΥΧΗ. καινύτω: νικάτω

- ὡς δ' ὁπότεν γραφεές ἀναθήματα ποικιλλωσιν
 ἀνέρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εἶ δεδαῶτε,
 οἷτ' ἐπεὶ οὖν μάρψωσι πολύχροα φάρμακα χερσίν,
 ἀρμονίηι μείζαντε τὰ μὲν πλέω, ἄλλα δ' ἐλάσσω,
 5 ἐκ τῶν εἶδεα πᾶσιν ἀλλγκία πορσύνουσι,
 δένδρεά τε κτίζοντε καὶ ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας
 θήρας τ' οἰωνούς τε καὶ ὕδατοθρέμμονας ἰχθύς
 καὶ τε θεοὺς δολιχαίωνας τιμήσι φερλίτους·
 οὕτω μὴ σ' ἀπάτη φρένα καινύτω ἄλλοθεν εἶναι
 10 θνητῶν, ὅσα γε δῆλα γεγάασιν ἄσπετα, πηγῆν,
 ἀλλὰ τορῶς ταῦτ' ἴσθι, θεοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας.

1 γραφεές ex γραφεις Simpl. E; nota productionem in caesura 2 τέ-
 χνησ' desidero ἄμφο Simpl.: corr. Aldus δεδαῶτε DE: δεδαῶτες F
 3 ἐπεὶ ἄν Bergk 4 ἀρμονίη F: ἀρμενίη DE μείζαντε EF: μείζαντες D
 5 εἶδε πᾶσ ἐναλλγκία F 6—8 ~ fr. 21, 10. 11 6 κτίζοντε EF: κτίζοντες D
 ἀνέρες D 9 μὴ σ' DE: μὲν F ἀπάτη F: ἀπάτα DE καινύτω Blass (cf.
 Hes.): καὶ νω τω (vel τωι, τῶ) Simpl. DEF 10 ὅ γεγάασιν ἀάσπετα numeris
 deterioribus Karsten; servato δῆλα (cf. fr. 4, 13; 38, 2. opposita est sphaeri ob-
 scura unitas) tempto γεγάασιν (cf. Pind. O. 6, 49). de correpta paenultima fr. 102.
 107, 1): 'quae quidem innumera in mundo apparuere' 11 θεοῦ πάρα neque
 a se ipso deo (Bidez) neque a se tanquam a deo (Kohde), sed a Musa cf. fr. 4,
 3. 5, 2. clausula Homericā H 54 al.

24 [447. 448 K., 58. 59 St.]

PLUT. de defectu orac. 15 p. 418 C ἀλλ' ἵνα μὴ, τὸ Ἐμπεδόκλειον εἰπεῖν
 [ποιεῖν falso Emperius], δόξω

κορυφὰς ἑτέρας ἐτέρησι προσάπτων
 μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν,
 εἰσάτέ με τοῖς πρώτοις τὸ προσῆκον ἐπιθεῖναι τέλος.

1 ἐτέρησι Scaliger: ἑτέραις Plut. μὴ τελέειν Knatz: μήτε λέγειν Plut.

25 [446 K., 59 bis St.]

Ad PLATON. Gorg. 498 E οὐλόγησαι δὴ κοινή μετ' ἐμοῦ τί ἡμῖν συμβαίνει
 ἐκ τῶν ὁμολογημένων· καὶ δις γὰρ τοι καὶ τρίς φασὶ καλὸν εἶναι τὰ κατὰ
 λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι SCHOL. [ex Lucillo] παροιμία ὡς καὶ τρίς τὸ
 καλόν, ὅτι χρῆ περὶ τῶν καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ'
 οὗ καὶ ἡ παροιμία φησὶ γὰρ καὶ — ἐνισπεῖν. cf. Plato Phileb. 59 E εὐδ' ἡ
 παροιμία δοκεῖ ἔχειν τὸ καὶ δις καὶ τρίς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ
 λόγῳ δεῖν [ceteros adagii locos v. in Paroemiogr. I 66 ad Zen. III 33 δις καὶ
 τρίς τὸ καλόν. cf. praeterea Soph. Phil. 1298, Arist. Nub. 546; Plato Phaedr.
 235 A; Galen. de animi aff. I p. 16, 6 Marqu.]. ΠΛΥΤΑΡΧΗ. Non posse s. v. s.
 Epic. 24 p. 1108 F ἤμισα ἔφην ἐγὼ καὶ — ἀκούσαι κατ' Ἐμπεδοκλέα.

. . . . καὶ δις γὰρ, δ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν.

apparet Platonis proverbium neque ex Empedocle petitum neque sensu
 consentire, ut coniecturae eo nixae (velut Nauckii *Mél. gr. r.* VI 59) labantur
 καὶ δις γὰρ Schol. Plat.: καὶ δεῖ παρ' Plut. ἐνισπεῖν Schol. Plat.: ἀκούσαι
 accommodans Plut.; infinitivus audiendus etiam ad δεῖ

26 [138—149 K., 112—118 (om. 8—12) St.]

1—12 SIMPL. phys. 33, 18 καὶ ὀλίγον δὲ προελθὼν (post v. 21, 12)
 φησὶν ἐν — κύκλον 1 IDEM 1184, 7. 1185, 19 cf. Arist. phys. Θ 1. 250^b 7
 8—12 ARIST. phys. Θ 1. 250^b 29 [inde 10—12 Simpl. 1124, 23. 1125, 1. 2] 11
 12 SIMPL. phys. 160, 20

ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλιοι,
 καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ αἴξεται ἐν μέρει αἴσης.
 αὐτὰ γὰρ ἐστὶν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
 γίνοντι(αι) ἀνθρώποι τε καὶ ἄλλων ἔθνηα θηρῶν
 5 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓνα κόσμον,
 ἄλλοτε δ' αὖ ὀλίχ' ἕκαστα φοροῦμενα Νείκεος ἐχθρῆι,
 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε γένηται.
 οὕτως ἦι μὲν ἐν ἕκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι,
 ἦ δὲ πάλιν διαφύντος ἐνός πλέον' ἐκτελέθουσι,
 10 τῆι μὲν γίνονται τε καὶ οὗ σφισιν ἔμπεδος αἰῶν·

1 = 17, 29. hic Concordiam et Discordiam intellegit Arist. phys. Θ 1. 225^a 7,
 de elementis Simpl. 160, 14 recte cf. fr. 17. 20. 22 κύκλιοι] χρόνοιο Simpl.
 1184 2 φθίνει nota l correptum 3 sola quattuor elementa sunt ἔστι
 libri 4 θηρῶν Karsten (cf. Lucr. II 985): κηρῶν memoria fr. 121, 2 lapsus Simpl.:
 θηρῶν ex 35, 7. 16 Bergk 6 φορεύμενα Sturz 7 ἐν Simpl. E: ὄν D: ὄν
 F: ἄν Ald.; αὖ Bywater; coniciebam εἰσόκ' ἐς ἓν; at cf. v. 8 ὑπένερθε cf.
 Theogn. 843 8—12 = fr. 17, 9—13 8 ἐν Arist.: om. Simpl. 10 οὐ] ὄς Simpl. F

ἦι δὲ τὰδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ταύτη δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.

27 [72. 73. 59. 60 K., 135—138 St.]

1. 2 PLUT. de fac. lun. 12 p. 926 D ὄρα . . . μὴ . . . τὸ Νεῖκος ἐπάγης τὸ Ἐμπεδοκλέους τοῖς πράγμασι, μᾶλλον δὲ τοὺς παλαιούς κινήσας Τιτᾶνας ἐπὶ τὴν Φύσιν καὶ Γίγαντας καὶ τὴν μυθικὴν ἐκείνην καὶ φοβεράν ἀσομίαν καὶ πλημμέλειαν ἐπιθεῖν ποθῆς (θεῖς) χωρὶς τὸ βαρὺ πᾶν καὶ χωρὶς τὸ κοῦφον [unde exsculperunt elumbem versum (71 K., 143 St.), etai liquido Ar. de caelo Δ 2. 309^a 19 distinxisse quiddam de gravi ac levi negavit Empedoclem], 'ἐνθ' — θάλασσα', ὡς φησὶν Ἐ., οὐ γῆ θερμότητος μετεῖχεν, οὐχ ὕδωρ πνεύματος, οὐκ ἄνω τι τῶν βαρέων, οὐ κάτω τι τῶν κοίφων, ἀλλ' ἄκρατοι καὶ ἄστοργοι [unde versum extricavit 144 St.] καὶ μονάδες αἱ τῶν ὄλων ἀρχαί . . . ἄχρις οὐ τὸ ἡμερτὸν ἦκεν ἐπὶ τὴν φύσιν ἐκ προνοίας Φιλότῆτος ἐγγενομένης καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἐρωτος, ὡς Ἐ. λέγει καὶ Παρμενίδης καὶ Ἡσίοδος 1. 3. 4. SIMPL. phys. 1183, 28 Ἐῶθμος [fr. 71] δὲ τὴν ἀκίνησιαν ἐν τῇ τῆς Φύλλας ἐπικρατεῖται κατὰ τὸν Σφαῖρον ἐκδέχεται ἐπειδὴν ἅπαντα συγκροτῆι 'ἐνθ' — γυῖα', ἀλλ' ὡς φησὶν 'οὕτως — γαίωv' 4 ACHILLES isag. 6 p. 37, 13 Maass [e Diodoro] ἄμεινον δὲ σφαῖρας ἐκδέχεσθαι σχῆμα ἔχειν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, ὃς ἔφη οὕτως 'σφαῖρος — χαίρων'. ANONYM. in Arat. Ibid. 6 p. 97, 24 στρέφεται δὲ τὸ πᾶν αὐτὸ περὶ αὐτὸ δσημέριαι καὶ ὥραι, καθὸ καὶ ὁ Ἀσκραῖός [corr. Ἀραραγαντινός Maass] φησὶ 'σφαῖρος — χαίρων', σφαῖρον μὲν καλέσας τὴν σφαῖραν, ὡ; καὶ Ὀμηρος ἔσπερον τὴν ἔσπεραν, καὶ κυκλωτερῆ δὲ διὰ τὸ σφαιροειδές, μονίαν δὲ περιηγέα τῆς στροφῆς τὴν μονήν; ANTONIN. XII 3 [cf. VIII 41]; PROCL. in Tim. p. 160 [D p. 379 Schn.]; SIMPL. de cael. 591, 5 Heib.

ἐνθ' οὐτ' Ἑλλοιο διεῖδεται ὠκέα γυῖα
οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης λάσιον μένος οὐδὲ θάλασσα·
οὕτως Ἀρμονίης πυκινῶι κρύφωι ἐστήρικται
Σφαῖρος κυκλωτερῆς μονίηι περιηγεί γαίωv

1 οὐδ' Bergk διεῖδεται Simpl.(AF): διελεται [i. e. διέεται] Simpl. (M): δεδίεται Plut.; δεδόσεται Karsten ὠκέα γυῖα [βία F] Simpl.; ἀγλαδὸν εἶδος Plut. 2 μένος Bergk (cf. fr. 37): γένος Plut.; δέμας Karsten ἄρμονίης Simpl. (A): ἄρμονίας (M): ἄρμονίως (F) κρυφωι A: κρυφῶ M: κρύφει F; intellege 'in Concordiae latebris fixus tenetur' 4 = 28, 2 σφαῖρας κυκλωτερῆ Anon. μονίηι Simpl. Phys. (AM), de cael. (A): μόνη vel μονή Procl., Antonin.(A), Simpl. Phys.(F), de cael.(DE): μόνηι Achill.: κονῆ Antonin. (vulg.): μανία Anon. 169: μμῆς Stob. (fr. 28, 2). forma falso suspecto Buttmanno; est enim solitudo (a μόνος), quippe exclusa Discordia περιηγεί Achill., Anon., Procl. (cf. Ap. Rhod. IV 950; Eratosth. Herm. fr. 19, 1): περιήθει Antonin.: περιγηθεί Simpl. Phys., de caelo, quod interpretabatur fortasse de ἐνδάμιονια Sphaeri γαίωv Simpl. de cael., Antonin.: αἰών Simpl. phys.: χαίρων Achill., Anon., Procl., Stob. (fr. 28, 2)

28 [deest]

1. 2 Stob. Ecl. I 15, 2 ab p. 144, 20 W. sine lemmate [cf. supra p. 73 ad Parm. fr. 25]:

ἀλλ' ὁ γε πάντοθεν ἴσος (ἔην) καὶ πάμπαν ἀπειρῶν
Σφαίρος κυκλοτερῆς μονίῃ περιγηθεί χαίρων

1 ἔην addidi; ἐὼν Grotius; ὁμοῦ vel ὁμῶς Wachsmuth ἀπειρῶν rotundus
expl. Zeller I^o 780³ 2 — fr. 27, 4. περιγηθεί (περιτεθῆ F: περιτείθη, θη in
ras., P) χαίρων sic Stob.; verum servat fr. 27, 4

29 [deest]

1—3 Hipp. Ref. VII 29 p. 247, 34 καὶ περὶ μὲν τῆς τοῦ κόσμου ἰδέας, ὅποια
τίς ἐστὶν ὑπὸ τῆς Φύλλας κοσμονομένη, λέγει τοιοῦτόν τινα τρόπον 'οὐ — αὐ-
τῶι'. τοιοῦτόν τι καὶ κάλλιστον εἶδος τοῦ κόσμου ἢ Φύλλα ἐκ πολλῶν ἐν ἀπερ-
γάζεται· τὸ δὲ Νεῖκος . . . ἐξ ἐνὸς ἐκείνων ἀποσπᾷ καὶ ἀπεργάζεται πολλά
3 SIMPL. phys. 1124, 1 τὴν Φύλλαν διὰ τῆς ἐνώσεως τὸν Σφαῖρον ποιοῦσαν, ὅν
καὶ θεὸν ὀνομάζει [fr. 31], καὶ οὐδετέρως ποτὲ καλεῖ 'σφαῖρον ἔην'.

οὐ γὰρ ἀπὸ νῶτοιο δύο κλάδοι ἀίσσονται,
οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα(α), οὐ μῆδεα γεννήεντα,
ἀλλὰ σφαῖρος ἔην καὶ ἴσος ἐστὶν αὐτῶι.

1. 2 — 134, 2. 3, qui illic ad dei descriptionem pertinent, hic ad mundi fa-
bricam; unde v. 3 utrimque differt 1 αἰσσονται Hipp. 2 γούνα fr. 134:
γούνατ' Hipp. γεννήεντα Sauppe: γενήεντα Hipp.; λαχνήεντα fr. 134 3 ex
Simpl. et adscito Hesiodi exemplo Theog. 126 ἴσον ἐωτῆι οὐρανὸν versum sic
restituam: ἀλλὰ σφαῖρον ἔην καὶ πάντοθεν ἴσον ἐωτῶι. cf. fr. 28, 1

30 [66—68 K., 139—141 St.]

1—3 ARIST. Metaph. B 4. 1000^b 12 καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς μεταβολῆς αἰτίων
οὐθὲν λέγει ἀλλ' ἢ ὅτι οὕτως πέφυκεν 'ἀλλ' — ὄρκου'. [explicit. Syrian. p. 859^b
36 sqq. et Asclep. p. 198, 32]; SIMPL. phys. 1184, 12 λέγει δὲ καὶ ταῦτα 'Ε. ἐπὶ
τῆς τοῦ Νεῖκος ἐπικρατείας 'αὐτὰρ — ὄρκου' 1. 2 imitatur GREGOR. Naz.
II 2. 7, 190

αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα Νεῖκος ἐνὶ μμελέεσσιν ἐθρέφθη
ἐς τιμάς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοιο,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρελήλαται ὄρκου . . .

1 αὐτὰρ ἐπεὶ Simpl.: ἀλλ' ὅτε δὴ Arist. ἐνὶ μμελέεσσιν Simpl. A.: ἐνὶ
μελέεσσιν Arist. Simpl. M.: ἐν μελέεσσιν Simpl. F. servani egregii libri A auc-
toritate fisis Aristophaneam consuetudinem ut fr. 20, 5 ἐθρέφθη Arist.: ἐρέ-
φθη Simpl. 2 ἐς Simpl. (cf. Hom. A 273 al. ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε): εἰς Ar.:
ἐπὶ (ut Ar. vulg. codd.) Syrian. τ' Ar. Simpl. F: om. Simpl. AM 3 ὁ σφιν
ἀμοιβαῖς Simpl. F παρελήλατο Ar. aliquot libri (ut E) et Asclep.: παρ' ἐλή-
λαται Sturz

31 [70 K., 142 St.]

SIMPL. phys. 1184, 2 [post verba ad fr. 27, 4 allata] ἀρξαμένον δὲ πάλιν
τοῦ Νεῖκος ἐπικρατεῖν τότε πάλιν κινήσις ἐν τῶι Σφαίρωι γίνεται·

πάντα γὰρ ἐξείησ πελεμίζετο γυῖα θεοῖο.

cf. PROCL. in Alcib. p. 113 Creuz. τῶι κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα νοητῶι θεῶι.
σφαῖρον δὲ αὐτὸν ἐκείνος εἶωθεν ἀποκαλεῖν cf. Simpl. cit. ad fr. 29, 3

huc pertinet fortasse Plut. de sollertia anim. 7. 964 Ε τρέφεσθαι τὸ γεννώμενον παρὰ φύσιν μέλει τοῦ γεννήσαντος ἀποσπασμένοις, ut de violenta membrorum i. e. elementorum e Sphaero separatione loquatur πελεμίζετο Α: πολεμίζετο FM γαία F

32 [457 K., p. 63 St.]

[ARIST.] de lin. insecab. p. 972^b 29 (ubi ἄρθρον et στιγμής differentiae enumerantur) ἔτι τὸ ἄρθρον διαφορά πῶς ἐστίν [similiter antea dixerat διαίρεσις ἐστὶ μᾶλλον]: διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐποίησε 'διὸ δεῖ ὀρθῶς', ἣ δὲ στιγμή καὶ τὸ . . . ἐν τοῖς ἀκίνητοις.

δύω δέει ἄρθρον.

quod e coniectura scripsi *artus iungit bina* eleganter expressit Martianus Rota sive ingenio sive meliore libro fretus: *articulis constat semper iunctura duobus*

33 [265 K., 279 St.]

PLUT. de amic. multiti. 5 p. 95 A ἣ μὲν γὰρ (scil. ἣ φίλα) συνάγει καὶ συνίστησιν καὶ συνέχει καταπακνοῦσα ταῖς ὀμίλλαις καὶ φιλοφροσύναις

ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐγόμφωσεν καὶ ἔδησε

κατ' Ἐμπεδοκλέα (τοιαύτην γὰρ ἣ φίλα βούλεται ποιεῖν ἐνότητα καὶ σύμπηξιν), ἣ δὲ πολυφιλία δίστησι.

cf. Homer. E 902 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν . . . ὡς ἄρα καρπαλλίμως ἴσατο θουῦρον Ἄρηα; Arist. de gen. an. B 3. 737^a 14. Δ 4. 771^b 23; Diog. Oenoand. 65, 1, 11 [Bull. d. corr. Hell. XXXI 346]. e Plut. patet Concordiae processum illustrari

34 [208 K. et St.]

ARIST. Meteor. Δ 4. 361^b 31 τὸ γὰρ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ αἴτιον τοῦ ὀρίζεσθαι καὶ ἐκότερον ἐκότεροι οἶον κόλλα γίνεται, ὡσπερ καὶ Ἐ. ἐποίησεν ἐν τοῖς Φυσικοῖς [sic FHN: περσοῖς Ε] 'ἄλφιτον — κολλήσας'. καὶ διὰ τοῦτο ἐξ ἄμφοιν ἐστὶ τὸ ὀρισμένον σῶμα. [hinc Probl. KA 22. 929^b 15 κόλλη γὰρ χρῆται τῷ ὕδατι ὡσπερ καὶ Ἐ. μετήνεγκεν ἐν τοῖς Περσοῖς εἰπὼν 'ἄλφιτον — κολλήσας'. Alex. in Meteor. 199, 5 Hayd. ἐμνημόνευσεν Ἐμπεδοκλέους ὡς τὸ αὐτὸ πῶς εἰρηκότος διὰ τοῦ 'ἄλφιτον — κολλήσας'. καὶ γὰρ ἐκεῖνος κολλῆσαι εἶπασε τὴν τοῦ ὑγροῦ τῷ ξηρῷ μίξιν. Olympiod. ad h. l. p. 297, 18 Stfve. ἔφη γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῦ ῥήμασιν 'ἄλφιτον — κολλήσας' τὸ ὑγρὸν λέγων καὶ τὸ ξηρὸν].

ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας . . .

35 [165—181 K., 169—185 St.]

1—15 SIMPL. de caelo 528, 30 μήποτε δὲ κἄν ἐπικρατῆ ἐν τούτῳ [scil. τῷ κόσμῳ] τὸ Νεῖκος ὡσπερ ἐν τῷ σφαιρῳ ἣ Φίλα, ἀλλ' ἄμφω ἢ ἄμφοιν λέγονται γίνεσθαι. καὶ τάχα οὐδὲν κωλύει παραθέσθαι τινὰ τῶν τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπῶν τούτου ὁλοῦντα 'αὐτὰρ — κελεύθους'. 3—17 Id. phys. 32, 11 καὶ πρὸ τούτων δὲ τῶν ἐπῶν [fr. 98] ἐν ἄλλοις τῶν ἄμφοιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέργειαν παραδόξωσι λέγων 'ἐπεὶ — ἰδέσθαι'. 5 et 10—13 Idem de caelo 587, 8 καὶ πῶς ταῦτα, φαίη ἂν τις, ἐπὶ τῆς Φιλότητος γίνεσθαι λέγει ὁ Ἀρ.,

δι' ἣν πάντα ἐν γίνεσθαι ὁ Ἐ. φησιν ἔν τῃ δῆ — εἶναι (5); μήποτε οὖν οὐκ ἐν τῇ ἐπικρατεῖαι τῆς Φιλίας ταῦτα λέγει γενέσθαι ὁ Ἐ., ὡ ἐνόμισεν Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ τότε, ὅτε οὐπω τὸ Νεῖκος ἄν — ὄρμη'. 14. 15 ARIST. poet. 25 p. 1461^a 23 τὰ δὲ διαιρέσει [scil. λυτέον] οἶον Ἐ. αἶψα — κέρητο'. ΑΘΗΝΑ. X 423 F Θεόφρατος δ' ἐν τῷ Περὶ μέθης ζωρότερον φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους τάδε αἶψα — κελεύθους'. ex eodem auctore (qui Theophrasto iunior) PLUT. Quaest. conv. V 4,1. 677 D Σωσικλῆς δ' ὁ ποιητής, τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκτός ἐν τῇ καθόλου μεταβολῇ γίνεσθαι 'ζωρά τε τὰ πρὶν ἀκρητα' μάλλον ἔφη τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τὰνδρός ζωρὸν λέγεσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼ παλλινορσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον θυμων,
τὸν πρότερον κατέλεξα, λόγου λόγον ἐξοχετεύων,
κείνον· ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέφρατον ἔκετο βένθος
δίτης, ἐν δὲ μέσῃ Φιλότης στροφάλιγγι γένηται,
5 ἐν τῇ δῆ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι,
οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημὰ συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα.
τῶν δέ τε μισογόμενων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν·
πολλὰ δ' ἄμειχθ' ἔσθηκε κεραιομένοισιν ἐναλλάξ,
δοσ' ἔτι Νεῖκος ἔρκε μετάρσιον· οὐ γὰρ ἀμεμφέως
10 πῶ πᾶν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέματα κύκλον,
ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε, μελέων τὰ δὲ τ' ἐξεβεβήκει.
δοσον δ' αἰὲν ὑπεκπροθέοι, τόσον αἰὲν ἐπιήκει
ἠπιόφρων Φιλότητος ἀμεμφέος ἀμβροτος ὄρμη·
αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι,

2 τὸν] τοῦ Cobetus [Simpl. Batav.] λόγου Bergk: λόγῳ AF cf. Plato Theaet. 172 D λόγον ἐκ λόγον μεταλαμβάνομεν; Dem. 18, 313 λόγον ἐκ λόγου λέγων ἐξοχετεύων F: ἐπιχετεύων A 3 καινὸν coni. Bergk ἐπεὶ F: ἐπὶ A 4 δίτης ἐν Simpl. phys.: δίτησε vel δίτησιν Simpl. cael. 5 ἐν τῇ δῆ Simpl. phys. F; cael. 529. 587 F: ἐν τῇ δὲ phys. DE, cael. 578 A: ἐν τῇ ἡδὲ cael. 529 A: ἐνθ' ἡδὲ Bergk 6 ἄφορα Simpl. cael. A ἀλλ' ἐθελημὰ cael. F ἄλλα cael.: ἄλλο phys. 7 a Simpl. utroque loco lectum deletur ut errore translatum ex v. 16 et substituit fr. 36 verisimiliter Schneidewin 8 ἄμικτ' ἔσθηκε Simpl. κεραιομένοισιν Simpl. cael.: κεραιομένοισιν [i. e. κεραιομένοισιν] phys. 9 ἀμεμφέως phys.: ἀμεμφέος vel ἀμφοφάως cael. 10 πῶ Simpl. (cf. phys. 33, 4. cael. 587, 13) et sic phys. F, cael. 529 F: οὐπω phys. DE (cf. 33, 4): τὸ cael. 529 A: scribe τῶν; ex istis (δοσ' ἔτι Νεῖκος ἔρκε) *Discordia non tota sine vituperio* (i. e. sine exceptione) *recedit, sed partim* (τὰ μὲν τ') *remanebat* (in membris universi) *partim* (τὰ δὲ τ') *ex membris iam excesserat.* ante μελέων interpunxit Bergk 11 δὲ τ' phys. D F: δ' cael. 529. 587 12 ὑπεκπροθέει phys. F 13 ἠπιόφρων cael. 529. 587: ἡ περιφρων phys. F: πύφρων phys. DE ἀμεμφέος cael. 587. 529 F, phys. DE: ἀμφοφάως phys. F: ἀμφοφέων cael. A; ἀμφοφάως fortasse hic (ut v. 9) praestat; pertinet ad iurisiurandi fidem fr. 30, 3 14 θνήτὰ φύοντο Athen. ἀθάνατα (om. εἶναι) Arist.

15 ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάξαντα κελεύθους.
τῶν δέ τε μισγομένων χεῖτ' ἔθνεα μυρία θνητῶν,
παντοίαις ἰδέησιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.

15 τε τὰ πρὶν ἄκρητα Plut., Ath. Theophrastum testatus: τε τὰ πρὶν ἄκριτα Simpl. phys.; cael.: τε πρὶν κέκρητο (sic codex) Arist., cui restituebat Bergk ζωρά τε πρὶν τὰ κέκρητο aut ante πρὶν aut post interpungenda; similiter Gomperz ζωρά θ' ἂ πρὶν κέκρητο ambiguae et hoc distinctionis. ego genuina credo ζωρά τε τὰ πρὶν ἔκρητο [formatum ut ἐπλητο], id quod quarto saeculo non iam intellectum varie tum emendabatur. distinxisse Empedoclem puto ζωρά τε τὰ πρὶν, ἔκρητο; nam hoc Concordiae crescentis est. at Gomperz contra, quasi Concordia res in elementorum integritatem restituantur. contra etiam Aristotelem legisse τὰ πρὶν ἄκρητα idque scripsisse poetam, qui cum tum solum in usu esset εὐζωρος neque id idem haberetur atque ἀκρατος (cf. εὐζωφέστερος), sed fortius mixtum, ζωρός Homericum in hanc significationem vertere potuisset; unde Theophrasti interpretationem probandam censet Wilamowitz διαλλάξαντα Simpl. phys., cael.: διαλλάσσοντα Ath.; indicatur διάλλαξις μινύτων (fr. 8, 3) i. e. vicissitudo elementorum 17 παντοίαις ἰδέησιν Simpl. F: παντοίαισιν ἰδέεσιν DE clausula homerica η 45 al.

36 [171 K., 175 St.]

Stob. ecl. I 10, 11 [p. 121, 14 W.] post fr. 6 sine lemmate vel intervallo 'τῶν — Νεῖκος'. ARIST. Metaph. B 4. 1000^b1 εἰ γὰρ μὴ ἐνῆν [ἦν A^b] τὸ Νεῖκος ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν ἃν ἦν ἅπαντα, ὡς φησιν· ὅταν γὰρ συνέλθῃ, τότε 'ἐξ — Νεῖκος' [inde Asclep. 198, 1]

τῶν δὲ συννερχομένων ἐξ ἔσχατον ἴστατο Νεῖκος

ἐξ Stob., Ascl.: om. Arist. E: δ' Ag. A^b de hoc fr. cf. ad fr. 35, 7

37 [270. 271 K., 197. 198 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 6. 333^a35 ἀλλὰ μὴν οὐδ' αὐξῆσις ἂν εἴη κατ' Ἐμπειδοκλέα, ἀλλ' ἢ κατὰ πρόσθεσιν· πυρὶ γὰρ αὐξεῖ τὸ πῦρ,

αὐξεῖ δὲ χθῶν μὲν σφέτερον δέμας, αἰθέρα δ' αἰθέρη.

δέμας H: γένος ceteri, fortasse μένος conl. fr. 27, 2. cetera elementa duo commemorata fuisse veri simile (cf. Lucr. II 1114 sq.), at versus recuperari nequit

38 [182—185 K., 130—133 St.]

1—4 CLEM. Strom. V 48 p. 674 P ἄμεινον δὲ ἐκόχεσθαι τὸν αἰθέρα πάντα συνέχοντα καὶ σφίγγοντα, καθὰ καὶ ὁ Ἐμπειδοκλῆς φησιν·

εἰ δ' ἄγε τοι λέξω πρῶθ' ἥλικά τ' ἀρχήν,
ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα,
γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἠδ' ὕψος ἀήρ
Τιτὰν ἠδ' αἰθέρη σφίγγων περὶ κύκλον ἅπαντα.

1 versum non plenum frustra amplificarunt velut πάντων ante πρῶθ' inserto aut homerico more εἰ δ' ἄγε νῦν τοι ἐγὼ λέξω ἥλικά τ' ἀρχήν (i. e. ἥλικα γένναν 17, 27) scripsi: ἥλιον ἀρχήν Clem. 2 δῆλ' H. Weil: δῆ Clem. ἐσορῶμεν ἅπαντα Clem.: corr. Gomperz 4 Τιτὰν αἰθέρη sol i. q. Τιτὰν Ἥλιος Ezechielis Eus. IX 29

39 [199—201 K., 146—148 St.]

1—3 ARIST. de caelo B 13. 294^a 21 οἱ μὲν γὰρ διὰ ταῦτα ἀπειρον τὸ κάτω τῆς γῆς εἶναι φασιν, ἐπ' ἀπειρον αὐτὴν ἐρριζώσθαι λέγοντες ὡσπερ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος [fr. 28], ἄνα μὴ πράγματ' ἔχουσι ζητούντες τὴν αἰτίαν διὸ καὶ Ἐ. οὕτως ἐπέπληξεν εἰπὼν ὡς 'εἶπερ — ἰδόντων' [cf. Simpl. ad h. l. 524, 3 sqq.]; inde [Arist.] de MXG 2 p. 976^b 32. 2—3 CLEM. Strom. VI 149 p. 817 P.

εἶπερ ἀπειρονα γῆς τε βιάθη καὶ δαψιλὸς αἰθήρ,
ὡς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσης φηθέντα ματαίως
ἐκκέχυνται στομάτων, ὀλλγον τοῦ παντός ἰδόντων.

2 γλώσσης Ar. cael. [γλώσση E], Clem.: βροτείων [Ar.]d. MXG φηθέντα Ar., [Ar.]; ἐλθόντα Clem. 3 εἰδόντων Clem., Ar. cael. codex H

40 [186 K., 149 St.]

PLUT. de fac. in orb. lun. 2 p. 920 C ὡς πον καὶ Ἐ. τὴν ἐκατέρων ἀποδίδωσιν οὐκ ἀήδῳσ διαφορὰν 'ἥλιος — σελήνη', τὸ ἐπαγωγὸν αὐτῆς καὶ Ἰλαρόν καὶ ἄλυπον οὕτω προσαγορεύσας HESYCH. ἰλάειρα σελήνη.

ἥλιος ὄξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα σελήνη

ὄξυβελῆς Turnebus cf. fr. 83, 2: ὄξυμελῆς Plut. ἡδ' αὖ ἰλάειρα ex Hesychio Xylander: ἴ δὲ λάειρα Plut. (BE). ἰλάειρα defenditur Ἰλαος A 583 de quo v. Schulze Quaest. ep. 68

41 [187 K., 150 St.]

SELEUCUS excerptus ap. Macrob. Sat. I 17, 46 ἡ ὅτι συναλισθέντος πολλοῦ πυρὸς περιπολεῖ ut ait Empedocles 'οὔνεκ' ἀναλισθεῖς — ἀμφιπολενεῖ' et Barroc. 50 (Cramer A. O. II 427, 29) Ἐ. 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ [cf. Io. Maurop. Etym. p. 174, 27 ed. Reitzenstein] et Et. Gud. 242, 21 Ἐ. δὲ 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ. idem 242, 43 ἡ παρὰ τὸ ἄλεος... λέγει γὰρ καὶ Ἐ. 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ' Et. M. 426, 54 λέγεται γὰρ [sc. ἥλιος] παρὰ τὸ ἀλλῶ τὸ συναθροίξω ὡς Ἐ. 'ἀλλ' — ἀμφιπολενεῖ', Suid. s. v. ἥλιος. Ἐμπεδοκλῆς 'ἀλεισθαι — ἀμφιπολενεῖ' HESYCH. ἀλισθεῖς: ἀθροισθεῖς

ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς μέγαν σφρανὸν ἀμφιπολενεῖ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεῖς Et. M. Gud. alt. l. (cf. Hesych): ἀλλ' ὁ μὲν ἀλεισθαι Barocc., Gud., Suidas) οὔνεκ' ἀναλισθεῖς Macr. μέσον Et. M., Gud. alt. loc. ἀμφιπολεῖ Barocc.

42 [194—196 K., 157—159 St.]

PLUT. de fac. in orbe lun. 16 p. 929 C κατὰ στάθμην, φησὶ Δημόκριτος, Ἰσταμένη τοῦ φωτίζοντος ἵπολαμβάνει καὶ δέχεται τὸν ἥλιον· ὥστ' αὐτὴν τε φαίνεσθαι καὶ διαφαίνειν ἐκεῖνον εἰκὸς ἦν. ἡ δὲ πολλοῦ δεῖ τοῦτο ποιεῖν αὐτὴ τε γὰρ ἄδηλός ἐστι τῆνικαῦτα κἀκεῖνον ἀπέκρυψε καὶ ἠφάνισε πολλὰκις 'ἀπεσκέυασεν δὲ οἱ ἀγὰς' ὡσπερ φησὶν Ἐ. 'ἔστε αἶαν — μῆνης', καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος οὐκ εἰς ἄστρον ἕτερον τοῦ φωτὸς ἐμπεσόντος... ἀπολείπεται τοῖνον τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους, ἀνακλάσει τιγὶ τοῦ ἥλιου πρὸς τὴν σελήνην γίγνεσθαι τὸν ἐνταῦθα φωτισμὸν ἀπ' αὐτῆς. ὄθεν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ λαμπρὸν ἀφικνεῖται πρὸς ἡμᾶς, ὡσπερ ἦν εἰκὸς, ἐξάψεως καὶ μίξεως (τῶν) φωτῶν γεγενημένης, ἀλλ' οἷον αἶ τε φωνὰ κατὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀμαυροτέρων

ἀναφαίνουσι τὴν ἡχὴν τοῦ φθέγματος . . . , ‘ὡς αὐγὴ — εὐρύν’ [fr. 43] ἀσθενῆ καὶ ἀμυδρὰν ἀνάροισαν ἴσχει πρὸς ἡμᾶς διὰ τὴν κλάσιν ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως 3 IDEM l. c. 21 p. 934 CD καὶ τέλος ἴδη πρὸς ἔω λαμβάνει χροῖαν κυανοειδῆ καὶ χαροπὴν, ἀφ’ ἧς δὴ καὶ μάλιστα γλαυκῶπιν αὐτὴν οἰοῖται καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀνακαλοῦνται.

ἀπεσκεύασε δὲ οἱ αὐγὰς
ἔστε αἶαν καθ’ ὑπερθεῖν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαιθῆς
τόσσον ὄσον τ’ εἶδος γλαυκῶπιδος ἐπλετο μήνης.

1. 2 de sensu cf. Aët. II 24, 7 (A 50 p. 93, 17); corrupta temptabat ἀπεσκέδασεν δὲ οἱ αὐγὰς ἐς γαίαν Xylander: ἀπεσκίασεν (cet. similiter) Bergk: ἐπεσκίασεν δὲ οἱ αὐγ. ἰσταμένη [debebat ἰσταμένωι] Stein (cf. fr. 48): ego ἀπεστέγασεν (cf. ad fr. 3) δὲ οἱ αὐγὰς, ἔστ’ ἂν ἴη suspirio: luna soli obscurare solet radios, dum ille transit super eam 2 ἐπεσκνίφωσε Karsten 3 γλαυκῶπις μήνη iterat Nonn. Dion. 5, 70; in Schol. Apoll. Rhod. I 1280 καὶ Εὐρυπιδῆς [fr. 1009 N.] ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο ‘γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη’ deleto τε et correcto Ἐμπεδοκλῆς novum Empedoclis fr. agnoscebat Wilamowitz

43 [192 K., 153 St.]

PLUT. (l. c. ad fr. 42) 929 E. PHILo de prov. II 70 ex armen. Aucher p. 92: lunae vero lumen nonne inepte putatur a sole iuxta providentiam desumere lucem, cum potius instar speculi casu in se incidentem formam recipiat? quemadmodum Empedocles: ‘lumen accipiens lunaris globus magnum largumque [sive magnus largusque] mox illico reversus est ut currens caelum attingeret’.

ὡς αὐγὴ τύψασα σεληναλῆς κύκλον εὐρύν . . .

αὐτῇ Plut. BE: pertinere huc Philonis locum dixi Herm. XV 175, in interpretatione fortasse errans Plutarchi minus memor. videtur enim de defectione solis etiam hic dici: solis lux ubi lunae magnum latumque orbem [in quo scilicet fixa est ipsa luna] tetigit repercussa ad caelum (lucis originem) revertitur, neque ad terram usque procedere pergit. Wendland Armenium ariolari ratus alterum versum eundem esse ac fr. 44 non recte dicit Philo ūb. d. Vors. (B. 1892) p. 68

44 [188 K., 151 St.]

PLUT. de Pyth. or. 12 p. 400 B ἡμεῖς δὲ τοῦ μὲν Ἐμπεδοκλέους καταγελάτε φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ γῆν [περιανγῆ Wyttenbach, non recte cf. A 56 p. 92, 42] ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανοῦ γενόμενον αὐθις ‘ἀνταυγεῖν — προσώποις’. GALEN. de usu part. III 3 [III 182 K.] διὰ τοῦτο ὀρθῶς ἐστίνα τὸν ἄνθρωπον, ἔν’ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐτοιμῶς ἀναβλέπει καὶ λέγειν ἔχη ‘ἀνταυγέω πρὸς [τὸν codd. ?] Ὀλ. . . προσώποις’ ἀνθρώπων μὲν ἐστὶν οὐχ ἑωρακῶτων οὐδεπώποτε τὸν καλούμενον οὐρανοσκόπον ἰχθύν·

ἀνταυγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

ἀνταυγεῖ Sturz; auctores accommodaverunt ἀταρβήτοις Plut.

45 [190 K., 154 St.]

ACHILL. in Arat. 16 [A 55 p. 92, 34]:

κυκλωτερὸς περὶ γαῖαν ἐλισσεται ἀλλότριον φῶς.

ex Parm. fr. 14 νυκτιφαῆς περὶ γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς. imitatur fortasse ἐλισσόμενος περὶ γαῖαν Cleanthes h. Iov. 10. cf. fr. 46

46 [189 K., 155 St.]

PLUT. de fac. in orbe lunae 9 p. 925 B a caelo distare lunam immane quantum, τῆς δὲ γῆς τρόπον τινὰ ψαύει καὶ περιφερομένη πλησίον 'ἄρματος — ἀνελλίσσεται', φησὶν Ἐ., 'ἣ τε περὶ ἄκραν * * * [lacuna 18—25 litterarum]' οὐδὲ γὰρ τὴν σκιὰν αὐτῆς ὑπερβάλλει πολλάκις ἐπὶ μικρὸν αἰρομένην τῷ παμμέγεθες εἶναι τὸ φωτίζον, ἀλλ' οὕτως ἔοικεν ἐν χροῖ καὶ σχεδὸν ἐν ἀγκάλαις τῆς γῆς περιπολεῖν, ὥστ' ἀντιφράττεσθαι πρὸς τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτῆς μὴ ὑπεραίρουσα τὸν σκιερὸν καὶ χθόνιον καὶ νυκτερίον τοῦτον τὸν τόπον, ὃς γῆς κλήρὸς ἐστί. διὸ δεκτέον ὅμαι θαρροῦντας ἐν τοῖς τῆς γῆς δροῖς εἶναι τὴν σελήνην ὑπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἐπιπροσθουμένην.

ἄρματος ὡσπερ ἕχνος ἀνελλίσσεται ἣ τε περὶ ἄκραν . . .

continuavit probabiliter priori fr. Stein. priora restituebat Panzerbieter ἄρματος ὡς πέρι γυολῆ ἐλίσσεται, cetera sic suppleo ἣ τε παρ' ἄκρον (νύσσαν ἐλαννομένη κτλ.). nam luna radians, dum volvitur presse prope terram (cf. Plut.), apte comparetur modiolio rotae, qui dum simul cum radiis rotae volvitur, stringit metam curvo cursu. tertium comparationis videtur esse appropinquatio rotantis corporis.

47 [191 K., 156 St.]

ANECD. Bekk. I 337, 13 [Συναγωγὴ λέξεων χρῆσ. cod. A, non B] ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς·

ἄθρηξί μὲν γὰρ ἀνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.

luna ex adverso adspicit solem cf. Parm. fr. 15; ἀγέα ex eiusdem fr. 10, 2 εὐαγῆος ἠέλλιοιο. asperum spiritum scribunt in Hippon. fr. 11 ὡς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλοι κατηρῶντο. utroque loco sonat sacer (Naeke ad Choer. 180)

48 [197 K., 160 St.]

PLUT. Quaest. Platon. 3 p. 1006 F οἱ τῶν ὠρολογίων γνώμονες οὐ συμμεθιστάμενοι ταῖς σκιαῖς ἀλλ' ἐστῶτες ὄργανα καὶ χρόνον μέτρα γεγονάσι μμούμενοι τῆς γῆς τὸ ἐπιπροσθούν τῷ ἡλίω περὶ αὐτὴν ὑποφερομένοι, καθάπερ εἶπεν Ἐ.

νύκτα δὲ γαῖα τίθησιν ὑφισταμένη φάεσσι.

ἐφισταμένη Scaliger; at terra stat. fortasse ὑφισταμένοιο (scil. ἥλιον, i. q. ὑποφερομένοι Plut.). ὑφισταμένη φαέεσσι Sturz cf. Hesiod. fr. 154, 4

49 [198 K., 161 St.]

PLUT. Quaest. conv. 1 p. 720 E σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀῆρ κατ' Ἐμπεδοκλέα νυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος

ὅσον τῶν ὀμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι διὰ τῶν ὧτων ἀποδίδωσιν.

ἐρημαίης Plut. cf. Dionys. Per. 290: ἐρεμναίης Nauck ἀγλαώπιδος Plut.: corr. Xylander cf. Hes. ἀλαῶπιν: σκοτεινὴν, οὐ βλέπουσαν

50 [deest]

ΤΖΕΤΖ. Alleg. O 83

ἡ Ποσειδῶνος κέλευσις ἐξ Ἰσίδος ὑπάρχει
ἢ πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἢ πρὸς θεοὺς καλοῦσα
ὅπερ φησὶν Ἐμπεδοκλῆς εἴτε τις τῶν ἐτέρων·

Ἴρις δ' ἐκ πελάγους ἀνεμον φέρει ἢ μέγαν ὄμβρον.

ἐμοὶ βιβλιοθήκη γὰρ ἢ κεφαλὴ τυγχάνει·
βίβλοι δ' ἡμῖν οὐ πάρεσαι δεινῶς ἀχρηματοῦσιν
ὄθεν οὐ λέγειν ἀκριβῶς τὸν ποιητὴν γινώσκω.

auctoritas, si Tzetzes non dubitaret, dubia esset, nunc dubitante eo satis certa. quid consilii fuerit philosopho prognostica exercenti v. *Berl. Sitz.* 1897, 410.

51 [202 K., 168 St.]

HERODIAN. schematismi Hom. cod. Darmstadini in Sturzii Et. Gud. p. 745 [ad Et. M. p. 111, 10] ἀνόπαια· οἱ μὲν ἀφανῆ, τινὲς δὲ τὸ ἄνω φέρεσθαι. Ἐμπεδοκλῆς· 'καρπαλίμως δὲ ἀνόπαιαν' ἐπὶ τοῦ πυρός. ἐξ οὗ ὅληον ὅτι καὶ οὐδέτερον γένους ἐστὶ τὸ ἀνόπαιον. hinc Eustathius ad α 320 ἀνόπαια [p. 61, 29 Lips.] δοκεῖ δέ τισι ἀντὶ τοῦ ἀνωφερῆς εἶναι ὠρημένους ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους εἰπόντος ἐπὶ τοῦ πυρός τὸ 'καρπαλίμως ἀνόπαιον'.

καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον . . .

ignis sursum, aer deorsum ferebatur cf. fr. 52. 54 (Arist. l. c.)

52 [207 K., 162 St.]

PROCL. in Tim. p. 141 [E p. 335 Schn.] καὶ γὰρ ὑπὸ γῆς ῥυακῆς εἰσι πυρός, ὧς πού φησι καὶ Ἐ.

πολλὰ δ' ἐνεργ(ε) οὐδεος πυρὰ καίεται.

ἐνεργθεν Procl. οὐδεος bene; de synizesi cf. fr. 112, 2; Hom. T 92 (Plato). de conexu sententiarum cf. Lucr. VI 885

53 [204 K., 167 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 6. 334^a 1 δέκρινε μὲν γὰρ τὸ Νεῖκος, ἠνέχθη δ' ἄνω δ αἰθῆρ οὐχ ὑπὸ τοῦ Νεῖκος, ἀλλ' ὅτε μὲν φησὶν ὥσπερ ἀπὸ τύχης 'οὕτω — ἄλλως', ὅτε δὲ φησὶ πεφυκέναι τὸ πῦρ ἄνω φέρεσθαι, ὁ δ' αἰθῆρ, φησί, μακροῖσι — ῥίζαις' [fr. 54]. IDEM phys. B 4. 196^a 19 ἀτοπον οὖν εἶτε μὴ ὑπελάμβανον εἶναι εἴτε ολόμενοι παρέμπον, καὶ ταῦτ' ἐνότιε χρωόμενοι, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς οὐκ αἶε τὸν ἀέρα ἀνωτάτω ἀποκρίνεσθαι φησὶν, ἀλλ' ὅπως ἂν τύχη. λέγει γοῦν ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ ὡς οὕτω συνέκυρσε . . . ἄλλως [Simpl. phys. 327, 18. 330, 35. 358, 11. 1318, 28].

οὕτω γὰρ συνέκυρσε θέων τοτέ, πολλάκι δ' ἄλλως.

loquitur de aëris in mundi origine cursibus variis ut fr. 54

54 [208 K., 166 St.]

ARIST. de gen. et corr. B 7. 334^a 5 [cf. ad fr. 53]

αἰθῆρ . . . μακροῖσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις.

ἀλλ' αἰθήρ initio coni. Karsten. puto αἰθήρ δ' αἶ. dum mundus oritur, aer longas radices quasi arbor deorsum in terram egit. Scaligeri ῥολλοῖς et Karstenii ῥιπαῖς pugnant cum μακρῆσι et inutilia sunt. aer est ῥιζώμα [fr. 6, 1] et similiter γῆν εἰς ἄπειρον ἐρριζώσθαι Hesiodo praeunte (Theog. 728) Xenophanem dixisse refert Aët. III 9, 4. 11, 2 [supra p. 33, A 47]

55 [451 K., 165 St.]

ARIST. Meteorol. B 3. 357^a 24 ὁμοίως δὲ γελοῖον καὶ εἴ τις εἰπὼν ἰδρῶτα τῆς γῆς εἶναι τὴν θάλατταν οἰεται τι σαφὲς εἰρηκέναι, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς· πρὸς πόλιν μὲν γὰρ οὕτως εἰπὼν ἴσως εἰρηκεν ἱκανῶς (ἡ γῆ μεταφορὰ ποιητικόν), πρὸς δὲ τὸ γινῶναι τὴν φύσιν οὐκ ἱκανῶς. AET. III 16, 3 [A 66 p. 94, 7] cf. fr. 56. Heraclitum sententiae auctorem citat Olympiod. ad h. l. p. 151, 4 Stäve, sed cf. ib. p. 155, 5. versum vulgo fingunt:

γῆς ἰδρῶτα θάλασσαν.

56 [206 K., 164 St.]

HERMAEST. Ench. 1 p. 4, 8 Westph. Ἐμπεδοκλῆς·

ἄλς ἐπάγη ῥιπηῖσιν ἐωσμένος ἡλλοιο.

cf. Lucr. V 483 inque dies quanto circum magis aetheris aestus et radii solis cogebant undique terram verberibus crebris extrema a liminis parte, in medio ut propulsa suo condensa coiret, tam magis expressus salus de corpore sudor augebat mare manando.

57 [232—234 K., 244—246 St.]

1—3 SIMPL. de caelo 586, 29, πῶς δὲ ἂν εἴη μίξεως σημαντικὸν ἢ ἀναύχενος κόρησιν καὶ τάλλα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους λεγόμενα γυμνοὶ — μετώπων' καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ οὐκ ἔστι μίξεως παραδειγματα; 1 ARIST. de caelo Γ 2. 300^b 25 ἔτι δὲ τοσοῦτον ἐπανάροισι ἂν τις πότερον δυνατὸν ἢ οὐκ οἶόν τ' ἦν κινούμενα ἀτάκτως καὶ μελινυσθαι τοιοῦτας μίξεις ἕνια ἐξ ὧν συνίσταται τὰ κατὰ φύσιν συνιστάμενα σώματα. λέγω δ' οἶον ὅσα καὶ σάρκας, καθάπερ Ἐμπ. φησι γίνεσθαι ἐπὶ τῆς Φιλότητος· λέγει γὰρ 'πολλὰ — ἐβλάστησαν' [hinc Simpl. ad h. l. 586, 12]. IDEM de gen. anim. A 17. 722^b 17 ὡσπερ καὶ μεγάλα ὄντ' ἀδύνατον διεσπασμένα σωίξεσθαι καὶ ἔμνηχα εἶναι καθάπερ Ἐ. γενναῖ ἐπὶ τῆς Φιλότητος λέγων ἡι — ἐβλάστησαν. IDEM de anima Γ 6. 830^a 27 ἐν οἷς δὲ καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθές, σύνθεσις τις ἤδη νοημάτων ὡσπερ ἐν ὄντων καθάπερ Ἐ. ἐφη ἡι — ἐβλάστησαν', ἔπειτα συντίθεσθαι τῆι Φιλίαι; hinc Simpl. de anima 250, 23. Philop. de anima 545, 19 εἰ μὴ ἦν ἡ Φιλία, πολλῶν ἂν κόρησαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν. Simpl. Categ. II η' 14 (1499) τὰ γὰρ ἅπαντα διασπασθέντα δέλται τοῦ εὐθετισμοῦ, ἵνα ἡ κεφαλὴ τὸν οἰκειὸν ἔχη τόπον καὶ ὁ τράχηλος, ἀλλὰ μὴ πολλὰ κόρησαι ἀναύχενοι βλαστῶσι, ὡς Ἐ. φησι. Tzetz. ad Lyc. 507 (II 556 Müller) κόρησιν κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησιν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νείκου ὡς 'πολλῶν — ἐβλάστησαν' [Vit. et Ciz. πολλὰ], similiter ad v. 711 [II 753] et ad Alleg. II. A 33 p. 101 Boiss. [= Cramer A. O. III 379, 31]. de tota generatione AET. V 19, 5 (supra p. 95, 40, A 72).

ἦι πολλὰ μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν,
 γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχιόνες εὐνίδες ὤμων,
 ὀμματὰ τ' οἴα) ἐπλανᾶτο πενητεῦντα μετώπων.

1 πολλὰ Ar. 300. 722. Simpl. d. cael., cat.: πολλῶν Ar. [Simpl. Phil.] de anima, Tzetzes ἀναύχενοι Simpl. cat. (cf. d. caelo) παραφράζων 2 ἐπλάζοντο Simpl. D [ἐπλάζοντο E]: ἐμπλάζοντο A. hoc si verum sit, praepositio referatur ad terram cf. v. 1 ἦι 3 οἴα πλανᾶτο Karsten.

58 [deest]

Simpl. de caelo 587, 18 (post fr. 35, 13) ἐν ταύτῃ οὖν τῇ καταστάσει [scilicet Discordia nondum prorsus repulsa] 'μονομελῆ ἔτι τὰ γυῖα ἀπὸ τῆς τοῦ Νείκου διακρίσεως ὄντα ἐπλανᾶτο τῆς πρὸς ἄλλα μίξεως ἐφιέμενα'; sequitur fr. 59. μονομελῆ explicat ibidem Simpl. 587, 25 τὰ ἄμικτα καὶ μονόγυια. ceterum γυῖα ἐπλανᾶτο cf. 57, 3.

59 [234—237 K., 254—256 St.]

1—3 Simpl. de caelo 587, 20 (post fr. 58) αὐτὰρ ἐπεὶ, φησί, κατὰ — δαίμων, ὅτε τοῦ Νείκου ἐπεκράτει λοιπὸν ἢ Φιλότης 'ταῦτά τε — ἐξεγένοντο'. ἐπὶ τῆς Φιλότητος οὖν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκεῖνα εἶπεν, οὐχ ὡς ἐπικρατούσης ἤδη τῆς Φιλότητος, ἀλλ' ὡς μελλούσης ἐπικρατεῖν, ἔτι δὲ τὰ ἄμικτα καὶ μονόγυια δηλοῦσης. 2 IDEM phys. 327, 20. 331, 2 'ὄπηι συνέκρυσεν ἅπαντα'.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μείζον ἐμίσγετο δαίμονι δαίμων,
 ταῦτά τε συμπίπτεσκον, ὄπηι συνέκρυσεν ἕκαστα,
 ἄλλα τε πρὸς τοῖς πολλὰ διηνεκῆ ἐξεγένοντο.

1 δαίμονι δαίμων Concordia Discordiae (Simpl.); illa in extrema recesserat, nunc longius progressa manus conserit cum aemula. vulgo elementa intellegunt 2 ἕκαστα Simpl. d. caelo.: ἅπαντα phys. utroque loco 3 διηνεκῆς probabiliter Peyron cf. ad 19, 35.

60 [242 K., 261 St.]

PLUT. adv. Colot. 28 p. 1123 B ταῦτα μέντοι καὶ πολλὰ τούτων ἕτερα τραγικώτερα τοῖς Ἐμπεδοκλέους εἰκότα τεράσμασιν ὧν καταγελωσῖν

εἰλλίποδ' ἀκριτόχειρα
 καὶ βουγενῆ ἀνδρόπρωϊρα' (fr. 61, 2)

ἀκριτόχειρα (ut ἀκριτόφυλλον B 868 et ἑκατόχειρ) de bobus ingenti numero manuum instructis novatum

61 [238—241 K., 257—260 St.]

1—4 AEL. nat. anim. XVI 29 'Ε. ὁ φυσικός φησι περὶ ζώων ιδιότητος λέγων καὶ ἐκεῖνος δῆλον γίνεσθαι τινα συμφυῆ καὶ κράσει μορφῆς μὲν διάφορα, ἐνώσει δὲ σώματος συμπλακέντα· ἃ δὲ λέγει ταῦτά ἐστι 'πολλὰ — γυίοις' 2 Simpl. phys. 371, 33 ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς κατὰ τὴν τῆς Φίλας ἀρχὴν φησι γενέσθαι ὡς ἔτυχε μέρη πρῶτον τῶν ζώων ὅλον κεφαλᾶς καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἔπειτα συνέναι ταῦτα 'βουγενῆ — ἐξανατέλλειν, ἀνδρογενῆ δηλονότι βούπρωϊρα, τουτέστιν ἐκ βοῶς καὶ ἀνθρώπων. καὶ ὅσα μὲν οὕτω συνέστη

ἀλλήλοις ὥστε δύνασθαι τυχεῖν σωτηρίας, ἐγένετο ζῶια καὶ ἔμεινεν διὰ τὸ ἀλλήλοις ἐκπληροῦν τὴν χρειαίαν, τοὺς μὲν δόοντας τέμνοντάς τε καὶ λεαίνοντας τὴν τροφήν, τὴν δὲ γαστέρα πέττουσαν, τὸ δὲ ἦκαρ ἐξαιματοῦν. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἀνθρώπου κεφαλῇ τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι συνελθοῦσα σώιζεσθαι ποιεῖ τὸ ὄλον, τῷ δὲ τοῦ βοός οὐ συναρμόζει καὶ διόλλυται· ὅσα γὰρ μὴ κατὰ τὸν οἰκεῖον συνῆλθε λόγον, ἐφθάρη [idem 380, 20. 381, 3. 7. 13. 383, 4 commemorat βουγενῆ ἀνδρόπρωια, 381, 7 etiam contrarium ἀνδρογενῆ βούπρωια]. 2 ARIST. phys. B 7. 198^b 29 ὅπου μὲν οὖν ἅπαντα συνέβη ὡσπερ κἄν εἰ ἕνεκά του ἐγένετο, ταῦτα μὲν ἐσώθη ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου οὐσάντα ἐπιτηθείως· ὅσα δὲ μὴ οὕτως, ἀπώλετο καὶ ἀπόλλυται καθάπερ Ἐ. λέγει τα βουγενῆ ἀνδρόπρωια [hinc Theophyl. ep. 44] Philop. ad h. l. 314, 18 sqq. Ἐ. πρὶν τὸ Νεῖκος τελείως ἀπ' ἀλλήλων διακρίναι τὰ εἶδη ἔλεγε γενέσθαι σύμμικτά τινα ζῶια, ἐν οἷς καὶ τὰ βουγενῆ ἀνδρόπρωια cf. 318, 24 sqq. 320, 7; Themist. Phys. 192, 9 Sp.] et 199^b 11 (ad fr. 62). cf. PLUT. adv. Col. 28 (fr. 60) TZETZES Schol. ad Homer. 137 p. 58 Schirach [— ep. rhet. Walz rhet. III 663] εἰ δὲ τὸ Νεῖκος συνέλθοι τοῖς στοιχείοις, γεννῶνται παράγνια καὶ ἀνυτελῆ καὶ ἀνδρόπρωια.

πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι,
βουγενῆ ἀνδρόπρωια, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξαντέλλειν
ἀνδροφυῆ βούκρανα, μεμειγμένα τῆι μὲν ἀπ' ἀνδρῶν
τῆι δὲ γυναικοφυῆ, σκιεροῖς ἡσχημένα γυῖοις.

1 ἀμφίστερνον: δεινὴν Hes. ἀμφίστερν' ἐφύοντο Karsten 2 ἀνδρόπρωιος: ἀνδροπρόσωπον Hes. s. v. ἀντίπρωια ἐξαντέλλειν Simpl.: ἐξαντέλλειν Ael.; ἐξαντέλλον ex fr. 62, 4 Karsten 3 ἀνδρογενῆ βούπρωια Simpl. phys. 372, 2. 381, 7 est vocis ἔμπαλιν ab ipso ficta paraphrasis potius quam varia lectio μεμειγμένα (sic Ael.) androgyna cf. Lucr. V 839 ἵπ' ἀνδρῶν Ael.: corr. Karsten 4 σκιεροῖς Ael.; στείροις vel σκιροῖς sterilibus temptavi conl. Lucr. V 855 (Mélanges Weil 129). potuit sane hoc momentum etiam in proximis afferri, nec σκιερά γυῖα significare τὴν ἡβην negem (cf. Archiloch. 29, 3 Bergk), at huic loco non aptum; nam ἄγονοι ὄσοιπερ ἂν καὶ ἡβης στερηθῶσιν (Arist. H. an. Γ 12. 518 63); generaliter pudenda tamquam in umbra corporum latentia intellegit Wilamowitz γυῖοις cf. fr. 62, 8.

62 [248—255 K., 262—269 St.]

1—8 SIMPL. phys. (ad Ar. loc. sub v. 3 cit.) 381, 29 εἰπόντος δὲ τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Φυσικῶν πρὸ τῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν σωματικῶν διαρθρώσεως ταυτὶ τὰ ἔπη·

νῦν δ' ἄγ', ὅπως ἀνδρῶν τε πολυκλαύτων τε γυναικῶν
ἐννηχίους δρηπηκας ἀνήγαγε κρινόμενον πῦρ,
τῶνδε κλύ'· οὐ γὰρ μῦθος ἀπόσκοπος οὐδ' ἀδατήμων.
οὐλοφυεῖς μὲν πρῶτα τύποι χθονὸς ἐξαντέλλον,
5 ἀμφοτέρων ὕδατός τε καὶ ὕδατος αἴσαν ἔχοντες·
τοὺς μὲν πῦρ ἀνέπεμπε θέλον πρὸς ὁμοῖον ἰκέσθαι,
οὔτε τί πω μελέων ἐρατὸν θέμας ἐμφαίνοντας
οὔτ' ἐνοπήν οἶόν τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον.

ταῦτα οὖν εἰκότος τοῦ Ἐμπεδοκλέους ἐπίστησιν (Arist.), ὅτι καὶ αὐτὸς (Emp.) ὡς ἔοικε πᾶρα πρὸ τῶν ζώων γεγενῆσθαι φησί. καὶ τὸ 'οὐλοφνὸς μὲν πρῶτα' καρ' αὐτοῦ εἰρημένον σπέρμα ἦν οὕτω μελέων ἔρατὸν δέμας ἐμφαίνον... εἰ δὲ τὸ σπέρμα ἦν θαυμαστώσ μοι δοκεῖ τὸ 'οὐλοφνὸς' αὐτῷ ἐπιπρέπειν. οὐλοφνὸς γὰρ ἐκεῖνο κυρίως ἐστίν, ὃ καθ' ὅλον ἑαυτὸ πᾶν ἴσθιν ὅπερ ἂν ἐστί [ἂν ἦν coniecta] μήπω γενομένης ἐν αὐτῷ διακρίσεως (cf. Philop. ad Ar. l. 319, 29) 3 Arist. Phys. B 8. 199^b 7 ἔτι ἀνάγκη σπέρμα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλὰ μὴ εὐθὺς τὰ ζῶια καὶ τὸ 'οὐλοφνὸς μὲν πρῶτα' σπέρμα ἦν. ἔτι καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἔνεστι τὸ ἕνεκά του, ἥττον δὲ διήθρωται. πότερον οὖν καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἐγένετο ὡσπερ τὰ βουγενῆ ἀνδρόπρωιρα [fr. 61, 2] οὕτω καὶ 'ἀμπελογενῆ ἐλαϊόπρωιρα' ἢ οὐ; ἀποπον γάρ. ἀλλὰ μὴν ἔδει γε, εἴπερ καὶ ἐν τοῖς ζώοις.

1 ἄγε πῶς F πολυκλαύτων non mulieres propter partus, sed ἀπὸ κοινοῦ utrumque genus significat 2 ἐννηχιους Simpl.: ἐμνηχιους malebat Panzerbieter; ignis terra inclusus (fr. 52) dum secernitur et sursum tendit (v. 6), e tenebris humana germina tollit 4 οὐλοφνὸς Arist. accommodans; οὐλοφνεῖς sunt homines sexus nondum divisi quales fingit Aristophanes Platonicus; hic est tertius status generationis. iunge τύποι χθονός (cf. fr. 61, 2), quibus accedunt aqua et aeris calor (Ἰδεος) cf. A 72 p. 95, 40 sqq. 5 ἀμυρότερον Meineke ad Call. 223 Ἰδεος scripsi (Sitz. Berl. A. 1884, 366; cf. ad 21, 4): εἶδεος Simpl. (cf. 332, 7): οὐδεος falso Sturz 8 οἶόν τ' scripsi Herm. XV 169: οἶα τ' E: οὐτ' F

63 [257 K., 270 St.]

ARIST. de gen. anim. A 18. 722^b 10 φησί γὰρ (Emp.) ἐν τῷ ἄρρενι καὶ τῷ θήλει οἶον σύμβολον ἐνεῖναι, ὅλον δ' ἀπ' οὐδετέρου ἀπείναι, 'ἀλλὰ — ἀνδρός'. [Philop. i. e. Michael p. 16° 36 εἰπὼν δὲ 'ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς' οὐκ ἀπέδωκε τὸ 'ἢ δὲ ἐν γυναικός'. Idem p. 81' 20 'E. δέ (ὁεῖ γὰρ τὴν ἅπασαν αὐτοῦ δόξαν ἐκθέσθαι) ἔλεγεν ὅτι διέσπασται ἀνδρός, ἢ δ' ἐν γυναικός'.] ARIST. de gen. anim. Δ 1, 764^b 3 λέγοντι τε τὰ μόρια διεσπᾶσθαι τοῦ γινομένου (τὰ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄρρενι φησὶν εἶναι τὰ δ' ἐν τῷ θήλει· διὸ καὶ τῆς ἀλλήλων ὁμιλίας ἐπιθυμεῖν) ἀναγκαῖον καὶ τῶν τοιούτων διμῶσθαι τὸ μέγεθος καὶ γίνεσθαι σύνοδον, ἀλλ' οὐ διὰ ψῆξιν ἢ θερμοσίαν... οὔτε γὰρ διεσπασμένον ἐνόηχεται τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος εἶναι, τὸ μὲν ἐν τῷ θήλει τὸ δ' ἐν τῷ ἄρρενι, καθάπερ 'E. φησὶν εἰπὼν 'ἀλλὰ — ἀνδρός' GALEN. de semine 3 (IV 616 K.) ὁ μὲν οὖν 'E. διεσπᾶσθαι φησί τὰ τοῦ γεννηθησομένου μόρια καὶ τὰ μὲν ἐν τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι, τὰ δ' ἐν τῷ τῆς θηλείας περιέχεσθαι, καὶ αὐτῆς γε τῆς ἀφροδισίου συμπλοκῆς ἐντεῦθεν γίνεσθαι τοῖς ζώοις τὴν ἐπιθυμίαν ὀρεγομένων ἀλλήλοις ἐνωθῆναι τῶν διεσπασμένων μορίων. tum Empedoclea refellit.

ἀλλὰ διέσπασται μελέων φύσις· ἢ μὲν ἐν ἀνδρὸς...

versum non plene citatum esse vidit Michael; quod ipse addit alterius initium ἢ δ' ἐν γυναικός sensum recte reddit (cf. Gal.), non verba, quae sic temptem: ἢ δ' ἐν θηλείης διχ' ἐκάστη σπέρματι κενύει.

64 [256 K., 272 St.]

PLUT. quaest. nat. 21. 917 C ἢ καὶ τὸ συντρέφεσθαι καὶ συναγελάζεσθαι τὰ θήλαα τοῖς ἄρρεσιν ἀνάμνησιν ποιεῖ τῶν ἀφροδισίων καὶ συνεκκαλεῖται τὴν

ὄρεξιν ὡς ἐπ' ἀνθρώπων Ἐ. ἐποίησε· τῶι — μίσγων. **AEIPIUS** V 19, 5 [A 72 p. 95, 44] τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς [hoc sequitur Plut. l. c. 917 BC], τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐμορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερθεσμιὸν τοῦ σπερματικῆς κινήματος ἐμποησάσης

τῶι δ' ἐπὶ καὶ Πόθος εἶσι δι' ὄψιος ἄμματα μίσγων

τῶι δέ τι καὶ πόθος εἶτε Plut.: corr. Karsten δι' ὄψιος Wyttenbach: διὰ πέφρωσ Plut. ἄμματα μίσγων explevi: ἀμμίσγων Plut.; ἄμματα (scil. δεσμά γάμου) μίσγων cf. Pind. Pyth. 4, 223

65 [259. 260 K., 273. 274 St.]

ARIST. de gen. anim. A. 17. 723^a 23 εἰ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ἐν τῇ κήσει διαφέρει καθάπερ Ἐ. λέγει 'ἐν — ἀντιάσαντα' (**PHILOP.** (**MICHAELI**) ad h. l. f. 17^r (sec. cod. Paris. 1921) ὅτι μὲν οὖν τὰ αἵματα ἐξ ὧν γίνεται τὰ ἄρρενα διαφέρει ἐν τῇ κινήσει τῶν αἱμάτων ἐξ ὧν γίνεται τὰ θήλα, θεθεώρηται ἰκανῶς. καθαρῶτερα γὰρ καὶ θερμότερα, ἀφ' ὧν τὰ ἄρρενα γίνεται, ψυχρότερα δὲ τὰ ἀφ' ὧν τὰ θήλα. λέγει δὲ καὶ τοῦτο Ἐ., ἀσαφῶς δὲ τέθεικε τὰ τοῦ Ἐμπεδοκλέους διὰ τὸ μὴ ὀλόκληρα ἀπαγγεῖλαι τὰ ἔπη [scil. fr. 63 et 65], ἀλλὰ μόνας αὐτῶν τὰς ἀρχὰς καὶ ταύτας οὐκ ἀπὸ τῶν ἐφεξῆς ἀλλήλοις ὄντων στίχων, ἀλλὰ πόρρω ἀπ' ἀλλήλων ὄντων. καὶ τὸ μὲν δηλούμενον διὰ τοῦ 'ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι' τοιοῦτον ἂν εἴη· 'τὸ δὲ ἄρρεν χέεται ἥτοι συνίσταται ἀπὸ καθαρῶτερον καὶ θερμότερον αἱμάτων, τὰ δὲ τῶν αἱμάτων τελέθουσι καὶ γίνονται γυναικῆς ψυχρότερα' **ARIST.** de gen. an. Δ 1. 764^a 1 τὰ μὲν γὰρ εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρενα γίνεσθαι φησι, τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλα, τῆς δὲ θερμότητος καὶ τῆς ψυχρότητος τὴν τῶν καταμυρῶν αἰτίαν εἶναι φύσιν ἢ ψυχρότερον οὖσαν ἢ θερμότερον καὶ ἢ παλαιότερον ἢ προσφατωτέραν

ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι· τὰ μὲν τελέθουσι γυναικῆς, ψύχεος ἀντιάσαντα . . .

1 καθαροῖσι **Ar. Michael**; **Scaliger** ταλάροισι, **Sturz** θερμοῖσι, **Weil** καμάραισι (potuit καμάραισι **Erotian.** 85, 10). fuit cum δὲ χυθέντ' ἄρθροισι conicerem. nunc intellegere mihi videor (**Michaele** scilicet ut qui sine exemplari nugetur neglecto) καθαροῖσι pertinere ad καθάρσεως momentum, de quo **Ar.** 764 (l. c. supra) δὲ **Soran.** p. 185, 22. sensus: τὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς σπέρματα χεῖται εἰς τὰ κεκαθαρμένα τῇ τῶν καταμυρῶν φύσει τῆς ὑστέρας κατέει τὰ μὲν γίνονται γυναικῆς 'ψύχεος ἀντιάσαντα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἄρρενα θερμοῦ', ut v. 2 suppleverim

66 [261 K., 275 St.]

SCHOL. ad Eur. Phoen. 18 'μὲ σπείρε τέκνων ἄλοκα': Ἐ. ὁ φυσικὸς ἀλλαγῶν φησι 'σχιστοὺς λειμῶνας Ἀφροδίτης', ἐν οἷς ἡ τῶν παίδων γενεαὶς ἐστίν. **Εὐριπίδης** δὲ ταῦτόν τοῦτοι φάσκων τὴν τε ἔκγονον τὴν αἰσχρὰν ἀπέφυγε καὶ τοῖς ὀνόμασιν οἰκείους ἐχρόσατο καὶ τεχνικοῖς ταῖς μεταφοραῖς, σπόρον καὶ ἄλοκα λέγων.

λειμῶνας **AT**: λιμῶνας **M**: λιμένας **B**; cf. Eur. Cycl. 171, **Pollux** II 174. versus poterat formari talis: εἰς σχιστοὺς λειμῶνας ∪ — ∪ — Ἀφροδίτης

67 [262—264 K., 276—278 St.]

1—3 **GALLEN.** ad Hippocr. Ep. VI 48 [XVII A p. 1002 K.] τὸ μέντοι ἄρρεν ἐν τῶι δεξιῶι μέρει τῆς μήτρας κλισκεσθαι καὶ ἄλλοι τῶν παλαιωτάτων ἀνδρῶν

εἰρήκασιν· ὁ μὲν γὰρ Παρμενίδης οὕτως ἔφη 'δεξιτεροῖσι — κοῦρας' [fr. 17]. ὁ δ' Ἔ. οὕτως· 'ἐν — μᾶλλον' Hippocr. Epid. VI 2, 25 [V 290 L.] ὅτι ἐν θερμότερῳ, στερεωτέρῳ, ἐν τοῖσι δεξιοῖσι καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἔξω αἱ φλέβες μᾶλλον. hanc notam explicat Gal. l. c. p. 1001: ἔμβρυα τὰ μὲν ἄρρυνα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι μέρει τῆς μήτρας μᾶλλον εὐρίσκειται συνισταμένα, τὰ δὲ θήλεα κατὰ τὸν ἕτερον κόλπον αὐτῆς τὸν ἀριστερόν. εἰκὸς γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ θερμότερῳ μέρει τῆς μήτρας τὸ θερμότερον συνίστασθαι. θερμότερον δὲ ἐστὶ τὸ ἄρρυν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῶν φλεβῶν μέγεθος [legitne μέζονες pro ἔξω?] ἐν αὐτῷ καὶ ἡ χροῖα. μελάντεροι γὰρ τοῦπίπαισι οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν.

ἐν γὰρ θερμότερῳ τοκάς ἄρρυνος ἔπλετο γαστήρ·
καὶ μέλανες διὰ τοῦτο καὶ ἀνδρωδέστεροι ἄνδρες
καὶ λαχρήεντες μᾶλλον.

1 θερμότερῳ; cave δεξιτεροῖσι scribas. Empedoclis v. pertinet ad prima verba Hippocratis τοκάς ἄρρυνος ἔπλετο γαστήρ rescipisci (Herm. XV 170): τὸ κατ' ἄρρυνα ἔπλετο γαίης Gal. edd. Hippocratea verba ἐν θερμότερῳ et καὶ μέλανες διὰ τοῦτο verisimile ex Empedocle ab auctore quisquis fuit in confusaneas suas notas relata esse 2 ἀνδρωδέστεροι; noli annominationem Empedocli demere

68 [266 K., 280 St.]

ARIST. de gen. anim. Δ 8. 777^a 7 τὸ γὰρ γάλα πεπεμμένον αἱμᾶ ἐστὶν, ἀλλ' οὐ διεφθαρμένον. Ἔ. δ' ἢ οὐκ ὀρθῶς ὑπελάμβανεν ἢ οὐκ εὐ μετήγεχε ποιήσας ὡς τὸ γάλα

μηνὸς ἐν ὄγδοῦτον δεκάτῃ πύον ἔπλετο λευκόν.

σαπρότης γὰρ καὶ πέψις ἐναντίον, τὸ δὲ πύον σαπρότης τίς ἐστὶν, τὸ δὲ γάλα τῶν πεπεμμένων. Philop. (Michael) ad h. l. f. 101^r: ἢ δὲ τοῦ Ἐμπεδοκλείου, inquit, στίχου διάνοια τοῦ 'μηνὸς — λευκόν' αὕτη ἐστὶν· ἐν τῇ δεκάτῃ ἡμέρῃ τοῦ ὄγδοῦ μηνὸς γέγονε τὸ γάλα πύον λευκόν· τὸ γὰρ ὄγδοῦτον ἀντὶ τοῦ ὄγδοῦτον εἴληπται

69 [deest]

διγόνου

PROCL. in R. P. II 34, 25 Kroll. ὅτι καὶ Ἔ. οἶδεν τὸν διπλοῦν τῶν γεννήσεων χρόνον [scil. VII et IX mensium]. ἀὐτὸ καὶ τὰς γυναῖκας καλεῖ διγόνους (δισγίνους, σ in ras., tum expunct. codex) καὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ πλήθους τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἶπεν καὶ ὅτι τὰ ὀκτάμηνα ἄγονα. cf. AET. V 18, 1 [A 75 p. 96, 32]

70 [p. 474 K.]

ἀμνίον

RUFUS Ephes. 229 p. 186, 12 Daremberg. τὸ δὲ βρέφος περιέχεται χιτῶσι, τῷ μὲν λεπτῷ καὶ μαλακῷ· ἀμνίον αὐτὸν Ἔ. καλεῖ. ἐντεῦθεν μοι δοκεῖ καὶ ἡ Εἰλείθουα Ἀμνιάς ἐπωνομάσθαι μᾶλλον περ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν Κρήτῃ λυμένο. ex eodem fonte POILLUX II 228 δύο δὲ οἱ περὶ τῷ ἐμβρύῳ χιτῶνές εἰσιν, ὧν τὸν μὲν ἔνδοθεν λεπτότερον καὶ μαλακώτερον ἀμνίον Ἔ. καλεῖ, τὸ δὲ ἔξωθεν ἐπ' αὐτῷ τὸ πρὸς τῇ ὑστέρῃ χόριον ὀνομάζεται, οὗ καὶ ὁ ὀμφαλὸς ἐκπέφυκεν

71 [150—153 K., 210—213 St.]

SIMPL. de caelo 529, 28 ὅτι δὲ περὶ τούτων λέγει τῶν ἐν τούτῳ τῶν κόσμοι, ἄκουε τούτων τῶν ἐπῶν·

εἰ δέ τί σοι περὶ τῶνδε λιπόξυλος ἐπλετο πίστις,
πῶς ὕδατος γαίης τε καὶ αἰθέρος ἡελίου τε
κιρναμένων εἶδη τε γενοίατο χροιά τε θνητῶν
τοῖ(α), ὄσα νῦν γεγάσι συναρμοσθέντ' Ἀφροδίτῃ . . .

sequuntur μετ' ὀλίγα fr. 73. 75

δ' ἔτι Cobet τί τοι scribendum 3 χροιαί τ' εἶδη τε γενοίατο Ritschl metro non minus laborante quam si εἶδη τε χροαί τε γενοίατο cum Karstenio transposueris. relinquatur ut iuxta χροιά, χροά, χρώς (χροῖ, χρωῖ) neutrum χροία pluraliter accipiat (nam vox ipsa aptissima), velut cognovimus φλοιά, φλοιδός, φλόος, τὰ φλοῖα (Hes. s. v. πίτυρα) 4 aut τόσσ' ὄσα (Karsten) aut τοί' ὄια (Wilamowitz) legendum γεγάσι A cf. Hom. ω 84 τοῖς δὲ νῦν γεγάσι

72 [294 K. 214 St.]

ΑΘΗΝ. VIII 334 B οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμασῖνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως· 'πῶς — καμασῖνες.' Hes. καμασῖνες: ἰχθύες (Herodian dict. sol. 17, 6 καμασῖν ἰχθύς τις λέγεται alio spectat).

πῶς καὶ δένδρα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῖνες

73 [209. 210 K. 215. 216 St.]

SIMPL. de caelo 530, 5 (post fr. 71) καὶ μετ' ὀλίγα·

ὡς δὲ τότε χθόνα Κύπρις, ἐπεὶ τ' ἐδίηρην ἐν δμβρωί,
ἴδεα ποιπνύουσα θοῶι πυρὶ δῶκε κρατῦναι . . .

1 ἐδίηρην F: ἐδείκνυν A ἐν om. F 2 εἴδεα ποιπνύουσα F: εἰ δὲ ἀποπνιούσα A: intellego calores adspirans (i. q. πνέουσα) ad siccandos umores; ἐπιπνιούσα vulgo ex Panzerbieteri conii.; ἴδεα (de voce cf. ad fr. 21, 4) pertinet ad aëris regionem (cf. Hesych. εἶδος: καῦμα); et tertii elementi utique necessaria mentio θεῶ F

74 [205 K., 163 St.]

PLUT. Quaest. conviv. V 685 F αὐτῶν δὲ τῶν ζώων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἶπεν ἔχουσιν οὕτω γόνιμον ὡς πάντα τὰ θαλάττια· πρὸς δ' καὶ ποιήκειν ὁ Ἐ.

φύλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασῖνων.

ἄγουσα, puto Ἀφροδίτῃ πολυσπερέων Homericum cf. B 804 καμασῖνων cf. ad fr. 72

75 [230. 231 K., 317. 218 St.]

SIMPL. de caelo 530, 8 (post 73, 2): καὶ πάλιν τῶν — τυχόντα'. ταῦτ' ἐξ ὀλίγων τῶν προσπεσόντων ἐπῶν ἀναλεξάμενος παρεθέμην. 2 Id. phys. 331, 8

τῶν δ' ὄσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγες,
Κύπριδος ἐν παλάμησι πλάδης τοιῆσδε τυχόντα . . .

1 ὄσσ' Simpl. 2 cf. fr. 95 πλάδης τοιῆσδε d. cael.: πλάσης τοίησι phys.

76 [220—222 K., 233—235 St.]

1—3 PLUT. Quaest. Conv. I 2, 5 p. 618 B καὶ τὸν θεὸν ὁραῖς, ὃν ἄριστο-
τέχναν ἡμῶν ὁ Πίνδαρος προσεῖπεν, οὐ πανταχοῦ τὸ πῦρ ἄνω τάττοντα καὶ
κάτω τὴν γῆν ἀλλ' ὡς ἂν αἱ χεῖραι τῶν σωμάτων ἀπαιτῶσι· τούτο — χελύων
τε· φησὶν Ἐ., ἔνθ' — ναιεταόουσαν'. 2. 3 IDEM de fac. i. orb. l. 14 p.
927 F οὐδὲ τοῦ πυρὸς τὸ μὲν ἄνω περὶ τὰ ὄμματα ἀποστίλβον κατὰ φύσιν
ἐστὶ, τὸ δ' ἐν κοιλίαι καὶ καρδίαι παρὰ φύσιν, ἀλλ' ἕκαστον οἰκείως καὶ χρη-
σίμως τέτακται. ναι — χελύων τε' καὶ παντὸς ὀστρέου φύσιν, ὡς φησὶν ὁ
Ἐμπεδοκλῆς καταμανθάνων ἔνθ' — ναιεταόουσαν'.

τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
ναὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρηλῶν χελύων τε·
ἐνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέριστα ναιεταόουσαν'.

1 κόγχησι Merzdorf fortasse θαλασσονόμων verbum supplendum cf.
fr. 20, 1 2 ναὶ μὴν sic Plut. utroque loco; καὶ μὴν Xylander χελύων τε
Plut. 618: χελωνῶν τε 927 BE: τε χελωνῶν frustra Karsten sensus: terra ut in
macrocosmo ita in microcosmo interiorem locum servat, velut ossa in animalibus
(cf. fr. 75). est tamen ubi contra fiat: hoc in conchylis, in primis in muricibus
ac testudinibus, ubi crusta terrena extra, mollia intus sunt. cf. Ar. de part. anim.
B 8. 654³ 2. de gen. anim. Γ 11 p. 762³ 27

77 [366 K., 423 St.]

ἐμπεδόφυλλος.

PLUT. Quaest. conv. III 2, 2 p. 698 C τὸ δ' αἰεθαλὲς τοῦτο καὶ ὡς φησὶν
Ἐ. ἐμπεδόφυλλον οὐκ ἔστι θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλοροεῖν.
... ἔνιοι μὲν οὖν ὀμαλότητι κράσεως οἴονται παραμένειν τὸ φύλλον. Ἐ. δὲ
πρὸς τούτῳ καὶ πόρων τινὰ συμμετρίαν αἰτιῶνται τεταγμένως καὶ ὀμαλῶς
τὴν τροφήν διέντων ὥστε ἀρκούντως ἐπιρρεῖν

verisimiliter, sed non certo pertinet ad versum qui olim fr. 78 praecedebat.

78 [367 K., 424 St.]

THEOPHR. caus. plant. I 13, 2 εἰ δὲ καὶ συνεχῶς ὁ ἀῆρ ἀκολουθοίη τούτοις
[sc. τοῖς δένδροις], ἕως οὐδὲ τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν λεγόμενα δόξειεν ἂν ἀλόγως
ἔχειν [οὐδ'] ὡς Ἐ. ἀείφυλλα καὶ ἐμπεδόκαρπά φησι θάλλειν

καρπῶν ἀφθονημισὶ κατ' ἡέρα πάντ' ἐνιαυτόν,
ἐποτιθέμενός τινα τοῦ ἀέρος κρᾶσιν, τὴν ἡρινήν, κοινήν.

κατ' ἡέρα propter Theophrasti conexum necessarium cf. 38, 3; mutarant
κατήρα Scaliger, κατήρα Beck. addunt antea versum δένδρα δ' ἀείφυλλα
καὶ ἐμπεδόκαρπα τεθῆλει (G. Hermann) vel melius adscito fr. 77 δ. δ' ἐμ-
πεδόφυλλα κτλ. (Karsten). hoc veri similiter. at immerito hos continuavit
Stein fr. 130 contra Plut. (fr. 77) sensum. cf. Aët. V 26, 4 [A 70 p. 95, 7]

79 [245 K., 219 St.]

ARIST. de gen. anim. A 23. 731^a 1 ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς μειμιγμένα αὐτὰ αἱ
δυνάμεις εἰσὶ καὶ οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἀρρενοῦ. διὸ καὶ γεννᾷ αὐτὰ
ἐξ αὐτῶν καὶ προέεται οὐ γονήν, ἀλλὰ κύημα τὰ καλούμενα σπέρματα. καὶ

τοῦτο καλῶς λέγει Ἐ. ποιήσας ὄντω — ἐλαίας. τὸ τε γὰρ αἰὼν κίνημά ἐστι καὶ ἔκ τινος αὐτοῦ γίγνεται τὸ ζῶιον τὸ δὲ λοιπὸν τροφή, καὶ ἔκ τοῦ σπέρματος καὶ ἔκ μέρους γίγνεται τὸ φυτόμενον, τὸ δὲ λοιπὸν τροφή γίγνεται τῷ βλασταῖ καὶ τῇ ἄρξει τῇ πρώτῃ. [Philop. ad h. l. f. 31 λέγει δὲ μικρὰ δένδρα α [καὶ] ἐλαίας τὰς πυρήνας ὧν τὸ περικάρπιον ἐσθίωμεν. ἀντὶ γούν τοῦ εἶπειν ὄντω τὰ δένδρα αἱ ἐλαίαι γεννώσιν ἐλαίας, ὧν αἱ πυρήναι ἐν τῇ γῆ σπαρῆσαι πρώτον μὲν γίνονται ἐξ αὐτῶν μικρὰ δένδρα, εἶθ' οὕτως ἐλαίαι εἶπεν ὄντω δ' αἰοτοκεῖ . . . δένδρα δὲ μικρὰ ἐκάλεσεν αὐτάς, ὅτι δυνάμει δένδρα ἐστίν.] THEOPHR. *caus. plant.* A 7, 1 τὰ δὲ σπέρματα πάντων ἔχει τινὰ τροφήν ἐν αὐτοῖς, ἣ συναποτίκτεται τῇ ἀρχῇ καθάπερ ἐν τοῖς αἰοῖς ἢ καὶ οὐ κακῶς Ἐμπεδοκλῆς εἶρηκε φύσκων αἰοτοκεῖν μακρὰ δένδρα α· παραπλήσια γὰρ τῶν σπερμάτων ἢ φύσις τοῖς αἰοῖς. Ex Ar. ut vid. Nicolaus de plantis c. 6 p. 11, 13 Meyer *dixitque bene Abrucalis quod arbores altae pullos generant* [quod foede pessumdedit graecus q. d. Arist. de plantis p. 817* 36] cf. A 70 p. 95, 20 sqq.

όντω δ' αἰοτοκεῖ μακρὰ δένδρα πρώτον ἐλαίας.

1 μακρὰ Theophr. Ar. Z Nicol.: μακρὰ Ar. PSY Philop.; intellege: *e semine parvo magna arbores enascuntur* ἐλαίης Scaliger

80 [246 K., 220 St.]

PLUT. *Quaest. conv.* V 8, 2 p. 683D ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγεσθαι· τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότος

οὐνεκεν διψύγονοι τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μήλα

τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν, ὅτι τοῦ φθινοπώρου λήγοντος ἦδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινομένων ἐκπέττουσι τὸν καρπὸν· ἀσθενῆ γὰρ αὐτῶν τὴν ὑγρότητα καὶ γλωσχαν οὖσαν οὐκ ἔαι λαβεῖν σύστασιν ὁ ἥλιος . . . τὰ δὲ μήλα καθ' ἦντινα διάνοιαν ὁ σοφὸς ὑπέρφλοια προσειρήκοι, διαπορεῖν . . . (sequuntur fr. 148—150). 3. εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γραμματικοὶ τινες ἔφασαν ὑπέρφλοια λελέχθαι τὰ μήλα διὰ τὴν ἀκμήν· τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθλημένα φλοεῖν ὑπὸ τῶν ποιητῶν λέγεσθαι (citantur Antimachus et Aratus, Διόνυσος Φλοῖος). ἐκεῖ τοίνυν μάλιστα τῶν καρπῶν ἢ χλωρότης καὶ τὸ τεθληῖναι τῷ μῆλαι παραμένει ὑπέρφλοιον αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσαγορεύσαι. Δαμπρίας δ' ὁ πάππος ἡμῶν . . . ὄρα τοίνυν ἔφη μὴ πρὸς τοῦτο μάλλον ὁ Ἐμπ. πεποίηκε τὸ ἐπίθετον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ περιεχομένων . . . ὁ τοῦ μῆλου φλοιὸς ἐντός ἐστι, κολλώδης χιτῶν καὶ λιπαρός, αἱ προσίσχεται τὸ σπέρμα. τὸ δ' ἐδώδιμον ἔξωθεν αὐτῷ περιεικείμενον εἰκότως ὑπέρφλοιον ὠνόμασται.

utut de Plutarchi quaestione indicatur (prior explicatio vocis ὑπέρφλοια, ut pronuntiandum nec tamen scribendum est, sola rationem habet; at cf. Lobeck *Rhem.* p. 31), distinguenda sunt σίδαι (punica mala) et μήλα (mala vulgaria), quae vulgo confundunt interpretes. de σίδαι cf. Meineke ad Call. p. 247.

81 [247 K., 221 St.]

PLUT. *Quaest. nat.* 2 p. 912C τῶν δ' ὀμβρίων τὸ εὐτρεπτον αἱ σήψεις κατηγοροῦσιν, ἐνσηπτοτέρα γὰρ ἐστι τῶν ποταμίων καὶ φρεατιῶν· ἢ δὲ πέψις ἔοικεν εἶναι σήψις ὡς Ἐμπεδοκλῆς μαρτυρεῖ λέγων ὄινος — ὕδωρ. *ibid.* 31 p. 919C ἢ φύσει σηπτικόν) τὸ οἰνώδες ἐστίν ὡς φησιν Ἐ. οἶνον

ἀπὸ φλοιοῦ πέλεσθαι σαπὲν ἐν ξύλῳ ὑδῶρ. ARIST. Top. Δ 5. 127^a 17 ὁμοίως δ' οὐδ' ὁ ὀλνός ἐστιν ὑδῶρ σεσηπός, καθάπερ Ἐμπ. φησὶ 'σαπὲν ἐν ξ. ὕ.' ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἐστιν ὑδῶρ [iterat Alex. ad h. l. p. 357, 11 Wallies].

οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σαπὲν ἐν ξύλῳ ὑδῶρ.

1 ἀπὸ φλοιοῦ Plut. utrobique; frustra ὑπὸ φλοιῶν Xylander. sensus videtur esse: aqua ex aere, ergo a corticis parte (non a radice) ingressa in vitam et intus putrefacta vertitur in vinum. cf. Plut. quaest. conv. VI 2, 6 p. 688 A τηρεῖται δὲ τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὡς φησιν Ἐ., ὑδρονομένοις τὸ πρόσφορον. noli cogitare de vino in dolio condito.

82 [223. 224 K., 236. 237 St.]

1. 2 ARIST. Meteor. Δ 9. 387^b 1 λέγω δὲ καὶ ὅσα καὶ τρίχας καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἐν ταῦται· οὐ γὰρ κεῖται ὄνομα κοινόν, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν ὅμως ἐν ταῦται πάντ' ἐστίν, ὥσπερ καὶ Ἐμπεδοκλῆς φησὶ ταῦτα — μέλεσσιν. [Olympiodorus ad h. l. p. 335, 21 St] ἴνε ὅθεν καὶ Ἐμπ. μετὰ τῶν ξύλων (τίθησι) τὰ τοιαῦτα λέγων 'ταῦτα δὲ ἐστὶ τρίχες — μελέεσσιν']

ταῦτα τρίχες καὶ φύλλα καὶ ὀλιωνῶν πτερὰ πυκνά καὶ λεπίδες γίνονται ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

2 λεπίδες Arist. FHN: λοπίδες Arist. E: φολιδονίδες Olymp. (omnes codd.; πολλίδες corr. Ideler), unde Karsten Hesychiano φλονίδες: λεπίδες usus conii. φλονίδες

83 [225. 226 K., 238. 239 St.]

PLUT. de fort. 3 p. 98D τὰ μὲν γὰρ ὠπλίσται κέρασι καὶ ὀδοῦσι καὶ κέντροις,

αὐτὰρ ἐχίνοις

δξυβελεῖς χαῖται νώτοις ἐπιπεφρῆκασιν.

1 ἐχίνος Plut.: corr. Stephanus 2 χαῖται Vulcobius: δέ τε (ex XETE) codd.: ἀκανθαὶ δέ τε Paris. 1956. χαῖται figurate Empedocles, imitatur Opp. Hal. 2, 372 οὐτάζει (echinus) βελέεσσι χαίτης ὀξυτόμοισιν cf. fr. 82; ἀκανθοβόλος χαίτη bis apud Nicandrum

84 [302—311 K., 316—324 St.]

1—11 ARIST. de sens. 2 p. 437^b 23 Ἐ. δ' εἰκοι νομιζοντι ὅτε μὲν ἐξιόντος τοῦ φωτός, ὥσπερ εἰρηται πρότερον, βλέπειν. λέγει γοῦν οὕτως· 'ὡς — ἦεν', ὅτε μὲν οὕτως ὄραῖν φησιν, ὅτε δὲ ταῖς ἀπορροαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ALLEX. ad h. l. p. 23, 8 Wendland. καὶ πρῶτόν γε παρατίθεται αὐτοῦ τὰ ἔπη, δι' ὧν ἠγείται καὶ αὐτὸς πῦρ εἶναι τὸ φῶς καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν προχέσθαι τε καὶ ἐκπέμπεσθαι καὶ τούτωι τὸ ὄραῖν γίνεσθαι. ἀπεικάζει γὰρ διὰ τῶν ἐκῶν τὸ ἐκπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ὀψεως φῶς τῶι διὰ τῶν λυγνούχων φωτί. ὡς γὰρ ὀδοιορεῖν τις νυκτὸς μέλλων λύχρον παρασκευασάμενος ἐτίθησιν εἰς λαμπτήρα (ὁ γὰρ λαμπτήρ τὰ μὲν ἔξωθεν πνεύματα ἀπέλγει τε καὶ κωλύει, τοῦ δὲ πυρὸς τὸ λεπτότατον εἰς τὸ ἔξω δίησιν, ὅπερ ἐστὶ φῶς), οὕτω, φησὶν, καὶ ἐν ταῖς μήνιγξι καθειρογόμενον τὸ πῦρ ὑπὸ λεπτῶν ὑμέων περιέχεται, ὅτ' τὰ μὲν ἔξωθεν προσπίπτοντα λυμαντικὰ τοῦ πυρὸς ἀπέλγουνσι καὶ οὐκ ἐῶσιν ἐνοχλεῖν τῆι κόρηι, τὸ δὲ λεπτότατον τοῦ πυρὸς εἰς τὸ

ἔξω διαῖσιν. ἀμουργοὺς δὲ τοὺς λαμπτήρας λέγοι ἂν τοὺς ἀπειρικτικοὺς ἀπὸ τοῦ ἀπερνεῖν τὰ πνεύματα καὶ σκέπειν τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτῶν πῦρ· ἢ ἀμουργοὺς τοὺς πυκνοὺς καὶ διὰ πυκνότητα ἀπερνεύοντας τὰ πνεύματα. ταναὸν δὲ τὸ πῦρ τὸ διὰ λεπτότητα τεινόμενόν τε καὶ διεκπίπτειν διὰ τῶν πυκνῶν δυνάμενον. κατὰ βηλὸν δὲ κατὰ τὸν οὐρανόν· Ὀμηρος ἔπλασκεν τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἔκηται γῆν ὀλυμπιέων. λεπτήσι δὲ ὀθόνησι ἐχεύατο κύκλωπα κούρην εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἄλεπτοις ὑμεῖσι περιέλαβε τὴν κυκλοτερῆ κόρην, πρὸς τὸ ὄνομα τῆς κόρης χρῆσάμενος ποιητικῶς ταῖς ὀθόνησις ἀντὶ τῶν ὑμένων. δέξας δὲ αὐτὸν διὰ τούτων τῶν ἐπῶν ταῦτα λέγοντα, προστίθῃσι τὸ ὅτι μὲν οὕτως ὄραν φησιν, ὅτι δὲ ταῖς ἀπορροαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν ὀρωμένων ἀπορρεῖν τινα, ἃ προσπίπτοντα τῇ ὄψει, ὅταν ἐναρμόσῃ τις ἐν αὐτῇ πόροις τῷ εἶναι σύμμετρα, εἴσω τε χωρεῖν καὶ οὕτως τὸ ὄραν γίνεσθαι. ταύτης τῆς δόξης καὶ Πλάτων μνημονεύει ὡς οὕσης Ἐμπεδοκλέους ἐν Μένωνι [A 92 p. 103, 43] καὶ ὀρίζεται κατὰ τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖνον τὸ χρῶμα ἀπορροῆν ὁμοίων ὄψει σύμμετρον καὶ αἰσθητήν. cf. Theophr. d. sensa. 7 A 86 p. 99, 32 3 ARIST. d. sensa. l. c. (cf. A 91 p. 103, 34) 8 ΕΥΣΤΑΘΙ. v 21 p. 1881, 27 Ἐ. κύκλωπα κούρην ἔφη cf. ad α 69 p. 1392, 38.

- ὡς δ' ὅτε τις πρόσοδον νοέων ὀπλίσσατο λύχρον
 χριμερήην διὰ νύκτα, πυρὸς σέλας αἰθομένοιο
 ἄσρας, παντοίων ἀνέμων λαμπτήρας ἀμοργούς,
 οἷ τ' ἀνέμων μὲν πνεῦμα διασχιδνᾶσιν ἀέντων,
 5 φῶς δ' ἔξω διαθρῶσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν,
 λάμπεσκεν κατὰ βηλὸν ἀτιερέσιν ἀκτίνεσσιν·
 ὡς δὲ τότ' ἐν μήνιξι ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ
 λεπτήσι (τ') ὀθόνησι λοχάζετο κύκλωπα κούρην,
 (αἰ) χοάνησι διαντα τετρήατο θεσπεσίησιν·
 10 αἰ δ' ὕδατος μὲν βένθος ἀπέστεγον ἀμφινάεντος,
 πῦρ δ' ἔξω διέσκον, ὅσον ταναώτερον ἦεν.

3 ἀμοργούς Arist. (ἀμορβούς E³): ἀμουργοὺς Al.; illud explicavi Herm. XV 170 *detergentes ventos* 4 οἷ τ' Arist. vulg.: αἷ τ' E alii codd. (ἀμοργίδας sine dubio intellegentes) 5 φῶς Arist. vulgo, Alex.: πῦρ (ex commentis) E alii codd.; de anacoluthia cf. 17, 31, 21, 6 7 τότ' cum oculo formabatur; τό τ' Sturz ἐελέμενον Ar. E 8 λεπτήσιν τ' scripsi: λεπτήσιν Ar. Al.: λεπτήσ' ἐν Panzerbieter ὀθόνησιν) Ar. vulg., Al.: χθονήσι E alii, χοανῆσι P (cf. v. 9). vocem poetice propter κούρην lectam esse scite monet Alexander λοχάζετο Ar. E MYil: ἐχεύατο Ar. (ceteri) Al.; illud est in *latebris ponere* (contra intr. Euen. Anth. IX 251, 3 λοχάζη *insidiarias*) 9 restituit Blass ex delatis post φῶς δ' ἔξω (5) verbis codicis P διάνταται τρεῖατο θεσπεσίησεν ὀθόνην διαθρῶσκον. pro ὀθόνησι v. 8 idem P habet χοανῆσι. dubium num Alex. versum propter homoearecton (10) omissum habuerit χοάνησι ποῖς, θεσπεσίησι διωνίησι *institutis* (fr. 96, 4) διαντα (formatum ut ἔσαντα, ἔναντα, ἀναντα, κάταντα, πάραντα) alibi non traditum, at derivatum hinc διανταῖος 10 ἀμφινάεντος Ar.: ἀμφινάοντος editores. illud servavi; nam να(ι)ήσονται (111, 8) formatum ab ἐνάην ut φησσομαι ab ἐρρήην, δαῖσομαι ab ἐδάην 11 διέσκον Ar. P: διαθρῶσκον (ex v. 5) ceteri codd. nam hoc tantum fr. plenum citari consentaneum

85 [193 K., 152 St.]

SIMPL. Phys. 331, 3 καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλεισταὶ φησιν ὡς ὅταν λέγη· ἡ δὲ χθῶν — μάλιστα' [fr. 98, 1]. καὶ πάλιν

ἡ δὲ φλόξ ἱλάειρα μινυνθαδῆς τύχε γαίης

καὶ ἐν ἄλλοις· Κύπριδος — τυχόντα' [fr. 75, 2]. καὶ πολλὰ ἄν τις εὔροι ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους Φυσικῶν τοιαῦτα παραθέσθαι cf. Theophr. d. sensa. 7 (supra p. 99, 33).

ἡ δὲ F: ἡ δὲ D: ἡδὲ E φλόξ ignis in oculis latens (Blass) τύχε E: ψύχε DF

86 [227 K., 240 St.]

SIMPLIC. de caelo p. 529, 21 (post fr. 85, 1—15) ἀλλὰ καὶ περὶ γενέσεως τῶν ὀφθαλμῶν τῶν σωματικῶν τούτων λέγων ἐπήγαγεν·

ἐξ ὧν ὀμματα' ἐπηξεν ἀτειρέα δι' Ἀφροδίτη.

87 [228 K., 241 St.]

SIMPL. de caelo p. 529, 24 (post fr. 86) καὶ μετ' ὀλίγον·

γόμεφοις ἀσκήσασα καταστόργοις Ἀφροδίτη.

88 [311 K., 326 St.]

ARIST. poet. 21. 1458^a 4 ἀφηρημένον δὲ οἶον τὸ κρὶ καὶ τὸ δῶ καὶ 'μία — δψ'. STRABO VIII p. 364 ex Apollodoro inter similia apocopes exempla: παρ' Ἐμπεδοκλεῖ δὲ 'μία — δψ' ἢ ὄψις. καὶ παρ' Ἰντιμάχῳ 'Δημητρός τοι ἔβλεπ-σινίης λερῆ δψ'. HES. ὄψ: ὄψις, ὀφθαλμός.

μία γίγνεται ἀμφοτέρων δψ.

ante μία suppl. ὀφθαλμῶν Karsten δψ Strab.: ὄψ Ar. codex

89 [267 K., 281 St.]

PLUT. quaest. nat. 19 p. 916 D ἀκόπει δὲ κατ' Ἐμπεδοκλέα

γνοῦς, ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαί, δσσ' ἐγένοντο.

οὐ γὰρ ζῶιον μόνον οὐδὲ φυτῶν οὐδὲ γῆς καὶ θαλάττης, ἀλλὰ καὶ λίθων ἀπεισιν ἐνδελεχῶς πολλὰ ρεύματα καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου· καὶ γὰρ φθείρεται πάντα καὶ ὀλωλε τῷ ῥεῖν αἰεὶ τι καὶ φέρεσθαι συνεχῶς.

γνοῦς Plutarchi esse potest, γνώθι Wakefield

90 [268. 269 K., 282. 283 St.]

1. 2 PLUT. quaest. conviv. IV 1, 3 p. 663 A εἶτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμβάνει τὸ οἶκετον ἢ φύσις εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν ἢ ποικίλη τροφή πολλὰς μεθιέσα ποιότητος ἐξ ἑαυτῆς. ἐκάστωι μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν· ὥστε γίγνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους 'ὡς γλυκὺ — θαλεροῦ'. λαβέτωσ (sic Vin-dob.) δὲ ἄλλον . . . (3 litt.) ἐπὶ πρόσφορον μένοντος τῆς θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μύγατος σκεδασθέντος κτλ. hinc МАСРОВ. Sat. VII 5, 17 scimus autem similibus similia nutriti . . . singula ad se similitudinem sui rapere testis Empe-docles qui ait 'ὡς — θερμοῦ.

ὡς γλυκὴ μὲν γλυκὴ μάρπτει, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν δρουνσεν,
ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, θερμοὺν δ' ἐποχεύετο θερμοῦ.

1 μὲν Macr.: μὲν ἐπὶ Plut. 2 exhibeo Macrob.; at in lacunosis et corruptis Plut. ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ δαλερὸν δαλεροῦ (sic) fortasse glossa Empedoclea latet δαερὸν δ' ἐποχεῖτο δαηρῶι; cf. Hes. δαερὸν: μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. δαηρὸν· θερμοὺν. κανματηρὸν. Et M. 244, 42 (e Diogeniano) δαηρὸν: λαμπρὸν, ξηρὸν, κανματηρὸν. — ἐπεχεῖτο serie troporum relicta Lobeck. H. Weil tres versus fuisse credidit, velut 2. 3 ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, πλαδαρὸν πλαδαροῦ [χαλερὸν χαλεροῦ Meineke, possis ἀλεὸν δ' ἀλεοῦ cf. Hesych] λάβει ὠκα, ψυχρὸν δὲ ψυχρῶι), θερμοὺν δ' ἐποχεύετο θερμοῦ. Paton denique temptat sec. Plutarchi memoriam ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ σπεῦδ', ἀλερὸν [idem esse quod ἀλυκόν] δ' ἀλεροῦ λάβει ὠκα, tum Macrobbii continuandum esse ψυχρὸν ψυχρὸν ἔβη, θερμοὺν δ' ἐποχεύετο θερμοῦ. at duos versus fuisse docet recensio.

91 [272. 273 K., 284. 285 St.]

ALEX. Quaest. II 23 p. 72, 9 Bruns [cf. A 89 p. 103, 17] περὶ τῆς Ἡρακλείας λίθου διὰ τί ἔλκει τὸν σιδήρον; . . . διὰ τί γὰρ μόναι αἱ ἀπὸ τῆς λίθου ἀπορροιαὶ κινεῖν δύνανται τὸν ἐπιπωματίζοντα τοὺς τοῦ σιδήρου πόρους ἀέρα καὶ ἐπέχοντα τὰς ἀπορροίας; ἔτι διὰ τί ἄλλο οὐδὲν πρὸς ἄλλο τι οὕτω φέρεται, καίτοι πολλὰ λέγεται ὑπ' αὐτοῦ συμμετρους τοὺς πόρους πρὸς ἀλλήλας ταῖς ἀπορροιαῖς ἔχειν; λέγει γοῦν [scil. Empedocles] ὕδωρ

οἶνωι μᾶλλον ἐνάριθμιον, αὐτὰρ ἐλαίωι
οὐκ ἐθέλει.

hinc Philop. (immo Michael) de gen. anim. fr. 59^a 10 καὶ ὦν μὲν εἰσι τὰ ραστὰ καὶ οἱ πόροι (τοντέστι τὰ κοῖλα καὶ πυκνὰ σύμμετρα ὥστε δύνασθαι δι' ἀλλήλων χωρεῖν, τούτων ἔφρασκεν μίξιν καὶ κρᾶσιν οἶον ὕδατος καὶ οἴνου, ὦν δὲ ἀσύμμετρα, ἄμικτα ταῦτα ἔφρασκεν εἶναι ὡςπερ ἔλαιον καὶ ὕδωρ. φησὶ γὰρ ὕδωρ — ἐθέλει' ταῦτα λέγων κατὰ παντὸς σώματος τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἡμίονων ἀτεκνίας ἀπεδίδου λέγων, ὅτι τὰ κοῖλα καὶ πυκνὰ τοῦ ἵππειου στέμματος, ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ καταμηνίου τῆς ὄνου (ἔνεισι γὰρ κατ' ἐκείνου καὶ ἐν τῷ καταμηνίωι πυκνὰ καὶ κοῖλα ὡςπερ καὶ ἐν τῇ τοῦ ἵππου γονῆι) τὰ δὴ κοῖλα καὶ πυκνὰ ἀμφοτέρων τῶν σπερμάτων, τοῦ τε ὄνου καὶ τοῦ ἵππου, ὑγρά καὶ μαλακὰ ὄντα δύνανται διὰ τὴν μαλακότητα μίγνυσθαι κτλ. cf. Arist. 747^a 34 (cit. ad fr. 92) et 723^a 18

1 οἶνωι ὕδωρ μᾶλλον μὲν Stein; potius initium Alexandri videtur sententiam declarantis. fortasse ὕδωρ· οἶνωι μὲν γὰρ μᾶλλον ἐναριθμιον Alex., Philop.: corr. Karsten 2 ἐθέλει sc. ἐναρμόττει

92 [450 K.]

ARIST. de gen. anim. B 8. 747^a 34 (de quaestione διὰ τί τὸ τῶν ἡμίονων γένος ἄγονον cf. A 82 p. 98) Ἐ. δ' αἰτιᾶται τὸ μείγμα τὸ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι πυκνὸν ἐκ μαλακῆς τῆς γονῆς οὐσῆς ἐκατέρας· συναρμόττειν γὰρ τὰ κοῖλα τοῖς πυκνοῖς ἀλλήλων, ἐκ δὲ τῶν τοιούτων γίνεσθαι ἐκ μαλακῶν σκληρὸν ὡςπερ τῷ καττιτέρωι μιχθέντα τὸν χαλκόν, λέγων οὐτ' ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ καττιτέρου τὴν αἰτίαν ὀρθῶς . . . οὐθ' ὄλως ἐκ γνωρίμων ποιούμενος τὰς ἀρχάς. τὰ γὰρ κοῖλα καὶ τὰ στερεὰ ἀρμόττοντα ἀλλήλοις

πῶς ποιεῖ τὴν μίξιν οἶνον οἶνον καὶ ὕδατος; [cf. fr. 91]. cf. Philop. i. e. Michael ad h. l. 59'3 Ἐ. ἐν ἅπασιν τοῖς σώμασι τοῖς ὑπὸ σελήνην οἶον ὕδασι, ἐλαίοις καὶ τοῖς ἄλλοις εἶναι ἔλεγεν (ὡς καὶ ἐν τῇ Περί γενέσεως καὶ φθορᾶς εἶρηκεν [cf. Arist. p. 325^b5, unde etiam proxima]) ἀναμεμιγμένους πόρους καὶ ναστά, καὶ τοὺς μὲν πόρους ἐκάλεσε κοῖλα, τὰ δὲ ναστά πυκνά, καὶ ὧν μὲν εἰσι τὰ ναστά καὶ οἱ πόροι (τουτέστι τὰ κοῖλα καὶ πυκνά) σύμμετρα, ὥστε δύνασθαι δι' ἀλλήλων χωρεῖν, τούτων ἔφασκεν εἶναι μίξιν καὶ κράσιν οἶνον ὕδατος καὶ οἶνον ὧν δὲ ἀσύμμετρα, ἄμικτα ταῦτα ἔφασκεν εἶναι ὡσπερ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κτλ. cf. ad fr. 91

hoc et antecedens fr. ad illustrandam magnetis vim adhibitam fuisse fidem facit etiam Lucr. VI 1073. 1079.

93 [274 K., 286 St.]

PLUT. de def. or. 41 p. 433B [p. 113, 15 Paton] ἄλλα γὰρ ἄλλοις οἰκεία καὶ πρόσφορα καθάπερ τῆς μὲν πορφύρας ὁ κύματος τῆς δὲ κόκκου τὸ νίτρον δοκεῖ τὴν βαφὴν ἀγεῖν [αὔξειν Wyttenbach; αἰρεῖν?] μεμιγμένον,

βύσσωι δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς

ὡς Ἐ. εἶρηκε.

κόκκος scripei: κόκκου libri ἀκτίς Barber. et dett.: om. cet.: corr. Wilamowitz. βύσσοις antiqui et recentes cum ignorent quod genus vestium sit, lineum an bombycinum an sericum, sequi praestat etymologos colorem explicantes Hes. χρώμα ἀπὸ τῆς ὕψης παραλαμβάνομενον. Et. M. 217, 20 βύσσοις εἶδος βοτάνης ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς βαπτόμενα ἡμάτια βύσσωνα λέγονται. ergo Plutarchus Empedoclis versum non ut alterius mixturae exemplum sed ut tertium genus addidit: byssinum colorem sambuci bacis adulteratum. fortasse Plin. h. n. IX 140 huc facit, si legas quin et terrena miscere [i. e. nitrum] cocco, (& sambuco)que tinctum Tyrio tingere ut fieret hyacinthum.

94 [p. 50 St.]

PLUT. Quaest. nat. 39 cur aqua in summa parte alba, in fundo vero nigra spectatur? an quod profunditas nigredinis mater est, ut quae solis radios prius quam ad eam descendant, obtundat et labefactet? superficies autem quoniam continuo a sole afficitur, candorem luminis recipiat oportet. quod ipsum et Empedocles approbat:

et niger in fundo fluvii color exstat ab umbra,

atque cavernosis itidem spectatur in antris.

graece libet sic vertere: καὶ πέλει ἐν βένθει ποταμοῦ μέλαν ἐκ σκιοέντος καὶ σπηλαιώδεσσιν ὁμῶς ἐνοράται ἐν ἀντροῖς. usus fragmenti intellegitur fortasse ex Aristot. de gen. anim. E 1. 779^b28 τὰ μὲν οὖν ἔχοντα τῶν ὀμμάτων πολὺ τὸ ὑγρὸν μελανόματά ἐστι διὰ τὸ μὴ εὐδόκπτ' εἶναι τὰ πολλα, γλαυκὰ δὲ τὰ ὀλίγον, καθάπερ φαίνεται καὶ ἐπὶ τῆς θαλάττης. τὸ μὲν γὰρ εὐδόκπτον αὐτῆς φαίνεται, τὸ δ' ἥττον ὕδατώδες, τὸ δὲ μὴ διωρισμένον διὰ βάθος μέλαν καὶ κvanoειδές.

98 [215—219 K., 203—207 St.]

1—5 SIMPL. phys. 32, 3 καλεῖ δὲ τὸ μὲν πῦρ καὶ Ἡφαιστον (96, 3) καὶ ἥλιον (21, 3 al.), καὶ φλόγα (85), τὸ δὲ ὕδωρ ὄμβρον (73, 1 al.), τὸν δὲ ἀέρα αἰθέρα (fr. 100, 7 al.). λέγει οὖν πολλαχοῦ μὲν ταῦτα καὶ ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἔπειν ἢ δὲ — σαρκός' cf. Aet. V 22 [A 78 p. 97, 11]. 1 ibidem 33, 3 καὶ τὰ μόρια τῶν ζώων ἀπὸ τύχης γενέσθαι τὰ πλείστα φησιν ὡς ὅταν λέγη ἢ δὲ — μάλιστα'.

ἢ δὲ ΧΘῶν τούτοισιν ἴση συνέκρυσε μάλιστα,
Ἡφαιστῶ τ' ὄμβρῳ τε καὶ αἰθέρι παμφανδῶντι,
Κύπριδος ὀρμισθεῖσα τελείῳς ἐν λιμένεσσιν
εἴτ' ὀλλίγον μεῖζων εἴτε πλεόνεσσιν ἐλάσσων·

5 ἐκ τῶν αἱμάτων γέντο καὶ ἀλλης εἶδεα σαρκός.

1 μάλιστα cf. v. 4 et fr. 22, 6 2 clausula homerica Θ 320 3 ὀρμισθεῖσα F: ὀρμισθεῖσα DF λιμένεσσιν DE 4 μεῖζων F εἴτε πλεόνεσσιν Panzerbieter: εἴτε πλεόν ἐστὶν Simpl.; Tellus ad sanguinem efficiendum fere pares partes ignis, aquae, aeris accessit, sed fieri potest ut paulo plus terrae aut minus, ut quae primitivis elementis una occurrat, admisceatur. πλεόνεσσιν pendet a συνέκρυσε 5 αἱματ' ἐγένοντο F

99 [p. 483 K., 315 St.]

κώδων. σάρκινος ὄζων

ΤΗΒΟΡΗ. d. sens. 9 [A 86 p. 100, 6] ὥσπερ γὰρ εἶναι κώδωνα τῶν ἴσων [fort. ἔσωθεν] ἤχων τὴν ἀκοήν, ἣν προσαγορεύει σάρκινον ὄζων.

κώδων tintinnabulum, non tibia cf. Philop. de anima p. 355, 17 Hayd. καὶ ἐν τοῖς κυρτοῖς δὲ ἑαυτοῦ μέρεσι πληττόμενος ὁ κώδων ἐπὶ πλείονα χρόνον ἤχει, ὅταν ἀπὸ τινος λεπτοῦ ἱμάντος ἀπηρητημένος ἦ. ἢ δὲ αἰτία ἢ αὐτὴ πληττόμενος κινεῖται, κινούμενος δὲ κινεῖ τὸν ἐν τοῖς κοιλώμασιν ἐναπειλημμένον ἀέρα, ὃς πάλιν ἐπὶ πολὺν εἰλούμενος καὶ τῷ χαλκῷ προσκρούων παρατείνει τὸν φόφον... τοῦτο δὲ διότι μὴ κινούμενον τὸ ἤχητον οὐ κινήσει τὸν ἐντὸς ἀέρα. nunc defendo σάρκινον ὄζων, interiorem auris apparatus (χόνδρον Aetii IV 16, 1 cf. A 93 p. 104, 7) quasi carneum cristillum tintinnabuli intellegens.

100 [275—299 K., 287—311 St.]

1—25 ARIST. de respir. 7 p. 472^a 15 λέγει δὲ περὶ ἀναπνοῆς καὶ Ἐμπ., οὐ μέντοι τίνος γ' ἕνεκα οὐδὲ περὶ πάντων τῶν ζώων οὐδὲν ποιεῖ ἄλλον εἴτε ἀναπνεύουσιν εἴτε μὴ. καὶ περὶ τῆς διὰ τῶν μυκτῆρων ἀναπνοῆς λέγων (v. 4), οἴεται καὶ περὶ τῆς κυρίας λέγειν ἀναπνοῆς... 473^b 1 γίνεσθαι δὲ φησὶ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἔκπνοὴν διὰ τὸ φλέβας εἶναι τινὰς, ἐν αἷς ἕνεστι μὲν αἷμα, οὐ μέντοι πλήρεις εἶσιν αἱματος (v. 1), ἔχουσι δὲ πόρους εἰς τὸν ἔξω ἀέρα, τῶν μὲν τοῦ σώματος μορίων ἐλάττους, τῶν δὲ τοῦ ἀέρος μεῖζους. διὸ τοῦ αἱματος πεφυκότες κινεῖσθαι ἄνω καὶ κάτω, κάτω μὲν φερομένου εἰσερεῖν τὸν ἀέρα καὶ γίνεσθαι ἀναπνοήν, ἄνω δ' ἰόντος ἐκπίπτειν θύραζε καὶ γίνεσθαι τὴν ἔκπνοὴν παρεκιάζων τὸ συμβαῖνον ταῖς κλεψύδραις. ὥδε — ὀπίσσω' [Michael. ad h. l. (ad Aldinam Simpl. de anima) f. 167^v sqq.] 9 significat Aet. IV 22, 1 [A 74 p. 96].

- ὄδε δ' ἀναπνεῖ πάντα καὶ ἐκπνεῖ· πᾶσι λίφαιμοι
σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται,
καὶ σφιν ἐπὶ στομίοις πυκναῖς τέτρηται ἄλοξιν
ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα διαμπερές, ὥστε φόνον μὲν
5 κεύθειν, αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμήσθαι.
ἐνθεν ἐπειθ' ὄπταν μὲν ἀπαῖξι τέρειν αἷμα,
αἰθήρ παφλάζων κατασσεταὶ οἴδατι μάργωι,
εἶτε δ' ἀναθρώσκηι, πάλιν ἐκπνέει, ὥσπερ ὅταν παῖς
κλεψύδρηι παλῆισι διειπετέος χαλκοῖο·
10 εἶτε μὲν αὐλοῦ πορθμὸν ἐπ' εὐεῖδει χειρὶ θείσα
εἰς ὕδατος βάπτησι τέρειν δέμας ἀργυφέοιο,
οὐδ' ἔτ' ἐς ἀγγοσδ' ὄμβρος ἐσέρχεται, ἀλλὰ μιν εἰργεῖ
ἀέρος ὄγκος ἔσωθε πεσῶν ἐπὶ τρήματα πυκνά,
εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ πυκνινὸν φόνον· αὐτὰρ ἔπειτα
15 πνεύματος ἑλλείποντος ἐσέρχεται αἴσιμον ὕδωρ.
ὡς δ' αὐτως δθ' ὕδωρ μὲν ἔχη κάτα βένθεα χαλκοῦ
πορθμοῦ χωσθέντος βροτέωι χροῖ ἠδὲ πόροιο,
αἰθήρ δ' ἐκτὸς ἔσω λελημένος ὄμβρον ἐρύκει
ἀμφὶ πύλας ἰσθμοῖο δυσηγέος, ἄκρα κρατύνων,
20 εἰσόκε χειρὶ μεθῆι· τότε δ' αὖ πάλιν, ἐμπαλιν ἢ πρὶν,
πνεύματος ἐμπλίπτοντος ὑπεκθέει αἴσιμον ὕδωρ.
ὡς δ' αὐτως τέρειν αἷμα κλαδασσόμενον διὰ γυλίω

1 λίφαιμοι cf. paraphr. Arist.: δαιμοι codd. iIM 3 πυκναῖς vel πυκνοῖς
plerique codd.: πυκναῖς G^a H^a LQ; cf. v. 13 δόναξι iIM 4 ῥινῶν falso de
φισίν (debut de ῥινοῖς) intellexit Aristoteles τέρθρα G^a H^a Lmo: ceteri et
Mich. τέθρα φ(νον iIM: φανόν ceteri 5 κεύθειν] γ' ἐνθῆιν M 6 ὅταν
G^a LXf ἀπαῖξι G^a H^a LXmo: ceteri ἐπαῖξι sim. 7 κατασσεταὶ G^a H^a LQf
8 ἀναθρώσκει codd.: corr. Karsten ἐκπνεῖ codd.: correcti ut 25 cf. v. 21
9 κλεψύδρη scripsi: κλεψύδρην plerique codd.: κλεψύδραις pauci (cf. Simpl. d.
cael. 524, 19) παλῆισι il: παλῶσσι ZM: ceteri παλῶσσα 9 διειπετέος Zeno-
doteo more scripsi (splendidi): δι' εἰπετέος plerique: διειπετέος ZMil 12 οὐδετ'
plerique: οὐδ' ὅτι ZMil: οὐδ' ὄ γ' Bekker; οὐ τότ' Stein; οὐ μὲν Wilamowitz
12 et 15 εἰσέρχεται codd. 13 αἰθέρος (ut 7) Stein 14 ἀναστεγάσῃ et π-
κνὸν pauci 15 ἐκλείποντος MZil αἴσιμον Michael et pauci codd. (cf. v. 21):
αὔξιμον plerique; cf. Simpl. phys. 647, 29 πρὶν τὸν ἐπιπωματίζοντα τὴν ὄπην
δάκτυλον ἀφελών τις τῶι ἐξίοντι ὕδατι ἀνά λόγον εἰσελθεῖν ἀέρα συγχο-
ρήσῃ 16 ἔχει codd. 17 χωσθέντος G^a H^a LQf: ceteri χρωσθέντος 19 ἰσθμοῖο
optimi et plerique (Hea. εἰσθμός· εἰσδοσ ὕδατος στενή): ἠθμοῖο pauci. collum
angustum (quod vix effluvio sonitum dat) premitur superiacente aere qui ex-
trema obtinet, dum puella ea manu laxet 20 μεθῆι NV 21 ἐμπλίπτοντος
G^a MZiln ὑπεκθέει MZil: ceteri ὑπεκθῆει αἴσιμον hic omnes 22 κλαδασσο-
μένων pauci δι' ἀγυῶν pars codd., Mich.

ὁπότε μὲν παλινγορσον ἀπατξείει μυχόνδε,
αἰθέρος εὐθὺς ρεῦμα κατέρχεται οἰδηματι θῦον,
25 εἶτε δ' ἀναθρώσκη, πάλιν ἐκπνέει ἴσον ὀπίσσω.

23 μιν pauci ἐπαίξειει (sim.) codd.; corr. Stein 24 αἰθέρος MZil:
ἔτερον ceteri: θάτερον Michael οἰδηματι θῦον Homericum: οἰδημα τιταῖνον
MZil 26 ἀναθρώσκη MSZ: ceteri ἀναθρώσχοι vel ἀναθρώσκει ἐκπνεί codd.

101 [300 K., 312 (313 St.)]

1. 2 PLUT. de curios. 11 p. 520 E καὶ καθάπερ οἱ κνηγοὶ τοὺς σκύλακας
οὐκ ἔωσιν ἐκτρέπεσθαι καὶ διώκειν πᾶσαν ὀμῆν, ἀλλὰ τοῖς ῥυτῆρσιν ἔλκουσι
καὶ ἀνακρούουσι καθαρὸν αὐτῶν φυλάττοντες καὶ ἀκρατον τὸ αἰσθητήριον ἐπὶ
τὸ οἰκεῖον ἔργον, ἵν' εὐτονώτερον ἐμφύηται τοῖς ἔχνεσι 'τέρματα — ἐρευν-
ωῶν', οὕτω κτλ. IDEM quaest. nat. 23 p. 917 E πότερον αἱ κύνες, ὡς φησὶν ὁ
'Ε. 'κέματα — ἐρευνῶσαι' τὰς ἀπορροῆς ἀναλαμβάνουσιν, ἃς ἐναπο-
λείπει τὰ θηρία τῆι ὕληι, ταύτας δὲ τοῦ ἕαρος ἐξαμαυροῦσι καὶ συγγέου-
σιν αἱ πλείσται τῶν φντῶν καὶ τῶν ὕλημάτων ὁσμαι κτλ. 2 ALEX. q. i. problem.
Π 102 (p. 22, 7 Usen.) quaerens διὰ τί αἱ κύνες οὐκ ἀσφραῖνουσι τῶν ἰχθῶν,
ὅταν ἀποθάνη δασύπους: ζῶντος μὲν οὐκ διὰ τὸ συνεχῆ εἶναι τὴν ὀμῆν ἀπὸ
τοῦ θηρίου αἰσθάνονται, τεθνεῶτος δὲ πέπνυται ῥέουσα· οὐ γὰρ καταλείπει,
ὡσπερ Ἐμπεδοκλῆς, ὡς 'ἀπέλειπε — περιποία' οὐχ οἶόν τε γὰρ διασπᾶ-
σθαι τὴν ὀμῆν οὐδὲ τὴν χροᾶν, ἀλλ' ὅταν ἀποθάνη κάκεινα [scil. particulae]
καὶ αὐτῆ [scil. ὀμῆ] ἔφθαρται.

κέματα θηρίων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν
... ὅσο' ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῆι περὶ ποῖαι ...

1 κέρματα Buttman: τέματα Plut. 620: κέματα Plut. 917; minutae
particulae (sic Buttman) sunt ἀπορροαὶ τῶν μελέων. 2 ὅσο' Nauck: ὡς
vel ὅς Al. ἀπαλῆ περιποία Al.: poetae reddē ποῖαι; fort. πνεύματα θ' ὅσο'
— ποῖαι ἢ κμαῖς ἢ ἐλαγός (cf. K 361), ut v. 1 cubilia, v. 2 vestigia ferarum
significentur. at dubium, num continui fuerint versus

102 [301 K., 314 St.]

THEOPHR. de sens. 22 [D. 505] cf. A 86 p. 102, 26

ὧδε μὲν οὐκ προοίης τε λελόγχασι πάντα καὶ ὀσμῶν.
προοῆς ἴβρι

103 [312 K., 195 St.]

SIMPL. Phys. 331, 10 ubi de Empedoclis τύχη loquitur: καὶ πολλὰ ἄν
τις εὐροὶ ἐκ τῶν Ἐμπεδοκλέους Φυσικῶν τοιαῦτα παραθέσθαι ὡσπερ καὶ τοῦτο·

τῆιδε μὲν οὐκ ἰότητι Τύχης περφόρνηκεν ἅπαντα.
οὐκ DE: om F

104 [314 K., 196 St.]

SIMPL. Phys. 331, 13 [post fr. 103] καὶ μετ' ὀλίγον [ὀλίγα E]

καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀραιότατα ξυνέκυρσε πεσόντα.

Diels, Poetae philos.

10

105 [315—317 K., 327—329 St.]

1—3 PORPHYR. de Styge ap. Stob. ecl. I 49, 53 p. 424, 14 W. Ἐμπεδοκλῆς τε οὕτω φαίνεται ὡς ὀργάνον πρὸς σίνεσιν τοῦ αἵματος ὄντος λέγειν 'αἷματος — νόημα' 1 CENSORIN. 6, 1 [A 84 p. 99, 14] 3 SORAN. etym. fr. 6 Scheele (ex Etymologiis M. 34, 11. Gud. 17, 50 Orion. 16, 7. Melet. d. nat. hom. in Cram. A. O. III 37, 9 restitutum) αἷμα: παρὰ τὸ αἶθω τὸ καλῶ θερμοῦν γάρ. ἢ παρὰ τὸ αἷμα τι εἶναι τοῦ σώματος καὶ δεσμὸν πάντων δυναστεύοντα ὡς Ἐμπεδοκλῆς ὁ φιλόσοφος φησιν 'αἷμα — νόημα' (ex Sorano etiam Tertull. de anima c. 16, ubi de sede animae disputat: ut et ille versus Orphei vel Empedoclis 'namque homini sanguis circumcordialis et sensus') CHALCID. in Tim. p. 305 M. [e Posidonii commentario cf. ad fr. 109] Empedocles quidem principalem animae vim constituit in corde sic dicens 'sanguine cordis enim noster viget intellectus' significant eum versum multi ut CIC. Tusc. I 9, 19; Poll. II 226. PROR. ad Verg. G. II 483 p. 53, 15 K. AETIUS IV 5, 8 [A 97] περι-κάρδιον αἷμα^a saepe ap. Arist. commentatores ut SIMPL. Phys. 392, 24. 27 de anim. 21, 31. PHILOP. de an. cf. Ind. Hayduckii p. 647, phys. 329, 25

αἵματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος,
τῆι τε νόημα μάλιστα κικλήσκειται ἀνθρώποισιν·
αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.

1 τεθραμμένη Grotius (scil. καρδία cf. Censor.): τετραμμένα FP ἀντι-θορώντος FP¹: ἀντιθορώντος P²: corr. Scaliger 2 κικλλοκεται ex Vatic. futili libro futille verbum Heeren; immo verte: ubi quidem id est quod νόημα audit hominibus (cf. Wytttenbach ad Phaedonem p. 277, Maass Aratea 129. 276⁸²) 3 leves errores etymologorum (velut ἀνθρώποισι et ἐστι om.) recensito Sorano evanuere

106 [318 K., 330 St.]

ARIST. de anima Γ 4. 427^a 21 οἷ γε ἀρχαῖοι τὸ φρονεῖν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι ταῦτον εἶναι φασιν, ὥσπερ καὶ Ἐ. εἶρηκε 'πρὸς — ἀνθρώποισιν' καὶ ἐν ἄλλοις 'ὁ θεν — παρίσταται' (fr. 106) [inde Them. ad h. l. 161, 7. Philop. ad h. l. 485, 23. Sophon. 115, 26. expl. Simpl. ad h. l. p. 202, 28 Hayd. ἢ γὰρ μή τις οὐ τοῖς αἰσθητοῖς ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτῆι παροῦσιν αἰεὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐπίδωσι τελειότητα.] IDEM Metaph. Γ 5. 1009^b 27 Ἐ. μεταβάλλοντας τὴν ἕξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν 'πρὸς — ἀνθρώποισιν'. καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι 'ὄσσον — παρίστατο' [inde Alex. ad h. l. 306, 18; Asclep. 277, 9]

πρὸς παρεὸν γὰρ μή τις ἀέξεται ἀνθρώποισιν.

1 ἀέξεται Ar. de anima fere omnes, metaph. SB^bC^b Them. Philop. Ascl. Sophon.: ἐναύξεται Ar. de anim. E, metaph. E [sed m. sec. erasis litt. ἐναν] et ceteri Alex. Metaph.

107 [324. 325 K., 336. 337 St.]

THEOPHR. de sensu 10 [A 86 p. 100, 19] cf. Simpl. de anima 27, 34sqq.

ἐκ τούτων (γὰρ) πάντα πεπηγάσιν ἀρμολύθοντα
καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδοντ' ἡδ' ἀνιῶνται.

1 γὰρ Karsten: lac. sign. XIV litt. P: om. (in mrg. ζῆται) F 2 ἡδοντ' ἡδ' Karsten: ἡδονται καὶ PF

108 [319. 320 K., 331. 332 St.]

ARIST. Metaph. Γ 5. 1009^b 18 [cf. ad fr. 106] *καὶ ἐν ἑτέροις δὲ λέγει ὅτι* 'ὄσσον — παρίστατο' [Alex. ad h. l. 306, 24. Asclep. 277, 15 lacunose] IDEM de anima Γ 3. 427^a 24 [cf. ad fr. 106] *καὶ ἐν ἄλλοις 'ὄθεν σφίσιν — παρίσταται'. PHILOP. ad h. l. 486, 13 ὁ γὰρ Ἐ. τὰς διαφορὰς τῶν ὄνειράτων λέγων φησὶν ὅτι ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνεργημάτων αἰνυκτεριναὶ γίνονται φαντασίαι· ταύτην δὲ τὴν φαντασίαν φρόνησιν καλεῖ ἐν οἷς φησὶν 'ὄθεν — παρίσταται' cf. 487, 1; SIMPL. ad h. l. 202, 30 καὶ τὸ φρονεῖν ἐν τοῖς ὄνειροις ἄλλοῖα παρίσταται κτλ.; [Sophon. ad h. l. 115, 32]*

*ὄσσον ἄλλοῖοι μετέφυν, τόσον ἄρ σφίσιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται . . .*

de somniis agi testantur Simpl. Philop.: *quantum mutati sunt homines interdium varia passi, tantum noctu cogitata variant.*

1 ὄσσον γ' Sturz: ὄσσον τ' Stein; quidni ὄσσον δ' ? μετέφην Arist. A^bST τόσον (τόσσον E) ἄρ Ar. Metaph.: ὄθεν memoriter Ar. de anim. 2 τὸ φρονεῖν φρονεῖν Karsten παρίσταται Ar. de an.: παρίστατο Ar. metaph.; cf. Parm. 16, 2

109 [321—323 K., 333—335 St.]

1—3 ARIST. de anima A 2. 404^b 8 ὄσοι δ' ἐπὶ τὸ γινώσκειν καὶ τὸ αἰσθάνεσθαι τῶν ὄντων [scil. ἀπέβλεψαν], οὗτοι δὲ λέγουσι τὴν ψυχὴν τὰς ἀρχάς, οἱ μὲν πλείους ποιῶντες οἱ δὲ μίαν ταύτην, ὥσπερ Ἐμπειδοκλῆς μὲν ἐκ τῶν στοιχείων πάντων, εἶναι δὲ καὶ ἕκαστον ψυχὴν τούτων λέγων οὕτω· 'γαλιη — λυγρωῖ' [hinc Themist. 10, 20. 14, 18 Heinze. (1) Sophon. 12, 32 (1—3), 26, 16 (1) Asclep. 198, 11 (1. 2), Philop. ad h. l. 498, 27 (cf. 570, 24) v. 1] IDEM Metaph. B 4. 1000^b 5 ἢ δὲ γῶσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίω 'γαλιη μὲν γὰρ, φησί, γαίαν — λυγρωῖ' [init. Syr. 860^a 22 (1—3). Philop. de gen. et corr. 278, 18] POSIDONIUS in comm. in Timaeum (p. 45 puto) Pythagoreos Platonis causa cum Empedocle iungens vv. 1—3 citaverat [unde derivantur Sext. adv. math. I 303 VII 92. 121. Chalcid. in Tim. p. 131 M. 120, 1 Wrob. *terram terreno comprehendimus, aethera flammis, umorem liquido, nostro spirabile flatu, pacem tranquillo, litem quoque litigioso* (1. 2 etiam 254, 14 varians *sentimus et pro comprehendimus*, deinde *umecto pro liquido*) 1. 2 GALEN. de plac. Hipp. et Plat. p. 625, 17. 629, 10 (cum Platonis loco)] PROCL. in Tim. 232 [C p. 561 Schn.] γαλιη — λυγρωῖ (non ex Posidonio ut videtur) HIPPOL. ref. VI 11 p. 165 οὕτως ὡς φησὶν Ἐ. 'γαλιη — λυγρωῖ' (lacunose) πάντα γὰρ, φησὶν, ἐνόμζε τὰ μέρη τοῦ πυρὸς τὰ δόρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα φρόνησιν ἔχειν καὶ νώματος αἴσαν (cf. fr. 110, 10) 1. 2 STOB. ecl. 51, 7 p. 483, 1 Wachsm. (nescio unde) 'γαίαι — αἰδηλον'

*γαλιη μὲν γὰρ γαίαν δῶπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ,
αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖον, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον,
στοργὴν δὲ στοργῆι, νεῖκος δὲ τε νεῖκεῖ λυγρωῖ.*

2 ἡέρι δ' ἡέρα Sext. I 303 ἰον Sext. Ar. metaph.; d. an. [TUVW: *διαν ceteri ut Stob.; Gal. *dia* ut Ar. d. an. S]*: om. Hipp. 3 στοργὴν δὲ στοργῆι Sext. Ar. Metaph. meliores codd.: στοργῆι δὲ στοργῆν Ar. de an. Philop.: στοργῆι τε στοργῆν Metaph. BC^bST Philop. de gen. et corr.: στοργῆ δὲ τε στοργῆν Soph.: καὶ στοργῆν [om. στοργῆι] Hipp.: καὶ στοργῆι (add. δὲ AP) στοργῆν Procl. *δέ τε*] *δέ γε* (vel *δέ*) Procl.: *ἐπὶ* Hipp.

110 [222—231 St.]

1—10 HIPPOCR. ref. VII 29 p. 251 *τοιαύτη τις ἢ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἡμῖν ἢ τοῦ κόσμου γένεσις καὶ φθορὰ καὶ σύστασις ἐξ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ συν-εστῶσα φιλοσοφεῖται. εἶναι δέ φησι καὶ νοητὴν τρίτην τινα δύναμιν ἣν καὶ ἐκ τούτων ἐπινοεῖσθαι δύνασθαι, λέγων ὡδέ πως 'εἰ γὰρ — αἴσαν' . . . 30 p. 253 (contra Marcionem) τοὺς Ἐμπεδοκλέους λανθάνειν διδάσκων καθαρμοῦς . . . λύεις τοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνηρμοσμένους γάμους τοῖς Ἐμπεδοκλέους ἀκολουθῶν δόγμασιν, ἵνα σοι φυλαχθῆι τὸ τῆς φιλίας ἔργον ἐν ἀδαιρέτον. διαιρεῖ γὰρ ὁ γάμος κατὰ Ἐμπεδοκλέα τὸ ἐν καὶ ποιεῖ πολλά, καθὼς ἀπεδείξαμεν 10 ibid. VI 12 p. 165 (post fr. 109) πάντα γὰρ, φησὶν (Simon), ἐνόμιζε (Empedocles) τὰ μέρη τοῦ πυρὸς τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν. Sext. adv. math. VIII 286 Ἐμπ. ἐτι παραδοξότερον πάντα ἤξιον λογικὰ τυγχάνειν καὶ οὐ ζῶια μόνον ἀλλὰ καὶ φυτὰ ἠρητῶς γράφων 'πάντα — αἴσαν'*

*εἰ γὰρ κέν σφ' ἀδινῆσιμιν ὑπὸ πρραπίδεσσιν ἐρεῖσις
εὐμενέως καθαρῆσιμιν ἐποπτεύσεις μελέτησιμιν,
ταυτὰ τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται,
ἀλλὰ τε πόλλ' ἀπὸ τῶνδ' ἐκτῆσαι· αὐτὰ γὰρ αὐθεῖ
5 ταυτ' εἰς ἡθός ἐκαστον, ὅππῃ φύσις ἐστὶν ἐκάστωι.
εἰ δὲ σύ γ' ἀλλόλων ἐπορέξεαι οἷα κατ' ἀνδρας
μυρία δειλὰ πέλονται & τ' ἀμβλύνουσι μερῖμας,
ἡ σ' ἀφαρ ἐκλειψουσι περιπλομένοιο χρόνοιο
σφῶν αὐτῶν ποθέοντα φίλην ἐπὶ γένναν ἰκέσθαι·
10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν.*

Physicis, non Lustralibus hoc fr. tribuendum esse, quamvis Hipp. VII 30 haec commemorare videatur [v. supra], patet cum ex singulari ἐποπτεύσεις ceter., tum ex physica ratione v. 8 sqq.

1 γὰρ καὶ ἐν σφαδίνῃσιμιν Hipp.: corr. ut pleraque Schneidewin 2 ἐποπτεύεις Hipp. 3 τέ] δέ Hipp.; lege δέ τοι ut β 306 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα κτλ. 4 τῶνδεκτ(ῆ).ῆται sic (exesis partim litteris η) codex Hipp.: correxi (nam ἐκτῆσεται passive non suadeam); τῶν κεκτῆσαι Ritschl 5 ἔθος Hipp.: corr. Miller 6 σὺ τὰλλ' οἰῶν ἐπιρέξεις Hipp. 7 ~ 2, 2 δῆλα Hipp.: corr. Schneidewin; πέλονται variandi causa, ubi ἔμπαια fr. 2, 2 ἀ τ' scripsi: τὰ τ' Hippol. 8 ἡ σ' Bergk: σῆς Hipp.; intellege: animi corporisque virtutes si vanas et vulgares aucuperis, ne tibi mox diffluent in sua quaeque elementa redire cupientes περιπλομένοιο Hipp.; clausula iteratur fr. 17, 29. cf. 26, 1 9 γέναν Hipp. 10 νόματος αἴσαν Hipp. 165 Sextus: γνωματοσσιον Hipp. 251. quod Hipp. 165 et Sext. hunc versum de igne vel plantis dictum proferunt aut ad iteratos versus pertinet aut commenticium est

111 [424—428 K., 24—32 St.]

1—9 LAERT. Diog. VIII 59 [A 1 p. 76, 29; inde Suidas s. v. ἀπνοῦς. Tzetz. Chil. 906] 2 HESYCH. κρηνέω: ἐπιτελέσω 3—5 CLEM. Strom. VI 30 p. 754 Pott. τ' Ε. τε ὁ Ἀφραγαντίος κωλυσανέμας ἐπεκλήθη . . . διὸ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἔπεισι γράφει 'παύσεις — ἐπάξεις'

φάρμακα δ' ὄσσα γεῖσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ
 πεύσει, ἐπεὶ μόνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα.
 παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος οἱ τ' ἐπὶ γαῖαν
 ὀρνύμενοι προιαῖσι καταφθινύθουσιν ἀρούρας·

5 καὶ πάλιν, ἦν ἐθέλησθα, παλίντιτα πνεύματ(α) ἐπάξεις·
 θήσεις δ' ἐξ ὀμβροῦ κελαινοῦ καίριον ἀχμόν
 ἀνδρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ ἀχμοῖο θερεῖον
 ρεύματα δασυδέθρεπτα, τὰ τ' αἰθέρι ναιήσονται,
 ἄξεις δ' ἐξ Ἀἰδαο καταφθιμένον μένος ἀνδρός.

Pausaniae soli (v. 2) occultam magiae artem se traditurum promittit cf. fr. 2, 8 et 3; v. *Berl. Sitz.* 1898, 407

1 δ' om. Tzetz. initium imit. Orph. Lit. 588 3 μένος] om. Suid.
 4 προῖσι Merzdorf ἀρούρας Clem., Tzetz.: ἀρουραν Laert. BP Suid. 5 ἦν
 κ' Laert. Suid. Tzetz.: εὐτ' Clem., cui praefero homericam formulam Δ 353 ἄν;
 κ' ex v. l. αὐτ' ortum ut in Homero παλίντιτα (i. e. *damna compensatura*
 cf. α 379) Clem. Laert. (Tzetz.): καλίντινα Suid. ἐπάξεις Laert. (Tzetz. Suid.):
 θήσεις (praecceptum ex v. 6 omisso) Clem. 6 θήσεις (Clem.) Laert. F: τήσεις B:
 στήσεις P Suid. Tzetz. post κελαινοῦ add. ῥόον Suid. 7 θήσεις Laert. (BF):
 στήσεις Suid. Tzetz. (Laert. Q) θερεῖον Tzetz.: θερεῖος Laert.: om. Suid.
 8 αἰθέρι ναιήσονται Laert. P¹ (ex Q conclusa): αἰθεριναῖς ὄντα B: αἰθέρια
 θήσονται Tzetz.: ἐν θέρι ἔσονται Suid. (ex interp. Laert. cf. FP³); ναιήσονται
 α να(ί)ομαι *fluere* (ut κλαιῖω); cf. ad fr. 84, 10

ΚΑΘΑΡΜΟΙ.

112 [389—400 K., 552—363 St.]

1. 2. 4—11 LAERT. VIII 62 (A 1) [inde 1. 2. 4—6 Anth. Pal. IX 569] 1. 2
 Id. *ibid.* 54 [A 1 p. 75, 14] ὅτι δ' ἦν Ἀκραγαντίνος ἐκ Σικελίας αὐτὸς ἐναρ-
 χόμενος τῶν Καθαρμῶν φησὶν ὡ φίλοι — πόλεως· 3 DIODOR. XIII
 83 [e Timaeo] de Agrigentinarum hospitalitate: *διόπερ καὶ Ἐ. λέγει περὶ αὐ-
 τῶν ἕλινων — ἀπειροὶ* 4. 5 LAERT. VIII 66 [A 1 p. 78, 23, e Timaeo]
 ἀλαζόνα καὶ φιλαντον ἐν τῇ ποιήσει ἴσοι τις ἀν' φησὶ γούν 'χαίρειτ' — πω-
 λεῦμαι', idemque SEXT. adv. math. I 302 (e Posidonii comm. in Tim. Empe-
 doclis superbiam contra Timaeum defendentis) 'χαίρειτ' — τετιμένος'
 4 Luc. laps. inter sal. 2 abeuntis esse *χαίρει* dicens; PHILOSTR. V. Ap. I 1 quasi
 Pythagoreum laudat [inde Suid. s. v. Ἐμπεδ., inde Cedren. I 276 Bekk.]; ΠΛΟΤΙΝ.
 IV 7, 10 'χαίρειτ' — ἀμβροτός'; TZETZ. exeg. in Il. p. 29, 21 Herm. 10. 12
 CLEM. Strom. VI 30 p. 754 P. (post fr. 111, 5) παρακολουθεῖν τε αὐτῶι ἔλεγεν
 τοὺς μὲν μαντοσυνῶν κεχρημένους τοὺς δ' ἐπὶ νοῦσον σιδηρὸν (ex
 σιδηρῶν pr. m. corr. L) δὴ χαλεποῖσι πεπαρμένους (sic L)

ὦ φίλοι, οἱ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκραγαντος
 ναλεῖτ' ἀν' ἄκρα πόλεος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
 ξελίνων αἰδοῖοι λιμένες κακότητος ἀπειροί,

χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητὸς
 5 πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος, ὅσπερ ἔοικα,
 ταινίαις τε περιστεπτος στέφουσιν τε θαλεροῖς·
 τοῖσιν ἄμ' (εἴτ') ἂν ἔκωμαι ἐς ἄστεα τηλεθάοντα,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί, σεβλίζομαι· οἱ δ' ἄμ' ἐπονται
 10 μύριοι ἐξερέοντες, ὅππῃ πρὸς κέρδος ἀταρπός,
 οἱ μὲν μαντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δ' ἐπὶ νούσων
 παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάζιν
 ὀηρόν δὴ χαλεποῖσι πεπαρμένοι (ἀμφὶ μόγοισιν).

2 πόλεος Merzdorf: πόληος Laert. [Anth. P.: πόλεως Plan.] 3 αἰδοίων
 Bergk 4 ὑμῖν Laert. (Anth. Tzetz.) Sext. Plotin.: ὕμνῳ Luc. Philostr. (Suid.)
 versus factus ex hymn. in Cerer. 120 et Hom. Ω 460; Emp. imitatur carm. aur. 71
 5 τετιμένος Sext. Laert. [P Anth.]: τετιμημένος Laert. B ἔοικα Laert.: ἔοικεν
 Anth. 6 περιστεπτος Anth. P. (ut Laert. F) θαλεροῖς Anth.: θαλλοῖς
 Laert. 7 τοῖσιν ἄμ' expl. *sertis praelatis* T. Mommsen *Praeposit.* 182; immo
 ad praecursores referendum qui illum taeniarum et coronarum honoribus (cf.
 Thuc. IV 121, 1) excipere et in urbes prosequi solebant. ergo et excipit πᾶσι
 v. 5 et explicatur dativis v. 8 εἴτ' om. Laert. BP¹: add. interpolati τηλε-
 θάοντα Laert. BP¹: τηλεθόοντα interpol. 10 δ' ἐπὶ Clem.: δέ τι Laert.: δέ
 τε Bergk, qui primus v. 12 ex Clem. inseruit et post 10 collocabat. νούσων
 Laert.: νοῦσον (σι ante θηρόν ex exitu v. 12 in lacuna relictum videtur)
 11 εὐηκέα *medicamentum* loquelam, quod etiam vatis est cf. *ἄσηκῆ: ἄσηκῆ, ἄση-
 ατον* Hesych.; eiusdem εὐηκέας ἀκμάζουσα huc non pertinet 12 χαλεποῖσι
 sic Clem. lacunam supplēvi, ἀμφ' ὀδύνησι (mutato χαλεπήσι) Bergk cf. Orph.
 Lith. 490

113 [401. 402 K., 364. 365 St.]

SEXT. adv. math. I 302 (post fr. 112, 5) καὶ πάλιν·

ἀλλὰ τί τοῖσδ' ἐπιχειμ' ὥσει μέγα χρῆμά τι πράσσω,
 εἰ θνητῶν περιειμι πολυφθερέων ἀνθρώπων;

utrum multum an nihil interciderit inter hoc et antecedens fr. nescio
 1 puto πρήσσω 2 πολυφθορέων vitiose Sexti plerique codd.

114 [407—409 K., 366—368 St.]

CLEM. Strom. V 9 p. 648 Pott. καὶ μοι σφόδρα ἐπαινεῖν ἔπεισι τὸν Ἀκρα-
 γαντινον ποιητὴν ἐξυμνοῦντα τὴν πίστιν ὡδέ πως·

ὦ φίλοι, οἶδα μὲν οὐνεκ' ἀληθεῖη πάρα μύθοις,
 οὐς ἐγὼ ἐξερέω· μάλα δ' ἀργαλέη (ῆ) γε τέτυκται
 ἀνδράσι καὶ δύσζηλος ἐπὶ φρένα πιστιος ὀρητή.

1 οὐνεκ' Bergk: οὐν ἐκτ' L; οὐν ὄτ' quod vulgatur elisionis et metri
 causa cadit 2 ἐγὼ γ' L inserto ἢ tria vitia (notata *Herm.* XV 172) sustuli
 cf. οἱ γ' 128, 4; ἀργαλέη quartus pes Hes. Opp. 640 cf. Anacr. 43, 5

115 [1—7. 13. 14. 19—11 K., 369—382 St.]

13. 14. 4—12. 1. 2 HIPPOC. Ref. VII 29 p. 249 καὶ τοῦτό ἐστιν δ λέγει
 περὶ τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως ὁ 'Ε. 'τῶν — ἀλήτης' (13), τουτέστι θεὸν καλῶν

το ἐν καὶ τὴν ἐκείνου ἐνόητα ἐν ᾧ ἦν πρὶν ὑπὸ τοῦ Νείκου ἀποσπασθῆναι καὶ γενέσθαι ἐν τοῖς πολλοῖς τούτοις τοῖς κατὰ τὴν τοῦ Νείκου διακόσμησιν· Νείκει, γὰρ φησι, (μαινομένῳ πῖσυνος), μαινόμενον καὶ τεταραγμένον καὶ ἄστατον τὸν δημιουργὸν τοῦδε τοῦ κόσμου ὁ Ἐ. ἀποκαλῶν. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ καταδίκη καὶ ἀνάγκη τῶν ψυχῶν, ὧν ἀποσπᾶ τὸ Νείκος ἀπὸ τοῦ ἐνός καὶ δημιουργεῖ καὶ ἐργάζεται λέγων τοιοῦτόν τινα τρόπον· ὅς καὶ ἐπιόρκον — βλοιοῦ (4, 5), δαίμονας τὰς ψυχὰς λέγων μακρῶνας, ὅτι εἰσὶν ἀθάνατοι καὶ μακροὺς ζῶσιν αἰῶνας· τρις — ἀλάλησθαι (6), μάκαρας καλῶν τοὺς συνηγμένους ὑπὸ τῆς Φίλας ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰς τὴν ἐνόητα τοῦ κόσμου τὸ νοητοῦ. τούτους οὖν φησὶ ἀλάλησθαι καὶ φουμένους — κελεύθους (7, 8), ἀργαλέας — κελεύθους. ἀργαλέας κελεύθους φησὶν εἶναι τῶν ψυχῶν τὰς εἰς τὰ σώματα μεταβολὰς καὶ μετακομήσεις. τοῦτ' ἐστὶν ὃ λέγει ἀργαλέας — κελεύθους (8). μεταλλάσσοσι γὰρ αἱ ψυχὰς εἰς σώματος, ὑπὸ τοῦ Νείκου μεταβαλλόμεναι καὶ κολαζόμεναι, καὶ οὐκ ἐώμεναι μένειν εἰς τὸ ἐν. ἀλλὰ κολάζεσθαι ἐν πάσαις κολάσεσιν ὑπὸ τοῦ Νείκου τὰς ψυχὰς μεταβαλλόμενας σῶμα ἐκ σώματος· αἰθέριόν γε, φησὶ, μένος — πάντες (9—12). αὕτη ἐστὶν ἡ κόλασις ἣν κολάζει ὁ δημιουργὸς καθάπερ χαλεκὸς τις μετακοσμῶν σίδηρον καὶ ἐκ πυρὸς εἰς ὕδωρ μεταβάπτων· πῦρ γὰρ ἐστὶν ὁ αἰθέρ ὄθεν εἰς πόντον μεταβάλλει τὰς ψυχὰς ὁ δημιουργός, χθὼν δὲ ἡ γῆ, ὄθεν φησὶν ἐξ ὕδατος εἰς γῆν, ἐκ γῆς δὲ εἰς τὸν ἀέρα, τοῦτέστιν ὃ λέγει γαλα δ' ἐς αὐγὰς ἡελίου — πάντες (10—12). μισουμένας οὖν τὰς ψυχὰς . . . συνάγει ἡ Φίλα ἀγαθὴ τις οὐσα καὶ κατοικτείρουσα τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ τὴν ἄτακτον καὶ πονηρὰν τοῦ Νείκου τοῦ μαινομένου κατασκευὴν . . . διὰ τὴν τοιαύτην οὖν τοῦ ὀλεθρίου Νείκου διακόσμησιν τοῦδε τοῦ μεμερισμένου κόσμου πάντων ἐμφύχων ὁ Ἐμπεδοκλῆς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀπέχεσθαι παρακαλεῖ· εἶναι γὰρ φησὶ τὰ σώματα τῶν ζώων τὰ ἐσθιόμενα ψυχῶν κεκολασμένων οὐκ ἐπιήρεια. καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι τοὺς τῶν τοιοῦτων λόγων ἀκροωμένους τῆς πρὸς γυναικα ὀμνίας διδάσκει, ἵνα μὴ συνεργάζωνται καὶ συνεπιλαμβάνονται τῶν ἔργων, ὧν δημιουργεῖ τὸ Νείκος τὸ τῆς Φίλας ἔργον λῦον αἰεὶ καὶ διασπῶν· τούτων εἶναι φησὶν ὁ Ἐμπεδοκλῆς νόμον μέγιστον τῆς τοῦ πατρός διοικήσεως λέγων ὅπως· ἔστιν — ὄρκους (1, 2), ἀνάγκην καλῶν τὴν ἐξ ἐνός εἰς πολλὰ κατὰ τὸ Νείκος καὶ ἐκ πολλῶν εἰς ἓν κατὰ τὴν Φίλαν μεταβολὴν. θεοὺς δέ, ὡς ἔφη, τέσσαρας μὲν θνητούς, πῦρ ὕδωρ γῆν ἀέρα, ὅσο δὲ ἀθανάτους, ἀγενηήτους, πολεμικούς ἑαυτοῖς διὰ παντός, τὸ Νείκος καὶ τὴν Φίλαν. imitatio PLATONIS A 99 p. 104, 34 1. 3. 5. 6. 13 PLUT. de exil. 17 p. 807 C ὁ δ' Ἐ. ἐν ἀρχῇ τῆς φιλοσοφίας προαναφανήσας ἔστιν — ἀλήτης ὄνχ (ὄπως) ἑαυτόν, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας ἀποδεικνύει μετανάστας ἐνταῦθα καὶ ξένους καὶ γυνάδας ἡμᾶς ὄντας . . . φεύγει [sc. ἡ ψυχὴ] καὶ πλανᾶται θεοῖς ἐλαυνομένη δόγμασι καὶ νόμοις. 1. 2 SIMPL. phys. 1184, 5 τί δὲ διαφέρει τοῦ ὅτι πέφυκεν οὕτως τὸ ἐξ ἀνάγκης λέγειν, αἰτίαν μὴ προστιθέντα; ταῦτα δὲ Ἐ. ἔοικε λέγειν ἐν τῷ ἐν δὲ μέρει — χρόνοιο (fr. 26, 1) καὶ ὅτ' ἀνάγκην τῶν γινομένων αἰτιᾶται ἔστιν — ὄρκους· διὰ γὰρ τὴν ἀνάγκην καὶ τοὺς ὄρκους τούτους ἐκάτερον παρὰ μέρος ἐπικρατεῖν φησι. ΡΟΡΦΗΥ. περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν Stob. ecl. II 42 (169, 3 Wachsm.) ἀρέσκει καὶ τὸ τοιαύτην εἶναι τὴν εἰμαρμένην, ἐοικῶσαν ταῖς τῶν νόμων διαγορεύσει νόμον οὐσαν καὶ αὐτὴν καὶ θεῶν — ὄρκους, φησὶν Ἐ. 1 signif. PLUT. de soll. an. 7 p. 964 E Ἐ. καὶ Ἡράκλειτος . . . ὀδυρόμενοι (Emp.) καὶ λοιδοροῦντες (Her.) τὴν φύσιν ὡς ἀνάγκην (Emp.) καὶ πόλεμον (Her.) οὐσαν 3 sqq. significat PLUT. de def. orac. 16

p. 418 E τὸ δὲ τοῖς δαίμοσι τούτοις μονονοχὶ δράγῃν λαμβάνοντας ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ἐμπεδοκλέους ἀμαρτίας καὶ ἄτας καὶ πλάνας θεηλάτους ἐπιφέρειν κτλ. cf. de esu anim. I 7, 4 p. 996 B 3 HESYCH. εὔτε τις : ὀπότε τις. 5 PLUT. de def. orac. 20 p. 420 D δ' μέντοι μόνον ἀκήκοα τῶν Ἐπικουρῶν λεγόντων πρὸς τοὺς εἰσαγομένους ὑπ' Ἐμπεδοκλέους δαίμονας, ὡς οὐ δυνατόν εἶναι φάσλους καὶ ἀμαρτηκούς ὄντας μακαρίους καὶ μακροβίους εἶναι . . . εὐηθὲς ἔστι cf. CHALCOP. in Tim. c. 196 p. 198, 5 Wg. HESYCH. λελάχασι : τετεύχασι [h. e. τετυγγήασι Graeculorum more] 6. 7 CELSUS apud Origen. c. Cels. VIII 53 ἐπειδὴ δὲ σώματι συνθεθέντες ἀνθρώποι γέγονασιν εἴτ' οἰκονομίας τῶν ὄλων ἔνεκεν εἴτε ποιῶς ἀμαρτίας ἀποτίνοντες εἰδ' ὑπὸ παθημάτων τινῶν τῆς ψυχῆς βαρυνθείσης, μέχρως ἂν ταῖς τεταγμέναις περιόδοις ἐκκαθαρθῇ· δεῖ γὰρ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα τρις — ἀλάλησθαι ἡγερομένην παντοῖαν διὰ χρῶνον ἰδέαν θνητῶν. 9—12 PLUT. de Is. 26 p. 361 C Ἐ. δὲ καὶ δικασ φησὶ διδόναι τοὺς δαίμονας ὧν ἂν ἐξαμάρτωσι καὶ πλημμελήσωσιν αἰθέριον — πάντες, ἄχρως οὐ κολασθέντες οὕτω καὶ καθαρθέντες αὐδὶς τὴν κατὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσι [hinc Euseb. P. E. V 5, 2]. 9—11 IDEM de vit. aere al. 7 p. 830 F πλάζονται καθάπερ οἱ θεήλατοι καὶ οὐρανοπετεῖς ἐκεῖνοι τοῦ Ἐμπεδοκλέους δαίμονες αἰθέριον — δίναις 13. 14 PLOTIN. ENN. IV 8, 1 [quem exc. Aeneas Gaz. Theophr. p. 5 et 7 ed. Paris 1836] Ἐ. τε εἰπὼν ἀμαρτανούσας νόμον εἶναι ταῖς ψυχαῖς πεσεῖν ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φησὶ γὰς θεόθεν γενόμενος ἦκειν πῖσυνος μαινομένωι Νείκει τοσοῦτον παρεγύμνον ὅσον καὶ Πυθαγόρας οἶμαι καὶ οἱ ἄπ' ἐκείνου ἠώτιττοντο περὶ τε τούτου περὶ τε πολλῶν ἄλλων. cf. IV 18, 5 PHILOP. de anima 73, 31 ὡς — πῖσυνος itemque de gen. et corr. 268, 4. phys. 24, 18 ὅθεν καὶ τὸ πολυθρόνητον περὶ ψυχῆς ἔφη ὡς — πῖσυνος τούτέστι πεπεισμένος τῇ ἑτεροποιοῦ τῆς ψυχῆς δυνάμει. ASCLEP. in Metaph. 197, 17 πάντα ταῦτα συμβολικῶς ἔλεγεν ὁ Ἐμπεδ. οὔτε γὰρ τὸν σφαῖρον ὑπετίθετο φθειρῆσθαι, ὡς φησιν, οὔτε δὲ τὸν αἰσθητὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ τούτων ἐδήλου τὴν ἀνοδὸν καὶ τὴν κάθοδον τῆς ψυχῆς. διὸ ἔλεγεν ὡς — πῖσυνος HIEROCL. in carm. aug. 54 κάτεισι γὰρ καὶ ἀποπίπτει τῆς εὐδαίμονος χώρας ὁ ἀνθρώπος, ὡς Ἐ. φησιν ὁ Πυθαγόρειος φησὶ γὰς — πῖσυνος cf. PROCL. in Parm. 723, 30 (Paris. 1864); HERMIAS in Plat. Phaedrum p. 148 Ast; SYNES. de provid. 1 et hymn. 3, 717 (cf. Nauck Mél. gr. r. IV 196)

ἔστιν Ἀνάγκης χρῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν,

αἰδίων, πλατέεσσι κατεσφρηγισμένον δοκοῖς·

εἰτέ τις ἀμπλακίησι φόνωι φίλα γυῖα μίηνη

* * ὃς κ(ε) ἐπλορχον ἀμαρτήσας ἐπομόσση,

5 δαίμονες οἷτε μακροβίους λελάχασι βλοιο,

1 ἔστιν] ἔστι τι Plut. Hipp. ἀνάγκη Hipp. Simpl. χρῆμα Plut. Hipp. Simpl. i. e. effatum, vaticinium, τὸ κεχρημένον; ἤμα Bernays, κοῖμα Weil. cf. Plato Phaedr. 248 C; mire conflatum Gorg. Hel. 6 θεῶν βουλευμασιν καὶ ἀνάγκης ψηφισμασιν ψήφισμα Plut. Hipp. Porph.: σφρήγισμα Simpl. (ex v. 2) 2 πλατέεσι κατεσφραγισμένον Hipp. Porph. cf. fr. 30, 3 3 μίηνη] μιν codd. mei Bernard. 4 supplevi Νείκει θ' Mél. Weil 125 ὃς καὶ Hipp. ἀμαρτήσας i. e. ὁμαρτήσας ἐπομόσση Hesiodi exemplar Theog. 793: ἐπομώσσει Hipp. 5 δαίμονες οἷτε Plut. et paraphr. Hipp.: δαιμόνιοι τε Hipp. codex μακροβίους Plut. λελάχασι Hipp. cf. Hesych.: λελόγγασι Plut.; λελάχασι Meineke, at verte: inter eos qui ut daemones longaeuitatem sortiti sunt βλοιο Hipp.

τρὶς μιν μυρίας ὄρας ἀπὸ μάκαρων ἀλάλησθαι,
 φρομένους παντοῖα διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν
 ἀργαλέας βίότιοι μεταλλάσσοντα κελεύθους.
 αἰθέριον μὲν γὰρ σφε μένος πόντονδε διώκει,
 10 πόντος δ' ἐς χθονὸς οὐδας ἀπέπτυσσε, γαῖα δ' ἐς ἀγὰς
 ἡελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἐμβαλε δίναις·
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, στυγέουσι δὲ πάντες.
 τῶν καὶ ἐγὼ νῦν εἰμι, φρυγὰς θεόθεν καὶ ἀλήτης,
 Νεικεῖ μαινομένωι πύσνονος.

6 τρὶς — μυρίας ὄρας cf. Herodot. II 123. Plato Phaedr. p. 248 (Dieterich *Nekyia* 119) μιν Plut. (i. e. αὐτοῦς cf. *Mel. Weil* 127): μὲν Celsus Hipp. 7 γινομένην (accommodans) Cels. παντοῖαν Cels. χρόνον Cels. Hipp.: corr. Bergk ἴδεα Hipp.: ἰδέαν Cels. 9 μὲν γὰρ Plut. 361: γε Hipp.: γὰρ Plut. 830. locus ex sacris formulis petitis cf. Aesch. Prom. 580 sqq., Soph. Oed. R. 1418; Eur. Herc. 1295 Verg. Aen. VI 724 10 δεε:///χθονὸς Hipp. (idemque πόντονδὲ-ἐχθονος pro πόντονδε (9)): δὲ χθονὸς Plut. 830 et (ex Plut. 361) Eus. ἀνέπτυσσε Plut. 830 γὰ δ' εἰς Hipp. ἀγὰς] αὐθις Plut. 361 11 φαέθοντος Hipp.: ἀκάμαντος Plut. 12 ἄλλος — δέχεται ex Hesiod. theog. 800 13 τῶν Hipp.: τὴν Plut. 607: ὡς (nisi citantis est) Philop. νῦν Plut.: δεῦρ' Philop. Asclep.: om. Hipp. 14 αἰθρομένωι Asclep.

116 [69 K., 232 St.]

PLUT. Quaest. conv. IX 5 p. 745 C ὁ δὲ Πλάτων ἄτοπος, ταῖς μὲν αἰθλοῖς καὶ θελοῖς περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σειρήνας ἐνιδρύων οὐ πάνυ φιλανθρώπους οὐδὲ χρηστοὺς δαίμονας, τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παντάπασιν ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορευῶν καὶ καλῶν θυγατέρας Ἀνάγκης. ἄμουσον γὰρ Ἀνάγκη, μουσικὸν δὲ ἢ Πειθῶ, καὶ Μοῦσα ἢ φιλόδημος οὖσα [μούσαις φιλοδαμοῦσα codex: correxi] πολὺ μᾶλλον τῆς Ἐμπεδοκλέους Χάριτος

στυγέει δύσστητον Ἀνάγκην.

φιλόδημος οὖσα vix ad Empedoclea pertinent

117 [380. 381 K., 383. 384 St.]

1. 2 CLEM. Strom. VI 24 p. 750 P. ἦδη — ἰχθύς; ATHEN. VIII 365 E.

LAERT. VIII 77 καὶ τὴν ψυχὴν παντοῖα εἶδη ζῶιων καὶ φυτῶν ἐνδύεσθαι. φησὶ γοῦν ἦδη — ἰχθύς' [hinc Anth. IX 569 Pal. et Plan.]; HIPPOL. Ref. I 3, 2 [supra p. 89, 5] ἦτοι — ἰχθύς' [inde et ex Suida Cedren. Chronic. I p. 276 Bekk. ἦτοι μὲν πρῶτα κούρος ἐγενόμην κόρη τε καὶ θῆρ καὶ θάμνος καὶ ἐξ ἄλλος ἔμπροσς ἰχθύς καὶ ἐν Ὀλυμπίαι βοῦς] THEMIST. de anima p. 35, 13 Heinze (sine lemmate) ἦδη — οἰωνός τε' [hinc Aen. Gaz. Theophr. p. 5 post Plotini IV 8, 1 exc.]; CHALCID. in Tim. 197 p. 239, 15 Wr. (ex Posidonii in Tim. comm.) namque ego iam dudum vixi puer et solida arbor, Ales et ex undis animal, tam lactea virgo; cf. BASILIUS in hexaem. VIII p. 85 B Paris. CYRILL. in Jul. VII p. 872 C [ex Porphyrii hist. phil. ?]. PHILOPON. de anima 140, 7 [inde Sophon. 24, 38] OLYMPIOD. in Phaedonem p. 46, 22 Finckh. EUSTATH. ad Od. σ 9 [II 169, 9 Lips.] 1 PHILOSTR. V. Apoll. I 1 [inde Suid. s. v. Ἐμπεδ. et Πρωθ.,

Cedren.] 2 PROCL. in r. p. II 333, 6 Kroll. *καὶ ἔοικεν τῆς εἰς φυτὰ μόνα πτώσεως αὐτὰς ἐξαιρεῖν καὶ ταύτηι τοῦ Ἐμπεδοκλέους διαφέρειν, ὅς φησιν καὶ θάμνος γενέσθαι ποτὲ καθάπερ οἰωνός καὶ ἐξ ἄλός ἔμπορος λχθύς.* TRIBUTULL. de anima 32 E *qui se deum delirarat . . . thamnus et piscis fui inquit.* HERM. irrīs. 4 [Dox. 652, 12] *ἔτι δὲ ὁ Ἐ. καὶ θάμνον με ποιεῖ imitantur* ORPHICA Procl. in R. P. II 339, 4 Kr.

*ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρός τε κόρη τε
θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος λχθύς.*

1 ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ Hipp. κοῦρός τε κόρη τε Clem. Laert. Hipp. Olymp.: κοῦρός τε κόρη τε Philop.: κόρη (κόρη) τε κόρος τε Athen. Philostr. The- mist. Cyrill. Eust.; cf. Cedr. l. supra cit. 2 θάμνος omnis antiquitas: ἀμνός Schneidewin; sed pecudis in proximis fortasse uberior fuit mentio, ut quam potissimum spectaret ἔξαλος (vel ἐξ ἄλός) Athen. Laert. Chalc. Hipp. Procl. Philop. cf. ἔξαλος var. l. λ 134 (v. Herodian. ad h. l.); intellegit e mari ἐπιπίεσις, quod imitatur Opp. Hal. 2, 593: εἰν ἄλλ Clem. Cyrill. Olymp. ἔλλοπος Clem. (cf. fr. 3): ἔμπορος Athen. Hipp. Them. Procl. Philop. Eust. Olymp. (codd. BC varia l.): ἔμπυρος Laert.: φαίδιμος Cyrill.: ἔμπυρος Eus. Cedr.: νήκντος Olymp., ἄμφορος idem codd. BC var. l.

118 [13 K., 385 St.]

CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. *ἄλλος δὲ αὐτοῖς (Heraclito) συμπερόμενος καὶ Ἐμπεδοκλῆς λέγων 'κλαυσά τε — χῶρον' cf. SEKR. adv. math. XI 96 ἄλλ' εἰώθεαι τινες τῶν ἀπὸ τῆς Ἐπικουρόρου αἰρέσεως (? Hermarchus) . . . λέγειν ὅτι φυσικῶς καὶ ἀδιδάκτως τὸ ζῷον φεύγει μὲν τὴν ἀλγῆδονα, δῶκαι δὲ τὴν ἡδονήν' γεννηθὲν γοῦν καὶ μηδέπω τοῖς κατὰ δόξαν δουλεύον ἅμα τῷ ἠαπισθῆναι ἀσυνήθει ἀέρος ψύξει ἔκλαυσέ τε καὶ ἐκώκυσεν.* v. LUCR. V 226 (cf. Rusch de Posidonio Lucreti auct. Gryph. 1882 p. 1)

κλαυσά τε καὶ κώκυσσα ἰδὼν ἀσυνήθεα χῶρον.

119 [11. 12 K., 390. 391 St.]

CLEM. Strom. IV 12 p. 569 Pott. *παιδεύων δὲ οἷμαι καὶ ἐλέγχων 'ἐξ οἷης — ὄλβου', ὡς φησιν Ἐ. ὅδε λοιπὸν μετὰ θνητῶν ἀναστρέφεται* PLUT. de exil. 17 p. 607 D (post fr. 115, 1 sqq.) *εἰθ' ὡσπερ ἐν νήσω σάλον ἐχούση πολὺν, καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων 'ὄστρέου τρόπον' ἐνδεδεμένη τῷ σώματι διὰ τὸ μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημονεύειν 'ἐξ οἷης — ὄλβου' μεθέστηκεν . . . οὐρανῷ καὶ σελήνης γῆν ἀμειψαμένη [scil. ἡ ψυχῆ] καὶ τὸν ἐπὶ γῆς βλον, εἰάν μικρὸν ἐνταῦθα τόπον ἐκ τόπου παραλλάξῃ, ὄσανασχετεῖ καὶ ξενοπαθεῖ [inde Stob. flor. 40, 5 p. 737, 11 Hense] HIPPOL. Ref. V 7 p. 103 καὶ ὅτι οὗτος, τουτέστιν ὁ τοιοῦτος Ἐρμῆς ψυχαγωγός . . . τῶν ἐξυπνιασμένων καὶ ἀνεμνησμένων 'ἐξ οἷης — ὄλβου' . . . κατενεχθεισῶν ὡς εἰς πλάσμα τὸ πῆλινον.* cf. A 3, p. 88, 40

ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὄσσου μήκεος ὄλβου . . .

τε om. Hipp. ὄσσου Gesner: ὄσον Plut. Stob.: ὄλον Clem.: om. Hipp. cetera ex pedestri paraphrasi Clementis sic instaurat Karsten: ὅδε πεσῶν (cf. Plotin IV 8, 1) *κατὰ γαῖαν ἀναστρέφομαι κατὰ θνητῶν [μετὰ θνητοῖς Stein]*

120 [31 K., 392 St.]

ΡΟΥΡΗΥΒ. de antro nymph. 8 p. 61, 19 Nauck. παρά τε γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ αἱ ψυχοπομποὶ δυνάμεις (sic recte) λέγουσιν

ἡλύθμεν τὸδ' ὑπ' ἄντρον ὑπόστεγον . . .

παρά τε Πλάτωνι ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς Πολιτείας [p. 514 A] λέγεται 'ὡδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳι [ἀντροῖσι καὶ] οὐκῆματι σπηλαιώδει' κτλ. . . . ὅτι μὲν οὖν σύμβολον κόσμον τὰ ἄντρα καὶ τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων ἐτίθεντο οἱ θεολόγοι, διὰ τούτου δελήλωται. PLOTIN. ENN. IV 8, 1 Plato ἐν φρουρῷ τὴν ψυχὴν φησὶν εἶναι καὶ τὸ σπήλαιον ὡσπερ Ἐμπεδοκλεῖ τὸ ἄντρον τόδε τὸ πᾶν δοκεῖ μοι λέγειν, ὅπου γε λύσιν τῶν δεσμῶν καὶ ἄνοδον ἐκ τοῦ σπηλαίου τῆ ψυχῆ φησὶν εἶναι τὴν πρὸς τὸ νοητὸν πορείαν [hinc Aen. Gaz. Theophr. p. 6 Boiss.]

121 [13. 21. 22 K., 385—388 St.]

1. 2. 4 PROCLUS. ad c. aur. 24 ad v. 54 sqq. ἀνεῖσι δὲ καὶ τὴν ἀρχαίαν ἔξιν ἀπολαμβάνει, εἰ φύγοι τὰ περὶ γῆν καὶ τὸν ἀτερπέα χῶρον ὡς ὁ αὐτὸς λέγει, ἔνθα — Κηρῶν, εἰς ὃν οἱ ἐμπροσθέντες Ἄτης — ἡλάσκοντα· ἡ δὲ ἔφεσις τοῦ φεύγοντος τὸν τῆς Ἄτης λειμῶνα πρὸς τὸν τῆς Ἀληθείας ἐπίγεται λειμῶνα, ὃν ἀπολιπὼν τῆ ὁμηρῆ τῆς πτερορρησίσεως εἰς γῆιν ἐρχεται σῶμα ὀλβιον αἰῶνος ἀμερθεῖς. 2. 4 PROCL. in R. P. II 157, 24 Kroll. τούτου Ἐ. ὡδὼν τὸν λειμῶνα παντοίων αὐτὸν εἶναι κακῶν πληρῆ καὶ εἶπεν καὶ εἰπὼν ἀνώμωξεν ἔνθα — ἡλάσκοντα'. cf. SYNES. de prov. 1 [A 99 p. 105, 18]

2. 3 PROCLUS in Crat. p. 103 Boiss. (sine lemmate) ἡ μὲν ἱατρικὴ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην ἔνθα — δεισιτά' 2 PHILO de prov. [ap. Eus. P. E. VIII 14 p. 390 C] τὸν ἐν τοῖς τοιούτοις χωροῖς ἐνοικοῦντα, ἔνθα — Κηρῶν' ἐναλλάττεσθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων τιμᾶς ἀναγκαῖον. THEO SMYRNA. p. 149, 4 Hiller [ex Adrast. comm.?] τῶν δ' ὑπὸ σελήνην καὶ περὶ ἡμᾶς καὶ μέχρις ἡμῶν πᾶσα μεταβολὴ καὶ κίνησις καὶ καθάπερ φησὶν, ἔνθα — Κηρῶν'. καὶ γὰρ γένεσις καὶ φθορὰ περὶ πάντα ἀνταυθα καὶ αὐξήσις καὶ μείωσις ἀλλοιώσις τε παντοία καὶ ἡ κατὰ τόπον ποικίλη φθορὰ. Indidem CHALC. in Tim. 79 p. 143, 17 Wr. at vero sub luna usque ad omne genus motuum, omne etiam mutationum, proutis ut est in vetere versu 'nec ubiuis (?) rabies furiarum examina mille (cf. Rh. Mus. 49, 478) DEMETR. Cydon. Boiss. Anecd. Nov. p. 299. imitatur VERG. Aen. VI 274 sqq. 4 PROCL. in Tim. p. 339 [B p. 824 Schn.], οὕτω δὲ καὶ ἐν Πολιτεία [X 621 A] τὸν τῆς Δήτης ποταμὸν ἀπεκάλεσε πᾶσαν τὴν γενεσιουργὸν φύσιν, ἐν ἣ καὶ ἡ Δήθη καὶ ὁ τῆς Ἄτης λειμῶν, ὡς φησὶν Ἐ. IUL. or. 7 p. 226 B ἐπιβλέπει τοὺς ἄλλους Ἄτης — ἡλάσκοντας'. THEMIST. or. XIII 178 μηδὲ Ἐμπεδοκλεῖ συγχαροῦντες ἀληθῆ λέγειν δυσφημοῦντι τὸν ἐπίγειον τόπον καὶ Ἄτης λειμῶνα ἐπονομάζοντα (cf. XX p. 240) SYNES. epist. 157 p. 730 C Hercher τοὺς ἀνθρώπους ἡμᾶς Ἄτης — ἡλάσκοντας' καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδουμένους φροντισίω κτλ.

. ἀτερπέα χῶρον,

ἐνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν

1 cf. Hom. λ 94 ἡλυθες ὄφρα ἰθὺν νέκρας καὶ ἀτερπέα χῶρον; cf. Dem. 25, 52 μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν Αἰδου γράφουσιν, μετὰ τούτων, μετ' Ἀράς καὶ Βλασφημίας καὶ Φθόνου καὶ Στάσεως καὶ Νείκου. oreus Empedocli est terra 2 φόνος τε κότος τε Hier. Chalc.: φθόνος τε κότος τε Sy-

ἀύχηραι τε νόσοι καὶ σήψιμες ἔργα τε φευστά
 Ἄτης ἂν λειμῶνα κατὰ σκότος ἡλάσκουσιν.

nes. provid.: φόνος τελούνται Philo: κότος τε φόνος τε Theo: μόγους τε κό-
 πους τε Demetr.: τόκος τε φόνος τε Theone abusus Knatz 3 ἔργα τε φευ-
 στά nec sunt humanae res fluxae (Karsten) nec vero foedum mortū genus (Stein),
 sed agri inundationibus vexati cf. Hipparch. ap. Stob. flor. 108, 81 (p. 48, 20 sqq.
 47, 1, 48, 16 Mein.) 4 ἂν λειμῶνα Bentley: ἀνά λειμῶνα Hier.: ἐν λειμῶνι
 Procl. Iul. Synes.; de λειμῶνι cf. Norden Herm. 28, 398 σκότον Iul. Syn.
 ἡλάσκουσιν Hier. Synes. provid. (cf. Hom. B 470 μυῖων ξθνεα πολλά, αἷ τε κατὰ
 σταθμὸν ποιμνίον ἡλάσκουσιν): ἡλάσκονται Procl.: ἡλάσκονται Iul. (V): ἡλά-
 σκοντας Syn. epist.

122 [24—27 K., 393—396 St.]

1—4 PLUT. de tranq. an. 15 p. 474 B ἀλλὰ μᾶλλον, ὡς Ἔ, διτταί τινες
 ἕκαστον ἡμῶν γιγνόμενον παραλαμβάνουσι καὶ κατάρχονται μοῖραι καὶ δαίμονες
 [cf. fr. 120, 123] ἔνθ' — Ἀσάφεια, ὥστε τούτων ἕκαστον σπέρματα τῶν πα-
 θῶν ἀνακεκραμένα δεδωγμένης ἡμῶν τῆς γενέσεως καὶ διὰ τοῦτο πολλὴν ἀνω-
 μαλλίαν ἐχούσης, εὐχεται μὲν ὁ νοῦν ἔχων τὰ βελτίονα, προσδοκᾷ δὲ καὶ ἄτερα,
 χρῆται δ' ἀμφοτέροις τὸ ἄγαν ἀφαιρῶν. 2 IDEM de Is. et Os. 48 p. 370 D
 Ἔ. δὲ τὴν μὲν ἀγαθοῦργὸν ἀρχὴν Φιλότητα καὶ Φιλίαν (fr. 18) πολλακίς,
 (ἔτι add. Wil.) δ' Ἀρμονίαν καλεῖ θεμερωπιν [καλεῖσθαι μέροπι codd.:
 corr. Bentley], τὴν δὲ χεῖρονα Νεῖκος οὐλόμενον (fr. 17, 19) καὶ Δῆριν αἵμα-
 τόεσσαν. HESEYCH. θεμερωπῆς: ἐρασμαία ἀγχόνη [i. ἀρμονίη; αἰσχόνη corr.
 Wil. Aeschyl. Prom. 134 spectari ratus] TZETZ. Chil. XII 573 λέγει γὰρ [sc.
 Emp.] τὴν ἀσάφειαν μελάγκαρπον. IDEM prol. in Aristoph. 136 [Kaibelii
 Com. I 1, 28] εἰ μὴ μετὰ τὴν κατ' Ἐμπεδοκλέα μελάγκουρον, κατὰ δὲ Τζέτ-
 ζην κοντοῦλαν (?) καὶ κερκεσύραν περιεργεστάτην Ἀσάφειαν [3 Hesy. a.
 v. Καλλιστῶ iniuria testis accitur]

ἐνθ' ἦσαν Χθονίη τε καὶ Ἡλιόπη ταναῶπις,
 Δῆρις θ' αἱματόεσσα καὶ Ἀρμονίη θεμερωπῆς,
 Καλλιστῶ τ' Αἰσχρῆ τε, Θώσά τε Δηναίη τε,
 Νημερτῆς τ' ἐρόεσσα μελάγκουρός τ' Ἀσάφεια.

1 ἔνθα] in antro fr. 120, ubi ψυχοπομοποι δυνάμεις versantur sec. Por-
 phy. 3 δειναίη Plut.: corr. Bentley 4 Νημερτῆς ex Hom. Σ 46 μελάγκου-
 ρος Tzet. (Prol., μελάγκουρος Chil.): μελάγκαρπος Plut.; illud pertinet ad κον-
 ράν, sordium luctusque signum; cf. εὐκουρος

123 [28—30 K., 397—400 St.]

1—3 CORNUTUS epidrom. 17 de Titanibus: οὗτοι δ' ἂν εἰεν διαφοραὶ τῶν
 ὄντων ὡς γὰρ Ἔ. φυσικῶς [ὁ φυσικός Stein, Φυσικοῖς Osann uterque falso]
 ἐξαριθμεῖται Φυσῶ — Μεγιστῶ καὶ Φορῶν καὶ Σοφῆν τε καὶ Ὀμ-
 φαίην καὶ πολλὰς ἄλλας, τὴν εἰρημένην ποικίλαν τῶν ὄντων αἰνιτόμενος,
 οὕτως ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἰαπετὸς μὲν ὠνομάσθη ὁ λόγος καθ' ὃν φωνητικὰ
 (τὰ) ζῶια ἐγένετο καὶ τὸ ὅλον ψόφος ἀπετελέσθη, λαφετὸς τις ὧν (iὰ γὰρ
 ἔστιν ἡ φωνή), Κολοῖς δὲ κτλ.

Φυσώ τε Φθιμένη τε, καὶ Ἐθναίη καὶ Ἔγερσις,
Κινώ τ' Ἀστεμφής τε, πολυστέφανός τε Μεγιστώ
καὶ Φορῆ, Σωπή τε καὶ Ὀμφαίη . . .

2 Hes. κινώ: κίνησις Δωριεῖς 3 φορῆ melior., φορῆ dett. nonnulli; *Magnificae* opposita *Sordida* cf. φορύνειν, φορύσσειν (φορύνειν) ut Φύη ad φύειν, ἀφύη ad ἀφύειν; et ὀφρῆ iuxta ὀφρῦς ut φορῆ iuxta φόρος (anus) Σωπή (sic Bergk cf. Pindari *σωπᾶν*) apte opponitur Ὀμφαίη

124 [14. 15 K., 400. 401 St.]

1. 2 CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. (post fr. 125) καὶ πάλιν ὡς πόποι — ἐγένεσθε'. 2 PORPHYR. de abst. III 27 ἐντεῦθεν τὸ θρηνούμενον πρὸς τῶν παλαιῶν ὡς τοίων — γενόμεσθα', ὅτι τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον καὶ ἐν πᾶσιν ἀβλαβὲς σώζειν οὐ δυνάμεθα TIMON fr. 33 Wachsm. [ap. Eus. P. E. XIV 19, 28, hinc Theodor.] σχέτλοι ἀνθρώποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον τοίων — πέπλασθε'

ὦ πόποι, ὦ δειλὸν θνητῶν γένος, ὦ δυσάνολβον,
τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοναχῶν ἐγένεσθε.

1 ὦ (post γένος Scaliger): ἦ Clem.; ἄ hic et ante δειλὸν Bywater δυσάνολβον ex imitatione Homerici δυσάμμορος 2 τοίων Clem. Porph. Timon (Eus. Theodor. optimi): ποίων Tim. (Theodor. pauci codd.): οἶων Bergk; τοίων explicat priora ἐκ τ' Porph. Tim.: ἐξ Clem. στοναχῶν Tim. Clem.: νεικέων Porph. memoriter citans ἐγένεσθε Clem.: γενόμεσθα Porph.: πέπλασθε Tim. Eus. (πέπλησθε Theod., πεπλάνησθε corr. Eus. Theod.)

125 [378 K., 404 St.]

CLEM. Strom. III 14 p. 516 P. (post fr. 118)

ἐκ μὲν γὰρ ζῶων ἐτίθει νεκρὰ εἶδε' ἀμειβίων.

ζῶων scripsi: ζώων vulgo εἶδε' Sylburg: ἦδ' L; videtur pertinere ad lapsum animarum. nam hunc v. Lustralium esse cognoscitur ex Clem. serie, alioqui recordereris fr. 35, 14

126 [379 K., 402 St.]

PLUT. de esu comm. 2, 3 p. 998 C de palingenesia ἀλλάσσει δὲ ἡ φύσις ἀπαντα καὶ μετοικίζει σαρκῶν — χιτῶνι' (sine lemmate). ταῦτ' οὐκ ἀποτρέπει τὸ ἀνήμερον, τὸ ἀκόλαστον, τὸ καὶ σώμασι νόσους καὶ βαρύντητας ἐμποιεῖν καὶ ψυχῆν ἐπὶ πόλεμον ἀνομώτερον τρεπομένην διαφθείρειν, ὅταν ἐθισθῶμεν μὴ αἵματος ἀνευ καὶ φόνον μὴ ξένον ἐστιάειν, μὴ γάμον ἐορτάζειν, μὴ φίλοις συγγίγνεσθαι PORPHYR. ap. Stob. Ecl. I 49, 60' [I 446, 7 W.] αὐτῆς γὰρ τῆς μετακοσμήσεως ἐμαρμένη καὶ φύσις ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους δαίμων ἀνηγόρευται σαρκῶν — χιτῶνι' καὶ μεταμπίχουσα τὰς ψυχάς.

σαρκῶν ἀλλογνῶτι περιστέλλουσα χιτῶνι.

ἀλλογνῶτι Plut. Porph.: ἀλλογνῆτι. Lobeck (ἀλλογρῶτι Wakefield: ἀλόλοχρωτι Stein); teneo ἀλλογνῶτι (ut ἀγνώσις, ἀρίγνωσις) corpus aliis atque hominibus cognitum, familiare; nam agitur de metempsychosi.

127 [362. 383 K., 438. 439 St.]

1. 2 AEL. nat. an. XII 7 λέγει δὲ καὶ Ἐ. τὴν ἀρίστην εἶναι μετοίκησιν τὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὲν ἐς ζωῖον ἢ λῆξις αὐτὸν μεταγάγοι, λέοντα γίνεσθαι· εἰ δὲ ἐς φυτόν, δάφνην. ἃ δὲ Ἐ. λέγει ταῦτά ἐστιν ἐν — ἠγκόμοισιν'. SCHOL. ms. in Aphth. Progymn. (Hermannii *Orphica* p. 511) Ὅρφευς ὁ παῖς Ὀλύμπου πού φησιν ἐν λόγοις ἐν — ἠγκόμοισιν'.

ἐν θήρεσσι λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι

γλιγγονται, δάφναι δ' ἐνὶ δένδροισιν ἠγκόμοισιν.

1 ἐν θήρεσσι Schol. Aphth.: ἐν θηροῖ δὲ Ael. cf. Hes. ὀρειλεχέες: ὀρέσκοιτο χαμαιεῦναι Hom. II 235 2 ἐνὶ Ael.: ἐν Schol. Aphth.

128 [368—377 K., 405—414 St.]

1—10 ΠΟΡΦΥΡ. de abst. II 20 (e Theophrasto de pietate) τὰ μὲν ἀρχαῖα τῶν ἱερῶν νηφάλια παρὰ πολλοῖς ἦν· νηφάλια δ' ἐστὶν τὰ ὑδρόσπονδα, τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μελλίσπονδα· τοῦτον γὰρ ἔτοιμον παρὰ μελιτῶν πρῶτον ἐλάβομεν τὸν ὑγρὸν καρπὸν· εἰτ' ἐλαιόσπονδα. τέλος δ' ἐπὶ πᾶσιν τὰ ὕστερον γεγονότα οἰνόσπονδα . . . 21 μαρτυρεῖται δὲ ταῦτα οὐ μόνον ὑπὸ τῶν κύρβων . . . ἀλλὰ καὶ παρ' Ἐμπεδοκλέους, ὃς περὶ τῶν θυμάτων καὶ περὶ τῆς θεογονίας διεξιῶν παρεμφαίνει λέγων [Ἐμπεδοκλή] ὁ οὐδέ — βασιλεία, ἢ ἔστιν ἡ Φίλλα 'τὴν οὐ γ' — οὐδας', ἄπερ καὶ νῦν ἔτι σώζεται παρ' ἐνίοις οἷον ἔχνη τινὰ τῆς ἀληθείας ὄντα, 'ταύρων δ' — βωμός' τῆς γὰρ οἶμαι φιλίας καὶ τῆς περὶ τὸ συγγενὲς αἰσθήσεως πάντα κατεχούσης, οὐθελς οὐθὲν ἐφόνευεν οἰκεία εἶναι νομιζῶν τὰ λοιπὰ τῶν ζώων. ἐπεὶ δὲ Ἄρης καὶ Κυδοιμὸς καὶ πᾶσα μάχη καὶ πολέμων ἀρχὴ κατέσχευε, τότε πρῶτον οὐθελς οὐθενὸς ὄλωσ ἐφείδετο τῶν οἰκείων. Idem c. 27 'ταύρων — γυῖα'. 1—7 ex eodem Theophr. quamvis celato ATHEN. XII 510 C κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα 'οὐδέ — οὐδας' [1—3 Eusth. in II. X 114 (p. 231, 4 Lips.); 8—10 Euseb. P. E. IV 14 Cyrill. c. Jul. IX p. 972 D Migne] respiciunt ARAT. 103 sqq. (cf. Maass Arat. p. 276⁵²) PLATO legg. VI 782b sqq. alii

οὐδέ τις ἦν κελνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,
ἀλλὰ Κύπρις βασιλεία.

τὴν οὐγ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἰλάσκοντο

5 γραπτοῖς τε ζώιοισι μύροισι τε δαιδαλεόμοις
σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους,
ξουθῶν τε σπονδὰς μελιτῶν ῥιπτοντες ἐς οὐδας·
ταύρων δ' ἀκρήτοισι φόνους οὐ δεύετο βωμός,
ἀλλὰ μύσος τοῦτ' ἔσκεν ἐν ἀνθρώποισι μέγιστον,

2 οὐδ' ὁ Κρόνος οὐδ' ὁ Ποσ. Porph. 4 ἰλάσκονται Athen. 5 γραπτοῖς τε ζώιοισι tabulae votivae aliaque sacra eius generis cf. Herod. I 164 Iam. Epidaur. 3339, 61 Collitz τε] δὲ Ath. δαιδαλεόμοις Porph. 6 σμύρνοις Ath. ἀκράτου Porph. 7 ξανθῶν Ath. μελιτῶν Victorius (cf. Hes. μελιτόν κηρίον): μελιτῶν Ath.: μελιτῶν Porph. ῥιπτούντες Porph. 8 ἀκρήτοις Scaliger: ἀκρήτοις Porph. (Cyr.): ἀκράτοις Eus.; ἀρρήτοις Fabricius 9 ἔσχον Cyr.

10 *Θυμὸν ἀπορραίσαντας ἐέδμεναι ἤεα γυῖα.*

10 *ἀπορραίσαντας* Eus. Cyr.: *ἀπορρέσαντες* Porph. *ἐέδμεναι* Cyr.: *ἐέλμεναι* Porph.: *ἐόδμεναι* (vel *ἐσμεναι*) Eus.; *ἐέδμεναι explicari nequit. ἀπορραίζειν τε καὶ ἐδμεναι* Merzdorf, conicio *ἐνέδμεναι*, etsi ad *ἐμψαγεῖν* praesens alibi non invenitur *ἤεα* Vigier: *ἦα* Porph. (Eus. Cyr.)

129 [440—445 K., 415—420 St.]

PORPH. V. Pyth. 30 *αὐτὸς δὲ* (Pythagoras) *τῆς τοῦ παντός ἀρμονίας ἡεροᾶτο συνιὲς τῆς καθολικῆς τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς κινουμένων ἀστέρων ἀρμονίας, ἧς ἡμᾶς μὴ ἀκούειν διὰ σμικρότητα τῆς φύσεως. τούτοις καὶ 'Ε. μαρτυρεῖ λέγων περὶ αὐτοῦ· 'ἦν — αἰώνεσσιν'. τὸ γὰρ περιώσια καὶ τῶν ὄντων (πάντων) λεύσσεσκεν ἕκαστα καὶ πρᾶπιδων πλοῦτον καὶ τὰ ἐοικότα ἐμφαντικὰ μάλιστα τῆς ἐξαιρέτου καὶ ἀκριβεστερας παρὰ τοὺς ἄλλους διοργανώσεως ἐν τε τῷ ὄρᾳν καὶ τῷ ἀκούειν καὶ τῷ νοεῖν τοῦ Πυθαγόρου. idem fere ex eodem Nicomacho descripsit Iambl. V. P. 15 p. 67 1. 2 ΛΑΕΒΤ. VIII 54 [cf. A 1. p. 75, 17] *μεμνησθαι δὲ καὶ αὐτὸν Πυθαγόρου λέγοντα 'ἦν — πλοῦτον', οἱ δὲ τοῦτο εἰς Παρμενίδην αὐτὸν λέγειν ἀναφέροντα·**

*ἦν δὲ τις ἐν κελνοῖσιν ἀνῆρ περιώσια εἰδώς,
δς δὴ μήχιστον πρᾶπιδων ἐκτῆσατο πλοῦτον
παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων·
ὀππότε γὰρ πάσησιιν δρέξαίτο πρᾶπιδέσσιιν,
5 ῥεῖα γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον
καὶ τε δέκ' ἀνθρώπων καὶ τ' εἴκοσιν αἰώνεσσιιν*

1 *κείνοισιν*, fortasse castis viris prisco more ad animalibus abstinentibus
2. 3 *ordinem mutavit Stein frustra*; sed 3 *τὰ μάλιστα* fortasse recte Bergk 5 *ρεῖ'*
ὄ γε probabiliter Cobet cf. fr. 114, 2 4—6 *ubi summa vi mentem intenderat, facile singula quaecumque sive decem sive viginti hominum saeculis fiebant perspicere solebat. τῶν ὄντων* i. e. τῶν ὅσα ἦν καὶ ἔστι cf. Synes. de provid. 2, 8 ὄ τοι Σάμιος Πυθαγόρας τὸν σοφὸν ἄλλ' οὐδὲ θεάμονα [φιλοθεάμονα] cogit. Petavius] *φῆσιν εἶναι τῶν τε ὄντων καὶ γινομένων 6 καὶ τ' duplex praebuit Hom. ξ 465 al. similiter mentis infinitam vim (philosophi scilicet non vatis) Parmenides praedicat fr. 2 λεύσσε δ' ὁμως ἀπέοντα νόωι παρεόντα βεβαίως κτλ. unde apparet cur nonnulli Parmenidem hic respici arbitratī sint. nec dubium cur Pythagorae quater redivivi mentio facta sit (cf. Rohde Psyche II³ 417) †*

130 [364. 365 K., 421. 422 St.]

1. 2 SCHOL. Nic. Ther. 452 p. 86, 22 *τὰ κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τιθασῶν τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ποιμνῆς προηγουμένων κριῶν καὶ ἐπὶ τῶν λιπαρῶν. ὁ δὲ 'Ε. ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ πρᾶτων·*

*ἦσαν δὲ κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηγῆ,
θῆρες τ' οἰωνοὶ τε, φιλοφροσύνη τε δεδήει.*

1 *ἦσαν δὲ* KV: *ἦσαν δὲ καὶ* P: *ἦσαν γὰρ* L: *ἦδ' ἦσαν* Ald. *ἀνθρώποισι* V Ald.: *ἀνθρώποις* KP 2 *θῆρες* KV(L): *φῆρες* P *οἰωνοὶ τε φιλο-*

σοφροσύνη Sturz; ἄνθρωποι τε φιλοσοφροσύνη codd. falso ponitur vulgo ante fr. 77. 78

131 [338—341 St.]

HIPPOL. Ref. VII 31 p. 254 κόσμον γάρ φησιν εἶναι ὃ Ἐ. τὸν ὑπὸ τοῦ Νείκουσ διουκούμενον τοῦ πονηροῦ καὶ ἕτερον νοητὸν τὸν ὑπὸ τῆς Φιλίας . . . μέσον δὲ εἶναι τῶν διαφόρων ἀρχῶν Δίκαιον λόγον, καθ' ὃν συγκρίνεται τὰ διηρημένα ὑπὸ τοῦ Νείκουσ καὶ προσαρμόζεται κατὰ τὴν Φιλίαν τῷ ἐνί. τοῦτον δὲ αὐτὸν τὸν Δίκαιον λόγον τὸν τῆ Φιλίας συναγωνιζόμενον Μοῦσαν ὃ Ἐ. προσαγορεύων καὶ αὐτὸς αὐτῷ συναγωνιζέσθαι παρακαλεῖ λέγων ὡδέ πως'

εἰ γὰρ ἐφημερίων ἐνεκὲν τινος, ἄμβροτε Μοῦσα,
ἡμετέρας μελέτας (μέλεσ τοι) διὰ φροντίδος ἐλθεῖν,
εὐχομένωι νῦν αὖτε παρίστασο, Καλλιόπεια,
ἀμφὶ θεῶν μακάρων ἀγαθὸν λόγον ἐμφαίνοντι.

Hippolyti explicatio inepta. Lustralibus hoc fr. tribui Berl. Sitzungsber. 1898, 399. addendum Porphyrii testimonium περὶ τε θυμάτων καὶ περὶ θεογονίας ἀεξιών II 21 cit. ad fr. 128. deorum vis per mundum universum intenta una cum iustitiae notione doctrinae de abstinentia animalium principium fuisse apparet ex Sext. IX 126 cf. ad fr. 135

1 εἰκάσαι φημερίων Hipp.; de sensu cf. Maneth. Apotel. VI (III) 1 sqq. si antea humanis de rebus mihi adfuisse, Musa, nunc de divinis locuturo eo libentius adiste 2 supplevi omissa ad Hipp.; ἔμελεν ante μελέτας et τί σοι v. 1 pro τινος et v. 2 ἡμετέρας Schneidewin 3 εὐχομένων Hipp.: corr. Schneidewin 4 μακαρίων Hipp.

132 [354. 355 K., 342. 343 St.]

CLEM. Strom. V 140 p. 793 Pott. 'δλβιος', ὡς ἔοικεν, ἀρα ἐστὶν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, 'δς — μέμηλεν'.

δλβιος, δς θεῶν πραπίδων ἐκτῆσατο πλοῦτον,
δειλὸς δ' ὧι σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν.

1 πραπίδων πλοῦτον iterat fr. 129, 2

133 [356—358 K., 344—346 St.]

CLEM. Strom. V 82 p. 694 Pott. τὸ γὰρ τοι θεῖον, ὃ Ἀκραγαντίνος φησὶ ποιητής,

οὐκ ἐστὶν πελάσασθαι ἐν ὀφθαλμοῦσιν ἐφικτόν
ἡμετέροισ ἢ χερσὶ λαβεῖν, ἡπέρ τε μεγίστη
πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρένα πίπτει.

[inde Theodor. gr. aff. cur. I 74 p. 37, 19 Gaisf. καὶ ὃ Ἐ. δὲ περὶ τῶν ἀοράτων φησὶν 'οὐκ — πίπτει'] cf. LUCR. V 100 ut fit ubi insolitam rem adportes auribus ante nec tamen hanc possis oculorum subdere visu nec iacere indu manus via qua munera fidei proxima fert humanum in pectus templaque mentis

1 πελάσασθαι ἐν Clem.: πελάσασθαι Theod. B: πελάσαι δ' ceteri codd.; cf. Herm. XV 172 2 ἡπέρ Karsten (cf. ad 4, 12): ἡπέρ Clem. Theod.

134 [359—363 K., 347—351 St.]

1—5 AMMON. de interpr. 249, 1 Busse διὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ Ἀκραγαγίνος σοφὸς ἐπιφραπίσας τοὺς περὶ θεῶν ὡς ἀνθρωποειδῶν ὄντων παρὰ τοῖς ποιηταῖς λεγομένους μῦθους, ἐπήγαγε προηγουμένως μὲν περὶ Ἀπόλλωνος [cf. A 1 § 57 p. 76, 17 et 23 p. 87. v. Berl. Sitz. 1898, 404], περὶ οὗ ἦν αὐτῶι προσεχῶς ὁ λόγος, κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ περὶ τοῦ θεοῦ παντὸς ἀπλῶς ἀποφαινόμενος 'οὔτε — θοῆσι' διὰ τοῦ 'ἱερῆ' καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν αἰνιττόμενος αἰτίαν. [inde Io. Tzetz. epist. 98 p. 88 Press. Chil. XIII 79; 4. 5 Idem Chil. VII 522 E. τῶι τρίτῳ τε τῶν Φνσικῶν (de hac fraude Berl. Sitz. 1898, 400) δεικνύων, τίς ἢ οὐσία τοῦ θεοῦ κατ' ἔπος οὕτω λέγει· οὐ τότε τι θεὸς ἐστίν, οὐ τότε τι καὶ τότε, ἀλλὰ — θοῆσιν'. item XIII 79 1 OLYMPIOD. in Plut. Gorg. ed Jahn. p. 129]

οὐδὲ γὰρ ἀνδρομέη κεφαλῆι κατὰ γυῖα κέχασται,
οὐ μὲν ἀπαὶ νώτοιο δύο κλάδοι ἀλίσσονται,
οὐ πόδες, οὐ θοὰ γούνα, οὐ μῆδεα λαχρήντα,
ἀλλὰ φρήν ἱερῆ καὶ ἀθέσφατος ἐπλετο μούνον,
5 φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσοσα θοῆσιν.

hoc fr. continuant verisimiliter priori.

1 οὐδὲ Olymp.: οὔτε Amm.: οὐ μὲν Tzetz. ἀνδρομέη (ἀνδρομένη) Amm. Olymp.: βροτή Tzetz. 2. 3 iterantur fr. 29, 1. 2 2 ἀπαὶ Amm. (Tzetz.): ἀπὸ fr. 29 νώτοιο 29: νώτων γε Amm. (Tzetz.) δύο Amm. ἀλίσσονται 29 cf. fr. 100, 7: ἀίσσοσιν Amm. (Tzetz.) 3 οὐ μῆδεα καὶ μῆδεα Tzetz. λαχρήντα Amm. (Tzetz.): γενήντα (suo loco aptius) fr. 29

135 [404. 405 K., 426. 427 St.]

ARIST. rhet. A 13. 1373^b 6 ἔστι γὰρ ὁ μαντεύονται τι πάντες φύσει κοινὸν δίκαιον καὶ ἀδικιον, κἂν μηδέμια κοινωνία πρὸς ἀλλήλους ἢ μηδὲ συνθήκη (citat. Antigonae v. 450 sq.) καὶ ὡς E. λέγει περὶ τοῦ μὴ κτείνειν τὸ ἔμψυχον τοῦτο γὰρ οὐ τίσι μὲν δίκαιον τίσι δ' οὐ δίκαιον 'ἀλλὰ — ἀν' γῆς'. Cic. de r. p. III 11, 19 (ubi de iure naturali agitur): Pythagoras et Empedocles unam omnium animantium condicionem iuris esse denuntiant clamantque inexpiabilis poenas impendere iis a quibus violatum sit animal. SEXT. adv. math. IX 126 (ante fr. 136) εἶπερ καὶ ἡ δικαιοσύνη κατὰ τὴν ἐπιπλοκὴν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς θεοῦ εἰσῆκται, εἰ μὴ εἰσὶ θεοί, οὐδὲ δικαιοσύνη σοστήσεται. cf. LAMBL. V. Pyth. 108 προσέταξεν (Pyth.) ἀπέσθαι τῶν ἐμψύχων· ἄτε γὰρ βουλομένους ἄκρωσ δικαιπραγεῖν ἔδει δῆπον μηδὲν ἀδικεῖν τῶν συγγενῶν ζώων. ἐπεὶ πῶς ἂν ἐπεισαν δίκαια πράττειν τοὺς ἄλλους αὐτοὶ ἀλισκόμενοι ἐν πλεονεξίαι * * συγγενικῆι τῆι τῶν ζώων μετοχῆι, ἅπερ διὰ τὴν τῆς ζωῆς καὶ τῶν στοιχείων τῶν αὐτῶν κοινωνίαν καὶ τῆς ἀπὸ τούτων συνισταμένης συγκράσεως ὡσανεὶ ἀδελφότητι πρὸς ἡμᾶς συνέζευκται.

ἀλλὰ τὸ μὲν πάντων νόμιμον διὰ τ' εὐρυμέδοντος
αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου ἀγῆς.

fr. transitum facit a theologia ad ἀποχὴν ἐμψύχων iuris communione quae sit inter omnia animantia declarata. ipsum verbum δίκαιον vel δικαιοσύνη adhibitum esse fidem facit Hippol. l. c. ad 131 (cf. de iustitia Orphica et Pythagorea

Rohde *Psych.* II² 129, 163), at frustra fuere qui Aristotelea τιοι μὲν δίκαιον κτλ. versibus includerent. *δικη* in re simili adhibetur Hesiodo Opp. 276 sqq.

2 αἰθέρος—ἀγῆς] 'duo mundi hemisphaeria quae inter sita est terra' Stein. dubito an αἰθήρ ad caelum, ἀγῆ ad aera (cf. fr. 17, 18, 21, 4) pertineat; cf. Soph. Oed. R. 865. displicet αὐ γῆς a Bekkero e duobus libris futtilibus receptum ἠνεκέως singulare cf. ἠνεκές fr. 17, 35

136 [416. 417 K., 428. 429 St.]

SEXTUS adv. math. IX 127 (cf. ad fr. 135; ex Posidonio in Tim.) οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Πυθαγόραν καὶ τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ (τὸ) τῶν Ἰταλῶν πλῆθος φασι μὴ μόνον ἑμὴν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς εἶναι τινα κοινωνίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἄλογα τῶν ζῴων. ἔν γὰρ ὑπάρχειν πνεῦμα τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου διήκον ψυχῆς τρόπον τὸ καὶ ἐνοῦν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα (cf. fr. 134, 5). διόπερ καὶ κτεινοντες αὐτὰ καὶ ταῖς σαρκῶν αὐτῶν τρεφόμενοι ἀδικήσομεν τε καὶ ἀσεβήσομεν ὡς συγγενεῖς ἀναιροῦντες. ἔνθεν καὶ παρήνουν οὗτοι οἱ φιλόσοφοι ἀπέχεσθαι τῶν ἐμψύχων καὶ ἀσεβεῖν ἔφρασκον τοὺς ἀνθρώπους 'βωμὸν θρῦθοντας μακάρων θερμοῖσι φόνοισιν', καὶ Ἐ. πού φησιν 'οὐ—νόοιο'; sequitur fr. 137 ex eodem Posidonio CHALCID. in Tim. 240, 3 Wrob. (post fr. 117. 137) item alio loco: *Comprimite o gentes homicidia! nonne videtis Mandere vos proprios artus ac viscera vestra? et fortasse ONIDIUS Met. XV 174 parcite, vaticinor, cognatas caede nefanda exturbare animas; nec sanguine sanguis alatur* (cf. Schmekel *Mittelsta* 288⁴)

οὐ παύσεσθε φόνοιο δυσηέος; οὐκ ἔσορᾶτε
ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδελήσι νόοιο;

1 φόνοιο δυσηέος ex homerico πολέμοιο δυσηέος H 376 al.; cf. 119,
19 2 ἀκηδελήσι νόοιο transtulit Apoll. Rhod. III 298

137 [410—415 K., 430—435 St.]

1—6 SEXTUS adv. math. IX 129 (post fr. 136, 2) καὶ 'μορφῆν—ἔδουσιν' CHALCID. 240. 3 Wr. [cf. ad fr. 136] *mutatos sobolis mactat pater impius artus dis epulum libans; saeva prece territa mente hostia; luctifica funestatur dape mensa. natus item ut pecudes caedit matremque patremque nec sentit caros mandens sub dentibus artus*; PLUT. de esu carn. II 3 p. 997 E ποῖον οὖν οὐ πολυτελὲς δεῖπνον εἰς ὃ οὐ θανατοῦται τι ἔμψυχον . . . οὐκω λέγω τάχα μητρὸς ἢ φίλον τινὸς ἢ παιδός, ὡς ἔλεγεν Ἐ. 1. 2 PLUT. de superst. 13 p. 171 C Carthaginienses οὐκ ὡσπερ Ἐ. φησι τῶν τὰ ζῶια θύοντων καθαπτόμενος 'μορφῆν—νήπιος', ἀλλ' εἰδότες καὶ γινώσκοντες αὐτοὶ τὰ αὐτῶν τέκνα καθιέρον. ORIG. c. Celsum V 49 (opinor e Celso) ἐκείνοι [Pythagorei] μὲν γὰρ διὰ τὸν περὶ ψυχῆς μετενσώματουμένης μῦθον ἐμψύχων ἀπέχονται καὶ τις 'φίλον—νήπιος'.

μορφῆν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν ἀείρας
σφάζει ἐπενχόμενος μέγα νήπιος· οἱ δ' ἐπορεύνται
λισσόμενοι θύοντας, ὃ δ' αὖ νήκουστος ὀμοκλέων

2 σφάζει Origenes οἱ δὲ πορεύνται Sextus: corr. Bergk; cf. Ψ 212 τοὺ δ' ὀρέοντο. intellego: *at illi instant sc. pueri. nam ante v. 1 alios commemoratos fuisse docet v. 5 λισσόμενον unus cod. X θύοντες Sext.: corr. Wilamowitz; θύοντος G. Hermann αὐ νήκουστος scripta: ἀνήκουστος Sext.: δὲ νήκουστος Bergk*

σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα.

5 ὡς δ' αὖτως πατέρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες
θνυδὸν ἀπορραίσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν.

4 clausula Homericā 5 an παῖδε? at cf. fr. 23, 2 6 ~ fr. 128, 10
ἀπορραίσαντε Karsten: ἀπορραίσαντα Sext.

138 [deest]

ARISTOT. poet. 21 p. 1457^b 13 ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ εἶδος [translationem fieri] οἶον

χαλκῶδι ἀπὸ ψυχῆν ἀρύσας

καὶ ταμῶν ἀτειρεῖ χαλκῶδι (fr. 143): ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρύσαι ταμεῖν,
τὸ δὲ ταμεῖν ἀρύσαι εἴρηκεν.

celatum auctorem indicavit conl. fr. 143 Vahlen. philosophus cum vitam
et animam in sanguine poneret, eo facilius animam haurire dicebat

139 [9. 10 K., 436. 437 St.]

ΠΟΡΦΥΡ. de abst. II 31 ἐπεὶ δ' ἀναμάρτητος οὐδείς, λοιπὸν ἀκείσθαι
τοῖς ὕστερον διὰ τῶν καθαρμῶν τὰς (τῶν) πρόσθε περὶ τὴν τροφήν ἀμαρ-
τίας. τοῦτο δὲ ὁμοίως γένοιτ' ἂν, εἰ πρὸ ὁμμάτων ποιησάμενοι τὸ δεινὸν ἀνε-
φημίσοιμεν κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα λέγοντες:

οἴμ' ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε νηλεὲς ἦμαρ,
πρὶν σκέτλι' ἔργα βορᾶς περὶ χεῖλεσι μητίσασθαι.

1 οἴμ' ὅτι Nauck (cf. Theocr. XI 54): οἴμοι ὄτ' eod. νηλεὲς ἦμαρ Ho-
mericum 2 non περὶ φρεσίν, verum π. χεῖλεσι incestam dapem moliantur.
praepositionis abundantia (cf. fr. 143) quasi pingit ligurrientes. sceleris (βορᾶς)
genus aut antea aut postea accuratius fuerit definita

140 [419 K., 440 St.]

PLUT. Quaest. conv. III 1, 2 p. 646 D καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπε-
δοκλέα τῆς δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι χρῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἄλλων φειδεσθαι δένδρων ἀπάντων.

versus recuperari non quit, at fuerit talis: δάφνης Φοιβείων φύλλων ἄπο
πάμπαν ἔχεσθαι cf. fr. 141

141 [418 K., 441 St.]

GELLIUS IV 11, 9 videtur autem, de κνάμωι non esitato causam erroris fu-
isse, quia in Empedocli carmine qui disciplinas Pythagorae secutus est, versus
hic invenitur 'δειλοὶ — ἔχεσθαι'. 10. opinati enim sunt plerique κνάμους le-
gumentum dici ut a vulgo dicitur. sed qui diligentius scitiusque carmina Empedocli
arbitrati sunt, κνάμους hoc in loco testiculos significare dicunt eosque more
Pythagorae aperte atque symbolice κνάμους appellatos, quod sint aἰτιοὶ τοῦ
κνεῖν et geniturae humanae vim praebeant; idcircoque Empedoclen versus isto
non a fabulo edendo, sed a rei veneri proluvio voluisse homines deducere. DI-
DYMUS in ΓΕΩΡΟΝ. II 35, 8 πρῶτος δὲ ἀπέσχετο κνάμων Ἀμυριάραος διὰ τὴν δι'
ὄνειρων μαντίαν. φέρεται δὲ καὶ Ὀρφῆως τοιαύτε ἐπη' δειλοὶ — ἔχεσθαι
CALLIM. fr. 128 (a Gellio l. c. cit.) καὶ κνάμων ἄπο χειρας ἔχειν, ἀνιώντος ἔδε-

στοῦ, κήγῳ Πυθαγόρου ὡς ἐκέλευε λέγω. illudit qui feras Empedoclea ratione argutantes inducit CRATES in *Θηραίν* fr. 17 (I 195 K.) ἡμῶν δ' ἀπο χειρας ἔχασθαι.

δριλοι, πάνδριλοι, κυάμων ἀπο χειρας ἔχασθαι.

πάνδριλοι om. Geop. ἔχασθαι Gall. Geop. (CH): ἔχεσθε Geop. (L^f, vulgo); infinitivum (imperativi vice) confirmat exemplar Hom. χ 916 κακῶν ἀπο χειρας ἔχασθαι et Crates

142 [deest]

VOLL. HERC. N. 1012 col. 18 [coll. alt. VII fol. 15. *Bodleian facs.* t. III f. 13 n. 568] σοφίην. δῆλον γὰρ ὡς οἱ | μὲν κήρυκες φθένξονται, | ἢ δ' Ἑλλὰς φθένξεται. μία | δὴ δύναμις τοῦ σημαינוμέ-(5)νον. τὰτὸ δὲ κα[?] παρ' Ἑμ-|πε-|δοκ[?]λει γέγονεν ὅτε λέ-[γ]ε[ται] τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διδὸς | τευροὶ δόμοι αἰγ[?]όχοιο | ΤΕ . . ΟΑ'ΔΟΥΔΕ' (10) Υ . ὨΧΤΕΓΟΣ . Δ | ΛΟΥ . . . Ε

τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε Διδὸς τευροὶ δόμοι αἰγιοχιο
τέρποι ἂν οὐδὲ - - - - - τέγος - - - - -

utor etiam Croenerti apographo. Epicureus σῆμα ἀπὸ κοινοῦ primum ad Callimachi distichum 7, 3. 4 ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν ὄνομα καιρῶν φθένξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς αἰεὶ σοφίην adhibet, tum ad Empedocleus versus (cf. *Berl. Sitz.* 1897, 1062). τέρποι ἂν (Pindarico schemate) an τέρπον ἂν dubito restituatur. iota a correctore superscriptum observavit Croenert; sed non certum num integrum (an residuum ex N) an solum correctum sit. v. 10 initium K. THC legi posse adnotat Cr., sed T etiam P, E, C, Θ videri legi posse. etiam sensus incertus, utrum Iovis et Hecates regna (cf. fr. 195, 2?) opponantur an quattuor elementa, unde exclusus sit scelestus (cf. fr. 115, 9). ἄρ τε ex Homeri E 89 cf. fr. 17, 30

143 [442. 443]

THEO Smyrn. p. 15, 7 κατὰ ταῦτὰ δὴ καὶ ἡ τῶν πολιτικῶν [Πλατωνικῶν Hiller] λόγων παράδοσις τὸ μὲν πρῶτον ἔχει καθαρὸν τινα οἶον ἢ ἐν τοῖς προσήκουσι μαθήμασι ἐκ παιδῶν συγγυμνασία. ὁ μὲν γὰρ Ἑ. 'κρηγῶν ἀπὸ πέντε' ἀνιμῶντὰ φησὶν ἀκηρέι χαλκῶι δεῖν ἀπορρῦπτεσθαι. ANIST. poet. 21 p. 1457^b 13 ἀπ' εἶδους δὲ ἐπὶ εἶδος οἶον 'χαλκῶι ἀπὸ ψυχῆν ἀρῦ-σας' (fr. 138) καὶ τεμῶν [sic codex] ἀτειρέι χαλκῶι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἀρῦσαι ταμείν, τὸ δὲ ταμείν ἀρῦσαι εἴρηκεν. ἀμφω γὰρ ἀρελεῖν τί ἐστιν.

κρηγῶν ἀπο πέντε ταμόντ' (ἐν) ἀτειρέι χαλκῶι.

de re cf. Jahn ad Pers. II 16. IV 39, imprimis Rohde *Psych.* II³ 405. adde Hipparch. Pyth. Stob. flor. 108, 81 προσίκει ὡν ἐκνίπτοντας καὶ ἀποκαθαίροντας ἀπορρῦπτεσθαι πάσαις μηχαναῖς τὰς ἐγκατεσκευασμένας κηλίδας τῶι κατὰ φιλοσοφίαν λόγῳ. Theonis codex ἀνιμῶντα et ἀκηρέι in litura correcta habet. ubi quae Aristotele usus olim extitisse suspicatus est Vahlen ταμόντα et ἀτειρέι Schraderus confirmavit codice bis inspecto (cf. *Herm.* XV 174), ἐν metro flagitatum eleganter additur [cf. fr. 139 et *Mél. Weil.* 128]. latet Homericum τάμε χαλκὸς ἀτειρῆς E 292. ταμείν Empedocleo more habet hymn. in Apoll. ap. Porph. antr. nymph. 8 v. 2; Eur. Hel. 1235 σπονδὰς τέμωμεν cf. *Sibyll. Blätt.* p. 72

144 [406 K., 444 St.]

PLUT. de coh. ira 16 p. 464 B τὸ μὲν τοῦ Ἐμπεδοκλέους μέγα καὶ θεῖον ἡγοῦμην τὸ

νηστεύσαι κακότητος.

cf. Orphicus versus (226 Abel) ap. Procl. Tim. 830 [B p. 802 Schn.] *κύκλον τ' ἄν λήξαι καὶ ἀναπνεύσαι κακότητος* (ap. Simpl. de caelo p. 877, 17 *κύκλον τ' ἀλλήξαι καὶ ἀμνῶσαι κακότητος*)

145 [420. 421 K., 445. 446 St.]

CLEM. PROT. 2, 27 p. 23 P. *ταῦτη τοι ἡμεῖς οἱ τῆς ἀνομίας υἱοὶ ποτε . . . υἱοὶ γεγόναμεν τοῦ θεοῦ· ὑμῖν δὲ καὶ ὁ ὑμέτερος ὑποδέεται ποιητῆς ὁ Ἀκραγαντίνος Ἐ.*

*τοιγάρτοι χαλεπήσιν ἀλύοντες κακότησιν
οὐποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν.*

146 [384—386 K., 447—449 St.]

1—3 CLEM. Strom. IV 150 p. 632 P. [inde Theodor. VIII 96 p. 618, 9 Gaisf.] *φησὶ δὲ καὶ ὁ Ἐ. τῶν σοφῶν τὰς ψυχὰς θεοὺς γίνεσθαι ὧδέ πως γράφων· εἰς — φέριστοι.* significat 1 ΗΡΑΚΛΙΔΕΣ [A 1 p. 77, 13]

*εἰς δὲ τέλος μάντις τε καὶ ὕμνοπόλοι καὶ ἱητροὶ
καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται,
ἐνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοὶ τιμήσι φέριστοι.*

principes eorumque hospites vates, medicus, faber, aedus Hom. Od. ρ 384; haec Orphica tradit etiam Pind. fr. 193 B. 3 ἐνθ' Theodor.

147 [387. 388 K., 450. 451 St.]

CLEM. Strom. V 122 p. 721 P. *ἦν δὲ ὁσίως καὶ δικαίως διαβιώσωμεν, μακάριοι μὲν ἐνταῦθα, μακαριώτεροι δὲ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν, οὐ χρόνοι τιγὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἔχοντες, ἀλλ' ἐν αἰῶνι ἀναπαύεσθαι δυνάμενοι· ἀθανάτοις — ἀτειρεῖς, ἡ φιλόσοφος Ἐμπεδοκλέους λέγει ποιητικῆ.* [inde Eus. P. E. XIII 13, 49 p. 684 extr.]

*ἀθανάτοις ἄλλοισιν δμέστιοι, αὐτοτράπεζοι,
εὐνιες ἀνδρείων ἀχέων, ἀπόκληροι, ἀτειρεῖς.*

αὐτοτράπεζοι Eus.: ἐν τε τραπέζαις Clem., unde ἐν τε τράπεζοι Rohde illud praefero eiusdem mensae cf. ἀνότετες. asyndeton in his poetae proprium· εὐνιες Scaliger cf. fr. 57, 2: ἐόντες Clem. Eus. ἀχαιῶν Clem. Eus. ἀπόκληροι Scaliger ἀτειρεῖς Eus.: ἀτηρεῖς Clem. continuavit hoc Stein fr. 146

148. 149. 150 [403. 243 St., 453 K.]

*ἀμφιβρότην χθόνα. νεφεληγερέτην.
πολυάλματον ἦπαρ.*

PLUT. Quaest. conviv. V 8, 2 p. 683 E (post fr. 80) *καὶ μάλιστα τοῦ ἀνδρός [Empedocleis] οὐ καλλιγραφίας ἕνεκα τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων ὥσπερ ἀνθρώποις χρώμασι τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ' ἕκαστον οὐσίας τινός ἢ δυνάμεως δῆλωμα ποιοῦντος οἷον ἀμφιβρότην χθόνα τὸ τῆι ψυχῆι περιελθόμενον σῶμα καὶ νεφεληγερέτην τὸν ἀέρα καὶ πολυάλματον τὸ ἦπαρ.*

151 [p. 347 K.]

ζείδωρος.

PLUT. Amat. 13 p. 756 E ζείδωρον γὰρ αὐτὴν [sc. Ἀφροδίτην] Ἐ., εἰ-
καρπον δὲ Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνν καὶ περποντῶς ἀνόμασαν. cf. Etym. m.
p. 440, 4 παρὰ τὸ ζῆν ζείδωρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρομένην

152 [455 K.]

ARIST. poet. 21. 1457^b 22 ἢ ὁ γῆρας πρὸς βίον καὶ ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν.
ἐρεῖ τοίνυν τὴν ἐσπέραν γῆρας ἡμέρας, ἢ ὡσπερ Ἐ., καὶ τὸ γῆρας ἐσπέραν
βίον ἢ θυμᾶς βίον.

Vahlen ad h. l. censet „fuisse eius poetae μεταφορικωτάτον metaphoram
similem illi γῆρας ἡμέρας, cuius admonere voluerit Aristoteles.“ ergo discipuli
carmina Empedoclis memoria tenebant ut magister. γῆρας μιάσματος Aeschyl.
Sept. 669

153 [455 K.]

βαυβώ.

HECYCH. βαυβώ: τιθήνη Δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν ὡς παρ'
Ἐμπεδοκλεῖ.

cf. Crusius *Unters. z. Herondas* 128. nomen illustratur absonis illis figuris
figlinis, quae in templo Cereris Prienensi 1899 inventae sunt. caput enim eis
deest, venter cum inguine muliebri tamquam os ornatur.

DUBIUM.

154 [deest]

PLUT. de esu carn. I 2 p. 993 C [fortasse e Posidonio cf. Schmekel *Mittel-*
stoa 288⁴] ἢ τοῖς μὲν πρώτοις ἐκείνοις ἐπιχειρήσασιν σαρκοφαγεῖν τὴν αἰτίαν
ἂν εἴποι πᾶς εἶναι [πᾶσαν καὶ codd.: correxi] τὴν ἀπορίαν· οὐ γὰρ ἐπιθυμίας
ἀνόμοις συνδιάγοντες οὐδ' ἐν περιουσίαι τῶν [τινι codd.: correxi] ἀναγκαίων
ὑβρίσαντες εἰς ἡδονὰς παρὰ φύσιν ἀσυμφίλους ἐπὶ ταῦτ' ἤλθον, ἀλλ' εἰποιεν
ἂν αἰσθῆσιν ἐν τῷ παρόντι καὶ φωνὴν λαβόντες· ὦ μακάριοι καὶ θεοφιλεῖς
οἱ νῦν ὄντες ὑμεῖς, οἷον βίον λαχόντες αἰῶνα καρποῦσθε καὶ νέμεσθε
κλῆρον ἀγαθῶν ἀφθονῶν, ὅσα φύεται ὑμῖν, ὅσα τρυγᾶται, ὅσον πλοῦτον ἐκ
πεδίων, ὅσα ἀπὸ φυτῶν ἡδονὰς δρέπεσθαι πάρεστιν. ἔξεστιν ὑμῖν καὶ τρυφᾶν
μὴ μαινομένοις. ἡμᾶς δὲ σκυθρωπότατον καὶ φοβερώτατον ἐδέξατο βίον καὶ
χρόνον μέρος, εἰς πολλὴν καὶ ἀμήχανον ἐκπεσόντας ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως
ἀπορίαν· ἔτι μὲν οὐρανὸν ἔκρυπτεν αἴθρ καὶ ἀστρα θολερῶσι καὶ δυοδιαστα-
τοῦντι πεφυρμένα ὑγρῶι καὶ πυρὶ καὶ ζάλαις ἀνέμων, ὅ ὕπω δ' ἦ ἵλιος Ἰδρυτο
ἀπλανῆ καὶ βέβαιον ἔχων δρόμον ἢ ὦ

καὶ δύσιν ἐκρινεν, περὶ δ(ὲ) ἤγαγεν αἰθρὶς ὀπίσσω
καρποφόροισιν ἐπιστέψας καλυκτοστροφάνοισιν
Ἔρραις, γῆ δ' ὑβρίστο

ποταμῶν ἐκβολαῖς ἀτάκτοις καὶ πολλὰ λιμναῖσιν ἄμορφα καὶ πηλοῖς βαθέσι
καὶ λόχμιας ἀφόροις καὶ ὕλαις ἐξηγρίωτο· φορᾶς δὲ ἡμέρων καρπῶν καὶ τέχνης
δργανον οὐδὲν οὐδὲ μηχανὴ σοφίας· ὁ δὲ λιμὸς οὐκ ἐδίδου χρόνον οὐδὲ ὦρας
ἐτησίους σπόρος (πυρ)ῶν τότε ἀνέμενε. τί θαναμαστόν, εἰ ζῶιων ἐχησάμεθα

σαρξὲ παρα φύσιν, ὅτ' Ἰλὸς ἠσθίετο καὶ 'φλοῖος ἐβρώθη ζύλον' καὶ 'ἄγρωστιν εὐρεῖν βλαστάνουσαν ἢ φλεώ' τινὰ ῥίζαν εὐτυχὲς ἦν; βαλάνου δὲ γευσάμενοι καὶ φαγόντες ἐχόρευσαν ὑφ' ἡδονῆς περὶ δρῦν τινὰ καὶ φηγὸν ζεῖδωρον [δὲ] καὶ μητέρα καὶ τροφὸν ἀποκαλοῦντες. ἐκείνην (994) οὖν ὁ τότε βίος ἐορτὴν ἔγνω, τὰ δ' ἄλλα φλεγμονῆς ἦν ἅπαντα μεστὰ καὶ στυγνότητος. ἡμᾶς δὲ τοὺς νῦν τίς λύσσα καὶ τίς ὀστρος ἄγει πρὸς μαιφονίαν οἷς τοσαῦτα περιεστὶ τῶν ἀναγκαίων; κτλ.

Empedoclis versus probabiliter agnovit Wytttenbach, et insunt aliae sententiae e Lustralibus petitae (quamquam versus ibid. p. 998 A citati sunt Arati et insunt etiam iambi quos Wilamowitz agnovit). initium certo recuperari non potest.

1 περὶ δὲ P: περὶ σέ vulgo ἡγαγεν] sc. δρόμον i. e. ἐνιαυτόν 2 ἐπιστέφας [P: ἐπιστέφαι ETV] κάλυκος στεφάνοισιν codd.: correxi. καλυκοστέφανος praeivit Bacchylides 3 ὦρας sic libri; vulgo ὦρας ex Reiskei coni. cf. hymn. in Iovem Solem Inscr. Perg. 324, 21 οὐρανίαισι κεκασμένος ἠνεκὲς ὦρας

FALSA

155 [499 K., p. 18 St.]

LAERT. DIOG. VIII 48 ἦν καὶ Τηλαύγης υἱὸς αὐτοῖς (Pythagorae et Theoponi), δς καὶ διεδέξατο τὸν πατέρα καὶ κατὰ τινὰς Ἐμπεδοκλέους καθηγῆσατο Ἰηπόβοτος γέ τοι φησι λέγειν Ἐμπεδοκλέα·

Τήλανγες, κλυτὲ κοῦρε Θεανοῦς Πυθαγόρῳ τε.

τηλαυγεί B: τηλαυγῆ P¹: τηλαύγη P²: corr. Bentley fraus aperta (cf. Zeller Berl. Sitz. 1889, 990), cum qua cohaeret epistola ad Philolaum ficta Laert. VIII 53. 55 [A 1 p. 75, 12] et Eus. P. E X 14, 15 [A 8 p. 83].

156 [435—439 K., p. 9 St.]

LAERT. VIII 60 post fr. 1 [A 1 p. 77, 10] ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησε· Πανσανίην — ἀδύτων' [Anth. P. et Plan. VII 508 ut Simonidis cf. Laert. ad fr. 157. Reitzenstein Epigr. u. Skol. p. 111]

Πανσανίην ἡτηρὸν ἐπώνυμον Ἀγγίτου υἱὸν
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα,
δς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης ἀδύτων.

1 πανσανίαν Anth. ἀγγίτω Anth. 2 φῶτ' Laert.: τόνδ' ἔθαψε Anth. γέλα Laert. P, in ras. B: πέλας Anth. Pal.: κόνης Plan. 3 κλειστός Anth.: κρηραῖσι μαρ. ὑπὸ νόσοις Anth. 4 ἀπέστρεψε φερσεφόνας Laert. Anth. Plan.: φερσεφόνης Pal. ἀδύτων Laert.: θαλάμων Anth.

157 [433. 434 K., p. 9 St.]

LAERT. VIII 65 [cf. A 1 p. 78, 15]

Ἄκρον ἱατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντῖνον πατρὸς Ἄκρου
κρῆπτει κρημνὸς ἄκρος πατρὶδος ἀκροτάτης.

τινὲς δὲ τὸν δευτέρου στίχον οὕτω προσφέρονται ἄκροτάτης κορυφῆς
τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι [inde Suidas
s. v. Ἄκρων et Tzetzes Schol. in Herm. Cram. A. Ox. IV 119]

λατρὸν P¹B: ἰητρὸν corr. P² Ἄκρον, non ἄκρον cf. Reitzenstein *Epigr.*
u. *Sköl.* p. 119

158 [989 St.]

αἰῶνος ἀμερθεῖς quod affert Stein tamquam Empedoclis ex Hieroclis
l. c. ad fr. 121 est Hom. X 58

159 [145 St.]

σωρευόμενον μέγεθος, quod Stein Empedocleum credit, sumpsit ex
Arist. de gener. et corr. A 8. p. 325^b 19 Ἐμπεδοκλεῖ δὲ τὰ μὲν ἄλλα φανερόν
ᾧτι μέχρι τῶν στοιχείων ἔχει τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθοράν, αὐτῶν δὲ τούτων
πῶς γίνεται καὶ φθίρεται τὸ σωρευόμενον μέγεθος οὔτε ὄγλον κτλ. est Ari-
stotelea locutio nil poetici habens cf. *Metaph.* M 2 p. 1076^b 29.

160 [0]

Quae idem Stein *Philol.* XV 143 ex Crameri *An. Ox.* III 184 supplebat
Empedoclea, ea animi causa ficta esse ab homine byzantino evici *Hermac* XV
177. poeta est Michael Italicus episcopus Philippopolitanus s. XII medii cf. M.
Treu *Byz. Zeitschr.* IV 1 sqq.

161 [0]

ΣΦΑΙΡΑ, quae sub Empedoclis falso nomine, quod imposuit Demetrius
Triclinius, fertur, nuper edita est a F. Wieck (diss. Gryph.) 1897 et E. Maass *Comm.*
in *Arat. reliqu.* 154 sqq. cf. Elter *Analecta Graeca* Bonn 1899 (Natalic. reg.) p. 41

6. SCYTHINUS TEIUS.

A. TESTIMONIA.

1. STEPHANUS BYZ. s. v. *Τέως*. ἔστι γὰρ πρῶτον Τέιος καὶ Τεῖος καὶ ἰωνικῶς Τήιος· ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήιος καὶ Σκυθῖνος λάμβων ποιητῆς Τήιος [cf. Scythinus Anacreontis pater].

2. LAERT. DIOG. IX 16 Ἰερώνυμος [fr. 23 Hiller] λέφει καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν λάμβων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκεῖνον [Heracliti] λόγον διὰ μέτρον ἐκβαλεῖν.

3. ATHEN. XI 461 F μνημονεύει δ' αὐτῶν [scil. τῶν Κυλικράνων] καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἱστορίῃ λέγων οὕτως· Ἡρακλῆς λαβὼν Εὐρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρον πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων (καὶ) Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε ληΐζομένους καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡρακλείην τὴν Τρηχινίην [ἡράκλειαν τ. τρηχίναν liber] καλεομένην'.

Scythinus, Hecataei in Historia idemque Heracliti in philosophia imitator, ab Hieronymo laudatus non potest non fuisse saeculo quarto, fortasse exeunte. nam tum (ut Menecrates Ephesius, postea Cleanthes Assius demonstrant) revixit in Asia Heracliti disciplina. Scythini vel Scythii musa puerilis (Anth. XII 22. 252) ab illo aliena.

B. FRAGMENTA.

ΣΚΥΘΙΝΟΥ ΛΑΜΒΟΙ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

1

PLUT. de Pyth. orac. 16 p. 402 A (de Megarensibus) ὕστερον μέντοι πλήκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστίσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας,

ἣν ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πάσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβόν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.

cf. Clem. Strom. VIII 49 p. 674 P. οὐκ ἀνέγνωσαν δ' οὗτοι Κλεάνθη τὸν φιλόσοφον ὃς ἀντικρὺς πλήκτρον τὸν ἥλιον καλεῖ. ἐν γὰρ ταῖς ἀνατολαῖς ἐρείδων τὰς ἀγγὰς οἶον πλήσσω τὸν κόσμον εἰς τὴν ἐναρμόνιον πορείαν τὸ φῶς ἄγει, ἐκ δὲ τοῦ ἡλίου σημαίνει καὶ τὰ ἄστρα. Cleanthes ut Scythinus Hera-

cliti physiologiam et etymologiam illustrat. velut priora elucent ex fragmentis 51 οὐ ξυνιασι ὁκως διαφερόμενον ἐωντῶι ὁμολογεῖ· παλλντροπος ἀρμονιη ὁκωσπερ τόξου καὶ λύρης et 103 ξυνὸν ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερειᾶς

2

Stob. Ecl. I 8, 43 ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περί φύσεως. χρόνος ἐστὶν ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῶι πάντα καὶ ἐστὶν εἰς αἰὲ καὶ οὐκ ἐστὶν, ὁ παροιχομένος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῶι ἐναντίην ὁδὸν παρεωνιατῶν. τὸ γὰρ αὐριον ἢ μὲν τῶι ἔργωι χθὲς ἐστὶν, τὸ δὲ χθὲς αὐριον. Stobaeus ut Placitis aptaret versus solvit, quos reiectis priorum periculis vel hexametros vel scazontas vel iambos adgnoscentium trochaeos esse perspexit Wilamowitz *Coniectanea* Gott. 1884 p. 18. Stobaei verba post ἐόντος corrupta secutus Wilamowitzium, qui sensum Heracliteum aperuit, sic corrigam: αὐτός τε <τὴν> ἐναντίην ὁδὸν παρεῶν ἐατῶι. ἡμῖν viderat Heeren. Scythini autem versus plerosque certo recuperavit Wilamowitz:

πάντων χρόνος

ὕστατον καὶ πρῶτόν ἐστι, κἀν ἑαυτῶι πάντ' ἔχει
κᾶστιν εἰς κοῦκ ἐστιν. αἰεὶ δ' ἐξ ἐόντος οἴχεται
καὶ πάρεστιν αὐτις αὐτός τὴν ἐναντίην ὁδόν.

5 αὐριον γὰρ ἡμῖν ἔργωι χθὲς, τὸ δὲ χθὲς αὐριον.

v. 4 praetulerim αὐτός αὐτῶι

7. MENECRATES EPHESIUS

SUID. s. v. Ἄρατος. ἀκουστής δὲ ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφesoίου Μενεκράτους.

MENEKRATOUS EPGΩN ἈΒ

VARRO r. r. I 1, 9 in rei rusticae scriptorum catalogo: *hi quos dixi omnes soluta oratione scripserunt, easdem res etiam quidam versibus, ut Hesiodus Ascracaeus, Menecrates Ephesius.*

prior liber citatus fr. 1. non plures duobus fuisse conicio ex Nicandri Georgicorum imitatione.

1

ΕΓΓΥΜ. GENUIN. s. v. ἡθμός καὶ ἡθένειον ἐργαλεῖον διατετρομημένον πολλαῖς τρύπαις δι' οὗ τὸ ὑγρὸν εἰώθασι [sic Gud.] διακρίνειν τῶν παχύτερων, ὡς φησι Μενεκράτης ἐν Ἐργων ᾠ

ἡθμῶδι δὲ προπάροιδεν ἀφαρπάζει νέον αἰεὶ
ἀφρόν.

1 ἀφαρπάζειν Flor. 2 puto olivae pressae amurcam.

2

SCHOL. EUR. Rhes. ad v. 529 ἐπτάποροι Πλειάδες: τῶν περὶ τὸν Μενεκράτην ἐν διδύμοις τὸν ἥλιον λεγόντων, ἐν ᾧ τὰ τῆς καταστάσεως τῶν φαινομένων ὅπως εἶχε [ἔχει ὅπως transp. Wilamowitz] πρόκειται, εἰσὶν [δὲ] οἱ φησι περὶ τὰς ἐσχάτας μοίρας τοῦ καρκίνου εἶναι τότε τὸν ἥλιον. cf. Maass *Aratea* p. 328

3

ad NICANDRI AL. v. 171 sqq.

καὶ τε σύ γ' ἀγλεύκη βάψαις ἰόντα θάλασσαν,
ἦν τε καὶ ἀτμεύειν ἀνέμοις πόρεν Ἐννοσίγαιος
σὺν πυρὶ. καὶ γὰρ δὴ τὸ πνοαῖς συνδάμνεται ἐχθραῖς·
πῦρ μὲν ἀεζῶων καὶ ἀχύνετον ἔτρεσεν ὕδωρ,
175 ἀργέστας. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀκοσμήεσσα, φιλοργῆς
δεσπόζει νηῶν τε καὶ ἐμφθορέων ἀλζῶν,
ἕλη δ' ἐχθόμενοιο πυρός κατα θεσμόν ἀκούει.

SCHOL. adnotat (172) ὅτι δὲ δουλεύει ἡ θάλασσα καὶ τὸ πῦρ ἀνέμοις, κατὰ θεῖον νόμον δηλονότι, τοῦτο δὲ καὶ Ἡράκλειτος καὶ Μενεκράτης εἶρηκεν. 174

ἐπιθεσθαι οὖν βούλεται διὰ τούτων καὶ Ἡράκλειτος, ὅτι πάντα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστὶ κατ' αὐτόν. 176 τῆ γὰρ θαλάσῃ ὑπόκεινται τὰ πλοῖα, τῷ δὲ πυρὶ ἢ ὕλῃ. Heraclitus verus adparet in elementorum mutuo servitio (cf. fr. 84) nec πῦρ ἀελζων (fr. 30) discrepat. at aëris ut quarti elementi vis praeter πῦρ, θάλασσαν, γῆν (νῆες, ὕλη) accita aliena videtur ab Heraclito. et multi post Empedoclem eius rationem sic amplificaverunt, inprimis Stoici. nec tamen propterea illico Stoicus Menecrates, quod visum est Odero (Susemihl *Al. Litt.* I 284²).

Ad *ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΙΚΑ* quae Nicandri exemplo fuisse sumo (sive peculiari titulo sive comprehensa in *Ἔργοις*) pertinent

4

VARRO R. r. III 16, 18 *et quidam dicunt, tria genera cum sint ducum in apibus, niger ruber varius, ut Menecrates scribit, duo, niger et varius, qui ita melior, ut expediat mellario, cum duo sint (in) eadem alveo, interficere nigrum, cum sit cum altero rege, esse seditiosum et corrumpere alveom, quod fuget aut cum multitudīne fugetur.*

5

PLIN. H. N. Ind. I. VIII (de animalibus feris et domesticis) *Menecrate poeta; l. XI item post Nicandrum; XI 17 de erithaca apium cibo: Menecrates florem esse dicit futurae messis indicium, sed nemo praeter eum.*

8. SMINTHES

1. ARATI VITA 2, 5 p. 324, 11 Maass. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι (praeter Aratum) Φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλέοστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός κτλ. (cf. supra p. 19 n. 2)

2. AVIENUS 582 (de Pliadibus)

*cerni sex solas carmine Minthes
adserit, Electram caelo abscessisse profundo
ob formidatum memorat prius Oriona.*

'in Catasterismis igitur (Eratosthenis) haec fabula ex Minthe narrata erat, quem a Sminthe diversum non esse iam dudum intellectum est.' Robert Erat. *catast.* p. 28

9. TIMON PHLIASIUS

A. TESTIMONIA VITAE ET SCRIPTORUM

1. LAERTIUS DIOGENES IX 109—115.

Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς, ὁ παρ' ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν 109
εἰς τοὺς Σίλλους ὑπομνήματι, & προσφωνεῖ Τιβερίῳ Καίσαρι, φησὶ
τὸν Τιμωνα εἶναι πατρὸς μὲν Τιμάρχου, Φλιάσιον δὲ τὸ γένος·
νέον δὲ καταλειφθέντα χορεύειν, ἔπειτα καταγόντα ἀποδημῆσαι
5 εἰς Μέγαρα πρὸς Στίλπωνα· κάκειναι συνδιατρέψαντα ἀδιδίς ἐπαν-
ελθεῖν οἴκαδε καὶ γῆμαι. εἶτα πρὸς Πύρρωνα εἰς Ἴλιον ἀποδημῆ-
σαι μετὰ (τῆς) γυναικὸς κάκει διατρέβειν ἕως αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο,
ὧν τὸν μὲν πρεσβύτερον Ξάνθον ἐκάλεσε καὶ ἰατρικὴν ἐδίδαξε καὶ
διάδοχον τοῦ βίου κατέλιπε. (ὁ δὲ ἐλλόγιμος ἦν, ὡς καὶ Σωτῶν 110
10 ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ φησίν). ἀπορῶν μέντοι τροφῶν ἀπήρην εἰς τὸν
Ἑλλησποντον καὶ τὴν Προποντίδα· ἐν Χαλκηδόνι τε σοφιστεύων
ἐπὶ πλέον ἀποδοχῆς ἠξιώθη· ἐντεῦθεν τε πορισάμενος ἀπήρην εἰς
Ἀθήνας, κάκει διέτριβε μέχρι καὶ τελευτῆς, ὄλιγον χρόνον εἰς Θήβας
διαδραμών. ἐγνώσθη δὲ καὶ Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Πτολε-
15 μαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις αὐτῷ μαρτυρεῖ.
ἦν δέ, φησίν ὁ Ἀντίγονος [p. 42 Wil.] καὶ φιλοπότης καὶ ἀπὸ τῶν
φιλοσόφων εἰ σχολάζοι, ποιήματα συνέγραφε. καὶ γὰρ καὶ ἔπη καὶ
τραγωιδίας καὶ σατύρους (καὶ δράματα κωμικὰ τριάκοντα, τὰ δὲ

1 ὁ παρ' ἡμῶν aut popularis (Reiske) aut sectae nostrae particeps i. e. scepticus 2 ὑπομνήματι PB²F: ὑπομνημάτων B¹. commentario Vitam praemiserat more solito Apollonides, quocum Sotionem iunxit Nicias. praeterea aliquem pinacographum haud dextre infersit Laertius. fons vitae primarius est Antigonus Carystius (Wilamowitz *Philol. Unters.* IV) 4 Apollonidi ipsi Φλειάσιον reddendum esset 6 ἐπιδημῆσαι B 7 τῆς add. Cobet 8 ἐδίδαξε Timon, ut conexus docet 9 ὁ δ' (sic libri) maior filius (non Timo), intruso Sotionis emblemate iunioris memoria intercidit 15 ἰάμβοις, Sillorum prooemium intellego cf. Xenophan. A 1 p. 20, 7 17 φιλοσόφων neutr. εἰ σχολάζοι scripsi: ἐσχολάζε libri καὶ γὰρ ante ποιήματα interpolate FP². audiendum συνέγραφε e prioribus. nam Antigoni ecloga, quae continuatur p. 174, 17, interrum-pitur Laertii miscella compilatione καὶ γὰρ — δδ' οὖν φιλόσοφος 18 τὰ δὲ τραγικὰ

- τραγικά ἐξήκοντα) σίλλους τε καὶ κιναιδούς. φέρεται δ' αὐτοῦ 111
καὶ καταλογάδην βιβλία (εἰς ἐπῶν τείνοντα μυριάδας δύο), ὧν καὶ
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος μέμνηται, ἀναγεγραφῶς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς
τὸν βίον. τῶν δὲ Σίλλων τρία ἐστίν, ἐν οἷς ὡς ἂν σκεπτικὸς ὧν
5 πάντας λοιδορεῖ καὶ σιλλαινεῖ τοὺς δογματικούς ἐν παρωιδίας εἶδει.
ὧν τὸ μὲν πρῶτον αὐτοδιήγητον ἔχει τὴν ἐρμηνείαν, τὸ δὲ δεύτε-
ρον καὶ τρίτον ἐν διαλόγου σχήματι. φαίνεται γοῦν ἀνακρίνων Ξενο-
φάνη τὸν Κολοφώνιον περὶ ἐκάστων, ὁ δὲ αὐτῷ διηγούμενός ἐστι·
καὶ ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἀρχαιοτέρων, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
10 περὶ τῶν ὑστέρων· ὁθεν δὴ αὐτῷ τινες καὶ Ἐπιλογον ἐπέγραψαν.
τὸ δὲ πρῶτον ταῦτά περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονοπροδσωπὸς 112
ἐστὶν ἢ ποιήσις· ἀρχὴ δὲ αὐτῷ ἦδε, 'ἔσπετε — σοφισταί' [fr. 1].
ἔτελεύτησε δ' ἐγγὺς ἑτῶν ἐνεήκοντα, ὡς φησὶν ὁ Ἀντίγονος (καὶ
Σωτίων ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ). τοῦτον ἐγὼ καὶ ἑτερόφθαλμον ἤκουσα,
15 ἐπεὶ καὶ αὐτὸς αὐτὸν Κύκλωπα ἐκάλει.
γένονε καὶ ἕτερος Τίμων ὁ μισάνθρωπος. ὁ δ' ὄν φιλόσοφος
καὶ φιλόκηπος ἦν σφόδρα καὶ ἰδιοπράγμων, ὡς καὶ Ἀντίγονός φησι.
λόγος γοῦν εἰπεῖν Ἰερώνυμον τὸν Περιπατητικὸν [om. Hiller] ἐπ'
αὐτοῦ· 'ὡς παρὰ τοῖς Σκύθαις καὶ οἱ φεύγοντες τοξέουσι καὶ οἱ
20 διώκοντες, οὕτω τῶν φιλοσόφων οἱ μὲν διώκοντες θηρῶσι τοὺς
μαθητάς, οἱ δὲ φεύγοντες, καθάπερ καὶ ὁ Τίμων.' ἦν δὲ καὶ 113
ὄξυς νοῆσαι καὶ διαμυκτηρίσαι· φιλογράμματός τε καὶ τοῖς ποιη-
ταῖς μύθους γράφαι ἱκανός καὶ δράματα συνδιατιθέναι. μετεδίδου
δὲ τῶν τραγωιδιῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ὀμήρῳ. θορυβούμενός τε
25 ὑπὸ τῶν θεραπευιῶν καὶ κυνῶν ἐπολεῖ μηδὲν, σπουδάζων περὶ τὸ
ἠρεμάζειν. φασὶ δὲ καὶ Ἄρατον πνέσθαι αὐτοῦ πῶς τὴν Ὀμήρου
ποίησιν ἀσφαλῆ κτήσασαιτο, τὸν δὲ εἰπεῖν, 'εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντι-
γράφοις ἐντυγχάνοι καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρθωμένοις'. εἰκὴ τε αὐτῷ 114
ἐκεῖτο τὰ ποιήματα, ἐνίοτε ἡμίβρωτα· ὥστε καὶ Ζωπύρῳ τῷ
30 ῥήτορι ἀναγινώσκοντά τι ἐπιτυλίττειν καὶ κατὰ τὸ ἐπελθὸν διεξιέ-

P: δὲ τραγικά B: τραγικά δὲ F. nota pinacographorum stultum emblema, qui dum τραγωιδίας καὶ σατύρους explicant, comicos absurde adsciscunt (cf. Berl. Sitz. 1897, 1073). item Schol. Arist. Pac. 835 ἔγραψε δὲ [Ion praeter tragœdias] καὶ κωμωιδίας καὶ ἐπιγράμματα κτλ. similiter δράματα τραγικά in Pindari pinace Suidiano. 2 confusae pinacographi et Antigoni memoriae 4—12 Apollonidea 10 δὲ αὐτῷ P²: δὲ αὐτὸν B: δὴ αὐτό F: αὐτὸν P¹ 16 καὶ BP: δὲ καὶ F 25 ἐπολεῖ μηδὲν] sc. ποίημα 26 ἠρεμάζειν P¹ mrg.: ἠρέμα ζῆν P¹BF 29 Zopyrus Clazomenius ap. Quint. III 6, 3 30 ἀναγινώσκοντά τι Cobet: ἀναγινώσκοντι PF: ἀναγινώσκοντα B; legere incipiebat a fortuito oco, quia evolvens initium non invenerat abscissum, ut saepe fiebat; tum in medio libro, quod perire crediderat, repperit

ναι· ἐλθόντα τε ἐφ' ἡμισίας, οὕτως εὐρεῖν τὸ ἀπόσπασμα τέως ἀγνοοῦντα. τοσοῦτον ἦν ἀδιάφορος, ἀλλὰ καὶ εὖρους, ὡς μὴδ' ἀριστῶν συγχρονεῖν. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀρχεσίλαον θεασάμενον διὰ τῶν Κερκώπων ἰόντα εἰπεῖν· 'τί σὺ δεῦρο, ἐνθαπαρ ἡμεῖς οἱ ἐλεύ-
5 θεοι;' συνεχές τε ἐπιλέγειν εἰώθει πρὸς τοὺς τὰς αἰσθήσεις μετ' ἐπιμαρτυροῦντος τοῦ νοῦ ἐγκρίνοντας·

'συνῆλθεν ἀτταγᾶς τε καὶ νομηγίος'.

εἰώθει δὲ καὶ παλίζειν τοιαῦτα. πρὸς οὖν τὸν θαυμάζοντα πάντα
ἐφη· 'τί δ' οὐ θαυμάζεις διτι τρεῖς ὄντες τέτταρας ἔχομεν ὀφθαλ-
10 μούς'; ἦν δὲ αὐτὸς τε ἑτερόφθαλμος καὶ ὁ Διουσκουρίδης μαθητῆς
αὐτοῦ, καὶ ὁ πρὸς οὗν ἔλεγεν ὑγιής. ἐρωτηθεὶς δὲ ποτε ὑπὸ 115
Ἀρχεσιλάου διὰ τί παρῆι ἐκ Θηβῶν, ἔφη· 'ἐν' ὑμᾶς ἀναπεπτα-
μένους ὄρων γελῶ.' ὁμως δὲ καθαρπτόμενος τοῦ Ἀρχεσιλάου ἐν
15 τοῖς Σίλλοις ἐπήνεκεν αὐτὸν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχεσι-
λάου περὶ δέλιπρωι.

3 συγχρονεῖν PF: συγχωρεῖν B. conicio συχρόν: tantopere fluebant ver-
sus illi, ut saepe prandii oblivisceretur 4 in Κερκώπων ἀγορᾷ, ubi Sillus
et Triballus regnant, Timonis est perfecti sceptici locus, non Arcesilai de quo
fr. 31—34 6 ἐκκρίνοντας B 7 'sensus et mens fures furacissimi se iungunt'.
10 τε om. B 11 ὑπὸ τοῦ F 12 παρῆι P ἀναπεπταμένους apertos, detec-
tos vix quadrat. an ἀνιπταμένους evolantes ut palumbes viso vulture? ἀνατετα-
μένους excitatos Wilam. 13 τοῦ BPF: om. vulgo

2. Ex ARISTOCLIS Peripatetici Περὶ φιλοσοφίας [Eus. P. E. XIV 18, 1—30
Πρὸς τοὺς κατὰ Πύρρων Σκεπτικούς ἢ καὶ Ἐρεκτικούς ἐπικληθέντας μὴδὲν
καταληπτόν εἶναι ἀποφραμένους. ἐκ τοῦ Ἀριστοκλέους].

ἀναγκαίως δ' ἔχει πρὸ παντός διασκέψασθαι περὶ τῆς αὐτῶν 1
ἡμῶν γνώσεως· εἰ γὰρ αὐτοὶ μὴδὲν πεφύκαμεν γνωρίζειν, οὐδὲν
ἔτι δεῖ περὶ τῶν ἄλλων σκοπεῖν. ἐγένοντο μὲν οὖν καὶ τῶν πάλαι 2
τινὲς οἱ ἀφέντες τήνδε τὴν φωνήν, οἷς ἀντίειρηκεν Ἀριστοτέλης.
5 ἴσχυσε μέντοι τοιαῦτα λέγων καὶ Πύρρων ὁ Ἡλείος· ἀλλ' αὐτὸς
μὲν οὐδὲν ἐν γραφῇ καταλέλοιπεν, ὁ δὲ μαθητῆς αὐτοῦ Τίμων
φησὶ δεῖν τὸν μέλλοντα εὐδαιμονήσειν εἰς τρία ταῦτα βλέπειν·
πρῶτον μὲν ὅποια πέφυκε τὰ πράγματα, δεῦτερον δὲ τίνα χρῆ
10 τοῖς οὕτως ἔχουσι. τὰ μὲν οὖν πράγματά φησιν αὐτὸν ἀποφαλ- 3

2 ἡμῶν αὐτῶν BI αὐτοὶ scripsi cf. § 10: αὐ libri 3 δεῖν CG
7 φησὶ] fortasse in libro quodam Περὶ εὐδαιμονίας, cuius nullum vestigium re-
liquum. at idem potuit etiam in libris Πρὸς τοὺς φυσικούς et Περὶ αἰσθήσεων dici

νειν ἐπ' ἴσης ἀδιάφορα καὶ ἀστάθμητα καὶ ἀνεπίκριτα· διὰ τοῦτο
 μήτε τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν μήτε τὰς δόξας ἀληθεύειν ἢ ψεῦδεσθαι.
 διὰ τοῦτο οὐδὲν μηδὲ πιστεῦειν αὐταῖς δεῖν, ἀλλ' ἀδοξάστους καὶ
 ἀκλινεῖς καὶ ἀκαράδαντους εἶναι, περὶ ἐνὸς ἐκάστου λέγοντας ὅτι
 5 οὐ μᾶλλον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν, ἢ οὔτε
 ἔστιν οὔτε οὐκ ἔστιν. τοῖς μέντοι γε διακειμένοις οὕτω περιέ- 4
 σσεσθαι Τίμων φησὶ πρῶτον μὲν ἀφασίαν, ἔπειτα δ' ἀταραξίαν,
 Αἰνησίδημος δ' ἠδονήν. τὰ μὲν οὐδὲν κεφάλαια τῶν λεγομένων 5
 ἐστὶ ταῦτα· σκεψώμεθα δ' εἰ ὀρθῶς λέγουσιν. ἐπεὶ τοίνυν ἐπ'
 10 ἴσης ἀδιάφορα πάντα φασὶν εἶναι καὶ διὰ τοῦτο κελεύουσι μη-
 δεὶ προστίθεσθαι μηδὲ δοξάζειν, εἰκότως ἂν οἴμαι πύθοιτό τις
 αὐτῶν, ἄρα γε διαμαρτάνουσι οἱ διαφέρειν αὐτὰ νομίζοντες ἢ οὐ;
 πάντως γάρ, εἰ μὲν ἀμαρτάνουσι, οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνουσι ἂν.
 ὥστε ἀνάγκη λέγειν αὐτοῖς εἶναι τινὰς τοὺς τὰ ψευδῆ περὶ τῶν
 15 ὄντων δοξάζοντας· αὐτοὶ τοίνυν εἰεν ἂν οἱ τάληθῆ λέγοντες· οὕτω
 δὲ εἴη ἂν ἀληθές τι καὶ ψεῦδος. εἰ δ' οὐκ ἀμαρτάνομεν οἱ πολλοὶ
 τὰ ὄντα διαφέρειν οἰόμενοι, τί μαθόντες ἐπιπλήττουσιν ἡμῖν;
 αὐτοὶ γὰρ ἀμαρτάνουσι ἂν ἀξιούντες μὴ διαφέρειν αὐτά. καὶ 6
 μὴν εἰ καὶ δόξημεν αὐτοῖς ἐπ' ἴσης ἀδιάφορα πάντα εἶναι, ὅηλον
 20 ὡς οὐκ ἂν διαφέροιεν οὐδ' αὐτοὶ τῶν πολλῶν. τίς οὐδὲν εἴη ἂν
 αὐτῶν ἢ σοφία; καὶ διὰ τί Τίμων τοῖς μὲν ἄλλοις λουδορεῖται
 πᾶσι, Πύρρωνα δ' ὑμνεῖ μόνον; ἔτι γε μὴν εἰ πάντα ἐπ' ἴσης 7
 ἐστὶν ἀδιάφορα καὶ διὰ τοῦτο χρῆ μὴδὲν δοξάζειν, οὐκ ἂν οὐδὲ
 ταῦτα διαφέρει· λέγω δὲ τὸ διαφέρειν ἢ μὴ διαφέρειν καὶ τὸ δο-
 25 ξάζειν ἢ μὴ δοξάζειν. τί γὰρ μᾶλλον τοιαῦτά ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν;
 ἢ, ὡς φησι Τίμων, διὰ τί ναὶ καὶ διὰ τί οὐ, καὶ αὐτὸ τὸ διὰ τί
 διὰ τί; φανερὸν οὐδὲν ὡς ἀναιρεῖται τὸ ζητεῖν. ὥστε πανσάσθωσαν
 ἐνοχλοῦντες. ἐπεὶ νῦν γε μεμήρασι πύρρω τέχνης ἅμα μὲν ἡμῖν
 διακλειόμενοι μὴ δοξάζειν, ἅμα δὲ κελεύοντες αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν,
 30 καὶ λέγοντες ὡς περὶ οὐδενὸς ἀποφαινεσθαι δεοὶ κἄπειτα ἀπο-
 φαινόμενοι. καὶ ἀξιούσι μὲν μηδενὶ συγκατατίθεσθαι, πείθεσθαι
 δὲ αὐτοῖς κελεύουσιν· εἶτα λέγοντες μηδὲν εἰδέναι πάντας ἐλέγ-
 χουσι ὡς εἶ εἰδότες. ἀνάγκη τε τοὺς φάσκοντας ὡς ἀθῆλα 8

1 ἀνέγκριτα BI 5 ἢ οὔτε ἔστιν om. BI 6 γε om. BI 7 cf. Laert.
 IX 107 τέλος οἱ σκεπτικοὶ φασὶ τὴν ἐποχὴν, ἢ σκιάς τρόπον ἐπακολουθεῖ ἢ
 ἀταραξία, ὡς φασὶ οἱ τε περὶ Τίμωνος καὶ Αἰνησίδημον Sext. Pyth. Hypot. I
 29 ἐπιποιοῦσι δὲ αὐτοῖς οἶον τυχεῶς ἢ ἀταραξία παρηκολούθησεν ὡς σκιά σώ-
 ματι 15 ἂν om. CG 21 αὐτῶν ἂν colloc. CG 23 ἀδιάφορα πάντα ἐπ'
 ἴσης ἐστὶ CG: ἐπ' ἴσης ἔ. ἀδιάφ. πάντα ceteri: transpositi propter hiatus
 26 διὰ τί alterum om. plurimi codd.: add. cod. D, τὸ post αὐτὸ om. G (non C)

πάντα εἴη δυοῖν θάτερον, ἢ σιωπᾶν ἢ ἀποφαινεσθαι τι καὶ λέγειν.
 εἰ μὲν οὖν ἡσυχίαν ἀγοιεν, δῆλον ὅτι πρὸς γε τοὺς τοιοῦτους οὐ-
 δεις ἂν εἴη λόγος· εἰ δ' ἀποφαινοῖντο, πάντῃ τε καὶ πάντως εἶναι
 5 τι φαῖεν ἂν ἢ μὴ εἶναι, καθάπερ ἀμέλει νυκτὶ φασιν ὡς εἴη πάντα
 ἄγνωστα καὶ νομιστὰ πᾶσι, ὡς δ' οὐδέν. τοῦτο τοίνυν ὁ ἀξιῶν 9
 ἦτοι δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ ἐνεστὶν αὐτὸ συνεῖναι λεγόμενον, ἢ οὐκ
 ἐνεστὶν. ἀλλ' εἰ μὲν οὐ δηλοῖ, καθάπαξ οὐδεις οὐδ' οὕτω πρὸς
 τὸν τοιοῦτον ἂν εἴη λόγος. εἰ δὲ σημαῖνοι, πάντως ἢ ἄπειρα λέγοι
 ἂν ἢ πεπερασμένα· καὶ εἰ μὲν ἄπειρα, οὐδ' οὕτως ἂν εἴη λόγος
 10 πρὸς αὐτὸν· ἀπείρου γὰρ γνῶσις οὐκ ἔστι· πεπερασμένων δὲ ὄν-
 των τῶν δηλουμένων ἢ ἐνός ὄτουσιν ὁ τοῦτο λέγων ὀρᾷ τι καὶ
 κρίνει. πῶς οὖν ἄγνωστα καὶ ἀνεπικριτα πάντα εἴη ἂν; εἰ δὲ φαῖη
 ταῦτ' εἶναι καὶ μὴ εἶναι, πρῶτον μὲν ἔσται ταῦτ' καὶ ἀληθές καὶ
 ψεῦδος, ἔπειτα δ' ἔρεῖ τι καὶ οὐκ ἔρεῖ, καὶ λόγῳ χρώμενος ἀναι-
 15 ρῆσει λόγον, ἔτι δὲ ὁμολογῶν ψεύδεσθαι πιστεύειν ἑαυτῷ φησι
 δεῖν. ἀξιῶν δὲ ζητῆσαι πῶθεν καὶ μαθόντες ἀδηλα πάντα φασὶν 10
 εἶναι. δεῖ γὰρ εἰδέναι πρότερον αὐτοὺς, τί δὴ ποτὲ ἔστι τὸ δῆλον·
 οὕτω γοῦν ἂν ἔχοιεν λέγειν ὡς οὐκ εἴη τὰ πράγματα τοιαῦτα.
 πρῶτον γὰρ εἰδέναι χρῆ τὴν κατάφασιν, εἶτα τὴν ἀπόφασιν. εἰ
 20 δὲ ἄγνωσται ὁποῖόν ἔστι τὸ δῆλον, οὐκ ἂν εἰδέειν οὐδὲ τί τὸ ἀδη-
 λον. ὅπότεν γε μὴν Αἰνθιδήμος ἐν τῇ Ὑποτυπώσει τοὺς ἐν- 11
 νέα διεξίη τρόπους (κατὰ τοσοῦτους γὰρ ἀποφαινεῖν ἀδηλα τὰ
 πράγματα πεπειραται) πρότερον αὐτὸν φῶμεν εἰδῶτα λέγειν αὐτοὺς
 ἢ ἀγνωστούς; φησὶ γὰρ ὅτι τὰ ζῶια διαφέρει καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ αἱ
 25 πόλεις καὶ οἱ βλοὶ καὶ τὰ ἔθνη καὶ οἱ νόμοι· καὶ τὰς αἰσθήσεις δὲ
 φησὶν ἡμῶν ἀσθενεῖς εἶναι καὶ πολλὰ τὰ ἔξωθεν λυμαινόμενα τὴν
 γνῶσιν, ἀποστήματα καὶ μεγέθη καὶ κινήσεις· ἔτι δὲ τὸ μὴ ὁμοίως
 διακεῖσθαι νέους καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἐργηγορότας καὶ κοιμωμένους
 καὶ ὕπαινοντας καὶ νοσοῦντας· οὐδενός τε ἡμᾶς ἀπλοῦ καὶ ἀκραι-
 30 φνοῦς ἀντιλαμβάνεσθαι. πάντα γὰρ εἶναι συγκεχυμένα, καὶ πρὸς τι
 λεγόμενα. ταῦτα δέ, φημί, καὶ τὰ τοιαῦτα κομπολογοῦντα αὐτὸν 12
 ἠδεῶς ἂν τις ἤρετο, πρότερον εἶδῶς λέγει, διότι τὰ πράγματα
 τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον ἢ ἀγνωῶν· εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἤιδε, πῶς ἂν
 ἡμεῖς αὐτῷ πιστεύοιμεν; εἰ δ' ἐγίνωσκε, κομιδῆι τις ἦν ἡλιθίος
 35 ἅμα μὲν ἀδηλα πάντα ἀποφαινόμενος, ἅμα δὲ τοσαῦτα λέγων εἰ-
 δέναι· καὶ μὴν ὅποτε γε τοιαῦτα διεξίλοιεν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἐπαγωγὴν 13

3 εἴη om. C 4 ἢ ante εἶναι addunt vulgo at cf. v. 13 et § 20 ὡς libri:
 γνωστὸν vulg.; fortasse νομιστὰ, παρὶως δ' οὐδέν (καταληπτόν) cf. Sext. VIII
 186 13 ταῦτ' εἶναι CG: ταῦτ' καὶ εἶναι ceteri vulgo 22 διεξίη libri
 32 λέγει CG: λέγοι ceteri

τινα λέγουσι δεικνύντες, ὅποι' ἄττα εἴη τὰ φαινόμενα καὶ τὰ καθ' ἕκαστα· τὸ δὲ τοιοῦτο ἔστι καὶ λέγεται πίστις. εἰ μὲν οὖν αὐτῆι συγκατατίθενται, ὄλον διτι δοξάζουσιν· εἰ δ' οὐ πιστεύουσιν, οὐδ' ἂν ἡμεῖς προσέχειν αὐτοῖς βουληθῆμεν. ὁ γε μὴν Τίμων ἐν 14
 5 τῶι Πύρρωνι [fr. 77] διηγείται μακρὸν τινα κατατείνας λόγον, ὡς ἐντύχοι τῶι Πύρρωνι βαδίζοντι Πυθοῖδε παρὰ τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τινα διαλεχθεῖεν ἀλλήλοις. ἄρ' οὖν οὐκ εὐλόγως ἂν τις αὐτῶι ταῦτα συγγράφοντι παραστάς εἴποι· 'τί, ὦ πονηρέ, ἐνοχλεῖς σεαυτῶι ταῦτα συγγράφων καὶ ἄ μὴ οἴσθαι διηγούμενος;' 10
 τί γὰρ μᾶλλον ἐνέτυχες ἢ οὐκ ἐνέτυχες αὐτῶι, καὶ διελέχθης ἢ οὐ διελέχθης; αὐτὸς τε ἐκεῖνος ὁ θανμαστὸς Πύρρων ἄρα γε ἴδει 15
 τότε, διότι βαδίζοι Πύθια θρασόμενος, ἢ καθάπερ οἱ μεμνηότες ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ὁδόν; ἤνικα δ' ἤρξατο κατηγορεῖν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, φῶμεν αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν ἢ μή, καὶ 15
 τὸν Τίμωνα παθεῖν τι καὶ συγκαταθέσθαι τοῖς λόγοις ἢ μὴ προσέχειν; εἰ μὲν γὰρ οὐκ ἐπέισθη, πῶς ἀντὶ χορευτοῦ φιλόσοφος ἐγένετο καὶ τὸν Πύρρωνα διετέλεσε θανμάζων; εἰ δὲ συγκατέθετο τοῖς λεγομένοις, ἄτοπος ἂν εἴη τις, αὐτὸς μὲν φιλοσοφῶν, ἡμᾶς δὲ κωλύων. ἀπλῶς δὲ θανμάσαι τις ἂν, οἱ Τίμωνος σίλλοι καὶ 16
 20 αἱ κατὰ πάντων ἀνθρώπων βλασφημίαι καὶ αἱ μακρὰ στοιχειώσεις Ἀινησιδήμου καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν λόγων τί δήποτε βούλεται αὐτοῖς. εἰ μὲν γὰρ οἴόμενοι κρείττους ἡμᾶς ἀπεργάσασθαι ταῦτα γεγράφασι, καὶ διὰ τοῦτο πάντας οἴονται δεῖν ἐλέγχειν ὅπως παυσώμεθα φλυαροῦντες, βούλονται δηλονότι τὴν ἀλήθειαν ἡμᾶς 25
 εἰδέναι καὶ ὑπολαβεῖν διτι τοιαῦτα εἴη τὰ πράγματα καθάπερ ἀξιῶ Πύρρων. ὥστε εἰ πεισθῆμεν αὐτοῖς, ἐκ χειρόνων βελτίους ἂν γενοίμεθα, κριναντες τὰ συμφορώτερα καὶ τοὺς ἄμεινον λέγοντας ἀποδεξάμενοι. πῶς οὖν ἐπ' ἕσσης ἀδιάφορα τὰ πράγματα καὶ 17
 ἀνεπίκριτα δύναι' ἂν εἶναι; καὶ πῶς ἀσυγκατάθετοι καὶ ἀδόξαστοι 30
 γενοίμεθ' ἂν; εἰ δ' οὐδὲν σφελὸς ἔστι τῶν λόγων, τί μὴν ἐνοχλοῦσιν; ἢ διὰ τί Τίμων φησὶν 'οὐκ ἂν δὴ — ἄλλος;' (fr. 8) οὐ γὰρ μᾶλλον Πύρρωνα θανμάσαι τις ἂν ἢ τὸν Κόροιβον ἐκείνον ἢ τὸν Μελητιδην, οἱ δὴ δοκοῦσι μωρία διενεγκεῖν. ἐνθυμῆσθαι 18
 μέντοι χρὴ καὶ ταῦτα. ποῖος γὰρ ἂν γένοιτο πόλλης ἢ δικαστής,

2 ἔστι CG: καὶ ἔστι ceteri 4 sqq. cf. Wilamowitz *Antiq.* p. 38^b
 5 κατὰ τινας λόγον CG 10 αὐτῶι post alt. ἐνέτυχες C et fortasse etiam ceteri, post prius Gaisf. 12 τότε διότι C: τὸ διότι G: τὸ διὰ τί ceteri
 14 ἀγνοίας Eus.: corr. Wilamowitz φῶμεν CG: ἄρα γε φῶμεν ceteri
 22 ἀπεργάσασθαι διὰ τοῦτο CG: ἀπεργάσασθαι ταῦτα ceteri 24 δηλονότι τὴν ἀλήθειαν) ὅτι C 27 συμφέροντα CG 30 τί μὴν CG (cf. § 7): τί ἡμῖν ceteri

ἢ σύμβουλος ἢ φίλος ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀνθρώπος ὃ γε τοιοῦτος; ἢ τί τῶν κακῶν οὐ τολμήσειεν ἂν ὃ μηδὲν ὡς ἀληθῶς οἰόμενος εἶναι κακὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ δίκαιον ἢ ἀδικον; οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο φαίη τις ἂν, ὅτι τοὺς νόμους δεδοίκασι καὶ τὰς τιμωρίας οἱ τοιοῦτοι·
 5 πῶς γὰρ οἱ γε ἀπαθείς καὶ ἀτάραχοι, καθάπερ αὐτοὶ φασιν, ὄν-
 τες; ὃ γέ τοι Τίμων ταῦτα λέγει καὶ περὶ τοῦ Πύρρωνος ‘ἀλλ’ 19
 οἶον — νομοθήκης’ (fr. 9). ὁπόταν μέντοι φῶσι τὸ σοφὸν 20
 δὴ τοῦτο, διότι δέοι κατακολουθοῦντα τῆι φύσει ζῆν καὶ τοῖς ἔθεσι,
 μηδενὶ μέντοι συγκατατίθεσθαι, πάντῃ τινὲς εἰσὶν εὐθήθεις. εἰ γὰρ
 10 μηδενὶ ἄλλωι, τούτῳ γοῦν αὐτῷ δεῖ συγκατατίθεσθαι καὶ ὑπολαβεῖν
 οὕτως ἔχειν αὐτό. τί δὲ μᾶλλον τῆι φύσει δεῖ κατακολουθεῖν καὶ
 τοῖς ἔθεσι ἢ οὐ δεῖ, μὴ εἰδότας γε δὴ μηθὲν μηδὲ ἔχοντάς τι δῶτι
 κρινοῦμεν; ἐκεῖνο μὲν γὰρ καὶ παντάπασι ἐστὶν ἡλίθιον, ἐπει- 21
 δὴν λέγωσιν ὅτι καθάπερ τὰ καθαρτικὰ φάρμακα συνεκκρίνει μετὰ
 15 τῶν περιττωμάτων καὶ ἑαυτά, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὃ πάντα ἀξίων
 εἶναι λόγος ἄδηλα μετὰ τῶν ἄλλων ἀναιρεῖ καὶ ἑαυτόν. εἰ γὰρ
 αὐτὸς αὐτὸν ἐλέγχοι; ληροῖεν ἂν οἱ χρώμενοι τοιοῦτῳ. βέλτιον
 οὖν ἤσυχIAN ἀγειν αὐτοὺς καὶ μηδὲ τὸ στόμα διαίρειν. ἀλλὰ 22
 μὴν οὐδ’ ὁμοιον ἔχει τι τὸ καθαρτικὸν φάρμακον καὶ ὃ τούτων
 20 λόγος. τὸ μὲν γὰρ φάρμακον ἐκκρίνεται κἂν τοῖς σώμασιν οὐχ
 ὑπομένει, τὸν μέντοι λόγον ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑπάρχειν δεῖ τὸν αὐτὸν
 ὄντα καὶ πιστευόμενον αἰεὶ· μόνος γὰρ οὗτος εἴη ἂν ὃ ποιῶν ἀσυγ-
 καταθέτους. ὅτι δ’ οὐχ οἶόν τε τὸν ἀνθρώπον ἀδόξαστον εἶναι 23
 καὶ ὠδὴ καταμάθοι τις ἂν. ἀδύνατον γὰρ τὸν αἰσθανόμενον μὴ
 25 αἰσθάνεσθαι· τὸ δ’ αἰσθάνεσθαι γνωρίζειν τι ἦν. διότι δὲ καὶ
 πιστεύει τῆι αἰσθήσει πᾶσι φανερόν· ἀκριβέστερον γὰρ θέλων
 ἰδεῖν ἀπέψησε τῷ ὀφθαλμῷ καὶ προσήλθεν ἐγγύτερον καὶ ἐπηλυ-
 γάσατο. καὶ μὴν ἠδόμενοί γε καὶ πονοῦντες ἴσμεν· οὐ γὰρ οἶόν 24
 τε τὸν καιόμενον ἢ τεμνόμενον ἀγνοεῖν. τὰς δὲ δὴ μνήμας καὶ
 30 τὰς ἀναμνήσεις τίς οὐκ ἂν φαίη μεθ’ ὑπολήψεως γίγνεσθαι; περὶ
 μὲν γὰρ τῶν κοινῶν ἔννοιῶν, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀνθρώπος ἐστίν, ἔτι
 δὲ περὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, τί λέγοι τις ἂν; οὐδὲν γὰρ
 ἦν τούτων, εἰ μὴ ἐπεφύκειμεν ὑπολαμβάνειν. ἀλλ’ ἐγωγε ἐὼ τᾶλλα.
 τοῖς μέντοι λεγομένοις ὑπὸ τούτων ἐάν τε πιστεύωμεν ἐάν τε ἀπι-
 35 στῶμεν, ἀναγκαίως ἔχει δοξάζειν πάντῃ τε καὶ πάντως.

3 εἶναι om. CG 3 οὐ γὰρ CG 6 λέγει καὶ C: καὶ λέγει vulgo: λέγει
 (om. καὶ) G (?) 7 ὁπότε C 8 διότι CG: ὅτι ceteri 10 δέοι συγκατατί-
 θεσθαι EI 12 καὶ τοῖς ἔθεσι ante δεῖ (9)EI 17 ἐλέγχει CF 17 τοιοῦτῳ
 CG: τούτῳ ceteri 23 οἶόν τε CDEG: οἶονται vulgo 25 ὅτι vulgo
 27 ἐπηλυγάσατο CG: ἐπιλυγάσατο E: ἐπίλισατο I 28 οὐ μὲν γὰρ EI
 31 ἔννοιῶν] αἰτιῶν CG

Ὅτι μὲν οὖν ἀμύχανόν ἐστι φιλοσοφεῖν τὸν τρόπον τοῦτον 25
 φανερόν· ὅτι δὲ καὶ παρὰ φύσιν καὶ παρὰ τοὺς νόμους, ὡδὶ κατέ-
 δοιμεν ἄν. εἰ γὰρ δὴ τῷ ὄντι τὰ πράγματα τοιαῦτα εἶη, τί λοιπὸν
 ἀλλ' ἢ καθάπερ ἐν ὑπνῳ ζῆν ἡμᾶς εἰκῆ καὶ ἐμπλήκτως; ὥστε
 5 φλυαροῖεν ἄν οἱ νομοθέται καὶ στρατηγοὶ καὶ οἱ παιδεύοντες.
 ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσιν οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι ζῆν κατὰ
 φύσιν, μόνοι μὲντοι τετυφῶσθαι, μᾶλλον δὲ μεμηγῆναι μανίαν
 ἐρρωμένην οἱ ταῦτα ληροῦντες. οὐχ ἥμισυ μὲντοι τοῦτο κατα- 26
 μάθοι τις ἄν κάκεῖθεν. Ἀντίγονος γοῦν ὁ Καρύστιος κατὰ τοὺς
 10 αὐτοὺς γενόμενος χρόνους καὶ ἀναγράφας αὐτῶν τὸν βίον φησὶ
 (p. 39 Wil.) τὸν Πύρρωνα διωκόμενον ὑπὸ κυνὸς ἀναφυγεῖν ἐπὶ τι
 δένδρον, σκωπτόμενον δ' ὑπὸ τῶν παρόντων εἰπεῖν ὡς χαλεπὸν
 εἶη (τὸν) ἀνθρώπον ἐκδύναι. Φιλίστας δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
 15 θυοῦσης, ἔπειτα τῶν φίλων τινὸς ὑποσχομένου τὰ πρὸς τὴν θυσίαν
 καὶ μὴ παρασχομένου, τοῦ μὲντοι Πύρρωνος πριαμένου καὶ ἀγα-
 νακτοῦντος, ἐπειδὴπερ ὁ φίλος ἔλεγεν ὡς οὐ ποιοῖ σύμφωνα τοῖς
 λόγοις οὐδ' ἀξία τῆς ἀπαθείας, εἰπεῖν αὐτόν· 'ἐν γοῦν γυναικὶ δεῖ
 τὴν ἀπόδειξιν αὐτῆς ποιεῖσθαι;' καίτοι δικαίως ἄν εἶπεν ὁ φίλος
 20 ὅτι 'ὦ μάταιε, καὶ ἐν γυναικὶ καὶ κυνὶ καὶ πᾶσιν, εἰ τι δὴ σοὶ
 τῶν λόγων τούτων ἐστὶν ὄφελος'.
 ὀρθῶς δ' ἔχει μαθεῖν καὶ τίνες οἱ ζηλώσαντες αὐτὸν ἐγένοντο 27
 καὶ τίνας ἐζήλωσεν αὐτός. ὁ μὲν οὖν Πύρρων Ἀναξάρχου τινὸς
 ἐγένετο μαθητῆς, ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἦν ζωγράφος οὐδ' οὐτος ἐν-
 τυχής, ἔπειτα τοῖς Ἀημοκρίτου βιβλίοις ἐντυχῶν χρηστὸν μὲν οὐδὲν
 25 οὔτε εἶδεν οὔτε συγγράψατο, κακῶς δὲ πάντας εἶπε καὶ θεοὺς
 καὶ ἀνθρώπους· αὐτὸς δ' ὕστερον τοῦτον τὸν τύφον περιβαλλό-
 μενος καὶ καλῶν ἄτυφον αὐτὸν οὐδὲν ἐν γραφῇ κατέλιπεν. ἐγέ- 28
 νετο δὲ μαθητῆς αὐτοῦ Τίμων Φλιάσιος, ὃς τὸ μὲν πρῶτον ἐχό-
 ρευεν ἐν τοῖς θεάτροις, ἔπειτα δ' ἐντυχῶν αὐτῷ συνέγραψεν ἀρ-
 30 γαλέας παρωιδίας καὶ βωμολόχους, ἐν αἷς βεβλασφήμηκε πάντας
 τοὺς πρόποτε φιλοσοφήσαντας. οὐτος γὰρ ἦν ὁ τοὺς Σίλλους γρά-
 ψας καὶ λέγων 'σχέτλιοι — κέπλασθε' (fr. 10) καὶ 'ἀνθρώποι
 — ἀσκοί' (fr. 34). μηδενὸς δ' ἐπιστραφέντος αὐτῶν, ὡς εἰ μηδὲ 29

3 γὰρ δὴ Wilamowitz: γὰρ ἄν C: γὰρ αὐ GI: μὲν αὐ E 13 τὸν Laert. IX 66: om. Eus. 13 φιλίστας EGI: φιλιότης ceteri cf. Laert. l. c., unde tamen non magis appareret, cur sorori potius quam amico succenseat Pyrrho 16 ποιοῖ Wilamowitz: ποιῶ CG: ποιησαίμην EI 17 post γυναικὶ add. τι Wil., οὐ vulgo (at hiaret oratio); efficacius et responsioni aptius deest particula; cf. p. 178, 14 23 οὕτως libri: corr. Wil. 24 cf. Wil. Ant. p. 40 33 ἐπιστρέφοντας CG

ἐγένοντο τὸ παράπαν, ἐχθρὸς καὶ πρῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆι κατ' Αἴγυπτον Αἰγησιδὴμος τις ἀναζωπυρεῖν ἤρξατο τὸν ὄθλον τοῦτον. καὶ σχεδὸν οἱ μὲν κράτιστοι δοκοῦντες εἶναι τῶν τὴν ὁδὸν βεβαδικότων ταύτην εἰσὶν οὗτοι. ὅτι μὲν οὖν τὴν τοιαύτην εἶτε αἰ- 30
 5 ρεσιν εἶτε ἀγωγῆν λόγων εἶτε δπηι καὶ δπως ἐθέλει τις καλεῖν αὐτὴν οὐδεὶς ἂν εἰς φρονῶν ὀρθῆν εἶναι φαίη δῆλον. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ φιλοσοφίαν οἶμαι δεῖν ὀνομάζειν αὐτὴν ἀναιροῦσάν γε δὴ τὰς τοῦ φιλοσοφεῖν ἀρχάς.

7 δὴ om. CG

3. LAERT. DIOG. IX 69 πρὸς τοῦτοις δῆκουε τοῦ Πύρρωνος Ἐκαταῖος τε ὁ Ἀβδηρῆτης καὶ T. ὁ Φλιάσιος ὁ τοὺς Σίλλους πεποιηκώς.

4. SUIDAS (merum Hesychium reddens) s. v. T. Φλιάσιος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἦτοι φύγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ' [Id. s. v. σιλλαινει]. ex Hes. etiam STERH. Byz. s. v. Φλιούς. καὶ T. ὁ περὶ [sic!] σίλλων γεγραφὼς Φλιάσιος ἐχρημάτιζε.

5. SUIDAS s. v. Ἄρατος. ἀκουστῆς δὲ ἐγένετο (Aratus) γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐρσειῶνος Μενεκράτους [cf. p. 171], φιλοσόφου δὲ Τιμωνος καὶ Μενεδήμου.

6. ATHEN. X 438 A Δακύνος δὲ καὶ T. οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρὸς τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἔπεινον προθυμότερον. τῆι μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Δακύνος ἀπῆιε πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῶι τοῦ ποτοῦ καὶ ὁ T. ὄρων αὐτὸν ἀπίοντα ἔφη ἠράμεθα μέγα κύδος, ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον' (X 393)· τῆι δ' ὕστεραίᾳ προαπίοντος τοῦ Τιμωνος διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῶι κύλικα ὁ Δακύνος ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε ὀυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶι μένει ἀντιώσιν' (Z 127); cf. Ael. V. H. II 41.

SCRIPTORUM

7. GELLIIUS III 17, 4 *Timon amarulentus librum maledicentissimum conscripsit, qui Sillios inscribitur* [sillos libri: Σίλλων conii. Otho]

DE SILLORUM GENERE ET NOMINE

8. PROCL. chrest. ap. Phot. p. 320^a 1 inter μελικῆς ποιήσεως genus refert eis δὲ ἀνθρώπους ἐγκώμια, ἐπινίκους, σκολιά, ἐρωτικά, ἐπιθαλάμια, ἕμεναιους, σίλλους. 321^a 28 ὁ δὲ σίλλος λοιδορίας καὶ διασυρμῶνς πεφεισμένως (modice cf. Kaibel *Abh. Gött. Ges. N. F.* II 4, 38) ἀνθρώπων ἔχει. [e Proclo Et. gen. σιλλός cf. n. 10]. SCHOL. AD DIONYS. THRAC. § 1 (Cram. An. Ox. IV p. 314, 13) σίλλος ἐστὶ ποίημα λοιδορίαν κατὰ τινος περιέχον.

9. de usu attico vocis EUSTATH. ad B 212 [cf. supra p. 23 n. 23] ταῖς δὲ τοιαύταις λέξεσι σύστοιχον παρὰ Αἰλλῶι Διονυσίω καὶ τὸ σιλλοῦν ὃ ἐστὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν ἐν τῶι διαφανύζειν καὶ διασύρειν. ex eodem Dionysio Photius σιλλοῦν· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἀρχιππος (I 689 Kock). PHRYNICUS Bekk. An. I 36, 19 διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι

σημαίνει τὸ διασῶραι καὶ χλευάσαι· σίλλοι γὰρ αἴσματα χλευαστικά. ΡΟΛΛΥΧ IX 148 κωμωιδεῖν . . . ποιητικώτερον τὸ σιλλαινεῖν καὶ σιλλοῦν καὶ διασιλλοῦν. ΗΕΣΥΧΗ. σιλλοὶ [σιλλεῖ cod.]: ἀναξάινει, λυπεῖ σιλλοὶ: μακᾶται, ψέγει, κακο-λογεῖ σιμοῦσι [σιλλοῦσι Alberti]: μέμφονται σίλλος: ἔμμετρον σκῶμμα

10. ΡΟΛΛΥΧ II 54 οἱ δὲ καὶ ἄλλους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνόμασαν, καὶ τὸ σιλλαινεῖν ἐπὶ χλευασμῶν σείειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὅθεν καὶ τὸ χλευαστικὸν ποίημα σίλλος. ΕΥΣΤ. ad B 212 e rhetorico εἰσὶ δὲ οἱ σίλλοι ποιήσεως εἶδος κωμικῆς καὶ οἱ ταύτην μειονότεροι σιλλογράφοι ἐλέγοντο καὶ τὸ οὕτω παλζεν σιλλαινεῖν ἐκαλεῖτο, καὶ ἐκ τούτου τοῦ ῥήματος οἱ Σίληνοι, δαιμονέες τινες κομφοὶ τὰ εἰς ὄρχησιν καὶ εἰς Διονύσον τελετάς [cf. Cornut. ench. 30]. Ἐτ. ΓΕΝ. σίλλοι [prima glossa Dionisi non huc pertinet cf. Anacr. 13 B Bergk] δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα παρὰ τὸ διασεῖν τοὺς ἄλλους καὶ διασῶρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν, ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαινεῖν τὸ στραβίζειν [sequitur ex. Procl. n. 8]. ΗΕΣ. σιλλαινεῖν: σιλλοῦν τὸ διασύρειν καὶ μακᾶσθαι ἀπὸ τοῦ τοῖς ἴλλοις τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς σίνεσθαι [cf. Suid. σιλλαινω]. Συναγωγὴ λέξ. χρῆσ. [Bachm. An. I 364, 19, unde Phot. Suid. et I e Cyrillo?] ΗΕΣ. σιλλαινεῖ] σιλλαινεῖ· μλλαίνει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκῶπτει καὶ ὕβριζει [sic ΗΕΣ., pro ὕβρ. Phot. Suid. μλλίζει, Bachm. μλλαίνει]. similia in aliis glossis ΗΕΣ. et Suid. antiquissimum verbi exemplum invenio κατασιλλαινεῖν apud Pseudhipp. (Democriteum medicum?) Praecept. 8 (IX 264 L.). alio spectat ΗΕΣ. σιλλέα [σίλλος M. Schmidt]: τρίχωμα + ἦ λειον [ποιόν Schmidt]. σιλλός: ἀναφάλαντος [μῶμος, κακολογία καὶ χλευασμός] cf. ἀνάσιλλον: τρίχωμα τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐστραμμένον [cf. v. lect. Herodae 4, 67].

11. SCHOL. LUC. Alex. c. 4 οὔτοι (Cercopes) ἐν Βοιωτίᾳ διέτριβον Οἰχαλεῖς ὄντες γένος Σίλλος καὶ Τρίβαλλος ὀνομαζόμενοι ἐπιλορκοὶ καὶ ἀργοί, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (I 15 Kock)

12. IULIAN. or. VII p. 268, 19 Hertl. Archilochus σαφῶς ἐγνακῶς, ὅτι στερομένη μῦθον ποιήσας ἐποποιᾶ μόνον ἐστίν, ἐστέρηται δέ, ὡς ἂν εἴποι τις ἐαντῆς (οὐ γὰρ ἔτι λείπεται ποιήσας), ἠδύσματα ταῦτα παρὰ τῆς ποιητικῆς Μούσης ἐδρένατο καὶ παρέθηκε γε αὐτοῦ τούτου χάριν, ὅπως μὴ σιλλογράφος τις, ἀλλὰ ποιητὴς νομισθεῖη.

13. AMMIAN. Marc. XXII 16, 16 . . . Didymus . . . Tullium reprehendit sillographos imitatus scriptores maledicos.

B. FRAGMENTA.

TIMΩΝΟΣ ΣΙΛΛΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΑΒΓ

Ordo fragmentorum etsi in universum dispici potest, multa tamen incertae vel ambiguae sedis relinquuntur, ut tutius videatur esse secundum auctores recensere fragmenta praemissis dumtaxat certis singulorum librorum testimoniis. ex Apollonidis tabula [p. 174, 4—12] trium librorum generalis descriptio constat. ergo primus narrative, alter et tertius per colloquium, cuius principatum tenet Xenophanes, philosophos dogmaticos irridet. atque alter potissimos usque ad suam aetatem philosophos recenset, tertius, brevior ille sine dubio et posterior illo, quasi mantissa est (Ἐπιλόγος) eodemque filo aequales taxat. his

duobus libris Necyiae formam fuisse iam a comicis similiter detortam veri simillimum. at in primo libro nihil cogit ut apud inferos rem actam esse necessario existimetur. immo ne una quidem scena fuisse, sed plures et suam quisque sillus irridendi et agendi formam habuisse videtur. similiter Cratetis Paegniae e pluribus hand ita magnis sillis composita credo.

primi libri post Prooemium, in quo Ptolemaeum et Antigonum commemoratos esse conicio [cf. ad A 1 § 110] et parodiarum quosdam poetas ut Timonis decessores laudatos [fr. 2], duae in reliquiis facile internoscuntur scenae: una Pugna philosophorum ad Iliadis (inprimis A) imitationem composita, altera Piscatus philosophorum.

in Pugna sophistae varia inter se proelia miscent. praecinit eorum appellatio fr. 1, tum causa rixae Eris homerico apparatu procedit (22. 21). hac incitatus Protagoras mortalis homo [ἐριζέμεναι ἐν εἰδώς fr. 47] in primarios procurrit. nam in eius caput illa prima ruisse videtur (21, 4). movet autem Erin plebis eruditulae assentatio, unde in sophistis oritur morbus garrulus [νοῦσος λάλη]. porro ex hac λογοδαρρολαί sophistarum oritur λογομαχία, dum alter alterum disputando superat discipulorum corona plaudente. verum enim vero post brevia ista gaudia paenitet eos spei deceptae vitaeque et pecuniae perditae (65. 66). vident enim se istorum avaritia (velut Prodicī 18) spoliatos. interim nobiliores philosophi in medium veniunt Heraclitus scepticae rationis quasi auctor (48) et Socrates paene germanus scepticus, qui tamen e turba sophistarum se removet (25). aliqua sine dubio pars fuit etiam Platonis (19). iam robusti accedunt triarii Stoici paupertatem commendantes. inter quos Zenon cum discipulis apparet (39. 13. 14). labantem dogmaticorum aciem instaurat quasi alter Ajax Cleanthes 41. punguntur praeterea nescio quae gumiae, quae irritamentis gulae a recta via sunt seductae (58. 16). ne Arcesilas quidem homo maledicentissimus (38) et scepticismo proximus (55) omne tulit punctum quippe plebi mancipatus (34). unus relinquitur omni vitio carens, invictus sophistarum tumultu et infractus ipsius cupiditatibus, Pyrrhon (8. 9).

Piscatum alterum primi libri sillum (quamquam huius ordinis nemo testis facile agnoscat, si fragmenta 30. 31. 32. 38. 52. 63. 64 recte explicueris recteque nexueris. en Plato dux regit examen piscium, nullus praenobilis (30), sequitur Arcesilas gracilior ille quidem at sustentatus gravissimorum piscium Menedemi, Diodori, Pyrrhonis auxilio (30). ad eos natando se recipit, ubicumque dogmatici piscatores retia subtilitatis et doli plena in aquam deiecerunt (32). inter hos pingitur Zeno, anus Phoenissa ligurriens pisciculos, nassam observans. at illa nimis curta et anus nimis stupida. sic effluunt cum flumine et nassa et pisces (38). pertinent ad lusum piscatorium, quem in Piscatore c. 47 sqq. Lucianus imitatus est (ut Timon ipse Arcestrati locis motus videtur), praeterea fr. 52. 63. 64.

in altero libro Necyia, ut diu cognitum est, representatur. indicio enim sunt inprimis formulae homericae *οἶον* et videndi verbum, quibus tamquam vinculo scenae ac personae singulae continentur. Timoni igitur in orcum delato velut alteri Ulixi obstrepunt umbrae philosophorum. in primo ordine agnoscitur Democritus paene perfectus scepticus (46), tum variis variis artibus nobiles philosophi Thales (23), Pythagoras (57), Parmenides (44), Zeno Eleates cum Melisso (45), Empedocles (42), Anaxagoras (24), Protagoras (5), quem praecessit fortasse Xenophanes (60), tum certe Socrates et Plato (cf. 62. 19), Speusippus (56), qui laudantur. at exploduntur plebei Socratici Antisthenes, Xenophon, Aeschines, Aristippus,

Phaedon, Euclides (37. 26. 27. 28), itemque Aristoteles (36) et neoterici Academici (35). verum tamen philosophum perfectum et omnibus numeris absolutum neminem horum, sed talem dicit, qualem ipse Pyrrhonem conspexit indomitum et infucatum, omnibus mortalium vitiis orbem (53). quem alloquitur (48) aut poeta aut eius dux Xenophanes. is enim ut princeps perhibetur scepticae rationis, per Orcum scepticum ducit et colloqui vices gerit. sic de se ipse confessus (59) variis vel orationibus vel sermonibus praetereuntes sive advenientes philosophos compellat (33. 54). cui illi respondent (3).

tertius liber Epilogus Necyiae lusum protendit et aequalium philosophorum vitam et doctrinam castigat. certum fundamentum iacet fr. 7 de Epicuri gulositate, cui adiungeres 51, nisi aptius in librum I transferretur. nam ut Epilogi fuit sine dubio antiquissimus, ita in ista sophistarum Pugna recte ὑστατος φυσικῶν καὶ κίντατος inducitur. tum Aristo Chius certo testimonio (6) tertio libro adscribitur, inde etiam fr. 40. 49. 50 de Aristonis quodam discipulo et de Eurylocho et Philone, Pyrrhonis discipulis.

sed omnia haec quae servata sunt, misella sunt frustula propter nomina potissimum a scriptoribus conlecta. nam grammatici Alexandrinum scurram non tangunt. igitur cave ne ex hac exilitate, quae propemodum catalogi te commonefaciat, de arte et indole iudices operis integri, cuius copiam et varietatem ex tenuissimis vestigiis divinare magis licet quam instaurare.

Timonis Sillos iteratis curis ed. C. Wachsmuth in *Sillographorum graec. reliquiis* (Lips. 1885), cuius ordinis numeros in parenthesis meis adiunxi.

SILLORUM CERTAE SEDIS FRAGMENTA.

1 [1]

LAERT. DIOG. IX 112 (cf. A 1 p. 174, 11) τὸ δὲ πρῶτον ταῦτά [scil. duobus posterioribus libris] περιέχει πράγματα, πλὴν ὅτι μονοπρόσωπός ἐστιν ἢ πρῶσις. ἀρχὴ δὲ αὐτῶν ἦδε·

ἔσπετε νῦν μοι ἴσοι πολυπράγμονές ἐστε σοφισταί.

sedes parodiae B 484 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι. cf. Clem. Strom. I 24 p. 329 P. οἱ Ἕλληγες καὶ αὐτοὶ τοὺς περὶ ὀτιοῦν πολυπράγμονας σοφοὺς ἅμα καὶ σοφιστὰς παρωνύμως κεκλήκασιν. σοφισταὶ omnes sunt praeter unum Pyrrhonem τὸν σοφὸν philosophi.

2 [39]

ATHENAEUS XV p. 698 A ἐνδοξότατος [scil. τῶν παρωιδῶν] δ' ἦν Εὐβοῖος ὁ Πάριος γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον. οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίος λαιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρωιδῶν βιβλία τέσσαρα. μνημονεῖ δ' αὐτοῦ Τ. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σίλλων.

cf. Weland de praecip. parod. Homer. scriptoribus p. 41 sqq. Brandt Parod. rel. p. 50. exemplaria parodiae nisi in prooemio [cf. p. 183] apte enumerare

non poterat. certe hic aequalium mos videtur fuisse ut apparet ex Heroda et Callimacho Hipponactem citantibus.

3 [44]

ATHEN. IV 159 D ἀπαίδεντοί ἐστε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες οὐκ ἀναγινώσκοντες βιβλία ἢ μόνα παιδεύει τούς γε ἐπιθυμοῦντας τῶν καλῶν. λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τοῦ Πυρρωνείου [τῶν σίλλων]. οὗτος γάρ ἐστιν ὃς καὶ τοῦ κόγχοι μνημονεύει ἐν τῷ β τῶν Σίλλων λέγων οὕτως

οὔτε μοι ἢ Τεῖη μᾶζ' ἀνδάνει οὔτε καρύκη
ἢ Λυδῶν, λιτήι δὲ καὶ οὐαλέμη ἐνὶ κόγχῳι
Ἑλλήνων ἢ πᾶσ' ἀπερισσοτρώφητος διζύς.

διαφόρων γὰρ οὐσῶν καὶ τῶν ἐκ Τέω μαζῶν . . . καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ T. τὸν κόγχοι.

1 Τεῖη Casaub.: τι codex 2 λιτήι δὲ καὶ οὐαλέμη cod.: intellego: non Siculis dapibus vescor, sed pauperies mea graecanica luxuriatur tota in misella et exarida conche; λιτή praefert Wil.

4 [46]

1—3 ATH. X p. 445 D οὐ δὲ ὦ Οὐλίπιανὲ ἀρρυθμοπότης μὲν εἰ κατὰ τὸν Φλιάσιον Τίμονα· οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τούς τὸν πολλὸν σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων· 'ἦν — ἀρυσαινας'
3 IDEM X p. 424 B T. δ' ἐν δευτέρῳ Σίλλων ἀρυσαινας κέκληκε τούς κναθούς φάσκων οὕτως· 'ἀπληστοίνους τ' ἀρυσαινας' ἀπὸ τοῦ ἀρυσασθαι ὀνομάσας·

ἦν βαρὺν βουπλήγα τομώτερον ἢ Λυκόρογος,
ὃς ἔα Λιωνύσου ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
ἐκ δὲ ζυτὰ ῥιπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυσαινας.

ἦν] ἦκε Meineke 2 ἀρρυθμοπότας C (Eust.): ἀρρυθμοπότας A: corr. Musurus 3 ροιπτασκεν A; fuit ροιπτασκεν ἀρυσαινας 445: ἀρυσαινας 424. de forma cf. Lobeck Prol. Path. p. 35 sqq. quem castigatorem tetigerit (Heraclitum cf. fr. 117. 118, Pythagoram coniciunt) nescimus. de re cf. Varronis Diognosematologos Antipatri Stoici filius qui adversario rutro caput displanat (Menipp. fr. 291 Büch.)

5 [48]

SEXT. EMPIR. adv. math. IX 56 sq. ὁ δὲ Πρωταγόρας ὀητῶς πον γράψας 'περὶ δὲ θεῶν οὔτε εἰ εἰσὶν οὔθ' ὅποιοι τινές εἰσι δύναμαι λέγειν· πολλὰ γὰρ ἐστὶ τὰ κωλύοντά με'. παρ' ἣν αἰτίαν θάνατον αἰτοῦ καταψηφισαμένων τῶν Ἀθηναίων διαφυγῶν καὶ κατὰ θάλατταν πταίσας ἀπέθανεν. μέμνηται δὲ ταύτης τῆς ἱστορίας καὶ T. ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σίλλων ταῦτα διεξερχόμενος·

ὡς καὶ μετέπειτα σοφιστῶν
οὔτ' ἀλιγγλώσσω οὔτ' ἀσκόπω οὔτ' ἀκυλίστωι

1 μετέπειτα] puto post Xenophanis contra deos pugnam 2 ἀλιγγλώσσω] artem admiratur ut Platonis fr. 30, 2 cf. Ω 157 οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων οὔτ' ἀσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων

*Πρωταγόρη· εθελον δὲ τέφρην συγγράμματα θείναι,
 ὅτι θεοὺς κατέγραψ' οὐτ' εἰδέναι οὔτε δύνασθαι
 5 ὅποιοι τινὲς εἰσι καὶ εἴ τινας ἀθρήσασθαι,
 πᾶσαν ἔχων φυλακὴν ἐπιεικείης· τὰ μὲν οὐ οἱ
 χραίσμησ', ἀλλὰ φυγῆς ἐπεμαίετο, ὄφρα μὴ οὕτως
 Σωκρατικὸν πίνων ψυχρὸν πότον αἶδα δῆ.*

5 εἴ Bekker: οἱ libri 7 αὐτως Bekker 8 αἶδι libri: corr. Menage
 δόμη libri: corr. Meineke

6 [64]

ATH. VI p. 251 *T. ὁ Φλιάσιος ἐν τῶι τρίτῳι τῶν Σίλλων Ἀρι-
 στωνά φησι τὸν Χίον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον, κόλακα γενέ-
 σθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι ἦν ἑταῖρος Ἀντιγόνοιο τοῦ βασιλέως.*

7 [56]

ATH. VII p. 279 F^o *περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου T. ἐν γ' Σίλλων φησί·
 'γαστρὶ — οὐδέν'. IDEM IV p. 163 C διὰ τὴν γαστέρα, ἣς 'οὐ — οὐδέν' ὁ
 T. σοῦ [Cynulcum dicit; suppl. φησί]*

γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

οὐ 279: οὐδὲ 163

INCERTAE SEDIS FRAGMENTA.

8 [35]

ARISTOCLES § 17 [A 2 p. 17, 8, 30] *εἰ δ' οὐδὲν ὄφελός ἐστι τῶν λόγων
 τί ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν; ἢ διὰ τί T. φησίν·*

οὐκ ἂν δὴ Πύρρωνι γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος;

ex Γ 223 *οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος ἐρίσειεν libri*

9 [32]

ARISTOCL. § 19 [A 2 p. 179, 6] *ὁ γέ τοι T. ταῦτα (i. e. scepticos ἀπαθεῖς
 καὶ ἀταράχους εἶναι) λέγει καὶ περὶ τοῦ Πύρρωνος·*

*ἀλλ' οἷον τὸν ἄτυφον ἐγὼ ἴδον ἡδ' ἀδάμαστον
 πᾶσιν, ὄσοις δάμνανται ὁμῶς ἀφατοί τε φατοί τε,
 λαῶν ἔθνη καὶ κόψα, βαρυνόμεν' ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἐκ παθέων δόξης τε καὶ εἰκαίης νομοθήκης.*

1 initium ex Necyia 519 2 ὄσα δάμνανται vel ὄσοις δαμνάται libri
 clausula ex Hes. Opp. 3 3 βαρυνόμενος libri

10 [33]

ARISTOCL. § 28 [A 2 p. 180, 28; hinc Theodor. II 20] *T. Φλιάσιος . . συνέ-
 γραφεν ἀργαλέας παρωδίας καὶ βωμολόχους, ἐν αἷς βεβλασφήμηκε τοὺς πώ-
 ποτε φιλοσοφῆσαντας· οὗτος γὰρ ἦν ὁ τοὺς Σίλλους γράψας καὶ λέγων·*

σχέτλιοι ἀνθρώποι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες ὄϊον,
τοίων ἐκ τ' ἐρίδων ἐκ τε στοναχῶν πέπλασθε.

1 imitatio Hesiodi th. 26 et Epimenidis 5 Kink. 2 Empedoclis fr. 124,
2 2 τοίων Eus. Theod. opt. ut Emp.: ποίων interpol. Theod. ἐκ τε στο-
ναχῶν Eus. ut Emp.: ἐκ τε στοχασμῶν vel καὶ λασχομάχων interpol. Theod.
πέπλασθε Eus. opt.: πέπλησθε Theod.: πεπλάνησθε Theodor. Eus. interpolati:
ἐγένεσθε Emp.

11 [34]

ARISTOTEL. § 28 post fr. 10 [inde Theodor. l. c.] καὶ

ἀνθρώποι κενεῆς οἰήσιος ἐμπλεοὶ ἀσχοί.

cf. Epicharmi fr. 246 Kaib. (sec. nostr. coniect.) ἄ γα φύσις ἀνδρῶν τί ὦν;
ἀσχοὶ πεφουσιμένοι [i. q. recentius dictum πεφουσιμένοι]

12 [60]

ATHENAEUS I p. 22 D τὸ μουσεῖον [τὸ ἀθήνησι τὸ ἐν πρυτανείῳ μου-
σεῖον intrusa propter σίτησιν prytaneai mentione C] ὁ Φλιάσιος T. ὁ σιλλο-
γράφος τάλαρὸν πού φησιν ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους,
ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τινὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολιτιμότατοι ὄρνιθες·
'πολλοὶ — ταλάρωι'. [hinc Eustathius in Odysse. δ 131 p. 1488, 61 ἐν δὲ τοῖς
τοῦ δειπνοσοφιστοῦ φέρεται ὅτι T. ὁ σιλλογράφος καὶ τὸ μουσεῖον τάλαρὸν
πού φησιν, ἐπισκώπτων τοὺς ἐν αὐτῷ τρεφομένους φιλοσόφους ὥσπερ ἐν πα-
νάγρῳ τινὶ σιτοῦνται καθάπερ οἱ πολιτιμότατοι ὄρνιθες· 'πολλοὶ — ταλάρωι']

πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλλῳ
βιβλιακοὶ χαρακίται ἀπειρίτα θηριδῶντες
Μουσέων ἐν ταλάρωι.

1 πολυφύλλῳ Ath.: corr. Musurus 2 βυβλιακῆ Eust. βιβλιακοὶ χα-
ρακίται sunt incolae Musei vallis sacertī, libris incumbentes. imago v. 3 muta-
tur 3 μουσάων Ath.: corr. Mus.; supplebat πολιτιμότατοι πετερνῶν Kaibel

13. 14 [22. 21]

ATHEN. IV p. 158 A στωικὸν δὲ δόγμα ἐστίν, ὅτι (ἄλλα) τε πάντα εὐ-
ποιήσει ὁ σοφὸς καὶ φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ T. ὁ Φλιάσιος ἔφη·

καὶ τὸ φακῆν εἴπειν ὅς μὴ φρονίμως μεμαθήκεν,
ὡς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἐψηθῆναι φακῆς εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώνειον ὑφήγησιν,
ὅς ἔφη·

εἰς δὲ φακῆν ἐμβαλλε θυωδέκατον χοριάννου.

priorem versum restituit Kaibel; tradebantur καὶ Ζηνώνιον γε φακῆν inter-
polata ex posterioribus.

15 [31]

ATH. IV p. 160 D σὺ δέ μοι δοκεῖς, ὦ Κύνουлке (τούτῳ γὰρ χαίρεις
τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων, ὃ 'ἐκ γενετῆς σε ἢ μήτηρ κέκληκε'), κατὰ τὸν σὸν Τι-
μωνα, εἶναι 'μοι καλὸς τε μέγας τε', οὐκ ἐπιστάμενος ὅτι κόγχος παρὰ
πρότερωι μνήμης τετύχηκεν Ἐπιχάρμῳ κτλ.

μοι καλός inlato homerico exemplari Φ 108 corruptum vidit Meineke; μύκλος τε μ. τε i. e. asiinus Wilamowitz. prius homericum (σ 5) ex eodem Timone haustum esse non vicit Wachsmuth.

16 [30]

ΑΤΗ. IV p. 162 E *Κτησίβιος δ' ὁ Χαλκιεὺς ὁ Μενεδήμου γνώριμος, ὡς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς Βίοις* [p. 102 Wil.] *ἑρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῶι, ἔφη ἄσυμβόλῳ δειπνεῖν*. διὸ καὶ ὁ T. πον πρὸς αὐτὸν ἔφη·

δειπνομανές, νεβροῦ ὀμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον. ἦν δ' εὐστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαίρεις περὶ τὸ γελοῖον, διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκάλουν.

ex A 225 *οἴνοβαρές, κινὸς ὀμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο νεκροῦ* Ath.: corr. Schweigh.

17 [59]

1. 2 ΑΤΗ. VII p. 281 D ex Antigono (cf. p. 126 Wil.) *περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἀντικρὺς ἀποδὸς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο καὶ Μεταθέμενος καλούμενος ἔχειρε, καίτοι γηραιὸς ἀποστάς τῶν τῆς Στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας, περὶ οὗ οὐκ ἀχαρτίως ὁ T. ἔφη ἠνίχ' — πεπαῦσθαι*. 2 ΑΝΤΗΟΛ. Pal. Plan. X 38 sub lemmate *Διονυσίου*· ὦρη — πεπαῦσθαι

ἠνίχ' ἔρχην δύνειν, νῦν ἀρχεται ἡδύνεσθαι

ὦρη ἐρᾶν, ὦρη δὲ γαμεῖν, ὦρη δὲ πεπαῦσθαι.

2 ex λ 379 *ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου πεπαῦσθαι* Anth.: *παύεσθαι* Ath. pertinet sine dubio ad librum tertium

18 [11]

ΑΤΗ. IX p. 406 E *ἄλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος οὐκ ἂν*

λαβάργυρος ὠρολογητῆς

κατὰ τὸν Τιμῶνος Πρῶδικον λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἠγήμορος.

Prodicus ὠρολογητῆς, quia et τοῦ λόγου (scil. Ὠρῶν) ἔμισθον ἐπίδειξιν ἐποιεῖτο et omnino ὠρολόγει quasi ὀπωρολόγος

19 [52]

ΑΤΗ. XI p. 505 E *ἄλλοι δὲ φασιν ὡς ἀναγνοὺς ὁ Γοργίας τὸν Πλάτωνος διάλογον (Gorgiam) πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν ὅτι οὐδὲν τούτων οὐτ' εἶπεν οὐτ' ἤκουσε. ταῦτα φασὶ καὶ Φαίδωνα εἶπεν ἀναγνόντα τὸν Περὶ ψυχῆς. διὸ καλῶς ὁ T. περὶ αὐτοῦ ἔφη ὡς — εἰδῶς*. ΔΙΟΣ. III 26 *ἀλλὰ καὶ T. (Platonem irridebat) οὕτως παραγραμματίζων αὐτὸν ὡς — εἰδῶς* (inde Suidas v. παραγραμματίζων).

ὡς ἀνέπλασσε Πλάτων ὁ πεπλασμένα θάματα εἰδῶς.

ἀνέπλασσε (P, ἀνέπλασε BF) πλάτων πεπλ. Laert.: ἀνέπλαττεν ὁ πλάτων πεπλασμένα Ath. A (om. ὁ E); ὁ post Πλάτων transp. Nauck *θάματα* Ath.

20 [65]

ATHEN. XIII 610 B τσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θανμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη· πουλυμαθημοσύνης τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν· Ἴππων ἔφη ὁ ἄθεος. ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεϊὸς φησι (fr. 40) 'πουλυμαθὴ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει', καὶ ὁ T. δὲ ἔφη

ἐν δὲ πλατυσμὸς

πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο

2 falso Hipponi supra adscribi vidit Meineke. videtur genuinum dictum velut πουλυμαθημοσύνης οὐ μοι μέλει, aberrantibus librariis in Timoneum, confusum esse

21 [14]

1—4 CLEMENS Alex. strom. V 11 p. 650 Pott. παγκάλως γὰρ ὁ Φλιάσιος T. γράφει· 'φοιτᾷ — βάλλει' [hinc Eus. P. E. XV 62, 15]

φοιτᾷ δὲ βροτολογὸς Ἔρις κενεὸν λελακυῖα,

Νίκης ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη καὶ ἔριδος·

ἦ τ' ἀλαὴ περὶ πάντα κυλίνδεται, αὐτὰρ ἔπειτα

ἐς βροτοῦ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐς ἐλπίδα βάλλει.

1 exempla homerica: E 518 Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα et Δ 440—443 καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμανῖα, Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε, ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα οὐρανῶι ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει 2 νίκης Eus. BI: νείκης Clem. Eus. cet. cf. carn. parod. ap. Dion. Chrya. 32, 92; vide λ 543 κεχολωμένη εἴνεκα νίκης ubi νείκης perperam temptatum 3 ἦ τε] scil. Ἔρις ἀλαὴ R. Stephanus: ἄλλα ἦ Clem. Eus. 4 ἐς βροτοῦ ἐστήριξε Wilamowitz (cf. hom. ex.): ἐς βροτοῦς στήριξε libri, quod ἐς τε supplebat frustra Sylburg v. p. 183

22 [15]

1—3 CLEM. strom. V 11 p. 651 Pott. post fr. 14 ἔπειτα ὀλλγον ὑποβάς ἐπιφέρει· 'τίς γὰρ — πολλοί' περὶ Ψευδαποφάσκοντος λόγον καὶ Κερατίνου Διαλεληθότος τε αὐ καὶ Κροκοδίλινου, Σωρίτου τε ἔτι καὶ Ἐγχεκαλυμμένον, περὶ τε ἀμφιβολιῶν καὶ σοφισμάτων. [hinc Eus. P. E. XV 62, 14 et v. 1 Theodor. V 16]

τίς γὰρ τούσδ' ὀλοῆι ἐριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;

Ἴχθυς σύνδρομος ὄχλος· ὁ γὰρ σιγῶσι χολωθεῖς

νοῦσον ἐπ' ἀνέρας ᾤρσε λάλην, ὀλέκοντο δὲ πολλοί.

1 exemplar hom. A 8—10 τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἐριδι ξυνέηκε μάχεσθαι, Αἰητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθεῖς νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ᾤρσε κακίην, ὀλέκοντο δὲ λαοί 2 Ἴχθυς ὄχλος assentantium corona velut in Protagorae Platonicī scena σιωπῶσι Eus. 3 λάλην Eus.: κακίην Clem.

23 [6]

LAERTIUS DIOG. I 34 [supra p. 7, 31] οἶδε δ' αὐτὸν (Thaletem) ἀστρονομούμενον καὶ T. καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις ἐπαινεῖ αὐτὸν λέγων·

οἶόν θ' ἐπτά Θάλητα σοφῶν σοφὸν ἀστρονόμημα

θ' ἐπτά BP¹: ἔπειτα P²F; inter vii sapientes viros politicos ille fuit astronomulus; cave σοφῶν σοφὸν artius iungas; annominatio qualis fr. 19. 30

24 [47]

Διογ. II 6 πρώτος [Anaxagoras] τῆ ὕλην νοῦν ἐπέστησεν ἀρξάμενος οὕτως τοῦ συγγράμματος . . . 'πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ· εἶτα νοῦς ἔλθων αὐτὰ διεκόσμησε'. παρὸ καὶ Νοῦς ἐπεκλήθη· καὶ φησι περὶ αὐτοῦ T. ἐν τοῖς Σίλλοις οὕτως·

καὶ πον Ἀναξαγόρην φάσ' ἔμμεναι ἄλλιμον ἦρω
Νοῦν, ὅτι δὴ νόος αὐτῷ, δεξάπληνης ἐπεγείρας
πάντα συνεσφῆκωσεν ὁμοῦ τεταραγμένα πρόσθεν.

1 altera pars ex T 96. 24 al.

25 [50]

1—3 Διογ. II 19 Δούρις δὲ καὶ δουλεῖσαι αὐτὸν [Socratem] καὶ ἐργάσασθαι λίθους· εἶναι τε αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν ἀκροπόλει Χάριτας ἔνοιό φασιν ἐνδεδυμένας οὖσας. ὅθεν καὶ Τιμόνα ἐν τοῖς Σίλλοις εἰπεῖν· 'ἐκ δ' — εἰρωνενότης'. ἦν γὰρ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς δεινός, ὡς φησι καὶ Ἰσομενέως. 1. 2 CLEM. Strom. I 14, 63 p. 352 Pott. Ἀρχέλαος, οὗ Σωκράτης δῆκονεν· 'ἐκ δ' — ἐπασιδός' ὁ T. φησὶν ἐν τοῖς Σίλλοις διὰ τὸ ἀποκεκλικέναι ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τα ἠθικά. SEXT. math. VII 8 τοῦ δὲ ἠθικοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο Σωκράτης κατὰ γε τοὺς ἄλλους αὐτοῦ γνωρίμους, εἶπε καὶ ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι φητῶς φησιν ἀπαρνεῖσθαι αὐτὸν τὸ φυσικὸν ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς καθεστῆκός καὶ μόνον σχολάζειν τῷ ἠθικῷ ὡς πρὸς ἡμᾶς ὄντι. τοιοῦτον αὐτὸν οἶδε καὶ T., ἐν οἷς φησιν 'ἐκ δ' — ἐννομολέσχης', τοιούτῳ ἀπὸ τῶν φυσικῶν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν θεωρίαν· διὸ καὶ 'ἐννομολέσχης' προσέθηκεν, ἅτε τοῦ ἠθικοῦ μέρους ὄντος τοῦ περὶ νόμων διαλέγεσθαι.

ἐκ δ' ἄρα τῶν ἀπέκλινεν <δ> λαξόος, ἐννομολέσχης,
'Ελλήνων ἐπασιδός, ἀκριβολόγους ἀποφήνας,
μυκτῆρ ῥητοροῦμυκτος, ὑπατικὸς εἰρωνενότης.

1 ὁ λαξόος Meineke: λαοξόος Clem. Sext.: λιθοξόος Laert. 2 ἀποφήνας P¹: ἀποφήσας BP²F, unde conicias ἀποφύσας 3 ῥητοροῦμυκτος, ὡ in corr., B: ῥητοροῦμυκτος PF; nasus a rhetoribus emunctus ὑπατικὸς BF: ὑπατικὸς (sed corr. statim; post α litt. erasit Q) P. explicat atticus balatro latens sub ironiae specie (cf. ὑπάργυρος sim.) Wilamowitz; ὑμητικὸς Meineke, ὑπασιτικὸς Wachsmuth; putabam ἐπακτικὸς cf. Arist. Metaph. M 4. 1078^b 27 δύο γὰρ ἐστὶν α τις ἂν ἀπόδοι Σωκράτει δικαίως τοῖς τ' ἐπακτικὸς λόγους καὶ τὸ ὀρίζεσθαι καθόλου.

26 [53]

1—3 Διογ. II 55 T. δ' ἐπισκώπτει (ἐπικώπτει B) αὐτὸν ἐν τούτοις· 'ἀσθενική — γράψας'. 2. 3 IDEM II 61 οἱ δ' οὖν τῶν Ἀισχίνου (scil. διαλόγων) τὸ Σωκρατικὸν ἦθος ἀπομεμαγμένοι εἰσὶν ἐπτά . . . φασὶ δ' αὐτὸν δι' ἀπορίαν ἔλθειν εἰς Σικελίαν . . . 62 εἰπεῖν' ἀφικόμενον Ἀθήναζε μὴ τολμᾶν σοφιστεῦεν

... ἐμμίθους δὲ ἀπροάσεις ποιῆσθαι, εἴτα συγγράφειν λόγους δικανικοὺς τοῖς ἀδικουμένοις· διὸ καὶ τὸν Τιμωνα εἶπεν ἐπ' αὐτοῦ· ἦ τ' — γράψαι·

ἀσθενική τε λόγων δύας ἢ τριὰς ἢ ἔτι πρόσσω,
οἶος Ξεινοφῶν ἢ τ' Αἰσχίνου οὐκ ἀπιθής (ἕς)
γράψαι . . .

1 πρόσσω B: πρόσσω PF: πόρσω P¹ corr. 2 ἦ τ' P¹: ἦ τ' BP¹ corr.: εἴτ'
F Αἰσχίνεω Meineke ἕς add. Roeper γράψαι Laert. 61: γράψας Laert. 55

27 [54]

Διογ. Π 66 ὁ δὲ Τ. παρέφαγεν [Aristippum] ὡς θρυπτόμενον οὕτωςί πως εἰπών·

οἶά τ' Ἀριστίππου τρυφερῆ φύσις ἀμφοφῶντος
ψεύδη

1 οἶά τ' scil. scripsit l. ψεύδεα

28 [41]

Διογ. Π 107 ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο [Euclides] οὐ κατὰ λήματα, ἀλλὰ κατ' ἐπιφοράν. καὶ τὸν διὰ παραβολῆς λόγον ἀνήρει λέγων ἦτοι ἐξ ὁμοίων αὐτὸν ἢ ἐξ ἀνομοίων συνίστασθαι· καὶ εἰ μὲν ἐξ ὁμοίων περὶ αὐτὰ δεῖν μᾶλλον ἢ οἷς ὁμοιά ἐστίν ἀναστρέφεσθαι, εἰ δ' ἐξ ἀνομοίων παρέλκειν τὴν παράθεσιν. διὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ αὐτοῦ ταῦτά φησι Τ. προσπαραρτῶγων καὶ τοὺς λοιποὺς Σωκρατικούς·

ἀλλ' οὐ μοι τούτων φλεθόνων μέλει· οὐδὲ γὰρ ἄλλον
οὐδενός, οὐ Φαίδωνος, οὔτις γένητ', οὐδ' ἐριδάντεω
Εὐκλείδεω, Μεγαρεῦσιν δες ἐμβάλε λύσσαν ἐρισμοῦ.

1 ex Z 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος 2 ὅστις γετ libri: ὅτις γένητ' scripsi (quibusvis ille fuit) cf. ε 445 ὅτις ἐσσί (ὅτις apogr., γένητ' Hiller) ὅτις γέ τις Wachsm. ἐριδάντης vox Democritea

29 [28]

Διογ. Π 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρωιδῶν φησι . . . ὁ δὲ Τ. οὕτως·

ὄγκον ἀναστήσας, ὠφρονώμενος, ἀφροσιβόμβαξ

οὕτως· ὄγκον scripsi: οὕτω· λόγον libri. cf. ὄγκον αἴρειν, αἴρεσθαι Soph. Ai. 129, Plato Politic. 277 B; quod proprie dictum videtur de tragicis larvis cf. Poll. IV 133 ὄγκος . . . τὸ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον ἀνέχον εἰς ὕψος λαβόσειδὲς τῷ σχήματι; ὄγκον vel λαὸν conl. Bywater J. of Phil. 1882 p. 79 ὠφρονώμενος libri (cf. G. Meyer Gr. Gr. § 150 ubi add. Inscr. Magnesiae 17, 49 (oraculum) ed. Kern; potissimum ante ω v elidi demonstrat δώδεκα): vulgo ὠφρονώμενος etiam peius ἀφροσιβόμβαξ εἶνε ὁ τοῖς ἄφροσι sive ὁ ἄφροσι λόγοις βομβῶν: ἀφροσιβόμβαξ fort. recte divisit Wilamowitz

30 [7]

Διογ. ΙΙΙ 7 ἐπανεθῶν δὲ εἰς Ἀθήνας [Plato] διέτριβεν ἐν Ἀκαδημαίαι. τὸ δ' ἐστὶ γυμνάσιον προάσιον ἀλωῶδες, ἀπὸ τίνος ἤρωος ὀνομασθὲν Ἀκαδημον· καθὰ καὶ Εὐπολις . . . ἀλλὰ καὶ ὁ Τ. εἰς τὸν Πλάτωνα λέγων φησι·

τῶν πάντων δ' ἠγείτο πλατίστακος, ἀλλ' ἀγορητής
 ἠδυεπής, τέττιξιν ἰσογράφος, οἱ δ' Ἐκαδήμου
 δένδρει ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσαν ἰεῖσι.

πρότερον γὰρ διὰ τοῦ ε' Ἐκαδήμια ἐκαλεῖτο.

1 cf. B 567 συμπάντων δ' ἠγείτο πλατίστακος P: πλατίστατος B: πλα-
 τύστακος F. in Academicorum piscina (cf. 32) praenatantem facit Platonem
 cum annominatione vocans πλατίστακον i. e. mullum praegrandem, laudatissimum
 piscem; cf. Ath. III 118 C οἱ μὲν οὖν μείζονες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατίστακοι
 οἱ δὲ μέσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτῖδια. si-
 milliter ludit in Platonem Luc. Piscat. 49; ἀγορητής ἠδυεπής ex A 248; non
 mutus est piscis, verum Nestoria suada insignis 2 τέττιξιν cf. Γ 150 ἀλλ'
 ἀγορηταὶ ἐσθλοὶ τέττιγεσσι εὐκίότες οἱ τε καθ' ὕλην δένδρει (sic Zenodotus,
 δενδρέωι Arist.) ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσαν ἰεῖσιν ἰσοκράγος Meineke
 3 δένδρει PF: δένδρω B ἰεῖσι, suprascr. α P'F: ἰᾶσι B

31 [16]

Diog. IV 33 ἀλλὰ καὶ τὸν Πύρρωνα κατὰ τινὰς ἐξηλώκει [Arcesilas] καὶ
 τῆς διαλεκτικῆς εἶχετο καὶ τῶν Ἑρρητικῶν ἠπτετο λόγων· ὅθεν καὶ ἐλέγετο
 ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' Ἀρίστωνος· 'πρόσθε Πλάτων ὄπιθεν Πύρρων, μέσσοι Διόδωρος'
 καὶ ὁ T. ἐπ' αὐτοῦ φησὶν οὕτως· 'τῆι — Διόδωρον'. Num. ap. Eus. P. E.
 XIV 5, 12 ὑπὸ μὲν Κράντορος (Arcesilas) πιθανουργικός, ὑπὸ Διοδώρου δὲ
 σοφιστής, ὑπὸ δὲ Πύρρωνος ἐγένετο παντοδαπὸς καὶ ἴσως καὶ οὐδείς . . .
 T. δὲ καὶ ὑπὸ Μενέδημον τὸ ἐριστικὸν φησὶ λαβόντα (Arcesilaum) ἐξαρτηθῆναι,
 εἶπερ γε δὴ φησὶ περὶ αὐτοῦ· 'τῆι — Διόδωρον'. ταῖς οὖν Διοδώρου δια-
 λεκτικῶν ὄντος λεπτολογίαις τοὺς λογισμοὺς τοὺς Πύρρωνος καὶ τὸ σκεπτικὸν
 καταπλέξας διεκόσμησε λόγον δεινότητι τῆι Πλάτωνος φληγρόν τινα κατεστω-
 μωμένον καὶ ἔλεγε καὶ ἀντέλεγε καὶ μετεκκλινοῖτο κάκειθεν κἀντῶθεν, ὀπο-
 τέρωθεν τύχοι, παλινάγρετος καὶ δύσκριτος, καὶ παλμβολός τε ἅμα καὶ παρα-
 κεινόννευμένος. cf. Laert. IX 115 [infra fr. 73]

τῆι γὰρ ἔχων Μενέδημον ὑπὸ στέρνοισι μόλυβδον
 θεύσεται ἢ Πύρρωνα τὸ πᾶν κρέας ἢ Διόδωρον.

1 cf. ε 346 τῆι δέ, τότε κρήμενον ὑπὸ στέρνοισι τανύσαι τῆι μὲν
 Num. μενέδημος Laert.: μενεδῆμον Num. 2 θεύσεται Num.: θήσεται Laert.
 ἢ ὅς Πύρρωνα Meineke post Casauboni ἐς Π. conl. fr. 32 τὸ πᾶν κρέας cf.
 Theocr. 8, 18 τὸ πᾶν λίθος (Amaryllis); πάγκρεας (Eus. codd. pauci) procul ha-
 bendum. Arcesilan naviculae aut avi natatili comparari putabat Wilamowitz
 (Antig. 72), cui ad stabiliendum cursum plumbum scepticum ἀταραξίας tamquam
 saburra subdatur. mihi Arcesilas piscis dici videtur (cf. fr. 17) et Menedemus
 μόλυβδος ut Pyrrhon τὸ πᾶν κρέας et Cleanthes ὄλμος ἀτολμος (fr. 41). ce-
 terum cf. Praef. p. 183

32 [17]

Diog. IV 33 post fr. 31 καὶ διαλιπὼν αὐτὸν [Arcesilan] ποιεῖ λέγοντα
 νήξομαι εἰς Πύρρωνα καὶ εἰς σχολιὸν Διόδωρον.

33 [18]

Diog. IV 33 post fr. 32 ἦν δὲ ἀξιώματικώτατος καὶ συνηγμένος καὶ ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατακὸς τῶν ὀνομάτων, ἐπικόπτης θ' ἱκανῶς καὶ παρρησιαστής· διὸ καὶ πάλιν ὁ T. οὕτως περὶ αὐτοῦ·

καὶ νέον μηλήσεις ἐπιπλήξουσιν ἐγκαταμειγνύς.

μηλήσεις B: μηλήσης P: μὴ λήσει σε F; καὶ νόον αἰμυλλοῖς Wilamowitz; fort. καὶ νέων κηλήσεις (secuntur enim in Diog. de adulescentulis ioci)

34 [19]

Diog. IV 42 εἰς δὲ τὸ διαβαλλόμενον αὐτοῦ (Arcesilai) φιλοχλον καὶ T. τά τε ἄλλα φησὶν, ἀτὰρ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον·

ὧς εἰπὼν ὄχλοιο περιστάσιν εἰσκατέδυνεν.

οἱ δὲ μιν ἤνυτε γλαῦκα περὶ σπίζαι τερατοῦντο

ἠλέματον δεικνύντες, ὀθούνεκεν ὄχλοῦρεσκος·

οὐ μέγα πρῆγμα, τάλας· τί πλατύνεται ἠλίθιος ὧς;

1 homericum initium 2 σπίζα Laert.: corr. Casaub. 3 ὄχλοῦρεσκος P: ὄχλωι ἀρέσκεις BF: corr. codd. iuniores 4 πλατύνεται in vulgus effunderis cf. πλατυσμός fr. 20 et πλατυρημοσύνη fr. 35. in bonam partem τὴν ψυχὴν εὐγενεστέραν τῆς φύσεως πλατύνει tit. Antigoneensis Bull. corr. hell. XX 124 v. 11

35 [42]

Diog. IV 67 καθόλου δὲ τοὺς Ἀκαδημαίους ὁ T. οὕτω διασύρει·

οὐδ' Ἀκαδημαίωδων πλατυρημοσύνης ἀνάλλιστου

ἀκαδημαϊκῶν libri

36 [43]

Diog. V 11 ἀλλὰ καὶ T. αὐτοῦ [Aristotelis] καθήψατο εἰπὼν·

οὐδ' ἄρ' Ἀριστοτέλους εἰκαιοσύνης ἀλεγεινῆς

Ψ 701 παλαιομοσύνης ἀλεγεινῆς

37 [12]

Diog. VI 18 καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἃ συνέγραψεν [Antisthenes], ὧι [sic P¹, vulgo ὁ] T. [δὲ add. vulg.] διὰ τὸ πλῆθος ἐπιτιμῶν [αὐτῷ add. vulg.]

παντοφυῆ φλέδονα

φησὶν αὐτόν.

38 [8]

Diog. VII 15 [unde Suidas s. v. σκινάψος] ἦν δὲ καὶ ζητητικὸς καὶ περὶ πάντων ἀκριβολογούμενος· ὅθεν καὶ ὁ T. ἐν τοῖς Σίλλοις φησὶν οὕτω·

καὶ Φοίνισσαν ἴδον λιχνόγραυαν σκιερῶι ἐνὶ τύφωι

πάντων ἱμείρουσαν· ὁ δ' ἔρρει γυργαθὸς αὐτῇ

σμικρὸς ἑὼν· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα κινδαψοῖο.

1 ἴδον B¹: εἶδον PF: ἰδὼν B² 2 αὐτῆς μικρὸς libri: correxi 3 ἑὼν Menage: ἰὼν, sed ἰ in ras. P: ἰὼν BF. intellego difficilem lusum sic: Zeno

Phoenissa anus sedet in umbroso loco fumi dogmatici repleto (Stoam Poecilon oblique tangit). inde omnes pisces nassa sua minutulis conclusimiculis tamquam viminibus contexta capere cupit. at nassa cum minor sit quam ut tot tantosque cariat pisces invicem eorum impetu labitur et flumine rapitur. nec animadvertit hilum stupida anus. γυργαθός (vimineum textum) iuxta ἔρρει vix aliud significat praeter nassam. κινδαψός vel σκινδαψός, proprie musicum instrumentum saligneum, pro levissima re erat, quam notionem grammatici et philosophi posteriores unam norunt. similiter νόον κόκκος fr. 66, 3

39 [20]

Diog. VII 16 ἴσαν δὲ περὶ αὐτὸν [Zenonem] καὶ γυμνορφύπαροι τινες, ὡς φησι καὶ ὁ T.

ἄρρα πενεστάων σύναγεν νέφος, οἱ περὶ πάντων
πτωχότατοι τ' ἴσαν καὶ κουφότατοι βροτοὶ ἀστῶν.

2 βροτοὶ ἀστῶν B (sed ἀστῶν m. alt.?), P: ἀστῶν ἀνοι F: βροτοὶ ἀνδρῶν Wachsmuth: ἀνθρώπων Meineke: conicio μεταναστῶν ex Hom. I 648

40 [61]

Diog. VII 161 οὕτω δὲ φιλοσοφῶν [Aristo Chius Stoicus] καὶ ἐν Κυνσοῦ ἀργεὶ διαλεγόμενος ἴσχυσεν αἰρετιστῆς ἀκοῦσαι. Μιλτιάδης οὖν καὶ Δίφιλος Ἀριστῶνειοι προσηγορεύοντο. ἦν δὲ τις κειστικός καὶ ὄχλοι πεποιημένος. ὄθεν καὶ T. φησι περὶ αὐτοῦ·

καὶ τις Ἀριστῶνος γέννης ἀπο αἰμύλον ἔλκων

γενεὴν Meineke; αἰμύλον editiones. fortasse τι scribendum: *affabile quiddam ex Aristonis genere deducit nescio quis discipulus cf. Plut. Sol. 29 καὶ γὰρ αἰμύλον τι καὶ προσφιλές εἶχεν ἐν τῷ διαλέγεσθαι*

41 [24]

Diog. VII 170 [hinc Anth. Pal. Plan. XI 296] ἦν [Cleanthes] ποινικός μὲν, ἀφίσικος [sic libri: opp. φυσικός = εὐφνης IV 36, de quo Wilam. Antiq. p. 80] δὲ καὶ βραδύς ὑπερβαλλόντως· διὸ καὶ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως·

τίς δ' οὗτος κτίλος ὧς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν;
μωλυτῆς ἐπέων, λίθος Ἀσσιος, ὄλμος ἀτολμος.

1 exemplar Γ 196 αὐτὸς δὲ κτίλος ὧς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν. pugnae descriptio continuatur 2 μωλυτῆς ἐπέων 2 μωλῶν τὰ ἔπη ἀλληγορικῶς λίθος Meineke: φίλος libri, quod iungi cum ἐπέων metro vetatur. λίθος Ἀσσιος est sarcophagus. ὄλμος propter massae gravitatem

42 [49]

Diog. VIII 67 οὐ παρῖκε δ' οὐδὲ τοῦτον [Empedoclem] ὁ T., ἀλλ' ὡς αὐτοῦ καθάπτεται λέγων·

καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἀγοραίων
ληκητῆς ἐπέων· ὅσα δ' ἔσθνε τοσσάδε εἶλεν
ἄρχων δς διέθηκ' ἀρχὰς ἐπιδευέας ἄλλων.

1 ἀγοραίων aut propter eloquentiam popularem ab eo inventam aut propter modum carminum popularem 2 ὅσα P²: ὅσα P¹BF εἶλεν B¹PF:

εἶλεν B¹. neutrum propter hiatus et notionem quadrat; conicio *τοσσάδ' ἔειπεν* 3 *ἀρχῶν* ὅς libri: *ἀρχῶν*, ὅς Sturz; conicio *ἀρχεῖν* ἄς intellegens: *quae cumque valebant in mundo regnare iussit* (iv elementa); *quae nimirum principia ita disposita, ut aliis iterum egeant principia*. cf. Philop. d. gen. et corr. p. 160, 22 Vit. αὐτῶν δὲ τῶν στοιχείων γένεσιν οὐκέτι λέγειν δύναται (Emp.) μὴ ὑποτιθέμενος καὶ αὐτῶν τούτων ἀπλούστερα στοιχεία. cf. p. 90 n. 43.

43 [29]

DIOP. IX 6 (τὸ βιβλίον) ὡς μὲν τινες, ἐπιτηδεύσας ἀσαφέστερον γράφαι, ὅπως οἱ δυνάμενοι προσίοιεν αὐτῷ καὶ μὴ ἐκ τοῦ δημώδους εὐκαταφρόνητον ἦ. τοῦτον δὲ καὶ ὁ T. ὑπογράφει λέγων· 'τοῖς — ἀνόρουσε'. PROCL. in Alcibiad. prior. I p. 525, 19 ed. Cous. ὀρθῶς οὖν καὶ ὁ γενναῖος Ἡράκλειτος ἀποσκορακίζει τὸ πλῆθος ὡς ἄνον καὶ ἀλόγιστον· (sequ. Heracl. fr. 104) τοιαῦτα μὲν ὁ Ἡράκλειτος· διὸ καὶ ὁ σιλλογράφος 'ὄχλολοῖδορον' αὐτὸν ἀπεκάλεσεν.

τοῖς δ' ἐνι κοκκυστής, ὄχλολοῖδορος Ἡράκλειτος,
αἰνιχτής ἀνόρουσε.

imitatio A 247 τοῖσι δὲ Νέστωρ — ἠδυεπής ἀνόρουσε

1 ὁ ἐπικοκκαστής Nauck conl. Ar. Thesm. 1059 ὄχλολοῖδορος opponitur sophistis quos Ἡχοῦς ὄχλος excitat fr. 22. 34

44 [4]

DIOP. IX 22 τὰς δὲ αἰσθήσεις μὴ ἀκριβεῖς ὑπάρχειν. φησὶ γοῦν 'μηδέ σ' ἔθος — ἔλεγχον' (Parm. 1, 34 sqq.). διὸ καὶ περὶ αὐτοῦ φησιν ὁ T.

Παρμενίδου τε βίην μεγαλόφρονος οὐ πολύδοξον,
ὅς ρ' ἀπὸ φαντασίας ἀπάτης ἀνενείκατο νόσεις . . .

1 Παρμενίδεω Meineke βίην homericum velut in Necyia 601 *μεγαλόφρονος οὐ Near*. III B 28 (ut conieceram cf. 45, 1): *μεγαλόφρονος ὁ BP¹: μεγαλόφρονα τὴν interpolati P²F¹ πολύδοξον ad Parmenideum morem* (1, 2. 4. 18. 36 al.) novatum vulgi *πολύπειρον ἔθος* (Parm. 1, 34) spectat 2 *ἀπὸ Wachsmuth: ἐπὶ libri φαντασίας Wachsmuth ἀπάτης tendit in Parm. 8, 52 ἀνενείκατο*] in altam mentis purae regionem

45 [5]

1—3 DIOP. IX 25 περὶ τούτου (Zenonis Eleatae) καὶ Μελλισσον T. φησὶ ταῦτα· 'ἀμφοτερογλώσσου — ἦσσω'. 1. 2 ΠΛΥΤ. Pericl. c. 4 Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου πραγματευομένου περὶ φύσιν ὡς Παρμενίδης, ἐλεγκτικὴν δὲ τινα καὶ δ' ἀντιλογίας κατακλείουσαν εἰς ἀπορίαν ἐξασκήσαντος ἔξιν, ὥσπερ καὶ T. ὁ Φλιάσιος εἴρηκε διὰ τούτων· 'ἀμφοτερογλώσσου — ἐπιλήπτορος'. ELLAS (olim David) in Ar. Categ. p. 109, 7 Busse [Zenon] ὁ Ἐλεάτης ὁ καὶ Παρμενίδειος ὁ ἀμφοτερογλωσσος, περὶ οὗ εἴρηται· 'ἀμφοτερογλωττοιο — Ζήνωνος'. ἀμφοτερογλωσσος δὲ ἐκλήθη οὐχ ὅτι διαλεκτικός ἦν ὡς ὁ Κιτιεὺς καὶ τὰ αὐτὰ ἀνεσκεύαζε καὶ κατεσκεύαζεν, ἀλλ' ὅτι τῇ ζωῇ διαλεκτικός ἦν ἄλλα μὲν λέγων ἄλλα δὲ φρονῶν. SIMPLIC. phys. p. 199, 8 καὶ εἰκὸς μὲν ἦν Ζήνωνα ὡς ἐφ' ἑκάτερα γυμναστικῶς ἐπιχειροῦντα (διὸ καὶ 'ἀμφοτερογλωσσος' λέγεται) κτλ. IDEM ibid. p. 1011, 11 περὶ οὗ (scil. Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου)

ὁ σιλλογράφος εἶπε τὸ 'ἀμφοτερογλώσσιοι — Ζήνωνος'. PROCL. in Parm. p. 632, 13 (Paris 1864) καὶ τιθέντα καὶ ἀναίρουντα τὰ μαχόμενα (Platonem) καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνος (Zeno) τιθέντα μόνον· δι' ὧν τὸν πλοῦτον τῶν ἐπιχειρήσεων πολλῶι ποιικιλίῳ δέξαι τοῦ παρ' ἐκείνῳ τοὺς ἄλλους οὕτως ἐκπλήξαντος, ὥστε καὶ τὸν σιλλογράφον 'ἀμφοτερογλώσσον' αὐτὸν προσεῖπεν καὶ τὴν δύναμιν ἀγασθέντα τοῦ ἀνδρός 'μέγα σθένος' φάναι καὶ 'οὐκ ἀλαπαθὸν Ζήνωνος'. IDEM ibid. p. 684, 26 ὁ σιλλογράφος 'ἀμφοτερογλώσσον' αὐτὸν (Zenonem) προσεῖπεν ὡς ἐλεγκτικὸν ἅμα καὶ ὑψηματικόν. SCHOLIA Iambl. V. P. 267 p. 198, 2 ed. Nauck. Ζήνων ὁ ἀμφοτερογλώσσος.

ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαθὸν
Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος ἡδὲ Μέλισσον
πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω, παύρων γε μὲν ἦσσω . . .

1 ἀμφοτερογλώσσιοι (vel — ὄττιοι) om. τε Simpl., Elias μέγα — ἀλαπαθὸν homerica 2 πάντων Plut.: πλάτων Laert. μέλισσον Laert.: corr. Meineke, qui v. 4 continuat γιγνόμενον 3 *praecis commentis dogmaticorum obstrictum, plerisque liberum* ἦσσω BP: εἶσω F

46 [2]

DIOG. IX 40 πάντων γὰρ σχεδὸν τῶν ἀρχαίων μεμνημένος ὁ Πλάτων οὐδαμῶς Δημοκρίτου διαμνημονεύει, ἀλλ' οὐδ' ἐνθα ἀντεῖπειν τι αὐτῶι δέοι, δῆλον (ὅτι) εἰδῶς ὡς πρὸς τὸν ἀριστον οὕτω [αὐτῶι Reiske] τῶν φιλοσόφων ἔσοιτο (ὁ ἀγὼν add. Casaub.). ὃν γε καὶ T. τοῦτον ἐπαινέσας τὸν τρόπον ἔχει·

οἶον Δημοκρίτῳ τε περίφρονα ποιμένα μύθων,
ἀμφίνοον λισχῆνα μετὰ πρῶτοισιν ἀνέγγων.

cf. A 263 οἶον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν; etiam μετὰ πρῶτοισιν homericum ἀνέγγων scil. in Orco

47 [10]

DIOG. IX 52 [Protagoras] πρῶτος μισθὸν εἰσπράξατο μᾶς ἑκατὸν . . . καὶ λόγων ἀγῶνας ἐποιήσατο καὶ σόφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε καὶ τὴν διάνοιαν ἀφείλκε πρὸς τοῦνομα διελέχθη καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ἐριστικῶν ἐγέννησεν· ἵνα καὶ T. φησὶ περὶ αὐτοῦ·

Πρωταγόρης τ' ἐπιμεικτος ἐριζέμεναι εὖ εἰδῶς

1 ἐπιμεικτος codd.; intellego de pugna cf. E 506 ἀψ ἐπιμογομένων. solitariis philosophis velut Heraclito Pyrrhoni Philoni [fr. 50] opponi Protagoram gregarium sophistam putat Wilam. εὖ εἰδῶς] cf. κελητίζειν εὖ εἰδῶς O 679

48 [38]

DIOG. IX 64 καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς πολλοὺς εἶχε [Pyrrhon] τῆς ἀπραγμοσύνης, ὅθεν καὶ ὁ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῶι Πύθωνι * * * καὶ ἐν τοῖς Σίλλοις·

ὃ γέρον, ὃ Πύρρων, πῶς ἢ πόθεν ἐκδυσιν εὐρες
λατρείης δοξῶν [τε] κενεοφροσύνης τε σοφιστῶν

1 initium homericum ἐκδυσιν BP¹: ἐκλυσιν P²F 2 τε del. et κενεοφροσύνης librorum corr. Usener

καὶ πάσης ἀπάτης πειθοῦς τ' ἀπελύσαιο δεσμά;
οὐδ' ἔμελέν σοι ταῦτα μεταλλῆσαι, τίνες ἀδραὶ
5 Ἑλλάδ' ἔχουσι, πόθεν τε καὶ εἰς δ τι κύρει ἕκαστα.

4 οὐδ' ἔμελεν P¹: οὐδ' ἔμελε B: οὐδὲ μέλει F μεταλλήση ut vid. P¹:
μετάλλῃσι B: μεταμελήσειν F cf. π 465 οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι
τίνες Cobet: τίνος aut τινός libri 4. 5 spectat physicorum meteorologiam et
cosmologiam

49 [62]

Diog. IX 69 ἦν πολεμώτατος τοῖς σοφισταῖς, ὡς καὶ T. φησίν.

scil. Eurylochus Pyrrhonis discipulus. τίμων F et (ex τίμωνα corr.)

P¹: τίμωνά B

50 [63]

Diog. IX 69 (post fr. 49) ὁ δὲ Φίλων [Pyrrhonis discipulus] τὰ πλεῖστα
διελέγετο (ἑαυτῷ), ὅθεν καὶ περὶ τούτου φησὶν οὕτως·

ἦ τὸν ἀπ' ἀνθρώπων αὐτόσχολον, αὐτολαλητήν,
οὐκ ἐμπαζόμενον δόξης ἐρίδων τε Φίλωνα.

cf. φ 364 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων et fr. 60, 2 ἀπόσχολον Laert.: corr.
Meineke 2 φίλωνα (sed a pr. m. del.) P, F: φίλων B

51 [55]

Diog. X 2 [Usen. Epicur. p. 360, 3] φησὶ δ' Ἐρμιππος γραμματοδιδάσκαλον
αὐτὸν [Epicurum] γεγενῆσθαι, ἔπειτα μέντοι περιτυχόντα τοῖς Δημοκρίτου βι-
βλίοις ἐπὶ φιλοσοφίαν αἰξαι· διὸ καὶ Τίμωνα φάσκειν περὶ αὐτοῦ ὕστατος
— ζώντων'. ΑΘΗΝ. XIII p. 588 A ὅστις [Epicurus] ἐγκυκλίου παιδείας
ἀμύνητος ὢν ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρεχομένους
τοιαύτας φωνὰς προιέμενος 'μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι καθαρὸς πάσης αἰτίας
[correcti cf. Plut. d. lib. educ. p. 8 F: αἰτίας AE: παιδείας Schweighäuser] ἐπὶ
φιλοσοφίαν ὤρμησας'. ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ T. φησὶ 'γραμμαδιδασκαλίδην
ἀναγωγότατον ζώντων'.

ὑστατος ἀφ φυσικῶν καὶ κύντατος, ἐκ Σάμου ἐλθὼν
γραμμαδοδασκαλίδης, ἀναγωγότατος ζώντων.

2 γραμμοδιδασκαλίδης Laert. (BF) recte: γραμμαδοδασκαλίδης Laert. (F)
cf. Ath.: γραμμοδιδασκαλίδων Kaibel vix recte, si iungas ἐκ Σάμου ἐλθὼν.
calumnia, quam Hermippus propagat, etsi tum in multos iactabatur (cf. Demo-
sthenis contra Aeschinē cavillationes) retorquere videtur quae de Protagora
ipse Epicurus finxerat fr. 172 Us.

52 [25]

GALEN. ad Hipp. epid. VI 44 [XVII 1, 989 K.] πολυειδῶς δὲ καὶ ἄλλως
γράφουσι καὶ διαιροῦσιν οὐ ταύτην μόνον τὴν ἤσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τὰς
πλείστας ἐξηγησάμενοι τοῦτο τὸ βιβλίον, ὡς ἀπορῆσαι τινα τῶν ἐπὶ τὰ τῆς
τέχνης ἔργα σπενδόντων. (ὦν) φαίνονται τινες ποιεῖν ὅπερ ὁ T. εἶπεν εἰκάζων·

... τί θέλεις; ὀλίγον κρέας, ὁστέα πολλά

εἰκάζων iniuria Timoni tribuitur, qui εἰκασμὸν ἰχθύος proponit.

53 [p. 28]

GALEN. Subfig. empir. p. 62, 18 Bonnet: *at vero neque multiloquus neque longiloquus erit empiricus sed pauca loquatur et rara sicut et Pyrrhon scepticus qui veritatem quaerens et non inveniens ambigebat de omnibus immanifestis, in die operationibus sequens evidentia, de omnibus autem quae sunt extra haec ambigens. qualis autem est secundum totam vitam scepticus talis est circa medicativam empiricus neque in gloria deficiens neque superbus existens et vir non plasmatus* (sic interpres.; in mrg. al' *pusillanimus* alucinantis periculum) *et absque vana gloria, sicut ait Timon fuisse Pyrrhonem.*

Timonei fragm. fines certo definiri non possunt nec certum, utrum e Sillis sit petitum an ex Pythone, quod cogitat Wachsm. p. 28. mihi quidem illud in Galeno (cf. 52) verisimilius. ubi poterat versus claudi sic: ἀπλάσματος, οὐ κενόδοξος. ἀπλάσματος (ut ἀσάματος) non nihil differt ab ἀπλαστός. hoc est simplex, illud πλάσματα (dogmaticorum cf. fr. 19) nesciens. sed fortasse Galenus solvit versus: ἀνήρ ἀνεπίπλαστός [cf. Diog. II 117 de Stilpone] καὶ ἀκινόδοξος.

54 [26]

1—3 GELLIIUS III 17, 4 sq. T. *amarulentus librum maledicentissimum conscripsit, qui Σίλλος inscribitur. in eo libro Platonem philosophum contumeliose appellat, quod impensio pretio librum Pythagoricae disciplinae emissit exque eo Timaeum nobilem illum dialogum concinasset. versus super ea re Timaeus hi sunt: 'καὶ σύ — ἐδιδάχθης'. 2. 3 LAMBlich. in Nicomach. p. 105, 11 Pist. Τιμαῖός τ' οὖν ὁ Διοκρὸς ἐν τῷ Περὶ φύσεως κόσμου καὶ ψυχᾶς· ἀφ' οὐπερ ἐφοδιασθέντα Πλάτωνα τὸν διὰ τοῦτο φερώνυμον Τιμαῖον συντάξαι λέγουσιν, ὧν ἔστιν καὶ ὁ τούτῳ Σίλλου ποιήσας T. λέγων οὕτως: 'πολλῶν — ἐδιδάχθης' κτλ. SCHOL. Plat. Timae. p. 20 A Τιμαῖος . . . φιλόσοφος Πυθαγόρειος ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. ἔνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ συλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ 'πολλῶν — ἐδιδάχθης'. PROLEG. PLATON. philos. 5 (p. 201 Herm.) τὸν Τιμαῖον ἐπὶ ἀργυρίων ὠνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμωσιν αὐτοῦ ἔγραψε (Plato) τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιούτου· 'πολλῶν — ἐδιδάχθης'. de Tzetzae Chil. X 806 ficticio testimonio (fr. 26^a Wachsm.) cf. Kaibel Com. I 152, 3. 3 PROCL. in Plat. Timae. p. 1 ed. Schneider. τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Τιμαίου γράμμα Περὶ φύσεως τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον διατάττεται, ἔνθεν ἀφορμηθεὶς ὁ Πλάτων τιμαίω γραφεῖν ἐπιχειρεῖ κατὰ τὸν συλλογράφον.*

καὶ σύ, Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητεῖς πόθος ἔσχεν,
πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαι βίβλον·
ἐνθεν ἀπαρχόμενος τιμαίω γραφεῖν ἐδιδάχθης.

1 μαθητεῖς Gell. (Vatic. 3452): μαθήτην ὁ est.: μαθητεῖν Brunck
2 δ' om. Prol. ἠλλάξαι Iamb., Schol.: ἤλαξα Prol. · βίβλον] μολήν Prol.
3 ἀπαρχόμενος Gell.: ἀφορμηθεὶς ceteri ἐδιδάχθης Gell.: ἐπιχειρεῖ vel ἐπιχειρεῖ ceteri liber emptus a Platone non Timaeus Locrus, sed Philolaus intellegendus.

55 [p. 30]

NUMENIUS fr. 2 Theding. [Eus. P. E. XIV 6, 5] Μνασίας καὶ Φιλόμηλος καὶ T. οἱ σκεπτικοὶ σκεπτικὸν αὐτὸν [Arcesilaum] προσονομάζουσιν, ὥσπερ καὶ

αὐτοὶ ἦσαν, ἀναιροῦντα καὶ αὐτὸν τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὸ πιθανόν.
ad Ἀρχεουλίου περιδεικνον (cf. fr. 73) referebat Wachsmuth. at Numenio certe
Silli soli sunt notī. cf. fr. 31.

56 [13]

ΠΛΥΤΑΡΧΗ. ΔΙΟΝ. c. 17 Σπευσίππῳ . . . , ᾧ μάλιστα τῶν Ἀθῆνῃσι φίλων
ἐχρῆτο καὶ συνδιητάτο [Dion], βουλομένου τοῦ Πλάτωνος ὁμιλῆαι χάριν ἐχού-
σῃ καὶ παιδιᾷ ἐμμελοῦς κατὰ καιρὸν ἀπτομένη κεραυνόμενον ἀφῆδνεσθαι
τοῦ Δίονος τὸ ἦθος. τοιοῦτος δέ τις ὁ Σπεύσιππος ἦν, ἣ καὶ σκῶσαι
ἀγαθὸν αὐτὸν ἐν τοῖς Σίλλοις ὁ Τ. προσηγόρευεν [hinc Theodor. Prodr.
epist. Migne P. G. t. 133 p. 1242]

57 [3]

ΠΛΥΤ. Num. c. 8 ἐκείνος [Pythagoras] αἰτόν τε δοκεῖ πραῖναι φωναῖς
τισιν ἐπιστήσας καὶ καταγαῶν ὑπεριπτάμενον τὸν τε μηρὸν ὑποφῆναι χρυσοῦν
Ὀλυμπίασι διαπορευόμενος τὴν πανήγυριν· ἄλλας τε τερατώδεις μηχανὰς αὐτοῦ
καὶ πράξεις ἀναγγέλλουσιν· ἐφ' αἷς καὶ Τ. ὁ Φιλῆσιος ἔγραψε· Πυθαγόρην
— ὄαριστήν· ΔΙΟΓ. VIII 36 τὴν δὲ σεμνοπρέπειαν τοῦ Πυθαγόρου καὶ Τ.
ἐν τοῖς Σίλλοις δάκνων αὐτὸν ὅμως οὐ παρέλιπεν εἰπὼν οὕτω· Πυθαγό-
ρην — ὄαριστήν·

Πυθαγόρην τε γόητας ἀποκλίνοντ' ἐπὶ δόξας
θῆρηι ἔπ' ἀνθρώπων, σεμνηγορήεις ὄαριστήν.

1 ἀπόκλινον Laert. 2 ex τ 179 Διὸς μεγάλου ὄαριστήν

58 [9]

1—4 ΠΛΥΤ. de virt. mor. 6 p. 446 B τῷ γὰρ ὄντι πλησιςτιος μὲν ἐπὶ τὰς
ἰδονὰς ὁ ἀκόλαστος ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν φέρεται καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν καὶ συγ-
κατευθύνει· πλάγιος δὲ ὁ ἀκρατής, οἷον ἐξαναφέρειν γλιχόμενος καὶ διωθῆσθαι
τὸ πάθος ὑποσύρεται καὶ περιπίπτει περὶ τὸ αἰσχρόν· ὡς Ἀνάξαρχον εἰσὶλλαινε
Τ.· Ἐν δὲ — σοφιστῶν· οὔτε γὰρ ὁ σοφὸς ἐγκρατής ἀλλὰ σώφρων· οὔτε
ὁ ἀμαθὴς ἀκρατής ἀλλὰ ἀκόλαστος· ὁ μὲν γὰρ ἡθεται τοῖς καλοῖς, ὁ δὲ οὐκ
ἄχθεται τοῖς αἰσχροῖς. σοφιστικῆς οὖν ψυχῆς ἡ ἀκρασία λόγον ἐχούσης οἷς
ἔγνωκεν ὀρθῶς ἐμμένειν μὴ δυνάμενον. 1. 2 IDEM de vitioso pudore 2 p. 529 A
οὔτ' αὖ πάλιν ἐκείνην ἐπαινετέον τὴν ἀτρεπτον καὶ ἀτενῆ διαθεῖν· Ἐν δὲ —
μένος· 2—4 IDEM quaest. convin. VII 5, 3 p. 705 C διὸ τοὺς μὲν περὶ ἐδω-
δὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστοχοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων
δλεθροὶ συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς προσαγορεύομεν, ὡς
θεοδέκτην ἐκείνον . . . ἢ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον· ὅς ῥα — σοφιστῶν·

Ἐν δὲ τὸ Φαρσαλέον τε καὶ ἐμμενές, ὀπτημὴ ὀροῦσαι,
φαίνεται Ἀναξάρχου κύνεον μένος· ὅς ῥα καὶ εἰδῶς,
ὡς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε· φύσις δὲ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
ἰδονοπλήξ, ἣν πλεῖστοι ὑποτρῆουσι σοφιστῶν.

1 ἐμμενές Plut. 529: ἐμμανές 446 2 ὅς 705: ὄν 446 2 ἄθλιος 446:
λελιος 705 ἦκεν 705 4 ἦν (i. e. ταύτην τὴν ὁδὸν ἦν) 446: τῆι 705, quod
praefert Wil. (sive ἦι)

59 [45]

SEXTUS Pyrrh. hypot. I 223 ὁ περὶ ἐνὸς δογματίζων ἢ προκρίων φαντασίαν φαντασίας ὄλας κατὰ πίστιν ἢ ἀπιστίαν περὶ τινος τῶν ἀόλων τοῦ δογματικοῦ γίνεται χαρακτηρισ, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ T. διὰ τῶν περὶ Ξενοφάνους αὐτῶι λεγομένων. ἐν πολλοῖς γὰρ αὐτὸν ἐπαινέσας [τὸν Ξενοφάνην], ὡς καὶ τοὺς Σίλλους αὐτῶι ἀναθεῖναι, ἐποίησεν αὐτὸν ὀδύρομενον καὶ λέγοντα·

ὡς καὶ ἐγὼν ὄφελον πυκινοῦ νόου ἀντιβολῆσαι
ἀμφοτερόβλεπτος· ὀλλήη δ' ὀδῶι ἐξαπατήθην
πρεσβυγενῆς ἔτ' ἐὼν καὶ ἀμενθήριστος ἀπάσης
σκεπτοσύνης· ὄπηη γὰρ ἐμὸν νόον εἰρῶσαιμι,
5 εἰς ἐν ταυτὸ τε πᾶν ἀνελύετο· πᾶν δ' ἐὼν αἰεὶ
πάντηι ἀνελκόμενον μίαν εἰς φύσιν ἴσταθ' ὀμοίην.

1 cf. a 217. O 461. Δ 314 2 ἀμφοτερόβλεπτα duo codd. Sexti: ἀμφοτεροβλέπτον Bekker 3 cf. A 249 ἔτ' ἐὼν Sext. cf. Plato Menex. 236 ἄν σοι ὀόξω πρεσβύτης ὦν ἔτι παῖζειν (Arch. f. Gesch. d. Ph. X 530): ἐτέων Bekker (debatat saltem ἔτε' ὦν): τε γέρων Nauck ἀμενθήριστος Sext.: corr. Bergk; solitae meae prudentiae in hac re plane incuriosus 4 l. εἰρῶσαιμι cf. Θ 143 νόον εἰρῶσαιμι 5 Ar. Metaph. A 5. 986^b 24 de Xenophane εἰς τὸν ὄλον οὐρανὸν ἀναβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι τὸν θεὸν ἀνελύετο] νόος dissolvebatur quasi vapor. τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστίν τε καὶ εἶναι Parm. 5 6 librae imaginem agnovit Od. Müller, qui v. 5 δέ οἱ suadebat

60 [40]

1—3 SEXT. Pyrrh. hypot. I 224 (post fr. 59) διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ὑπάτυφον αὐτὸν λέγει καὶ οὐ τέλειον ἄτυφον, δι' ὧν φησι· 'Ξενοφάνης — νόημα'. 'ὑπάτυφον' μὲν γὰρ εἶπε τὸν κατὰ τι ἄτυφον, 'Ὀμηραπάτης' δὲ ἐπισκώπτην, ἐπεὶ τὴν παρ' Ὀμήρωι ἀπάτην διέσurreν· ἐδογματίζε δὲ ὁ Ξενοφάνης παρὰ τὰς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων προλήψεις ἐν εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τὸν θεὸν συμφῶι τοῖς πᾶσιν (cf. fr. 59, 5), εἶναι δὲ σφαιροειδῆ καὶ ἀπαθῆ καὶ ἀμετάβλητον καὶ λογικόν. 1 DIOG. IX 18 ἐπαινέται (Xenophanes) πρὸς τοῦ Τιμωνος· φησι γοῦν 'Ξενοφάνη θ' — ἐπικώπτην'.

Ξενοφάνης ὑπάτυφος, Ὀμηραπάτης ἐπικώπτης,
εἰ τὸν ἀπ' ἀνθρώπων θεὸν ἐπλάσατ' ἴσον ἀπάντηι,
(ἀτρεμῆ), ἀσκηθῆ νοερώτερον ἢ ἐ νόημα.

1 ξενοφάνη θ' et sic deinceps accusativos Laert. ὀμηραπάτης ἐπισκώπτης Sext. (cf. eius explicatio): ὀμηροπάτης, quod esset Homeri insectator (non lector), Laert. 2 εἰ τὸν scripsi: ἐκτὸν vel ἐατὸν (utique dubia altera, non ultima littera) Sext.: ὄς τὸν Roeper: ἐκτὸς Fabricius. intellego: (perfectissimus est scepticus Pyrrho (cf. fr. 9. 48). at miror) quod Xenophanes, qui prope accedit ad eius ἄτυφίαν, de deo dogmatice sit alucinatus (cf. fr. 59) ἀπ' ἀνθρώπων cf. fr. 50, 1 ἴσον ἀπάντηι cf. Parm. 8, 44; Emp. fr. 28, 1. 17, 19 3 supplevi Parmenideum 1, 29. 8, 4; μόνιμον post ἀσκηθῆ Wachsm., παθῶν Kaibel. at ἀσκηθῆς Parmenideo ὄλος respondet νοερωτὸν libri: corr. Wachsm.

61 [58]

SEXT. adv. math. I 53 *χρειώδης ἐστὶν ἡ γραμματιστική. καιτοι δόξαι ἄν τισιν ἐπὶ τῆς ἐναντίας εἶναι προλήψεως ὁ προφήτης τῶν Πύρρωνος λόγων T. ἐν οἷς φησὶ 'γραμματιστική — Κάδμου'. 54. οὐ μὴν οὕτως ἔχειν φαίνεται. τὸ γὰρ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον κατ' αὐτῆς τῆς γραμματιστικῆς, καθ' ἣν διδάσκεται τὰ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου, τὸ οὐδεμία ἐστὶν ἀνασκοπὴ οὐδ' ἀνάθρησις'. . . . ἀλλὰ μᾶλλον τοιοῦτο φησὶ 'διδαχθέντι τὰ Φοινικικὰ σήματα Κάδμου οὐδεμᾶς ἄλλης παρὰ τοῦτο ἐστὶ γραμματικῆς ἐπιστροφῆ', ὅπερ καταστρέφει οὐκ εἰς τὸ ἀχρηστεῖν ταύτην τὴν ἐν τοῖς στοιχείοις καὶ τῶι δι' αὐτῶν γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν θεωρουμένην ἀλλὰ τὴν πέρπερον καὶ περιεργότεραν. ἡ μὲν γὰρ τῶν στοιχείων χοῦσις ἤπειγεν εἰς τὴν τοῦ βλον διεξαγωγὴν, τὸ δὲ μὴ ἀρκεῖσθαι τῆι ἐκ τῆς παρατηρήσεως τούτων παραδόσει, προσεπιδεικνύναί δέ, ὡς τάδε μὲν ἐστὶ φωνάεντα τῆι φύσει, τάδε δὲ σύμφωνα, καὶ τῶν φωνάεντων τὰ μὲν φύσει βραχέα, τὰ δὲ μακρά, τὰ δὲ δίχρονα καὶ κοινὰ μήκους τε καὶ συστολῆς καὶ καθόλου τὰ λοιπὰ περὶ ὧν οἱ τετυφωμένοι τῶν γραμματικῶν διδάσκουσιν [deest velut μάταιον].*

*γραμματιστική, τῆς οὗ τις ἀνασκοπὴ οὐδ' ἀνάθρησις
ἀνδρὶ διδασκομένῳι Φοινικικὰ σήματα Κάδμου.*

62 [51]

SEXT. adv. math. VII 9 ὁ μὲν γὰρ Πλάτων παντὸς μέρους φιλοσοφίας αὐτῶι [Socrati] μεταδίδωσιν, τοῦ μὲν λογικοῦ παρόσον περὶ ὄρων καὶ διαιρέσεων καὶ ἔτυμολογίας παρεισῆχται ζητῶν, ἅπερ ἐστὶ λογικά, τοῦ δὲ ἠθικοῦ ὅτι περὶ ἀρετῆς καὶ πολιτείας καὶ νόμων διάσκέπτεται, τοῖ δὲ φυσικοῦ ὅτι καὶ περὶ κόσμου τι καὶ περὶ ζωιογονίας καὶ ψυχῆς πεφιλοσόφηκεν. ἔνθεν καὶ ὁ T. αἰτιάται τὸν Πλάτωνα ἐπὶ τῶι οὕτω καλλωπίζειν τὸν Σωκράτην πολλοῖς μαθήμασιν 'ἡ γὰρ' φησὶ 'τὸν οὐκ ἐθέλοντα μείναι ἡθολόγον'.

versus recuperari vix potest. ἡ ἄρα τὸν οὐκ ἐθέλων καταμείναι ἡθολόγον Wachsmuth. Socratem ἡθολόγον scurram atticum (quem dicebat Epicureus Zeno), Plato altiora spirantem invitum facit. dubitanter propono velut ἡρε, φησί, τὸν οὐκ ἐθέλοντα μὴ εἶναι ἡθολόγον.

65. 64 [36. 37]

SEXT. adv. math. XI 141 *εὐδαίμων μὲν ἐστὶν ὁ ἀταράχως διεξάγων καὶ ὡς ἔλεγεν ὁ T. ἐν ἡσυχίαι καὶ γαληνότητι καθεστώς*

καὶ πάντῃ γὰρ ἐπέιχε γαλήνη,

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ(α) ἐν νηνεμῆσι γαλήνησ

ἐνόησ' libri; scil. Timon. cf. λ 575 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐδαίμονος ἀγλαὸς υἱός

65. 66 [57. 23]

SEXT. adv. math. XI 171 *αἱ δὴ τοιαῦται ὑποσχέσεις [Stoicorum quales μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος] θηρεῦσιν μὲν τοὺς νέους ἐλπῖσι ψυχραῖς. οὐκ ἐτι δὲ εἰσὶν ἀληθεῖς. παρὸ καὶ ὁ T. ὅτῃ μὲν τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν παράδοσιν αὐτῶν ἐπισκώπτει, λέγων*

65 πολλῶν λακεδόνων λυμάντορες ἐπιδολωταί,
172 ὅτε δὲ τοῖς προσέχοντας αὐτοῖς μεταμελουμένους ἐφ' οἷς μάτην
ἐμόχθησαν παρειαγάγει διὰ τούτων·

66 φῆ δὲ τις αἰάζων, οἶα βροτοὶ αἰάζουσιν·
οἴμοι, ἐγὼ τί πάθω; τί νῦ μοι σοφὸν ἐνθα γένηται;
πτωχὸς μὲν φρένας εἰμι, νόου δὲ μοι οὐκ ἐνὶ κόκκος·
ἢ με μαθεῖν φεύξεσθαι ὀλομαι αἰπὸν ὄλεθρον.
5 τρὶς μάκαρες μέντοι καὶ τετράκις οἱ μὴ ἔχοντες
μηδὲ κατατρώξαντες ἐνὶ σχολῇ δσσ' ἐπέπαντο.
νῦν δὲ με λευγαλέαις ἐρισιν εἰμαρτο δαμῆναι
καὶ πενήτη καὶ δσσ' ἄλλα βροτοὺς κηφῆνας ἐλαστρεῖ'.

fr. 65 ληκεδόνων dialectus flagitat cf. fr. 42², 2. intellego sophistas, qui quae blande promissa effutiverant ipsa rerum veritate perdere coguntur cf. Thuc. V 103 ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλιπώσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται μαντικὴν τε καὶ χρησμοὺς καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαινεται ἐλπιδοδῶται Usener; ἐλπιδολωταί (ex ἐλπιδοδολῶται) Meineke.

fr. 66 Homeric in v. 1: λ 237 et ξ 382 φῆ δὲ (eadem versus sede), ε 197 ἔσθαι καὶ πίνειν, οἶα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι; in v. 2. ε 465 ὦ μοι, ἐγὼ τί πάθω; τί νῦ μοι μῆκιστα γένηται; in v. 4: χ 67 ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀλομαι αἰπὸν ὄλεθρον; in v. 5: ε 306 τρὶς μάκαρες θανατοὶ καὶ τετράκις οἱ τότε δλοντο; in v. 7: ε 312 νῦν δὲ με λευγαλέαι θανάται εἰμαρτο ἀλώνα.

4 ἢ με μάθει νix recte F. Schöll; ἢ με μάτην H. Stephanus; ἡλέματον ego cf. 34, 3 5 μὴ non pugnat eum 8; nam qui numquam habuit, divitiarum iactura non arguetur, nec est fucus 6 μίτε Sext.: corr. Osann

FALSA

De Tzetzae fr. σιρός cf. Xenoph. fr. 41.

Eust. δ 450 Timonem confusione quadam ex Ath. 445 E afferentem et Ath. XII 518 E τοὺς σκοπαίους [l. ταοὺς ἐκτοπίους cf. 659 A] pro Timaeo Timonem citantem eundemque animi causa Homerum Δ 204 suo more detorquentem XV p. 666 A [fr. 27 W.] consulto omisi.

ΙΝΔΑΛΜΟΙ.

67 [I p. 21]

1. 2. 5 DIOG. IX 64. 65 καὶ δὴ καὶ ζηλωτὰς πολλοὺς εἶχε τῆς ἀπραγμοσύνης. ὅθεν καὶ ὁ T. περὶ αὐτοῦ φησιν οὕτως ἐν τῷ Πύθωνι * * * καὶ ἐν τοῖς Σιλλοῖς· 'ὦ γέρον — ἔκαστα' (fr. 38) καὶ πάλιν ἐν Ἰνδαλμοῖς· 'τοῦτό — ἡσυχίης· μοῦνος — ἡγεμονεύων'. 5. 7 SEXT. adv. m. I 305 Τιμωνός τε τοῦ Φλιασίον τὸν Πύρωνα ἡλλωι ἀπεικάζοντος ἐν οἷς φησι 'μοῦνος — κύκλον', δόξει μὲν τοῖς γραμματικοῖς κατὰ τιμὴν αὐτὸ λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τὸν φιλόσοφον ἐπιφάνειαν. ἄλλος δὲ [fortasse hic Posidonium sequitur

unde priora a § 301] ἐπιστήσῃ, μήποτε καὶ μάχεται τὰ παραδείγματα τῷ σκεπτικῷ βουληματι τὰ ὑπὸ τοῦ Φύρρωνος εἰς τὸν Πύρρωνα λεχθέντα, εἴ γε ὁ μὲν ἦλιος τὰ πρότερον μὴ βλεπόμενα τῷ φωτὶ καταναγάζων δεικνυσιν, ὁ δὲ Πύρρων καὶ τὰ προδήλως ἡμῖν λεχθέντα τῶν πραγμάτων εἰς ἀδηλόγητα περυστάνα βιάζεται. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχειν φαίνεται τῷ φιλοσοφώτερον ἐπιβάλλοντι, ἀλλ' ἥλιον τρόπον ἐπέχειν φησὶ τὸν Πύρρωνα καθόσον ὡς ὁ θεὸς τὰς τῶν ἀκριβῶς εἰς αὐτὸν ἀτενιζόντων ὄψεις ἀμαυροῖ, οὕτω καὶ ὁ σκεπτικὸς λόγος τὸ τῆς διανοίας ὄμμα τῶν ἐπιμελέστερον αὐτῷ προσεχόντων συγγεῖ, ὥστε ἀκαταληπτὸν περὶ ἐκάστου τῶν κατὰ δογματικὴν θρασυτητα τιθεμένων. 2—4 IDEM adv. m. XI 1 οὕτω γὰρ ἕκαστος ἡμῶν τὴν τελείαν καὶ σκεπτικὴν ἀπολαβὴν διάθεσιν κατὰ τὸν Τίμωνα βιώσεται ' ῥῆιστα — σοφίης'.

τοῦτο μοι, ὦ Πύρρων, ἰμείρεται ἦτορ ἀκοῦσαι,
 πῶς ποτ' ἀνὴρ δὲ ἄγεις ῥῆιστα μεθ' ἡσυχίης
 αἰεὶ ἀφροντίστως καὶ ἀκινήτως κατὰ ταῦτα
 μὴ προσέχων δίνουσι ἠδυλόγου σοφίης,
 5 μῦθος δ' ἀνθρώποισι θεοῦ τρόπον ἡγεμονεύεις,
 δεσπερὶ πᾶσαν ἐλῶν γαῖαν ἀναστρέφεται
 δεικνὸς ἐδτόρνον σφαίρης πυρρικαύτορα κύκλον.

2 ἀνὴρ ὅτ' ἄγεις P: ἀνήροτ' ἄγεις F: ἀνὴρ ὁ ταγεις B: ἀνὴρ ἔτ' ἄγεις vulgo. hoc esset: etiam virili aetate incuriosus tamquam infans cf. ad 59, 3 et Crates fr. 1, 3 ῥῆιστα Sext.: ῥῆιστι Laert. 4 δίνουσι Nauck: δειλοῖς Sext. 5 δ' Sext.: ἐν Laert. ἡγεμονεύων Laert.; cf. i 142 καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν

68 [II p. 22]

SEXT. adv. math. XI 20 κατὰ δὲ τὸ φαινόμενον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἔθος ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν καθάπερ καὶ ὁ T. ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς [τοῖσι δῆμοις libri: corr. Fabricius] εἶοικε δηλοῦν ὅταν φῆι:

ἦ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι καταφαίνεται εἶναι,
 μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα,
 ὧς ἢ τοῦ θεοῦ τε φύσις καὶ τὰγαθοῦ αἰεὶ,
 ἐξ ὧν ἰσότητος γίνεται ἀνδρὶ βλος.

respondet Timoni fr. 67 Pyrrho Homeri τ 224 usus αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι ἰσάλλεται ἦτορ, unde tituli significatio (= φαινόμενα, δόξαι) elucet

3 θεοῦ (cf. fr. 67, 5) et ἀγαθοῦ eadem natura versatur in aeterna ἀταραξία, unde vitae aequabilitas

69 [III p. 22]

DIOG. IX 105 καὶ ἐν τοῖς Ἰνδαλμοῖς οὕτω λέγει ' ἀλλὰ — ἔλθῃ'. GALEN. de dignosc. puls. I 2 [VIII 781 K.] τοῦτο γὰρ ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς τὸ φαινόμενον μόνον καὶ μὴ [αὐτὸ] τὸ προσδοξαζόμενον αὐτῷ [τὸ πρὸς, τὸ δοξαζόμενον αὐτῶν vulgo: corr.] τιθεῖσιν, εἴ γε τὸ φαινόμενον ' πάντῃ — ἔλθῃ' κατὰ τὸν Τίμωνα. SEXT. adv. math. VII 30 κατ' ἀνάγκην γὰρ ἔδει τὸν ἀπορητικῶς φιλοσοφούντα μὴ εἰς τὸ παντελὲς ἀνερέργητον ὄντα καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸν βλον πράξεσιν ἀπρακτον, ἔχειν τι κριτήριον ἀφέσεως ἅμα καὶ φνγγῆς, τοντέστι τὸ φαινόμενον, καθὼς καὶ ὁ T. μεμαρτύρηκεν εἰπὼν ' ἀλλὰ — ἔλθῃ'.

ἀλλὰ τὸ φαινόμενον πάντῃ σθένει, ὅπερ ἂν ἔλθῃ.
πάντῃ Gal., Laert. (F): παντὶ Laert. (BP), Sext.

70 [IV p. 24]

SEXT. adv. math. XI 140 μόνως οὖν ἔσται φυγεῖν ταύτην [scil. τὴν ὀχλη-
σιν], εἰ ὑποδείξαιμεν τῷ ταραττομένῳ κατὰ τὴν τοῦ κακοῦ φυγὴν ἢ κατὰ
τὴν τοῦ ἀγαθοῦ δίωξιν ὅτι οὔτε ἀγαθόν τί ἐστι φύσει οὔτε κακόν,

ἀλλὰ πρὸς ἀνθρώπων ταῦτα νόῳ κέχριται,
κατὰ τὸν Τίμωνα, τὸ δὲ γε διδάσκειν τὸ τοιοῦτον ἴδιον τῆς σκέψεως.

νόμῳ quod proposuit Hirzel falsum. respondet φύσει et πρὸς ἀνθρώ-
πων κέχριται, at κρίσις fit νόῳ. alioqui νόμῳ dupliciter expressum esset et
inconcinne. Indalmis fr. tribuit Fabricius; argumentum quidem versusque
quadrant.

ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ. ΣΑΤΥΡΟΙ. ΚΙΝΑΙΣΟΙ.

cf. A 1 § 110 p. 172, 18 sqq.

INCERTI CARMINIS.

71 [V p. 24]

ATHEN. VIII 337 A παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τ. ἔφη

πάντων μὲν πρῶτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστὶ

propter argumentum Wachsmuth (cf. Hirzel *Unters. z. Cic. III.* 54) tribuit
Indalmis quibus tamen Athenaeus usus non esse videtur

72 [VI p. 24]

SEXT. adv. math. XI 164 ἐπὶ τυράννοι ποτὲ γενόμενος καὶ τῶν ἀρρήτων
τι ποιεῖν ἀναγκασόμενος ἢ οὐχ ὑπομενεῖ τὸ προσταττόμενον ἀλλ' ἐκούσιον ἐλεί-
ται θάνατον, ἢ φεύγων τὰς βασάνους ποιήσει τὸ κελευόμενον, οὕτω τε οὐκέτι

ἀφρηγῆς καὶ ἀναίρετος ἔσται

κατὰ τὸν Τίμωνα, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐλείται τοῦ δ' ἀποστήσεται, ὅπερ ἦν τῶν μετὰ
πέριματος κατελιφθῶτων τὸ φευκτόν τι εἶναι καὶ αἰρετόν.

versum agnovit et Indalmis adscripsit Fabricius

PEDESTRIA.

ἌΡΚΕΣΙΛΑΟΥ ΠΕΡΙΔΕΙΠΝΟΝ.

73 [19* cf. p. 30]

DIOG. IX 115 (infestus Timon Arcesilao vino) ὄμῳ δὲ καθαρτόμενος τοῦ
Ἄρκεσιλάου ἐν τοῖς Σίλλοις (cf. fr. 31—34) ἐπήνεκεν αὐτὸν ἐν τῷ ἐπιγρα-
φομένῳ Ἄρκεσιλάου περιδείπνω. exemplar fuit Spreusippi Πλάτωνος
περίδειπνον.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

74 [p. 29]

DIOP. IX 105 *καὶ ἐν τοῖς Περὶ αἰσθήσεων φησὶ τὸ μέλι ὅτι ἔστι γλυκύ, οὐ τίθῃμι, τὸ δ' ὅτι φαίνεται, ὁμολογῶ*.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ.

75 [p. 29]

SEKT. adv. math. III 2 *καὶ γὰρ ὁ Τ. ἐν τοῖς Πρὸς τοὺς φυσικοὺς τοῦτο ὑπέλαβε δεῖν ἐν πρώτοις ζητεῖν, φημὶ δὲ τὸ εἰ ἐξ ὑποθέσεως τι ληπτέον.*

76 [p. 29]

SEKT. adv. math. X 197 *ἐν ἀμερεῖ γὰρ χρόνῳ οὐδὲν πέφυκε γίνεσθαι μεριστόν, ὡς φησὶ Τ., οἷον τὸ γίνεσθαι καὶ τὸ φθείρεσθαι καὶ πᾶν ὁ τούτοις ἔοικεν. ΙΔΕΚ. VI 68 ἐν ἀμερεῖ μὲν γὰρ οὐδὲν δύναται γίνεσθαι μεριστόν, ὡς φησὶ Τ., οἷον τὸ γίνεσθαι, τὸ φθείρεσθαι. incerta coniectura huic libro tribuit Wachsmuth.*

ΠΥΘΩΝ.

77 [p. 28]

ARISTOCLES § 14 [A 2 p. 178, 4] *ὁ γε μὴν Τ. ἐν τῷ Πύθωνι διηγείται μακρόν τινα κατατείνας λόγον, ὡς ἐντύχοι τῷ Πύρρῳ βαδίζοντι Πυθώιδε παρὰ τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τίνα διαλεχθεῖεν ἀλλήλοις . . . 15 αὐτός τε ἐκεῖνος ὁ θαυμαστός Πύρρῳ ἀρὰ γε ἦδει τότε διότι βαδίζῃ Πύθια θεασόμενος, ἢ καθάπερ οἱ μεμνηότες ἐπλανᾶτο κατὰ τὴν ὁδόν; ἤλικα δ' ἤρξατο κατηγορεῖν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, φῶμεν αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν ἢ μὴ, καὶ τὸν Τίμωνα παθεῖν τε καὶ συγκαταθέσθαι τοῖς λόγοις ἢ μὴ προσέχειν;*

dialogus fuit a persona appellatus, cui Timon sermones olim cum Pyrrhone Delphos petitorio Oropi habitos rettulit. Oropium Amphiareum Wilamowitz recte dictum credit. nam Pythia ac Pythonis ipsum nomen suadent res sacras aliquo in dialogum momento fuisse. propterea celeberrimum oraculum, non obsoletum Amphiarai gurgustium quod Phlunte fuit (Paus. II 13, 7), significari veri simile. scenae veritas et cum Timonis vita consensio a dialogi licentia poetica aliena. nimirum poterant multa fingi ad itinera Timonis et Pyrrhonis explicanda. quod de Πυθῶνι [sic enim ubique obloquente fr. 79 corrigebat] i. e. templo Delphico, dialogi scena et nomine, coniecit Gercke *De quibusd. L. Diop. auct.* Gryph. 1899 p. 28, mihi non persuasit. cf. Addenda!

78 [p. 28]

DIOP. IX 64. cf. fr. 48.

79 [p. 28]

DIOP. IX 67 (post exempla constantiae Pyrrhonis) *καὶ ὁ Τ. δὲ διασαφεῖ τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, ἐν οἷς πρὸς Πύθωνα διέξιισιν.*

80 [deest]

DIOS. IX 76 ἀναιροῦσι δ' οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν 'οὐδὲν μᾶλλον' φωνήν . . . σημαίνει οὖν ἡ φωνή, καθά φησι T. ἐν τῷ Πύθωνι 'τὸ μὴδὲν ὀρίζειν, ἀλλ' ἀπροσθετεῖν'.

81 [p. 28]

DIOS. IX 105 μόνον οὖν, φασίν, ἀνθιστάμεθα πρὸς τὰ παρρησιαζόμενα τοῖς φαινομένοις ἄδηλα. καὶ γὰρ ὅτε τὴν εἰκόνα ἐξοχὰς λέγομεν ἔχειν το φαινόμενον διασαφοῦμεν· ὅταν δ' εἴπωμεν μὴ ἔχειν αὐτὴν ἐξοχὰς, οὐκέτι ὁ φαίνεται, ἕτερον δὲ λέγομεν· ὄθεν καὶ ὁ T. ἐν τῷ Πύθωνι φησι μὴ ἐκβεβηκέναι τὴν συνήθειαν [sc. Τιμων].

conexum sententiarum in Laertii epitoma vix intellegendam aperit Sext. P. Hyp. I 17 ἀκολουθοῦμεν γάρ τινι λόγῳ κατὰ τὸ φαινόμενον ὑποδεικνύντι ἡμῖν τὸ ζῆν πρὸς τὰ πάτρια ἔθνη καὶ τοὺς νόμους κτλ.

10. CRATES THEBANUS

A. TESTIMONIA VITAE ET SCRIPTURAE.

1. LAETIUS DIOGENES VI 85—98.

- Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος. καὶ οὗτος τῶν ἐλλογίμων τοῦ 85
Κυνὸς μαθητῶν. Ἰππόβοτος δὲ φησὶν οὐ Διογένους αὐτὸν μαθη-
τὴν γεγονέναι, ἀλλὰ Βρύωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. τούτου Παίγνια
φέρεται τάδε· Πήρη — δόξης' [fr. 4]. ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἡ 86
5 Θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα· τίθει — τριώβολον [fr. 13]. ἐκα-
λεῖτο δὲ καὶ Θυρεπανόκτης διὰ τὸ εἰς πᾶσαν εἰσιέναι οὐκίαν καὶ
νουθετεῖν· ἔστιν αὐτοῦ καὶ τόδε· ταῦτ' — ἔμαρψεν' [fr. 8] καὶ
ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο· θέρμων — μέλειν [fr. 18,
2]. φέρεται δ' αὐτοῦ κάκεινο· ἔρωτα — βρόχος' [fr. 14].
10 ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν τρίτην καὶ δεκάτην καὶ ἑκατοστήν Ὀλυμπιάδα 87
[328—325]. τούτῳ φησὶν Ἀντισθένης ἐν Διαδοχαῖς [FHG III 182]
θεασάμενον ἐν τινὶ τραγωδίᾳ Τήλεφον στυρίδιον ἔχοντα καὶ
τᾶλλα λυπρὸν διξαι ἐπὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν· ἐξαργυρισάμενον
τε τὴν οὐσίαν (καὶ γὰρ ἦν τῶν ἐπιφανῶν) ἀθροίσαντα πρὸς τὰ
15 [ἑκατὸν] διακόσια τάλαντα, τοῖς πολλοῖς ἀνεῖναι ταῦτα. αὐτὸν
δὲ καρτερῶς οὕτω φιλοσοφεῖν ὡς καὶ Φιλήμονα τὸν κωμικὸν αὐ-
τοῦ μνησθῆναι. φησὶ γοῦν [FCA II 523 fr. 146 Kock]
καὶ τοῦ θέρους μὲν εἶχεν ἱμάτιον δασύ,
ἐν' ὡς Κράτης ἦι, τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος.
20 φησὶ δὲ Διοκλῆς πεῖσαι αὐτὸν Διογένη τὴν οὐσίαν μηλόβοτον
ἀνεῖναι καὶ εἶ τι ἀργύριον εἶη, εἰς θάλατταν βαλεῖν. καὶ Κρά- 88
τητος μὲν, φησὶν, ὁ οἶκος ὑπ' Ἀλεξάνδρου * *, Ἰππαρχίας δὲ ὑπὸ

11 post ἐν add. ταῖς F [τραγωδίαι] Euripidis cf. Ar. Ach. 453. 469

14 ἐπιούτων B πρὸς τὰ ῥ καὶ δ F: ἑκατὸν del. Reiske; ὅκτω τάλαντα Plut.
infra A 9 p. 214, 1 16 δὲ om. B 19 ὡς Κράτης Cobet: ἔγκρατης libri

22 lacunam suppleam ἐφυλάχθη

Φιλίππου. πολλάκις τε τῇ βακτηρίαι τῶν συγγενῶν τινὰς προσ-
 ἰόντας καὶ ἀποτρέποντας ἐδίωκε καὶ ἦν γενναῖος. φησὶ δὲ Δη-
 μήτριος ὁ Μάγνης τραπεζίτητι τινὶ παρακαταθέσθαι τὸ ἀργύριον,
 συνθέμενον, εἰ μὲν οἱ παῖδες ἰδιῶται γενηθεῖεν, αὐτοῖς ἀποδοῦναι·
 5 εἰ δὲ φιλόσοφοι, τῷ δήμῳ διανεῖμαι· μηδενὸς γὰρ ἐκείνους δεή-
 σσθαι φιλοσοφοῦντας. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν, ἐξ Ἰππαρχίας,
 περὶ ἧς λέξομεν, γενομένου παιδὸς αὐτῷ ὄνομα Πασικλέους, δι'
 ἐξ ἐφήβων ἐγένετο, ἀγαγεῖν αὐτὸν ἐπ' οἶκμα παιδείκης καὶ φάναι
 τοῦτον αὐτῷ πατρῷον εἶναι τὸν γάμον· τοὺς δὲ τῶν μοιχευόν- 89
 10 των τραγικούς· φυγὰς (γὰρ) καὶ φόνους ἔχειν ἐπαθλον· τοὺς δὲ τῶν
 ἑταίραις προσιόντων κωμικούς· ἐξ ἀσωτίας γὰρ καὶ μέθης μανίαν
 ἀπεργάζεσθαι. τούτου γέγονε Πασικλῆς ἀδελφός, μαθητῆς Βύ-
 κλειδου. χάριεν δ' αὐτοῦ Φαβωρίνος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀπο-
 15 μνημονευμάτων φέρεται. φησὶ γὰρ· παρακαλῶν περὶ τοῦ τὸν γυμ-
 νασίαρχον, τῶν ἰσχυίων αὐτοῦ ἠπτετο· ἀγανακτοῦντος δὲ ἔφη· 'τί
 γάρ; οὐχὶ καὶ ταῦτα σά ἐστι καθάπερ καὶ τὰ γόνατα;' ἔλεγέ τε
 ἀδύνατον εἶναι ἀδιάπτωτον εὐρεῖν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν φοῖαῖ καὶ
 σαπρὸν τινα κόκκον εἶναι. Νικόδρομον ἐξερεθίσας τὸν κίθαρωιδὸν
 ὑπωπιάσθη· προσθεῖς οὖν πιττάκιον τῷ μετώπῳ ἐπέγραψεν.
 20 'Νικόδρομος ἐπολεῖ.' τὰς πόρνας ἐπίτηδες ἐλοιδόρει συγγυμνάζων 90
 ἑαυτὸν πρὸς τὰς βλασφημίας. Δημήτριον τὸν Φαληρέα πέμψαντα
 αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον ὠνειδίσεν εἰπών· 'εἶθε γὰρ αἱ κρήναι καὶ
 ἄρτους ἔφερον.' δῆλον οὖν ὡς ὕδωρ ἔπιπεν. ὑπὸ τῶν Ἀθήνησιν
 ἀστυνόμων ἐπιτιμηθεὶς, διτι σινδόνα ἠμφλεστο, ἔφη· καὶ Θεόφρα-
 25 στον ὑμῖν δεῖξω σινδόνα περιβεβλημένον'. ἀπιστούντων δέ, ἀπή-
 γαγεν ἐπὶ κουρείον καὶ ἐδειξε κειρόμενον. ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ
 γυμνασιάρχου μαστιγωθεὶς (οἱ δέ, ἐν Κορίνθῳ ὑπ' Ἐθ' οὐκράτους)
 καὶ ἐλκόμενος τοῦ ποδὸς ἐπέλεγεν ἀφροντιστῶν·

ἔλκε ποδὸς τεταγῶν διὰ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

30 Διοκλῆς δὲ φησιν ἐλχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρε- 91
 τρικοῦ. ἐπειδὴ γὰρ εὐπρεπῆς ἦν καὶ ἐδόκει χρησιμεύειν Ἀσκλη-
 πιάδῃ τῷ Φλιασίῳ, ἀψάμενος αὐτοῦ τῶν μηρῶν ὁ Κράτης ἔφη·

1 Φιλίππου] V. de Maroneae, unde Hipparchia, excidio Liv. 31, 16. 39,
 34 3 παρακαταθέσθαι F: παρακατατίθεσθαι PB 4 γεννηθεῖεν PB: γέ-
 νωνται F, unde γένοιτο Cobet 10 τραγικούς (scil. γάμους) γὰρ add. Wil-
 lam. ἔπαθλα Cobet 12 τούτου Cratetis 12. 13 Εὐκλείδου pro Διοκλεί-
 δου aut scriptoris aut scribae errore positum est cf. Zeller II 1, 247^s 13 ἐν
 τῷ sic BPF 14 του τὸν] τούτων B 16 τὰ γόνατα] scil. si supplex essent
 17 φοῖαῖ καὶ] ῥύακι B 18 sqq. ad Socratem transfert Basilius, ad Antisthenem
 Gregorius Naz., ad Diogenem cynicum ipse Laertius VI 33 25 ἐπήγαγεν B
 26 ἐπὶ τὸ F 30 ὁ Διοκλῆς B 32 ἀψάμενος B; fort. ἐφαπάμενος

'ἐνδον Ἀσκληπιάδης'. ἐφ' ὧι δυσχεράναντα τὸν Μενέδημον ἔλκειν
 αὐτόν, τὸν δὲ τοῦτο ἐπιλέγειν. Ζήνων δ' αἰσθ' ὁ Κιτιεύς ἐν ταῖς
 Χρέαις καὶ κώδιον αὐτόν φησὶ ποτε προσεῖναι τῷ τρίβωνι ἀνε-
 πιστρεπτοῦντα. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν αἰσχυρὸς καὶ γυμναζόμενος
 5 ἐγελάτο. εἰώθει δὲ λέγειν ἐπαίρων τὰς χεῖρας· 'θάρρει, Κράτης,
 ὑπερὸν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος· τούτους δὲ ὄψει τοὺς 92
 καταγελῶντας (καταμεμυκῶτας) ἤδη καὶ συνεσπασμένους ὑπὸ νόσου
 καὶ σε μακαρίζοντας, αὐτοὺς δὲ καταμεμφομένους ἐπὶ τῇ ἀργίᾳ'.
 ἔλεγε δὲ μέχρι τούτου δεῖν φιλοσοφεῖν, μέχρι ἂν δόξωσιν οἱ στρατη-
 10 γοὶ εἶναι ὀνηλάται. ἐρήμους ἔλεγε τοὺς μετὰ κολάκων ὄντας ὡσπερ
 τοὺς μύσχοι, ἐπειδὴν μετὰ λύκων ὄσιν· οὔτε γὰρ ἐκείνοις τοὺς προσ-
 ἤκοντας οὔτε τούτοις συνεῖναι, ἀλλὰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας. συναι-
 σθανόμενος, ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπήϊδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων, 'στει-
 χεῖς — γῆρας' [fr. 9]. ἦν γὰρ κυφὸς ὑπὸ χρόνου. πρὸς Ἀλέ- 93
 15 ξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι,
 ἔφη, 'καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατα-
 σκάψει.' ἔχειν δὲ πατρίδα ἀδοξίαν (καὶ) πενίαν ἀνάλωτα τῇ
 τύχῃ καὶ Διογένοις εἶναι πολλῆς ἀνεπιβουλεύτου φθόνωι. μέ-
 μνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμοις [FCA. III 117. 118 K.]
 20 οὕτως·

συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων(α) ἔχουσ(α) ἐμοί,
 ὡσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἢ γυνῇ,
 καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκ' ἐκείνοις, ὡς ἔφη
 αὐτός, ἐπὶ πείραι δούς τριάκονθ' ἡμέρας.

25 μαθηταὶ αὐτοῦ·
 Μητροκλῆς ἀδελφὸς Ἰππαρχίας, δὲ πρότερον ἀκούων Θεοφρά- 94
 στου τοῦ περιπατητικοῦ τοσοῦτον διέφθαρτο, ὥστε ποτὲ μελετῶν
 καὶ μεταξὺ πῶς ἀποπαρδῶν ὑπ' ἀθυμίας οἴκοι κατάκλιεστος ἦν,
 ἀποκαρτερεῖν βουλόμενος. μαθὼν δὲ ὁ Κράτης εἰσηλθε πρὸς
 30 αὐτὸν παρακληθεὶς καὶ θέρμους ἐπίτηδες βεβρωκῶς ἐπειθε μὲν
 αὐτόν καὶ διὰ τῶν λόγων μηδὲν φαῦλον πεποιηκέναι· τέρας γὰρ
 ἂν γεγενῆσθαι, εἰ μὴ καὶ τὰ πνεύματα κατὰ φύσιν ἀπεκρίνετο· τέλος
 δὲ καὶ ἀποπαρδῶν ἀνέρωσεν αὐτὸν ἀφ' ὁμοιότητος τῶν ἔργων
 παραμυθησάμενος. τὸν τεῦθεν ἤκουεν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀνήρ

2 αἰσθ' om. B 3 ἀνεπιστρεπτοῦντα PB: om. F: corr. Reiske 7 κατα-
 μεμυκῶτας add. Wilam. 16 ἄλλος Ἀλ. colloc. F 17 δὲ om. B¹ iamborum
 vestigia pellucet cf. Bergk P. L. p. 371 fr. 21 καὶ om. BPF πένητα F
 19 δὲ om. B διδύμοις libri 23 ἐξέδοκε κοινοῖς B¹; ἐκείνος Cobet
 ὡς αὐτός ἔφη P; αὐτός intellego Crates 25 μαθηταὶ αὐτοῦ sic libri, tituli
 instar 26 post Μητροκλῆς habet ὁ Μαρωνεῖτης nescio unde Cobet 28 κατά-
 κειστος B 30 παρακληθεὶς cf. p. 210, 20

ικανός ἐν φιλοσοφίαι. οὗτος τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα κατακάων, 95
ὡς φησιν Ἐκιάτων ἐν πρώτῳ Χρειῶν, ἐπέλεγε·

τάδ' ἔστ' ὀνειρῶν νερτέρων φαντάσματα [FT ad. 285 p. 894 N.]
[οἶον λήρος]· οἱ δ', ὅτι τὰς Θεοφράστου ἀκροάσεις καταφλέγων
5 ἐπέλεγεν·

Ἦφαιστα, πρόμολ' ὤδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει [Σ 392].
οὗτος ἔλεγε τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἀργυρίου ὠνητὰ εἶναι, οἶον
οἰκίαν· τὰ δὲ χρόνου καὶ ἐπιμελείας, ὡς παιδείαν. τὸν πλοῦτον
βλαβερόν, εἰ μὴ τις ἀξίως αὐτῷ χρωίτο. ἐτελευτα δὲ ὑπὸ γήρωσ
10 ἑαυτὸν πνέξας. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Θεόμβροτος καὶ Κλεομένης,
Θεομβρότου Δημήτριος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Κλεομένους Τιμαρχος Ἀλε-
ξανδρεὺς καὶ Ἐγκληῆς Ἐφέσιος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἐγκληῆς Θεομ-
βρότου διήκουσεν, οὐ Μενέδημος, περὶ οὗ λέξομεν. ἐγένετο καὶ
Μένιππος Συναπεύς ἐν αὐτοῖς ἐπιφανής.
15 ἐθῆράθη δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μητροκλέους 96
Ἰππαρχία. Μαρωνίται δ' ἦσαν ἀμφοτέρω. καὶ ἦρα τοῦ Κράτητος
καὶ τῶν λόγων καὶ τοῦ βίου, οὐδενὸς τῶν μνηστευομένων ἐπιστρε-
φομένη, οὐ πλοῦτον, οὐκ εὐγενείας, οὐ κάλλους· ἀλλὰ πάντα ἦν
Κράτητος αὐτῆι. καὶ δὴ καὶ ἠπειλεῖ τοῖς γονεῦσιν ἀναιρήσειν αὐτήν,
20 εἰ μὴ τούτῳ δοθῆι. Κράτητος μὲν οὖν παρακαλοῦμενος ὑπὸ τῶν
γονέων αὐτῆς ἀποτρέψαι τὴν παιδα, πάντα ἐπολεῖ, καὶ τέλος μὴ
πεῖθων, ἀναστάς καὶ ἀποθέμενος τὴν ἑαυτοῦ σκευὴν ἀντικρὺς αὐ-
τῆς ἔφη· ὁ μὲν νυμφίος οὗτος, ἡ δὲ κτήσις αὐτῆ, πρὸς ταῦτα
βουλεύου· οὐδὲ γὰρ ἔσσεσθαι κοινωόν, εἰ μὴ καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτη-
25 δευμάτων γενηθῆι. εἴλετο ἡ παῖς καὶ ταῦτὸν ἀναλαβοῦσα 97
σχῆμα συμπεριήκει τάνδρῳ καὶ ἐν τῷ φανερωῖ συνεγένετο καὶ ἐπὶ
τὰ δεῖπνα ἀπήκει. ὅτε καὶ πρὸς Λυσίμαχον εἰς τὸ συμπόσιον
ἦλθον, ἐνθα Θεόδωρον τὸν ἐπικλήν Ἀθεον ἐπήλεγε, σόφισμα
προτείνασα τοιοῦτο· ὁ ποιῶν Θεόδωρος οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο,
30 οὐδ' Ἰππαρχία ποιοῦσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτ' ἂν· Θεόδωρος δὲ
τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ, οὐδ' ἄρα Ἰππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα
ἀδικεῖ. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ λεχθὲν οὐδὲν ἀπήνητησεν, ἀνέσχεε δ'
αὐτῆς θοιμάτιον· ἀλλ' οὔτε κατεπλάγη Ἰππαρχία οὔτε διαταράχθη
ὡς γυνή. ἀλλὰ καὶ εἰπόντος αὐτῆι· αὐτῆ' στὴν ἢ τὰς παρ' ἰστοῖς 98

2 κάτω B 6 θέτις BF¹: πόλις F: παχίς(?) P² 9 δὲ FQ: δὴ BP
11 Κλεομένους Τιμαρχος om. BF: Κλεομένους del. P², rest. P² 15 Μητρο-
κλέους Ἰππαρχία om. B¹: ΙΠΠΑΡΧΕΙΑ inter versus in ras. add. B¹: μητροκλέους
B² 16 μαρωνεῖται libri 18 τοῦ πλοῦτου (om. οὐ) 22 ἀντικρὺ F
24 κοινωόνς libri: correxi 25 γενηθείη F: γενηθείης BP 26 quidni συν-
απήκει? 28 ἦλθον B: ἦλθεν FP (e sil.) 33 ἡ Ἰππαρχία B 34 αὐτῆι αὐτῆ
'στὴν ἢ [στὴν ἢ ex corr. B², ἐστὴν ἢ F] BF: αὐτοῦ(?) αὐτῆι τίνη P, fort. B¹

ἐκλιποῦσα κερκίδας'; [Eur. Bacch. 1236] 'ἐγώ, φησιν, εἰμι, Θεόδωρε· ἀλλὰ μὴ κακῶς σοι δοκῶ βεβουλεῦσθαι περὶ αὐτῆς, εἰ τὸν χρόνον, ὃν ἐμελλον ἰστοῖς προσαναλώσειν, τοῦτον εἰς παιδείαν κατεχρησάμην'; καὶ ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα μυρία τῆς φιλοσόφου.

5 φέρεται δὲ τοῦ Κράτῃτος βιβλίον Ἐπιστολαί, ἐν αἷς ἀριστα φιλοσοφεῖ, τὴν λέξιν ἔστιν ὅτι παραπλήσιος Πλάτωνι. γέγραφε καὶ τραγωιδίας ὑψηλότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κάκεινο· 'οὐχ — πάρα [fr. 15]. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς καὶ ἐτάφη ἐν Βοιωταίαι.

2. SUIDAS

Κράτῃς Ἀσχάνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικός, μαθητῆς
10 Διογένου καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπέζιτι εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δῆμῳ δοῦναι· εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισὶ. γήμας δὲ Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνίτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρηγὸς Ὀλυμπιάδος [328—
15 325]. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανόικτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντός οὐδ' ἐρῆβούλετο οἶκον [ex Laertio, cuius fortasse prima verba Hesychio concordabant].

οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον ἀρθεῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν· 'ἔλευθεροῖ — Κράτῃς' [cf. A 12 et fr. 16].

20 ἔγραψε φιλόσοφα [ex Hesychio].

ὅτι Κράτῃς εἶπεν· 'ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος· εἰ δὲ μὴ βρόχος' [ex Laert. cf. fr. 14].

οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλίστρατος δ' Ἀθήμιος ἐν τῷ Βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως [I 13].

3. APUL. FLOR. 14 haec atque hoc genus alia partim cum audiret a Diogene C., alias ipse sibimet suggereret, denique in forum exiit, rem familiarem abicit velut onus stercoris, magis labori quam usui. dein coetu facto maximum exclamavit: 'Crates' inquit 'Cratetem manu mittit.' exinde non modo solus, verum nudus et liber omnium, quoad vixit, beate vixit. adeoque eius cupiebatur, ut virgo nobilis, spreto iunioribus ac ditioribus prociis, ultronea eum sibi optaverit. cumque interscapulium Crates retezisset quod erat auctus gibbere peramque cum baculo et pallium humi posuisset, eamque supellectilem sibi esse puellae profiteretur eamque formam quam viderat: proinde sedulo consuleret, ne post quere-la eam caperet: enimvero Hipparche condicionem accipit, iamdudum sibi provisum satis et satis consultum respondet, neque ditio-rem maritum neque formosio-rem usquam gentium posse invenire: proinde duceret quo liberet. ducit cynicus in porticum: ibidem in loco celebri, coram, luce clarissima accubuit, coramque virginem imminisset paratam pari constantia, ni Zeno procinctu palliastri circumstantis coronae obtutu magistrum secreto [magistri sui secreta Rohde] defendisset.

22 * * * *Crates ille Diogenis sectator qui ut lar familiaris apud homines aetatis suae Athenis cultus est. nulla domus unquam clausa erat nec erat patris familias tam absconditum secretum, quin eo tempestive Crates interveniret, libitum omnium et iurgiorum inter propinquos disceptator atque arbiter. quod [quomodo Rohde] Hercules olim poetae memorant monstra illa immania hominum ac ferarum virtute subegisse orbemque terrae purgasse, similiter adversum iracundiam et invidiam atque avaritiam atque libidinem ceteraque animi humani monstra et flagitia philosophus iste Hercules fuit. eas omnes pestes mentibus eiegit, familias purgavit, malitiam perdomuit, seminudus et ipse et clava insignis, etiam Thebis oriundus, unde Herculem fuisse memoria extat. (is) igitur priusquam plane Crates factus inter proceres Thebanos numeratus est: lectum genus, frequens famulitium, domus amplo ornata vestibulo: ipse bene vestitus bene praediatus. post ubi intellegit sibi in re familiari praesidium legatum quo fretus aetatem agat, omnia fluxa infirmaque esse, quicquid sub caelo divitiarum est, eas omnes ad bene vivendum (nihil) quicquam esse * * **

4. LAERT. II 131 καὶ ποτε Κράτητος περυσταμένον αὐτὸν [Menedemum] καὶ καθιπτομένον εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται, ἐκέλευσέ τισιν εἰς τὸ δεσμοκτήριον ἐμβαλεῖν αὐτόν. τὸν δὲ μὴδὲν ἤττον τηρεῖν παριόντα καὶ ὑπερκύπτοντα Ἀγαμεμνόνειόν τε καὶ Ἡγησίπολιν ἀποκαλεῖν.

5. THELES p. 28, 5 Hense (Stob. fl. 97, 31) διὸ καὶ ὁ Κ. πρὸς τὸν ἐπιζητοῦντα 'τί οὖν μοι ἔσται φιλοσοφήσαντι'; "δυνήση, φησί, τὸ φασκώλιον θαιδίως λύσαι καὶ τῇ χειρὶ ἐξελῶν εὐλύτως δοῦναι καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν στρέφων καὶ μέλλων καὶ τρέμων, ὥσπερ οἱ παραλελυμένοι τὰς χεῖρας· ἀλλὰ καὶ πλήρες ὄν αὐτὸ οὕτως ὄψει καὶ κενούμενον ἰδὼν οὐχ ὀδυνήση, καὶ χραῖσθαι προελόμενος θαιδίως δυνήση καὶ μὴ ἔχων οὐκ ἐπιποθήσεις, ἀλλὰ βιώσῃ ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι, τῶν ἀπόντων οὐκ ἐπιθυμῶν, τοῖς συμβεβηκόσιν οὐ δυσαρεστῶν." p. 29, 6 διὸ καὶ εἰ βούλει τὸν νῖόν σου τῆς ἐνδείας καὶ σπάνεως παῦσαι μὴ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον πέμπε, ὅπως χρήματα κτήσεται· εἰ δὲ μὴ, ἀλαζονεῖαν προσλαβῶν ἀπελεύσεται, περαινῆς δὲ οὐδέν. ἀλλὰ [εἰς ἀκαδημίαν] πρὸς Κράτητα· ἐκεῖνος ἠδύνατο ἐξ ἀπλήστων καὶ πολυτελῶν ἐλευθερούς καὶ ἀφελῆς κατασκευάζειν. καὶ Μητροκλῆς δὲ ἐκεῖνος ἔφη, ὡς ἔοικεν, ὅτε μὲν παρὰ Θεοφράστῳ καὶ Ξενοκράτει σχολάζοι, πολλῶν αὐτῷ ἐξ οἴκου ἀποστελλομένων φοβείσθαι μὴ τῷ λιμῷ ἀποθάνοι καὶ αἰεὶ σπανίξειν καὶ ἐνδεὴς εἶναι, μεταβᾶς δὲ ὕστερον πρὸς Κράτητα κἂν ἄλλον προστρέφειν οὐδενὸς πεμπομένου. τότε μὲν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἔδει ὑπόδημα ἔχειν, καὶ τοῦτο ἀκάττητον [ἦλους οὐκ ἔχον] εἶτα χλανίδα, παιδῶν ἀκολουθίαν, οἰκίαν μεγάλην εἰς τὸ σύνδεικνον, ὅπως [ὅπου Iacobs] ἄρτοι καθαροί, ὄψον μὴ τὸ τυχόν, οἶνος ἡδύς, ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας, ἵνα πολυτελῶς [?] κλίνας πολυτελεῖς· ἐλευθέριος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἢ τοιαύτη ἀναστροφή ἐκρίνετο· πρὸς Κράτητα δὲ μεταβάντι οὐδὲν ἦν τούτων, ἀλλ' ἀφελέστερος τῷ τρόπῳ γενόμενος ἤκειτο τριβῶνι καὶ μάζῃ καὶ λαχανίοις οὐκ ἐπιποθῶν τὴν προτέραν διαίταν οὐδὲ τῆ παρούσῃ δυσχεραίνων. πρὸς δῖγος ἡμεῖς μὲν ζητοῦμεν παχύτερον ἱμάτιον, ἐκεῖνος δὲ διπλώσας τὸν τριβῶνα περιήκει τρόπον τινὰ δύο ἱμάτια ἔχων. εἰ ἀλείφασθαι χρεῖαν ἔχοι, εἰσελθὼν ἂν εἰς τὸ βαλανεῖον τῷ γλοιῷ ἠλείψατο. καὶ βαδίσας ἐνλοτε πρὸς τὴν κάμνον, οὐ τὰ χαλκεία, τῶν μαινίδων ἀπόπτωρον ποιήσας, περιχέας ἂν ἐλάϊδιον καθίσας ἤρισθησε. καὶ ἐκάθευθε τὸ μὲν θέρος ἐν τοῖς περσίς, τὸν δὲ χειμῶνα ἐν τοῖς βαλανείοις· οὐ σπανίζων ὥσπερ πρὸ τοῦ οὐδὲ ἐνδεὴς ὢν, ἀλλ' ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι, διακόνων οὐκ ἐπιθυμῶν ἔχειν.

6. IDEM p. 35, 4 [Stob. fl. 95, 21] Ζήνων ἔφη Κράττητα ἀναγινώσκειν ἐν σκντείω καθήμενον τὸν Ἀριστοτέλους Προτρεπτικόν, ὃν ἔγραψε πρὸς Θεμίωνα τὸν Κυπρίων βασιλέα, λέγων ὅτι οὐδεὶς πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι· πλοῦτόν τε γὰρ πλείστον αὐτὸν ἔχειν ὥστε διαπαντὸς εἰς ταῦτα, ἔτι δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγινώσκοντος δὲ αὐτοῦ τὸν σκντέα ἔφη προσέχειν ἅμα ῥάπτοντα καὶ τὸν Κράττητα εἰπεῖν ἔγω μοι δοκῶ, ὦ Φίλοσκε, γράφειν [recte] πρὸς σὲ προτρεπτικόν· πλείω γὰρ ὄρω σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι (ἦ) ὧι [ὧν libri: correxi] ἔγραψεν Ἀριστοτέλης·

7. IDEM p. 38, 3 H. [Stob. fl. 98, 72] εἰ δὲ δεῖ τὸν εὐδαιμονα βίον ἐκ τῶν πλεοναζουσῶν ἡδονῶν ἐγκρίσθαι, οὐδεὶς, φησὶν ὁ Κ., εὐδαιμων γεγονώς ἂν εἴη. ἀλλ' εἰ θέλει τις ἐκλογίσασθαι ἐν ὄλωι τῷ βίωι πάσας τὰς ἡλικίας, εὐρήσει πολλῶι πλείους τὰς ἀληθδόνας. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ παντός χρόνον ὁ ἡμῖνος ἀδιάφορος, ἐν ὧι καθέδω. εἰθ' ὁ πρῶτος ὁ κατὰ τὴν παιδοτροφίαν ἐπιπνοος. πεινᾶ τὸ παιδίον, ἡ δὲ τροφὸς κατακομίζει· διψᾶι, ἡ δὲ λούει· κοιμηθῆναι θέλει, ἡ δὲ κρόταλον ἔχουσα φοφεῖ. εἰ δ' ἐκπέφυγε τὴν τιθῆν, παρέλαβε πάλιν ὁ παιδαγωγός, παιδοτρίβης, γραμματοδιδάσκαλος, ἄρμονικός, ζωγράφος. προάγει ἡλικία· προσγίνεται ἀριθμητικός, γεωμέτρης, πωλοδαίμων [ὑπὸ τούτων πάντων μαστιγοῦνται] ὄρθρον ἐγείρεται· σχολάσαι οὐκ ἔστιν. ἔφηβος γέγονεν· ἔμπαλιν τὸν κοσμητὴν φοβεῖται, τὸν παιδοτρίβην, τὸν ὄπλομάχον, τὸν γυμνασιάρχον. ὑπὸ πάντων τούτων μαστιγοῦται, παρατηρεῖται, τραχηλίζεται. ἐξ ἐφήβων ἔστι καὶ ἦδη εἰκοσιν ἑτῶν· ἔτι φοβεῖται καὶ παρατηρεῖ καὶ γυμνασιάρχον καὶ στρατηγόν. παρακοιτεῖν πον δεῖ, οὔτοι παρακοιτούσι· φυλάττειν καὶ ἀγροπνεῖν, οὔτοι φυλάττουσιν· εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαλεῖν, οὔτοι ἐμβαλνοσιν. ἀνὴρ γέγονε καὶ ἀκμάζει· στρατεύεται καὶ πρεσβύνει ὑπὲρ τῆς πόλεως, πολιτεύεται, στρατηγεῖ, χορηγεῖ, ἀγνοοθετεῖ· μακαρίζει ἐκείνον τὸν βίον ὃν παῖς ὧν ἐβίωσε. παρήκμασε καὶ ἔρχεται εἰς γῆρας· πάλιν παιδοτροφίαν ὑπομένει καὶ ἐπιποθεῖ τὴν νεότητα καὶ ἔ νεότης μοι φίλον, τὸ δὲ γῆρας βαρύτερον Αἰτνης [Eur. Her. 637]. οὐκ ὄρω ὄν, πῶς εὐδαιμονά τις βίον ἔσται βεβιωκώς, εἴπερ δεῖ τῷ πλεονασμῷ τῶν ἡδονῶν ἐκμετρηῆσαι. [vereor ne ea quae inde ab ἀλλ' εἰ θέλει congruenter cum Axiocho p. 336 D exponuntur, a Cratete abhorreant. illum enim puto nec tam attice se gesturum fuisse ut Thebanum, nec tam molliter ut Cynicum. saepe eclogae in Teletis epitome lemmatis suis orbatæ cf. p. 31, 5. 41, 1 — 3, 4 al. (cf. Hense p. XXXIII)].

8. ATHEN. X 422c καὶ Κ. δ' ὁ κνικός, ὧς φησι Ἰσοικράτης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα σὺν τῇ πηραι τῶν ἄρτων καὶ λάγνον πέμψαντα οἶνον· εἶθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέρειν'. Plut. de adul. et amic. 28 p. 69C λέγεται δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρέυς, ὅτε τῆς πατρίδος ἐξέπεσε καὶ περὶ Θήβας ἀδοξῶν καὶ ταπεινὰ πράττων διήγεν, οὐκ ἠδέως ἰδεῖν προσιόντα Κράττητα παρρησιαν κνικὴν καὶ λόγους τραχεῖς προσδεχόμενος· ἐντυχόντος δὲ πρᾶϊως αὐτῷ τοῦ Κράττητος καὶ διαλεχθέντος περὶ φνγῆς, ὧς οὐδὲν ἔχει κακὸν οὐδ' ἀξίον φέρειν βαρέως, πραγμάτων σφαλερῶν καὶ βιαιῶν ἀπηλλαγμένον, ἅμα δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἑαντῷ καὶ τῆ διαθέσει παρακαλοῦντος, ἡδῶν γενόμενος καὶ ἀναθαρσῆσας πρὸς τοὺς φίλους εἶπε· φεῦ τῶν πράξεων ἐκείνων καὶ ἀσχολιῶν, δι' ἃς ἄνδρα τοιοῦτον οὐκ ἔγνωμεν·

9. PLUT. de vit. aer. al. 8 p. 831F Κ. δὲ ὁ Θηβαῖος ὑπ' οὐδενὸς ἀπαιτούμενος οὐδ' ὀφείλων, αὐτὰς δὲ τὰς οἰκονομίας καὶ φροντιδίας καὶ περισπα-

σμούς δυσχεραίνων ἀφῆκεν οὐσίαν ὀκτώ ταλάντων καὶ τρίβωνα καὶ πήραν ἀναλαβὼν εἰς φιλοσοφίαν καὶ πενίαν κατέφυγεν. *Id. de an. τραγου. 4 p. 266 E* *K.* δὲ πήραν ἔχων καὶ τρίβωνα καλῶν καὶ γελῶν ὥσπερ ἐν δορτῇ τὸν βίον διετέλεσε.

10. *IDEM. Qu. conu. II 1, 6 p. 632 E* Κράτεια δὲ τὸν φιλόσοφον εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων Ἐθουρεπανοίκτην ἑκάλουν.

11. *IULIAN. or. 6 p. 200 B* ἐντυχὼν δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτεια ἀναγράψαντι βίον οὐδὲν ἐκ παρέργου τοῦ μαθητῆν δεήσει τὸν ἄνδρα. οὗτος ἡγεμὼν ἐγένετο Ζήνωνι τῶν καλῶν δογμάτων ἐπὶ τούτου φασὶ τοὺς Ἕλληνας ἐπιγράφειν τοῖς ἑαυτῶν οἴκοις ἐπὶ τῶν προπυλαίων ἑισοδος Κράτεια ἀγαθῷ δαίμονι. *p. 201 B* ὁ *K.* δὲ ἰδημοσίευσεν τὴν οὐσίαν εἶτα τὸ σῶμα βλαβεῖς ἔσκαπτεν ἑαυτὸν εἰς τὴν χολότητα τοῦ σκέλους καὶ τὸ κυρτὸν τῶν ὤμων, ἐπορεύετο δὲ ἐπὶ τὰς τῶν φίλων ἑστίας ἀκλῆτος κεκλημένος, διαλάσσωσεν τοὺς οἰκιοτάτους ἀλλήλους, εἴ ποτε στασιαζόντας αἰσθόιτο, ἐπειτῆμα δὲ οὐ μετὰ πικρίας, ἀλλὰ μετὰ χάριτος, οὐχ ἵνα συκοφαντιῆν δοκῆι τοὺς σωφρονισθέντας ἀφελεῖν δὲ ἐθέλων αὐτούς τε ἐκείνους καὶ τοὺς ἀκούοντας.

12. *ORIG. c. Cels. II 41* ὅσος δὲ καὶ ἄλλος χορὸς πενήτων ἐστὶ παρ' Ἑλλῆσι φιλοσοφῶντων καὶ ἐκούσιον πενίαν ἀναδεξαμένων καὶ οἱ πολλοὶ Ἑλλήνων ἴσασι ἐκ τῶν ἀναγραφέντων περὶ μὲν Δημοκρίτου μηλόβοτον ἔασαντος τὴν οὐσίαν, περὶ δὲ Κράτεια ἑαυτὸν ἐλευθερώσαντος διὰ τοῦ τοῖς Θηβαίοις χαρίσασθαι τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς κτήσεως πραθεισης δοθῆν αὐτῷ ἀργύριον.

13. *PLUT. de Alex. fort. II 3 p. 336 c* ὁ μὲν οὖν *K.* κιδῶν χρυσὴν εἰκόνα Φρόνης τῆς εταίρας ἐδῶσαν ἐν Δελφοῖς ἀνέκραγεν, ὅτι τοῦτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας τρόπιον ἔστηκε [*Stob. fl. 6, 46 H.*] *de Pyth. orac. 14 p. 401 A* ἐκεῖ βλέψων ἄνω καὶ τὴν χρυσὴν ἐν τοῖς στρατηγείοις καὶ βασιλευσὶ θέασαι Μνησαρέτην ἣν Κράτεια εἶπε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνακείσθαι τρόπιον. ἰδὼν οὖν ὁ νεανίας εἶπ' οὐ περὶ Φρόνης, ἔφη, τοῦτ' ἦν εἰρημένον τῷ Κράτεια; ναί, εἶπεν ὁ Σεραπίων, Μνησαρέτη γὰρ ἐκαλεῖτο, τὴν δὲ Φρόνην ἐπέκλησιν ἔσχε διὰ τὴν ὠχρότητα. *ATH. XIII 591 B* αὐτῆς δὲ τῆς Φρόνης οἱ περικτίονες ἀνδριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς χρυσεον ἐπὶ κίονος Πεντελικῷ κατεσκευάσατο δ' αὐτὸν Πραξιτέλης. δὴν καὶ θεασάμενος *K.* ὁ κυνικός ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνάθημα.

14. *PLUT. coning. praec. 26 p. 141 E* 'κόσμος γὰρ ἐστίν' ὡς ἔλεγε *K.* 'τὸ κοσμοῦν' κοσμεῖ δὲ τὸ κοσμιωτέραν γυναῖκα ποιοῦν. [*Stob. flor. 74, 48*] fortasse hoc ansam dedit epistolographo Cratetis ep. 9 p. 209 Herch. haec iudenti: *Μνασοῖ. μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου, ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν ἐκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ἦς. κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστὶν ὁ κάλλιστα κοσμῶν, κάλλιστα δὲ κοσμεῖ ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν, κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ κοσμιότης, ἣ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἀλεξίσις κεκοσμηθεῖαι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῇ ὕμνεσθαι καὶ τιμᾶσθαι. ἵν' οὖν καὶ σὺ ταῦταις ἐνάμιλλος γένηι, πειρῶ τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων.*

15. *SENEC. ep. 10, 1* Crates, ut aiunt, huius ipsius Stilbonis auditor, cuius mentionem priore epistula feci, cum vidisset adolescentulum secreto ambulante interrogavit, quid illi solus faceret? 'mecum, inquit, loquor', cui Crates 'cave, inquit, rogo, et diligenter attende: cum homine malo loqueris'.

16. IAMBlichus ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς (πρὸς Ἀρετὴν) περὶ σωφροσύνης (Stob. flor. 5, 47 Hense.): ἡ δὲ μέτροις ὠρισμένοις κατέχουσα τὰς ἡδονὰς εὐταξία σώζει μὲν οἴκους, σώζει δὲ πόλεις κατὰ τὴν Κράττους γνώμην

EX CRATETHEORUM ΔΡΟΦΗΤΗΕΓΜΑΤUM sylloge, cuius fons primarius Zenonis Κράττους ἀπομνημονεύματα [Diog. VII 4; cf. A 6. 27; ad fr. 16] et Χρεῖαι [Diog. VI 91 p. 209, 2]

17. Stob. flor. 4, 50 Hense. Κράττης ἀπεικάζε τοὺς ἀνόητους τῶν ἀνθρώπων τοῖς τρυπάνοις· ἄνευ γὰρ δεσμοῦ καὶ ἀνάγκης μηδὲν ἐθέλειν τῶν δεόντων ποιεῖν [Maxim. c. 60 p. 984 M.].

18. Id. 5, 52. Κράττης. Κ. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλὼν καὶ ὄρων τοὺς μὲν πιπράσκοντας τοὺς δὲ ὠνούμενους· οὗτοι, ἔφη, διὰ τὸ ἐναντιον πρᾶγμα ἀλλήλους μακαρίζουσιν, ἐγὼ δ' ἔμαυτόν, ὅτι ἀμφοτέρων ἀπηλλαγμαι, μήτε ὠνούμενος μήτε πωλῶν'. [Gnom. Par. 318; ed. Sternbach Ac. Orac. XX 166].

19. Id. 14, 20. Κράττης Κ. πρὸς νέον πλούσιον πολλοὺς κόλακας ἐπισυρόμενον· 'νεανίσκε' εἶπεν· 'ἐλεῶ σου τὴν ἐρημίαν'. [Max. c. 11 p. 789 M.]

20. Id. 15, 10. Κράττης. Κ. τὰ τῶν πλουσίων καὶ ἀσώτων χρήματα ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς εἰκάξεν, ἀφ' ὧν ἀνθρώπων μηδὲν λαμβάνειν, κόρακας δὲ καὶ ἰατρίους [ὥσπερ παρὰ τούτων ἑταίρας καὶ κόλακας]. [gnom. Paris. 287]

21. Id. 97, 27 Mein. Κράττης κυνικοῦ. Κ. οὐ τῷ πλούτῳ εἶπεν ἑαυτὸν ἠδουξήκεναι μεγάλα, ἀλλὰ τῇ πενίᾳ.

22. Anton. Melissa I 29 p. 877 Migne. Κράττης. μὴ παρὰ πάντων τὰ διδόμενα δέχεσθαι χρή. οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακίας τρέφεσθαι.

23. Maxim. 27 p. 876 Migne (praecedit Κράττης — Stob. 6, 46 — Plut. Al. fort. II 3 [A 13]) ὁ αὐτὸς νεανίσκον ἰδὼν ἀθλητικὸν οἶνω καὶ κρεοφαγίᾳ καὶ ἀσκήσει σάρκα πολλὴν ὑποτρέφοντα εἶπεν· 'ὦ δαιμόνιε παῦσαι καθ' ἑαυτοῦ ποῶν τὸ δεσμοτήριον ἰσχυρόν'.

24. Gnomol. Vatic. ed. Sternbach [Wien. Stud. XI 56] 381 Κράττης ὁ Κυνικός ἰδὼν μειράκιον καλλωπιζόμενον ὅμοιον αὐτὸ ἔφη εἶναι ὀδῶι λείᾳ καὶ πλατεῖαι δι' ἧς πολλοὶ εὐχερῶς ὀδεύουσιν.

25. Id. 382 ὁ αὐτὸς ἔφη κρεῖττον εἶναι τῷ ποδὶ ὀλισθῆσαι ἢ τῇ γλώττῃ (Zenoni tribuitur Laert. VII 26, Socrati alias cf. Sternbach l. c. p. 217 ad n. 483).

26. Id. 383 ὁ αὐτὸς τὸν ποιητικὸν λόγον μέγιστον εἶπεν εἶναι ληστήν ἐρημηλεῖαι τε περισσῆ καὶ ἐνθυμήμασι πολλοῖς κεκοσμημένον.

27. Id. 384 ὁ αὐτὸς Ζήνωνι ποτε τῷ Κιτιεῖ γνωρίζωμι ὅτι αὐτοῦ ἔδωκε χύτραν φέρειν φακῆς. καὶ τοῦ Ζήνωνος φιλοδοξότερον ἀποκρύπτοντος ἐν τῷ ὄχλῳ τὴν χύτραν πλήξας ὁ Κράτης τῇ βακτηρίᾳ κατέαξεν αὐτὴν· φερομένης οὖν τῆς φακῆς κατὰ τῶν τοῦ Ζήνωνος σκελῶν κάκελον ἐρυθριῶντος ἐπὶ τούτῳ· 'θάρρει, ὦ Φοινικίδιον, ἔφη, οὐδὲν γὰρ δεινόν ἐστιν, ἀλλὰ φακῆ'. [cf. Laert. VII 3].

28. *Id.* 385 ὁ αὐτὸς καλοῦντος αὐτὸν Ἀλεξάνδρον εἰς Μακεδονίαν καὶ ἐπαγγελλομένου τὰς Θήβας ἀναστήσειν, τὴν πατρίδα τοῦ Κράτητος, εἶπεν· ὁὐ χορήζω τοιαύτης πατρίδος, ἣν ἕτερος Ἀλέξανδρος καθαιρήσει. [cf. *Laert.* VI 93 supra p. 209, 14. *Ael. V. H.* III 6. *Philostr. V. Ap.* VII 2, 3, 3, 3.]

29. *Id.* 386 ὁ αὐτὸς παρεκελεύετο τοῖς ἀνθρώποις ἢ νοῦν ἢ βρόχον [*Antistheni, Diogeni alii tribuunt alii* cf. *Sternbach l. c.* p. 57.]

30. *Id.* 387 ὁ αὐτὸς τελευτῶν τριάκοντα τάλαντα Θηβαίους κατέλιπεν ἐπιφθηνγῆσάμενος ὅτι, εἰ μὲν γένηται αὐτοῦ ἀξίος ὁ υἱός, οὐκ ἀπορήσει χρημάτων, εἰ δὲ ἀνάξιος, οὐδὲ ταῦτα ἔχειν ἐπιτήδειος ἔσται. [cf. *Sternbach l. c.* p. 570].

SCRIPTURAE (cf. A 1 [p. 207, 3 sqq. 211, 5 sqq.]. 3 [p. 211, 20] et supra p. 23 n. 21).

31. *DEMETR.* de eloc. 170 χρήσονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γελοίοις πρὸς τε τοὺς καιρούς, ὅλον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις, καὶ ἐν ἐπιπλήξει δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς ὁ Τηλαγόου [Aeschiniis] Θύλακος καὶ ἡ Κράτητος Ὀυσοποιητικῆ [ποιητικῆ] codex: correxi]. καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνοίη τις ἐν τοῖς ἀσώτοις. τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλέον καὶ ὁ Κυνικὸς τρόπος· τὰ γὰρ τοιαῦτα γελοῖα χρεῖας λαμβάνει τάξιν καὶ γνώμης. cf. *LAERT.* VI 83 (de Monimo cynico aequali) γέγραφε δὲ Παίγνια σπονδῆι λεληθναία μεμυγμένα.

B. FRAGMENTA.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΠΑΙΓΝΙΑ.

Titulum sumpsit ex *Diog.* VI 85 [A 1 p. 207, 3], *Iulian. c. ad. fr.* 10, *Monimi libro* [supra n. 31]. inter *paegnia* illa singuli ut in *Timone silli* facile dignoscuntur hi:

1. *Parodiae* fr. 1—3a (de titulo cf. *Xenophan.* 22 p. 41 et *Tim.* 2 p. 184);
2. *Pera* (cynicae vitae commentatio et commendatio; utopiae genus, quale *Platonis Atlantis, Theopompi Eusebes, Euhemeri Panchaea.* de *pera symbolo Cynicorum* cf. *Dümmler Academica* p. 270, etsi *aes Vindobonense* ibi p. V expressum vix *Cratetem* repraesentat) fr. 4—9;
3. *Elegiae* (*Solonearum cynica parodia*) fr. 10, 11;
4. *Hymnus in Eutelian* (*hymnicorum poetarum parodia*) fr. 12;
5. *Paratragodumena* (*tragoediarum cynica imitatio*) fr. 13—18;
6. *Ars culinaria* (*Archestratorum cynica irrisio*) A 31.

Fragmenta collegerunt *Bergk Poet. Lyr. Gr.* II 364sqq., *Wachsmuth Sillogr. rel.* 192sqq. *Nauck Fragm. trag.* p. 809sqq.

PARODIAE.

1 [4 B., 1 W.]

LAERT. Diog. II 117 ἦν δ' οὖν ὁ Στίλπων καὶ ἀφελὴς καὶ ἀνεπίπλαστος πρὸς τε τὸν ἰδιώτην εὐθετος. Κράττης γοῦν ποτε τοῦ κυνικοῦ πρὸς μὲν τὸ ἐρωτηθὲν οὐκ ἀποκριναμένον, ἀποπαρόντος δέ· 'ἦδειν, ἔφη, ὡς πάντα μᾶλλον φθόγγῃ ἢ ἄ δει.' (118) ἀλλὰ καὶ ἰσάδα προτειναντος αὐτῷ ποτε καὶ ἐρώτημα, δεξάμενον καταφαγεῖν· τοῦ δέ· 'ὦ Ἡράκλεις, εἰπόντος, ἀπολώλεκα τὴν ἰσάδα· σὺ μόνον, ἔφη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐρώτημα, οὗ ἦν ἀρραβὼν ἢ ἰσάδας· πάλιν δὲ ἰὼν τὸν Κράττη χειμῶνος συγκεκαμμένον [συγκεκαμμένον Scaliger et Reiske]· 'ὦ Κράτης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ'. ὅπερ ἦν νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ τὸν ἀχθεσθέντα [Emperius: ἀδυσθέντα libri] παρωιδῆσαι εἰς αὐτὸν οὕτω·

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγς' ἔχοντα
ἐν Μεγάρους, ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐνάς.
ἐνθ' ἔτ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
τὴν δ' ἄρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

ludit Crates cynicus Stilponem Megaris oriundum ut τυφον plenum, ἀρετῆς sectatorem eristicum eundemque Νικαρέτης (Laert. 2, 3). cetera quae inesse rebantur salsa sive obscena mihi non probantur

Homericæ: 1 λ 582 καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον κτλ., 2 B 783 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώος κτλ., 3 Θ 527 πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι.

1 sic libri 3 ἐνθε τ' BP¹: ἐνθα τ' FP², vulgo: correxi (ne senex quidem desit disputare); ἐνθ' ὅ γε Wil. 4 Arist. Rhet. Γ 11. 1412^a 33 τὰ δὲ παρὰ γράμμα ποιεῖ οὐχ ὃ λέγει λέγειν, ἀλλ' ὃ μεταστρέφει ὄνομα. tangit enim Nicareten

2 [5 B., 3 W.]

Diog. II 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενόδημος σεμνὸς ἱκανῶς γενέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κ. παρωιδῶν φησι·

Φλειάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ

iuxta Asclepiadem Phlasiarum amicum ponit Menedemum ταυροφόνον βλέποντα Φλειάσιον eliso iota notandum ἐρέτρην libri: corr. Bergk

3 [6 B., 2 W.]

PLUT. de vit. aere al. 7 p. 830 C οὐχ ὀραῖς ὡς πολλὰ μὲν γῆ παρέχει. πολλὰ δὲ θάλαττα;

καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον,
φησὶν ὁ Κ.,
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῆι δημοτῆτι.

1 ex λ 598 καὶ μὴν Σισυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγς' ἔχοντα unde lacunam expl. Xylander Miccyclus sutor, pauperis pullati exemplar notus ex Callim. ep. 26 et Luciani Gallo et Cataplo

3 a.

ΜΑΡC. ANTON. VI 13 δεινός γάρ ὁ τύφος παραλογιστής· καὶ ὅτε δοκεῖς μάλιστα περὶ τὰ σπουδαῖα καταγίνεσθαι, τότε μάλιστα καταγοητεύει. ὄρα γοῦν ὁ Κ. τί περὶ αὐτοῦ τοῦ Ξενοκράτους λέγει.

PERA.

4 [7 B., 4 W.]

1—7 LAERT. Diog. VI 85 τοῦτον [Cratetis] Παλγνία φέρεται τάδε· ‘πήρη—δόξης’. 1 DEMETR. de eloc. 259 καίτοι ἐστὶ πολλοῦ ἐκ παιδιᾶς παραμυγμένης δεινότης ἐμφαινομένη τις οἶον ἐν ταῖς κωμωιδίαις καὶ πᾶς ὁ Κυνικός τρόπος ὡς τὰ Κράτητος ‘Πήρη—τύφωι’. 3. 4 CLEM. paed. 2, 10, 93 p. 226 P. οὐδὲ γὰρ εἰς τὴν Κράτητος Πήρηαν μόνον [Meineke: μόνην trad.], ἀλλ’ οὐδὲ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν εἰσπλεῖ οὐ μωρὸς παράσιτος οὐδὲ λίχνος πόρνος πνυγὴ ἀγαλλόμενος, οὐ δολερὰ πόρνη, ἀλλ’ οὐδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ἠδονῆς θηρίον. cf. APUL. mag. 22 quam [scil. peram Crates] postea comperta utilitate etiam carmine laudavit fecis ad hoc Homericis versibus, quibus ille Cratam inuulam nobilitat. principium dicam, ne me haec ad defensionem putes conficisse: ‘πήρη—πλεῖρα’. (et)iam cetera [tam] magnifica; quae si tu legisses, magis mihi peram quam nuptias Pudentillae invidisses.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφωι,
καλὴ καὶ πλεῖρα, περιόρνον οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνησι’ ἐπαγαλλόμενος πνυγῆσιν·

5 ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους.
ἔξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὄπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

1. 2 et τ 172 Κρήτη τις γαί’ ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ καλὴ καὶ πλεῖρα, περιόρνος — κρήτη τις ex Hom. Ap. — γαί’ ἐστὶ ex Hom. Dem. — τυφωτωνται i. e. τύφωι πόντῳ (ex Hom. gloss.) Ap. 2 περιόρνον Reiske: περιόρνος Laert.; περιόρνος Stephanus 3 μωρὸς μοῖρο 4 πόρνησι’ scripsi: πόρνης Laert.: πόρνος Clem. libere citans, vulgo de imitatione hom. cf. Xenoph. 3, 5 7 οὐδ’ ὄπλα conl. Bergk

5 [3. 8. 9 B.]

CLEM. Strom. II 121 p. 492 P. καὶ Ἀντισθένης δὲ μανῆναι μᾶλλον ἢ ἠσθη-
ναὶ αἰρεῖται ὃ τε Θηβαῖος Κ. τῶνδε, φησί, κράτει [κρατεῖ Hartung] ψυχῆς
ἦθει ἀγαλλομένη οὐθ’ ὑπὸ χρυσίων [χρυσείων Sylburg] δουλουμένη
οὐθ’ ὑπ’ ἐρώτων τηξιπόθων οὐδ’ ἔτι συνέμποροί εἰσι [εἶ τι συνεμ-
πορόν ἐστι Sylburg] φίλυβρι [φιλύβρι edd.: φιλύβρι Wil.]. καὶ τὸ ὄλον
ἐπιλέγει·

ἠδονῆι ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἀκναπτοι
ἀθάνατον βασιλείαν ἐλευθερίαν τ’ ἀγαπῶσιν.

οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀνατασχέτον

ὀριμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμὸν, εἰ δὲ μὴ βρόχον (= fr. 14) [exc. versus ἦδοντι — ἀγαπῶσιν Theodor. XII 49]

1 ἀναπτοι Clem.: ἀκαμπτοι Theodor. 2 ἀθανάτην Wachsmuth: ἀθανάτων Wilam. τ' delevit Bergk

patet priora Clementino more (cf. fr. 4, 4) libera paraphrasi ex eodem omnia carmine excerpta esse, unde postea ipsa verba praebet. pentameter, quo nisi hunc v. ad fr. 12 referunt, fortuitus. potuit fere sic de sua Pera loqui:

τῶνδε κρατεῖ σφετέροισιν ἀγαλλομένη κτεάτεσσι
οὐθ' ὑπὸ χρυσεῖων δουλουμένη οὐθ' ὑπ' Ἐρώτων
τηξιπόθων οὐδ' εἴ τι συνέμπορόν ἐστι φίλμβρι.

6 [10 B.]

PLUT. de sanit. 7 p. 125 F ὁ μὲν οὖν K. διὰ τροφήν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥμισυ τὰς στάσεις καὶ τὰς τυραννίδας ἐμφύεσθαι ταῖς πόλεσι, μετὰ παιδείας παρήνει· μὴ — βάλῃς'. αὐτὸς δὲ τις ἐαυτῷ παρακελευέσθω 'μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων' αἰεὶ μῆδὲ πάντως ὑπερβαίων τὴν καρδαμίδα καὶ τὴν ἐλαίαν ἐπὶ τὸ θῆριον καὶ τὸν ἰχθὺν εἰς στάσιν ἐκ πλησμονῆς τὸ σῶμα καὶ ταραχὰς ἐμβάλλειν καὶ διαρροίας. Ath. IV 158 B καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν 'μὴ — βάλῃς'.

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων

εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

2 εἰς Ath.: αἰεὶ ἐς Plut.; αἰεὶ ex insequentibus translatum

7 [11 B.]

TELES p. 9, 10 Hense [Stob. flor. 1, 98 p. 44, 19 H.] καὶ τί ἔχει δυσχερὲς ἢ ἐπίπονον ἢ πενία; ἢ οὐ K. καὶ Διογένης πένητες ἦσαν; καὶ πῶς φαιδῶς διετήγαγον; αἴτφροι γενόμενοι καὶ ἐπαῖται καὶ διαίτη ἐντελεῖ καὶ λιτῆ δύναμενοι χρήσασθαι. ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε [M^d: συνήγαγε A: σύναγα Bergk], φησὶν ὁ K., καὶ τὰ τούτοις πρόσφορα· κἄν τάδε δράσης, φαιδῶς στήσεις τρόπαιον κατὰ πενίας. versus certo recuperari nequeunt. Joachim de Theophr. libris Περὶ ζῶων (Bonn 1892) temptavit:

κόγχον καὶ κύαμον συνάγοις, φίλε, κἄν τάδε δράσης,

φηιδῶς στήσεις πενήης σπάνεώς τε τροπαῖον.

de locutione τρόπαιον ἰσάται cf. A 13.

8 [12 B.]

DIOS. VI 86 [A 1 p. 207, 7] ἔστιν αὐτοῦ καὶ τότε 'ταῦτ' — ἔμαρψε'. PLUT. de se citr. inv. land. 17 p. 546 A πάνυ δὲ χαρίεντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ 'ταῦτ' ἔχω ὄσ' ἔραγον καὶ ἐφύβρισα ἠδὲ μετ' ἔρωτος τέρφην' ἀντέγραψε τὸ 'ταῦτ' — ἐδάην'. ANTH. Pal. VII 325 εἰς τὸν Σαρδανάπαλλον· 'τόσσ' ἔχω ὄσ' ἔραγόν τε καὶ ἔπιον καὶ μετ' ἔρώτων τέρπν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λείπειται.' 326 Κράτητος Θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμειστον· 'ταῦτ' — ἔμαρψεν' [cetera cf. in Stadtmüller ed.]. cf. Chryseppi eiusdem Choerili Samii de Sardanapallo epigrammatis parodia ap. Ath. VII 357 A.

ταῦτ' ἔχω, ὄσσ' ἔμαρπον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν

σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύφος ἔμαρψεν.
2 τύφος Laert.: τύμβος Anth. (Plan.): τάφος (Pal.)

9 [14 B.]

DIOS. VI 92 [A 1 p. 209, 13] συναισθανόμενος ὅτι ἀποθνήσκει ἐκῆϊδε
πρὸς ἑαυτον λέγων·

στειχεῖς δὴ, φίλε κυρτών, [βαίνεις]
εἰς Αἶδαο δόμους [κυρτὸς ὠρην διὰ γῆρας].
ἦν γὰρ κυρτὸς ὑπὸ χρόνου.

1 *βαίνεις* PBF: *delevi*; *βαίνεις* (τ') Casaub., vulgo 2 *delevi* *κυρτὸς*
γὰρ ἦν δ. γ. (nam sic olim scriptum fuerit a glossatore) tamquam alteram vocis
κυρτών explicationem; Meineke *δόμους* eiecto tres melicos versus dividens
scripsit *κυρτὸς ὄραν δ. γ.*, similiter Bergk

ELEGIAE.

10 [1 B.]

1—11 IUL. orat. VI 199 C (a) ἵνα δὲ μὴ τις υπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως
λέγειν, ἐκ τῶν Παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοι παραγράψω· 'Μνημοσύνης
— ὁσίαις' εἰ χρὴ σοι περὶ τούτων γράφειν, ἔχω πλείονα τοῦ ἀνδρός. ἐντυχῶν
δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτητος ἀναγράφαντι βίον οὐδὲν ἐκ παρ-
έργου μανθάνειν δεήσει τὸν ἄνδρα. IDEM eosdem VII 213 A (b) οὐχὶ καὶ τοῦ
Κράτητος μουσικὰ καὶ χαρίεντα φέρεται πολλὰ δειγμάτων τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς
δαιότητός τε καὶ εὐλαβείας; ἄκουε γοῦν αὐτὰ παρ' ἡμῶν, εἰ σοι μὴ σχολὴ
ἔγγοι μαθεῖν ἐξ ἐκείνων αὐτά.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένωι·
χόρτον ἐμῆι συνεχῶς δότε γαστέρι, ἣ τέ μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

5 ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὐφορον, εὐκτετον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
10 τῶν δὲ τυχῶν Ἑρμῆν καὶ Μοῦσας ἰλάσομ' ἀγνώως
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς δόσαις.

1. 2 — Sol. fr. 13, 1. 2, cuius elegiam cynice transponit 3 ἐμῆι b: αἰεὶ
a συνεχῆ b γαστέρι καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης ἣ δὴ λιτὸν ἔ. β. e memo-
ria b 4 βίον] medius versus non dederat Plutarchus 5 μὴ γλυκερὸν] contra
Sol. l. c. 5 εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοις 6 contra Sol. l. 7 χρήματα δ' ἰμείρω
μὲν ἔχειν ὄλβον b: οἶτον a 7 fortasse κτήματα 8 ἀγινεῖν Petavius:
ἀγμειν a: ἀσινῆ b: ἀγείρειν Cobet 10 ἀγνάς Iul.: corr. Wilamowitz

Stob. flor. 14, 16 Κράτης. Κ. τοὺς κόλακας φησι συγκατανευσι-
φάγους.

fragmentum Soloneae imitatione [2, 4] insigne hic collocavi.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

12 [2 B.]

1—3 ANTH. P X 104 Κράτης φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν. χαῖρε —
ἀσχοῦσιν. 1. 2 IULIAN. or. 6 p. 198D καίτοι πόσω κρεῖττον ἀπέχεσθαι
παντάσῃσιν αὐτῶν; εἰ δὲ μὴ φάιδιον οἱ Διογένοους νόμοι καὶ Κράτης ὑπὲρ
τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι ἔρωτα λυεῖ λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι,
βρόχος' [fr. 14]. οὐκ οἶσθα ὅτι ταῦτα ἔπραξαν ἐκείνοι τῷ βίῳ διδόντες ὀδὸν
εὐτελείας; οὐ γὰρ ἐκ τῶν μαζοφάγων, φησὶν ὁ Διογένης, οἱ τύραννοι, ἀλλ' ἐκ
τῶν δειπνούντων πολυτελῶς. καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκεν ὕμνον εἰς τὴν
Εὐτέλειαν· χαῖρε — Σωφροσύνης'. 2 resp. CLEM. Paed. III 35. p. 275 P.
καὶ τὴν Εὐτέλειαν ἐξυμῶν τῆς σωφροσύνης τὴν ἔγγονον.

χαῖρε θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,

Εὐτελία, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,

σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

1 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα Anth. 2 εὐτέλεια Inl.: corrigunt Εὐτελίη
ἔγγονε Anth. (Plan.) 3 τιμῶσιν Plan.: τιμώουσιν Pal., Par. ad Euteliām
veri dissimiliter referunt fr. 5 initium.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

13 [15 B.]

DIOG. VI 86 [A 1 p. 207, 5] ἔστι καὶ ἡμερὶς ἰ θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα·
τίθει μαγειρῶι μᾶς δέκ(α), λατρῶι δραχμῆν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλωι καπνόν,
πόρῃηι τάλαντον, φιλοσόφωι τριώβολον.

14 [17 B.]

1. 2 DIOG. VI 86 [post fr. 13 A 1 p. 207, 9; inde Suid. A 2 p. 211, 21] φέ-
ρεται δ' αὐτοῦ κάκεινο· ἔρωτα — βρόχος'. CLEM. Strom. II 121 p. 493 P.
[post fr. 5] οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκα-
τασχέτου ὁρμῆς καταπλάσμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον. IUL. or. VI p. 198 D
οἱ Διογένοους νόμοι καὶ Κράτης ὑπὲρ τούτων οὐκ ἀτιμαστέοι· ἔρωτα
λυεῖ λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος'. ANTH. Pal.
IX 417 Κράτης εἰς ἔρωτα ἔρωτα — χρόνος', tum a Byzantino amplificata,
ut videtur, haec ἐάν δὲ μὴδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσει, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν
ἠρτίσθω βρόχος [quod emendabat Bergk θεράπενμά σοι τὸ λοιπὸν κτλ.]

ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μὴ, χρόνος·

ἐάν δὲ τούτοις μὴ δύνη χρῆσθαι, βρόχος.

15 [22 B., 1 N.]

1—3 DIOG. VI 98 [A 1 p. 211, 6] γέγραφε (Crates) και τραγωιδίας ὑψηλότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτηῖρα οἷόν ἐστι κάκεινο·

οὐχ εἰς πάτρα μοι πύργος, οὐ μίλα στέγη,
πάσης δὲ χέρσου και πόλισμα και δόμος
ἐτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

1 πάτρας libri: corr. Grotius. deflexit Crates tragici nescio cuius Herculem, cuius extant versus FT³ 914 Ad. 392 Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος· οὐ γὰρ εὐχομαι μίλας· ἅπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς. cf. Teles p. 20, 10 H.; Duemmler *Kl. Schrift.* I 71.

16 [20 B.]

1. SIMPL. in Epict. Ench. p. 65 και πενία δέ, εἴποι ἂν ὁ Ἐπικτήτος, οὐδὲν δεινόν. ἐπεὶ και Κράτητι ἂν ἔδοξε τῷ Θηβαίῳ δεινόν, ὃς τῶν ἑαυτοῦ τῆ πόλει παραχωρήσας και εἰπὼν Ἐκράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστρεφεί· τότε ἔδοξεν ἐλευθεροῦσθαι και στέφανον ὡς ἐπὶ ἐλευθερίᾳ περιεβάλετο, ὅτι τὴν πενίαν ἀντὶ τῆς εὐπορίας ἠλλάξατο. melius SUIDAS s. v. Κράτης [A 2 p. 211, 19: ΑΡΥΣΤΕΙΟΥ A 3 p. 211; cf. Isidor. Pel. ep. II 146 et Io. Damasc. [ed. Tannery Rev. d. et gr. VI 274] K. ὁ φιλόσοφος ἔφη·

Κράτης ἀπολείει τὸ Κράτητος
ἵνα μὴ κρατήσῃ τοῦ κρατοῦντος [τὰ] κρείττονα.

1—3 ΓΕΩΡΓ. NAZ. carm. de virt. [Migne P. G. 37, 696] v. 228 sqq.

Κράτης δ' ὁμοίως χρημάτων ὑπεριθείσας
αὐτὸν μεθείς τε μηλόβοτον τὴν οὐσίαν
230 ὡς ἂν κακίας ὑπηρέτιν και σωμάτων
ἀρθεῖς ὑπὲρ βωμοῦ, μεγάλῳ κηρύγματι
ἀνεῖπεν αὐτὸν ὡς ἐν Ὀλυμπίᾳ μέσῃ
τὸ θανάσιον δὴ τοῦτο και βωόμενος·
'ἐλευθεροὶ Κράτητα Θηβατον Κράτης·'
235 δουλείαν εἰδὼς τὸ κρατεῖσθαι χρημάτων.
φασὶν τὸν αὐτὸν (ὡς τινες δ', ἄλλον τινά
τῶν φιλοσοφούντων ἐξ ἴσου φρονήματος)
πλέοντα τοῦ κλύδωνος ἀγριουμένου,
ἔπειτα φόρτωι τῆς νεῶς βαρουμένης
240 ὀπίπτειν προθύμως εἰς βυθὸν τὰ χρήματα,
τοῦτον δ' ἐπειπεῖν ἄξιον μνήμης λόγον·
'εὐ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,
ὡς εἰς τρίβωνα ραιδίως συστέλλομαι·'

cf. SCHOL. MONAC. ad h. l. [Migne 36, 907] et COSMAS ad h. l. [Migne 38, 558] τὸν αὐτὸν Κράτητά φασιν, ὡς δέ τινες Ἀντισθένην, ἄλλοι δὲ Ζήνωνα (κυριαιὸι δὲ φιλόσοφοι και οὗτοι) ὁμως τούτων εἰς πλέων και χεμῶνος συμβάντος και ναυαγίου γενομένου εὐχάριστως φέρων τὴν ἐσομένην αὐτῷ πενίαν πρὸς τὴν τύχην ἐφθέγγαστο· 'εὐ γε, ὦ Τύχη· χάριν σοι ὁμολογῶ, ὅτι τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἄχρῳ τοῦ τριβωνίου περιέστησας', ὡς τινων τῶν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐμπεφορτισμένων τῆ νηλ. Gregorius plenius exemplum sequitur scriptoris, cuius excerptum dat LAERT. DIOG. VII 4. 5 ἵνα και φασιν αὐτὸν [Zenona] εἰπεῖν· 'νῦν

εὐπλόγηκα, ὅτε νενανάγηκα', οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Κράτῃτος τοῦτ' αὐτὸν εἰπεῖν. ἄλλοι δὲ διατρέβοντα ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀκούσαι τὴν ναγαλίαν καὶ εἰπεῖν 'εὐ γέ ποιεῖ ἡ Τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίαι'. patet haec secundaria esse. fortasse error nominis inde explicandus, quod versus Cratetis in suis Κράτῃτος ἀπομνημονεύμασιν attulerat Zeno.

ἔλευθεροῦ Κράτῃτα Θηβαῖον Κράτῃς.

εἶ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,
ὡς εἰς τρίβωνα φαιδίως συστέλλομαι.

17 [18 B., 4 N.]

Stob. fl. 116, 31 Κράτῃτος·

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἀπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

cf. fr. 9 μὲν Voss.²: με Vind. Voss.¹: οὐ Trinc. adhiberi Critiae fr. 1, 34 χρόνου καλὸν ποικιλια τέκτονος σοφοῦ vidit Gomperz

18 [16 B.]

1. 2 TELES p. 32, 19 Hense [Stob. fl. 97, 31] εἰ δὲ πάντων τις τῶν τοιούτων ὑπεράνω γένοιτο, ἐν πολλῇ ἂν εἴῃ ἀδεία καὶ ἀσπανιστία. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτῃς 'οὐκ οἶσθα, φησί, πήρα — μέλειν' τῷ ὄντι μέγα καὶ ἀξιόλογον καὶ πήρας καὶ θέρμων καὶ λαχάνων καὶ ὕδατος μηδενὸς φροντίζειν, ἀλλ' εἶναι ἀθώπνετον καὶ ἀκολάκετον. 2 Diog. VI 86 [A 1 p. 207, 8] καὶ ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο 'θέρμων — μέλειν'.

οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

ΟΨΟΠΟΙΗΤΙΚΗ

cf. A 31 p. 216.

FALSA

19 [19 B., 3 N.]

Stob. flor. 115, 9 Κράτῃτος ἐξ Ἀντιφάνους [ἢ Ἀντιφάνους Meineke, huic recte tribuens]·

ὠνείδισάς μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζῆμια,
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἀν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμεν ἀχάριστοι φύσει.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Servantur s. Cratetis nomine XXXVI, diversae illae ab ea sylloge, quam Laert. Diog. VI 98 [A 1 p. 211, 5] recenset, et Laertio ipso fortasse non priores. cf. Mareks *Symb. crit. ad epistologr. gr.* Bonn 1833; Capelle *de Cynicorum epistulis* Gott. 1896. pretii sunt nullius nec ad vitam nec ad philosophiam Cratetis restituendas (cf. specimen sub A 14). itaque sat est scire eas editas esse in Hercheri *Epistologr.* 208—217.

11. DEMETRIUS TROEZENIUS.

ΚΑΤΑ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

1

LAERT. DIOG. VIII 74 [cf. p. 81, 7] Δημήτριος δ' ὁ Τροιζήνιος ἐν τῷ
Κατὰ σοφιστῶν βιβλίῳ φησὶν αὐτὸν [Empedoclem] καθ' Ὀμηρον
ἀψάμενον βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ κρανελεῖς
αὐχέν' ἀποκρεμάσαι, ψυχὴν δ' Ἀιδόσδε κατελθεῖν.
exprimitur λ 277 ἢ δ' ἔβη εἰς Ἄλδαο πνύρατο κρατεροῖο
ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῦ μελάθρου

Ad eiusdem alia scripta videntur pertinere haec fragmenta:

2

DIONYS. Hal. de Plat. p. 757 R. καὶ γὰρ τὰ δόγματα διέβαλον αὐτοῦ
(Platonis) τινες καὶ τοὺς λόγους ἐμέμψαντο· πρῶτον μὲν ὁ γνησιώτατος αὐτοῦ
μαθητὴς Ἀριστοτέλης, ἔπειτα οἱ περὶ Κηφισόδωρον τε καὶ Θεόπομπον καὶ
Ζώϊλον καὶ Ἰπποδάμαντα καὶ Δημήτριον καὶ ἄλλοι συγχοῖ οὐ διὰ φθόρον ἢ
διὰ φιλαπεχθημοσύνην κωμωιδούντες, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζοντες.

3

ATHEN. IV p. 139 C Δίδυμος ὁ γραμματικὸς — καλεῖ δὲ τοῦτον Δημήτριος
ὁ Τροιζήνιος Βιβλιολάθραν διὰ τὸ πλῆθος ὧν ἐκδέδωκε συγγραμμάτων. scripsit
igitur, si 2 et 3 eiusdem sunt, sub Augusto.

4

IDEM I p. 29 A ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δη-
μήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει.

5

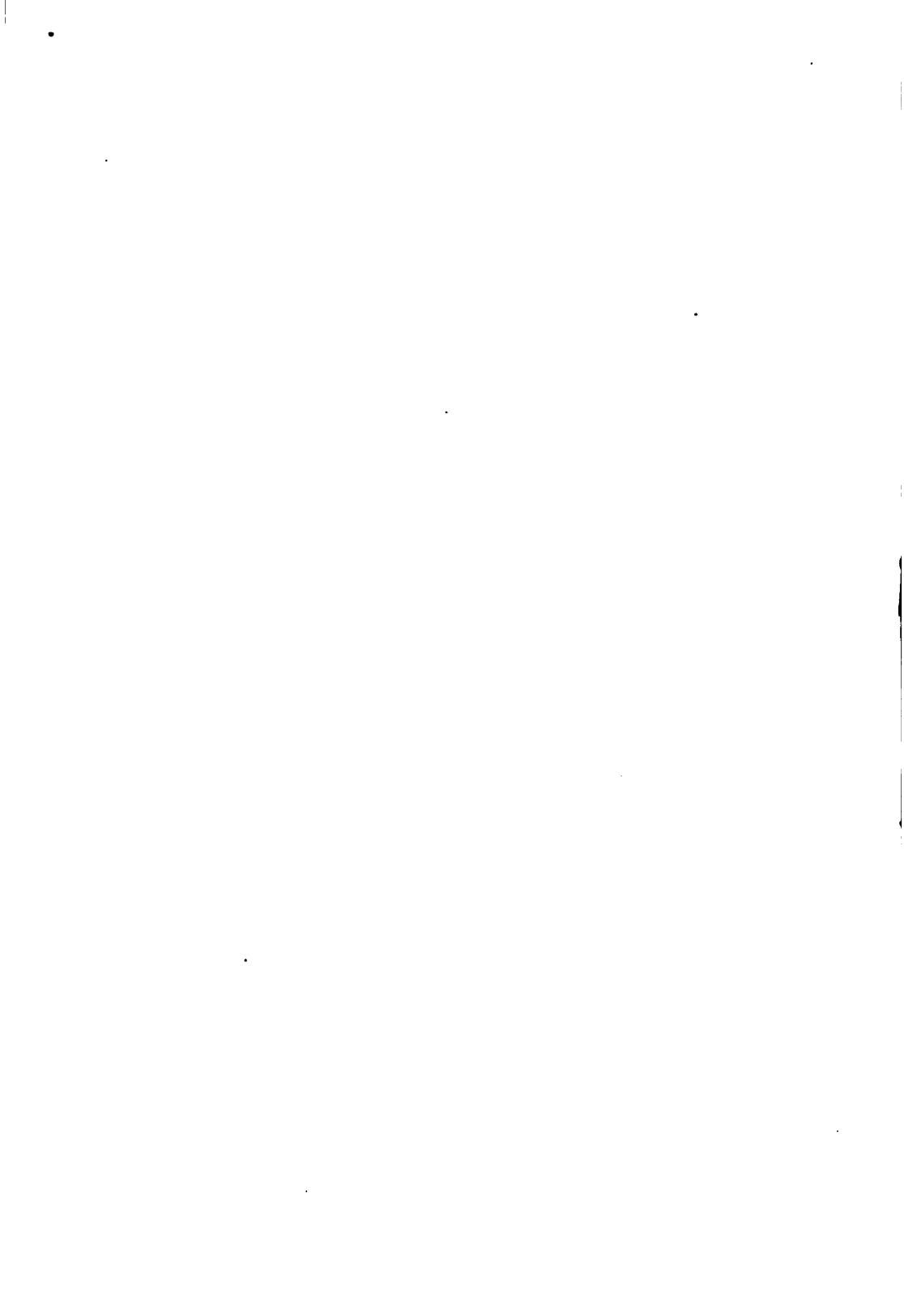
CLEM. PROT. 4 p. 41 P. Δημήτριος γὰρ ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργολικῶν τοῦ
ἐν Τίρυνθι τῆς Ἡρας ξοάνου καὶ τὴν ὕλην ὄγγηνη καὶ τὸν ποιητὴν Ἄργον
ἀναγράφει. ad Δαμῆνος Ἀργολικά [Herod. π. μον. λεξ. p. 32, 9 cf. Meineke
Athen. IV 282] referre malit Wilam.

6

CERT. HOM. ET HES. 2 de patre Homeri Δημόκριτος [Δημήτριος corr. Wi-
lam.] δὲ Τροιζήνιος Δαίμονα ἔμπορον.

Ceterae quae creduntur Sillographorum reliquiae velut Bionis in Archytam
et Stilponem iacta (Diog. IV 52. II 117) et Cratetis cum gymnasio eiciebatur
εὐκαίρως fusum (Laert. VI 90 [A 1 p. 208, 24] — fr. 13 B.) ut Diogenis cynici
permulta eiusdem generis et Metroclis ioci (Laert. VI 95) ad apophthegmata,
non ad poesis, pertinere mihi videntur.

INDICES

I. INDEX POETARUM

1. THALES p. 3	5. EMPEDOCLES p. 74	9. TIMON p. 173
2. CLEOSTRATUS p. 19	6. SCYTHINUS p. 168	10. CRATES p. 207
3. XENOPHANES p. 20	7. MENECRATES p. 171	11. DEMETRIUS p. 224
4. PARMENIDES p. 48	8. SMINTHES p. 172	

II. INDEX VERBORUM

Sigla poetarum suis cuique locis praefixa explicatione non egent. numeris fragmenta eorumque versus significantur.

ἀβροσύνη. ἀβροσύνας X 2,1	ἀγοραῖος. ἀγοραίων T 42,1
ἀγαθός X 2,15 T fr. 56 ἀγαθῆς X 2,14	ἀγορητής T 30,1
ἀγαθόν X 1,24 E 151,4 ἀγαθῶν E 112,	ἀγρός. ἀγρότερος. ἀγροτέρων E 9,2
2 τὰγαθὸν platonice: τὰγαθοῦ T 68,3	Ἄγχιτος. Ἄγχιτου E 1,1 [E] 156,1
ἀμείνων X 2,11 ἀμεινον X 18,2 ἀρι-	ἀγών. ἀγῶνι X 2,18 ἀγῶσιν X 2,7
στος P (?) 20,2 φέριστοι X 22,4 φέριστοι	ἀδαήμων E 62,3
E 21,12 146,3 φερίστους E 23,8 v. εὖ	ἀδάτης. ἀδαῆ P 8,59
ἀγάλλειν. ἀγαλλόμενη C 5a,1 ἀγαλλό-	ἀδάμαστος. ἀδάμαστον T 9,1
μεν(αι) X 3,5	ἀδινός. ἀδινήσιν E 110,1
ἀγαλμα. ἀγάμμασιν E 128,4	ἀδούλωτος. ἀδούλωτοι C 5,1
ἀγαπᾶν. ἀγαπῶσιν C 5,2	ἄδυτον. ἀδύτων [E] 156,4
ἀγάπημα C 12,1	ἄεθλεύειν. ἄεθλεύων X 2,21
ἄγγος. ἴς ἄγγοσθ(ε) E 100,12	ἄεθλον X 2,5
ἄγειν. ἄγεις T 67,2 ἄγε P 4,1 E 4,9	ἄελ (l. αἰε) E 12,3 αἰά X 26,1 P 15,1
17,14 21,1 38,1 62,1 ἄγουσα P 10,6	E 108,1 (S 2,3) Menecr. 1,1 T 59,5
E 74,1 ἄγουσαι P 1,2 ἦγεν T 58,3	67,3 68,3 C 10,3 αἰών X 1,24 E 12,3
ἄξιος E 111,9 περὶ δ(ε) ἦγαγεν E (?)	17,13.35 26,12 35,12 (bis)
154,1	αἰεῖν. αἰών X 7,5
ἄγνήητος. ἀγνήητον P 8,3 ἀγνήητα E fr. 7	αἰέν v. αἰε.
ἄγῆς. ἀγῆα E 47,1	αἰετῆς (?) Simpl. ad fr. P 13
ἀγνός. ἀγνήν X 1,7	αἰξεῖν v. αὐξεῖν
ἀγορά. ἀγορήν X 3,3	αἶψαι. αἰόντων E 84,4
ἀγινεῖν C 10,3	αἶψ E 38,3 αἶφος (sic) E 100,13 ἴψος
ἀγλαός. ἀγλαὰ C 10,1	E 17,18 ἴψι X 28,2 ἴψα E 78,1
ἀγνός. ἀγνώς C 10,10	ἀθανάτος. ἀθάνατον C 5,2 ἀθάνατα(α)

- Ε 35,14 ἀθανάτος Ε 147,1 ἀθανάτοις
 Ρ 1,24
 ἀθέσφατος Ε 134,4
 ἄθλιος Τ 58,3
 ἄθρειν. ἄθρει Ε 47,1 ἄθρει Ε 4,9 ἄθρί-
 σαντας Ε 2,3 ἀθρήσασθαι Τ 5,5
 αἶα. αἶης Ε 21,6 27,2 αἶαν (?) Ε 42,2
 αἰάζειν. αἰάζων Τ 66,1 αἰάζουσιν Τ 66,1
 αἰγίλοχος. αἰγίλοχοιο Ε 142,1
 αἰγλη. αἰγλης Ε 96,2
 Αἴγυπτος. Αἴγυπτιοι Τ 12,1
 αἰδηλος. αἰδηλον Ε 109,2 αἰδηλα Ρ 10,3
 *Αἰδης. *Αἰδαο Ε 111,9 C 9,2 *Αἰδόσδε
 D 1,2 αἰδα Τ 5,8
 αἰδῖος. αἰδῖον Ε 115,2
 αἰδοτός. αἰδοτοί Ε 112,3
 *Αἰδωνεύς Ε 6,2 cf. Ε Α 38 p. 89,19 sqq:
 αἰσι ν. αἰσι
 αἰθαίν. αἰθόμενος Ρ 1,7 αἰθόμενοι Ε 84,2
 αἰθέριος. αἰθέριον Ρ 8,56 Ε 115,9 αἰ-
 θερίαν Ρ 10,1 αἰθέραι Ρ 1,13
 αἰθῆρ Χ 30,3 Ρ 11,2 Ε 38,4 39,1
 54,1 100,7. 18 αἰθέρος Ε 71,2 100,24
 115,11 135,2 αἰθέρι Ρ 10,1 Ε 98,2
 100,5 109,2 111,8 (αἰθῆρ' ?) Ε 9,1
 αἰθῆρα Ε 109,2 αἰθῆρα δ' αἰθῆρ Ε 97,1
 Αἰθίοπες Χ 16,1
 αἶμα Ε 98,5 100,6. 22 105,3 αἶματος 105,1
 αἱματόεις. αἱματόεσσα Ε 122,2
 αἱμύλος. αἱμύλον Τ 40,1
 αἰνεῖν Χ 1,19
 αἰνικτής Τ 43,2
 αἰνός. αἰνῶ C 3,3
 αἰπύς. αἰπύων Τ 66,4 D 1,1
 αἰρῖν. ἦρε (?) Τ fr. 62 not. αἰρῖας Ε 137,
 1 ἦραο Χ 6,1 ἄροιο Χ 2,1. 7 ἄρθῆν-
 τες Ε 2,4
 αἰρῖν. ἄεν Ρ 1,23 ἄεν (?) Τ 42,2
 ἄων Ε 137,5
 αἶσα Ρ 12,2 αἶσης Ε 26,2 αἶσαν Ε 62,5
 110,10
 αἶσθησις. αἰσθήσεων Τ tit. fr. 74
 αἶσιμος. αἶσιμον Ε 100.15. 21
 αἶσσειν. αἶσσονται Ε 29,1 134,2
 Αἰσχίνης. Αἰσχίνου Τ 26,2
 Αἰσχροί Ε 122,3
 αἶψα Ε 35,14
 αἰών Ε 16,2 17.11 26.10 αἰώνος Ε 110,
 3 [E] fr. 158 αἰώνα Ε (?) fr. 154 αἰώ-
 νησιν Ε 129,6
 *Ακαδημαῖος. *Ακαδημαῖων Τ 35,1
 ἀκάματος. ἀκαμάτων Ε 111,3
 ἀκαμπτος. ἀκαμπτοι v. l. C 5,1 not.
 ἀκηδεῖη. ἀκηδεῖαι Ε 136,2
 ἀκίνητος. ἀκίνητον Ρ 8,26. 38 ἀκίνητο
 Ε 17,13 26,12 ἀκινήτως Τ 67,3
 ἀκμή. ἀκμήτι Ε 20,3
 ἀκναπτος. ἀκναπτοι C 5,1
 ἀκοή. ἀκοήν Ε 4,11
 ἀκούειν Ε 4,4 ἀκούει Χ 24,1 Ε 17,26
 ἀκούων Ρ 8,52 ἀκούσας Ρ 4,1 Ε 23,11
 ἀκούσαι Τ 67,1
 ἀκουή. ἀκουήν Ρ 1,35
 ἄκρα. ἄκραν Ε 46,1
 *Ακραγαντίνος. *Ακραγαντῖνον [E] 157,1
 *Ακράγας. *Ακράγαντος Ε 112,1
 ἄκρητος. ἄκρητου Ε 128,6 ἄκρητοιο Ρ 12,1
 ἄκρητα (?) Ε 35,15 ἀκρήτοις (?) Ε 128,8
 ἀκριβολόγος. ἀκριβολόγους Τ 25,2
 ἄκριτος. ἄκριτα Ρ 6,7
 ἀκρίτοχειρος. ἀκρίτοχερα Ε 60,1
 ἄκρος [E] 157,2 ἄκρον [E] 157,1 ἄκρουσι
 Ε 4,8 ἀκροτάτης [E] 157,2 subst. ἄκρα
 Ε 100,19 112,2
 *Ακρος. *Ακρου [E] 157,1
 *Ακρων. *Ακρων(α) [E] 157,1
 ἀκτῆ (= ἀκτία). ἀκτῆς Ε 93,1
 ἀκτίς. ἀκτίνησιν Ε 84,6
 ἀκύλιστος. ἀκύλιστον Τ 16,1 ἀκύλιστων
 Τ 5,2
 ἀλαός. ἀλαή Τ 21,3
 ἀλαπαδνός. ἀλαπαδνῶν Τ 45,1
 ἀλάσθαι. ἀλώμενον Ρ 14,1 ἀλλάσθαι
 Ε 115,6
 ἀλαώπις. ἀλαώπιδος Ε 49,1
 ἀλγινόεις. ἀλγινόεσσαν Χ 2,4
 ἄλγος. ἄλγος C 1,1
 ἀλεγεινός. ἀλεγεινῶς Τ 36,1
 ἀλεγύνειν. ἀλεγύνωτο Ε 137,4
 ἀληθείη Ε 114,1 ἀληθείης (Ἀληθείης)
 Ρ 1,20 8,51 Τ 68,2 *Ἀληθείη Ρ 4,4
 ἀληθής Ρ 1,30 8,17. 28 ἀληθῶ 8,39
 ἀλήτης Ε 115,13
 ἀλγικτος. ἀλγικτα Ε 23,5
 ἀλιγύγλωσσος. ἀλιγυγλώσσοιο Τ 5,2
 ἀλίξειν. ἀλιθείς Ε 41,1

ἀλαρα E 111,1
 ἀλακτιμος ἀλακτιον T 24,1
 ἀλλά Cleostr. 1,1 X 2,1. 13 5,2 14,1
 15,1 18,2 25,1 30,4 P 1,28. 31. 33
 7,2 8,15 E 4,1. 9 5,1 8,3 17,14. 34
 21,1 23,11 28,1 29,3 35,6. 11 41,1
 63,1 100,12 113,1 128,3 128,9 135,1
 T 5,7 9,1 28,1 30,1 69,1 70,1 fr.
 80 C 4,5 10,8. 11 οὐ μὲν — οὐ (ter
 rep.) — ἀλλά E 134,4
 ἀλλάττειν. ἀλλάσσειν P 8,41 ἀλλάσσοινα
 E 17,6 26,11 ἀλλάξαντα E 137,1 ἡλ-
 λάξαντο T 54,2
 ἀλληι. ἀλλοτε ἀλληι X 26,2
 ἀλλήλων P 8,56 E 17,34 21,13 26,3
 ἀλλήλους E 22,5 ἀλλήλοισι E 21,8 ἀλ-
 λήλους X 11,3 12,2 E 136,2 C 4,6
 ἀλληλα [Thal.] 2 E 26,2
 ἀλλογνάς ἀλλογνάει E 126,1
 ἀλλοθεν E 23,9 ἀλλοθεν ἀλλα E 35,6
 ἀλλότος ἀλλότοι E 108,1 ἀλλοτα E 108,2
 ἀλλοίων E 110,6
 ἀλλοιωπός ἀλλοιωπά E 21,14
 ἀλλοι X 1,3. 5 T 8,1 ἀλλο P 8,37
 E 8,1 T 20,2 ἀλλοι T 28,1 ἀλλοι
 E 98,5 ἀλλοι X 7,1 ἀλλα E 23,4 59,3
 110,4 T 66,8 ἀλλοισιν E 147,1 ἀλλων
 E 4,12 26,4 121,2 T 42,3 apponimin.
 ἀλλοι ἀλλο E 17,28 ἀλλοις E 17,28
 115,12 ἀλλοι τε ἀλλα E 17,35 ἀλλοθεν
 ἀλλα E 35,6 ἀλλως E 53,1
 ἀλλοτε ἀλληι X 26,2 ἀλλοτε ἀλλα E 17,
 35 ἀλλοτε μὲν — ἀλλοτε δὲ E 17,7 20,2
 26,5 ἀλλοτε δὲ E 26,6
 ἀλλότριος ἀλλότριον P 14,1 E 45,1
 ἀλοίτης ἀλοίτην E 10,1
 ἀλοξ. ἀλοξιν E 100,3
 ἀλας sal E 56,1 mare θα Cleostr. 1,2
 ἀλας P (?) 20,3
 ἀλύειν. ἀλύοντα E 145,1
 ἀλφειτον E 34,1
 ἄμα c. dat. Cleostr. 1,2 E 112,7 ἄμα(α)
 ἔπονται E 112,8
 ἀμαξιτός E 133,3
 ἀμαρτεῖν (= ὁμαρτεῖν) ἀμαρτήσας E 115,4
 ἀμβλύνειν. ἀμβλύνουσα E 2,2 110,7
 ἀμβροτος E 35,13 112,4 ἄμβροτα E
 131,1 ἄμβροτα E 21,4

ἀμείβειν P 8,41 ἀμείβων E 125,1 γ.
 διαμείβειν
 ἄμεικτος E 35,8 ἄμεικτα
 ἀμείνων v. ἀγαθός
 ἀμεμφής ἀμεμφής E 35,18 ἀμεμφής
 E 35,9
 ἀμενθήριτος T 59,3
 ἀμέρδσειν. ἀμερδής [E] fr. 158
 ἀμερτής ἀμερτής T fr. 76
 ἀμηχανίη P 6,5
 ἀμήχανος. ἀμήχανον E 12,1
 ἄμμα. ἄμματα E 64,1
 ἀμνιον E fr. 70
 ἀμοιβαδόν P 1,19
 ἀμοιβαίος E 30,3
 ἀμοιβός ἀμοιβούς P 1,14
 ἀμοργός ἀμοργούς E 84,3
 ἄμορφος ἄμορφα E (?) fr. 154
 ἄμουσος ἄμουσον E 74,1 ἄμπελος cf.
 E A 70 (p. 95, 11)
 ἀμπλακίη. ἀμπλακίησι E 115,3
 ἀμφαφᾶν. ἀμφαφώντος T 27,1
 ἀμφί c. gen. X 1,20 34,2 E 23,2 131,4
 c. dat. (E 112,12) c. acc. E 100,19
 C 1,3
 Ἄμφιάραιος Oropius cf. T fr. 77
 ἀμφίβροτος ἀμφίβροτην E fr. 148
 ἀμφινάειν. ἀμφινάειτος E 84,10
 ἀμφίνους. ἀμφίνουσι T 45,2
 ἀμφιπολεύειν. ἀμφιπολεύει E 41,1
 ἀμφιπόλος. ἀμφιπόλοιο X 42,1
 ἀμφιπρόσωπος. ἀμφιπρόσωπα E 61,1
 ἀμφίς X 1,12 P 1,12 8,31 51 10,5
 ἀμφίστερος. ἀμφίστερνα E 61,1
 ἀμφιτιθέσθαι. ἀμφιτιθεῖ X 1,2
 ἀμφοτερόβλεπτος T 59,2
 ἀμφοτερόγλωσσος. ἀμφοτερογλώσσου
 T 45,1
 ἀμφοτέρος. ἀμφοτέρων P 9,4 E 16,2 E
 62,5 E 88,1
 ἀμφοτέρωθεν P 1,8
 ἀν v. ἀνά
 ἄν X 2,19. 20 6,4 30,2 (?) P 4,7 8,9.
 19 (bis) 33 E 15,1 17,31 122,7 142,2
 (?) T 8,1 69,1
 ἄν (= ἦν) πᾶν C 7,1 v. ἰάν
 ἀνά X 8,2 E 112,2 ἄν X 1,11 E 20,1
 121,4 v. ἀνδρα

- ἀναβλαστειν. ἀναβλαστοῦσι E 146,3
 ἀνάγειν. ἀνήγαγε E 62,2
 ἀναγιγνώσκειν *agnoscere*. ἀνίγνων
 T 45,2
 ἀνάγκη P 8,16. 30 10,6 Ἐνάγκης E
 115,1 Ἐνάγκην E 116,1 cf. E A 32
 (p. 89,10). 45 (p. 91,11)
 ἀναγωγός. ἀναγωγώτατος T 51,2
 ἀνάθημα. ἀναθήματα E 23,1
 ἀνάθηρσις T 61,1
 ἀναθροῖσκειν. ἀναθροῖσκη E 100,8. 25
 ἀναιρέιν. ἀνελίσθαι E 4,7. ἀναιρετός
 T 72,1
 ἀνέλιστος. ἀνάλιστος T 35,1
 ἀναλύειν. ἀνελύτο T 59,5
 ἀναξ. ἀνακτος E 47,1
 Ἐναξαγόρας. Ἐναξαγόρην T 24,1
 Ἐνάξαρχος. Ἐναξάρχου T 58,2
 ἀναπέμπειν. ἀνέπεμπε E 62,6
 ἀναπεταννύναι. ἀναπτάμεναι P 1,18
 ἀναπλάττειν. ἀνέπλασσε T 19,1
 ἀναπνέειν. ἀναπνέει E 100,1
 ἀναρχος. ἀναρχον P 8,27
 ἀνασκοπή T 61,1
 ἀναστρέφειν. ἀναστρέφεται T 67,6
 ἀνατιθέναι. ἀνέθηκαν X 10,1
 ἀναύχην. ἀναύχην E 57,1
 ἀναφαίνειν. ἀναφαίνη X 1,19
 ἀναφέρειν. ἀνεφέκατο T 44,2
 ἀνδάνειν. ἀνδάναι T 3,1
 ἄνδιχα E 20,5 21,7
 ἀνδραποδώδης. ἀνδραποδάδει C 5,1
 ἀνδρείος. ἀνδρείων E 147,2
 ἀνδρόμεος. ἀνδρομέη E 134,1
 ἀνδρόπρωρος. ἀνδρόπρωρα E 61,2
 ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνοιο T 21,2
 ἀνδροφυής. ἀνδροφυῆ E 61,3
 ἀνδρωδης. ἀνδρωδέστατοι E 67,2
 ἀνελίσσειν. ἀνελίσσεται (?) E 46,1
 ἀνέλκειν. ἀνελκόμενον T 59,6
 ἄνεμος. ἀνέμοιο L 30,1 ἄνεμον E 50,1
 ἀνέμων X 30,4 ἀνέμων E 84,3. 4 111,3
 ἄνευ X 1,18 3,2 30,2 P 8,35
 ἀνήγυστος. ἀνήγυστον E 12,2
 ἀνήρ X 34,1 E 15,1 17,26 129,1 T
 67,2 C 4,3 ἀνδρός X 9,1 E 63,1 111,9
 ἀνδρός X 7,4 ἀνδρῖ X 6,2 T 61,2 68,4
 ἀνδρες X 15,2 E 67,2 ἀνδρες E 21,10
 23,2 ἀνδρῶν X 1,19 2,12. 18 22,4
 E 61,3 62,1 T 41,1 C 12,1 ἀνδράσι(v)
 E 2,7 62,8 112,8 114,3 ἀνδρας X
 1,18 E 110,6 ἀνδρας E 23,8 T 22,3
 ἀνδρος. ἀνδρος 1,6 ἀνδρια E 4,6 ἀνδρουν
 X 1,11
 ἄνθρωπος. ἄνθρωποι P 19,3 E 26,4
 T 10,1 11,1 ἀνθρώπων P 1,27 E 113,2
 129,6 T 50,1 57,2 60,2 70,1 ἀνθρώ-
 πους E 105,3 111,7 ἀνθρώποισι(v) X 11,2
 23,1. P 16,2. 3 E 8,4 105,2 106,1
 128,9 130,1 133,3 146,2 T 67,5
 ἀντιᾶν. ἀνώμεθ(α) [C] 19,4 ἀνώνται E
 107,2
 ἀνίεναι. ἀνῆκε P 8,14
 ἀνιστάναι. ἀναστήσας T 29,1
 ἀνόητος. ἀνόητον P 8,17
 ἀνόκαιος. ἀνόκαιον E 51,1
 ἀνορούειν. ἀνούρουσι E 30,2 T 43,2
 ἀνταυγείν. ἀνταυγῆ E 44,1
 ἀνταύγεια cf. E A 56 (p. 92, 40 sqq.)
 ἀντεσθαι. ἀντομαι E 4,4
 ἀντιᾶν. ἀντιᾶσαντα E 65,2
 ἀντιβολείν. ἀντιβολῆσαι T 59,1
 Ἐντιγονος βασιλεύς cf. T fr. 6
 ἀντιθροῖσκειν. ἀντιθρόντος E 105,1
 ἀντίος. ἀντία P 8,55 τάντια P 8,59
 ἀντρον E 120,1 ἀντρος E 94,2 n.
 ἀνύειν. ἀνυστόν P 4,7
 ἄνω X 28,1
 ἀνωγίναί. ἄνωγα P 6,2
 ἀνώλεθρος. ἀνώλεθρον P 8,3
 ἀνώνυμος. ἀνώνυμον P 8,17
 ἀνωφελής. ἀνωφελίας X 3,1
 ἄξιος X 2,11
 ἄξων P 1,6 ἄξωνας P 1,19
 αἰοιδῆ. αἰοιδῶν X 6,4
 ἀπαί E 134,2 v. ἀπό
 ἀπάισσειν. ἀπάξην E 100,6 ἀπάξσει E
 100,23
 ἀπαλός. ἀπαλῆ E 101,2
 ἀπάνευθε X 25,1
 ἀπάντη F 11,3 17,19 21,3 T 60,2
 ἀπαρύειν. ἀπό — ἀρούσαι E 138,1
 ἀπάρχεσθαι. ἀπαρχόμενος T 54,3
 ἀπας. ἀπάσης T 59,3 ἄπαντα sing. E
 38,4 134,5 plur. E 17,7 20,2 38,2
 103,1 C 17,2 ἀπάντων X 1,1 E 8,1

ἀπατεύειν X 11,3 12,2
 ἀπάτη E 23,9 T 44,2 48,3
 ἀπατηλός ἀπατηλόν P 8,52 E 17,26
 ἀπαιστος ἀπαιστον P 8,27
 ἀπειναι ἀπεινόντα P 2,1
 ἀπειριτος ἀπειριτα T 12,2
 ἀπειρος *indefinitus*. ἀπειρον X 28,2
ignarus ἀπειροι E 112,3
 ἀπειρων E 28,1 ἀπειρων E 39,1
 ἀπερισσοτρύφητος T 3,3
 ἀπέχειν. ἀπό — ἔχουσαι E fr. 140 141,1
 ἀπιθής T 26,2
 ἀπιστείν E 5,1
 ἀπλάσματος (?) T fr. 58
 ἀπλετος ἀπλετον E 17,18 ἀπλέτου E 135,2
 ἀπληστοίνοιο ἀπληστοίνους T 4,3
 ἀπό X 18,1 P 1,27. 33 6,3. 4 7,2 8,51.
 56 19,2 E 22,6 29,1 61,3 81,1
 110,4 115,6 T 44,2 50,1 60,2 D 1,1
 ἀπό v. l. E 134,2 n. ἀπό — ἀρύσας E
 198,1 ἀπό — ἔχουσαι E fr. 140 ἀπο
 P 1,10. 17 E 141,1 143,1 T 40,1 v. ἀπαι
 ἀπόκληρος. ἀπόκληροι E 147,2
 ἀποκλίνειν. ἀποκλίνοντι(α) T 57,1 ἀπο-
 κλινεν T 25,1
 ἀποκρεμαννύναι. ἀποκρεμάσαι D 1,2
 ἀποκρίνειν. ἀποκρινούσιν E 9,4
 ἀπολείπειν. ἀπολείπει E 101,2
 ἀπόλειψις E 17,3
 ἀπολήγειν. ἀπολήγει E 17,30 ἀπολήξει
 X 6,3
 Ἀπόλλων S 1,2 cf. E ad fr. 194 p. 161,3
 ἀπολύειν. ἀπαλύσασθαι T 48,3
 ἀποπίεσθαι ἀπιπταν E 2,4
 ἀποπλάζειν. ἀποπλαζθέντα (sic) E 22,3
 ἀποπτύειν. ἀπέπτυσαι E 115,10
 ἀπορραΐειν. ἀπορραΐσαντα E 137,6 ἀπορ-
 ραΐσαντας E 128,10
 ἀπορροή. ἀπορροαί E 89,1
 ἀποσβεννύναι. ἀπέσβασται P 8,21
 ἀποσκευάζειν. ἀποσκευάσας (corrupte)
 E 42,1
 ἀποσκιάζειν. ἀποσκιάσεν (?) E 42,1 not.
 ἀποσκνιφοῦν. ἀποσκνίφως E 42,2
 ἀπόσκοπος E 62,3
 ἀποστεγάζειν. ἀποστεγάσεν (?) E 42,1
 not. ἀποστεγάσῃ E 100,14
 ἀποστέγειν. ἀπίστεγον E 84,10

ἀποστρέφειν. ἀπίστρεφεν [E] 156,4
 ἀποτίμνειν. ἀποτιμνέω P 2,2
 ἀποτρέπειν. ἀποτρέφασθαι E 4,1
 ἀποφαίνειν. ἀποφήνας T 25,2
 ἀπροσθετείν T fr. 80
 ἀπτειν. ἀψας E 84,3 ἀψάμενον D 1,1
 ἀπτερῶς P 1,17
 ἄπυστος P 8,21 ἄπυστον E 12,2
 ἀπωθείν. ἀπύσας P 8,28
 ἄρα E 15,4 T 25,1 36,1 ἄρ E 17,30
 108,1 142,1 τῆ βα P 1,20 ζς βα T 4,2
 44,2 58,2
 ἀραιός ἀραιών P [8,57] ἀραιότατα E 104,1
 ἀραρίσκειν. ἀρηρότα E 35,17 96,4 ἀρη-
 ρότα P 1,20
 ἀργαλίος ἀργαλή E 114,2 ἀργαλίος
 E 115,8
 ἀργής E 6,2 ἀργητή E 21,4
 ἀργύριον. ἀργυρίων T 54,2
 ἀργύρεος ἀργυρέω E 100,11
 ἀρετή. ἀρετής X 1,20 ἀρετήν C 1,4 10,9
 12,3 ἀρεταίς C 10,11
 Ἄρης E 128,1
 ἄρθμιος ἄρθμα E 17,23 22,1
 ἄρθρον E 32,1 ἄρθροι E 17,22
 ἀριδείκτος ἀριδείκτον E 20,1
 Ἄριστιππος. Ἄριστίπου T 27,1
 ἄριστος v. ἀγαθός
 Ἄριστοτέλης. Ἄριστοτέλους T 36,1
 Ἄριστων ὁ Χίος cf. T fr. 6 Ἄριστωνος
 T 40,1
 Ἄρκεσίλαος. Ἄρκεσίλαος cf. T fr. 55
 Ἄρκεσίλαου τίτ. T fr. 73
 ἄρκτος τὰς ἄρκτους (caeli) cf. E A 58
 (p. 98, 13)
 ἄρμα P 1,5. 21 E 4,5 ἄρματος E 46,1
 ἀρμόζειν. ἀρμόζεται S 1,1 ἀρμοσθέντα
 E 107,1
 ἄρμονία. Ἄρμονῆ E 122,2 Ἄρμονῆς
 E 96,4 27,3 ἄρμονῆ E 23,4
 ἀρμόττειν cf. E A 86 (p. 101, 12)
 ἄρουρα. ἀρούρας E 111,4
 ἄρρη. ἄρρησιν P 12,6 ἄρρησος E 67,1
 ἄρρησιν P 12,5
 ἄρρητος (?) E 128,8 n.
 ἀρρυθμοπότης. ἀρρυθμοπότης T 4,2
 ἄρτος. ἄρτοι X 1,9 ἄρτους C 4,5
 ἀρούειν. ἀπό — ἀρύσαι E 158,1

ἀρύσαινα v. l. T 4,3
 ἀρύταινα. ἀρυταινας T 4,3
 ἄρχειν. ἄρχα P 12,4 ἄρχων (ἄρχειν?)
 T 42,3 ἄρχεται T 17,1 ἄρξωμαι P 3,2
 ἀρξάμενον P 8,10
 ἀρχή. tit. Περί ἀρχῶν [Thal.] 2 ἀρχῆς
 X 10,1 18,1 ἀρχήν E 38,1 S 1,2 ἀρ-
 χᾶς T 42,3
 Ἄσάφεια E 122,4
 ἀσθενής. ἀσθενέστερα C 17,2
 ἀσθενικός. ἀσθενική T 26,1
 ἀσχεῖν. ἀσχοῦσιν C 12,3 ἀσκήσασα E
 87,1 ἡσκημένα E 61,4 ἀσκητόσ(ι) X 3,6
 ἀσκηθής. ἀσκηθῆ T 60,3
 Ἄσκληπιάδης 1) *ex Asclepii gente* Ἄσ-
 κληπιάδην [E] 156,2 2) *nomen Phliasii*
 Ἄσκληπιάδην C 2,1
 ἄσκοπος T 5,2 ἀσκοπον P 1,35
 ἀσκός. ἀσκό T 11,1
 ἄσπετος E 16,2 ἄσπετα E 23,10
 Ἄσσιος T 41,2
 ἀστεμφής E 123,2
 ἀστός. ἀστών corrupte T 39,2 ἀστέσιν
 X 2,6
 Ἀστρολογία tit. [Thal.] p. 17 Cleostr.
 A 3
 ἀστρονόμημα T 23,1
 ἀστραπὴ cf. E A 63 (p. 93, 33sq.)
 ἄστρον. ἄστρον P 10,7 11,3
 ἄστυ E 112,1 ἄστια E 112,7
 ἄσυλος. ἄσυλον P 8,48
 ἀσυνήθης. ἀσυνήθεια E 118,1
 ἀτάλαντος. ἀτάλαντον E 17,19
 ἀτάρ P 8,58 ἀτάρ. μὲν — δὲ — ἀτάρ
 — δὲ — δὲ E 109,2
 ἀτάρβητος. ἀταρβήτοις E 44,1
 ἀταρπιτός P (?) 20,1
 ἀταρπός E 112,9 ἀταρπὸν P 4,6 v. ἀταρπός
 ἀτειρής. ἀτειρέα E 143,1 ἀτειρία E 86,1
 ἀτερπής E 147,2 ἀτερπείον E 84,6
 ἀτέλειστος. ἀτέλειστον P 8,4
 ἀτελεύτητος. ἀτελεύτητον P 8,32
 ἀτερπής. ἀτερπεία E 121,1
 Ἄτη. Ἄτης E 121,4
 ἄτολμος T 41,2
 ἀτραπός. ἀτραπὸν E 24,2
 ἀτραμής. ἀτραμῆς P 1,29 8,4 ἀτραμῆ
 (T 60,3)

ἄτυφος. ἄτυφον T 9,1
 αὐ X (1,22) E 9,4 17,2. 8. 17 26,6 100,
 20 137,3 T 51,1
 αὐαλέος. αὐαλέη T 3,2
 αὐγῆ E 43,1 αὐγῆς E 135,2 αὐγῆ E 21,4
 αὐγᾶς P 15,1 E 42,1 115,10
 αὐθι. P 8,30 αὐθις E (?) 154,1
 αὐλός. *vasis collum* E 100,10
 αὐξεῖν, ἀέξειν. *trans.* αὐξαι E 37,1 αὐ-
 ξων C 6,1 *intr.* αὐξαι E 110,4 αὐξεται
 E 26,2 ἀξεται E 106,1 ἠέξθη E 17,
 1. 16 αὐξθῆν P 8,7
 αὔρα. αὔρα T 48,4
 αὔριον S 2,5 (bis)
 αὐτάρ P 6,4 8,26. 42 9,1 P (?) 20,1
 E 30,1 35,1 59,1 83,1 91,1 100,14 T 21,3
 αὐτε X 7,1 E 20,4 131,3
 αὐτή. αὐτήν P 1,6
 αὐτίς P 12,5 (S 2,4)
 αὐτολαλητής. αὐτολαλήτην T 50,1
 αὐτός *ipse* X 34,4 E 9,5 αὐτό (*id ip-
 sum*) P 8,13 καὐτοί (*et ipsi*) X 15,5 αὐ-
 ται P 1,13 αὐτὰ *propte sua* E 110,4
solus (αὐτή) P 1,3 αὐτὰ E 17,34 21,
 13 26,3 σφῶν αὐτῶν E 110,9 *is* αὐ-
 τοῦ P 8,6 αὐτῶι T 24,2 αὐτῆ T 38,2
 αὐτόν C 1,3 αὐτήν P (?) 20,1 αὐτῶν
 P 1,20 6,5 αὐτὸς αὐτῶι ? (S 2,4)
 αὐτῶι [l. ἑαυτῶι] E 29,3 *idem* αὐ-
 τὸς ? (S 2,4) τὸ αὐτό P 5,1 P 16,2
 ταυτό T 59,5 ταυτόν P 6,8. 9 8,29. 34
 ταυτόν P 8,57. 58 ταυτῶι X 26,1 P 8,
 29 ταυτὰ E 82,1 T 67,3 αὐτῶadv. P 8,58
 αὐτὶ μόνον E 2,5 αὐτῶς (?) T 5,7 *not.*
 ὡς δ' αὐτῶς E 20,6 22,4 ὡς δ' αὐτῶς
 E 100,16. 22 ὡς δ' αὐτῶς E 137,5
 αὐτόσχολος. αὐτόσχαλον T 50,1
 αὐτοπάρεζος. αὐτοπάρεζοι E 147,1
 αὐχαλέος. αὐχαλέοι X 3,5
 αὐχῆν. αὐχῆ(ν)α D 1,2
 αὐχμηρός. αὐχμηραί E 121,3
 αὐχμός. αὐχμῶσι E 111,7 αὐχμῶν E 111,6
 ἄφαντος. ἀφάντου P 9,3
 ἄφαρ E 35,6 110,8
 ἀφαρπάζειν. ἀφαρπάζω Menecr. 1,1
 ἄφατος. ἄφατοι T 9,2
 ἀφαιρός. ἀφαιρότερος X 9,1
 ἄφενος C 10,7

ἀφθονία. ἀφθονίησι E 78,1
 ἀφικνεῖσθαι. ἀφίκετο X 22,5 ἀφίκοιο 1,17
 Ἄφροδίτη E 86,1 87,1 cf. E A 29 p. 88,
 22 al. Ἄφροδίτης P (?) 20,3 E 66,1
 Ἄφροδίτη E 22,5 71,4 Ἄφροδίτην
 E 17,24
 ἀφρόντιστος. ἀφροντίστας T 67,3
 ἀφρός. ἀφρόν Menecr. 1,2
 ἀφροσιβέμβαξ (?) T 29,1
 ἄφρων. ἄφροσι (?) T 29,1 n.
 ἀφυγής T 72,1
 ἀφύη X A 33 p. 32,4
 ἀχανής. ἀχανής P 1,18
 ἀχάριστος. ἀχάριστοι [C] 19,4
 ἄχος. ἀχίων E 145,2 147,2
 ἀχθεσθαι. ἀχθαμένη X 1,10

 βάθος. βάθη E 39,1
 βαίνειν. βαινεις [C 9,1] ἐπὶ — ἐβη E 90,
 2 v. βιβάν
 βαιός. βαιότερον P 8,45
 βάκχος. βάκχοι X 17,1
 βαλανωτός. βαλανωτόν P 1,16
 βάλλειν. βάλλει T 21,4 βάλῃς C 6,2
 βάξις. βάξιν E 112,11
 βάπτειν. βάπτῃσι E 100,11
 βαρύς. βαρῖν T 4,1
 βαρύνειν. βαρυνόμενα) T 9,3
 βαρύνωτος. βαρυνώτοις E 76,1
 βασίλεια E 128,3 βασιλειαν C 5,2
 βασιλεύς E 128,2
 βάτραχος. βρόταχον X fr. 40
 βαυβώ E fr. 153
 βεβαίως P 2,1
 βένθος E 35,3 84,10 βένθει (?) E 94,1 n.
 βένθηα E 100,16
 βηλός. βηλόν E 84,6
 βία. βίην T 44,1
 βιάσθαι. βιάσθω P 1,34
 βήσεται E 4,6
 βιβάν. βῆσαν P 1,2
 βιβλιακός. βιβλιακὸν T 12,2
 Βιβλιολάθας D fr. 3
 βίβλος. βιβλὸν T 54,2
 βίος T 68,4 βίου E 20,3 E (?) fr. 154
 βίοιο E 20,5 E 115,5 βίον C 10,4
 βίोटος. βιώτοιο E 115,8 βίोटον E 15,2

βιοῦν. βιώσι E 15,2
 βλαστάνειν. ἐβλάστησε E 21,10 ἐβλά-
 στησαν E 57,1
 βληστρίζειν. βληστρίζοντας X 8,2 ἐβλή-
 στρίζον X (?) fr. 45
 βόμβαξ (?) T 29,1 n.
 βορά. βορᾶς E 139,2
 βόσκειν. βόσκονται T 12,1
 βουγενής. βουγενῆ E 61,2
 βούκρανος. βοίκρανα E 61,3
 βουπλήξ. βουπλήγος T 4,1
 βοῦς. βόες X 15,1.3 βουσὶν X 15,3
 βραχίων. βραχίονας E 57,2
 βρόταχος v. βάτραχος
 βρόταιος. βροταίη E 2,9 βρόταιον E 6,3
 βροταίας P 8,51
 βρότεος. βροτάω E 100,17 βροτίων E 20,1
 βροτολοιγός T 21,1
 βροτός T 8,1 βροτοῦ T 21,4 βροτοὶ P 6,4
 8,39 T 66,1 [39,2] βροτῶν P 1,30 8,61
 βροτούς T 66,8
 βρόχος. C 14,2 βρόχον D 1,1
 βύσσοσ. βύσσοσι E 93,1
 βωμός X 1,11 E 128,8

 γαῖα v. γῆ
 γαίειν. γαίων E 27,4
 γάλα P 11,2 E 33,1
 γαλήνη T fr. 63 γαλήνης T fr. 64
 γαμείν T 17,2
 γάρ X $\frac{116}{10}$ P $\frac{158}{40}$ E $\frac{460}{87}$ S $\frac{7}{1}$ T $\frac{146}{8}$,
 C $\frac{61}{1}$
 γαστήρ E 67,1 γαστρί T 7,1 γαστρί-
 C 10,3 γαστρίες T 10,1
 γέ. σύ γ(ε) E 110,6 σί (γε) E 4,6 δ γε
 E 28,1 (?) E 129,5 n. <ῆ> γε E 114,2
 τό γε P 4,7 8,37 οἱ γ(ε) E 128,4
 τά[γε] P 6,2 ὄσσα γε E 23,10 Πύρρονι
 γε T 8,1 εὖ γ(ε) C 16,2 τῆι γ (?)
 E 12,3 not. γέ μὲν T 45,3
 Γέλα [E] 156,2
 γένεσις P 8,21. 27 E 17,3
 γενετή. γενετῆς X 8,3
 γενέτωρ X 30,4
 γέννα. γόννης T 40,1 γόννη E 22,7 γένναν
 P 8,6 E 17,27 22,8 110,9

γεννᾶν. γεννᾶσθαι X 14,1
 γεννήεις. γεννήεντα E 29,2
 γένος X 6,4 E 9,2 124,1
 γεραρός. γεραρή X 1,9
 γέρον. γέρον T 43,1
 γῆ X 29,1 E (?) 154,3 γαία P 11,1 E 38,3
 48,1 115,10 γῆς E 39,1 55,1 γαίης
 X 27,1 28,1 33,1 E 42,2 71,2 85,1
 γαίη E 109,1 γῆν X 8,2 27,1 γαίαν
 31,1 P 14,1 E 45,1 109,1 111,3
 T 67,6
 Γηθοσύνη. Γηθοσύνη E 17,24
 γηραλός X 1,18
 γῆρας E fr. 152 [C 9,2] [C] 19,1 γῆρας
 E 111,1
 γηράσκειν. γηρέντος X 9,1
 Γίγας. Γιγάντων X 1,21
 γιγγραίνος. γιγγραίνουσι X (?) fr. 44
 γίγνεσθαι P 8,13. 40 E 11,2 γίνεσθαι
 T fr. 76 γίγνεται E 17,35 21,14 88,1
 γίνεται T 68,4 γίγνονται X 29,1 E 17,11
 26,4. 10 82,2 127,2 γένομην E 117,1
 γίγν' X 34,1 T 28,2 ἔγενε(ο) P 8,20
 11,4 γέγνετο E 98,5 ἐγένεσθε E 124,2
 ἐγένοντο E 38,2 89,1 γίνοντο E 96,3
 γίγηται E 26,7 35,4 T 66,2 γίνοιτο
 X 2,20 P 8,19 γενοίτο E 71,3 γε-
 νέσθαι P 8,13 E 9,3 12,1 γεγᾶσι
 E 111,1 γεγᾶσι E 71,4 γεγᾶσιν (γε-
 γᾶσαισιν?) E 23,10
 γιγνώσκειν. ἔγνω X 7,5 γνοῖς P 4,7
 γνώθι E 5,3 γνώεις E 89,1
 γλαυκός. γλαυκῆς E 93,1 γλαυκοῖς X
 16,2
 γλαυκώπις. γλαυκώπιδος E 42,3
 γλαυξ. γλαυκα T. 34,2
 γλυκερός. γλυκερόν C 10,5
 γλυκύς. γλυκύν X 22,3 γλυκὺ X 1,8
 E 90,1(bis) T fr. 74 γλώσσα X 38,2
 γλώσσα. γλώσσης E 4,1. 11 39,2 γλώσ-
 σαν P 1,36
 γνώμη P 861 γνώμης 8,53
 γόης. γόητας T 57,1
 γόμφος. γόμφος P 120 E 87,1
 γομποῦν. ἐγόμφωσεν E 93,1
 γόνυ. γού(α) E 29,2 134,3
 γράμμα. C 1,4
 γραμματικῆ T 61,1

γραμμαδοδασκαλίδης T 51,2
 γράφειν. ἔγραπον plur. X 15,4 γράφει
 X 15,2 T 26,3 γραπτῶς E 128,5
 γραφεύς. γραφεύς E 23,1
 γυίον E 62,8 γύα E 2,1 20,3 27,1 31,1
 fr. 58 115,3 128,10 134,1 γυίων
 E 4,3 100,2 γυίους E 61,4
 γυμνός. γυμνοὶ E 57,2
 γυνή. γυναῖκα C 3,2 γυναῖκες E 21,10
 65,1 γυναικῶν E 62,1 γυναίξι E 112,8
 γυναῖκας E 23,6
 γυναικοφυή. γυναικοφυῆ E 61,4
 γυργαθός T 38,2
 δαερός. δαερόν δ' ἐποχέτο δαηροῦ (?)
 E 90,2 not.
 Δαήμων pater Homeri D (?) fr. 6
 δαῆναι. ἰδαῆν C 8,2 δεδαῶτα E 23,2
 δαηρός. δαηροῦ (?) E 90,2 not.
 δαιδαλιόδομος. δαιδαλιόδομος E 128,5
 δαίσειν *incendere*. δεδησι E 130,2
 δαίμων P 12,3 δαίμονι δαίμων E 59,1
 δαίμονος P 1,3 δαίμων E 59,1 δαί-
 μονες E 115,5
 δαίς. δαῖτα E 137,4
 δαίφρων. δαίφρονος E 1,1
 δάκρυον. δακρύος E 6,3
 δαμνάται. δάμνανται T 9, 2 δαμηῖ P 7,1
 δαμηῖναι T 66,7
 δαπάνη. δαπάναις C 10,11
 δάπτειν. δάπτοντες E 136,2
 δάφνη. δάφνης E fr. 140 δάφναι E 127,2
 cf. E A 70 (p. 95,9)
 δαψιλός E 39,1
 δέ particula aduers. extat [Thal.] 1, X
 $\frac{116}{28}$, P $\frac{158}{41}$, E $\frac{450}{116}$, S $\frac{7}{3}$, Menecr. $\frac{1}{1}$
 T $\frac{146}{28}$, C $\frac{61}{10}$, D $\frac{2}{1}$ δ' οὖν E 2,8 δέ τε
 X 15,3 24,1 E 35,7 35,11.16 109,3
 singularia: ὡς δὲ — ὡς δὲ E 84,1. 7
 εἴση δὲ — εἴση δὲ καὶ P 10,1. 5 τὸ
 δ' ἔτι T fr. 74 εἰ δ' ἄγε P 4,1 E 38,1
 post vocat. E 1,1 cf. ὁ δὲ μὲν, ὡς
 δὲ suffix. locat. ἄγροσ(ε) E 100,12 μω-
 χόνδε E 100,23 πόντονδε E 115,9
 δεικνύται. δεικνύς T 67,7 δεικνύντες
 T 34,3 δειξω X 7,1

δελταίος. δελταίων E 145,2
 δειλός E 192,2 δαλόν E 124,1 δαλοί
 E 141,1 δαλ(ά) E 2,2 15,3 110,7
 δεῖν *necessesse esse*. δά E 25,1 ἰδέσθω P
 8,39
 δεῖν *copulare*. <δα> E 92,1 ἰδησε E
 39,1
 δεινός. δεινόν X 2,5
 δεινομανής. δεινομανές T 16,1
 δέκα E 129,6 C 13,1
 δέκατος. δεκάτη E 68,1
 δέμας X 14,2 29,2 P 8,55. 59 E 37,1
 62,7 100,11
 δενδρέοδροπος. δενδρέοδραπα E 111,8
 δένδρος. δένδρα T 30,3 δένδρα E 21,10
 23,6 72,1 79,1 δένδρασι E 127,2
 δεξιτερός. δεξιτερῆν 1,23 δεξιτεροῖσι
 17,1
 δέρκεσθαι. δέρκευ E 17,21 21,1
 δεσμός. δεσμά T 48,3 δεσμῶν P 8,26
 δεσμῶσι 8,31
 δέσποινα voc. C 12,1
 δεύειν. δεύεται E 21,4 δαύμενοι X 3,6
 δούτο E 128,8
 δέχεσθαι. δέχεται E 115,12
 δή. post γρή X 1,13 (?) p. σταίχας C 9,1
 p. πολλῶν E 39,2 p. νῦν γάρ X 1,1
 p. τότε E 4,8 p. δηρὸν E 112,2 p.
 art. demonstr. P 1,15 4,6 p. relativa
 X 36,1 P 6,4 E 11,2 15,2 35,5 129,2
 p. *ἔτι quia* T 24,2
 δημοτικός. δημοτικῆ C 3,3
 δῆλος. δῆλον E 4,9. 18 δῆλα E 23,10 38,2
 δημόσιος X 2,8
 Δηναίη E 122,3
 Δημόκριτος. Δημόκριτον T 45,1
 δηριᾶν. δηριῶντες T 12,2
 Δῆρις E 122,2
 δηρός. δηρὸν adv. E 112,12
 διά c. gen. P 1,20. 92 E 17,34 21,13
 26,3 39,2 64,1 100,22 110,3 115,7
 131,2 135,1. 2 c. acc. E 67,2 84,2
 [C 9,2] *tnesis διά* — ἀμείβειν P 841
 E 21,14
 διαθρώσκειν. διαθρώσκον E 84,5
 διαίνειν. ἰδῆσθαι E 73,1
 διαίρειν. διαίρετόν P 8,22
 διάκοσμος. διάκομον P 8,60

διάλλαξις E 8,3
 διαλλάσσειν. διαλλάσσοντα E 17,12
 διαλλάξαντα E 35,15
 διαμείβειν. διά — ἀμείβει E 21,14
 διάμορφος. διάμορφα E 21,7
 διαμπερής. διαμπερῆς adv. 17,6. 12. 31
 26,11 100,4
 δῖαντα E 84,9
 διαπίτεσθαι. διαπίτη E 17,5
 διασκιδνάειν. διασκιδνάειν E 84,4
 διασπᾶν. διάσπασται E 63,1
 διασσᾶν. διασσηθῆντος (?) E 5,3
 διατιθῆναι. διέθη(ε) T 42,3
 διατέμνειν. διατηθῆντος (?) E 5,3 20,4
 διαφύειν. διφύω E 17,2. 17 διαφύοντος
 E 17,10 26,9 διαφουμένων E 17,5
 δίγυμος. δίγυμοι E fr. 69
 διδάσκαλος. διδάσκαλος C 16,2
 διδάσκειν. διδασκομένωι T 61,2 ἰδι-
 ολόγητος T 54,3
 διδόναι. δῶκε E 73,2 δότε C 10,3
 δίδυμος. διδυμοί cf. E A 81 (p. 98, 18)
 sidus cf. Menecr. fr. 2
 Δίδυμος Chalcenterus cf. D fr. 3
 διείδεσθαι. διείδεται E 27,1
 διειπετής. διειπετός E 100,9
 διέπειν X 1,21
 διέχειν. διέχουσι E 22,6
 διζήσθαι. διζήσαι P 8,6
 διζήσις. διζήσιος P 1,33 4,2 6,3 7,2
 διηνεχής. διηνεχῆ (?) E 59,3 διηνεχῆς
 adv. (?) 59,3
 διείναι. διέσκον E 84,11
 διειπετής v. διειπετός
 δίκαιος. δίκαιον X 2,13 δίκαιον Empe-
 docleum v. E 135 not. δίκαια X 1,15
 C 12,3
 δικαιοσύνη. δικαιοσύνης C 10,8
 δίκη (δική) P 1,14. 28 8,14 δίκη adv.
 E 2,4
 δίκρανος. δίκρανοι P 6,5
 δίνη. δίνης E 35,4 δίναι E 115,11
 δῖνος. δῖνοις T 67,4
 δινωτός. δινωτόσι P 1,7
 δῖδος. δῖδοισι E 100,5
 Διόδωρος. Διόδωρον T 31,2 32,1
 διολλύναι. δῶλασε E 139,1
 δῖος. δῖον E 109,2 δῖ(α) E 86,1

- δίπλος*. *δίπλ(α)* E 17,1. 16
δίς E 25,1
δίχα E 17,8. 19 26,6
διώκειν. *διάκει* E 115,9 *διώκοντες* C
 1,4
Διάνυσος. *Διωνίσου* T 4,2
δυοφόεις. *δυοφόντα* E 21,5
δοιός. *δοιή* E 17,3(bis) *δοιός* P 1,7
δοκεῖν. *δοκίους* X 14,1 *δοκούντα* P
 1,31
δοκίμως (?) P 1,32
δοκιμοῦν. *δοκιμῶσ'* — *δοκιμῶσαι* (?) P 1,32
δόκος X 34,4
δόλιος. *δολιή* T 59,2
δολιχαίων. *δολιχαίνας* E 21,12 *δολι-*
χαίνας E 23,8
δολιχόφρων. *δολιχόφρονες* E 11,1
δόμος. C 15,2 *δόμοι* E 142,1 *δόμους*
 C 9,2
δόξα E 132,2 *δόξης* T 9,4 50,2 C 4,7
δόξαν P 19,1 *δοξῶν* T 43,2 *δόξας* P
 1,30 8,51 T 57,1
δοξάζειν. *δεδοξασται* (*δεδοξάσθω* ?) X
 35,1
δρόμος. *δρόμον* E (?) fr. 154
δουλοσύνη. *δουλοσύνης* C 10,4
δουλοῦν. *δουλομένη* C 5a,2
δραῦν. *δράστης* C 7,1
δραχμή. *δραχμήν* C 13,1
δυάς T 26,1
δύειν. *δύη* T 5,8 *δύετο* E 54,1
δύναμις. *δύναμιν* C 18,1 *δυνάμεις* P 9,2
δύνασθαι X 1,1. 5 T 5,4 *δύνη* C 14,2
δύνειν T 17,1
δύο P 8,58 E 29,1 96,2 134,2 *δύω*
 E 32,1 v. *δίς*
δυσάνολθος. *δυσάνολθον* E 124,1
δυσδαίμων. *δυσδαίμονα* E 9,4
δύσζηλος E 114,3
δυσηχής. *δυσηχέος* E 100,19 136,1
δύσις. *δύσιν* E (?) 154,1
δύστηλητος. *δύστηλητον* E 116,1
δυωδέκατος. *δυωδέκατον* T 14,1
δῶ P 1,25
δῶμα X 17,1 *δῶματα* X 1,12 P 1,9
δῶρον X 2,9

- ἴαν* C 14,2 *ἴαν* [C] 19,3 *κἄν* C 7,1
ἴαν P 8,17 *ἴασσω* 8,7
ἑαυτοῦ. *ἑαυτοῦ* P 8,57 *ἑαυτοῦ* E (29,3
 not.) S 2,2 *ἑαυτά* P 8,29 *ἑαυτῶν* E
 22,1
ἔγγονος. *ἔγγονα* C 12,2
ἔγγονοι E 123,1
ἐγκαταμειγνύναι. *ἐγκαταμειγνός* T 33,1
ἐγκόσμιος. *ἐγκοσμίω* [Thal.] 2
ἐγγεῖν. *ἐγγίαι* X 5,2 *ἐν δ' ἐχίθη* E 65,1
ἐγώ X 2,11 8,4 X (?) fr. 45 P 6,2 8,60
 E 35,1 111,2 112,4 114,2 115,13
 117,1 T 9,1 *ἐγὼν* P 4,1 T 59,1 68,1
ἑμῶν P 1,37 *μολ* P 3,1 T 1,1 T 3,1
 fr. 15 (?) 28,1 66,2. 3 67,1 68,1 C
 10,2. 3 15,1 16,2 [C] 19,1 *οἴμοι*
 E 139,1 *οἴμοι ἐγὼ* T 66,2 με P 1,1. 2.
 4. 22. 23 E 139,1 T 66,4 (?) 66,7 C
 17,1 *ἡμῶν* [Thal.] 2 C 15,3 *ἡμῶν* (S
 2,5) *ἄμμα* C 6,2 — v. *ἑαυτοῦ*
ἔδειν. *κατά* — *ἔδουσιν* E 137,6 *ἐδέμναι* (?)
 E 128,10n.
ἔθειλιν. *ἔθειλω* C 10,6 *ἔθειλοθα* E
 111,5 *ἔθειλαι* E 91,2 *ἔθειλοντα* T fr. 62
ἔθειλον (plur.) T 5,3
ἔθνος. *ἔθνεα* E 26,4 35,7. 16 121,2
 T 9,3
ἔθος P 1,34
εἰ X 2,15. 16 2,17. 21 15,1 34,3 38,1
 P 8,20 (bis) E 21,2 71,1 110,1. 6
 113,2 131,1 T 5,5 T 60,2 C 5a,3
 14,1 *εἰ μὲν* — *εἴτε* — *εἴτε* X 2,1 sqq. *εἰ*
δ' ἄγε P 4,1 E 38,1
εἰδέναι T 5,4 *οἶδα* X 8,4 E 114,1 *οἶσθα*
 C 18,1 *οἶδα* X 34,4 *ἴσθι* E 23,11
 110,10 *εἰδώς* X 34,2 E 129,1 T 19,1
 47,1 58,2 *εἰδότη* P 1,3 *εἰδότες* P 6,4
εἴσθι P 10,1 *εἰδήσεις* P 10,5
εἶδος. *εἶδη* E 71,3 *εἶδα* E 23,5 93,5
 115,7 125,1 *εἶδασιν* E 22,7
εἰκαστός. *εἰκαίης* T 9,4
εἰκαισύνη. *εἰκαισύνης* T 36,1
εἰκηῖ X 2,13
εἴκοσι. *εἴκοσιν* E 129,6 *εἴκοσι* X 8,3
εἰλέειν. *ἔλεεν* (?) T 42,2 not.
εἰλίπους. *εἰλίποδ'* E 60,1
εἰλλισσεῖν. *εἰλίσσαι* P 1,19
εἰμάρθαι. *εἰμαρτο* T 66,7

εἶναι [haec forma legitur apud poetas cultos ut ET semper in sexto pede] [Thal.] 2 P 1,32 4,3.5 5,1 6,1.8 7,1 8,18.32.39.40 E 17,1.2.16.17 23,9 35,5 35,14 (?) T fr. 62 not. 68,1 ἔμμεναι P 6,1 T 24,1 C 1,2 ἔμμεν P 4,6 ἔμμεναι P 8,38 εἰμί, εἰμι E 115,13 T 66,3 εἰς X 22,4 ἔστι(v) vel ἔστ(v) X 1,16 2,17 7,4 11,2 22,4 29,1 30,1 P 1,27 3,1 4,4.5 5,1 6,9 8,3.11.22(bis). 24.25.34(bis). 35. 42.45.48.54 9,3 16,4 20,1 (?) E 4,4.12 8,1.4 12,1 25,1 [29,3] 105,3 110,5 S 2,2 T 71,1 C 4,1 5,2,3 [C] 19,2 κάστιν S 2,3 ἔστ(v) X 1,7 P 4,3 (bis). 5 6,1.2 8,2.5.9 (bis) 15.16 (bis) 18.20.27.33.36.46.47 16,3 E 17,34 21,9.13 26,3 115,1 133,1 S 2,3 T fr. 74 ἔσμεν [C] 19,4 ἔστε T 1,1 εἰσί(v), εἰσί(v) P 1,11 4,2 8,54 E 11,1 15,3.4 89,1 T 5,5 ἔσμεν(v) X 8,1 P 8,2 19,1 E 17,13.27 22,4 26,12 ἦ X 6,4 εἴη X 2,6.8.19 P 8,47 ἰόν X 2,11 T 38,3 T 59,3 ὄν P 8,29 not. (?) 8,57 ἰόν P 2,2 4,7 6,1 8,3.19.25.32.33.47 E 11,2 T 59,5 ὄντος [l. ἰόντος] P 8,12 ἰόντος P 2,2 8,7.24.35.37.47 E 11,1 S 2,3 ἰόντι P 8,25 ὄντα X 22,2 ἰόντα P 7,1 ὄντων E 129,5 ἦσθ(α) X 22,5 ἦν P 8,5 ἦν E 21,9 128,1 129,1 ἦν E 29,3 (28,1) ἦεν E 84,5.11 ἦσαν X 3,2 8,3 E 17,31 122,1 130,1 T 39,2 ἴσταν X 30,2 (?) E (16,1) 128,9 T 58,3 ἴσται X 34,1 P 8,5.36.38 E 21,9 T 72,1 ἴσεται E 16,1 ἴσασθαι P 8,20

εἰνάλιος εἰνάλιος E 72,1

εἶνεκεν P 8,13

εἰπέειν v. λέγειν

εἰπερ X 8,4 E 39,1

εἶργειν. (εἶργω) P 6,3 εἶργω E 100,12 εἶργω P 8,31 εἶργοι P 8,23 εἶργε imperat. P 1,33.7,2 εἶργμάνον E 84,7

εἶρωνευτής T 25,3

εἰς Cleostr. 1,2 X 3,3 27,1 P 1,10 8,47 ἐς 1,2 E 9,1 (?) 17,7 20,2 26,2 26,5 66,1 110,5 133,3 146,1 T

14,1 32,1 (bis) 48,5 59,5 59,6 C 4,3 6,2 9,2 10,9 16,3 ἐς ἄργασθ' E 100,12 hyperbaton εἰς ὕδατος βάρηται πέραν δέμας E 100,11 εἰς ἐπίταν X 3,4 ἐς X 28,2 P (?) 20,3 E 30,2 35,1 112,7 115,10 128,7 T 21,4 (bis) εἰς X 23,1 S 2,3 C 15,1 μᾶ E 88,1 C 15,1 P 8,9 8,6 E 17,1.7.9.16 20,2 26,7.8 35,5 T 59,5 ἕως E 17,2.10.17 26,9 ἕνα E 26,5 μᾶν P 8,54 E 24,2 T 59,6

εἰσέρχασθαι. εἰσέρχεται E 100,12 100,15 εἰσκαταδύνειν. εἰσκατιδύμεν T 34,1

εἰσόκει(v) E 26,7 100,14.20

ἰσορᾶν. ἰσορᾶμεν E 38,2 ἰσορᾶτε E 136,1 εἰσίδον C 1,1 3,1 εἰσοράσθαι X 36,1

εἰσπλεῖν. εἰσπλεῖ C 4,3

εἶσω c. gen. E 3,1

εἶτα. εἰ μὲν — εἶτε — εἶτα X 2,3 sqq. εἶτα — εἶτα E 98,4 εἶτα anacoluthē E 17,31

ἐκ X 2,9 8,3 27,1 P 8,7.12 E 4,2 12,1 17,2.9.17 21,6.9 23,5 26,8 50,1 98,5 107,1 124,2 (bis) 125,1 T 9,4 10,2 (bis) 25,1 51,1 ἐξ X 10,1 P 1,37 E 17,2.17 38,2 86,1 111,6.7.9. 115,12 E 119,1 (S 2,3) T 68,4 C 4,6 ἐξ — ἴστατο E 36,1 ἐκ — ἔπτασκον T 4,3

Ἐκάδημος. Ἐκαδήμου T 90,2

ἐκαστος E 2,5 ἐκάστω E 110,5 ἐκάστωι P 19,3 E 17,28 ἐκαστον E 4,9.13 110,5 129,5 ἐκαστοι (?) X 15,5 ἐκαστα E 17,8 20,5 26,6 59,2 T 48,5

ἐκάστοτε. ἐκάστοτε(s) P 16,1

ἐκβαίνειν. ἐξεβείναμι E 35,11

ἐκγίγνεσθαι. ἐγενόμεσθα X 33,1 ἐξεγίνοντο P 10,3 E 59,3

ἐκδυσις. ἐκδυσαν T 43,1

ἐκείνος. κάκεινο [l. καὶ κείνο] P 8,58 v. κείνος

ἐκλείπειν. ἐκλείψουσι E 110,8

ἐκμάσσειν. ἐκμακτός E 22,7

ἐκπνεῖν. ἐκπνέει E 100,1 ἐκπνέει E 100,8.25

ἐκρίπτειν. ἐκ δὲ βυτά βήπτασκον T 4,3

ἐκτελέθειν. ἐκτελέθουσι E 17,10 26,9

ἐκτοθεῖ E 75,1

ἐκτός P 1,27 E 100,18

ἐκχεῖν. ἐκκέχεται E 39,3
 ἐλάειν. ἐλάουσα(α) E 4,5
 ἐλαία. ἑλαίας [l. ἑλαίης] E 79,1 cf. E
 A 70 (p. 95,9)
 ἑλαιον. ἑλαίωι E 91,1
 ἐλᾶν. ὠών T 67,6
 ἐλάσσων v. ὀλίγος
 ἐλαστρεῖν. ἑλαστρεῖ T 66,8
 ἐλάτη. ἑλάτης X 17,1
 ἐλαύνειν. ἑλαυνόμενοι E 2,6
 ἐλαφρός. ἑλαφρόν P 8,57
 ἐλεγεία. ἑλεγείαι tit. X p. 35 sqq.
 ἐλεγχος (ὁ). ἑλεχον P 1,36
 ἐλεγχος (τό). ἑλέγχεα T 10,1
 ἐλευθερία. ἑλευθερίαν C 5,2
 ἐλευθεροῦν. ἑλευθεροῖ C 16,1
 ἐλθεῖν v. ἔρχεσθαι
 ἐλίσσειν. ἐλίσσεται E 45,1
 ἑλπειν. ἑλπειν T 40,1
 ἑλλαδικός X 6,4
 ἑλλάς. ἑλλάδα γῆν X 8,2 ἑλλάδα
 X 6,3 T 48,5
 ἑλλείπειν. ἑλλείποντος E 100,15
 ἑλλην. ἑλλήνων T 3,3 25,2
 ἑλλοπος E 117,2
 ἑλλοφ. ἑλλοπος E 3,1
 ἐπιδοδώτης. ἐπιδοδῶται (?) T fr. 65n.
 ἐπιδοδολῶτης. ἐπιδοδῶται (?) T fr. 65n.
 ἐπιρῖζειν. ἐπιρῖζουσιν E 11,2
 ἐπίς. ἐπίδα T 21,4
 ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν X (?) fr. 45
 ἐμβάλλειν. ἐμβαλλε T 14,1 ἐμβαλε
 E 115,11 T 28,3
 ἐμβριθής. ἐμβριθές P 8,59
 ἐμμενής. ἐμμενές T 58,1
 ἐμμύμνειν. ἐμμίμνε E 35,11
 ἐμός. ἐμός C 10,3 ἐμόν T 59,4 ἐμῶν
 X 8,2 ἐμῶν P 8,52
 ἐμπαίος. ἐμπαία E 2,2
 ἐμπαλιν E 61,2 T 58,3 αὖ πάλιν ἔ. ἢ
 πρὶν E 100,20
 ἐμπεδόκαρπος. ἐμπεδόκαρπα E 78,1
 ἑμπεδοκλῆς T 42,1
 ἐμπεδος E 17,11 26,10 ἐμπεδον P 8,30
 ἐμπεδόφυλλος E 77,78
 ἐμπάζεσθαι. ἐμπαζόμενον T 50,2
 ἐμπης P 1,31
 ἐμπίπτειν. ἐμπίπτοντος E 100,21

ἐμπλεως. ἑμπλεον X 22,2 P 8,24 ἑμ-
 πλειο T 11,1
 ἐμπορος v. l. E 117,2 n.
 ἐμφαίνειν. ἐμφαίνοντι E 131,4 ἐμφαί-
 νοντας E 62,7
 ἐμψυτος E 17,22
 ἐν [Thal.] 2 X 1,3. 6. 7 2,3. 7. 18 19 5,1
 22,1. 2 23,1 26,1 30,2 P 1,6. 19 6,5
 8,15. 26. 29. 31. 35. 49. 50. 54 10,1 12,3
 E 17,20. 29 20,3 21,2. 7 21,8 22,3
 26,1. 2 35,4. 67,1 68,1 73,1 75,2
 76,1 81,1 84,7 95,1 96,1 98,3 105,1
 127,1 128,9 129,1 133,1 137,4
 <143,1> T 12,1. 3 fr. 64 fr. 76 C 1,2
 3,3 hyperbaton μῆνός ἐν ὀγδοάτου
 δεκάτη; E 68,1 cf. 63,1 ἐν δὲ = ἔνεστι
 δὲ T 20,1 T 58,1 tmesis: ἐν — ἐχέθη
 E 65,1
 ἐναλγίσιος. ἐναλγίσιον P 8,43
 ἐναλλάξ E 35,8
 ἐναντιός. ἐναντίον P 12,5 E 47,1 ἐν-
 αντήν S 2,4
 ἐνάρθμιος. ἐνάρθμιον E 91,1
 ἐνδιατῖαν. ἐνδιατῖασθαι C 15,3
 ἐνίδειν. ἐνίδεμον (?) E 128,10 not.
 ἐνεῖναι. ἐνεστι X 1,23 ἐν P 1,30 T 66,3
 ἐν δὲ v. ἐν extr.
 ἐνεκεν E 131,1 cf. τοῦνεκεν, οὐνεκεν
 ἐνερχε E 52,1
 ἐνεροι. ἐνέριτον E 35,3
 ἐνθα X 2,2 P 1,11 E 27,1 76,3 121,2
 122,1 T 66,2 C 1,3 ἐνθα καὶ ἐνθα
 T 9,3
 ἐνθεν P 10,6 E 100,6 146,3 T 54,3
 ἐνί X 37,1 E 5,3 127,2 T 3,2 38,1
 66,6 ἐν (= ἐν, postp.) T 43,1 C 4,1
 ἐν (= ἐνεστι) v. ἐνεῖναι
 ἐνιαυτός. ἐνιαυτόν E 78,1 ἐνιαυτοὶ X 8,1
 ἐνισπεῖν E 25,1
 ἐνεσθη. ἐνεσθήσαν E 22,8
 ἐννομολέσχης T 25,1
 ἐννύχιος. ἐννυχίους E 62,2
 ἐνοπή. ἐνοπήν E 62,8
 ἐνορᾶν. ἐνορᾶται (?) E 94,2 n.
 ἐξ v. ἐκ
 ἐξαγορεύειν. ἐξερῶ E 114,2 ἐξερῶντες
 E 112,9
 ἐξαλος E 117,2

ἔξαναιτέλλειν E 61,2 ἔξαντέλλον E 62,4
 ἔξαπαταῖν. ἔξαπατήθην T 59,2
 ἔξαπίνης T 24,2
 ἔξαπολλῶναι. ἔξαπολίσθαι E 12,2 κῆξα-
 πόλοτο E 17,33
 ἔξειγς E 31,1
 ἔξερεῖν v. ἔξαγορεύειν
 ἔξζῆκοντ(α) X 8,1
 ἔξιστάναι. ἔξ — ἴστατο E 36,1 ἔξίστημεν
 E 35,10 (v. ad ἴσταναι)
 ἔξόλλυσθαι E 11,3
 ἔξοχετεύειν. ἔξοχετεύων E 35,2
 ἔξω E 84,5. 11
 ἔοικίναι. ἔοικα E 112,5 ἔοικῶτα X 35,1
 P 8,60
 ἐπαγάλλεσθαι. ἐπαγαλλόμενος C 4,4
 ἐπάγειν. ἐπάξει E 111,5
 ἐπακούειν. ἐπακουστά E 2,7
 ἐπακτικός (?) T 25,3 not.
 ἐπάνω T 45,3
 ἐπαιδός T 25,2
 ἐπαρκής. ἐπαρκία (?) E 22,4
 ἐπαρτής. ἐπαρτία (?) E 22,4
 ἐπαύξειν. ἐπαυξήσασθαι E 17,32
 ἐπεγείρειν. ἐπεγείρας T 24,2
 ἐπαί X 10,1 P 1,2. 26 8,5. 22. 27. 37. 42.
 48 9,4 E 2,8 <15,4> 17,33 23,3
 30,1 35,3 59,1 111,2 ἐπὰ ἧ X 7,4
 ἐπαί τα E 73,1
 ἐπείγασθαι. ἐπαίγασθαι P 1,7
 ἐπειδή P 9,1
 ἐπειτα P 6,4 8,19 E 100,6. 14 T 21,3
 ἐπελθεῖν v. ἐπαίναι
 ἐπεσθαι. ἐπονται E 112,8
 ἐπεύχεσθαι. ἐπευχόμενος E 137,2
 ἐπέχειν. ἐπέχει T fr. 63
 ἐπί c. gen. E 112,10 c. dat. Cleostr. 1,1
 X 2,20 34,4 P 9,2 12,2 E 4,8 8,4
 82,2 100,3. 10 Θήρη: ἐπ(ι) T 57,2 ἐφ' ὧ:
 τε E 4,7 ἐπὶ c. acc. E 35,10 90,1 100,
 13 110,9 111,3 114,3 T 22,3 57,1
 ἐπὶ — ἰάνοι P 1,1 ἐπὶ — ἴασθαι P 8,2
 ἐπὶ — ἴασθαι E 64,1 ἐπ' ὄξυ ἔβη E 90,2
 ἐπιβαίνειν. ἐπ' ὄξυ ἔβη E 90,2
 ἐπιγίγνεσθαι. ἐπιγίγνεται (?) E 17,30
 ἐπιδέρκεσθαι. ἐπιδερκῆτα E 2,7
 ἐπιδευής. ἐπιδεύει P 8,33 ἐπιδεύεται T 42,3
 ἐπιδολωτής corrupte E fr. 65

ἐπιείκεια. ἐπιεικής T 5,6
 ἐπιέναι. ἐπαίμι X 7,1 ἐπὶ — εἶσι E 64,1
 ἐπήμει H 35,12 ἐπῆλθοι E 14,1
 ἐπιήρανος E 129,3
 ἐπίηρος E 96,1
 ἐπιθάλλπειν. ἐπαθαλλων X 31,1
 ἐπιθυμῶναι. ἐπιθυμοῦμαι [C] 19,3 ἐπα-
 θυμῶσασθαι X (?) 41,1
 ἐπιθυμῆται T 71,1
 ἐπικεῖσθαι. ἐπικεῖμαι(αι) E 113,1
 ἐπικόπτειν. ἐπικόπτεται T 4,2
 ἐπικόπτῃς T 60,1
 ἐπιλήπτωρ. ἐπιλήπτορος T 45,2
 ἐπιμαίεσθαι. ἐπιμαίετο T 5,7
 ἐπιμάρτυρος. ἐπιμάρτυρα E 21,1
 ἐπιμειγνύναι. ἐπιμεικτός T 47,1
 ἐπίορκος. ἐπίορκον E 115,4
 ἐπίπαι. εἰς ἰ. X 3,4
 ἐπίπληξις. ἐπιπλήξασθαι T 33,1
 ἐπιπρέπειν. ἐπιπρέπει X 26,2
 ἐπιπωλείσθαι. ἐπιπωλείται T 41,1
 ἐπίσημος. ἐπίσημον P 19,3
 ἐπιστέφειν. ἐπιστέφασθαι E (?) 154,2
 ἐπιφάναι. ἐπιφῆμι E 9,5
 ἐπιφραδής. ἐπιφραδίως P 1,16
 ἐπιφρίσσειν. ἐπιφρίσσειται E 83,2
 ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίοισι E 146,2
 ἐπιχώριος. ἐπιχωρίων E 62,8
 ἐποικίττειν. ἐποικίτται X 7,3
 ἐπομνύναι. ἐπομνύσασθαι E 115,4
 ἐποπτεύειν. ἐποπτεύσασθαι E 110,2
 ἐπορεύειν. ἐπορεύεται E 110,6
 ἐπορεύεσθαι. ἐπορεύονται (i. e. ἐπόρουνται)
 E 137,2
 ἐπος X 7,3 P 1,26 ἐπέων P 8,52 T 41,2
 42,2
 ἐποχεῖν. ἐποχεῖτο (?) E 90,2 not.
 ἐποχεύειν. ἐποχεύετο (?) E 90,2
 ἐπτά X 8,1 T 23,1
 ἐπώνυμος. ἐπώνυμον E 17,24 [E] 156,1
 ἐρᾶν T 17,2 ἐρατὸν E 62,7
 ἐργάζεσθαι. ἐργαζόμενος C 17,2
 ἔργον. ἔργως S 2,5 ἔργα X 2,18 15,2
 P 10,3.4 E 17,23 121,3 139,2 ἔρ-
 γων E 112,2 129,3 ἔργων tit. Menestr.
 p. 171
 ἔρδειν. ἔοργεν E 22,3
 ἐρέβινθος. ἐρεβίνθους X 22,3

- ἐρείδειν. ἐρείθη E 12,3 ἐρείσας E 110,1
 ἐρεῖν v. λέγειν
 Ἐρετραύς. Ἐρετρῆ C 2,1
 ἐρευνᾶν. ἐρευνῶν E 101,1
 ἐρημάτιος. ἐρηματίας E 49,1
 ἐρημος. ἐρημον E
 ἐριδάντης. ἐριδάντεω T 28,2
 ἐριδουπος E 4,11
 ἐρίζειν. ἐριζόμενα T 47,1 ἐρίζεσκον C 1,3
 ἐρίσσειν T 8,1
 ἐριθός T 21,2
 Ἐρίς T 21,1 ἐριδι T 22,1 ἐρίδων E 124,
 2 T 10,2 50,2 Ἐρίδεσαι E 20,4 ἔριπιν
 T 66,7
 ἔριον. ἐρίων C 8,2
 ἐρισμός. ἐρισμοῦ T 28,3
 ἐρίφος. ἐρίφου X 6,1
 Ἐρμῆς. Ἐρμῆν C 10,10
 ἐρόεις. ἐρόεσσα E 122,4
 ἐρύειν. ἐρύσασμαι (l. ἀρύσασμαι) T 59,4
 ἐρύκειν. ἐρύκει E 100,18 ἔρυκε E 4,13
 ἔρυκε E 35,9
 ἔρχεσθαι. ἠλύθομεν E 120,1 ἄδθη
 T 69,1 [C] 19,3 ἄδῃαν T 51,1 v. ἴναι
 ἔρω. Ἐρωτα P 13,1 ἔρωτα C 14,1
 Ἐρωτων C 5a,2
 ἐς v. εἰς
 ἐσθής. ἐσθῆτα X 14,2
 ἐσθλός. ἐσθλά E 15,3
 ἐσορᾶν v. εἰσορᾶν
 (ἔσπειν). ἔσπετε T 1,1
 ἔσ(ε) ἄν X 6,4 ἔστε (?) E 42,2
 ἔσχατος P 11,3 ἔσχατον E 36,1 ἔσχατα
 E 35,10 100,4
 ἔσω E 75,1 100,18
 ἔσωθα(ν) X 30,2 E 100,13
 ἔταίρος. ἔταίρου C 1,3
 ἔταρος. ἔταίρω P 8,58 ἔτίρας E 24,1 ἔτι-
 ρησι E 24,1
 ἐτήτυμος. ἐτήτυμον P 8,18
 ἔτι P 1,37 8,1 E 35,9 T 26,1 (peculi-
 ariter adhibitum) T 59,3 cf. n. C 1,3
 E 100,12 (?) T 67,2 n. (?)
 ἔτοιμος C 15,3 ἔτοσμος X 1,5
 ἔτος. ἔτε(α) X 22,4
 ἔτυμος. ἐτύμως X 8,4
 εὔ E 23,2 T 47,1 εὔ γ(ε) C 16,2
 εὐαγής. εὐαγίος P 10,2
- Εὐβότος T fr. 2
 εὐδοξος. εὐδόξοιο E 4,6
 εὐειδής S 1,2 εὐειδέ E 100,10
 εὐηκής. εὐηκία E 112,11
 εὐήνιος. εὐήμων E 4,5
 εὐθύς E 100,24
 Εὐκλείδης. Εὐκλείδεω T 28,3
 εὐχομος. ἠυκόμοισιν E 127,2
 εὐκτητος. εὐκτητον C 10,9
 εὐκυκλής. εὐκυκλῶς P 1,29
 εὐκυκλος. εὐκύκλου P 8,43
 εὐμενής. εὐμενῶς E 110,2
 Εὐνάτη E 123,1
 εὐνή. εὐνάς C 1,2
 εὐνις. εὐνιδες E 57,2 εὐνας E 147,2
 εὐνομία. εὐνομίη X 2,19
 εὐπορίη. εὐπορίην E 100,5
 εὐπρεπής. εὐπρεπέισσιν X 3,5
 εὐρίσκειν. εὐρήσεις P 8,36 εὐρας E 43,1
 εὐρέειν E 2,6
 εὐρος E 42,3
 Εὐρύλοχος Pyrrhoneus T fr. 49
 εὐρυμέδων. εὐρυμέδοντος E 135,1
 εὐρύς. εὐρύν E 43,1
 εὐσεβής. εὐσεβέισσιν E 128,4
 Εὐσεβίη. Εὐσεβίης E 4,5
 εὐστερνος. εὐστέρονος (?) E 96,1
 εὐτε E 100,8 100,10,25 <112,7> 115,3
 ὅτε μὲν — τότε δέ, εὐτε δέ — δέ E 9,4
 εὐτέλεια. Εὐτέλεια C 12,2
 εὐτορνος. εὐτόρονου T 67,7
 εὐτυκτος. εὐτύκτος v. l. E 96,1
 εὐφημος. εὐφήμοις X 1,14
 εὐφορος. εὐφορον C 10,9
 εὐφροσύνη. εὐφροσύνης X 1,4
 εὐφρων. εὐφρονας X 1,13
 εὐχεσθαι. εὐχεται E 2,6 εὐχομέναι E
 131,1 C 10,2 εὐχαμένους X 1,15
 εὐώδης. εὐώδης X 1,3
 ἐφέζεσθαι. ἐφεζόμενοι T 30,3
 ἐφευρίσκειν. ἐφευρίσκουσιν X 18,2
 ἐφημέριος. ἐφημερίων E 131,1 ἐφη-
 μερίοισιν E 4,4
 ἐφιέναι. ἐφήσει P 8,12
 ἐφικάνειν. ἐπῶ — ἐκάνοι P 1,1
 ἐφικνεῖσθαι. ἐφίεται X 6,3 ἐφιτόν E 133,1
 ἐφορᾶν. vix eo pertinet ἐφορῶνται E
 137,2 v. ἐπορῶσθαι

ἔχειν X 1,24 14,2 ἔχων P 10,7 E 110,10
 ἔχω C 8,1 ἔχει X 1,12 P 1,12. 14
 8,15. 31 16,1 S 1,3 S 2,2 C 18,1
 ἔχουσι T 48,5 ἔχει κατά E 100,16 ἔχων
 X 1,17 2,4 E 4,10 T 5,6 16,1
 31,1 68,2 ἔχουσα C 4,2 ἔχοντα P 10,5
 C 1,1 ἔχοντας X 3,3 E 62,5 T 66,5
 εἶχεν T 38,3 εἶχον plur. X 15,5 ἔχον
 X 15,1 P 1,21 ἔσχεν T 54,1 ἔχσθαι
 P 2,2 ἀπό — ἔχσθαι E fr. 140 141,1
 ἔχθρος ἔχθρι E 17,8 26,6
 ἐχθρός ἐχθρά E 22,6
 ἐχθίνοσ ἐχθίνοισ E 88,1
 ἔψειν T 13,1

ζάπεδον X 1,1
 ζείδωρος E fr. 151
 Ζεύσ E 6,2 128,1 Διός X 2,2 E 142,1
 Ζηνός S 1,2 C 10,1
 Ζημία [C] 19,2
 ζῆν. ζώντων T 51,2
 Ζήνων. Ζήνωνος T 45,2
 ζητοῦν. ζητοῦντες (sic) X 18,2
 ζόφος P Schol. 8,56
 ζῶειν v. ζῆν
 ζωή. ζωῆσ E 2,3
 ζωιον *effigies*. ζωίωσι E 128,5
 ζωός ζωών E 125,1
 ζωρός E 35,15

ἦ *aut* X 1,23 2,2. 4 15,2 P 8,10. 16
 E 4,11 11,3 50,1 133,2 T 48,1 50,1
 ἦέ X 15,2 E 2,9 T 60,3 ἦ — ἦ P 8,11.
 36 T 26,1 31,2 ἦ — ἦ T 4,1 ἦ —
 ἦ — ἦ E 9,1 *quam* P 8,45 E 4,10
 100,20 100,20
 ἦ P 1,27 E 110,8 T fr. 62 n. (?) 66,4 (?)
 68,1 ἐπὶ ἦ X 7,4
 ἦγεσθαι. ἦγέτο T 30,1 ἦγίσασθαι P (?)
 20,2
 ἦγεμονεύειν. ἦγεμονεύεισ T 67,5 ἦγε-
 μόνευον P 1,5
 ἦδέ X 2,12 29,1 P 8,4. 50 11,1. 3 E
 17,10. 24 21,10 22,2 26,9 40,1
 100,17 107,2 112,8 T 9,1 ἦμὲν —
 ἦδὲ P 1,29. 30 τὰ — ἦδὲ T 45,2 ἦδὲ

inter τὰ — τὰ E 6,2 τὰ — καὶ — ἦδὲ — τὰ
 καὶ E 21,10. 23,6 τὰ καὶ — ἦδ(ε) —
 ἦδ(ε) E 38,3 postpos. Ττάν ἦδ' αἰδῆρ
 (praec te καὶ, ἦδ(ε) E 38,4 v. τὰ.
 ἦδεσθαι. ἦδονται E 107,2
 ἦδεη [Thal.] 2 E 117,1
 ἦδονή. ἦδονή C 5,1
 ἦδονοπλήξ T 58,4
 ἦδυσπής T 30,2
 ἦδύλογος ἦδυλόγου T 67,4
 ἦδύνειν. ἦδύνεσθαι T 17,1.
 ἦέ v. ἦ
 ἦήρ v. ἀήρ
 ἦθμός. ἦθμοῖο v. l. E 100,19 ἦθμοῖ
 Menocr. 1,1
 ἦθολόγος ἦθολόγον T fr. 62
 ἦθος E 17,28 110,5
 ἦι E 4,13 16,1 (an dat.?) E 57,1 ἦι
 μὲν — τῆι μὲν — ἦι δὲ — ταύτηι δέ E
 17,9 sqq. 26,8 sqq.
 ἦιπέρ τε E 133,2
 ἦλάσκειν. ἦλάσκουσιν E 121,4
 Ἠλέκτρα *stella Pliadum* cf. Sminth. 2
 p. 172
 ἦλέκτωρ E 22,2
 ἦλέματος. ἦλέματος *vanum hominem*
 T 34,3; in *vanum* (adv.) coniect. T
 66,4 not.
 Ἠλιάσ. Ἠλιάδασ P 1,9
 ἦλ(θ)ίος T 34,4
 ἦλίκος. ἦλίκων C 18,1
 ἦλιξ. ἦλιξ *neutr. pl.* E 17,27 38,1
 Ἠλιόπη E 122,1
 ἦλιος P 11,1 E 40,1 E (?) fr. 154 ἦλιος
 X 31,1 ἦλιου S 1,3 ἦλιου P 10,2 15,1
 E 27,1 56,1 71,2 ἦλιου E 115,11
 ἦλιων E 21,3
 ἦμαρ Cleostr. 1,1 E 139,1 ἦματος P 1,11
 ἦμὲν — ἦδέ P 1,29
 ἦμείτερος. ἦμείτερον T 2,12 ἦμείτερος E
 5,2 ἦμείτερον P 1,25 ἦμείτεροι E 133,2
 ἦμείτερας E 131,2
 ἦν E 111,5. v. ἄν, εἶν
 ἦνεκῆσ. ἦνεκίσ adv. E 17,35 ἦνεκίωσ
 E 135,2
 ἦν(ι)α T 17,1
 ἦνίοχος. ἦνώχοισιν P 1,24
 ἦπαρ E fr. 150 cf. A 79 (p. 97, 39)

ἥπιος ἥπιον P 8,57
 ἥπιόφων E 35,13
 Ἡρακλεία λιθος cf. E A 89 (p. 103,17)
 Ἡράκλειτος T 43,1
 Ἡρη E 6,2
 ἦρωσ ἦρω T 24,1
 ἦσθαι ἦσο E 17,21
 Ἡσιόδοσ X 11,1 cf. fr. 13
 ἦσων. ἦσον P 8,48 ἦσω T 45,3
 ἦσυχία. ἦσυχίς T 67,2
 ἦτορ P 1,29 T 67,1
 ἦύκομος v. εὐκομος
 ἦύς. ἦμα E 128,10
 ἦύτε T 34,2
 Ἡφαίστος. Ἡφαίστιο E 96,3 Ἡφαί-
 στωι E 98,2
 ἦχῆις. ἦχίεσσαν P 135
 Ἡχώ. Ἡχοῦς T 22,2
 ἦώς. ἦσι Cleostr. 1,2 ἦω E fr. 154

θάλασσα X 30,1 E 22,2 27,2 θάλασσαν
 E 55,1
 θαλασσονόμος. θαλασσονόμος (θαλασ-
 σονόμων) E 76,1
 θαλίθειν. θαλίθοντος E 20,3
 θάλειος. θαλίσις E 112,6
 θαλής X fr. 19 θάλητα T 23,1
 θαλίη X 1,12
 θάμνος E 117,2 θάμνων E 9,2 θάμνοισι
 E 20,6
 θάνατος [C] 19,2 θανάτιο E 8,2 θά-
 νατον E 10,1
 θαρσαλίσ. θαρσαλίον T 58,1
 θάρσος. θάρσι E 4,8
 θαῦμα E 35,17 θαύματα T 19,1
 θεά P 1,22 voc. C 12,1
 Θεανώ. Θεανῶς [E] 155,1
 θείν. θεῖον E 53,1 θείντα E 17,34 21,13
 26,3 θεώσεται T 31,2
 θεῖος. θεῖου T 68,3 θεῖον E 132,1
 θεῖσιν. θεῖσις T 52,1 θεῖον E 62,6
 θελημός. θελημά 35,6
 θελυμονος. θελυμονα E 21,6
 θεμερωπίς E 122,2
 θεμίς P 1,28 8,32 E 4,4 9,5
 θεόθεν E 115,13

θεός X 28,1 38,1 E 112,4 128,1 cf.
 E A 32 p. 89,12 θεοῦ E 23,11 T
 67,5 θεοῖο E 51,1 θεῶν X 1,13 T
 60,2 θεῶ X 18,1 E 4,1 21,12 146,3
 θεῶν X 1,24 15,4 34,2 P 13,1 E
 115,1 131,4 132,2 θεῶσι(σ) X 11,1
 23,1 θεοῦ X 14,1 (16,1) E 23,8
 T 5,4
 θέριος. θερίου E 111,7
 θερμός. θερμόν P 11,3 E 21,3 90,2 (?)
 θερμῶι E 90,2 (?) θερμοτήρας E 67,1
 θέριμος. θέριμων C 18,2
 θεσμοφορίζειν. θεσμοφορέσασαι cf. D
 fr. 4
 θεσπίσιος. θεσπεσίησιν E 84,9 θεσπε-
 σήθεν E 96,4
 Θηβαίος. Θηβαῖον C 16,1
 Θῆλυς. Θῆλυ P 12,5 Θηλυτέρω 12,6
 Θῆρ. Θῆρας E 21,12 130,2 Θηρῶν E
 9,2 26,4 Θηροί E 20,7 Θῆρσσι F
 127,1 Θῆρας E 23,7
 Θῆρα. Θῆρη T 57,2
 Θῆριος. Θηρίων E 101,1
 Θνητός E 17,26 112,4 Θνη(ά) E 35,14
 Θνητῶν E 4,7 8,2 17,3 23,10 35,7.
 16 71,3 113,2 115,7 124,1 Θνη-
 τῶσι(σ) X 18,1 23,2 36,1 E 17,22 22,3
 Θοάζειν E 4,8
 Θοός. Θοῶι E 73,2 Θοά E 134,3 29,2
 Θοῆσιν E 134,5
 Θρηῖκας X 16,2
 Θόωσα E 122,3
 Θρίξ. τρίχας E 82,1
 Θρύπτειν. Θρυφθέσσι (?) E 17,5
 Θύειν. Θύοντας E 137,3 Θῦον E 100,24
 θυμός P 1,1 (?) θυμόν E 128,10 137,6
 145,2
 Θύμον C 4,5
 Θύρετρον. Θυρέτρων P 1,17 Θυρέτρως 1,13
 θυσις. θυσιαις E 128,6
 θυώδης. θυώδους E 128,6

ΐαμβος. ΐαμβοι tit. S p. 169
 Ιατρός. Ιατροῖ C 13,1 Ιατροῖν [E] 157,1
 Ιητροῖν [E] 156,1 Ιητροί E 146,1
 Ιδί E 20,7
 Ιδέα. Ιδέησιν E 35,17 Ιδέας X 15,4

ἴδιος ἴδιου (form.) E 2,3
 ἴδος calor. ἴδος E 62,5 ἴδει E 21,4
 ἴδα E 73,2
 ἴδρω. ἴδρωτα E 55,1
 ἴδναι. ἴδᾰ — ἴδᾰ E 64,1 ἴδᾰ (?) E 42,2 met.
 ἴδσαν (sic) X 3,3 ἴδᾰσᾰν E 131,2 ἴδᾰσᾰν
 E 17,32 ἴδᾰσᾰμαι E 85,1
 ἴδναι. ἴδᾰι X 1,7 ἴδᾰι indic. T 30,3
 <ἴδᾰ> P 1,6 ἴδᾰι 12,2
 ἴδᾰς. ἴδᾰς E 184,4
 ἴδᾰνεῖν. ἴδᾰναι P 6,6
 ἴδᾰς P 1,21
 ἴδᾰνεῖν. ἴδᾰ — ἴδᾰναι P 1,1 ἴδᾰνεῖν 1,25
 ἴκνεσθαι P 8,46 ἴκνεσᾰι X 28,2 ἴκᾰμαι
 P 3,2 ἴκᾰτο E 35,3 ἴκᾰμαι E 112,7
 ἴκᾰνται E 9,1 ἴκᾰσθαι E 62,6 110,9
 ἴλαός. ἴλαρα E 40,1 ἴλαρα E 85,1
 ἴλάσκειν. ἴλάσκοντο E 128,4 ἴλάσκᾰ(ται)
 10,10
 ἴμερῖναι. ἴμερῖσαν T 38,2 ἴμερῖται T
 67,1
 ἴμερόεις. ἴμερόν P (?) 20,3
 Ἰνδαλμοί tit. T fr. 67 sqq.
 ἴότης ἴσηται E 103,1
 ἴπκος. ἴπκοι X 15,3 P 1,1 ἴπκων X
 2,12 ἴπκοι P 1,25 ἴπκοισιν X 2,10
 15,3 ἴπκοι P 1,21
 Ἰρίς E 50,1 Ἰρῖν X 32,1
 ἴς <T 26,2>
 ἴσθμός. ἴσθμᾰο E 100,19
 ἴσογράφος (?) T 30,2
 ἴσοκράγος (?) T 30,2 n.
 ἴσοκαλής. ἴσοκαλλῆ P 8,44
 ἴσος. ἴσος E 28,1 (l. ἴσων) E 29,3 ἴση
 E 17,20 96,1 ἴσων P 8,49 T 60,2
 ἴσων adv. E 100,25 ἴσα E 17,27 ἴσων
 P 9,4 ἴσᾰτατος T 68,4
 ἴσᾰναι. ἴσᾰσις C 7,2 ἴσᾰσᾰ' T 69,6
 ἴσᾰσᾰν X 1,4 ἴσᾰσις (sic Simpl., praec.
 ἀμκτ.) imperfectam inter imperfecta
 derivandum a Siciliensi praec. ἴσᾰσᾰν
 E 35,8 ἴσᾰσᾰν X 17,1
 ἴσχός P 8,12 ἴχᾰς sing. 117,2 ἴχᾰς
 nom. plur. E 21,11 ἴχᾰσᾰν E 20,6
 ἴχᾰς acc. pl. E 23,7
 ἴχᾰνος (?) E 46,1

Κάδμος. Κάδμον T 61,2
 καθαρός (cf. E A 32 p. 69,14). καθαρὸν
 X 1,1,8 καθαρᾰς P 10,2 καθαρᾰν E
 4,2 καθαρᾰσι X 1,14 E 65,1 καθα-
 ρᾰσᾰν E 110,2
 καθᾰύπερθᾰν X 5,2 E 42,2
 καί. καί — καί X 15,4 P 16,4 E 72,1
 καί — τᾰ 8,41 τᾰ — καί X 8,1 23,1 30,4
 33,1 E 15,4 17,20 17,27 21,11 30,1
 30,1 98,5 102,1 122,2 T 30,2
 68,3 C 2,1 18,2 τᾰ καί [Thal.] 2
 X 11,3 12,2 34,2 P 1,11 4,3, 5 5,1
 8,4 34,40. (bis) 9,2 10,6 E 11,3 17,11
 21,4, 6 36,4, 10 62,5 116,1 110,1
 122,1 T 9,4 48,5 58,1 τᾰ — τᾰ — καί
 P 11,2 E 21,9 τᾰ — τᾰ καί E 22,7
 98,2 117,2 121,2 τᾰ — καί τᾰ E 12,2
 τᾰ — καί — τᾰ E 121,3 καί τᾰ — καί τᾰ
 E 129,6 τᾰ καί — καί — καί E 146,1, 2
 τᾰ — τᾰ — καί — τᾰ καί E 128,1, 3 τᾰ
 καί — τᾰ E 71,2 τᾰ — τᾰ καί — καί
 E 123,1 τᾰ — τᾰ καί — καί τᾰ E 21,12
 E 23,7, 8 τᾰ — καί — ἦδᾰ E 21,10
 23,6 τᾰ — τᾰ καί — ἦδᾰ E 22,2 τᾰ
 καί — ἦδᾰ — ἦδᾰ E 38,3
 καί adv. X 2,4, 10 32,1 34,3 P
 1,31 8,3 (?) 9 16,5 E 9,5 16,1 17,15.
 22 21,2 25,1 64,1 106,2 111,7
 115,13 T 5,1 54,1 58,2 59,1
 καί γὰρ T 54,1 καί μὲν X 37,1 καί
 μὴν C 1,1 3,1 καίτοι X 15,5 καὶ P 6,9
 κάκᾰν (?) P 8,56 χούτος P 6,30 καί-
 σᾰλᾰτο E 17,38 πᾰν <S 2,2> C 7,1
 κᾰσᾰν <S 2,3> κᾰικ <S 2,3>
 praeter hos locos simpliciter καί εκ-
 tat [Thal.] 1, X ¹¹⁶/₂₈, P ¹⁵⁸/₂₅, E ⁴⁸⁰/₂₃,
 S ⁷/₈, T ¹⁴⁶/₃₅, C ⁶¹/₁₄
 καίειν. καίειται E 52,1
 καινύναι. καινύτω E 23,9 κατᾰ γᾰλα κᾰ-
 κᾰσᾰι (tmes.) E 184,1
 καιρίος. καιρίων E 111,6
 κακός. κακᾰ P 1,26 κακᾰν E 137,4 κα-
 κᾰν [C] 19,1 κακᾰ(ί) T 10,1 κακᾰν
 E 111,1 T 71,1 κακᾰς E 5,1 κακᾰσι
 E 20,4
 κακότης. κακότητος E 112,3 144,1 κα-
 κᾰσᾰν E 145,1

- καλεῖν. καλοῦσι(ν) indic. X 2,5 32,1
 E 15,2 καλόντας E 17,24 καλοῦσι E 9,5
 Καλλιόπεια E 131,3
 Καλλιστώ E 122,3
 καλός corrupte T fr. 15 καλή C 4,2
 καλόν E 25,1 καλῶν C 16,2
 καλυκοστέφανος. καλυκοστεφάνοισιν E
 (?) 154,2
 καλύπτρα. καλύπτρας P 1,10
 καμασῆν. καμασῆνες E 72,1 καμασῆνων
 E 74,1
 κάματος. καμάτοισιν [E] 156,3
 κάμπτειν. ἑκαμψε C 17,1
 κάνθαρος. κανθάρου C 10,6
 κανών. κανόνα T 68,2
 καπνός. καπνόλο E 2,4 καπνόν C 13,2
 κάρα. κάρη T 21,4
 καρπαλίμως E 51,1
 καρπός. καρπῶν E 78,1
 καρποφόρος. καρποφόροισιν E (?) 154,2
 κάρτα (?) E 5,1
 καρύκη T 3,1
 κασιγνήτη T 21,2
 κατά c. gen. E 112,1 c. acc. X 10,1
 P 13, 21. 34 2,3 8,29. 58 9,2 19,1
 E 2,1 9,1. 2 (bis). 3 17,13 26,12 54,1
 59,1 78,1 84,6 100,2 110,6 121,4
 κατά ταῦτά T 67,3 καθ' ὅσον E 104,1
 ἔχη κατά E 100,16 κατά γῆρα κίεσται
 E 134,1 κατά — ἰδουσι E 137,6
 καταγράφειν. κατέγραψ(ε) T 5,4
 καταθνήσκειν E 11,3
 κατάσσειν. κατᾶσσουσα E 134,5 κατᾶ-
 ἴσσειται E 100,7
 κατακαινύειν (?). κατά γῆρα κίεσται
 E 134,1
 κατακέεσθαι. κατακέιμενον X 22,2
 καταλείπειν. κατέλεξα E 35,2
 καταλείβειν. καταλείβεται X 37,1
 καταμίσγειν. καταμίσγεται M 93,1
 καθαρμός. Καθαροί tit. E p. 149 sqq.
 κατάστρογος. καταστόργος E 87,1
 κατασφρηγίζειν. κατασφρηγισμένον E 115,2
 κατατιθέναι. κατέθεντο P 8,39. 53 19,3
 κατατρέβειν. κατέτρεβον C 1,4
 κατατρώγειν. κατατρώξαντες T 66,6
 καταφαίνειν. καταφαίνεται T 68,1
 καταφθίνειν. καταφθιμένον E 111,9
 καταφθινύθειν. καταφθινύθουσιν E 111,4
 κατέθειν. κατά — ἰδουσι E 137,6
 κατέρχεσθαι. κατέρχεται E 100,24 κα-
 εῖν D 1,2
 κατέγειν. κατέγα v. l. [E] 157,2 ἔχη
 κῆτα E 100,16
 καττίτερος. καττίτερον E fr. 92
 κάτω X 28,2
 κῆ (κῆν) X 1,17 2,6. 7. 8. 10 5,1 15,4
 42,1 (?) P 8,19. 23. 46. 47 E 12,3 14,1
 17,32 110,1 115,4
 κειμήλιον X 2,9
 κέινος. κέινον E 35,3 κέινοισιν E 128,1
 129,1 v. ἑκίνοσ
 κείσθαι κῆται P 8,29
 κελαινός. κελαινοῦ E 111,6
 κίλεσθαι κίεσται E 5,2
 κίλευθος P 4,4 6,9 κίλευθον X 7,1
 κελύθων P 1,11 κελύθους E 35,15
 115,8
 κενός sim. v. κενός
 κενόδοξος (?) T fr. 53
 κενός. κενόν E 13,1 14,1 κενῆς T 11,1
 κενόν adv. T 21,1 κενώτερον T 20,2
 κενούν. κενώσται E 16,2
 κενοφοσύνη. κενοφοσύνης T 43,2
 Κένταυρος. Κενταύρων X 1,22
 κεραίειν v. κεραυνίαι
 κέραμος. κεράμοσ' X 1,6
 κεραυνίαι. κεράσοσι X 5,1 κεραιμένον
 E 71,3 κεραιομένοισιν E 35,3 ἔρητο (?)
 κέρητο (?) E 35,15 not.
 κέρασον X fr. 39
 κέρδος E 112,9
 κέρμα *particula*. κέρματα E 101,1 *pe-*
cutia. κέρματος C 4,7
 κεύθειν E 100,5
 κεφαλή. κεφαλή E 134,1
 κήλησις. κηλήσεις (?) T 33,1 not.
 κῆρ. Κηρῶν E 121,2
 κῆρυξ κηρύκων E 76,3
 κηφήν. κηφῆνας T 66,8
 κικλήσκειν. κικλήσεται E 105,2
 κίμβιξ. κίμβικα fr. 21
 κινδαφός. κινδαφόλο T 33,3
 κινεῖν. κινούμενον X 26,1
 Κινώ E 123,2
 κιννάειν v. κεραυνίαι

κλαδάσσειν. κλαδασόμενον E 100,22
 κλάδος. κλάδοι E 29,1 134,2
 κλαίειν. κλαύσα E 118,1
 κλεινός. κλεινός C 12,2
 κλέος X 6,3
 κλέπτειν X 11,3 12,2
 κλεψύδρα. κλεψύδρη E 100,9
 κληίς. κληίδας P 1,14
 κλίνη. κλίμη X 22,2
 κλύειν E 112,11 κλύθι E 1,1 κλύθι
 E 17,14 κλύ(ε) E 62,3 κλύτε C 10,2
 κλυτός. κλυτή [E] 155,1 κλυτά C 10,6
 κόγχη. κόγχαισι E 76,1 κόγχαι T 3,2
 κόγχων C 7,1
 κοίλος. κοίλη P (?) 20,2
 κόκκος E 93,1 T 66,3
 κοκκυστής T 49,1
 κόλαξ. κόλασι C 13,2
 κόλλα. κόλλησιον E 96,4
 κολλῶν. κολλήσας E 34,1
 κομίζειν. κόμισαι P 4,1
 κόρη *puella* E 117,1 κόραι P 1,5. 9. 15.
 21 κόρας 17,1 *purilla* κόρην E 84,8
 κορίαννον. κοριάννου T 14,1
 κόρη. κόρασι E 57,1
 κορυφή. κορυφῆς v. l. [E] 157,2 κορυ-
 φᾶς E 24,1
 κόσμος. κόσμον P 2,3 E 26,5 134,5
 Κότος E 121,2 Κότωι E 21,7
 κούρη v. κόρη
 κούρος E 117,1 κούρα P 1,24 [E] 155,1
 κούρους 17,1
 κοῦφος. κοῦφα T 9,3 κουφάτατοι T 39,2
 κραδαίνειν. κραδαίνει X 25,1
 κραδίη. κραδίην T 16,1
 κραίνειν. κρανίω E 111,2
 κράνεια. κρανῆς D 1,1
 κράς. κράτων P 1,10
 κρᾶσις κρᾶσιν P 16,1 κρῆσις E 21,14
 κρήσις E 22,7 κρᾶσιν E 22,4
 κρατείν. κρατέ C 5a,1 κρατίουσι(v) indic.
 E 5,1 17,29 partic. E 26,1
 κρατερός. κρατερόν P 8,30
 κρατήρ (sic) X 1,4
 Κράτης *cynicus*. Κράτης, Κράτητα C 16,1
 κρατύνειν. κρατύνων E 100,19 κρατύναι
 E 73,2
 κρέας T 31,2 52,1

κρημνός [E] 157,2
 κρήνη. κρηνάων E 143,1
 κρήσις v. κρᾶσις
 κρίνειν. κρίναν E (?) 154,1 κρινόμενον
 E 62,2 κρίναι P 1,36 κρίναντο P 8,55
 κρίνεται P 8,16 70,1
 κριός *signum* Cleostr. 2
 κρίσις P 8,15
 Κρόνος E 128,2
 κρούωμα E 6,3 cf. E A 33 p. 89, 20
 κρύπτειν. κρύπτει [E] 157,2
 κρύσταλλος cf. E A 51 (p. 92, 13). 54
 (p. 92, 32) 55 (p. 92, 43)
 κρύφος. κρύφωι E 27,3
 κτᾶσθαι. ἐκτῆσατο E 129,2 132,1 κί-
 πτηνται C 4,7 ἐκτῆσαι E 110,4
 κτίανον. κτιάνων 2,8
 (κτίαρ). κτιάσεων <C 5a,1>
 κτήμα. κτήματα (?) C 10,7 n.
 Κτησβίσιος T 16,1
 κτίζειν *create*. κτίζοντα E 23,6
 κτίλος T 41,1 κτίλα E 130,1
 κύαμοι. κύαμον C 7,1 κύαμων E 141,1
 κυβερνᾶν. κυβερναί P 12,3
 Κυδοιμός E 128,1
 κυδρός. κυδρόταρος X 2,6
 κύκλος. κύκλω E 35,10 κύκλωι E 26,1
 κύκλον E 17,13 26,12 36,4 43,1 47,1
 T 67,7 κύκλωις P 1,8
 κυκλοτερής E 27,4 28,2 45,1
 κύκλωψ. κύκλωπος P 10,4 κύκλωσα E 84,8
 κυλινδαίν. κυλινδαίται T 21,3
 κύλιξ. κύλιξις X 1,2 κύλιξι X 5,1
 κύμβη. κύμβαις E 20,7
 κύνεος. κύνεον T 58,2
 κύντατος v. κύων
 Κύπρις E 73,1 128,3 Κύπριδος E 75,2
 95,1 98,3
 κύρειν. κύρι P 8,49 T 48,5
 κυρτών C 9,1
 κύων. κύντατος T 51,1
 κυφός [C 9,2]
 κώδων E fr. 99
 κωκύειν. κώκυσα E 118,1
 κωλή. κωλήν X 6,1
 κωφός. κωφοί P 6,7

- λαβάργυρος T 18,1
 λαγχάνειν. λάχε E 96,2 λάχοι X 2,10
 λαχίν X 6,2 λαχόντας E (?) fr. 154
 λάλωχε E 20,3 λalόγγισα E 102,1 λα-
 λάχισι E 115,5
 λάινος P 1,12
 λαιός. λαισίαι P 17,1
 λακεδών. λακεδόνων (l. ληκεδόνων) T
 fr. 65
 λάλος. λάλην T 22,3
 λαμβάνειν. λαβίν E 133,2
 λαμπάς. λαμπάδος P 10,3
 λάμπειν. λάμπασκεν E 84,6
 λαμπρός. λαμπρόν E 21,3 S 1,3
 λαμπτήρ. λαμπτήρας E 84,3
 λαμυρός. λαμυράτερον T 7,1
 λαξόος T 25,1
 λαός. λαών T 9,3 λαοίσι X 2,15
 λαρινός. λαρινού X 6,2
 λάσιος. λάσιον E 27,2
 λάσκειν. λάλακίαι T 21,1
 λατομία (?) X A 38 p. 32,3
 λατρεία. λατρείης T 48,2
 λαχνηίεις. λαχνηέντα E 134,3 λαχνηέντες
 E 67,3
 λέγειν. λέγω X 8,4 22,1 34,2 λέγειν
 P 6,1 λέγω E 38,1 έρω P 4,1 E 8,1
 17,1. 16 T 68,1 έπειτα E 17,15 έπειτα(?)
 T 42,2 not. ειπέν E 4,7 ειπών X 34,3
 T 34,1 ηθέντα P 1,37 E 39,2 λalακται
 [Thal.] 2
 λαιμών. λαιμώνα E 121,4 λαιμώνας E 66,1
 λείπειν. λείπεται P 1,38 8,2
 λειριόεις. λειριόεσαν T 30,3
 λεπίς. λεπίδες E 82,2
 λεπτός. λεπτήσιον E 84,3
 λεισχών. λεισχώνα T 45,2
 λευγαλός. λευγαλαίς T 66,7
 λευκός. λευκόν E 33,1 68,1 λευκά E
 96,3
 λευκώλενος. λευκώλενε E 4,3
 λεύσσειν. λεύσει P 2,1 λεύσσεσαν E
 129,5
 λίων. λόντες X 15,1 E 127,1
 λήγειν. λήγα E 17,6. 12 26,11
 ληκεδών v. λακεδών
 ληκητής T 42,2
 λιάζισθαι. λιάζισθης E 2,8
 λίβανος. λιβάνου E 123,6
 λιβανωτός X 1,7
 λιθόρρινος. λιθορρίνων E 76,2
 λίθος T 41,2
 λιλαίεσθαι. λιλημένος E 100,18
 λιμήν. λιμένες E 112,3 λιμένεσαν E 98,3
 λίμνη. λιμνησκον E (?) fr. 154
 λιμός C 14,1 λιμόν C 3,3
 λπόφυλος. λπόφυλον E 21,2 71,1
 λίσσεσθαι. λισσόμενοι E 137,3
 λιτός. λιτή T 3,2 λιτόν C 10,4
 λίφαιμος. λίφαιμοι E 100,1
 λιχνόγραυς. λιχνόγραυον T 38,1
 λίχνος C 4,4
 λόγος. λόγου E 17,26 35,2 λόγου E
 5,3 λόγου P 1,36 λόγον X 7,1 P 8,50
 E 131,4 λόγου λόγον E 35,2 λόγων
 T 26,1 λόγου X 1,14 λόγουσιν P 1,15
 λοκάς. λοπάδ(α) C 6,1
 λοχάζειν med. λοχάζετο E 84,8
 λυγρός. λυγρωί E 109,3
 Αυθός. Αυθοί X fr. 4 Αυθών X 3,1
 T 3,2
 λύειν. λύθειν E 15,4
 Αυκόοργος T 4,1
 λυμάντωρ. λυμάντορες T fr. 65
 λύρα cf. S 1,1
 λύσσα. λύσσαν T 28,3
 λύχνος. λύχνον E 84,1
 λωφάν. λωφήστε E 145,2
 μάγειρος. μαγαίρωι C 13,1
 μαζ(α) T 3,1
 μάθη E 17,14
 μαθητήη. μαθηταίης T 54,1
 μαίνεσθαι. μαινομένοι E 115,14
 μαίεσθαι. μαιόμενος C 10,7
 μάκαρ. μάκαρες T 66,5 μακάρων E 115,6
 131,4
 μακραίων. μακραίωνος E 115,5
 μακρός. μακρά E 72,1 79,1 μακρησί
 E 54,1 μήιστον E 129,2
 μάλα X 2,13 P 8,3. 28 E 110,3 114,2
 μάλλον X 2,19 P 8,23. 48 E 22,4 67,3
 91,1 ούδεν μάλλον T fr. 80 μάλιστα E
 22,6 98,1 105,2 129,3
 μαλακός. μαλακῆ X 22,2 μαλακίσι P 1,15

μαλθακός P Schol. 8,56
 μανθάνειν. μάνθανε P 8,52 μαθήσαι
 P 1,31 ἔμαθον C 8,1 μάθον E 35,14
 μαθεῖν corrupto T 26,4 μαθόντας X 3,1
 μαμάθησε E 17,9 26,8 μαμάθησεν T 18,1
 μαμαθήσασι X 10,1
 μανία. μανίη E 4,1
 μανός. μανά E 75,1
 μαντεύειν. μαντεύσαστο E 15,1
 μάντις. μάντις E 146,1
 μαντοσύνη. μαντοσυνών E 112,10
 μαραινεῖν. μαραινομένους [E] 156,3
 μάργος. μάργω E 100,7
 μάρπτειν. μάρπτε E 90,1 ἔμαρψεν C
 8,2 μάρψωσι E 23,3
 ματαίως E 39,2
 μάτην (?) T 66,4 not.
 μάχεσθαι T 22,1
 μάχη. μάχος 1,21
 μεγαλόφρων. μεγαλόφρονος T 44,1
 Μέγαρα. Μεγάροις C 1,2
 Μεγαρεύς. Μεγαρεύσιν T 28,3
 μέγαρον. μεγάροισι E 137,4
 μέγας X 30,4 T fr. 15 μέγα E 30,1
 112,1 113,1 T 94,4 45,1 [C] 19,1
 μεγάλω X 30,2 μέγαν E 41,1 50,1
 μεγάλων P 8,26 μεγάλοισι P 1,13 μέγα
 adv. P 8,57 E 137,2 μεζων E 98,4
 μεζον P 8,44 E 59,1 μέγιστος X
 23,1 μεγίστη E 133,2 μέγιστον E
 128,9
 μέγεθος [E] fr. 159
 Μεγιστώ E 123,2
 μέδειν. μέδει E 17,28
 μεθίεναι. μεθῆι E 100,20
 μέθυ X 5,2
 μειγνύναι. μεζαντε E 23,4 μεγῆν P 12,5
 μεγόντων E 8,3 μέγαν corrupto, μεγόντι(α)
 (?) E 9,1 μεζόντα E fr. 92 μεμα-
 γμένα E 61,3 v. μίσηεν
 μελίχος X 1,6
 μείων v. ὀλιγός
 μελάγκουρος E 122,4
 μέλας. μέλαν (?) E 94,1 v. μέλας E
 67,2 μέλας X 16,1
 μελεδήμων. μελεδήμονες E 112,2
 μέλειν C 18,2 μέλει T 28,1 <μέλει> E
 131,2 ἔμελεν T 48,4 μέμηλεν E 132,2

μελέτη. μελέτησιν E 110,2 μελέτας E 131,2
 μέλι X 38,1 T fr. 74 μέλιτος X 1,10
 Μέλισσος. Μέλισσων T 45,2
 Μελισσοουργικά tit. Menecr. p. 172
 Μελίτη X A 33 p. 32,5
 μελιτόν. μελιτών E 128,7
 μέλλειν. μέλλαι P 8,20
 μέλος μεσσηνίου. μελιών P 16,1,3 E 20,1
 35,11 62,7 63,1 101,1 μελισσιν E 82,2
 ἑθιμμελισσιν E 30,1
 μέν simpl. X 2,1 35,1 P 8,21 E 20,1
 22,1 47,1 62,4 76,1 100,10 104,1
 125,1 135,1 T 12,1 71,1 μὲν — δέ
 X 1,13. 15 28,1 P 4,3. 5 8,17. 18
 17,1 E 2,1 4,1 5,1 17,7 21,3 23,4
 26,5 35,3 37,1 57,1 61,1 75,1
 84,4. 10 100,4. 6. 16. 23 114,1 T 66,3
 C 17,1 μὲν — μὲν — δέ — δέ E 9,1
 sqq. 17,9 sqq. 26,8 sqq. μὲν — δέ
 (hoc pluries repet.) E 90,1 115,9 μὲν
 — δέ — δέ — ἀτάρ — δέ — δέ τε E
 109,1 ὁ μὲν simpl. non resp. δέ E 41,1
 ἢ μὲν E 63,1 τὰ μὲν E 65,1 τοὺς μὲν
 E 62,6 οἱ μὲν — οἱ δέ E 112,10 τὴν
 μὲν — ἢ δέ E 17,4 τῆι μὲν — τῆι δέ
 E 61,3 τοτὶ μὲν — τοτὶ δέ E 17,1. 16
 οὔτε — οὔδὲ μὲν — οὔδὲ — οὔδὲ E 27,2
 οὔτε — οὔδὲ μὲν ter repetitum X 2,17
 ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὖν — δέ E
 15,2 οὐ μὲν — οὐ (ter) — ἀλλὰ E
 134,2 μὲν τε — δέ τε E 35,11 μὲν —
 ἀλλὰ T 5,6 μὲν — ἀτάρ P 8,56 μὲν
 δ' αὖτε E 20,2 γὰρ μὲν T 45,3 καὶ μὲν
 X 37,1 μὲν οὖν [Thal.] 2 X 34,1 E
 102,1 103,1
 Μενέδημος. Μενέδημον T 31,1
 μένειν. μέναι P 8,30 μόνησι Cleostr. 1,1
 μένον P 8,29 μέναι (?) T fr. 62 v. μίσηεν
 μένος P 11,3 E 27,2 111,3. 9 115,9
 T 58,2
 μέντοι T 66,5
 μερίζειν. μεριστόν T fr. 76
 μέριμνα. μέριμναι E 11,1 μερίμνας E 2,2
 110,7
 μέρος E 2,3 μέρει E 17,29 26,1. 2 μερίων
 E 96,2 μέρεσιν E 22,1
 μέσος. μέσον X 1,11 μέσων P 12,3 C 4,1
 μέσηι E 35,4 μέσων X 1,7

μεσοθήεν P 8,44
 μεστός X 1,4
 μετά c. gen. T 67,2 C 8,1 c. dat. E
 17,25 112,5 T 45,2 μετά δι P 12,2
 μέτα (= μέτεσι) P 9,4
 μεταλλᾶν. μεταλλῆσαι T 48,4
 μεταλλάσσειν. μεταλλάσσοντα E 115,8
 μετανάστης. μεταναστῶν (?) T 39,2 not.
 μετάρσιος. μετάρσιον E 35,9
 μεταφύειν. μετῶφον E 108,1
 μετείναι. μετῆι X 2,15
 μετέπειτα T 5,1 P 19,2
 μετέρχασθα IX 26,2
 μετέχειν C 10,8
 μέτωπον. μετώπων E 57,3
 μή X 1,18 38,1 P 4,3. 5. 7 7,1 8,7.12.
 58 [8,33] E 23,9 24,2 T 5,7 13,1
 fr. 62 not. (?) 66,5 67,4 C 6,1 10,5
 14,1.2 [C] 19,2 οὐ μή P 8,61 μηδέ
 X 7,4 P 1,34 E 4,6 17,21 μή —
 μηδέ T 66,6
 μηδαίς. μηδέν P 6,2 9,4 T fr. 80 μη-
 δανός P 8,10 C 18,2
 μηδος *metadrum virile* μήδεα E 29,2 134,8
 Μηδος X 22,5
 μήκος E 17,20 μήκος E 119,1
 μηλήσεις corrupte (κηλήσεις?) T 38,1
 μηλον *malum*. μήλα E 80,1
 μήν subst. μηνός E 68,1
 μήν partic. καὶ μὴν C 1,1 3,1 ναὶ μὴν E 76,2
 μήνη. μήνης E 42,3
 μήνιγξ. μήνιγξιν E 84,7
 μήποτε P 7,1
 μήτε — μήτε E 4,10
 μήτηρ. μητέρα E 137,5
 μητίεσθαι. μητίεστο P 13,1 μητίεσθαι
 E 139,2
 μήτις E 2,9 106,1 μήτιος E 23,2
 μαιναίνε. μῆνη E 115,3
 μιγνύνααι v. μεγνύνααι
 Μικκύλος sutor. Μικκύλον C 3,1
 μίμνειν. μίμνα X 26,1
 μιν v. οὐ
 μινυνθάδιος. μινυνθαδῆς E 85,1
 μίξις E 8,3 [de accentu cf. ad Parmen.
 (1897) p. 108] μίξις P 12,4
 μίσγειν. μίσγων E 64,1 μισγομένων E 35,
 7 35,16 ἰμίσγητο E 59,1

μνᾶ. μνᾶς C 13,1
 μνημοσύνη X 1,20 Μνημοσύνης C 10,1
 μογερός. μογεράσαι [D] 156,3
 μόγος. μόγοισιν (E 112,12)
 μοῖρα P 1,26 8,37
 μοιχεύειν X 11,3 12,2
 μολπῆ X 1,12
 μόλυβδος. μόλυβδον T 31,1
 μονίη. μονῆ E 27,4 28,2
 μόνος P 1,37 μόνος P 8,1 T 67,5
 μόνωι E 111,2 μόνωι P 4,2 μόνων
 [Thal.] 2 adv. E 2,5 8,3 17,1. 16
 35,5 134,4
 μορφή. μορφήι E 21,2 μορφήν E 137,1
 μορφᾶς P 8,55
 μουνογενής. μουνογενῆς P 8,4
 μουνομηλής. μουνομηλῆ E fr. 58
 Μούσα E 131,1 Μούσης E 5,2 Μούσα
 (voc.) E 4,3 Μούσαι C 10,2 Μουσῶν
 C 8,1 Μουσῶτων T 12,3 Μούσαις C 10,10
 μῦθος P 8,1 (cf. 1,37) E 62,3 μῦθον
 P 4,1 E 23,11 T 68,2 μῦθων E 17,
 14. 15 24,2 T 45,1 μῦθος X 1,14
 E 114,1
 μύκλος *asimus* (?) T fr. 15 not.
 μυκτήρ T 25,3 μυκτήριον E 101,1
 μυρίος. μυρίοι E 112,9 μυρία E 35,7. 16
 E 110,7 μυριάς E 115,6
 μύρμηξ. μύρμηκος C 10,7
 μύρον X 1,3 μύροιαι E 128,5
 μύσος E 128,9
 μυχός. μυχοίς X 2,22 μυχόνδε E 100,23
 μωλυτής T 41,2
 μωρός C 4,3
 νάειν *fluere*. νάησονται E 111,8
 ναὶ μὴν E 76,2
 ναίειν *habitare*. ναίει(ς) E 112,2
 ναίετᾶν. ναίετούσαν E 76,3
 ναυτικός. Ναυτική [Thal.] p. 17
 νεβρός. νεβροῦ T 16,1
 νέσθαι P 1,26
 νέικος. Νείκος E 17,19 30,1 35,3. 9 36,1
 109,3 cf. E A 29 p. 88,23 al. Νείκος
 E 17,8 22,8 26,6 νεϊκῆί, Νεϊκῆί E 109,3
 <115,4 n.> 115,14

νεκρός νεκρά E 125,1
 νέος X (?) 42,1 νῆς [= νέης] X (?) 42,1
 νών Menocr. 1,1 νίων corrupte, νίων
 (?) T 33,1
 νεφελήγερέτης E fr. 149
 νέφος X 32,1 T 39,1 νεφών X 30,4 νέ-
 φων X 30,2
 νήκουστος E 137,3
 νηλεής νηλεές E 139,1
 Νημερτής E 122,4
 νημεμία νημεμία T fr. 64
 νήπιος E 137,2 νήπιοι E 11,1
 νησταεύειν νησταύσαι E 144,1
 Νῆστις E 6,3 cf. E A 33 p. 89,19 sqq.
 Νῆστιδος E 96,2
 νήχειν νήξομαι T 32,1
 νικᾶν νικᾶ X 2,21
 νίκη, Νίκη Νίκης T 21,2 νίκην X 2,1
 νοστίν P 5,1 6,1 8,8. 34. 36 νοστίν X 24,1
 νόαι E 4,13 νοάων E 84,1 ἐνόησ(α) T
 fr. 64 νοῆσαι P 4,2 E 4,12 νοητόν
 P 8,8
 νοερός νοερώτερον T 60,3
 νόημα X 23,2 P 1,33 7,2 8,34. 50
 16,4 E 105,2 105,3 T 60,3 νόηματος
 E 110,10
 νόησις νόισις T 44,2
 νομίζειν νομίζεται X 2,13 E 17,22 νο-
 νόμισται P 6,3
 νόμιμος τὸ νόμιμον E 135,1
 νομοθήκη νομοθήκης T 9,4
 νόμος νόμοι E 9,5
 νοῦς νόος P 16,2 T 24,2 νόου X 25,1
 T 59,1 66,3 νόοιο E 136,2 νόωι P 2,1
 E 2,8. 17,21 T 70,1 24,2 νοῦν, Νοῦν
 T 38,3 T 59,4 P 6,6
 νόσος νοῦσον T 22,3 νόσοι E 121,3
 νοῦσών E 112,10
 νὸ ν. νῦν
 νυκτιφαής νυκτιφαές P 14,1
 νῦν X 1,1 7,1 P 8,5 E 38,2 62,1 71,4
 115,13 131,3 T 1,1 17,1 66,7 νυν
 P 19,1 νὸ T 66,2
 νύξ (Νύξ) P 9,1 Νυκτός P 1,9. 11 9,3
 12,2 E 49,1 νύκτ(α) P 8,59 E 48,1
 84,2
 νῶμα ν. νόημα
 νωμᾶν P 1,35

νώσις ν. νόσις
 νῶτον. νῶτοιο E 134,2 E 29,1 νο τοις
 E 83,2
 ξαίνειν. ξαίνοντα C 3,2
 ξανθός ξανθοῦ E 112,1 ξανθοί X 1,9
 Ξενοκράτης cf. C fr. 3a
 ξένος ξείνων E 112,3
 Ξενοφάνης Colophonius. Ξενοφάνης
 T 60,1
 Ξενοφῶν Atheniensis. Ξενοφῶων T
 26,2 cf. X B 44 p. 47
 ξουθός ξουθῶν E 128,7
 ξύλον. ξύλωι E 81,1
 ξύν ν. σύν
 ξυναχής ξυναχῆς P 8,25 vgl. συναχῆς
 ξυνίδεαι ν. συνίδεαι
 ξυγκυρεῖν ν. συγκυρεῖν
 ξυνός. ξυνός P 11,2 ξυνόν 3,1
 ὁ artic. (ὁ Μῆδος) X 22,5 T 19,1 25,1
 C 17,1 ἡ T 3,1 3,1 3,3 26,2 68,3
 [C] 19,2 neutrum articuli apud anti-
 quos poetas X P E ita adhibetur, ut
 adiectiva (τὸ πᾶν, τὸ νόμιμον, τὸ μη-
 δόν, τὸ μέσον, τὸ σαφές), participia (τὸ
 ἰόν, τὰ δοκοῦντα), verba (τὸ νοεῖν, τὸ
 φρονεῖν, τὸ λέγειν), adverbia (τὸ κάτω) in
 abstractorum substantivorum ordinem
 tollantur: τὸ [Thal.] 2 X 1,11 28,2
 34,1 P 2,2 6,1. 8 8,19. 32. 36 12,5
 E 17,32 26,7 135,1 108,2 T 13,2
 31,2 58,1 69,1 fr. 74 S 2,5 C 18,2
 τοῦ P 2,2 8,10. 35. 37 E 13,1 14,1
 39,3 T 68,3 τῆς X 2,14 τοῖ [Thal.] 2
 τόν T 9,1 50,1 60,2 fr. 62 C 3,3
 τῆν X 14,2 (S 2,4) C 1,4 τῶ E 96,2
 οἱ (in iambo) X 14,1 T 66,5 αἱ P
 12,1 τὰ [Thal.] 2 X 1,15 τὰ μέγιστα
 X 34,3 τὰ P 1,31 9,2 10,1 C 12,3
 τῶν [Thal.] 2 X 1,22 E 4,12 30,1
 96,2 129,5 C 3,2 16,2 τῶς X 35,1
 τοῦς T fr. 75
 articulus demonstrative: ὁ γὰρ T
 22,2 γὰρ ἡ P (12,14) τὸ γὰρ P 8,44

- 16,4 τοῦ ἀνεκεν P 8,13 ἀπὸ τῆς P 6,4 ἐὰν τοῖς X 2,20 ἐν P 8,50 τὸν σοὶ ἐργὸν διάκοσμον P 8,60 corrupte τὸν E 9,3 τὴν δὴ P 1,15 4,6 τὴν (an relat.?) E 17,21 25 128,4 διχα τῶν E 17,19 <τῶν> initio versus E 35,10 not. 115,13 ἐκ τῶν E 98,5 T 25,1 πρὸς τὰς X 8,3 E 17,30 59,3 ἐν τῶσιν E 17,20 τῶσιν ἕμι(α) E 112,7 μετὰ τῶσιν E 17,25 ἐπὶ τῶσιν τε καὶ τὰς P 9,2 ἐπὶ τὰς P 12,2 ἰ μὲν E 41,1 ἡ μὲν E 68,1 τὰ μὲν E 65,1 T 5,6 τοὺς μὲν E 62,6 ἡ μὲν — ἡ δὲ ἀπ. P 4,3. 5. 8. 17. 18 τὴν μὲν — ἡ δὲ E 17,4. 5 οἱ μὲν — οἱ δὲ E 112,10 τὰ μὲν — ἄλλα δ' E 23,4 τὰ μὲν — τὰ δὲ τε E 35,11 τῶν μὲν E 4,1 ὁ δὲ E 115,11 137,3 T 38,2 ἡ δὲ P 8,15 P (?) 20,2 E 85,1 96,1 98,1 τὸ δὲ T fr. 74 τοῖς δ(δ) P 8,58 E 64,1 τὸν (δδ) E 142,1 T fr. 64 οἱ δὲ P 6,6 E 9,1 112,8 137,2 T 34,2 ταὶ δὲ (praec. vocali) P 1,17 αἱ δὲ P 12,2 E 84,10 τὰ δὲ E 9,4 61,2 75,1 96,3 C 8,2 τῶν δὲ P 1,14 E 35,7. 16 36,1 75,1 C 10,10 τὰς δὲ P 19,3 T 48,1 δ γε P 8,37 E 28,1 129,5 not. (?) ἡ γε <E 114,2> τό γε P 4,7 οἱ γ' E 128,4 τὸ γὰρ αὐτὸ P 5,1 16,2 ταυτὸν P 8,29. 34 ταυτὸν P 8,57. 58 ταυτὸ T 59,5 ταυτῶι X 26,1 P 8,29 ταυτὰ E 82,1 T 67,3 τὰντία P 8,59 τὰγα-θοῦ T 68,3
- articulus relative (plerumque metro cogente pro ἕς κτλ.) τὸ P 8,23. 31. 46 E 15,2 τὸ περ X 2,17 τοῦ initio versus X 6,3 τῆς T 7,1 20,2 61,1 τῆι (initio versus) E 17,23 ἐν τῆι E 35,5 τὸν E 35,2 τὴν X 7,5 ταὶ P 1,1. 25 τὰ P 6,2 E 2,2 20,3 35,14. 15 38,2 111,8 τῶν initio versus P 8,54 ἐκ τῶν E 23,5 τῶσ' X 1,23 τὰς P 130
- δαρ. ὄφρων E 21,1
- δαριστής. δαριστῆν T 57,2
- ὀγδόατος. ὀγδοάτου E 68,1
- ὀγδῶκοντα Cleostr. 1,1
- ὄγκος E 100,13 ὄγκων P 8,43 ὄγκων <T 29,1> E 20,1
- ὄδα. τόδα X 7,3 28,1 E 120,1 τοῦδα P 8,51 19,2 τῆσδε P 1,33 7,2 τῶδα P 8,15 τῆσδε E 103,1 τῶδα P 1,27. 34 τῶδα P 19,1 E 2,7 26,11 35,5 111,2 C 7,1 τῶνδ(α) X 8,4 E 17,33 21,1 62,3 71,1 110,4 C 5a,1 τῶσδ(α) E 113,1 τοῦσδ(α) T 22,1 ὠδα P 1,23 E 102,1
- ὀδμή. ὀδμῆν X 1,7 3,6
- ὀδοός. ὀδοός P 8,18 ὀδοός P 1,37 8,1 ὀδοῶ T 59,2
- ὀδοός. ὀδόν P 1,2. 5. 27. 34 S 2,4 ὀδοῶ P 4,2
- ὄζειν. ὀσδόμανος X 1,6
- ὄζος. ὄζων E fr. 99
- ὄθ: C 1,2
- ὄθονη. ὄθονησι E 84,8
- ὄθούνεκεν T 34,3
- οἶ P 8,49
- οἶδμα. οἶδαμνι E 100,7. 24
- οἰζύς T 3,3
- οἰησις. οἰήσιος T 11,1
- οἰκαθε X 1,18
- οἶμ(οι) θπι E 139,1 οἶμοι, ἐγὼ T 66,2
- οἶνος X 1,5 E 81,1 οἶνεσι E 91,1 οἶνον 5,1 22,3
- οἶνοψ. οἶνοσι C 4,1
- οἶος. οἶον T 10,1 οἶ(α) E 57,3
- οἶος T 26,2 οἶον E 62,8 οἶος E 119,1 ὀνόμαρ X 15,5 ὀνον mass. T 9,1 23,1 45,1 ὀνα E 110,6 T 27,1 66,1
- οἰοσπερ v. ὀος
- οἰχσεθαί. οἰχεται (S 2,3)
- οἶω E 16,1 οἶομαι T 66,4
- οἶωνός E 117,2 οἶωνοὶ E 21,11 130,2 οἶωνῶν E 9,3 82,1 οἶωνούς E 23,7
- ὀκρούεσσα P (?) 20,1
- ὀκτώ E 96,2 v. ὀγδόατος
- ὀλβιος E 132,1 ὀλβια C 8,2
- ὀλβος. ὀλβου E 119,1 ὀλβον C 10,6
- ὀλεθρος P 8,21. 27 ὀλεθρον T 66,4
- ὀλέκειν. ὀλέκει E 17,4 ὀλέκοντο T 22,3
- ὀλίγος. ὀλίγον T 52,1 E 39,3 adv. E 98,4 ὀλίγην T 54,2 μείους X 3,4 ἑλάσων E 98,4 ἑλάσσω E 23,4 ἑλάσσονα T 38,3
- ὀλλύναι. ὀλλυθαι P 8,14. 40 v. ὀλλίμνος
- ὀλμος T 41,2
- ὀλόος. ὀλοῖσι T 22,1

ελος ούλος (ter) X 24,1 ούλον P 8,4.38
 ελοφυής ο'λοφυής E 62,4
 Όλυμπία. Όλυμπία X 2,3
 Όλύμπιος. Όλυμπίου C 10,1
 ελυμπος P 11,2 Όλυμπος E 44,1
 εμβριος. εμβριον X 30,3
 εμβρος E 100,12 εμβροιο E 111,6 εμ-
 βρωκ E 79,1 98,2 εμβρον E 21,5 50,1
 100,18
 εμέστιος. εμέστιαι E 147,1
 Όμηραπάτη T 60,1
 Όμηρος X 11,1 cf. fr. 13 Όμηρον X 10,1
 εμμα P 1,35 εμματα E 57,3 86,1 T 16,1
 ζμμασιν E 17,21
 ομοίος v. δμοιος
 δμοιος. ομοίος X 23,2 ομοιην T 59,6
 ομοίαις X 15,3 ομοίαις (sc. γωνίας) L q.
 Ιασ Thal. A 20 p. 16 ομοιον P 8,22
 E 62,6 falsa l. X 15,5 ομοια E
 ομοιοῦν. ομοιοθίντα(α) E 22,5
 ομοκλή. ομοκλήων E 187,3
 ομολογεῖν. ομολογῶ T fr. 74
 ομός. ομόν P 8,47 ομῶς P 6,7 8,49
 E 94,2n. T 9,2
 ομοῦ P 8,5 9,3 T 24,3
 Όμφαίη E 123,3
 δμως X 34,4 P 2,1
 ονειδίζειν. ονειδισας [C] 19,1
 ονειδος. ονειδα X 11,2
 ονομα P 8,38 19,3
 ονομάζειν P 8,53 ονομάζεται E 8,4 ονό-
 μασται (nio) P 9,1
 οξύ E 90,2 (bis)
 οξύβελής E 40,1 οξύβελεις E 83,2
 οπηδεῖν. οπηδαί P 4,4
 δπηι E 12,3 59,2 110,5 112,9 δπηι
 T 58,1 59,4
 όπισω. όπισσω E 100,25 154,1 (?)
 όπλιζειν. όπλισσαστο E 84,1
 όπιτος. όπισσοι T 5,5
 δπλον. δπλα C 4,7
 όπος E 33,1
 όπόσηι E 4,12
 όπόσος. όπόσον X 1,17 όπόσος X 36,1
 όπόταν Cleostr. 1,1 E 23,1 100,6
 όπόθεν P 3,2 10,3
 όπότς E 100,23 129,4
 δπως P 4,3 8,9. 47 E 62,1

όρᾶν E 21,3 όρᾶ X 24,1 όράται 28,1
 όψι E 76,3 ΐδον (1 p.) T 9,1 38,1
 ΐδοθα X 32,2 E 35,17 ΐδών E 118,1
 ΐδόντων E 39,3 όπαίκαμεν E 109,1
 όρέγεσθαι. όρέγατο E 129,4
 όρειλεχίς. όρειλεχίας E 127,1 όρειλεχίς-
 σιν E 20,7
 όρθός. όρθόν T 68,2
 όρλζειν T fr. 80
 δρκος. δρκου E 30,3 δρκοις E 115,2
 όρμαν. άρμήθησαν P 11,3
 όρμή E 35,13 114,3
 όρμίζειν. όρμοθία E 98,3
 όρνύναι. ώρσαν P 8,9 T 22,3 όρωρεν
 E 2,9 όρνύμενοι E 111,4
 όρούειν. ορουσεν E 90,1 ορούσαι T 58,1
 δρπηξ. δρπηκας E 62,2
 δς rel. 1,5. 19 E 30,3 E 115,4 E 129,2
 E 132,1 [E] 156,13 T 4,2 13,1 24,2
 28,3 42,3 (?) 44,2 67,6 ῥ P 1,3 12,3
 E 6,3 9,5 δ X 2,5 2,9 E 25,1 οῦ
 [C] 19,2 οῦ [C] 19,3 ωι P 8,35. 54
 E 132,2 ῆν X 32,1 P 6,4 S 1,1 T
 58,4 C 4,3 α E 11,2 E 112,1 T 39,1
 (α) E 84,9 α E 22,6 ων [Thal.] 2
 E 4,4 38,2 86,1 T 68,4 C 4,6 ος
 P 6,8 οῦς E 114,2 ζς (?) T 42,3 not.
 ζς βα T 58,2 ῆ τε E 46,1 T 21,3 C
 10,3 έρ' ωι τε E 4,7 α (τα) E 23,3
 84,4 111,3 115,5 T 30,2 α τ(ε) E
 110,7 v. δσπερ
 όσδειν v. όζιν
 όσιος. όσιων E 4,2 όσιαις C 10,11
 όσίη. όσίης E 4,7
 όσμή. όσμων E 102,1
 δσος. δσσου E 119,1 δσσον acc. E 35,12
 δσον τε P 1,1 E 42,3 καθ' δσον E 104,1
 adv. δσον, δσσον E 84,5. 11 108,1 δσοι
 T 1,1 C 12,3 δσα X 29,1 E 21,9(bis)
 22,4 71,4 75,1 T 42,2 66,8 δσσα
 X 2,18 11,2 P 8,39 E 21,4 22,3
 23,10 35,9 89,1 101,2 111,1 T 66,6
 C 8,1 δσοις T 9,2
 δσπερ. δπερ P 16,3 cf. τάπερ X 2,17
 οὔπερ T 69,1 σπερ P 4,2 άπερ X 15,2
 v. ώσπερ.
 δστις. δτις T 28,2 ῥτις E 17,21 δτι E
 22,8 T 48,5 δτωκ E 2,5 δσσα X 84,2

- ὄστουν. ὄστια E 96,3 T 52,1
 ὄταν E 100,8
 ὄτε X 22,5 P 1,8 E 33,1 34,1 95,1
 100,16 (?) T 67,2 ὄτε μὲν — τότε μὲν
 — εὔτε δὲ — δὲ E 9,1 sqq.
 ὄτι coni. E 89,1 139,1 T 24,2 T fr.
 74 fr. 74 ὄτι T 5,4
 ὄτις v. ὄστις
 οὐ (οὐκ, οὐχ) X 1,17 2,11. 22 3,4 34,4
 P 1,30 2,2 4,3. 5. 7 6,2. 8 7,1 8,8.
 9. 16. 17. 20. 32. 33. 35. 54. 61 E (9,5)
 11,1. 2 15,1 17,11. 25. 26 26,10 35,6
 35,9 62,3 91,2 128,8 133,1 139,1
 T 5,6 7,1 8,1 20,2 26,2 28,1. 2
 34,4 44,1 45,1 50,2 fr. 62 66,3
 fr. 74 C 10,6 10,11 15,1(bis) 18,1
 αὐχί P 8,11. 40 οὐ — οὐχ — οὐ C 4,6. 7
 E 29,1 sqq. οὐ (anaphorice quater) — οὐ
 μὲν — οὐ — οὐ — οὐ, ἀλλά E 134,2 sqq.
 κού P 8,9 οὐ elliptice ὡς οὐ μὴ ποτε
 τίς σε — παραλάσσει P 8,61 οὐ γὰρ μὴ-
 ποτε τοῦτο δαμῆι P 7,1 οὐ interrogati-
 ve E 136,1 (bis) οὐτις, οὐτως v. σ.
 τις cf. μὴ et οὐκίτι, οὐποτε, οὐπω, οὐτοι
 οὐ pronomen et coniuncta. οἱ X 1,20
 2,9 E 42,1 T 5,6 μὲν X 7,2 26,2
 P 8,9. 23. 31. 46 10,6 E 100,12 T 34,2
 58,3 σφέ E 110,1 115,9 σφῶν αὐτῶν
 E 110,9 σφῶν E 17,11 σφιν 1,16 σφας
 1,12 σφιν E 11,1 15,3 30,3 100,3
 σφίσι(v), σφῶν E 22,8 26,10 108,1 σφιν
 (i. e. αὐτῶν) E 22,3 μὲν (i. e. αὐτούς) E
 115,6
 οὐδ' ἀμά E 12,1 17,6. 12 26,11
 οὐδος E 115,10 128,7 οὐδος E 52,1
 οὐδέ X 1,21, 22 2,13 5,1 6,3 26,2 34,1
 P 8,8 (bis) 12,20 E 8,2 16,1 62,3
 100,12 134,1 T 28,1 35,1 36,1 48,4
 61,1 οὐδέ — οὐδέ P 8,5. 23. 24 E 13,1
 οὐδέ — οὐ — οὐδέ — οὐδέ T 28,2 quin-
 quies rep. E 128,1. 2 οὐτε — οὐδέ (?) 17,30
 οὐτ' ἄρ τε — οὐδέ (?) E 142,2 v. μηδέ
 οὐδεῖς οὐδέν X 1,23 P 6,4 8,36 E 14,1
 15,4 17,33 T 7,1 fr. 76. 80 C 4,2 adv.
 X 26,1 οὐδένος E 8,1 T 28,2
 οὐδέτερος οὐδέτερον P 9,4
 οὐδέος P 1,12
 οὐκίτι E 17,31 112,4
 οὐλόμενος οὐλομένου E 8,2 17,19
 οὐλος v. δλος
 οὐλοφυής v. ὀλοφυής
 οὐν. ὠν X 1,16 οὐν P 8,16 E 14,1 T
 fr. 64 δ' οὐν E 2,8 ἐκὰ οὐν E 23,3
 μὲν οὐν [Thal.] 2 X 34,1 E 102,1 103,1
 ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὐν E 15,3
 οὐνεκεν quapropter P 8,32 propter quod
 P 8,34 E 80,1 οὐνεκα(α) (= ἕτα) E 114,1
 οὐποτε X 1,5 E 145,2
 οὐπω E (?) fr. 154
 οὐράνιος οὐράνιον P 11,2
 οὐρανός E 22,2 οὐράνιον P 10,5 E 41,1
 οὐτε simpl. P 8,7 (?) οὐτε — οὐτε X 23,2
 P 2,3. 4 4,7. 8 8,13. 14. 44. 45. 46. 47
 T 3,1 5,4 C 4,3. 4 οὐτε — οὐτε —
 τε E 62,7. 8 οὐτε — οὐτε — οὐτε X
 30,2 sqq. T 5,2 οὐτε — οὐτε — οὐδέ
 C 5 a. 2. 3 οὐτε — οὐδέ (?) E 17,30 οὐτ'
 ἄρ τε — οὐδέ (?) E 142,1 οὐτε — οὐτε
 οὐτε — οὐδέ μὲν X 2,15 sqq. οὐτε —
 οὐδέ — οὐτε — οὐτε E 2,7 sqq. οὐτε
 — οὐδέ μὲν — οὐδέ — οὐδέ E 27,1
 οὐτις v. τις
 οὐτοι X 18,1
 οὐτος T 41,1 τοῦτο X 2,13 32,1 P
 7,1 E 17,32 20,1 67,2 76,1 128,9
 T 67,1 ταύτης P 6,3 ταύτη P 8,2 ταῦ-
 τον X 1,19 ταῦτα X 1,16 2,10. 22 35,1
 P 1,31 E 17,6. 27. 34 21,13 22,1 23,11
 26,3 59,2 110,3. 5 T 48,4 70,1 C 8,1
 τούτων P 8,15 12,3 E 16,2 21,9 107,1
 T 28,1 C 4,6 τούτοις C 14,2 E 107,2
 τούτοισιν E 98,1
 οὐτως(α) P 8,11. 30 19,1 E 2,7 E 17,9
 E 23,9 26,8 27,3 E 53,1 E 79,1 T
 5,7 (?) [C] 19,4 χούτως P 8,30
 ὀφείλειν. ὀφελον T 59,1
 ὀφθαλμός. ὀφθαλμῶν E 133,1
 ὄφρα X 3,2 T 5,7 39,1 ὄφρα μὲν τε —
 τόφρα μὲν οὐν — δέ — E 15,2
 ὀφρουῦσθαι. ὀφρουῦσθαι T 29,1
 ὀχετεύειν. ὀχετεύαται E 4,2
 ὀχεύς ὀχηα P 1,16
 ὀχηη. ὀχθας X 2,21
 ὀχλοάρεσκος T 34,3
 ὀχλολοῖδορος T 43,1
 ὀχλος T 22,2 ὀχλοιο T 34,1

ὄψ νοα. ὄπα T 30,3
 ὄψ *uilius* E 88,1
 ὄψιγονος ὄψιγονοι E 80,1
 ὄψις ὄψιος E 64,1 ὄψιν E 4,10 v. ὄψ
 Ὀψοποιητικὴ τίτ. C p. 216 n. 31

παγκράτιον X 2,5
 πάθος καθίων T 9,4
 παίζειν. παίζησι E 100,9
 παῖς *puella* E 100,8 παῖδες *liberi* E 137,5
 παλαίειν. παλαιόν X 2,3
 παλαιός. παλαιόν E 115,1
 παλαισμοσύνη. παλαισμοσύνην X 2,16
 παλάμη. παλάμη E 4,9 πάλαμα E 2,1
 παλάμη(ν) E 75,2 95,1
 πάλιν P 3,2 E 17,5.10 26,9 100,8.25
 111,5 δ' αὖ πάλιν ἔπαυεν ἢ πρὶν E
 100,20
 παλίνοσος E 35,1 παλίνοσον E 100,23
 παλίντιτος παλίντιτα E 111,5
 παλίντροπος P 6,9
 πάμπαν P 8,11 E 28,1 fr. 140
 παμφαίνειν. παμφανώνων E 98,2
 παναλουργής. παναλουργία X 3,3
 παναπευθής. παναπευθία P 4,6
 πάνδειλος πάνδειλοι E 141,1
 πάντη X 1,11 P 8,14 T 59,6 fr. 68
 69,1 *annominatio* πάντη πάντως P 2,3
 πάντοθεν P 8,43.49 E 28,1 (29,3 not.)
 παντός. παντοῖα E 115,7 παντοίων E
 84,3 112,11 129,3 παντοῖαι E 35,17
 πάντοσε P 8,57 E 2,6
 παντοφυής. παντοφυῆ T 37,1
 πάντως P 2,3 cf. πάντη
 πάνυ X 1,18
 παπταίνειν. παπταίνουσα 15,1
 παρά c. gen. X 3,1 E 4,5 5,2 θεοῦ
 πάρα E 23,11 c. dat. X 11,2 28,1 παρ
 X 22,1 πάρα *postpositum* C 15,3
 c. acc. X 2,21 E 46,1 (?) not. C 1,4 παρ
 X 2,3 παρ' αὐτὸ *praeter id ipsum* P 8,13
 πάρα v. παρῆναι
 παρακίσθαι. πάρκεινται X 1,9
 παράσιτος C 4,3
 παρατείνειν. παρατείνει X 1,3
 παρῆναι. παρῆστιν (S 2,4) πάρα (i. e.
 πάρεστι) E 15,3 17,28 E 114,1 παρῆν

E 106,1 παρόντα P 2,1 παρόνται
 E 110,3
 παρελαύνειν. παρελάσση P 8,61 παρελή-
 λαται E 30,3
 πάρεξ P 8,37
 παρθέτινος παρθένη E 4,3
 παριέναι. παριόντα X 7,2
 παριστάναι. παρίσταται vel παριστᾶται
 P 16,2 E 108,2 παρίστασο E 131,3
 Παρμενίδης. Παρμενίδου T 44,1
 πάρος E 11,2
 Πάρος X A 33 p. 32,3
 παρφάσθαι. παρφάμαι P 1,15
 παρωδία. Παρωδία τίτ. X p. 41
 πᾶς (E 2,6) πᾶσι(α) T 3,3 πᾶν *praedi-*
cative P 8,5. 22. 24. 25. 48 9,3 E 35,10
 τὸ πᾶν *Unioersum* E 17,32 26,7 T
 59,5(bis) τὸ πᾶν κρίας T 31,2 παντός
 P 1,32 8,33 E 13,1 14,1 τοῦ παντός
 39,3 πάσης T 48,3 C 15,2 παντί P 16,4
 πάση E 4,9 πάντα P 8,60 E 78,1
 πᾶσαν X 6,3 S 1,2 T 5,6 67,6 πάντες
 X 10,1 33,1 E 115,12 [C] 19,3 πάντα
 X 2,10 11,1 13,1 25,1 27,1(bis)
 29,1 P 1,3. 28. 32 8,38 9,1 10,1 12,3
 E 17,27 21,7. 9 22,1 31,1 35,5 100,1
 102,1 107,1 110,3. 10 111,2 130,1
 S 2,2 T 21,3 24,3 adv. P 12,4 πάν-
 των X 34,2 P 6,9 13,1 E 6,1 17,4
 89,1 129,5 135,1 S 2,1 T 30,1 38,2
 39,1 45,2 71,1 πᾶσι(ν) X 34,4 P 16,4
 E 21,5 23,5 100,1 112,5 T 9,2 πά-
 σησιν E 129,4 *annominatio* P 1,32
 16,4 cf. πάντη
 πᾶσθαι. ἐπίπαντο T 66,6
 πάσχειν. πάθω T 66,2
 πατήρ E 137,1 πατρός [E] 157,1 πατῆρ(α)
 E 137,5
 πάτος. πάτου P 1,27
 πάτρα C 15,1
 πατρίς [E] 156,2 πατρίδος [E] 157,2
 παύειν. παύω P 8,50 παύει C 14,1 παύοι
 P 8,46 παύσει E 111,3 παύσαι X 7,4
 παύσεσθε E 136,1 παυῖσθαι T 17,2
 καῦρος. καῦρον E 2,3 καῦρων T 45,3
 Παισανίης. Παισανή E 1,1 Παισανήν
 [E] 156,1
 παφλάζειν. παφλάζων E 100,7

- πεδᾶν. ἐπιδησον P 8,37 10,6
 πίδη. πίδησον P 8,14
 πείθειν. πείσαν P 1,16 πεκουδύτας P 8,39
 πειθόντας E 2,5
 πειθῶ. παιδοῦς, Παιδοῦς P 4,4 E 133,3
 T 48,3
 πείρας X 28,1 P 8,42 πείρατος P 8,31
 πείρατα P 10,7 E 17,15 πείρασι P 8,
 26.49
 παίρειν. παπαρμένοι E 112,12
 πείλαγος. παλάγους E 50,1 παλάγουςι E
 105,1
 πελάζειν. παλάξαι P 8,25 παλάσασθαι
 E 133,1
 πείλειν P 6,8 8,18 πείλαινα P 8,11.45
 πῶλαι X 2,18 E 5,1 13,1 E 94,1 n. (?)
 πῶλοι P 8,19 πῶλαισι E 81,1 πῶλονται
 E 21,7 110,7 146,2 πῶλοσθαι X (16,2)
 38,2 ἔπλωτο E 21,2 42,3 67,1 68,1
 71,1 134,4
 πελεμίζειν. πελεμίζετο E 31,1
 πέμπειν P 1,8 πέμπε E 4,5 πέμπεου(α)
 P 12,5 πέμπων ἡμερῶν P 1,2 πέμψας X 6,1
 κενύσσης. κενύσσηων T 39,1
 κενητεύειν. κενητεύοντα E 37,3
 κενία. κενίης C 7,2 κενίη T 66,8
 κενταθλατέιν X 2,16
 κενταθλατεύειν. κενταθλατέων X 2,2
 κέντα X 6,3 E 143,1 C 13,2
 περᾶν. περῶντα P 1,32
 περί c. gen. X 8,4 34,2 P 8,15 E 71,1
 C 4,6 4,7(bis) περί E 132,2 c. dat.
 E 101,2 139,3 περιφρηγῶν E 20,5
 c. acc. X 17,1 P 14,1 E 45,1 T 21,3
 67,6 adv. E 38,4 T 34,2 39,1 περί
 — ἤγαγεν E (?) 154,1 περί cognate
 E 46,1
 περιάγειν. περί δι(β) ἤγαγεν E (?) 154,1
 περιγηθής. περιγηθά f. l. E 28,2
 περιδείκνον T tit. fr. 73
 περιεῖναι. περίεμ E 113,2
 περιελλίσσειν. περί — ἔλλισσεται (?) E 46,
 1 not.
 περιγηθής. παραγγί E 27,4
 περικάρδιος. περικάρδιον E 105,3
 περιλαμβάνειν. περιληπτά E 2,8
 περιπίλειν. περιπλομένοιο E 17,29 26,1
 110,8
 περιρρυτος. περιρρυτον C 4,2
 περισσός. περισσόν E 13,1
 περίστασις. περίστασιν T 34,1
 περιστίλλειν. περιστῆλοισι E 126,1
 περιστέφειν. περιστέφκος E 112,6
 περίφοιτος. περίφοιτα P 10,4
 περίφρων. περίφρονα T 45,1
 περιώσιος. περιώσια E 129,1
 περόνη. περόνησον P 1,20
 Περσάιος. Στοίκαις cf. T fr. 6
 πεύθεσθαι. πύσαι E 2,9
 πῆι P 8,7 E 4,9 17,33
 πηγῆ X 30,1(bis) πηγῆν E 4,2 23,10
 πηγυόνα. ἐπηξεν E 86,1 πύσση E 75,1
 πενήγῶον E 107,1 ἐπάγη E 56,1 πᾶ-
 γον E 15,4
 πηλίκος X 22,5
 πηλός, πηλοῦν cf. X, A 33,6 p. 32
 πηλώδης P (?) 20,2
 πήρα C 18,1 Πήρη C 4,1
 πιαίνειν. πιαίει X 2,22
 Πιερίς. Πιερίδας C 10,2
 πικρός. πικρὸν E 90,1(bis)
 πιμπλάναι. πλῆνται P 1,18 πλῆντο P
 12,1
 πίνειν X 1,17 πίνων T 5,3 πίνοντα X
 22,3 πίνων X 1,19
 πίπτειν. πίπτει Cleostr. 1,2 E 133,3
 πύσων E 100,13 πύσονται E 104,1
 Πίσσης. Πίσσο X 2,3 2,21
 πίσσις P 1,30 5,28 E 71,1 πίσσας P 8,
 12 E 114,3 πίσσι E 4,10 πύσται
 E 4,13
 πιστός. πιστόν P 8,50
 πίστωμα. πιστώματα E 5,2
 πίσυνος E 115,14
 πιφάσκειν. πιφάσκων E 17,15
 πίων. πίων X 6,1 πύρα C 4,2 πύνοος
 X 1,10
 πλάδη. πλάδης E 75,2
 πλάζειν (πλάσσειν). πλάσσει E 20,5
 πλάττονται (l. πλάσσουνται) P 6,5 ἐπλά-
 ζοντο E 57,2 ἐπλάθησαν (πύο) P 8,28
 πλακτὸν (πύο) P 6,6
 πλανᾶν. ἐπλανῆτο E 57,3 fr. 58 πύλα-
 νημένοιο P 8,54
 πλάξ (?) X A 33 p. 32, 5
 πλάσμα. πλάσματα X 1,22

κλάσσειν. ἐκλάσσει(ο) T 60,2 πέλκασθε
T 10,2 πεπλασμένα T 19,1
πλατίστακος T 30,1
πλάτος E 17,20
πλατύνειν. πλατύνει T 34,4
πλατυρημοσύνη. πλατυρημοσύνης T 35,1
πλατύς. πλατίος E 30,3 πλατίσει E 115,2
πλατυσμός T 20,1
Πλάτων T 19,1 (voc.) T 54,1 cf. D fr. 2
πλίκειν. πλεκτούς X 1,2
πλίος. πλίον P 9,3
πλίων v. πλίς
πληκτρον S 1,3
πλοῦτος. πλοῦτον E 129,2 132,1 C 10,8
πνεῦμα E 84,4 πνεύματος E 100,15 100,
21 πνεύματα E 101,2 (?) 111,5
πνοή. πνοῆς E 102,1 πνοῖσι E 111,4
ποθέειν. ποθέντα E 110,9 ποθέται E 21,8
πόθεν X 22,4 P 8,7 E 14,1 17,32 T
48,1 48,5
πόθος, Πόθος E 64,1 T 54,1
ποία. ποία (l. ποιή) E 101,2
ποιεῖν. ποίωον T 15,4 ποίωον P 1,18
ποικίλλειν. ποικίλλωον E 23,1
ποιμήν. ποιμένα T 45,1
κοιπνύειν. κοιπνύουσα E 73,2
πολεμείν. πολεμοῦσα C 4,8
πόλις X 2,19 C 4,1 πόλεως (sic) X 2,9.
22 πόλεος E 112,2 πόλει X 2,20 πό-
λειν ἐκ πόλεως X (?) fr. 45
πόλισμα C 15,2
πολλάχι E 53,1
πολυαίματος. πολυαίματων E fr. 150
πολύδηρις. πολύδηριν P 1,36
πολύδοξος. πολύδοξον T 44,1
πολυθρόλητος. πολυθρόλητα [Thal.] 2
πολύκλαυτος. πολυκλαύτων E 62,1
πολυκύμων E 38,3
πολυμαθημοσύνη. πολυμαθημοσύνης
T 20,2
πολύμνηστος. πολυμνήστη E 4,3
πολύκειρος. πολυκίπερον P 1,34
πολύπλαγκτος. πολυπλάγκτων P 16,1
πολύποιος P 1,14
πολυπράγμων. πολυπράγμονες T 1,1
πόλις T fr. 65 πολλοί T 12,1 22,3 C
1,3 πολλά P 8,3 E 2,2 35,8 52,1
59,3 61,1 110,4 T 52,1 C 8,2 πολ-

λαί E 57,1 πολλῶν E 39,2 T 45,3 54,2
πολλούς [E] 156,3 πολλόν adv. X 9,1
38,1
πλίον P 16,4 E 2,9 4,7 4,10 πλίονα
nom. acc. plur. neut. E 17,2. 10. 17
26,9 πλίω E 23,4 πλίονων E 17.2. 9.
17 26,8 πλίονοσιν E 98,4 πλίστον
E 22,6 πλίστοι T 58,4
πολυσπερής. πολυσπερίων E 74,1
πολυστέφανος E 123,2
πολυτίμητος P (?) 20,3
πολύφημος. πολυφήμων P 1,2
πολυφθερής. πολυφθερίων E 113,2
πολύφραστος. πολυφραστα P 1,4
πολύφυλος. πολυφύλοι T 12,1
πολύχαλκος. πολυχάλκου P 1,18
πολύχρους. πολυχρεα E 23,3
πόνος. πόνωο X 25,1
πόντος X 30,4 38,3 115,10 πόντου X
30,2 πόντονδε E 115,9
πόποι. ὦ πόποι E 124,1
πορθμός. πορθμῶν E 100,10 πορθμοῦ
E 100,17
πόρνη. πόρνη C 19,3
πόρνος adī. πόρνησι(ο) C 4,4
πόρος E 4,12
πόρος. πόρον E 35,1 πόροιο E 100,17
cf. E A 87 (p. 103, 9)
πορσύνειν. πορσύνουσι E 23,5
πορφύρεος. πορφύρεον X 32,2
Ποσειδῶν E 128,2
πόσος. πόσα X 22,4
ποταμός. ποταμοῦ E 94,1 n. ποταμῶν
X 30,3. 5
ποτί X 7,2 P 8,5. 12. 20. 61 E 16,1 117,1
T 67,2 [C] 19,3
πότιμος. πότιμον E 9,4
ποτόν T 5,8
πού encl. T 24,1
πολυμαθημοσύνη v. πολυμαθημοσύνη
πούς. πόδες E 29,2 134,3 ποδῶν X 2,1.
17 E 101,2 ποσῶν X 26,1
πράγμα. πρήγμα T 34,4
πραπίς. πραπίδων E 129,2 132,1 πρα-
πίδωσαν E 110,1 129,4
πράσσειν. πρήσσειν X 1,16 πρέσσειν (l.
πρήσσειν) E 118,1
πρεσβυγενής T 59,3

πρήγμα v. *πῆγμα*
 πρήσσειν v. *πράσσειν*
 πρίν *antea* E 17,15 35,14.15 E 100,20
 c. indic. E 15,4 c. inf. E 139,2
 πρό C 6,1
 προδιδόναι. προδύσειν X 1,5
 Πρόδικος cf. T 18,1
 προεδρία. προεδρήν X 2,7
 προκρίνειν X 2,14
 προλείπειν. προλοιπούσαι P 1,9
 προμηθείη. προμηθείην X 1,24
 πρόμος. πρόμοι E 146,2
 πρόοδος. πρόοδον E 84,1
 προπάρουθεν Menestr. 1,1
 προπίμπειν. προύπιμπα P 1,26
 πρόπολος. προπόλου X 1,18
 προρρεῖν. προρούσαι E 21,6
 πρὸς c. gen. E 4,7 T 70,1 c. dat. X
 8,3 E 17,30 59,3 c. acc. [Thal.] 2
 (bis) P 15,1 E 44,1 62,6 106,1 112,9
 T fr. 75 C 4,6
 προσάπτειν. προσάπτων E 24,1
 προσαυδαῖν. προσήδα P 1,23
 προσέχειν. προσέχων T 67,4
 προσηγῆς. προσηγῆ E 130,1
 πρόσθεν P 8,10 E 139,1 T 24,3
 προσκυρεῖν. προσέκυρεν E 2,5
 προσορᾶν X 2,6
 προσπλάζειν. προσπλάζον X 28,2
 πρόσσω T 26,1
 πρόσσωπον. πρόσσωπος E 44,1
 πρότερος. πρότερον adv. X 1,22 5,1 E
 35,2 προτέρων E 21,1 προτέροιαι E 21,2
 πρότιμος. πρότιμον X 2,17
 πρόφρων P 1,22
 πρόχειρος. προχειρότερον X 1,16
 Πρωταγόρης T 47,1 Πρωταγόρηι T 5,3
 πρώτος. πρώτων [Thal.] 2 X 1,13 E 6,
 1 S 2,2 adv. E 79,1 πρώτης P 6,3
 πρώτῳ [Thal.] 2 πρώτα E 38,1 adv.
 E 62,4 95,1 πρώτοιαι T 45,2 πρώ-
 τος. πρώτιστον 13,1 πρώτιστα T 71,1
 πτεροβάμων. πτεροβάμοσι E 20,7
 πτερόν. πτερά E 82,1
 πτωχός T 66,3 πτωχότατοι T 39,2
 πυγή. πυγήαι C 4,4
 Πυθαγόρας. Πυθαγόρεω [E] 155,1 Πυ-
 θαγόρην T 57,1

Πύθιος. Πύθια θεασόμενος cf. T fr. 77
 Πυθσίδα cf. T fr. 77
 Πύθων I (Καλλιγείτωνα Ὀρώπιος) tit. T
 fr. 77 cf. Addenda
 πυκάζειν. πυκάζονται T 1,11
 πυκινός. πυκινόν X 17,1 πυκινόν P 8,59
 E 100,14 πυκινού T 59,1 πυκινῶι E 27,3
 πυκνός. πυκνά E 75,1 82,1 100,13
 πυκνάς E 100,3
 πύκτης X 2,15
 πυκτοσύνη. πυκτοσύνην X 2,4
 πύλη. πύλαι P 1,11 πύλων P 1,17 πύ-
 λας E 100,19
 πύματος. πύματων P 8,42 E 100,2
 πυνθάνεσθαι. πύση P 10,4 E 111,2
 ἐπίθοντο E 112,11 πύθισθαι P 1,28
 πύον *rys* sec. Aristotelem l. c., immo
colostrum l. q. κύος E 68,1
 πῦρ P 8,56 E 17,18 62,2.6 84,7.11
 πυρός P 12,1 E 84,2 πυρὶ X 22,1 E
 73,2 πυρὶ πῦρ E 109,2 πυρά E 52,1
 πύργος C 15,1
 πυρκαυτῶρ. πυρκαυτορα T 67,7
 πυρίον [= πυρδίων] X (?) A 32 p. 31
 πυρρός. πυρρός X 16,2
 Πύρρων. Πύρρωνι T 8,1 Πύρρωνα T 31,2
 32,1 Πύρρων (voc.) T 43,1 T 67,1
 cf. T fr. 77
 πῶ [l. τῶν] E 35,10 οὔτε τί πῶ E 62,7
 πωλεῖν. πωλεῦμαι E 112,5
 πῶς [Thal.] 2 P 8,19(bis) 11,1 E 71,2
 72,1 T 48,1 67,2
 ῥά v. ᾶρα
 ῥάιδιος. ῥαιδίας C (iamb.) 16,3 ῥαιδίας
 C 7,2 ῥήστα T 67,2 v. ῥήτα
 ῥαπίζειν. ῥάπξις X 7,4
 ῥάχις E fr. 97
 ῥετα E 129,5
 ῥεῖν. ῥερα T 38,2 ῥευστά E 121,3
 ῥεῦμα E 100,24 ῥεῦματα E 111,8
 ῥευστός v. ῥεῖν
 ῥηγμῖς. περιρρηγμῖνι E 20,5
 ῥητορόμυκτος T 25,3
 ῥιγαλῆος. ῥιγαλῆον E 21,5
 ῥίζα. ῥίζαις E 54,1
 ῥίζωμα. ῥιζώματα E 6,1

ρίνας. ρινῶν E 100,4
 ρίπη. ριπήτων E 56,1
 ρίπτειν. ῥιπτοντες E 128,7 ἐκ — ῥίπτα-
 σκεν T 4,3
 ῥοή. ῥοαὶ X 30,3 ῥοῆσ' X 2,3
 ῥοῦς. ῥίον E 100,14
 ῥυτόν. ῥυτά T 4,3
 ῥώμη. ῥώμης X 2,11. 18 ῥάμην X 2,14

Σάμος. Σάμου T 51,1
 σάρκινος. σάρκινον E fr. 99
 σάρξ. σαρκός E 98,5 σαρκῶν E 100,2
 E 126,1 σάρκας E 137,6
 σαφής. σαφές X 34,1
 σεβίζειν. σεβίζομαι E 112,8
 σέλας E 84,2
 σεληναίη. σεληναίης E 43,1
 σελήνη E 40,1 σελήνης P 10,4 11,1
 σεμνηγορίη. σεμνηγορίας T 57,2
 σεμνός. σεμν(ά) C 8,2
 σῆμα. σήματα P 8,2. 55 10,2 T 61,2
 σήπειν. σαπὼν E 81,1
 σήψις. σήψις E 121,3
 σθάνειν. σθάνει T 69,1 ἴσθανε T 42,2
 σθένος T 45,1
 σιγᾶν. σιγῶσι T 22,2
 σίδη. σίδαι E 80,1
 σίλλος. ΣΩλοι tit. X p. 39 sqq. T p.
 182 sqq. cf. p. 23 n. 20 sqq. p. 181 n.
 8 sqq.
 σιμός. σιμοῖς X 16,1
 Σιμωνίδης X fr. 21 (στ 6 ?)
 σίρος X fr. 41
 σίτος. σίτ(α) X 2,8
 σκίλος X 6,1
 σκεπτοσύνη. σκεπτοσύνης T 59,4
 σκιδνάειν. σκιδνάμενον P 2,3
 σκιερός. σκιερῶι T 38,1 σκιερός (?) E 61,4
 σκινδαψός ν. κινδαψός
 σκιδέεις. σκιδέντος (?) E 94,1 n.
 σκιρός. σκιρός (?) E 61,4
 σκολιός. σκολιὸν T 32,1
 σκόρδον. σκόρδα C 4,5
 σκορπίος. σκορπίου Cleostr. 1,2
 σκοτόεις. σκοτόεσσα E 132,2
 σκότος neutr. E 121,4
 σκύλαξ. σκύλακος X 7,2

Diels, Poetae philos.

σκώπτειν. σκῶψαι T fr. 56
 σμικρός. T 38,3 σμικρὸν X 2,20
 σμύρνη. σμύρνης E 128,6
 σός. σὴν C 12,3
 σοφίη X 2,12 σοφίης 2,14 E 4,8 T 67,4
 σοφιστής. σοφισταί T 1,1 σοφιστῶν T
 5,1 48,2 58,4
 σοφός E 15,1 C 17,1 σοφὸν T 66,2 σο-
 φῶν E 129,3 C 12,1 σοφῶν σοφὸν T 23,1
 σπάνις. σπάνεως C 7,2
 σπίζα. σπίζαι T 34,2
 σπονδή. σπονδάς E 128,7
 σπηλαιώδης. σπηλαιώδεσσιν (?) E 94,2 n.
 σπλάγχχνον. σπλάγχχνισι E 5,3
 σπέρχειν. σπερχοίαιτο P 1,8
 σπίος. σπεάτωσι X 37,1
 σπίνθειν. σπείσαντας X 1,15
 στάσις. στάσιν C 6,2 στάσις X 1,23
 στεγάζειν. στεγάσαι E 3,1
 στέγη C 15,1
 στείχειν. στείχεις C 9,1
 στενός. σταινότραι P 12,1
 στενωπός. σταινωπὸι E 2,1
 στέργειν. ἴστερχαι E 22,5
 στερωπός. στερωπά E 21,6
 στέρνον. στέρνοισι T 31,1
 στεφάνη. P (A 37 Aet. II 7, 1. Cic. d.
 n. d. I 28)
 στέφανος. στεφάνους X 1,2
 στέφος. στέφουσιν E 112,6
 στήθος. στήθεσιν P 6,6
 στηρίζειν. ἰστήριζε T 21,4 ἰστήριχται E
 27,3
 στιβαρός. στιβαροῖσι E 82,2
 Στίλπων. Στίλπων(α) C 1,1
 (στίξ). στίχας T 41,1
 στοιχείον [Thal.] 2
 στόλος. στόλον E 17,26
 στόμα. στομάτων E 4,2 39,3
 στόμιον. στομίοις E 100,3
 στοναχή. στοναχῶν E 124,2 T 10,2
 στοργή. στοργὴν δὲ στοργῆι E 109,3
 στροφάλιγξ. στροφάλιγγι E 35,4
 στυγεῖν. στυγίαι E 116,1
 στυγεῖν. στυγίους E 115,12
 στυγερός. στυγερόιοι P 12,4 στυγερός
 X 3,2
 στυφελίζειν. στυφελιζομένου X 7,2

ού (σύ) P 1,33 4,1 7,2 E 1,1 2,8 17, 21. 26 T 54,1 σοί et σὸν (quod scribendum) X 22,4 P 8,50. 60 E 7,1 17,14 38,1 71,1 110,3 111,2 (E 131,2) T 48,4 τοι dat. eth. δή τοι P 4,6 οὕτω τοι P 19,1 σί et σά P 1,25. 26. 28. 34 6,(2). 3 8,8. 61 E 4,3 23,9 110,8 T 54,1 σύ γ(ε) E 110,6 σί γ(ε) E 4,6 ὑμῖν E 112,4 v. σέ
 σύγγραμμα. συγγράμματα T 5,3
 συγκατανευσιφάγος cf. C fr. 11
 συγκεραννύναι. συγκεράννυται [Thal.] 2
 σύγκρισις. σύγκρισιν [Thal.] 2
 συγκυρεῖν. συνέκυρσε(v) E 53,1 59,2
 συνέκυρσε E 98,1 ξυνέκυρσε E 104,1
 συγξαίνειν. συγξάινουσαν C 3,2
 σῦκον. σῦκα X 98,2 C 4,5
 συλλαμβάνειν. συλλαβῶν S 1,3
 συμβαίνειν. σὺν — ἔβη E 21,8
 σύμβουλος. συμβούλοι C 13,2
 συμπιπτειν. συμπιπτέσκον E 59,2
 συμφύειν. ξύμ — ἐφύοντο E 95,1 συμφύοντα E 26,7
 σύν nisi in verbis tmesi diiunctum non invenitur: σὺν — ἔβη E 21,8 ξύμ — ἐφύοντο E 95,1
 συνάγειν C 10,6 συνάγοις C 7,1 σύναγεν T 39,1
 συνάσσορος P 1,24
 συναρμόζειν. συναρμοσθέντ(α) E 71,4
 σύνδρομος T 22,2
 συνέμπορος. συνέμπορον C 5a,3
 συνέρχεσθαι. συνέρχεται E 35,5 συνερχόμεν(α) E 17,7 20,2 26,5 συνερχόμενων E 36,1
 συνέχειν. συνέχεσθαι P 8,23
 συνεχής. συνεχές P 8,6 συνεχῶς C 10,3
 συνήθεια cf. T fr. 81
 συνίεναι. ξυνήκεν T 22,1
 συνιστάναι. συνιστάμενον P 2,4 συνιστάμεν(α) E 35,6
 σύνοδος E 17,4
 Συράκουσαι X A 33 p. 32, 2
 σύριγγ. σύριγγος P 1,8 σύριγγες E 100,2
 σύριγγιν P 1,19
 σύστασις. σύστασιν [Thal.] 2
 συστέλλειν. συστῆλομαι C 16,3
 συσφηκοῦν. συνεσφήκωσεν T 24,3

σφάζειν. σφάζει E 137,2 σφάζας E 137,4
 σφαίρα. σφαίρης P 8,43 T 67,7
 Σφαίρος E 27,4 28,2 (l. σφαίρον) E 29, 3 cf. E A 32 p. 89,12
 σφαίρον E 29,3 ποτ.
 σφεδανός. σφεδανός X 1,23
 σφεῖς est. v. οὐ
 σφίτερος. σφίτερον E 37,1 σφετήρην X 14,2 σφετήροισιν (C 5a,1) σφετήρους X (16,1) σφετήρας P 9,2
 σφίγγειν. σφίγγων E 38,4
 σχεδύνομος. σχεδύνην E 19,1
 σχέτιλος. σχέτιλοι T 10,1 σχέτιλ(α) E 139,2
 σχίζειν. σχιστοίς E 66,1
 σχολή σχολία. σχολῆ T 66,6
 Σωκρατικός. Σωκρατικόν T 5,8
 σῶμα E 20,3 E 100,2 σῶματ(α) X 15,4
 Σωπή E 123,3
 σωρεύειν. σωρευόμενον Aristotelis [E] fr. 159
 σωφροσύνη. Σωφροσύνης C 12,2

ταινία. ταινίας E 112,6
 τάλαντον C 13,2 τάλαντα C 13,2
 τάλαρν. ταλάροι T 12,3
 τάλας. T 34,4
 ταναός. ταναώτερον E 84,5. 11
 ταναῶπις E 122,1
 ταρασσειν. τεταραγμένα T 24,3
 ταῦρος. ταύρου X 6,2 ταῦρον C 2,1
 ταύρων E 123,8
 ταύτη E 17,13 ἦι μὲν — τῆι μὲν — ᾗι δέ — ταύτη δ' E 26,12
 ταχυτής. ταχυτήη X 2,1. 17
 τὲ copulativum simplex X $\frac{116}{4}$, P $\frac{188}{5}$
 E $\frac{450}{12}$, T $\frac{146}{18}$, C $\frac{61}{4}$ eademque proportionem duplex τὲ — τὲ X 4, P 4, E 20, T 3, C o, τὲ καὶ (v. s. καὶ) X 4, P o, E 9, T 2, C 2; diiuncta τὲ — καὶ X 3, P 8, E 10, T o, C o de copulatis τὲ — καὶ τε, τε — τε καὶ sim. v. καὶ, ἦδὲ
 τὲ ter repet. P 8,29 quater E 122,3
 δέ τε X 15,3 24,1 E 35,7. 16 (praec. multis δέ) E 109,3 μὲν τε — δέ τε E

35,11 ὄφρα μὲν τε (?) — τόφρα μὲν οὖν
 — δέ E 15,2 οὔτε — οὔτε — τὲ E 62,8
 οὔτ' ἄρ τε — οὐδὲ (?) E 142,1
 τε indefinitum ἤ τε T 21,3 C 10,3 τῆι
 τε E 105,2 ἐφ' αἷ τ(ε) E 4,7 τῆι τε
 E 17,23 ὅτε T 30,3 E 84,4 111,3
 115,5 ἄ τε E 110,7 τὰ τ(ε) E 2,2
 111,8 ἤκαί τε E 133,2 ὅσον τε P 1,1
 E 42,3 ἐκαί τ(ε) E 73,1
 τέγγειν. τέγγω E 6,3
 τέγος. τέγος E 142,1
 τέγος E 142,2
 τεθῆπέναι. τεθῆπώς E 17,21 τεθῆπότες
 P 6,7
 τείνειν. τίταται E 135,2 τίτανται E 100,2
 Τίτιος. Τίτη T 3,1
 τέκνον. τέκνα C 10,1
 τέκτων C 17,1
 τελέθειν. τελέθεισαι E 65,1
 τελεῖν X 15,2 τελείναι E 24,1 τελοῦσι
 E 17,23 τεταλομένον X 34,3 P 8,42
 τελείειν. τελιομένω E 30,2
 τέλειος. τελείος E 98,3
 τελευτᾶν. τελευτᾶι X 27,1 τελευτήσουσι
 P 19,2
 τελευτή E 8,2
 τέλος E 146,1 S 1,2
 τέμενος X 2,2
 τέμνειν. ταμόντ' E 143,1 τεμῆσθαι E
 100,5
 τεός (= τίς) οὐ τεον P 8,46 σπατάσσι
 τεός X 37,1
 τερατοῦν. τερατοῦντο T 34,2
 τέρην. τέρεν E 100,6 100,11. 22
 τέρθρον. τέρθρα E 100,4
 τέρμα. τέρματα E 35,10
 τέρπειν. τέρποι (?) E 142,2
 τέσσαρες. τίταρα [Thal.] 2 τέσσαρα E
 6,1 E 96,3
 τετραίνειν. τέτρηνται E 100,3 τετρήματο
 E 34,9
 τετράκις T 66,5
 τέττιξ. τίττιξιν T 30,2
 τεύχειν. τεύκται X 34,4 E 114,2
 τέφρα. τέφρην T 5,3
 τέχνη. τέχνης (?) E 23,2
 τη (corrupt.) P 1,3
 τῆι P 1,4 (bis). 20 8,23. 56 T 31,1 τῆι

— τῆι P 8,45. 48 τῆι μὲν — τῆι δὲ E
 61,3 ἴ μὲν — τῆι μὲν E 17,11 ἦι μὲν
 — τῆι μὲν — ἦι δέ — ταύτη δ(ε) E
 26,10 τῆι γ(ε) (?) E 12,3 τῆι δὲ E 61,4
 τῆι τε *ubi quidem* E 105,2
 τῆι δε E 103,1
 Τηλαύγης. Τηλαυγες [E] 155,1 de
 Aeschinis Telange cf. C A 31 p 216
 τῆλε P 8,28
 τηλεθᾶν. τηλεθάοντα E 112,7
 τηξίποθος. τηξίπόθων C 5a,3
 τίειν. τετιμένω E 112,5
 τίθειναι. τίθεισι T fr. 74 τίθειναι E 48,1
 τίθειναι [Thal.] 2 τίθεισι C 10,5 τίθει
 C 13,1 ἐτίθει E 125,1 ἔθηναι C 10,4
 ἔθεντο P 8,55 θάναυ T 5,3 θάναυ E
 100,10 θήσεις E 111,6. 7 θήσεσθαι
 (corrupte) E 12,3
 τίκτειν. τίκται E 17,4
 τιματογραφείν T 54,3
 τιμᾶν. τιμᾶσιν C 12,3
 τιμή. τιμῆς E 4,6 17,28 119,1 τιμῆσι
 E 21,12 23,8 146,3 τιμάς E 30,2
 τίμιος. τίμιον X 6,2 C 10,9
 τίς X 22,4 T 22,1 41,1 τί 8,9 τί E
 17,32 113,1 T 52,1 66,2 (bis) τί
cur T 34,4 τίνα fem. sing. P 8,6 τίνας
 T 48,4
 τίς X 2,1. 21 5,1 34,1 E 8,2 12,3 84,1
 115,3 128,1 129,1 T 40,1 (?) 66,1
 C 4,1 4,3 οὔτις X 34,1 E 17,25 T
 61,1 οὐ τεός v. τεός — τί X 2,5. 20
 P 8,13. 23. 24. 44. 45. 61 E 4,12 11,3
 13,1 14,1 17,30 21,2 71,1 113,1
 C 5a,3 T 40,1 (?) π adv. E 4,10
 οὔτε adv. X 1,21 P 1,26 οὔτε π E
 62,7 πνός E 131,1 ὀππᾶίοι πνες T 5,5
 v. τεός
 τιταίνειν. τιταίνουσαι P 1,5
 Τιτάν E 38,4 Τιτήνων X 1,21
 τῆθι P 3,2
 τοι. δῆ τοι P 4,6 οὔτω τοι P 19,1 v.
 σύ τοιγάρα E 145,1
 τόσιος. τῶ(α) (τόσσα?) E 71,4 τῶων E 124,2
 T 10,2
 τοιόσδε. τοιῶσδε E 75,2
 τοιοῦτος. τοιαύτ(α) X 15,5 22,1 E 15,1
 τοκάς E 67,1

- τόκος. τόκου P 12,4
 τομός. τομώτερον T 4,1
 τόνος X 1,20
 τοξευτής signum Cleostr. 2
 τόπος. τόπον P 8,41
 τορός. τορώς E 23,11
 τόσος. τόσον E 21,14 35,12 108,1
 τόσον E 42,3 τίσσα E 71,4 n. (?)
 τοσσόσδε. τοσσάδε T 42,2
 τότε X 8,3 E 4,8 73,1 84,7 100,20
 δτε μὲν — τότε μὲν — εὔτε δι — δι
 E 9,3
 τοτὲ. τοτὲ — πολλὰ δ' E 53,1 τοτὲ
 μὲν — τοτὲ δι E 17,1. 16
 τοῦνεκεν X 2,18
 τόφρα. ὄφρα μὲν τε — τόφρα μὲν οὖν —
 δι E 15,3
 τράνωμα. τρανώματα E 4,11
 τράπεζα 1,9
 τρέφειν. ἔθραψε [E] 156,2 ἔθραφθη E
 30,1 θραφθῆσα (?) E 17,5 n. τραφέντα
 P 19,2 τετραμμμένη E 105,1
 τρήμα. τρήματα E 100,13
 τριάς T 26,1
 τρίβων. τρίβωνα C 16,3
 τριδυμος cf. E A 81 (p. 98, 18)
 τρίς E 115,6 T 66,5
 τρίτος. τρίτον Cleostr. 1,1
 τρώβολον C 13,3
 τρόπαιον. τροπαῖον C 7,2
 τρόπος. τρόπον T 67,5
 τρυφερός. τρυφερή T 27,1 τρυφεράς
 C 10,11
 τυγγάνειν. τύχη E 85,1 τύχοι X 34,3
 τυχῶν C 10,10 τυχόντα [C] 19,2 τυ-
 χόντα E 75,2
 τύμβος v. l. [E] 157,2
 τύπος X A 33 p. 32,3 aqq. τύποι E 62,4
 τίπτειν. τύπασα E 43,1
 τυραννία. τυραννῆς X 3,2
 τυρός. τυρού X 1,10
 τυφλός. τυφλοί P 6,7
 τύφος C 8,2 τύφωι T 38,1 C 4,1
 Τυφωεύς. Τυφωεύς C 1,2
 Τύχη C 16,2 Τύχης E 103,1
 ταῖ P 8,25. 38
 τῶς P 8,21 16,2
- ὑβρίζειν. ὑβριστο E (?) 154,3
 ὕβρις X 1,17
 ὕγρός E 38,3
 ὕδατο θρεμμων. ὕδατοθρέμμιονες E 21,11
 ὕδατοθρέμμιονας E 23,7
 ὕδρομίσθρος. ὕδρομίσθροις E 20,6
 ὕδωρ [Thal.] 2 (v correcto) X 1.8 29,1
 E 17,18 100,16 (v producto in sexti
 pedis arai) X 30,3 37,1 E 81,1 E 100,
 15. 21 109,1 ἰ in thesi X 5,2 ὕδατος
 X 30,1 E 62,5 71,2 84,10 100,11
 ὕδατος X 33,1 ὕδατι E 34,1 ὕδατι
 E 109,1
 υἱός E 137,5 υἱόν [E] 156,1 E 137,1
 υἱά E 1,1
 ὑμαίς v. σύ
 ὑμναίειν X 1,13
 ὑμνοπόλος. ὑμνοπόλοι E 146,1
 ὕμνος. ὕμνων E 35,1
 ὑπατικός (?) T 25,3
 ὑπεκθῆσθαι. ὑπεκθῆται E 100,21
 ὑπεκπροθῆσθαι. ὑπεκπροθῆται E 35,12
 ὑπίνερθε E 26,7
 ὑπέρ c. acc. E 4,11
 ὑπέρτατος. υπέρτατα E 76,3
 ὑπέρθυρον P 1,12
 ὑπερίναι. υπερίναιμος X 31,1
 ὑπέρτατος v. υπέρ
 ὑπέρφλοιος. υπέρφλο(ι)α E 80,1
 ὑπό c. gen. E 23,2 C 5a,2(bis) c. dat.
 E 110,1 T 31,1 c. acc. P(?) 20,1 E
 120,1
 ὑποδεικνύναι. υπειδείξαν X 18,1
 ὑποδέχεσθαι. υπεδεξατο P 1,22
 ὑπόθεσις. εξ υποθέσεως cf. T fr. 75
 ὑπόστεγος. ὑπόστεγον E 120,1
 ὑποτρῆναι. ὑποτρῆσαι T 58,4
 ὑποτρῶγειν. ὑποτρῶγοντ' X 22,3
 ὑπάτυφος T 60,1
 ὕστερος. ὕστερον adv. P 8,10
 ὕστατος. T 51,1 ὕστατον S 2,2
 ὑφιστάναι. ὑφισταμένη (?), fort. ὑφιστα-
 μένω E 48,1
 ὑψηλός. ὑψηλῶ D 1,1
 ὕψος E 17,18

φαίθειν. φαίδοντος E 115,11
 Φαίδων. Φαίδωνος T 28,2
 φαίνειν. φαίνεται T fr. 74 φαινόμενον T
 69,1 φαινόμενη Cleostr. 1,2 Φαινόμενα tit. Sminth. p. 172 φαίνεται(ο) T
 58,2 πεφήησαν X 36,1.
 φακῆ. φακῆς C 6,1 φακῆν T 13,1 14,1
 φάναϊ. φησὶ X 1,5 φαμῖν [Thal.] 2 φασι(ν)
 X 7,3 (16,2) T 24,1 C 1,2 φῆ T 66,1
 φάσαν T 58,3 φάσθαι X 7,3 P 8,8
 φάτο P 1,23 φάτον P 8,8 φάτοί T 9,2
 φανερός. φανερῆν X 2,7
 φανός. φανόν P 8,41
 φαντασία. φαντασίας T 44,2
 φαντασμός. φαντασμῶν T 45,3
 φάος s. φῶς
 φάρμακον. φάρμακα E 23,3 111,1
 φᾶρος. φάρε(α) X 3,3
 φάσκειν. ἔφασκον (?) X 38,1
 φατίζειν. φατίζω P 8,60 πεφατισμένον
 P 8,35
 φατός v. φάναϊ
 φείρειν. φέροι P 1,3 E 50,1 C 4,5 φέρου-
 σιν P 1,1. 25 φέρων X (?) fr. 45 φέρον
 impf. P 1,4 φερόμεν P 1,4
 φερέσβιος E 6,2 cf. E A 33 p. 89,18 sqq.
 φέριστος v. ἀγαθός
 Φερσεφώνη. Φερσεφώνης [E] 156,4
 φεύγειν. φεύγοντας C 3,3 φεύσθαι T 66,4
 φθίγγασθαι. φθιγγαμένης X 7,5
 φθίρειν. ἐφθείροντο E 17,31
 Φθιμένη E 123,1
 φθίνειν. φθίνει E 26,2
 φιάλη. φιάλη X 1,3
 Φιλίη E fr. 19
 φίλος. φίλον E 137,1 φίλου X 7,4 φίλην
 E 110,9 φίλα C 7,1 9,1 φίλοι E 112,1
 114,1 φίλα E 17,23 115,3 φίλοις C
 10,5 φίλας E 137,6
 φιλόσοφος. φιλοσοφῶν C 13,3
 Φιλότης E 17,20 35,4 Φιλότιτος E 35,13
 Φιλότητι E 17,7 20,2 21,8 26,5 Φιλό-
 τητα E 19,1
 φιλοφροσύνη E 130,2
 φιλυβρις. φιλυβρι(?) C 5a,3
 Φίλων. Φίλωνα T 50,2
 φιν v. οὖ
 φλίδων. φλίδωνα T 37,1 φλιδόνων T 28,1

Φλειάσιος. Φλειάσιον C 2,1
 φλοιός. φλοιού E 81,1
 φλονίς. φλονίδες (?) E 82,2 not.
 φλόξ E 85,1 φλογός P 8,56 12,2
 Φοίβειος. Φοιβέλιον (E fr. 140)
 φοίνικεος. φοινίκιον X 32,2
 Φοίνικες X (?) fr. 44
 Φοινικικός. Φοινικικά T 61,2
 φοίνιξ cf. E A 70 (p. 95,9)
 Φοίνισσα. Φοίνισσαν T 36,1
 φοιτᾶν. φοιτᾶ T 21,1
 φόνος. Φόνος E 121,2 φόνοιο E 136,1
 φόνικ E 115,3 φόνον E 100,4 φόνους
 E 128,8
 φορέιν. φορούνται 6,6 φορεύμενα E 17,8
 φορούμενα E 26,6
 Φορύη E 123,3
 φράζειν. φράζω P 4,6 φράσαις P 4,8
 φράσθαι P 2,6
 φρήν E 134,4 φρήνός E 3,1 φρήν X 25,1
 φρένα E 23,9 114,3 133,3 φρέσθ E 15,1
 φρένας E 17,14 T 66,3
 φρονεῖν E 108,2 φρονεί 16,3 φρονέουσιν
 E 17,23 107,2 πεφρόνηκεν E 103,1
 φρόνησις. φρόνησιν E 110,10
 φρόνιμος. φρόνιμος T 13,1
 φροντίζειν. ἐφρόντισα C 8,1
 φροντίς. φροντίδος E 131,2 φροντίδα X
 8,2 φροντίσι E 134,5
 φυγάς E 115,13
 φυγή. φυγῆς T 5,7
 φύειν. ἔφυσαι X 38,1 πέφυκα(ν) X 32,1
 E 22,3 T fr. 76 ἔφυσ 10,6 19,1 φῦν
 (= φύναι) 8,10 φύονται X 29,1 φύεσθαι
 E 17,9 26,8 φυομένους E 115,7 61,1
 ἐφύοντο E 35,14 ζῦμα πρῶτ' ἐφύοντο E 95,1
 φυλακή. φυλακῆν T 5,6
 φύλλον. φύλλα E 82,1 φύλλων E fr. 140
 φύλον E 74,1 φύλα P 6,7
 φυσικός subst. φυσικῶν T 51,1 φυσι-
 κούς T fr. 75
 φύσις P 16,3 E 8,1.4 63,1 110,5 T
 27,1 58,3 68,3 tit. Παρὰ φύσεως X
 p. 42, P p. 57, E p. 105 S p. 169
 φύσαι [C] 19,4 φύσιν P 10,1.5 T 59,6
 Φυσά E 123,1
 φαΐκη X A 33 p. 32,3
 φωνή. φωνῆν X 14,2

- φώς *vir* E 9,1 (?) φώτα P 1,3 E 9,1
[E] 156,2 φώτας [E] 156,4
φώς *lux* P 14,1 E 45,1 84,5 φάος P 1,10
S 1,3 φάος P 9,3 φάεσι E 48,1
- χαίρειν. χάρει P 1,26 C 12,1 χαιρε(ε)
E 112,4 χαιρων f. l. E 28,2 χαρτά (?)
E 5,1
- χαίτη. χαιται E 83,2 χαιτησιον X 3,5
χαλβν. χαλάσασα P 8,14
χαλεπός. χαλεπ(ά) C 1,1 χαλεποίσι E
112,12 χαλεπήσιον E 145,1
χαλπός. χαλκοῦ E 100,16 χαλκοιο E
100,9 χαλκῶι E 138,1 χαλκόν E fr. 92
χαμαιεύνης. χαμαι(ε)ύνηι E 127,1
χαρακίτης. χαρακίται T 12,2
χαρίζεσθαι. χαρίζομενος T 7,1
χάρμα X 2,20
χάσμα P 1,18
χέιλος. χεῖλαι E 139,2
χειμέριος. χειμερίην E 84,2
χειμάν. χειμῶνος X 22,1
χέιν. χέι(ο) E 35,7 35,16 κέχυνται E 2,1
χείρ. χείρ P 1,22 E 100,20 χεῖρ E 100,
10 χείρα P 1,22 χείρας X 1,1 χερά(ν)
P 1,10 E 23,3 133,2 χείρασι X 15,2
χείρας X 15,1 E 141,1
χείρων. χειρόταρον P 8,24
χέλυς. χελύων E 76,2
χέρσος. χέρσου C 15,2
χθίς S 2,5(bis)
χθονίη E 122,1
χθών E 22,2 37,1 96,1 98,1 χθονός
F 62,4 115,10 χθόνα E 54,1 E 73,1
E 76,3 E fr. 148
χίλιοι X 3,4
χιτών. χιτών E 126,1
χλούνης. χλούνην X (?) fr. 43
χλωρός. χλωρόν X 32,2 38,1
χνοίη E 46,1 not. (?) χνοήσιον P 1,6
χόανη. χοάνησι E 84,9
χόανος. χοάνοι E 96,1
χστίνιξ C 18,2
χολοῦν. χολωθείς T 22,2
χόρτος. χόρτον C 10,3
χοῦν. χωσθέντος E 100,17
χραισμαίν. χραισμασ' T 5,7
- χρεόν v. χρεών
χρέος P 8,9
χρεώ P 1,28
χρεάν P 4,5 8,11. 54 χρεόν P 8,45
χρημα E 113,1 χρήματα C 10,6. (7?)
χρημα *uaticinium* E 115,1
χρηῖναι *chrē* X 1,13 22,1 P 6,1 *chrēn*
P 1,32 *chrēn* T 17,1
χρησθαι C 14,2 *κηρημίνοι egentēs* E
112,10
χρηστός. χρηστόν X 1,25
χρίμα. χρίμασι X 3,6
χροιά. χροία *neutr. pl. (?)* E 71,3
χρόνος S 2,1 C 14,1 17,1 χρόνοι E
115,7 χρόνοι E 17,29 30,2 110,8
χρόνοι X 18,2
χρυσοῦς. χρυσεῖων O 5a,2
χρώς. χρωτός E 76,3 *χρῶ* E 100,17
χρόα P 8,41
χωρίς *ἀπ' ἀλλήλων* P 8,56 *χ. δουλοσύνης*
C 10,4
χῶρος. χῶρον E 118,1 121,1
- ψεῦδος. ψεύθη T 27,2
ψευδοφαγός [P] fr. 21
ψήφισμα E 115,1
ψόγος X 11,2
ψυχή X 7,5 ψυχήν E 138,1 D 1,2
ψῦχος. ψύχεος E 65,2
ψυχρός. ψυχρόν X 1,8 T 5,8
- ὦ πόποι (*tum ὦ κτλ. bis repetitum*) E
124,1 ὦ P 1,24 E 112,1 114,1 T
67,1 48,1(bis) C 16,2
ὠγγίτος. ὠγγίτων E 84,7
ὦδε *hic* E 2,8 cf. 119,2 not. *sic* P 1,23
E 100,1 v. ὦδε
ὠθεῖν. ὠσται P 1,17 ὠσάμεναι P 1,10
ἠωσμένος E 56,1
ὠιτοκαῖν. ὠιτοκαῖ E 79,1
ὠκίμορος. ὠκίμοροι E 2,4
ὠκός. ὠκία E 27,1
ὠμος. ὠμοῖων E 57,2
ὦν v. οὔν

ὠρα, ὠρα. ὠρη ter anaphorice repeti-
 tum T 17,2 ὠρη X 22,1 ὠρην [C 9,2]
 ὠρᾶς E 115,6 ὠραις E (?) 154,3
 ὠριων cf. Sminth. 2 p. 172
 ὠρολογητής T 18,1
 ὡς, ὡς. 1) ὡς *quemadmodum*. ὡς —
 ὡς δὲ E 84,1.7 ὡς — τὼς P 16,1 ὡς
 — οὕτω E 23,1 ὡς simplex E 17,15
 33,1 39,2 73,1 T 5,1 19,1 58,3
 59,1 68,1 *postpositum* ἡλθως ὡς T
 34,4 κτλως ὡς T 41,1 2) ὡς *quasi*. ὡς
 κακίον [C] 19,1 3) ὡς *ut primum* T
 fr. 64 4) *quia* C 16,3 5) *quod* post
 verba φαίνεν, γιγνώσκαι, μανθάνειν, σῶ-

μα, ὁδὸν εἶναι sim. X 1,20 P 1,32 4,3. 5
 8,2.3 10,6 E 5,2 15,2 T 68,3 κέ-
 σαν, ὡς — ὡσει P 1,16 φατίζω, ὡς οὐ
 μὴ — παρελάσσει P 8,61 6) *sic* ὡς E 43,1
 84,7 90,1 T 34,1 ὡς αὐτως E 22,4
 ὡς δ' αὐτως E 20,6 100,16.22 137,5
 ὡσανεὶ [Thal.] 2
 ὡσεὶ E 113,1
 ὡσπερ X 2,11 3,4 P 8,16 E 46,1 (?)
 100,8 112,5
 ὡστε. τὴν δὲ (ταυτήν) ὡστε πάλιν P 8,18
 (αὐτως) ὡστε — κεύθειν E 100,4
 ὠφέλιμος, ὠφέλιμον C 10,5

1. XENOPHANIS			
Karsten	Diels	Crusius	Diels
fr. 1—4	fr. 23—26	fr. 1—3	fr. 1—3
5. 6	14. 15	4	5
7	11. 12	5	6
8	27	6	7
9	33	7	8
10. 11	29. 30, 1 ὄρατος	8	9
12	28	9	22
13	32	10	17
14. 15	34. 35	11	27
16	18	12—15	23—26
17	22	16	11. 12
18	7	17	15
19	2	18	10
20	3	19	94
21	1	20	29
22	6	21	33
23	5	22	28
24	8	11a. 23	30
25	A 14	24	32
26	9	25	38
27	17	26. 27	35. 36
28	21	28	18
29. 30	39. 40	29	37
31	13	30	14
32	20		
33	4		
34. 35	A 12. 13		
36	A 16		
37	A 1 p. 21,1		

EDITIONUM

2. PARMENIDIS

Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 1—5	fr. 1, 1—5	v. 1—3	fr. 1, 1—3
6. 7	1, 9. 10	4—16	1, 9—21
8—10	1, 6—8	17—21	1, 4—8
11—32	1, 11—32	22—32	1, 22—32
33—40 φράσαις	4, 1—8 φράσαις	doest	1, 33
40 τὸ εἶναι	5	33—36 ἐηθέοντα	1, 34—37 ἐηθέοντα
41. 42	3	37—40	2
43—51	6	41. 42	3
52—57 λείπεται	1, 33 λείπεται	43—50 φράσαις	4, 1—8 φράσαις
desunt	8, 1. 2 λείπεται	50 τὸ — εἶναι	5
cf. 56. 57		51—59	6
58 ὡς — ἴσσι	8, 2 ὡς ἴσσι	60. 61	7
59—68	8, 3—33	62—76 ἔχει	8, 1—15 ἔχει
69—92	2	doest	8, 15 ἦ — ἔστιν
93—120	8, 34—61	76—94 ἐπιθευός	8, 16—33 ἐπιθευός
121—124	9	95	8, 33 μὴ — ἰδέσθαι
125—130	12	96—98 νοστίν	8, 34—36 νοστίν
131	13	99	8, 36 οὐδὲν — ἴσται
132—138	10	100—124	8
139—142	11	125—128	9
143	14	cf. p. 797	10
144	15	129—132	11
145—148	16	133—138	12
149	17	139	13
150—155	18	140	14
157—159	19	141	15
fr. 1 p. 43	7	142	17
2	Schol. ad 8, 56	143—148	18
3	22	149—152	16
4	23	153—155	19

3. EMPEDOCLIS					
Karsten	Diels	Stein	Diels	Karsten	Diels
v. 1—3	fr. 115, 1—3	v. 1	fr. 1	v. 191	fr. 47
4—6	115, 5—7	2—10	2	192	43
7. 8	115, 13. 14	11—23	4	193	85
9. 10	139	24—32	111	194—196	42
11. 12	119	33—35	6	197	48
13	118	36—39	8	198	49
14. 15	124	40—44	9	199—201	39
16—19	115, 9—12	45—47	11	202	51
20—23	121	48—50	12	203	54
24—27	122	51—54	15	204	53
28—30	123	55—57	5	205	74
31	120	58—59	24	206	56
32—40	2	59 bis	25	207	52
41—53	4	60	= 17, 15 extr	208	34
54	1	61—95	17	209. 210	73
55—57	6	(91)	13	211—214	96
58	36	96—109	21	215—219	98
59. 60	27, 3. 4	110—111	16	220—222	76
61. 62	28	112—118	26 (om. vv. 8—12)	223—224	82
63	13			225. 226	83
64	29, 3 in.	119—129	23	227. 228	86. 87
65	27, 1	130—133	38	229	95
66—68	30	134	29, 3	230. 231	75
69	116	135—138	27	232—234	57
70	31	139—141	30	234—237	59
71	ad 27	142	31	238—241	61
72. 73	27, 1. 2	143. 144	ad 27	242	60
74—76	6	145	159	243	72
77—80	8	146—148	39	245	79
81—83	12	149	40	246	80
84—86	5	150	41	247	81
87	= 17, 15 extr	151	44	248—255	62
88—123	17	152	85	256	64
124—137	21	153	43	257	63
138—149	26	154	45	259. 260	65
150—153	71	155	46	261	66
154—164	23	156	47	262—264	67
165—181	35	157—159	42	265	33
182—185	38	160	48	266	68
186	40	161	49	268. 269	90
187	41	162	52	270. 271	37
188	44	163	74	272. 273	91
189	46	164	56	274	93
190	45	165	55	275—299	100

s. EMPEDOCLIS

Stein	Diels	Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 166	fr. 54	v. 800	fr. 101	v. 282. 283	fr. 90
167	53	301	102	284. 285	91
169	51	302—310	84	286	93
169—185	35	311	88	287—311	100
175	36	312	103	312—313	101
186—194	22	313	110, 10	314	102
195	103	314	104	315	99
196	104	315—317	105	316—325	84
197		318	106	326	88
198	37	319. 320	108	327—329	105
199—202	96	321—323	109	330	106
203—207	98	324. 325	107	331—332	108
208	34	326—334	22	333—335	109
209	19	335—341	20	336—337	107
210—213	71	342—346	9	338—341	131
214	72	347—348	15	342—343	132
215—216	73	354. 355	132	344—346	133
217. 218	75	356—358	133	347—351	134
219	79	359—363	134	352—363	112
220	80	364. 365	130	364—365	113
221	81	366	77	366—368	114
222—231	110	367	78	369—382	115
232	116	368—377	128	383—384	117
233—235	76	378	125	385	118
236—237	82	379	126	385—388	121
238—239	83	380. 381	117	389	158
240	86	382. 383	127	390. 391	119
241	87	384—386	146	392	120
242	95	387—400	112	393—396	122
243	150	401. 402	113	397—400	123
244—246	57	403	—	400—401	124
247—253	20	404. 405	135	402	126
254—256	59	406	144	403	148
257—260	61	407—409	114	404	125
261	60	410—415	137	405—414	123
262—269	62	416. 417	136	415—420	129
270. 271	63	418	141	421—422	130
272	64	419	140	423	77
273—274	65	420—422	145	424	78
275	66	422. 423	143	425	ad 135
276—278	67	424—432	111	426—427	135
279	33	433. 434	157	428—429	136
280	68	435—439	156	430—435	137
281	89	439	155	436—437	139

3. EMPEDOCCLIS			
Karsten	Diels	Stein	Diels
v. 440—445	fr. 129	v. 436—439	fr. 127
446	25	440	140
447. 448	24	441	141
450	92	442—443	143
451	55	444	144
452	10	445—446	145
453	148—150	447—449	146
454	cf. 7	450—451	147
455	153		
456	—		
457	32		
458	152		

4. TIMONIS					
Wachsm. ΣΙΑΟΙ	Diels	Wachsm.	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 1	fr. 1	fr. 20	fr. 39	fr. 38	fr. 48
2	46	21	14	39	2
3	57	22	13	40	60
4	44	23	66	41	28
5	45	24	41	42	35
6	28	25	52	43	36
7	30	26	54	44	3
8	38	26 a	ad 54	45	59
9	58	27	fals. p. 202	46	4
10	47	28	29	47	24
11	18	29	43	48	5
12	37	30	16	49	42
13	56	31	15	50	25
14	21	32	9	51	62
15	22	33	10	52	19
16	31	34	11	53	26
17	32	35	8	54	27
18	33	36	63	55	51
19	34	37	64	56	7

4. TIMONIS			
Wachsm.	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 57	fr. 65		
58	61	INAAAMOI	
59	17	fr. I p. 21	67
60	12	II p. 22	68
61	40	III p. 22	69
62	49	IV p. 24	70
63	50	V p. 24	71
64	6	VI p. 24	72
65	20		

4. CRATETIS			
Bergk	Diels	Wachsm.	Diels
fr. 1	fr. 10	fr. 1	fr. 1
2	12	2	3
3	5 B 1—3 τη ἤ κέρων	3	2
4	1	4	4
5	2	5	5 B, αὐδ' —
6	3	6	φλυβρι
7	4		5 A
8. 9	5 B αὐδ' — φλυβρι; 5 A	Nauck	Diels
10	6	fr. 1	fr. 15
11	7	2	18
12	8	3	19
13	p. 208, 29	4	17
14	fr. 9		
15	13		
16	18		
17	14		
18	17		
19	19		
20	16,1		
21	p. 209, 14—18		
22	fr. 15		
p. 372	11		

CORRIGENDA

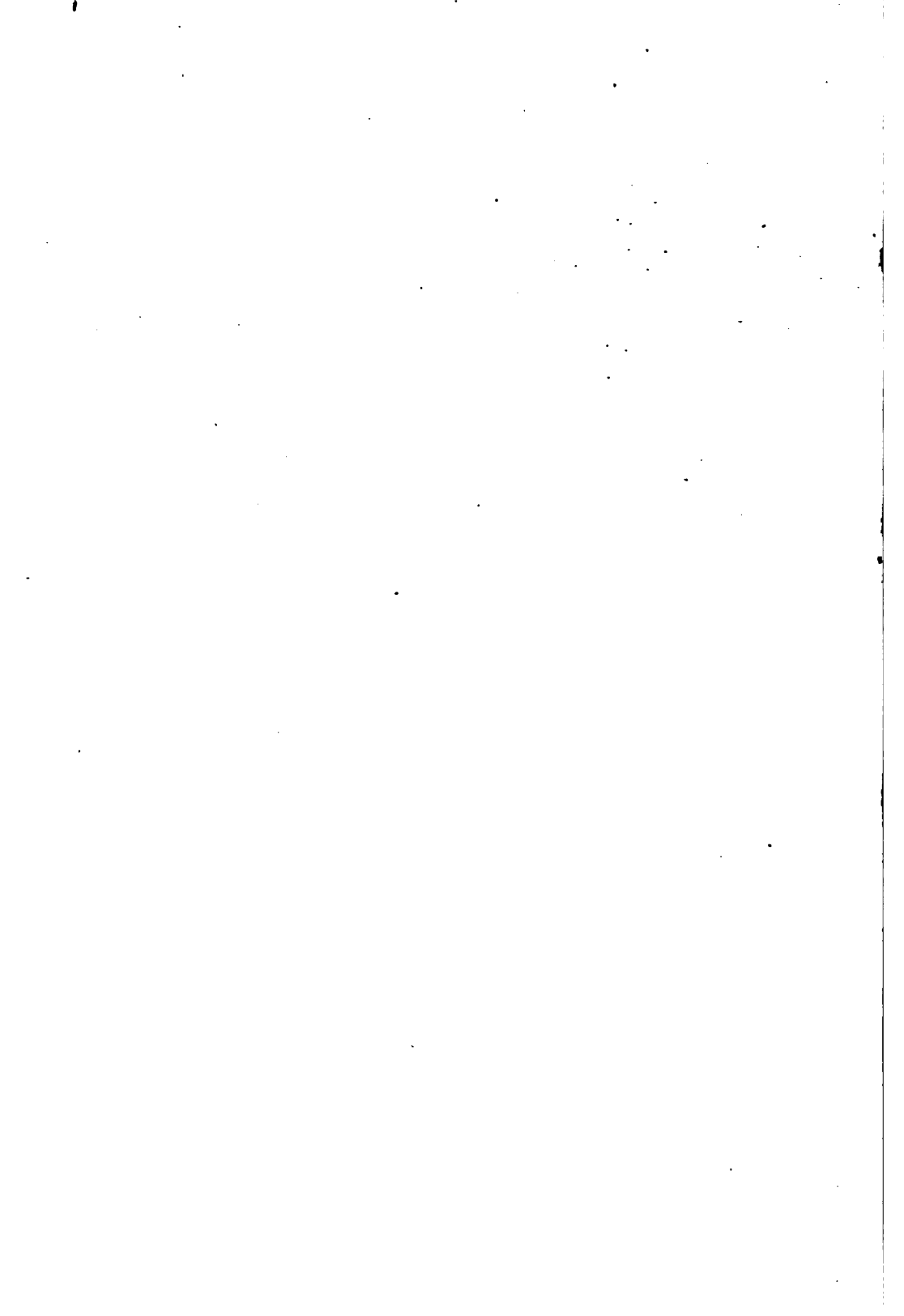
p. 21, not 1 l. Gnomol. Paris. 158	p. 123 fr. 36 tit. l. [58 K.,
— 24 n. 26 v. 3 <i>finxerunt</i> , v. 11 <i>con-</i>	— 128 fr. 57 lemm. 1 l. <i>τοιαύτας</i>
— 31 n. 32 ult. v. post ἤλιον adde φησι	— 134 fr. 72 tit. l. [248 K.
— 41 fr. 17 v. 2 l. οὐ μὴν	— 137 fr. 82, 2 l. <i>σιβαροῖσι</i>
— 47 fr. 42 l. <i>νέος</i>	— 140 fr. 92, 5 l. <i>μειχθέντα</i>
— 82 n. 2 v. 4 § 53.	— 144 fr. 100, 14 l. <i>πικινόν</i>
— 86 n. 21 v. 715 <i>et imbri</i>	— 146 fr. 106, lemm. v. 3 fr. 108
— 88 n. 28, 4 <i>κυρίως</i> ; 5 <i>Φίλλας συγκρι-</i>	— 150 fr. 112, 10 n. post <i>videtur</i> adde
— 104 n. 98, 32 <i>anxietatem</i>	— 150 fr. 115 tit. l. [1—6. 16—19. 7. 8 K.
— 106 fr. 2, 6 l. (<i>πᾶς</i>)	— 164 fr. 142, 1 l. <i>τέγροι</i>
— 109 fr. 10 tit. l. [452 K.]	— — fr. 143 tit. l. [422. 423 K., 442.
— 111 fr. 15 v. 8 <i>γεγονότας</i>	— 443 St.]
— 114 fr. 17, 34 l. <i>ἔστιν</i>	— 166 ante versus acc. corr. ἡῶ, post
— 119 fr. 28 tit. [61. 62 K.]	— 186 fr. 5, 8 l. <i>ποτόν</i>
— 122 fr. 35, 8 restitue <i>ἄμεικτ' ἔστηκε</i>	— 191 fr. 29 <i>ἠφρωμένος</i>
v. Ind. <i>ιστάται</i>	

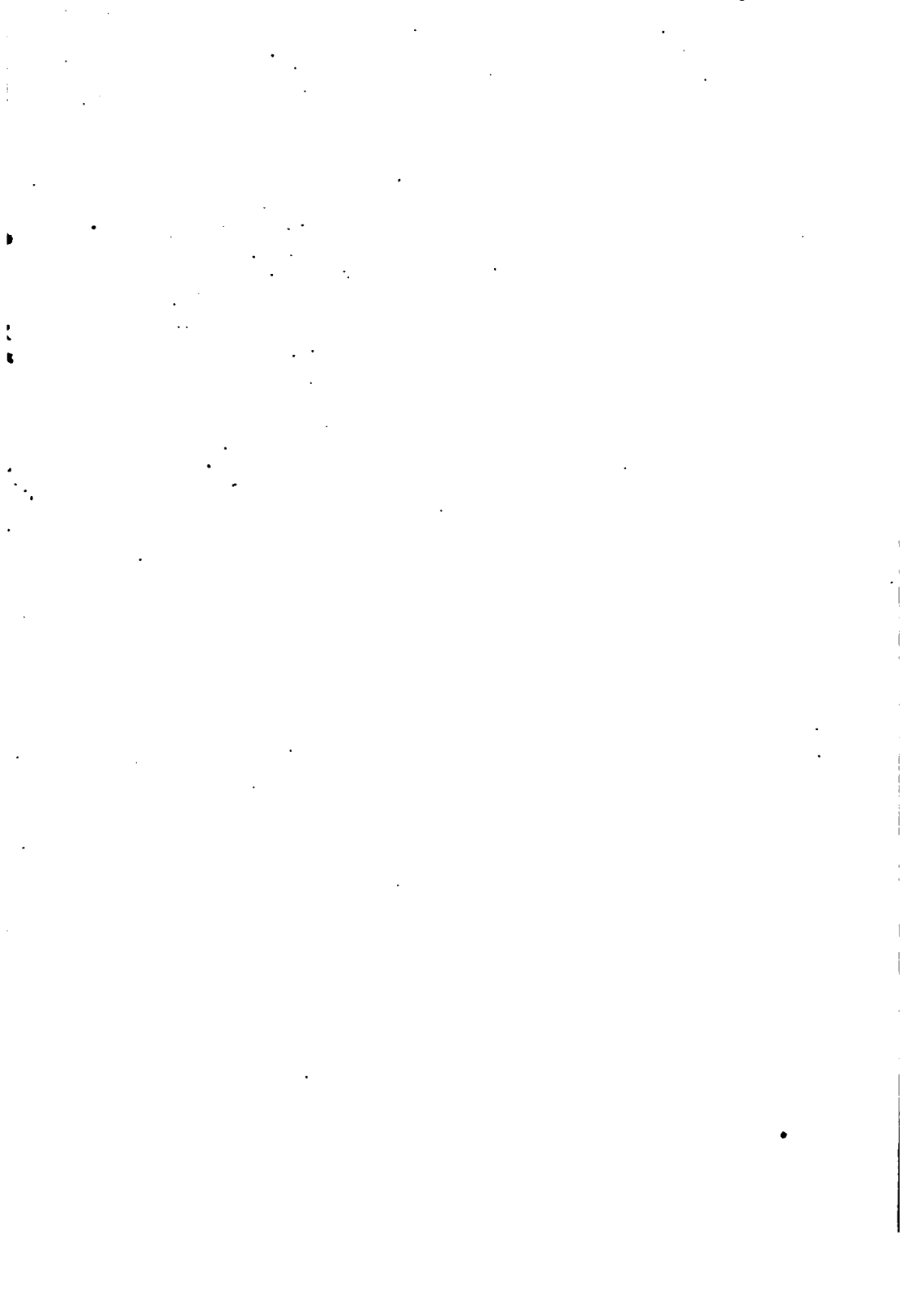
ADDENDA

- p. 65 Parm. fr. 8,14 n. ad *πέδησιν*: similiter Emp. 100, 20 *χειρὶ μεθῆι*
 — 68 fr. 8,58 fortasse *καὶ κείνο*
 — 121 Emp. fr. 32 cur hunc locum dederim, apparet ex Plat. Tim. 31B
 — 138 — fr. 84, 8 *λοχάζετο* nunc interpretor: *se abdebat post pupillam*
 — 144 — fr. 100, 19 nunc respecto Anaxagorae experimento (Ar. Probl. 16,8. 914^b10) sic explico: aqua vasis fundum solum implet (*βένθεα* Emp. v. 16, *κωδίαν* Arist. 27); ergo comprimitur in collo aef, qui dum vi erumpit per angusta solet *ructare*: *ἐρυγμός* 915^a7, *ὄσηχλος* Emp. v. 19, cuius *ἄκρα* (scil. colli) etiam illic: 914^b34 *τῶν ἄκρων τοῦ ἀλλοῦ*. ergo non cribri in fundo extremi meminit, quod olim cogitatum est.
 — 205 Timon. fr. 77 Pythonem, dialogi personam, eundem esse vidit Wilamowitz cum Pythone I Calligitonis f. Oropio, qui sec. tit. Oropium CIGS. I 3208 cum aliis magistratibus *κατὰ τὴν μαντείαν τῷ Ἀπόλλωνος* tripodem Gratiis novit. stemma huius nobilissimae familiae, quae cum ipso Amphiareo coniuncta erat, ad tit. 259—262. 434 in Amphiareo inventos explanavit Dittenberger l. c. p. 82.
 — 215 apophthegmatum Crateteorum fons fuit sine dubio etiam Plutarchi Vita Cratetis (Catal. Lampr. 37), quam excerpit Sopater (Phot. bibl. p. 104^b3).

Moneo veteribus saltem scriptoribus veram orthographiam velut *θνήσκειν*, *μειγνύειν*, similia invitae codicibus me restituisse; praeterea in testimoniis et lemmatis si quid novatum sit e coniectura sive mea sive aliorum, plerumque adnotatum non esse; denique in notis Laertianis B esse Borbonicum gr. 253 s. XII, P Parisinum gr. 1759 s. XIV, Q Paris. gr. 1758 s. XV (descriptum e P nondum interpolato), F Laurentianum 69, 13 s. XII.

1000

1000

3 2044 024 168 239

The borrower must return this item on or before the last date stamped below. If another user places a recall for this item, the borrower will be notified of the need for an earlier return.

*Non-receipt of overdue notices does **not** exempt the borrower from overdue fines.*

Harvard College Widener Library
Cambridge, MA 02138 617-495-2413

WIDENER
DEC 10 2006
BOOK DUE
CANCELLED

Please handle with care.
Thank you for helping to preserve
library collections at Harvard.

